



รวมกฎหมายยาเสพติด

พร้อมด้วย
กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้อง



รวมกฎหมายยาเสพติด

พร้อมด้วย

กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้อง

พิมพ์ครั้งที่ : ๑๓
ปีที่พิมพ์ : กันยายน ๒๕๕๖
จำนวนพิมพ์ : ๙,๐๐๐ เล่ม
จำนวนหน้า : ๖๑๐ หน้า
ผู้จัดพิมพ์ : สำนักกฎหมาย สำนักงาน ป.ป.ส. กระทรวงยุติธรรม
พิมพ์ที่ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดบางกอกบล็อกร
๒๕๓,๒๕๕,๒๕๕/๑๐-๑๑ ถนนพะเนียง เขตป้อมปราบฯ กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐
โทร. ๐๒ ๒๘๑๒๐๕๕, ๐๒ ๒๘๑๕๐๘๙ โทรสาร ๐๒ ๒๘๑๐๗๒๓

คำแถลง

การจัดพิมพ์ครั้งที่ ๑๓

สำนักงาน ป.ป.ส. ในฐานะหน่วยงานกลางในการแก้ไขปัญหายาเสพติด ตระหนักดีว่าการแก้ไขปัญหายาเสพติดเกี่ยวข้องกับทุกฝ่าย ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน แต่การจะแก้ไขปัญหายาได้อย่างได้ผลจำต้องอาศัยมาตรการทางกฎหมายเพื่อนำไปสู่การบังคับใช้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และเป็นธรรม ดังนั้น ในช่วงเวลาที่ผ่านมา จึงได้มีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับยาเสพติด ในหลากหลายเรื่อง เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ สภาพปัญหา และสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ได้ปรับแก้ไขภายในประเทศ รวมไปถึงการสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติของต่างประเทศ

เพื่อสนับสนุนให้มีการนำมาตราทางกฎหมายไปใช้ในการปฏิบัติงานของทุกหน่วยงาน สำนักงาน ป.ป.ส. จึงได้รวบรวมกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยปรับปรุงจากฉบับเดิม และได้นำกฎหมาย กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องที่ได้ประกาศและมีผลใช้บังคับฉบับใหม่เข้ามารวมไว้ในเล่มนี้ เพื่อให้เกิดความสะดวกในการนำไปเผยแพร่หรือใช้ประโยชน์ในรูปแบบต่าง ๆ ได้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น

สำนักงาน ป.ป.ส. หวังว่า หนังสือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่จะนำไปใช้ในการศึกษา การเผยแพร่ ตลอดจนใช้ในการปฏิบัติงานแก้ไขปัญหายาเสพติด ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญของประเทศให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเจตนารมณ์ของกฎหมายต่อไป

อนึ่ง หากต้องการทราบรายละเอียดเพิ่มเติม โปรดติดต่อ สำนักกฎหมาย สำนักงาน ป.ป.ส. โทร. ๐ ๒๒๔๕ ๙๐๘๗ หรือ e-mail: lad@oncb.go.th

สารบัญ

	หน้า
๑. พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙	๑
☐ ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี (พ.ศ. ๒๕๔๓) เรื่อง กำหนดประเภทสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการป้องกัน และปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ	๑๐
☐ ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๓) เรื่อง มาตรการป้องกัน และปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ	๑๑
☐ ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๔๓) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการสั่งปิดชั่วคราวหรือการพักใช้ใบอนุญาตประกอบการ ของสถานประกอบการที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด	๑๕
☐ ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการตรวจหรือทดสอบ ว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดมีสารเสพติดอยู่ในร่างกายหรือไม่	๑๗
☐ ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการตักเตือน การเปรียบเทียบปรับ และการปิดชั่วคราวสถานประกอบการ หรือการพักใช้ใบอนุญาตประกอบการ พ.ศ. ๒๕๔๕	๑๙
☐ ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วย รายละเอียดและแบบหนังสือ เพื่อปฏิบัติตามระเบียบคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติดว่าด้วยการตักเตือน การเปรียบเทียบปรับ และการปิดชั่วคราว สถานประกอบการ หรือการพักใช้ใบอนุญาตประกอบการ พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๖	๒๕
☐ ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการแต่งตั้ง การปฏิบัติหน้าที่และการกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. พ.ศ. ๒๕๔๕	๓๓
☐ ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วย การออกบัตรประจำตัวและการรายงานการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. พ.ศ. ๒๕๔๖	๓๙
☐ ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการได้มา การใช้ประโยชน์และการเก็บรักษาข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๕	๕๒
☐ ประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรื่อง กำหนดแบบเอกสารการขอเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร	๕๗
☐ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการประสานงานในคดีความผิด ตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๗	๖๕

หน้า

❑	ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยแนวทาง การประสานงานคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๓	๖๙
❑	ประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรื่อง ยกเลิกและใช้แบบรายงานคดีความผิดกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดใหม่	๗๘
❑	บันทึกข้อความ กองคดี กรมตำรวจ เรื่อง ให้กำกับการปฏิบัติหน้าที่	๘๖
❑	หนังสือกรมตำรวจ เรื่อง สำเนาเอกสารในส่วนงานสอบสวนคดียาเสพติด	๘๗
❑	บันทึกข้อความ กรมตำรวจ กองวิจัยและวางแผน เรื่อง การรายงานผลการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ	๘๘
❑	ระเบียบกรมตำรวจ ว่าด้วยวิธีจัดการเกี่ยวกับคดียาเสพติดให้โทษอื่น ๆ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๗	๘๙
❑	ระเบียบสำนักงานกฤษฎีกาว่าด้วยการจับ ยึด และตรวจพิสูจน์ยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๗	๙๐
❑	คำสั่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ที่ ๓/๒๕๕๓ เรื่อง กำหนดสถานตรวจพิสูจน์	๑๐๓
❑	ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการจ่ายเงินค่าตอบแทนผู้ตรวจพิสูจน์ยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๖	๑๐๘
❑	ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๗	๑๑๓
❑	ประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง กำหนดอัตราการจ่ายเงินสินบนเงินรางวัลคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๖	๑๒๒
❑	ประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรื่อง กำหนดแบบเอกสารการขอรับเงินสินบนเงินรางวัลคดียาเสพติด	๑๒๔
❑	ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐ มิให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๒	๑๓๘
❑	ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการใช้สื่อเกราะป้องกันกระสุนหรือป้องกันสะเก็ดระเบิด พ.ศ. ๒๕๔๙	๑๔๕
❑	ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วย เพิ่มเครื่องหมายวิทยุฐานะนักบริหารงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๖	๑๕๐

	หน้า
๒. พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔	๑๕๓
❑ กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔	๑๖๔
❑ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔	๑๖๖
❑ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔	๑๖๘
❑ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔	๑๗๑
❑ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔	๑๗๔
❑ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔	๑๗๗
❑ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยคุณสมบัติของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๕	๑๗๙
❑ ระเบียบสำนักงาน ป.ป.ส. ว่าด้วยการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๒	๑๘๑
❑ ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยการเก็บรักษาทรัพย์สินที่ถูกยึดอายัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๗	๑๘๙
❑ ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยการนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาด หรือนำไปใช้ประโยชน์ของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘	๑๙๔
❑ ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยการประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพ พ.ศ. ๒๕๓๕	๑๙๘
❑ ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการขายทอดตลาดทรัพย์สิน พ.ศ. ๒๕๔๘	๒๐๐
❑ ประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรื่อง กำหนดอัตราเพิ่มราคาในการเสนอซื้อราคา การขายทอดตลาดทรัพย์สิน	๒๐๗

	หน้า
☐ ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๖	๒๐๘
☐ ระเบียบคณะกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการจัดการทรัพย์สินของกองทุน พ.ศ. ๒๕๓๗	๒๑๔
๓. พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐	๒๓๖
☐ ระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นคำขอ การพิจารณา และมีคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ฎีกาในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๑	๒๔๓
☐ คำสั่งกระทรวงยุติธรรม ที่ ๒๒๗/๒๕๕๑ เรื่อง การปฏิบัติในการบังคับโทษปรับในคดียาเสพติด ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐	๒๔๕
☐ กฎกระทรวง ว่าด้วยการปฏิบัติการอำนาจเพื่อการสืบสวนความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๕	๒๕๐
☐ กฎกระทรวง ว่าด้วยการครอบครองและให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม เพื่อการสืบสวนความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๕	๒๕๔
☐ กฎกระทรวง กำหนดคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่พนักงานสอบสวนต้องส่งสิ่งของที่อ้างว่าเป็นยาเสพติดและได้ยึดไว้ไปตรวจพิสูจน์ พ.ศ. ๒๕๕๕	๒๕๙
☐ ประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรื่อง กำหนดแบบหนังสือขออนุญาต หนังสืออนุญาต หนังสือขอแก้ไข หรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการที่ได้รับอนุญาต คำสั่งให้ยุติการดำเนินการ และรายงานผลการปฏิบัติการอำนาจ	๒๖๐
☐ ประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรื่อง กำหนดแบบหนังสือขออนุญาต หนังสืออนุญาต หนังสือขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลา หรือรายการที่ได้รับอนุญาตและรายงานผลการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม	๒๖๘
☐ ประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรื่อง กำหนดปริมาณยาเสพติดที่พนักงานสอบสวนหรือผู้ชำนาญการพิเศษต้องเหลือไว้	๒๗๖
๔. พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒	๒๗๗
☐ ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๑๓๕ (พ.ศ. ๒๕๓๙) เรื่อง ระบุชื่อและประเภทยาเสพติดให้โทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒	๓๐๕
☐ กฎกระทรวง ควบคุมการจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ตำรับที่มีโคเคอินเป็นส่วนผสม พ.ศ. ๒๕๔๖	๓๒๔

	หน้า
❑ กฎกระทรวง ว่าด้วยการกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภทและปริมาณยาเสพติดให้โทษ ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๔๗	๓๒๖
❑ กฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการขออนุญาตและการอนุญาต ผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ พ.ศ. ๒๕๔๘	๓๒๘
❑ ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๖๖ (พ.ศ. ๒๕๒๙) เรื่อง กำหนดมาตรฐาน ว่าด้วยปริมาณ ส่วนประกอบ คุณภาพ ความบริสุทธิ์ หรือลักษณะอื่นของยาเสพติดให้โทษ ตลอดจนการบรรจุและการเก็บรักษายาเสพติดให้โทษ ตามความในพระราชบัญญัติ ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒	๓๓๑
❑ ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๙๓ (พ.ศ. ๒๕๓๑) เรื่อง กำหนดมาตรฐาน ว่าด้วยปริมาณ ส่วนประกอบ คุณภาพ ความบริสุทธิ์ หรือลักษณะอื่นของยาเสพติดให้โทษ ตลอดจนการบรรจุและการเก็บรักษายาเสพติดให้โทษ	๓๓๒
❑ ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๘๐) พ.ศ. ๒๕๔๕ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการในการกำหนดปริมาณยาเสพติด ให้โทษในประเภท ๓ ตำรับที่มีโคเคอิน เป็นส่วนผสมที่ผู้อนุญาตจะอนุญาตให้ผลิตหรือนำเข้า	๓๓๔
❑ ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๘๑) พ.ศ. ๒๕๔๕ เรื่อง กำหนดจำนวน ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ตำรับที่มีโคเคอิน เป็นส่วนผสมให้สันนิษฐานว่า มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย	๓๓๖
❑ ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๘๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และกำหนดอำนาจหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ	๓๓๗
❑ ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๘๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ เรื่อง กำหนดอำนาจหน้าที่ ของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการ ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ	๓๔๐
❑ ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๘๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ เรื่อง การออกเอกสาร มอบหมายให้ไว้ประจำตัวพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ	๓๔๒
❑ ประกาศคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตรวจหรือทดสอบว่า บุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดมียาเสพติดให้โทษ อยู่ในร่างกายหรือไม่	๓๔๕
❑ ระเบียบกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยการเก็บรักษายาเสพติดให้โทษของกลาง พ.ศ. ๒๕๔๑	๓๕๑

	หน้า
๕. พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	๓๕๘
☐ ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๙๗ (พ.ศ. ๒๕๓๙) เรื่อง ระบุชื่อและจัดแบ่งประเภทวัตถุออกฤทธิ์ ตามความในพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	๓๘๒
☐ ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดชื่อและปริมาณวัตถุออกฤทธิ์ที่ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งในสาขาทันตกรรม (ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม) หรือผู้ประกอบกรบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่ง (ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง) มีไว้ในครอบครองได้โดยไม่ต้องขออนุญาต	๓๙๔
☐ ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดปริมาณการมีไว้ในครอบครองหรือใช้ประโยชน์ ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ พ.ศ. ๒๕๕๕	๓๙๖
☐ ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๑๙) พ.ศ. ๒๕๔๔ ออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ เรื่อง ระบุชื่อและประเภทวัตถุออกฤทธิ์ที่ต้องแจ้งกำหนดสัณอายุไว้ในฉลาก	๓๙๘
๖. พระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓	๓๙๙
☐ กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓	๔๐๕
☐ ประกาศกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การระบุชื่อ ประเภท ชนิด หรือขนาดบรรจุของสารเคมีหรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นสารระเหย พ.ศ. ๒๕๕๔	๔๐๖
☐ ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ เรื่อง กำหนดสถานตรวจพิสูจน์สารเคมีหรือผลิตภัณฑ์สารระเหยของกลาง	๔๐๘
☐ ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๔๖ เรื่อง กำหนดสถานพยาบาลที่ให้การบำบัดรักษาแก่ผู้ติดสารระเหย	๔๐๙
☐ ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย	๔๑๐
๗. พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕	๔๑๕
☐ กฎกระทรวง ว่าด้วยคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๖	๔๒๗
☐ กฎกระทรวง ว่าด้วยค่าตอบแทนของอนุกรรมการที่ไม่ได้เป็นข้าราชการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๖	๔๒๘

	หน้า
☐ กฎกระทรวง ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นอุทธรณ์ และวิธีการพิจารณาอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๖	๔๒๙
☐ กฎกระทรวง ว่าด้วยการกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และปริมาณของยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๖	๔๓๒
๘. พระราชบัญญัติควบคุมโคกภักดิ์ พ.ศ. ๒๕๔๕	๔๓๔
๙. พระราชกฤษฎีกาควบคุมโคกภักดิ์ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๒	๔๓๖
๑๐. พระราชกฤษฎีกาควบคุมโคกภักดิ์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๕	๔๓๙
☐ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมโคกภักดิ์ พ.ศ. ๒๕๔๕	๔๔๒
☐ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๙ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมโคกภักดิ์ พ.ศ. ๒๕๔๕	๔๔๔
๑๑. พระราชกฤษฎีกาควบคุมโคกภักดิ์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๕	๔๔๕
☐ กฎกระทรวง ว่าด้วยการกำหนดให้สารกาเฟอีนเป็นโคกภักดิ์ควบคุม และแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ควบคุมโคกภักดิ์ พ.ศ. ๒๕๔๕	๔๔๘
☐ ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การส่งออกนอกและการนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสารกาเฟอีน (Caffeine) พ.ศ. ๒๕๔๕	๔๕๐
☐ ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการส่งออกนอกและการนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสารกาเฟอีน (Caffeine) พ.ศ. ๒๕๔๕	๔๕๑
๑๒. พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕	๔๕๒
๑๓. พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒	๔๗๑
☐ ประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจหรือทดสอบสารอันเกิดจากการเสพยาเสพติดให้โทษเฉพาะแอมเฟตามีนและเมทแอมเฟตามีน และกำหนดเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบหรือสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประจักษ์ในขณะปฏิบัติหน้าที่รับการตรวจหรือทดสอบ พ.ศ. ๒๕๕๓	๔๗๖
๑๔. พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒	๔๘๐
๑๕. พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙	๔๘๔

	หน้า
๑๖. พระราชบัญญัติให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำความผิด บางอย่างทางทะเล พ.ศ. ๒๔๙๐	๔๙๔
๑๗. พระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕	๔๙๖
☐ กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติความร่วมมือ ระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕	๕๐๕
☐ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติ ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕	๕๑๒
☐ ระเบียบของผู้ประสานงานกลาง ว่าด้วยการให้ความช่วยเหลือและการขอ ความช่วยเหลือ ตามกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๗	๕๑๓
๑๘. พระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. ๒๕๕๑	๕๑๗
๑๙. พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	๕๒๖
๒๐. พระราชบัญญัติการปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศ ในการดำเนินการตามคำพิพากษาคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๒๗	๕๕๒
๒๑. ระเบียบ คำสั่ง และหนังสือราชการอื่น	
☐ ระเบียบกรมอัยการ ว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๘	๕๖๐
☐ คำสั่งกรมตำรวจ ที่ ๑๕๒๒/๒๕๓๐ เรื่อง การอำนวยความสะดวก ในการสอบสวนคดีอาญา (เพิ่มเติม)	๕๖๒
☐ ระเบียบกรมตำรวจ ว่าด้วย อำนาจการสอบสวน (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๓๕	๕๖๓
☐ หนังสือกระทรวงยุติธรรม เรื่อง สำเนาหมายรับผู้ต้องหาหรือจำเลยคดีความผิด ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ	๕๖๘
☐ หนังสือกรมตำรวจ เรื่อง ตอบข้อหารือกรณีเจ้าพนักงานของสำนักงาน ป.ป.ส. จะนำอาวุธส่วนตัวไปปฏิบัติหน้าที่	๕๖๙
๒๒. อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการลักลอบค้ายาเสพติด และวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ค.ศ. ๑๙๘๘	๕๗๐



พระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

พ.ศ. ๒๕๑๙ ^(๑)

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๙
เป็นปีที่ ๓๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ มาตรา ๖๓๗ และมาตรา ๖๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ^(๒)

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่สถาปนาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙”

^(๓) **มาตรา ๒** พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

^(๔) “ยาเสพติด” หมายความว่า ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ วัตถุออกฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และสารระเหยตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย

^(๑) แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕

^(๒) ข้อความดังกล่าวเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๓๗ ก ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๓ และ พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙ ตอนที่ ๙๖ ก ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๕

^(๓) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม ๙๓ ตอนที่ ๑๔๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๙

^(๔) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๓ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

หมายเหตุ : พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๗๐ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๓๔



(๕) “กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด” หมายความว่า กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท กฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย และกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด^(๖)

(๗) “ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด” หมายความว่า ความผิดตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และหมายความรวมถึงประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดด้วย

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงาน” หมายความว่า ผู้ซึ่งเลขาธิการแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่กระทบกระเทือนถึงอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ หรือของเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการใดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

ในกรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือเจ้าพนักงาน และของส่วนราชการหรือเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการที่มีอำนาจเกี่ยวกับยาเสพติด ให้คณะกรรมการเป็นผู้วินิจฉัยและวางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการและการประสานงาน

(๘) **มาตรา ๕** ให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรียกโดยย่อว่า “ป.ป.ส.” ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมศุลกากร เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินหกคน และเลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้พิจารณาแต่งตั้งบุคคลจากภาคเอกชน ที่มีผลงานเป็นที่ประจักษ์เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไม่เกินสองคน

มาตรา ๖ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

(๕) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๓ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

(๖) หมายถึง พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๘ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ร.บ. วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๘ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ พ.ร.ก.ป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติม พ.ร.ก.ป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ และ พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

(๗) บทนิยามคำว่า “ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด” เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓

(๘) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๔ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน



มาตรา ๗ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นแทนได้

กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งซ่อมหรือแต่งตั้งเพิ่ม อยู่ในตำแหน่งเท่าวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการอื่น

มาตรา ๘ ในการประชุมของคณะกรรมการ ถ้าประธานไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๙ การประชุมทุกครั้ง ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

^(๙)**มาตรา ๑๐** คณะกรรมการจะตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาหรือคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาหรือทำการใดๆ แทนคณะกรรมการก็ได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่งให้กรรมการที่ปรึกษาหรืออนุกรรมการเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

^(๑๐)**มาตรา ๑๑** ให้มีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรียกโดยย่อว่า “สำนักงานป.ป.ส.” เป็นหน่วยงานในกระทรวงยุติธรรม^(๑๑) มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ดำเนินงานในฐานะหน่วยงานปฏิบัติของคณะกรรมการตามอำนาจและหน้าที่ที่กำหนด
- (๒) ประสานนโยบาย แผน งบประมาณ และการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน
- (๓) สนับสนุนข้อมูล ข่าวสาร วิชาการ ตลอดจนพัฒนาบุคลากรของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนในประเทศและต่างประเทศ
- (๔) ปฏิบัติงานด้านการประชาสัมพันธ์ต่อต้านยาเสพติด
- (๕) ประสานความร่วมมือกับต่างประเทศและองค์ระหว่างประเทศในด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

^(๙) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๕ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

^(๑๐) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๖ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

^(๑๑) แก้ไขเปลี่ยนแปลงโดย พ.ร.บ.ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓๓ และ พ.ร.ฎ.โอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตาม พ.ร.บ.ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๑๒



(๖) ประสาน ตรวจสอบ ตลอดจนติดตามและประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๗) ปฏิบัติราชการอื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมายหรือตามที่กฎหมายกำหนด

(๑๒) **มาตรา ๑๒** ให้มีเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ^(๑๓) และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสำนักงาน และให้มีรองเลขาธิการเป็นผู้ช่วยปฏิบัติราชการ

มาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดแผนงานและมาตรการป้องกันและปราบปรามผู้กระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

(๒) ควบคุมการสืบสวน สอบสวน และการฟ้องคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

(๓) วางโครงการและดำเนินการ ตลอดจนสั่งให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด

(๔) ควบคุม เร่งรัดและประสานงานการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติการตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

(๕) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการหรืองาน แผนงานหรือโครงการของส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติการตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

(๖) ประสานงานและกำกับเกี่ยวกับการเกี่ยวกับการบำบัดรักษาตัวผู้ติดยาเสพติด

(๗) พิจารณานุมัติการแต่งตั้งเจ้าพนักงานเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๔) (๘) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการและกำหนดให้สถานที่ซึ่งใช้ในการประกอบธุรกิจใดๆ เป็นสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการดังกล่าว

(๑๕) (๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

(๑๖) (๑๐) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการให้ความตีความชอบหรือโยกย้ายหรือลงโทษทางวินัยต่อข้าราชการพนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือพนักงานของหน่วยงานของรัฐที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหายาเสพติด หรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ตลอดจนขอให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดเร่งรัดการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง

(๑๒) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๖ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

(๑๓) เนื่องจาก พ.ร.ฎ.โอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตาม พ.ร.บ.ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๑๓ (๑) ได้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักงานกฤษฎีกา ในส่วนของสำนักงาน ป.ป.ส. มาเป็นของสำนักงาน ป.ป.ส. กระทรวงยุติธรรม ดังนั้นสำนักงาน ป.ป.ส. จึงขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

(๑๔) (๑๕) (๘) และ (๙) ของมาตรา ๑๓ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๓

(๑๖) (๑๐) ของมาตรา ๑๓ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๗



(๑๗) (๑๑) พิจารณาและดำเนินการจัดสรรงบประมาณให้แก่หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด รวมทั้งกำกับและติดตามการใช้งบประมาณของหน่วยงานดังกล่าว

(๑๘) (๑๒) สนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐหรือเอกชน รวมทั้งประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

(๑๙) **มาตรา ๑๓ ทวิ** ให้นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี มีอำนาจออกประกาศกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการและประกาศกำหนดให้สถานที่ซึ่งใช้ในการประกอบธุรกิจใดๆ เป็นสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการดังกล่าว ทั้งนี้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๒๐) **มาตรา ๑๓ ตริ** ในกรณีที่เจ้าพนักงานตรวจพบว่าการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการตามมาตรา ๑๓ ทวิ หากเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถานประกอบการดังกล่าว ไม่สามารถชี้แจงหรือพิสูจน์ให้คณะกรรมการเชื่อได้ว่าตนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแก่กรณีแล้ว ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งปิดสถานประกอบการแห่งนั้นชั่วคราว หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการสำหรับการประกอบธุรกิจนั้น แล้วแต่กรณี แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินครั้งละสิบห้าวันนับแต่วันที่เจ้าของ หรือผู้ดำเนินการสถานประกอบการนั้นทราบคำสั่ง

ในกรณีที่สถานประกอบการซึ่งถูกสั่งปิดชั่วคราวหรือถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการตามวรรคหนึ่ง เป็นสถานประกอบการซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมการประกอบธุรกิจตามกฎหมายอื่น ให้เลขาธิการแจ้งให้หน่วยงานซึ่งควบคุมการประกอบธุรกิจนั้นทราบ และให้หน่วยงานดังกล่าวถือปฏิบัติตามนั้น

การสั่งปิดชั่วคราวหรือการสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการ และการแจ้งให้เจ้าของ หรือผู้ดำเนินการสถานประกอบการทราบตามวรรคหนึ่ง และการแจ้งให้หน่วยงานทราบตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๒๑) **มาตรา ๑๔** เพื่อดำเนินการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ให้กรรมการเลขาธิการ รองเลขาธิการและเจ้าพนักงานมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในเคหสถาน หรือสถานที่ใดๆ เพื่อตรวจค้นเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยตามสมควรว่ามีบุคคลที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหลบซ่อนอยู่ หรือมีทรัพย์สินซึ่งมีไว้เป็นความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือซึ่งอาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้ ประกอบกับมีเหตุอันควรเชื่อว่าการเน้นย้ำจะเอาหมายค้นมาได้ บุคคลนั้นจะหลบหนีไป หรือทรัพย์สินนั้นจะถูกโยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม

(๒) ค้นบุคคล หรือยานพาหนะใดๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยตามสมควรว่ามียาเสพติดซุกซ่อนอยู่ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(๑๗) (๑๑) ในมาตรา ๑๓ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๗

(๑๘) (๑๒) ในมาตรา ๑๓ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๗

(๑๙) (๒๐) มาตรา ๑๓ ทวิ และมาตรา ๑๓ ตริ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๔

(๒๑) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๘ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน



- (๓) จับกุมบุคคลใดๆ ที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
- (๔) ยึดหรืออายัดยาเสพติดที่มีไว้โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือทรัพย์สินอื่นใดที่ได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือที่อาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้
- (๕) ค้นตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
- (๖) สอบสวนผู้ต้องหาในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด^(๒๒)
- (๗) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดๆ หรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยราชการใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชี เอกสาร หรือวัตถุใดๆ มาเพื่อตรวจสอบหรือประกอบการพิจารณา

การใช้อำนาจตามวรรคหนึ่ง (๑) ให้เจ้าพนักงานผู้ค้นปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด และแสดงความบริสุทธิ์ก่อนการเข้าค้น รายงานเหตุผลและผลการตรวจค้นเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไป และบันทึกเหตุอันควรสงสัยตามสมควรและเหตุอันควรเชื่อที่ทำให้สามารถเข้าค้นได้เป็นหนังสือให้ไว้แก่ผู้ครอบครองเคหสถาน หรือสถานที่ค้น แต่ถ้าไม่มีผู้ครอบครองอยู่ ณ ที่นั้น ให้เจ้าพนักงานผู้ค้นส่งมอบสำเนาหนังสือนั้นให้แก่ผู้ครอบครองดังกล่าวในทันทีที่กระทำได้ และหากเป็นการเข้าค้นในเวลากลางคืนภายหลังพระอาทิตย์ตก เจ้าพนักงานผู้เป็นหัวหน้าในการเข้าค้นต้องเป็นข้าราชการพลเรือนตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจตำแหน่งตั้งแต่สารวัตรหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือข้าราชการทหารตำแหน่งตั้งแต่ผู้บังคับกองร้อยหรือเทียบเท่าขึ้นไป

เจ้าพนักงานตำแหน่งใดหรือระดับใดจะมีอำนาจหน้าที่ตามที่ได้กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่งทั้งหมด หรือแต่บางส่วนหรือจะต้องได้รับอนุมัติจากบุคคลใดก่อนดำเนินการ ให้เป็นไปตามที่เลขาธิการกำหนดด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการ โดยทำเอกสารมอบหมายให้ไว้ประจำตัวเจ้าพนักงานผู้ได้รับมอบหมายนั้น^(๒๓)

เจ้าพนักงานผู้ได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่ง ต้องแสดงเอกสารมอบหมายนั้นต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกครั้ง

ในการปฏิบัติการตามมาตรานี้ให้กรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการ และเจ้าพนักงานเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ให้เลขาธิการจัดทำรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรา ๑๔ เสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี โดยให้รายงานข้อเท็จจริง ปัญหาอุปสรรค ปริมาณการปฏิบัติงาน และผลสำเร็จของการปฏิบัติงานโดยละเอียด เพื่อให้คณะรัฐมนตรีเสนอรายงานดังกล่าวพร้อมข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

(๒๒) อำนาจสอบสวนตามมาตรา ๑๔ (๖) กฎหมายจำกัดเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับการสอบสวนผู้ต้องหาเท่านั้น จะตีความให้ความหมายว่าเป็นอำนาจสอบสวนโดยทั่วไปไม่ได้ (ตามหนังสือตอบข้อหารือของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ สร ๐๖๐๑/๑๔๐๘ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๒๕)

(๒๓) คือ บัตรประจำตัวเจ้าพนักงาน ป.ป.ส.



(๒๔) **มาตรา ๑๔ ทวิ** ในกรณีจำเป็นและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดเสพยาเสพติดในเคหสถาน สถานที่ใดๆ หรือยานพาหนะ ให้กรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการ และเจ้าพนักงานมีอำนาจตรวจหรือทดสอบหรือสั่งให้รับการตรวจหรือทดสอบว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลนั้นมีสารเสพติดอยู่ในร่างกายหรือไม่

วิธีการตรวจหรือทดสอบตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๒๕) **มาตรา ๑๔ ตรี** ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๔ ทวิ ถ้าเจ้าพนักงานได้ขอให้บุคคลใดช่วยเหลือการปฏิบัติหน้าที่ ให้บุคคลนั้นมีอำนาจช่วยการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานได้

(๒๖) **มาตรา ๑๔ จัตวา** ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า เอกสารหรือข้อมูลข่าวสารอื่นใดซึ่งส่งทางไปรษณีย์ โทรเลข โทรศัพท์ โทรสาร คอมพิวเตอร์ เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ในการสื่อสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อทางเทคโนโลยีสารสนเทศใด ถูกใช้หรืออาจถูกใช้เพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เจ้าพนักงานซึ่งได้รับอนุมัติจากเลขาธิการเป็นหนังสือจะยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่ออธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาเพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้เจ้าพนักงานได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา พิจารณาถึงผลกระทบต่อสิทธิส่วนบุคคล หรือสิทธิอื่นใดประกอบกับเหตุผลและความจำเป็นดังต่อไปนี้

(๑) มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะมีการกระทำความผิดหรือจะกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(๒) มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะได้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดจากการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

(๓) ไม่อาจใช้วิธีการอื่นใดที่เหมาะสมหรือมีประสิทธิภาพมากกว่าได้

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาสั่งอนุญาตได้คราวละไม่เกินเก้าสิบวัน โดยกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ก็ได้ และให้ผู้เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารในสิ่งสื่อสารตามคำสั่งดังกล่าวจะต้องให้ความร่วมมือเพื่อให้เป็นไปตามความในมาตรานี้ ภายหลังที่มีคำสั่งอนุญาต หากปรากฏข้อเท็จจริงว่าเหตุผลความจำเป็นไม่เป็นไปตามที่ระบุหรือพฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไป อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาอาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งอนุญาตได้ตามที่เห็นสมควร

เมื่อเจ้าพนักงานได้ดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตแล้ว ให้รายงานการดำเนินการให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาทราบ

บรรดาข้อมูลข่าวสารที่ได้มาตามวรรคหนึ่ง ให้เก็บรักษาและใช้ประโยชน์ในการสืบสวนและใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีเท่านั้น ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(๒๔) มาตรา ๑๔ ทวิ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๕

(๒๕) มาตรา ๑๔ ตรี เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๙

(๒๖) มาตรา ๑๔ จัตวา เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๙



มาตรา ๑๕ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามมาตรา ๑๔ ให้ถือว่ากรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการ และเจ้าพนักงานซึ่งได้รับมอบหมายให้มีอำนาจตามมาตรา ๑๔(๓) มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับ พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้ทั่วราชอาณาจักร และให้มีอำนาจควบคุม ผู้ถูกจับตามมาตรา ๑๔(๓) ไว้เพื่อทำการสอบสวนได้เป็นเวลาไม่เกินสามวัน เมื่อครบกำหนดเวลาดังกล่าว หรือ ก่อนนั้นตามที่เห็นสมควร ให้ส่งตัวผู้ถูกจับไปยังพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญาเพื่อดำเนินการต่อไป ทั้งนี้โดยมิให้ถือว่า การควบคุมผู้ถูกจับดังกล่าวเป็นการควบคุมของ พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(๒๖๗) **มาตรา ๑๕ ทวิ** เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการผู้ใดฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตาม ประกาศตามมาตรา ๑๓ ทวิ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

(๒๖๘) **มาตรา ๑๖** ผู้ใดไม่ให้ความสะดวก หรือไม่ให้อภัยคำ หรือไม่ส่งบัญชีเอกสาร หรือวัตถุใดแก่กรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการ หรือเจ้าพนักงานซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๑๔ หรือไม่ยินยอม ให้ตรวจหรือทดสอบ ตามมาตรา ๑๔ ทวิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท (๒๖๙)

(๓๐) ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำต่อผู้ที่ช่วยเหลือการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ตามมาตรา ๑๔ ตรี ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษเช่นเดียวกับที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง

(๓๑) **มาตรา ๑๖/๑** ผู้ใดรู้หรือได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสารที่ได้มาตามมาตรา ๑๔ จัตุวา กระทำด้วยประการใด ๆ ให้ผู้อื่นรู้หรืออาจรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท เว้นแต่ เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติหน้าที่หรือตามกฎหมาย

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยกรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการ หรือเจ้าพนักงาน ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๗ กรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการ และเจ้าพนักงานผู้ใดกระทำความผิดใด ๆ ตาม กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดเสียเอง ต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นๆ (๓๒)

(๓๓) **มาตรา ๑๗ ทวิ** บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว ให้คณะกรรมการ หรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้

(๒๖๗) มาตรา ๑๕ ทวิ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๖

(๒๖๘) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๗ และให้ใช้ ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

(๒๖๙) ดูเปรียบเทียบมาตรา ๙๐ แห่ง พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒

(๓๐) วรรคสอง ของมาตรา ๑๖ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๐

(๓๑) มาตรา ๑๖/๑ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๑

(๓๒) ดูเปรียบเทียบมาตรา ๑๐๐ แห่ง พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ และมาตรา ๑๐ แห่ง พ.ร.บ. มาตรการในการ ปราบปรามผู้กระทำความผิด เกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔

(๓๓) มาตรา ๑๗ ทวิ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๘



มาตรา ๑๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม^(๓๔) รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับหรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ธานินทร์ กรัยวิเชียร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ยาเสพติดเป็นภัยอย่างร้ายแรงต่อการดำเนินการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และรัฐบาลนี้มีนโยบายที่จะป้องกันและปราบปรามการค้าและการเสพยาเสพติดอย่างเข้มงวดกวดขัน ในการนี้จำเป็นต้องมีกฎหมายเพื่อกำหนดมาตรการและให้อำนาจในการดำเนินการป้องกันและปราบปรามให้ได้ผลโดยเด็ดขาดและมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

^(๓๔) แก้ไขเปลี่ยนแปลงโดย พ.ร.บ.ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓๓ และ พ.ร.ฎ.แก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับกรณอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตาม พ.ร.บ.ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๗๔



ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี (พ.ศ. ๒๕๕๓)

เรื่อง กำหนดประเภทสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการป้องกันและ ปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้สถานที่ที่ใช้ในการประกอบธุรกิจใดๆ ดังต่อไปนี้เป็นสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ

(๑) สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง และให้รวมถึงสถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการต่างๆ ซึ่งอยู่ในความควบคุม ดูแล หรืออาศัยสิทธิของเจ้าของ หรือผู้ดำเนินกิจการ สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงด้วย

(๒) สถานบริการที่บรรจุก๊าซให้แก่อานพาหนะทั้งทางบกและทางน้ำตามกฎหมายกระทรวงที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการบรรจุก๊าซปิโตรเลียมเหลว

(๓) สถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

(๔) ที่พักอาศัยในเชิงพาณิชย์ประเภทหอพัก อาคารชุดหรือเกสเฮ้าส์ (Guest house) ที่ให้ผู้อื่นเช่า

(๕) สถานที่ที่ได้จัดให้มีการเล่นบิลเลียด สนุกเกอร์ ซึ่งเก็บค่าบริการจากผู้เล่น

(๖) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

ข้อ ๒ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป*

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนพิเศษ ๘๒ ง ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๓



ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๓)

เรื่อง มาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิด

เกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“สถานประกอบการ” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการประกอบธุรกิจใด ๆ ตามที่ได้กำหนดไว้ในประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี (พ.ศ. ๒๕๔๓) เรื่อง กำหนดประเภทสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ

“พนักงาน” หมายความว่า บุคคลซึ่งทำงานในสถานประกอบการไม่ว่าจะในลักษณะประจำหรือชั่วคราว ทั้งนี้ ให้ความหมายรวมถึงลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานด้วย

ข้อ ๒ ให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุม สอดส่อง และดูแล ไม่ให้พนักงานของสถานประกอบการ หรือบุคคลภายนอกกระทำการ หรือมีส่วนร่วมกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในหรือบริเวณสถานประกอบการ

(๒) พิจารณาคัดเลือกบุคลากรที่ไม่มีพฤติกรรมในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเข้าเป็นพนักงาน ทั้งนี้ ไม่รวมถึงผู้เสพยาเสพติดซึ่งได้รับการบำบัดการติดยาเสพติดและฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ติดยาเสพติดให้กลับคืนสู่สภาพปกติแล้ว และจัดอบรมพนักงานของตนให้มีความเข้าใจในการป้องกันการใช้ยาเสพติดอย่างสม่ำเสมอ

(๓) จัดทำบันทึกประวัติของพนักงานไว้ประจำสถานประกอบการ โดยบันทึกประวัติอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อและนามสกุล เลขบัตรประจำตัวประชาชน ที่อยู่ และภูมิสำเนาของพนักงาน

(๔) ให้ความร่วมมือกับเจ้าพนักงาน พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ในการแจ้งเมื่อพบว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือให้ข้อมูล ข่าวสาร หรือพฤติการณ์ต่าง ๆ ของบุคคลซึ่งมีเหตุอันควรสงสัยหรือควรเชื่อได้ว่าจะกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการของตน และอำนวยความสะดวกในการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด



ข้อ ๓ ให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถานประกอบการจัดให้มีป้ายหรือประกาศเตือนเกี่ยวกับพิษภัยหรืออันตรายตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดตามวรรคสองและวรรคสาม

ป้ายหรือประกาศตามวรรคหนึ่งจะต้องมีความชัดเจน เห็นได้ง่าย และมีข้อความเป็นภาษาไทยเตือนเกี่ยวกับพิษภัยหรืออันตรายตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ประกอบกับข้อความที่แสดงว่าสถานประกอบการที่ติดป้ายหรือประกาศนั้นอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ข้อความตามวรรคสองจะมีภาษาอื่นนอกจากภาษาไทยก็ได้ แต่ข้อความภาษาอื่นนั้นต้องมีความหมายตรงกับข้อความภาษาไทยและมีขนาดไม่ใหญ่กว่าข้อความภาษาไทย

ลักษณะ ขนาด และรายละเอียดของข้อความให้เป็นไปตามที่กำหนดในท้ายประกาศนี้

ข้อ ๔ ในกรณีที่เจ้าพนักงานตรวจพบว่าเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถานประกอบการมิได้ปฏิบัติตามข้อ ๒ หรือข้อ ๓ ให้เจ้าพนักงานนั้นรายงานเลขอาชญากรรม เพื่อมีหนังสือตักเตือนให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถานประกอบการปฏิบัติตาม และหากภายหลังมีการตรวจพบว่าเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถานประกอบการนั้นยังมิได้ปฏิบัติตาม จึงให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศนี้

ข้อ ๕ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป^(*)

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

^(*) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนพิเศษ ๘๒ ง ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๓



ลักษณะ ขนาด และรายละเอียดของข้อความ
ท้ายประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๓)
เรื่อง มาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิด
เกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ

๑. ลักษณะของข้อความ

ให้พิมพ์ด้วยอักษรตัวตรง หรือเขียนด้วยอักษรตัวตรงและบรรจง ทั้งนี้ข้อความให้ใช้สีที่แตกต่างกัน อย่างชัดเจนกับสีของพื้นป้ายหรือประกาศ

๒. ขนาดของข้อความ

(๑) ข้อความเตือนเกี่ยวกับพิษภัยหรืออันตรายจากกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดในป้ายหรือประกาศของสถานประกอบการตามข้อ ๑(๑) (๒) และ (๖) ของประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี (พ.ศ. ๒๕๔๓) เรื่อง กำหนดประเภทสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ ให้มีขนาดของอักษรกว้างไม่น้อยกว่า ๔ เซนติเมตร และสูงไม่น้อยกว่า ๗ เซนติเมตร

(๒) ข้อความเตือนเกี่ยวกับพิษภัยหรืออันตรายจากกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดในป้ายหรือประกาศของสถานประกอบการตามข้อ ๑ (๓) (๔) และ (๕) ของประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี (พ.ศ. ๒๕๔๓) เรื่อง กำหนดประเภทสถานประกอบการ ที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ ให้มีขนาดของอักษรกว้างไม่น้อยกว่า ๒ เซนติเมตร และสูงไม่น้อยกว่า ๓ เซนติเมตร

(๓) นอกจากข้อความเตือนตาม (๑) หรือ (๒) แล้วให้มีข้อความว่า “สถานประกอบการนี้อยู่ภายใต้บังคับตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด” โดยข้อความดังกล่าวให้มีขนาดเล็กกว่าข้อความเตือนตาม (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี และจะอยู่ในป้ายหรือประกาศเดียวกันด้วยหรือไม่ก็ได้

๓. รายละเอียดของข้อความ

(๑) ข้อความเตือนเกี่ยวกับพิษภัยหรืออันตรายจากกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ทั้งนี้ตามความเหมาะสมของประเภทสถานประกอบการ ตัวอย่างเช่น

- ยาเสพติดทำลายความมั่นคงของชาติ
- ยาเสพติดบั่นทอนสุขภาพผู้เสพและทำลายความมั่นคงของชาติ
- การจำหน่ายยาเสพติด ต้องระวางโทษสูงสุดถึงประหารชีวิต
- งานให้ชีวิต ยาเสพติดให้ทุกซ์
- ลูกเมียคือชีวิต ยาเสพติดคือวายร้าย
- ยาเสพติดมีมหันตภัยกับทุกคน
- โรงงานทั่วไทย ร่วมต้านภัยยาเสพติด



- เอาใจใส่ลูกจ้างสังกัด ยาเสพติดไม่มาเยือน
- การครอบครองยาบ้า ต้องระวังโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปีและปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท
- การเสพยาเสพติดต้องระวังโทษจำคุกและปรับ

ฯลฯ

ฯลฯ

(๒) ข้อความที่แสดงว่าสถานประกอบการที่ติดป้ายหรือประกาศเตือนเกี่ยวกับพิษภัยหรือโทษตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด คือ

- สถานประกอบการนี้อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด



ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๔๓)

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการสั่งปิดชั่วคราว หรือการพักใช้ใบอนุญาตประกอบกิจการของสถานประกอบการ ที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ ตีร แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของ คณะรัฐมนตรีออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“สถานประกอบการ” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการประกอบธุรกิจใด ๆ ตามที่ได้กำหนดไว้ในประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี (พ.ศ. ๒๕๔๓) เรื่อง กำหนดประเภทสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการกลั่นกรองการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานครหรือเขตจังหวัดแล้วแต่กรณี ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งให้ปฏิบัติตามประกาศนี้

ข้อ ๒ ในกรณีที่เจ้าพนักงานตรวจพบว่าการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการใด ให้เจ้าพนักงานดังกล่าวจัดทำบันทึกรายงานพร้อมความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาภายในห้าวันนับแต่วันที่ตรวจพบ

ข้อ ๓ เมื่อคณะกรรมการได้รับบันทึกรายงานตามข้อ ๒ ว่ามีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ หากคณะกรรมการโดยมติเสียงข้างมากเห็นว่ามีเหตุอันควรเชื่อได้ ให้คณะกรรมการทำรายงานและความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาว่าควรมีคำสั่งปิดชั่วคราวหรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบกิจการของสถานประกอบการนั้นหรือไม่

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าไม่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ ให้คณะกรรมการเรียกเจ้าพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อมูล ข้อเท็จจริงหรือหลักฐานอื่นใด เพื่อประกอบการพิจารณาอีกก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการได้ดำเนินการตามวรรคสองแล้ว เห็นว่าไม่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ ให้คณะกรรมการรายงานพร้อมความเห็นต่อเลขาธิการ ในการนี้ ถ้าเลขาธิการไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมการดังกล่าวแล้ว ให้เลขาธิการทำรายงานและความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาก็ได้



ข้อ ๔ เมื่อคณะกรรมการได้รับรายงานและความเห็นตามข้อ ๓ วรคหนึ่ง หรือวรคสามแล้ว ให้คณะกรรมการมีหนังสือเรียกให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการมาชี้แจงหรือพิสูจน์ว่าตนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแก่กรณี โดยให้ส่งหนังสือดังกล่าวแก่เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการเป็นระยะเวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน ทั้งนี้ เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการอาจมอบหมายเป็นหนังสือให้บุคคลอื่นมาชี้แจงหรือพิสูจน์แทนก็ได้

การชี้แจงหรือพิสูจน์ตามวรรคหนึ่งให้กระทำการเป็นการลับ เพื่อมิให้เกิดความเสียหายต่อสถานประกอบการหรือบุคคลภายนอก

ข้อ ๕ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่าควรสั่งปิดชั่วคราวหรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการ ให้คณะกรรมการทำคำสั่งเป็นหนังสือและแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการนั้นทราบโดยเร็ว

ในการแจ้งคำสั่งปิดชั่วคราวหรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานอนุกรรมการเป็นผู้แจ้งคำสั่งสำหรับสถานประกอบการที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครหรือเขตจังหวัดนั้นแล้วแต่กรณี

ข้อ ๖ ในการแจ้งคำสั่งปิดชั่วคราวหรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการแก่เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการตามข้อ ๕ วรรค ๒ ให้ถือปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งหรือมอบแก่เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการและให้บุคคลดังกล่าวลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งนั้น

(๒) ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามวรรคหนึ่งได้ เพราะเหตุที่ไม่พบเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการหรือบุคคลดังกล่าวไม่ยอมรับคำสั่ง ให้ปิดคำสั่งไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานประกอบการ โดยให้เจ้าพนักงานพร้อมด้วยพยานอย่างน้อยสองคนปิดคำสั่งต่อหน้าตำรวจท้องที่ที่สถานประกอบการนั้นตั้งอยู่ และให้ทำบันทึกไว้เป็นหลักฐาน ในการนี้ ให้ถือว่าเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดคำสั่ง

ข้อ ๗ ให้เลขาธิการแจ้งให้หน่วยงานที่ควบคุมการประกอบธุรกิจของสถานประกอบการตามกฎหมายอื่นทราบภายในสามวันนับแต่วันที่คณะกรรมการได้มีมติให้สั่งปิดชั่วคราวหรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการ

เมื่อหน่วยงานที่ควบคุมการประกอบธุรกิจของสถานประกอบการตามกฎหมายอื่นได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้หน่วยงานนั้นติดตามและตรวจสอบว่าเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการได้ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือไม่ หากพบว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม ให้หน่วยงานดังกล่าวแจ้งให้คณะกรรมการทราบโดยเร็ว

ข้อ ๘ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป^(*)

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

(*) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม ๑๑๗ ตอนพิเศษ ๘๒ ง ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๓



ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการตรวจหรือทดสอบ

ว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดมีสารเสพติดอยู่ในร่างกายหรือไม่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“การตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติด” หมายความว่า การตรวจหรือทดสอบหาระดับหรือปริมาณของสารเสพติดอันเกิดจากการเสพยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์

“ผู้รับการตรวจหรือทดสอบ” หมายความว่า ผู้รับการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติด

ข้อ ๒ การตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติด ให้ตรวจหรือทดสอบจากปัสสาวะ โดยให้ปฏิบัติตามวิธีการตรวจหรือทดสอบของชุดน้ำยาตรวจสอบหรือเครื่องมือแต่ละชนิด

ข้อ ๓ การเตรียมการในการตรวจหรือทดสอบให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

(๑) จัดให้มีบริเวณสำหรับตัวผู้เข้ารับการตรวจหรือทดสอบ เพื่อดำเนินการตรวจหรือทดสอบหรือเก็บปัสสาวะภายในระยะเวลาเท่าที่จำเป็นแห่งกรณี เพื่อให้การตรวจหรือทดสอบหรือเก็บปัสสาวะเสร็จสิ้นไปโดยเรียบร้อยและเก็บไว้ในสถานที่มิดชิดจากบุคคลภายนอก

(๒) จัดให้มีพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยในการตรวจหรือทดสอบเพื่อให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและทันเหตุการณ์ โดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของเจ้าพนักงาน

(๓) จัดให้มีอุปกรณ์ในการเก็บปัสสาวะ โดยให้ใช้ขวดแก้วหรือขวดพลาสติกปากกว้างพร้อมฝาปิด ขนาดบรรจุไม่น้อยกว่า ๖๐ มิลลิลิตร โดยขวดที่นำมาใช้ต้องสะอาดและแห้ง และให้มีฉลากและกระดาษขาวเพื่อใช้สำหรับปิดผนึกขวดตัวอย่างปัสสาวะด้วย

ข้อ ๔ วิธีเก็บปัสสาวะให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

(๑) จัดให้มีผู้ควบคุมการถ่ายปัสสาวะของผู้รับการตรวจหรือทดสอบทุกครั้ง ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำใด ๆ ที่ทำให้ปัสสาวะเกิดการเจือจาง หรือสับเปลี่ยนตัวอย่าง

(๒) ให้บันทึกหมายเลขประจำขวด และชื่อ นามสกุล ของผู้รับการตรวจหรือทดสอบบนฉลากปิดขวดเก็บปัสสาวะ

(๓) ให้ขวดแก่ผู้รับการตรวจหรือทดสอบ นำไปถ่ายปัสสาวะจำนวนประมาณ ๓๐ มิลลิลิตร

ข้อ ๕ วิธีการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดในเบื้องต้น ให้ถือปฏิบัติโดยใช้เครื่องมือหรือชุดน้ำยาตรวจสอบ ดังต่อไปนี้



(๑) ชุบน้ำยาตรวจหรือทดสอบของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ โดยให้ถือปฏิบัติตามคู่มือวิธีการตรวจสอบของชุบน้ำยาตรวจสอบของหน่วยงานนั้น

(๒) ชุตตรวจหรือเครื่องมือตรวจสอบโดยวิธี Immunoassay โดยให้ถือปฏิบัติตามคู่มือวิธีการตรวจสอบของชุดตรวจหรือเครื่องมือแต่ละชนิด

ข้อ ๖ ในกรณีที่ตรวจหรือทดสอบในเบื้องต้นตามข้อ ๕ พบว่าบุคคลนั้นอาจเป็นผู้เสพยาเสพติดให้โทษ ให้เจ้าพนักงานหรือพนักงานเจ้าหน้าที่จัดบันทึกข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อ ภูมิลำเนา หรือสถานที่อยู่ที่สามารถจะเรียกตัวหรือออกหมายเรียกมาเพื่อดำเนินคดีได้เมื่อมีการตรวจสอบยืนยันผลตามข้อ ๘ แล้วพบว่าเป็นผู้มีสารเสพติดในร่างกาย

ข้อ ๗ ในการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดในเบื้องต้นนั้น เมื่ออ่านผลแล้วปรากฏว่าให้ผลบวกตามคู่มือวิธีการตรวจตามเครื่องมือหรือชุบน้ำยาตรวจสอบในข้อ ๕ ให้ปิดเป็นความลับและให้เจ้าพนักงานหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของเจ้าพนักงานที่ทำการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติด นำขวดปัสสาวะของผู้รับการตรวจหรือทดสอบนั้นปิดให้สนิท พร้อมทั้งผนึกปากขวดด้วยแถบกาวยึดลายมือชื่อของผู้ทำการตรวจหรือทดสอบกำกับไว้ และเมื่อดำเนินการดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้ผู้ทำการตรวจหรือทดสอบรีบส่งตัวอย่างปัสสาวะไปยังสถานตรวจพิสูจน์ตามคำสั่งของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรื่องกำหนดสถานตรวจพิสูจน์ หรือโรงพยาบาลหรือมหาวิทยาลัยของรัฐ เพื่อตรวจยืนยันผล

ข้อ ๘ เมื่อสถานตรวจพิสูจน์โรงพยาบาลหรือมหาวิทยาลัยของรัฐได้รับขวดปัสสาวะตามข้อ ๗ และได้ดำเนินการตรวจยืนยันแล้ว ให้ถือเกณฑ์การตัดสินผลการตรวจพิสูจน์ว่าเป็นผู้มีสารเสพติดอยู่ในร่างกายดังต่อไปนี้

(๑) กลุ่มแอมเฟตามีน (Amphetamines) และกลุ่ม MDMA (ยาอี) เมื่อตรวจพบว่ามีสารดังกล่าวอยู่ในปัสสาวะตั้งแต่ ๑ ไมโครกรัม/มิลลิลิตร ขึ้นไป

(๒) กลุ่มโอปิเอตส์ (Opiates) ได้แก่ เฮโรอีน มอร์ฟิน และฝิ่น เมื่อตรวจพบว่ามีสารมอร์ฟินอยู่ในปัสสาวะตั้งแต่ ๓๐๐ นาโนกรัม/มิลลิลิตร ขึ้นไป

(๓) กลุ่มกัญชา เมื่อตรวจพบว่ามีสารออกฤทธิ์หรือกัญชา (Cannabinoids) อยู่ในปัสสาวะ ตั้งแต่ ๕๐ นาโนกรัม/มิลลิลิตร ขึ้นไป

(๔) กลุ่มโคเคน เมื่อตรวจพบว่ามีสารหรือเมตาบอไลต์ของโคเคน (Cocaine metabolites) อยู่ในปัสสาวะตั้งแต่ ๓๐๐ นาโนกรัม/มิลลิลิตร ขึ้นไป

ข้อ ๙ ในกรณีจำเป็นและเพื่อประโยชน์ต่อการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติด ให้เจ้าพนักงานสั่งให้ผู้ที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าเสพยาเสพติดไปรับการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติด ภายใต้การกำกับดูแลของเจ้าพนักงาน ทั้งนี้ ภายในระยะเวลาและสถานที่ที่เจ้าพนักงานกำหนดในคำสั่ง

ให้นำความในข้อ ๘(๑) - (๔) มาใช้บังคับในการตัดสินผลการตรวจพิสูจน์ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๐ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป*

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

บัญญัติ บรรทัดฐาน

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๗๖ ง ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๔๓



ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ว่าด้วยการดักเตือน การเปรียบเทียบปรับ และการปิดชั่วคราว

สถานประกอบการ หรือการพักใช้ใบอนุญาตประกอบการ พ.ศ. ๒๕๔๕

โดยที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้บัญญัติให้คณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมาย มีอำนาจเปรียบเทียบปรับเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการที่ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามประกาศเรื่องมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการได้ตั้งแต่วันหนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท นอกจากนี้ยังบัญญัติให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งปิดชั่วคราวหรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการได้ไม่เกินครั้งละสิบห้าวัน ในกรณีที่เจ้าพนักงานตรวจพบว่าการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการและเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการนั้น ไม่สามารถชี้แจงหรือพิสูจน์ให้คณะกรรมการเชื่อได้ว่าตนได้ใช้ความระมัดระวัง ตามสมควรแก่กรณีแล้ว จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการใช้ดุลพินิจไว้เพื่อให้เป็นไปในแนวมาตรฐานเดียวกัน

เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมายหรือเจตนารมณ์ของกฎหมายและสอดคล้องตอบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการดักเตือน การเปรียบเทียบปรับและการปิดชั่วคราวสถานประกอบการ หรือการพักใช้ใบอนุญาตประกอบการ พ.ศ. ๒๕๔๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป*

ข้อ ๓ ระเบียบ ประกาศ ข้อบังคับ คำสั่งหรือแนวปฏิบัติอื่นใด ซึ่งมีกำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“สถานประกอบการ” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการประกอบธุรกิจใด ๆ ตามประกาศ

“ประกาศ” หมายความว่า ประกาศเรื่องมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ ซึ่งนายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีออกไว้ตามมาตรา ๑๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐ ตอนพิเศษ ๙ ง ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๔๖



“หนังสือสำคัญ” หมายความว่า หนังสือที่คณะกรรมการหรือเลขาธิการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการหรือเลขาธิการมอบหมายได้ออกตามระเบียบนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกลั่นกรองการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ในสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานครหรือเขตจังหวัด แล้วแต่กรณี ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓

ข้อ ๕ ให้เลขาธิการเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ หนังสือสำคัญ ได้แก่หนังสือดังต่อไปนี้

(๑) หนังสือดักเตือน ซึ่งเลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายออกให้แก่เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถานประกอบการตามประกาศ

(๒) หนังสือเปรียบเทียบปรับ ซึ่งคณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมาย ออกให้แก่เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถานประกอบการที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศ เพื่อให้ชำระเงินค่าปรับตามที่เปรียบเทียบ

(๓) หนังสือการชำระเงินค่าปรับ ซึ่งคณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายออกให้แก่เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถานประกอบการเมื่อชำระเงินค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว

(๔) หนังสือเรียก ซึ่งคณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายออกให้แก่เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถานประกอบการ เพื่อให้มาชี้แจงหรือพิสูจน์การใช้ความระมัดระวัง

(๕) หนังสือคำสั่ง ซึ่งคณะกรรมการออกให้แก่เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถานประกอบการ เพื่อปิดชั่วคราวหรือพักใช้ใบอนุญาตประกอบการ

ทั้งนี้ รายละเอียด และแบบหนังสือตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๗ ให้ผู้ทำการเปรียบเทียบปรับหรือผู้รับชำระเงินค่าปรับนำส่งเงินค่าปรับตามระเบียบของกระทรวงการคลังต่อไป

ข้อ ๘ ในการตรวจสอบการปฏิบัติตามหนังสือสำคัญตามข้อ ๖ (๑) (๒) และ (๕) ซึ่งระบุนะยะเวลา หรือวันเพื่อการปฏิบัติไว้ ให้ถือปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) กรณีระบุนะยะเวลา ให้ปฏิบัติภายในวัน เดือน ปีใด ให้นับวันที่ถัดจากวันครบกำหนดเป็นวันเริ่มต้น

(๒) กรณีระบุนะยะเวลา ให้ปฏิบัติภายในระยะเวลาใดนับแต่วันที่ได้รับหนังสือสำคัญนี้ ให้นับวันที่ได้รับหนังสือสำคัญนั้นเป็นวันเริ่มต้น

ให้ผู้มีอำนาจออกหนังสือสำคัญตามวรรคหนึ่ง เป็นผู้ตรวจสอบการปฏิบัติตามหนังสือสำคัญนั้น แล้วแต่กรณี

ในการปฏิบัติเพื่อตรวจสอบตามวรรคสอง ผู้มีอำนาจออกหนังสือสำคัญนั้น อาจมอบหมายให้ข้าราชการในหน่วยงาน หรือข้าราชการในสังกัด แล้วแต่กรณี ปฏิบัติหน้าที่แทนก็ได้



ข้อ ๙ ในการส่งหนังสือสำคัญตามข้อ ๖ (๑) (๒) และ (๔) แก่เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการ ให้ผู้มีอำนาจออกหนังสือสำคัญนั้นถือปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งหรือมอบแก่เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการ หรือบุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่หรือทำงานในสถานประกอบการนั้น และให้บุคคลดังกล่าวลงลายมือชื่อรับหนังสือสำคัญนั้น

(๒) ส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ

การส่งตาม (๑) ให้ถือว่าได้รับแล้วเมื่อเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการหรือบุคคลที่บรรลุนิติภาวะที่อยู่หรือทำงานในสถานประกอบการนั้นได้ลงลายมือชื่อรับหนังสือสำคัญนั้น

ในกรณีที่บุคคลตาม (๑) ไม่ยอมรับหนังสือสำคัญตามวรรคหนึ่ง ให้วางหรือปิดหนังสือสำคัญนั้นไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานประกอบการนั้นต่อหน้าตำรวจท้องที่ที่สถานประกอบการนั้นตั้งอยู่ซึ่งไปเป็นพยานและให้ทำบันทึกไว้เป็นหลักฐาน ให้ถือว่าได้รับหนังสือสำคัญนั้นแล้ว

การส่งตาม (๒) ให้ถือว่าได้รับหนังสือสำคัญตามวรรคหนึ่งแล้ว เมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีภายในประเทศ หรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ

ข้อ ๑๐ ในการส่งหนังสือสำคัญตามข้อ ๖ (๕) แก่เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการ ให้ผู้มีอำนาจออกหนังสือสำคัญนั้นถือปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งหรือมอบแก่เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการ และให้บุคคลดังกล่าวลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งนั้น

(๒) ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง เพราะเหตุที่ไม่พบเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการ หรือบุคคลดังกล่าวไม่ยอมรับ ให้ปิดหนังสือสำคัญนั้นไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานประกอบการ โดยให้เจ้าพนักงานพร้อมด้วยพยานอย่างน้อยสองคนปิดหนังสือสำคัญนั้นต่อหน้าตำรวจท้องที่ที่สถานประกอบการนั้นตั้งอยู่และให้ทำบันทึกไว้เป็นหลักฐาน ในการนี้ให้ถือว่าเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดหนังสือสำคัญนี้

ข้อ ๑๑ หนังสือสำคัญจะสิ้นสุดผลในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อไม่ระบุนายละเอียดตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดไว้อย่างครบถ้วน

(๒) เมื่อสูญหายหรือถูกทำลายก่อนเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการได้รับ เว้นแต่การสูญหายหรือทำลายนั้น เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการได้ก่อให้เกิดขึ้น

(๓) เมื่อหนังสือสำคัญนั้นเป็นหนังสือสำคัญตามข้อ ๖ (๑) ซึ่งเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการได้ปฏิบัติตามประกาศก่อนได้รับหนังสือสำคัญดังกล่าว และผู้มีอำนาจออกหนังสือสำคัญนั้นได้บันทึกการปฏิบัตินั้นแล้ว

(๔) เมื่อผู้มีอำนาจออกหนังสือสำคัญนั้นได้เพิกถอนโดยทำเป็นหนังสือแสดงการเพิกถอนไว้



หมวด ๒

การทำหนังสือสำคัญ

ข้อ ๑๒ ในการทำหนังสือสำคัญตามข้อ ๖ (๑) เมื่อผู้มีอำนาจออกหนังสือสำคัญนั้นได้รับรายงานของเจ้าพนักงานตามประกาศแล้ว ให้ถือปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (๑) ตรวจสอบความถูกต้องชัดเจนของข้อเท็จจริงเท่าที่จำเป็น
- (๒) ตรวจสอบการมีหนังสือสำคัญนั้นในครั้งก่อน ๆ
- (๓) รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

เมื่อได้ปฏิบัติตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ออกหนังสือสำคัญนั้นภายในห้าวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานของเจ้าพนักงานดังกล่าว เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรอาจขยายระยะเวลาออกไปอีกได้ไม่เกินห้าวัน

ในการขยายระยะเวลาตามวรรคสองต้องแจ้งให้เลขาธิการทราบก่อนสิ้นสุดระยะเวลา ในกรณีที่ผู้มีอำนาจออกหนังสือสำคัญนั้นเป็นผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมาย

ข้อ ๑๓ ในการทำหนังสือสำคัญตามข้อ ๖ (๒) ให้ผู้มีอำนาจออกหนังสือสำคัญออกหนังสือสำคัญนั้นภายในห้าวันนับแต่วันที่ตรวจพบว่าเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถานประกอบการยังมิได้ปฏิบัติตามประกาศและสิ้นสุดระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหนังสือสำคัญตามข้อ ๖ (๑) แล้ว

ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถานประกอบการไม่อาจกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหนังสือสำคัญตามข้อ ๖ (๑) นั้นได้ เพราะมีเหตุการณ์ที่จำเป็นอันมิได้เกิดขึ้นจากความผิดของผู้นั้น ถ้าผู้นั้นมีคำขอ ผู้มีอำนาจออกหนังสือสำคัญตามวรรคหนึ่ง อาจขยายระยะเวลาและดำเนินการส่วนหนึ่งส่วนใดที่ล่วงมาแล้วเสียใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ ต้องยื่นคำขอภายในสิบห้าวันนับแต่เหตุการณ์เช่นนั้นได้สิ้นสุดลง

ให้ผู้มีอำนาจออกหนังสือสำคัญตามวรรคหนึ่ง ออกหนังสือสำคัญนั้นแก่เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถานประกอบการในการเปรียบเทียบปรับทุกครั้ง

ข้อ ๑๔ ในการทำหนังสือสำคัญตามข้อ ๖ (๓) ให้ผู้มีอำนาจออกหนังสือสำคัญหรือผู้รับชำระเงินค่าปรับ ออกเอกสารหรือหนังสือสำคัญนั้นมอบแก่เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถานประกอบการ หรือผู้ที่เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถานประกอบการมอบหมาย เมื่อรับชำระเงินค่าปรับครบถ้วนแล้ว

ข้อ ๑๕ ในการทำหนังสือสำคัญตามข้อ ๖ (๔) ให้ผู้มีอำนาจออกหนังสือสำคัญ ออกหนังสือสำคัญนั้นภายในสามวันนับแต่วันที่รับรายงานพร้อมความเห็นของคณะอนุกรรมการ

ข้อ ๑๖ ในการทำหนังสือสำคัญตามข้อ ๖ (๕) ให้ผู้มีอำนาจออกหนังสือสำคัญ ออกหนังสือสำคัญนั้นภายในห้าวันนับแต่วันที่มิมีมติให้ปิดชั่วคราวสถานประกอบการหรือพักใช้ใบอนุญาตประกอบการของสถานประกอบการนั้น



หมวด ๓

การเปรียบเทียบปรับ การปิดชั่วคราวหรือการพักใช้ใบอนุญาต

ข้อ ๑๗ ในการเปรียบเทียบปรับเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถานประกอบการที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศ ให้ถือหลักเกณฑ์และกำหนดจำนวนเงินค่าปรับ ดังต่อไปนี้

- (๑) กรณีเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติในครั้งแรก ให้เปรียบเทียบปรับเป็นจำนวนเงินหนึ่งหมื่นบาท
- (๒) กรณีเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติในครั้งที่สอง ให้เปรียบเทียบปรับเป็นเงินสามหมื่นบาท
- (๓) กรณีเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตั้งแต่ครั้งที่สามขึ้นไป ให้เปรียบเทียบปรับเป็นจำนวนเงินห้าหมื่นบาท

ข้อ ๑๘ ในการปิดชั่วคราวสถานประกอบการหรือพักใช้ใบอนุญาตประกอบการของสถานประกอบการที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ให้ถือหลักเกณฑ์และกำหนดจำนวนวัน ดังต่อไปนี้

- (๑) กรณีเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถานประกอบการไม่สามารถชี้แจงหรือพิสูจน์การใช้ความระมัดระวังได้ ให้ปิดชั่วคราวหรือพักใช้ใบอนุญาตประกอบการเป็นจำนวนเจ็ดวัน
- (๒) กรณีเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถานประกอบการไม่สามารถชี้แจงหรือพิสูจน์การใช้ความระมัดระวังได้ ประกอบกับมีพฤติการณ์หรือเหตุอันควรเชื่อว่าเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถานประกอบการนั้นเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดนั้นด้วย ให้ปิดชั่วคราวหรือพักใช้ใบอนุญาตประกอบการเป็นจำนวนสิบห้าวัน ทั้งนี้ มิให้นำพฤติการณ์หรือเหตุอันควรเชื่อ ซึ่งใช้พิจารณาในการปิดชั่วคราวหรือพักใช้ใบอนุญาตประกอบการในครั้งก่อนมาประกอบการพิจารณาอีก เว้นแต่พฤติการณ์หรือเหตุอันควรเชื่อนั้นยังมีอยู่ต่อเนื่องมาโดยตลอด

หมวด ๔

การดำเนินคดีอาญาและการบังคับตามคำสั่ง

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถานประกอบการที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศ ไม่ยินยอมชำระเงินค่าปรับตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ยอมชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลา ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับดำเนินการหรือจัดให้ดำเนินการร้องทุกข์ กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนเพื่อให้ดำเนินคดีอาญากับเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถานประกอบการนั้น

ในการดำเนินการหรือจัดให้ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ถือปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (๑) กรณีคณะกรรมการใช้อำนาจเปรียบเทียบปรับเอง คณะกรรมการอาจมอบหมายให้เลขาธิการปฏิบัติหน้าที่แทนก็ได้
- (๒) กรณีผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้ใช้อำนาจเปรียบเทียบปรับ และการดำเนินคดีอาญาแทนด้วย ให้ผู้นั้นแจ้งเลขาธิการก่อนดำเนินการ
- (๓) กรณีผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้ใช้อำนาจเปรียบเทียบปรับแทนเท่านั้น ให้ผู้นั้นแจ้งเลขาธิการเพื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่งต่อไป ทั้งนี้ ให้แจ้งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เปรียบเทียบหรือสิบห้าวันนับแต่วันถัดจากวันที่ครบกำหนดให้ชำระเงินค่าปรับ



ข้อ ๒๐ ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถานประกอบการที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหนังสือสำคัญตามข้อ ๖ (๕) ให้ผู้มีอำนาจออกหนังสือสำคัญนั้นปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าดำเนินการตามคำสั่งด้วยตนเอง โดยเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถานประกอบการนั้นจะต้องชดใช้ค่าใช้จ่ายและเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสิบห้าต่อปีของค่าใช้จ่ายดังกล่าว

(๒) ให้มีการชำระค่าปรับทางปกครองเป็นจำนวนเงินสองหมื่นบาทต่อวัน

ในการปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้บุคคลดังต่อไปนี้ปฏิบัติหน้าที่แทนก็ได้

(ก) เลขาธิการ

(ข) ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล สำหรับสถานประกอบการที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

(ค) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับสถานประกอบการที่ตั้งอยู่ในเขตจังหวัด

ทั้งนี้ เลขาธิการ ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัด อาจมอบหมายให้ผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติหน้าที่แทนก็ได้

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถานประกอบการที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ไม่ชำระค่าปรับทางปกครองตามข้อ ๒๐ (๒) ให้ผู้มีอำนาจออกหนังสือสำคัญตามข้อ ๖ (๕) หรือผู้ที่รับมอบอำนาจจากผู้มีอำนาจออกหนังสือสำคัญนั้นปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเตือนให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถานประกอบการนั้นชำระเงินภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

(๒) ถ้าไม่มีการปฏิบัติตาม (๑) ให้ใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยยึดหรืออายัดทรัพย์สินของเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถานประกอบการนั้น และขายทอดตลาดเพื่อชำระเงินค่าปรับทางปกครองให้ครบถ้วน

ทั้งนี้ ให้นำความในหมวด ๑ และหมวด ๒ ซึ่งเกี่ยวข้องกับหนังสือสำคัญตามข้อ ๖ (๑) มาใช้บังคับโดยอนุโลมกับหนังสือเตือน

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถานประกอบการที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอุทธรณ์คำสั่งปิดชั่วคราวสถานประกอบการหรือพักใช้ใบอนุญาตประกอบการของสถานประกอบการต่อศาลปกครอง คณะกรรมการอาจมอบหมายให้เลขาธิการดำเนินการแทนในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไปก็ได้

ข้อ ๒๓ ระเบียบนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการได้อินเกี่ยวกับการตักเตือน การเปรียบเทียบปรับและการปิดชั่วคราวสถานประกอบการหรือการพักใช้ใบอนุญาตประกอบการที่กระทำก่อนระเบียบนี้มีผลใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด



ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ว่าด้วยรายละเอียดและแบบหนังสือ เพื่อปฏิบัติตามระเบียบ

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ว่าด้วยการตกแต่ง การเปรียบเทียบปรับ และการปิดชั่วคราว

สถานประกอบการ หรือการพักใช้ใบอนุญาตประกอบการ พ.ศ. ๒๕๔๕

พ.ศ. ๒๕๔๖

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๕ และ ๖ วรรคสอง แห่งระเบียบคณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการตกแต่งการเปรียบเทียบปรับ และการปิดชั่วคราวสถานประกอบการ หรือการพักใช้ใบอนุญาตประกอบการ พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งออกตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ เลขาธิการออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดว่าด้วยรายละเอียดและแบบหนังสือ เพื่อปฏิบัติตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการตกแต่ง การเปรียบเทียบปรับ และการปิดชั่วคราวสถานประกอบการ หรือการพักใช้ใบอนุญาตประกอบการ พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ หนังสือตกแต่ง ให้มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- (๑) สถานที่ออกหนังสือ
 - (๒) วันเดือนปีที่ออกหนังสือ
 - (๓) ข้อความที่ระบุว่าเป็นหนังสือตกแต่งถึงเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถาน ประกอบการ
 - (๔) ข้อเท็จจริงโดยย่อเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามประกาศ ซึ่งระบุวัน เดือน ปี เวลา สถานที่ และการกระทำหรือละเว้นกระทำที่ถือว่าไม่ปฏิบัติตามประกาศ
 - (๕) ข้ออ้างที่ว่ากระทำความผิดหรือละเว้นกระทำที่ถือว่าเป็นการไม่ปฏิบัติตามประกาศ
 - (๖) ข้อความที่มีลักษณะเป็นการตกแต่ง โดยอาจเป็นข้อความเชิงแนะนำให้ปฏิบัติ หรือห้ามปรามมิให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถานประกอบการปฏิบัติ ซึ่งระบุระยะเวลาให้ดำเนินการไว้นั่นเอง พร้อมด้วยข้อความเกี่ยวกับความรับผิดชอบฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม
 - (๗) ลายมือชื่อและตำแหน่งผู้ออกหนังสือ
- ทั้งนี้ ตามแบบ ป.ป.ส. ๔๕-๑๐๑ ท้ายระเบียบนี้



ข้อ ๔ หนังสือเปรียบเทียบปรับ ให้มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- (๑) สถานที่ออกหนังสือ
- (๒) วันเดือนปีที่ออกหนังสือ
- (๓) สภาพแห่งข้อหาและการให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการ ซึ่งระบุ ชื่อ นามสกุล และที่อยู่ไว้ให้ชำระเงินค่าปรับตามที่เปรียบเทียบ
- (๔) บุคคลและสถานที่ที่ไปชำระเงินค่าปรับ
- (๕) ระยะเวลาให้ชำระเงินค่าปรับ ซึ่งต้องไม่เกินสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ เปรียบเทียบปรับนี้
- (๖) มาตรการบังคับกรณีไม่ชำระเงินค่าปรับตามที่เปรียบเทียบ (๗) ลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับหรือผู้มีอำนาจกระทำการแทน ทั้งนี้ ตามแบบ ป.ป.ส. ๔๕-๑๐๒ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๕ หนังสือชำระเงินค่าปรับ ให้มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- (๑) สถานที่ที่รับชำระเงินค่าปรับ
 - (๒) วันเดือนปีที่ออกหนังสือ
 - (๓) ชื่อ นามสกุล และที่อยู่ของเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการ และชื่อ นามสกุล และที่อยู่ของผู้ชำระเงินค่าปรับ กรณีที่เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการ มิได้เป็นผู้ชำระเงินค่าปรับเอง
 - (๔) ความผิดที่ต้องชำระเงินค่าปรับ
 - (๕) จำนวนเงินค่าปรับ
 - (๖) ลายมือชื่อและตำแหน่งผู้รับชำระเงินค่าปรับ
- ทั้งนี้ ตามแบบ ป.ป.ส. ๔๕-๑๐๓ ท้ายระเบียบนี้

ในกรณีที่ผู้รับชำระเงินค่าปรับมิใช่ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับ และหน่วยงานที่บุคคลนั้น สังกัดอยู่มีระเบียบถือปฏิบัติเกี่ยวกับการชำระเงินค่าปรับอยู่แล้ว ให้ถือว่าเอกสารหรือหนังสือการชำระเงินค่าปรับที่บุคคลนั้นออกให้เป็นหนังสือสำคัญตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม ทั้งนี้ ให้บุคคลผู้รับชำระเงินค่าปรับนั้นแจ้งการออกเอกสารหรือหนังสือให้ผู้ทำการเปรียบเทียบปรับนั้นทราบโดยเร็ว

ข้อ ๖ หนังสือเรียก ให้มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- (๑) สถานที่ออกหนังสือ
 - (๒) วันเดือนปีที่ออกหนังสือ
 - (๓) ข้อเท็จจริงที่เจ้าพนักงานตรวจพบว่ามีกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ ซึ่งระบุวัน เดือน ปี เวลาที่เกิดเหตุและลักษณะของการกระทำความผิด
 - (๔) วัน เดือน ปี เวลาและสถานที่ที่ให้มาชี้แจงหรือพิสูจน์การใช้ความระมัดระวัง โดยคำนึงถึงระยะเวลาที่ต้องส่งหนังสือนี้แก่เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการล่วงหน้า ไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน และระยะเวลาในการเดินทางประกอบด้วย
 - (๕) ข้อความแสดงถึงผลของการไม่มาชี้แจงหรือพิสูจน์การใช้ความระมัดระวัง
 - (๖) ลายมือชื่อและตำแหน่งผู้ออกหนังสือ
- ทั้งนี้ ตามแบบ ป.ป.ส. ๔๕-๑๐๔ ท้ายระเบียบนี้

**ข้อ ๗** หนังสือคำสั่ง ให้มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) สถานที่ออกคำสั่ง

(๒) วันเดือนปีที่ออกคำสั่ง

(๓) ลักษณะของคำสั่งว่าเป็นการปิดชั่วคราวสถานประกอบการหรือพักใช้ใบอนุญาตประกอบการของสถานประกอบการ ทั้งนี้ กรณีการปิดชั่วคราวสถานประกอบการอันมีลักษณะดังต่อไปนี้ ต้องระบุสถานที่หรือบริเวณให้ชัดเจน

(ก) สถานประกอบการที่ไม่ต้องมีใบอนุญาตประกอบการ ซึ่งมีสถานที่ประกอบการหลายแห่งหรือแห่งเดียว โดยแบ่งแยกบริเวณเพื่อการประกอบธุรกิจไว้อย่างชัดเจน และปรากฏว่าสถานที่แห่งหนึ่งแห่งใด หรือบริเวณหนึ่งบริเวณใดพบการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(ข) สถานประกอบการที่มีใบอนุญาตประกอบการในธุรกิจหลายอย่าง ซึ่งมีสถานที่ประกอบการในธุรกิจหลายอย่างนั้นหลายแห่งหรือแห่งเดียวกัน โดยแบ่งแยกบริเวณเพื่อการประกอบธุรกิจในแต่ละอย่างไว้อย่างชัดเจน และปรากฏว่าสถานที่แห่งหนึ่งแห่งใด หรือบริเวณหนึ่งบริเวณใดตามใบอนุญาตประกอบธุรกิจนั้นพบการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(๔) จำนวนวันของการปิดชั่วคราวสถานประกอบการหรือการพักใช้ใบอนุญาตประกอบการของสถานประกอบการ โดยระบุวันที่เริ่มต้นและสิ้นสุดไว้ด้วย

(๕) ประเภทและชื่อของสถานประกอบการ

(๖) ชื่อ นามสกุลของเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการ

(๗) ข้อความเกี่ยวกับความรับผิดชอบสำหรับการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง

(๘) ข้อความแสดงการเริ่มต้นและสิ้นสุด หรือสิ้นสุดของคำสั่ง

(๙) ข้อความแจ้งสิทธิการอุทธรณ์คำสั่ง ซึ่งระบุระยะเวลาการใช้สิทธิไว้ไม่เกินสิบห้าวัน นับแต่วันที่คำสั่งมีผลบังคับ

(๑๐) ลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้ออกคำสั่งหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้มีอำนาจกระทำการแทน

ทั้งนี้ ตามแบบ ป.ป.ส. ๔๕-๑๐๕ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๘ ให้ผู้อำนวยการสำนักปราบปรามยาเสพติดเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๖

กิตติ ลัมชัยกิจ

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด



แบบ ป.ป.ส. ๔๕-๑๐๑

หนังสือตักเตือน
เลขที่...../.....

ด้วยเจ้าพนักงานตรวจพบว่าเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. เวลา.....
(ชื่อ-สกุล เจ้าของ/ผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการ) ซึ่งเป็นเจ้าของ/ผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการ
(ชื่อ/ประเภท).....ตั้งอยู่ที่.....หมู่.....ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....ยังมิได้ปฏิบัติตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๒
(พ.ศ. ๒๕๔๓) เรื่อง มาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถาน
ประกอบการ ซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ในกรณีดังต่อไปนี้

- ☐ ไม่ควบคุม สอดส่อง และดูแลพนักงานหรือบุคคลภายนอกไม่ให้เกิดการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในหรือบริเวณสถานประกอบการ
- ☐ ไม่ตรวจสอบพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของบุคคลที่พิจารณาคัดเลือกเป็นพนักงาน
- ☐ ไม่จัดอบรมพนักงานของตนให้มีความเข้าใจในการป้องกันการใช้ยาเสพติด
- ☐ ไม่จัดทำบันทึกประวัติของพนักงานไว้ประจำสถานประกอบการ
- ☐ ไม่ให้ความร่วมมือในการแจ้งเจ้าพนักงาน พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ เมื่อพบการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการของตน
- ☐ ไม่ให้ข้อมูลข่าวสารหรือพฤติการณ์ต่าง ๆ ของบุคคล ซึ่งมีเหตุอันควรสงสัยหรือควร เชื่อได้ว่า จะกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการของตน
- ☐ ไม่ติดป้ายหรือประกาศเตือนเกี่ยวกับพิษภัยหรืออันตรายตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด
- ☐ ลักษณะ ขนาด หรือรายละเอียดของข้อความในป้ายหรือประกาศไม่ถูกต้องตามที่กำหนดไว้

อาศัยอำนาจตามข้อ ๔ แห่งประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๓) เรื่อง มาตรการป้องกันและ
ปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ ซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามยาเสพติด เลขาธิการ/ (ชื่อตำแหน่ง) โดยเลขาธิการมอบอำนาจ ขอให้ (ชื่อ-สกุล เจ้าของ/ผู้ดำเนินกิจการ
สถานประกอบการ) ปฏิบัติในกรณีข้างต้นให้เป็นไปตามประกาศดังกล่าว ตั้งแต่วันที่..... เดือน.....
พ.ศ. หรือภายใน.....วัน นับแต่วันที่ถือว่าได้รับหนังสือตักเตือนนี้ หากยังไม่ปฏิบัติตามการตักเตือน
ถือว่าฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศนี้ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐-๕๐,๐๐๐ บาท

..... (ผู้ออกหนังสือตักเตือน)

(ชื่อ-สกุล/ตำแหน่ง)

ออกให้ เมื่อวันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

ณ (ชื่อหน่วยงานและสถานที่)

.....



แบบ ป.ป.ส. ๔๕-๑๐๒

หนังสือเปรียบเทียบปรับ

เลขที่...../.....

ด้วย (ชื่อ-สกุล เจ้าของ/ผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการ) ซึ่งเป็นเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการ (ชื่อ/ประเภท) อยู่บ้านเลขที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๓) เรื่อง มาตรการ ป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ ซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดทั้งที่ได้มีหนังสือตักเตือนให้ปฏิบัติตามประกาศนี้แล้วนั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ คณะกรรมการ/(ชื่อตำแหน่งโดยคณะกรรมการมอบหมาย) เปรียบเทียบปรับเป็นจำนวนเงิน.....บาท (ตัวอักษร) จึงขอให้ท่านชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบนี้ต่อ (ชื่อ-สกุล/ตำแหน่ง) ณ (สถานที่) ภายในวันที่.....เดือน.....พ.ศ. หากไม่ชำระเงินค่าปรับให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาตามที่กำหนดไว้นี้ จะต้องถูกดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป

.....(ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับ)

(ชื่อ-สกุล/ตำแหน่ง)

ออกให้ เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ณ (ชื่อหน่วยงานและสถานที่)

.....



แบบ ป.ป.ส. ๔๕-๑๐๓

หนังสือการชำระเงินค่าปรับ

เลขที่...../.....

(ชื่อหน่วยงาน) ได้รับเงินค่าปรับ เนื่องจากการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๓) เรื่อง มาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ในสถานประกอบการ ซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด จาก (ชื่อ - สกุล เจ้าของหรือ ผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการ) อยู่บ้านเลขที่.....หมู่.....ถนน.....ตรอก/ซอย..... ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด..... เป็นจำนวนเงิน.....บาท (ตัวอักษร) ไว้แล้ว

.....(ลายมือชื่อผู้ชำระเงินค่าปรับ)(ลายมือชื่อผู้ชำระเงินค่าปรับ)

(ชื่อ - สกุล)

(ชื่อ - สกุล)

ที่อยู่

ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

.....

ณ (ชื่อหน่วยงานและสถานที่)

.....

(ยกเว้นเจ้าของ/ผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการ)



แบบ ป.ป.ส. ๔๕-๑๐๔

หนังสือเรียก

เลขที่...../.....

ออกให้แก่

(ชื่อ-สกุล เจ้าของ/ผู้ดำเนินการสถานประกอบการ)

ด้วยเจ้าพนักงานตรวจพบว่าเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. เวลา.....น. มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดใน/บริเวณ (ชื่อหรือสถานประกอบการ) ซึ่งท่านเป็นเจ้าของ/ผู้ดำเนินการ โดย (พนักงาน/บุคคลภายนอก ชื่อ ถ้ามี) เป็นผู้กระทำความผิดด้วยการ (ข้อหา เช่น เสพยาเสพติด)

คณะกรรมการขอให้ท่านหรือบุคคลที่ท่านมีหนังสือมอบหมายมาชี้แจง หรือพิสูจน์การใช้ความระมัดระวัง ตามสมควรแก่กรณีต่อคณะกรรมการในวันที่.....เดือน.....พ.ศ. เวลา.....น. ณ (สถานที่)

หากท่านหรือบุคคลที่ท่านมอบหมายไม่มาชี้แจงหรือพิสูจน์การใช้ความระมัดระวัง คณะกรรมการจะดำเนินการพิจารณาฝ่ายเดียว โดยถือว่าท่านหรือบุคคลที่ท่านมีหนังสือมอบหมายไม่ประสงค์ชี้แจงหรือพิสูจน์ใด ๆ และยอมรับผลการพิจารณาของคณะกรรมการที่มีผลกระทบต่อสถานประกอบการของท่านโดยตรง

.....ผู้ออกหนังสือเรียก

(ชื่อ-สกุล/ตำแหน่ง)

ออกให้ เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ณ (ชื่อหน่วยงานและสถานที่)

.....



คำสั่งปิดชั่วคราวสถานประกอบการ/พักใช้ใบอนุญาตประกอบการ

เลขที่...../.....

ออกให้แก่ (ชื่อ-สกุล เจ้าของ/ผู้ดำเนินการสถานประกอบการ)

โดย (ชื่อหน่วยงานและสถานที่)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ ทรี แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ คณะกรรมการมีคำสั่งให้ (ปิดชั่วคราวสถานประกอบการ/พักใช้ใบอนุญาตประกอบการ) ประเภทและชื่อสถานประกอบการ ซึ่ง (ชื่อ-สกุล) เป็น (เจ้าของ/ผู้ดำเนินการสถานประกอบการ) เป็นเวลา.....วัน (ตัวอักษร) นับตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. หรือ ภายใน.....วัน (ตัวอักษร) นับแต่วันที่ถือว่าได้รับคำสั่งนี้ หากฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนี้ คณะกรรมการ หรือบุคคลที่คณะกรรมการมอบหมายอาจดำเนินการ ดังนี้

๑. เข้าดำเนินการปิดชั่วคราวสถานประกอบการเอง โดยท่านจะต้องใช้ค่าใช้จ่ายและเงินเพิ่มในอัตราร้อยละ ๒๕ ต่อปี ของค่าใช้จ่ายดังกล่าว หรือ

๒. ให้ท่านชำระเงินค่าปรับทางปกครองในจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท (สองหมื่นบาทถ้วน) ต่อวัน จนกว่าจะปฏิบัติตามคำสั่งนี้

ทั้งนี้ ท่านมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนี้ต่อศาลปกครองภายในเวลา ๑๕ วัน (สิบห้าวัน) นับแต่วันที่ทราบคำสั่งนี้

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

.....ผู้ออกคำสั่ง

(ชื่อ-สกุล/ตำแหน่ง)



ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ว่าด้วยการแต่งตั้ง การปฏิบัติหน้าที่และการกำกับดูแล

การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๒๓๗ และมาตรา ๒๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้ เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการแต่งตั้ง การปฏิบัติหน้าที่และการกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. พ.ศ. ๒๕๔๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป*

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการแต่งตั้ง การปฏิบัติหน้าที่และการกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. พ.ศ. ๒๕๔๑

ข้อ ๔ ระเบียบ ประกาศ ข้อบังคับ คำสั่งหรือแนวปฏิบัติอื่นใดซึ่งมีกำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

“ผู้บังคับบัญชาหัวหน้าหน่วยงาน” หมายความว่า ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการกอง ผู้บังคับการตำรวจ ผู้บังคับการกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรงของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หรือผู้ซึ่งจะได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส.

“เจ้าพนักงาน ป.ป.ส.” หมายความว่า ผู้ซึ่งเลขาธิการ แต่งตั้งให้เป็นเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙

“บัตรประจำตัว” หมายความว่า เอกสารมอบหมายที่เลขาธิการมอบไว้ประจำตัวเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ตามมาตรา ๑๔

ข้อ ๖ ให้เลขาธิการเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบประกาศหรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐ ตอนพิเศษ ๑๒ ง ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๔๖



หมวด ๑

คุณสมบัติและการแต่งตั้งเจ้าพนักงาน ป.ป.ส.

ข้อ ๗ ผู้ซึ่งจะได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) เป็นข้าราชการตั้งแต่ระดับสามหรือเทียบเท่า หรือชั้นสัญญาบัตรขึ้นไป

(๒) เป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้บังคับบัญชาหัวหน้าหน่วยงานให้มีหน้าที่ปราบปรามผู้กระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด และ

(๓) เป็นผู้ที่ไม่เคยมีประวัติมั่วหมอง เช่น มั่วหมองเกี่ยวกับยาเสพติดหรือการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เป็นต้น

ข้อ ๘ ให้หัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมหรือเทียบเท่ากรมขึ้นไป เสนอชื่อผู้มีคุณสมบัติในสังกัดตามข้อ ๗ ที่เห็นสมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ต่อเลขาธิการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๙ ให้เลขาธิการพิจารณาเสนอชื่อบุคคลตามข้อ ๘ ให้คณะกรรมการพิจารณาอนุมัติการแต่งตั้ง และเสนอด้วยว่าจะกำหนดให้ผู้นั้นมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนหรือจะต้องได้รับอนุมัติจากบุคคลใดก่อนดำเนินการ

ข้อ ๑๐ เมื่อคณะกรรมการได้อนุมัติการแต่งตั้งและให้ความเห็นชอบในการกำหนดอำนาจหน้าที่ ผู้ที่เลขาธิการเสนอแล้ว ให้เลขาธิการมีคำสั่งแต่งตั้งผู้นั้นเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส.

หากภายหลังเลขาธิการเห็นสมควรเปลี่ยนแปลงอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ผู้ใดให้เลขาธิการเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อให้ความเห็นชอบ แล้วดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามนั้น

ข้อ ๑๑ เมื่อมีคำสั่งแต่งตั้งผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. และผู้นั้นได้ผ่านการฝึกอบรมเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามหลักสูตรที่เลขาธิการกำหนดแล้ว ให้เลขาธิการออกบัตรประจำตัวให้แก่ผู้นั้น บัตรประจำตัวดังกล่าวให้เป็นไปตามแบบที่เลขาธิการกำหนดและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้บัตรประจำตัวมีอายุสองปี นับแต่วันออกบัตร

ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. แจ้งต่อเลขาธิการเพื่อขอมีบัตรประจำตัวใหม่ได้ภายในสามสิบวันก่อนวันที่บัตรดังกล่าวจะสิ้นอายุ โดยให้แนบคำรับรองของผู้บังคับบัญชาหัวหน้าหน่วยงานไปด้วย ทั้งนี้ ตามแบบและวิธีการที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๑๒ การเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. สิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ผู้นั้นขาดคุณสมบัติตามข้อ ๗

(๒) ผู้บังคับบัญชาหัวหน้าหน่วยงานของผู้นั้นเสนอให้ยกเลิกการแต่งตั้ง

(๓) ผู้นั้นไม่ดำเนินการขอมีบัตรประจำตัวใหม่เมื่อบัตรประจำตัวสิ้นอายุเกินกว่าหกเดือน

(๔) ผู้นั้นฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหนึ่งอย่างใดตามที่กำหนดในหมวด ๒ หรือหมวด ๓ ของระเบียบนี้ หรือ

(๕) เลขาธิการเห็นสมควรให้ยกเลิกการแต่งตั้ง



ให้เลขาธิการมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ตามวรรคหนึ่ง และรายงานให้คณะกรรมการทราบ

หมวด ๒

การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส.

ข้อ ๑๓ การปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๓ ตี ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ปฏิบัติตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง มาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการและประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการสั่งปิดชั่วคราวหรือการพักใช้ใบอนุญาตประกอบการของสถานประกอบการที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เมื่อดำเนินการเสร็จให้รายงานตามแบบที่เลขาธิการกำหนด แล้วส่งให้เลขาธิการทราบภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันตรวจพบ

ข้อ ๑๔ การเข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่เพื่อตรวจค้น จะต้องมีการสั่งหรือหมายศาลเว้นแต่มีเหตุให้ค้นโดยไม่ต้องมีคำสั่งหรือหมายศาล

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. จัดการตามหมายค้น แล้วให้บันทึกรายละเอียดในการค้นนั้นว่าจัดการตามหมายได้หรือไม่ และส่งบันทึกนั้นไปยังศาลที่ออกหมายภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด ให้นำความในข้อ ๑๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๕ ในการเข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่ตามมาตรา ๑๔ (๑) ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ปฏิบัติดังนี้ (๑) แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปหนึ่งระดับทราบก่อนดำเนินการ เว้นแต่เป็นกรณีเร่งด่วน ให้ดำเนินการไปก่อนแล้วรายงานให้ทราบโดยเร็ว

(๒) ก่อนลงมือตรวจค้น ต้องแสดงความบริสุทธิ์และแสดงบัตรประจำตัวต่อผู้ครอบครอง ผู้ดูแลหรือบุคคลในครอบครัวของผู้นั้น

(๓) การค้นให้ค้นต่อหน้าบุคคลใน (๒) หากหาบุคคลดังกล่าวไม่ได้ ก็ให้ค้นต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคน ซึ่งเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ได้ร้องขอให้มาเป็นพยาน

กรณีที่ลงมือค้นในเวลากลางวัน ถ้ายังไม่เสร็จจะค้นต่อไปในเวลากลางคืนก็ได้

(๔) ทำบันทึกเหตุอันควรสงสัยตามสมควรและเหตุอันควรเชื่อที่ทำให้สามารถเข้าค้นได้ให้ไว้แก่ผู้ครอบครองเคหสถาน หรือสถานที่ค้น ตามแบบที่เลขาธิการกำหนด แต่ถ้าไม่มีผู้ครอบครองอยู่ ณ ที่นั้น ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ส่งมอบสำเนาบันทึกดังกล่าวให้แก่ผู้ครอบครองเคหสถาน หรือสถานที่ค้นในทันทีที่กระทำได้

(๕) เมื่อค้นเสร็จให้บันทึกรายละเอียดแห่งการค้นและบัญชีสิ่งของที่ค้นได้แล้วอ่านให้บุคคลตาม (๒) หรือพยานบุคคลตาม (๓) ฟังและลงลายมือชื่อรับรองไว้ หากบุคคลดังกล่าวไม่ยอมลงลายมือชื่อให้หมายเหตุไว้ในบันทึกการค้น แล้วรายงานการค้นให้ผู้บังคับบัญชาทราบ

(๖) ทำรายงานตามแบบที่เลขาธิการกำหนด พร้อมสำเนาบันทึกการค้นให้เลขาธิการ ทราบภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันค้น



(๗) การค้นในเวลากลางคืนภายหลังพระอาทิตย์ตก นอกจากต้องปฏิบัติตาม (๑) - (๖) แล้ว เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ผู้เป็นหัวหน้าในการเข้าค้นต้องเป็นข้าราชการพลเรือนตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจตำแหน่งตั้งแต่สารวัตรหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือข้าราชการทหารตำแหน่งตั้งแต่ผู้บังคับกองร้อยหรือเทียบเท่าขึ้นไป

ข้อ ๑๖ การค้นบุคคลหรือยานพาหนะตามมาตรา ๑๔ (๒) ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ปฏิบัติดังนี้

(๑) ก่อนลงมือตรวจค้น ต้องแสดงความบริสุทธิ์และแสดงบัตรประจำตัวต่อผู้ที่ถูกค้นหรือผู้ครอบครองยานพาหนะ

(๒) เมื่อค้นเสร็จให้บันทึกรายละเอียดแห่งการค้นและบัญชีสิ่งของที่ค้นได้ แล้วอ่านให้บุคคลตาม (๑) ฟังและลงลายมือชื่อรับรองไว้ หากบุคคลดังกล่าวไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้หมายเหตุไว้ในบันทึกการค้น แล้วรายงานการค้นให้ผู้บังคับบัญชาทราบ

(๓) ทำรายงานตามแบบที่เลขาธิการกำหนด พร้อมสำเนาบันทึกการค้นให้เลขาธิการทราบภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันค้น

ข้อ ๑๗ การปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ (๓) ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ปฏิบัติดังนี้

(๑) กรณีจับตามหมายจับ เมื่อพบผู้กระทำความผิดตามหมายจับ ให้แสดงหมายจับและบัตรประจำตัวต่อผู้นั้น ก่อนจับกุม

หากมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้กระทำความผิดตามหมายจับจะหลบหนี ให้ดำเนินการจับกุมไปก่อน แล้วแสดงหมายจับและบัตรประจำตัว

(๒) กรณีจับโดยไม่มีหมายจับให้แสดงบัตรประจำตัวต่อผู้นั้นก่อนจับกุม

(๓) ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ผู้ทำการจับ เอาตัวผู้ถูกจับไปยังที่ทำการของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หรือของพนักงานสอบสวนโดยทันที และเมื่อถึงที่นั้นแล้ว ให้แจ้งข้อกล่าวหาและรายละเอียดแห่งการจับให้ผู้ถูกจับทราบโดยไม่ชักช้า ถ้ามีหมายจับให้แจ้งผู้ถูกจับทราบและอ่านให้ฟัง

(๔) ให้แจ้งผู้ถูกจับว่าถ้อยคำที่ผู้ถูกจับกล่าวนั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานยืนยันเขาในการพิจารณาคดีได้

(๕) ทำบันทึกการจับกุมและให้ผู้ถูกจับลงลายมือชื่อไว้ หากผู้ถูกจับไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้หมายเหตุไว้ในบันทึกการจับกุม

(๖) ทำรายงานตามแบบที่เลขาธิการกำหนด พร้อมสำเนาบันทึกการจับกุมให้เลขาธิการทราบภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันจับกุม

ข้อ ๑๘ การปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ (๔) ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ปฏิบัติดังนี้

(๑) ทำบันทึกการยึดหรืออายัดพร้อมบัญชีเกี่ยวกับยาเสพติดที่มีไว้โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและทรัพย์สินอื่นใดที่ได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิดหรือที่อาจใช้เป็นพยานหลักฐาน

(๒) ทำรายงานตามแบบที่เลขาธิการกำหนดพร้อมสำเนาทะเบียนที่การยึดหรืออายัด ส่งให้เลขาธิการทราบภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ยึดหรืออายัด หรือบันทึกการยึดหรืออายัดไว้ทำรายงานตามข้อ ๑๕ (๖) ข้อ ๑๖ (๓) หรือข้อ ๑๗ (๖) แล้วแต่กรณี

**ข้อ ๑๙ การปฏิบัติตามมาตรา ๑๔ (๖) ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ปฏิบัติดังนี้**

(๑) การสอบสวนผู้ต้องหาในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ให้แจ้งข้อกล่าวหาและรายละเอียดแห่งการจับให้ผู้ต้องหาทราบ ถ้ามีหมายจับให้แจ้งผู้ต้องหาทราบ

(๒) แจ้งสิทธิของผู้ต้องหาที่จะไม่ให้ถ้อยคำเป็นปฏิปักษ์ต่อตนเองอันอาจทำให้ตนถูกฟ้องคดีอาญา

(๓) แจ้งสิทธิขอให้เจ้าพนักงานแจ้งให้ญาติหรือผู้ซึ่งผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาไว้วางใจทราบถึงการถูกจับและสถานที่ที่ถูกควบคุมในโอกาสแรก

(๔) แจ้งสิทธิในการพบและปรึกษานายความเป็นการเฉพาะตัว สิทธิได้รับการเยี่ยมตามสมควร และสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลโดยเร็วเมื่อเกิดการเจ็บป่วย

(๕) ทำบันทึกรายละเอียดแห่งการสอบสวน โดยระบุสิทธิของผู้ต้องหาตาม (๑) - (๔) พร้อมทั้งระบุให้ผู้ต้องหาปฏิเสธหรือยินยอมให้สอบปากคำด้วยความสมัครใจ พร้อมรายละเอียดเกี่ยวกับข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เมื่อทำบันทึกเสร็จแล้วให้อ่านให้ผู้ต้องหาฟังและลงลายมือชื่อรับรองไว้ หากผู้ต้องหาไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้หมายเหตุไว้ในบันทึกการสอบสวน

ข้อ ๒๐ การปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ (๗) ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ปฏิบัติดังนี้

(๑) ทำหนังสือโดยระบุ ชื่อ ตำแหน่ง สังกัด และอำนาจที่ได้รับมอบหมายมอบให้กับผู้เกี่ยวข้องทุกครั้ง

(๒) ทำรายงานตามแบบที่เลขาธิการกำหนด ส่งให้เลขาธิการทราบภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้ปฏิบัติหน้าที่

ข้อ ๒๑ การปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ ทวิ ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการตรวจหรือทดสอบว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดมีสารเสพติดอยู่ในร่างกายหรือไม่ แล้วให้รายงานตามแบบที่เลขาธิการกำหนดส่งให้เลขาธิการทราบภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้ดำเนินการเสร็จ

ข้อ ๒๒ การปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ ตรี ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ขอความช่วยเหลือจากบุคคลในการปฏิบัติหน้าที่ตามลำดับ ดังต่อไปนี้

(๑) เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ

(๒) เจ้าพนักงาน ข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ

(๓) บุคคลทั่วไป

การปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่งจะบังคับให้บุคคลใดช่วยเหลือโดยอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลนั้นไม่ได้ และให้บันทึกรายละเอียดการช่วยเหลือไว้ท้ายรายงาน หรือบันทึกตามข้อ ๑๕ (๕) ข้อ ๑๖ (๒) ข้อ ๑๗ (๕) หรือข้อ ๒๑ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๓ การปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ จัตวา ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ปฏิบัติตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการได้มา การใช้ประโยชน์และการเก็บรักษาข้อมูลข่าวสาร



ข้อ ๒๔ การควบคุมผู้ถูกจับเพื่อสอบสวนตามมาตรา ๑๕ จะกระทำโดยเฉพาะเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนผู้ถูกจับเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดเท่านั้น ในกรณีที่เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ที่เป็นข้าราชการตั้งแต่ระดับห้าหรือเทียบเท่าลงมา เป็นผู้ควบคุมผู้ถูกจับ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปหนึ่งระดับหากจะควบคุมเกินยี่สิบสี่ชั่วโมง ต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้บังคับบัญชาหัวหน้าหน่วยงาน

เมื่อมีการควบคุมตามวรรคหนึ่ง ให้บันทึกการควบคุมไว้ท้ายรายงานตามข้อ ๑๗ (๕) ด้วย

หมวด ๓

การกำกับดูแล

ข้อ ๒๕ เพื่อประโยชน์ของคณะกรรมการในการกำกับดูแลและติดตามประเมินผลการปฏิบัติการตามระเบียบนี้ ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๓ ทรี มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๔ ทวิ มาตรา ๑๔ ทรี มาตรา ๑๔ จัตวา หรือมาตรา ๑๕ แล้ว ให้รายงานเลขาธิการทราบทุกครั้ง ตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒

(๒) กรณีมีหน้าที่กำกับดูแลบังคับบัญชาการปราบปรามยาเสพติด ให้รายงานความก้าวหน้าในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานในสังกัดให้เลขาธิการทราบ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งตามแบบที่เลขาธิการกำหนด

(๓) กรณีที่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ค้ายาเสพติดหรือสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่ ให้ส่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ให้เลขาธิการทราบตามแบบที่เลขาธิการกำหนด

(๔) กรณีที่ได้รับการร้องขอจากเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ต่างสังกัด หรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมายเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ให้รายงานผลการปฏิบัติตามคำร้องขอดังกล่าวให้เลขาธิการทราบตามแบบที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๒๖ กรณีที่เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หรือผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ตกเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลย เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ปราบปรามยาเสพติด ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หรือผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ผู้นั้นรายงานข้อเท็จจริงและพฤติกรรมแห่งคดีให้เลขาธิการทราบโดยเร็ว

เมื่อเลขาธิการได้รับรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้พิจารณาดำเนินการช่วยเหลือตามควรแก่กรณี

ข้อ ๒๗ เมื่อเลขาธิการได้รับรายงานการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ตามข้อ ๒๕ และการที่เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หรือผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ตกเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลยตามข้อ ๒๖ แล้วให้เลขาธิการรายงานให้คณะกรรมการทราบ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด



ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ว่าด้วยการออกบัตรประจำตัวและการรายงาน

การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส.

พ.ศ. ๒๕๔๖

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๖ และข้อ ๑๑ แห่งระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการแต่งตั้ง การปฏิบัติหน้าที่และการกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. พ.ศ. ๒๕๔๕ เพื่อให้การออกบัตรประจำตัวและการรายงานการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. เป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงกำหนดระเบียบปฏิบัติไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการออกบัตรประจำตัวและการรายงานการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. พ.ศ. ๒๕๔๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป*

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบสำนักงาน ป.ป.ส. ว่าด้วยการออกบัตรประจำตัวและการรายงานการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. พ.ศ. ๒๕๔๑

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“ระเบียบคณะกรรมการ” หมายความว่า ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการแต่งตั้ง การปฏิบัติหน้าที่และการกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. พ.ศ. ๒๕๔๕

“บัตรประจำตัว” หมายความว่า เอกสารมอบหมายที่เลขาธิการมอบไว้ประจำตัวเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ มาตรา ๑๔ ตามแบบท้าย ระเบียบนี้

ข้อ ๕ ให้ผู้อำนวยการกองนิติการรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

การออกบัตรประจำตัว

ข้อ ๖ การขอแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ให้ผู้ขอรับการแต่งตั้งส่งหลักฐานตามรายการต่อไปนี้

(๑) คำขอแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. และคำรับรองของผู้บังคับบัญชาหัวหน้าหน่วยงานตามแบบ ป.ป.ส. ๘-๖๐๑

(๒) คำขออนุมัติออกบัตรประจำตัวเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ตามแบบ ป.ป.ส. ๘-๖๐๓

(๓) ภาพถ่ายหน้าตรงแต่งเครื่องแบบข้าราชการ ไม่สวมหมวก ขนาดหนึ่งนิ้ว จำนวน ๓ ภาพ

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐ ตอนพิเศษ ๑๓ ง ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๔๖



(๔) สำเนาทะเบียนบ้าน ๑ ฉบับ

(๕) สำเนาคำสั่งมอบหมายให้มีหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ข้อ ๗ การขอแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ให้ผู้ขอรับการแต่งตั้งยื่นคำขอแต่งตั้งต่อบุคคลต่อไปนี้

(๑) สำหรับข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ส. ให้ยื่นต่อผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่าขึ้นไป

(๒) สำหรับข้าราชการส่วนราชการอื่นให้ยื่นต่ออธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการเทียบเท่าอธิบดี

ข้อ ๘ เมื่อผู้รับคำขอตามข้อ ๗ พิจารณาเห็นควรให้แต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ให้ส่งคำขอแต่งตั้งพร้อมหลักฐานตามข้อ ๖ ไปยังเลขาธิการ

ข้อ ๙ ให้กองนิติการ ตรวจสอบหลักฐานประวัติ และพฤติการณ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องของผู้ขอรับการแต่งตั้ง แล้วเสนอเลขาธิการว่าสมควรแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หรือไม่ กรณีที่มีความเห็นว่าสมควรแต่งตั้งให้เสนอด้วยว่าควรแต่งตั้งให้อำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่งทั้งหมดหรือบางส่วน

ข้อ ๑๐ ให้เลขาธิการนำรายชื่อที่เห็นสมควรแต่งตั้งเสนอคณะกรรมการพิจารณาอนุมัติการแต่งตั้งและให้ความเห็นชอบในการกำหนดอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง

ข้อ ๑๑ ให้เลขาธิการมีคำสั่งแต่งตั้งผู้ซึ่งคณะกรรมการอนุมัติแล้ว และไม่ว่าจะมีการแต่งตั้งตามคำขอหรือไม่ ให้เลขาธิการแจ้งให้บุคคลตามข้อ ๗ ทราบ

ข้อ ๑๒ ให้กองนิติการ ดำเนินการออกบัตรประจำตัวให้แก่เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ซึ่งได้มีคำสั่ง แต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. แล้ว

ข้อ ๑๓ ให้กองนิติการ จัดทำทะเบียนประวัติเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. และรายละเอียดต่างๆ ที่จำเป็นต่อการรายงานและการประสานงาน

ข้อ ๑๔ บัตรประจำตัวให้ใช้ได้ภายในระยะเวลาตามที่กำหนดในบัตร เมื่อบัตรจะสิ้นอายุและมีความประสงค์จะขอมีบัตรประจำตัวเพื่อใช้แทนบัตรประจำตัวเก่า ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. แจ้งขอมีบัตรประจำตัวใหม่ได้ภายในสามสิบวัน ก่อนวันที่บัตรดังกล่าวจะสิ้นอายุ

ข้อ ๑๕ การขอมีบัตรประจำตัวกรณีบัตรประจำตัวสิ้นอายุ ให้ส่งหลักฐานตามรายการต่อไปนี้

(๑) คำขอมีบัตรประจำตัวและคำรับรองของผู้บังคับบัญชาหัวหน้าหน่วยงานตามแบบ ป.ป.ส. ๘-๖๐๒

(๒) คำขออนุมัติออกบัตรประจำตัวเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ตามแบบ ป.ป.ส. ๘-๖๐๓

(๓) ภาพถ่ายหน้าตรงแต่งเครื่องแบบข้าราชการ ไม่สวมหมวก ขนาดหนึ่งนิ้ว จำนวน ๒ ภาพ

(๔) บัตรประจำตัวฉบับเก่า หรือสำเนากรณีบัตรประจำตัวยังไม่หมดอายุ

(๕) สำเนาทะเบียนบ้านเฉพาะกรณีมีการเปลี่ยนแปลงที่อยู่ใหม่

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่ส่งหลักฐานเป็นสำเนาบัตรประจำตัวตามข้อ ๑๕ (๔) เมื่อได้รับบัตรประจำตัวฉบับใหม่แล้ว ให้ส่งบัตรประจำตัวฉบับเก่าคืนสำนักงาน ป.ป.ส.

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่บัตรประจำตัวชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลายด้วยประการใด ๆ ให้ผู้นั้นรีบรายงานต่อผู้บังคับบัญชาหัวหน้าหน่วยงานเพื่อแจ้งสำนักงาน ป.ป.ส. พร้อมบัตรประจำตัวหรือหลักฐานการแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้วแต่กรณี

ถ้าเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ผู้นั้นประสงค์ให้สำนักงาน ป.ป.ส. ออกบัตรประจำตัวใหม่ให้ส่งหลักฐานตามรายการในข้อ ๑๕ พร้อมบัตรประจำตัวหรือหลักฐานการแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ แล้วแต่กรณี



ข้อ ๑๘ ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. เสนอคำขอมีบัตรตามข้อ ๑๕ หรือข้อ ๑๗ พร้อมหลักฐานผ่านผู้บังคับบัญชาหัวหน้าหน่วยงานเพื่อส่งสำนักงาน ป.ป.ส. ดำเนินการต่อไป

หมวด ๒

การรายงานการปฏิบัติงาน

ข้อ ๑๙ ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. รายงานการปฏิบัติหน้าที่ให้เลขาธิการทราบตามแบบที่กำหนดดังต่อไปนี้

(๑) การรายงานการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบคณะกรรมการ ข้อ ๑๕ (๖) ข้อ ๑๖ (๓) ข้อ ๑๗ (๖) ข้อ ๑๘ (๒) ข้อ ๒๐ (๒) และข้อ ๒๑ ให้ใช้แบบรายงานการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ตามแบบ ป.ป.ส. ๘-๖๐๔

(๒) การรายงานการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบคณะกรรมการ ข้อ ๒๕ (๒) ให้ใช้แบบรายงานความก้าวหน้าในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงาน ตามแบบ ป.ป.ส. ๘-๖๐๕

(๓) การรายงานการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบคณะกรรมการ ข้อ ๑๓ ข้อ ๒๕ (๓) ให้ใช้แบบรายงานข่าวสารและสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติด ตามแบบ ป.ป.ส. ๘-๖๐๖

(๔) การรายงานการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบคณะกรรมการ ข้อ ๒๕ (๔) ให้ใช้แบบรายงานการให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน ตามแบบ ป.ป.ส. ๘-๖๐๗

ข้อ ๒๐ การทำบันทึกเหตุอันควรสงสัยตามสมควรและเหตุอันควรเชื่อที่ทำให้สามารถเข้าค้นได้ ตามระเบียบคณะกรรมการ ข้อ ๑๕ (๔) ให้ใช้แบบบันทึกเหตุแห่งการตรวจค้น ตามแบบ ป.ป.ส. ๘-๖๐๘

ข้อ ๒๑ การรายงานตามที่กำหนดในข้อ ๑๙ ในกรณีที่เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หลายคนร่วมปฏิบัติงานในคดีหรือเรื่องเดียวกันจะรายงานรวมกันในคราวเดียวกันก็ได้ ทั้งนี้ให้ระบุชื่อและเลขประจำตัวของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ทุกคนในแบบรายงานด้วย

ข้อ ๒๒ ให้กองนิติการ รวบรวมรายงานการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. และจัดทำสรุปรายงานผลการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. เสนอให้เลขาธิการทราบทุกสามเดือน

ข้อ ๒๓ กรณีที่กองนิติการ ได้รับรายงานการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. และเป็นกรณีที่จำเป็นต้องดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ให้กองนิติการรายงานให้เลขาธิการทราบโดยเร็ว แล้วแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖

กิตติ ลิ้มชัยกิจ

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด



แบบบัตรประจำตัวเจ้าพนักงาน ป.ป.ส.

๕.๕ ซม.	
เลขประจำตัว..... สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด บัตรนี้เป็นหลักฐานแสดงว่า ยศ/ชื่อ ตำแหน่ง สังกัด เป็นเจ้าพนักงานมีอำนาจหน้าที่ตาม พระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง ใช้ถึงวันที่ () เลขการ ป.ป.ส. ลายมือชื่อ	๘.๕ ซม.

ด้านหน้า



๕.๕ ซม.

พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ มาตรา ๑๔

(๑) เข้าไปในเคหสถาน หรือสถานที่เพื่อตรวจค้นเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยตามสมควรว่ามีบุคคลที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหลบซ่อนอยู่ หรือมีทรัพย์สินซึ่งมีไว้เป็นความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือซึ่งอาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้ ประกอบกับมีเหตุอันควรเชื่อว่าการเน้นซ้ำกว่าจะเอาหมายค้นมาได้ บุคคลนั้นจะหลบหนีไป หรือทรัพย์สินนั้นจะถูกโยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม

(๒) ค้นบุคคลหรือยานพาหนะใดๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยตามสมควรว่ามียาเสพติดซุกซ่อนอยู่โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(๓) จับกุมบุคคลใด ๆ ที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(๔) ยึด หรืออายัดยาเสพติดที่มีไว้โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือทรัพย์สินอื่นใดที่ได้ใช้ หรือจะใช้ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือที่อาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้

(๕) ค้นตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(๖) สอบสวนผู้ต้องหาในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(๗) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใด ๆ หรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยราชการใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งบัญชีเอกสารหรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อตรวจสอบหรือประกอบการพิจารณา

ตำรวจอาญา

คำเตือน : ผู้ใดไม่ให้ความสะดวกแก่เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ผู้ปฏิบัติหน้าที่หรือผู้ที่ช่วยเหลือการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

๘.๕ ซม.

ด้านหลัง



แบบ ป.ป.ส. ๘-๖๐๑

คำขอแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส.

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๑. ชื่อ..... ชื่อสกุล.....
ชื่อเล่น/ชื่ออื่นๆ.....
๒. เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ. เกิดที่จังหวัด.....
๓. นับถือศาสนา.....
๔. รู้ภาษาต่างประเทศภาษาใดบ้าง/อย่างน้อยเพียงใด
๕. ที่อยู่ตามสำเนาทะเบียนบ้านเลขที่..... หมู่ที่/หมู่บ้าน..... ตรอก/ซอย.....
ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....
จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์.....
๖. การศึกษาระดับประถมศึกษา/สถานศึกษา
- การศึกษาระดับมัธยมศึกษา/สถานศึกษา
- วุฒิการศึกษาระดับอนุปริญาตรหรือปริญาตร/สถานศึกษา
- วุฒิการศึกษาระดับปริญาโท/สถานศึกษา
- วุฒิการศึกษาระดับปริญาเอก/สถานศึกษา
๗. รับราชการครั้งแรกตำแหน่ง.....หน่วยงาน
- กรม.....เข้ารับราชการเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.
๘. ปัจจุบันรับราชการในตำแหน่ง.....หน่วยงาน
- กอง/เทียบเท่ากอง.....กองบัญชาการ/สำนัก
- กรม.....สถานที่ทำการที่สามารถติดต่อทางไปรษณีย์.....
.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....
๙. สถานที่ติดต่อข้าพเจ้าได้สะดวก () ที่ทำงาน () ที่บ้าน () อื่น ๆ (ระบุ)
- รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับการแต่งตั้ง

คำรับรองของผู้บังคับบัญชาหัวหน้าหน่วยงาน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....

ขอรับรองว่า.....ซึ่งขอรับการแต่งตั้งเป็น เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ นั้น เป็นผู้อยู่ในบังคับบัญชาของข้าพเจ้า

ผู้ขอรับการแต่งตั้งผู้นี้ เป็นผู้มีความประพฤติดี ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีและเป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ในการปราบปรามยาเสพติดโดยตรง สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙

(ลงชื่อ).....ผู้รับรอง

หมายเหตุ ผู้รับรองจะต้องเป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรงของผู้ขอรับการแต่งตั้งและดำรงตำแหน่งเป็นผู้บังคับบัญชาหัวหน้าหน่วยงาน ตั้งแต่ผู้อำนวยการกอง ผู้บังคับการตำรวจ ผู้บังคับการกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป



แบบ ป.ป.ส. ๘-๖๐๒

คำขอมิบัตรประจำตัวเจ้าพนักงาน ป.ป.ส.

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้าเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หมายเลขประจำตัว.....มีความประสงค์จะขอมิบัตรประจำตัวเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. เนื่องจาก () บัตรหมดอายุ () บัตรชำรุด/สูญหาย โดยได้แนบสำเนาบัตรประจำตัวฉบับเก่า/หลักฐานการจ้างความ มาด้วยแล้ว

ข้าพเจ้าขอแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้า ดังนี้ (กรณีมีการเปลี่ยนชื่อ/ชื่อสกุลหรือที่อยู่ตามสำเนาทะเบียน บ้านซึ่งไม่ตรงกับคำขอแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ให้แนบหลักฐานการเปลี่ยนแปลงมาด้วย)

๑. ชื่อ.....ชื่อสกุล

๒. ที่อยู่ปัจจุบันตามสำเนาทะเบียนบ้านเลขที่.....หมู่ที่/หมู่บ้าน

ตรอก/ซอย..... ถนน..... ตำบล/แขวง

อำเภอ/เขต.....จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์.....

๓. ปัจจุบันรับราชการในตำแหน่ง.....หน่วยงาน

กอง/เทียบเท่ากอง..... กองบัญชาการ/สำนัก.....

กรม..... สถานที่ทำการที่สามารถติดต่อทางไปรษณีย์.....

..... รหัสไปรษณีย์ โทรศัพท์.....

๔. สถานที่ติดต่อข้าพเจ้าได้สะดวก (เพื่อประโยชน์ในการแจ้งข่าวสารหรือส่งบัตรประจำตัวใหม่)

() ทำงาน () ที่บ้าน () อื่น ๆ (ระบุ)

..... รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์

๕. เมื่อสำเนางาน ป.ป.ส. จัดทำบัตรแล้วข้าพเจ้าประสงค์จะรับบัตรโดย

() มารับด้วยตัวเอง () จะให้เจ้าหน้าที่มารับ () ส่งไปยังสถานที่ทำงานถึงหัวหน้าหน่วยงาน

() ให้ส่งไปยังสถานที่ติดต่อทางไปรษณีย์

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับการแต่งตั้ง

คำรับรองของผู้บังคับบัญชาหัวหน้าหน่วยงาน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า..... ตำแหน่ง.....

ขอรับรองว่า.....ซึ่งขอมิบัตรประจำตัวเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ นั้น เป็นผู้อยู่ในบังคับบัญชาของข้าพเจ้า

ผู้ขอมิบัตรประจำตัวพนักงาน ป.ป.ส. ผู้นี้เป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่ในการปราบปรามยาเสพติดโดยตรง สมควรจะมีบัตรประจำตัวเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. เพื่อปฏิบัติงานปราบปรามยาเสพติดตามที่ได้รับมอบหมายต่อไป

(ลงชื่อ).....ผู้รับรอง

หมายเหตุ ผู้รับรองจะต้องเป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรงของผู้ขอรับการแต่งตั้งและดำรงตำแหน่งเป็นผู้บังคับบัญชาหัวหน้าหน่วยงาน ตั้งแต่ผู้อำนวยการกอง ผู้บังคับการตำรวจ ผู้บังคับการกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป



คำขออนุมัติออกบัตรประจำตัวเจ้าพนักงาน ป.ป.ส.

ส่วนที่ ๑ สำหรับผู้ยื่นคำขอ กรอกรายละเอียดพร้อมลายมือชื่อ

	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด บัตรประจำตัวเจ้าพนักงาน ป.ป.ส.	
ชื่อ ตำแหน่ง สังกัด	ลายมือชื่อ	
ลายมือชื่อ	หมายเหตุ ให้แนบมาพร้อมกับแบบคำขอแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ตามแบบ ป.ป.ส. ๘- ๖๐๑ หรือคำขอมิบัตรประจำตัวเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ตามแบบ ป.ป.ส. ๘-๖๐๒	

ส่วนที่ ๒ สำหรับเจ้าหน้าที่

เรียน เลขาธิการ ป.ป.ส.

เพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติบัตรประจำตัวเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. เลขประจำตัว.....

วันบัตรหมดอายุ.....อำนาจมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๑) - ()

(.....)

.....

อนุมัติ

(.....)

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด



แบบ ป.ป.ส. ๘-๖๐๔

ที่.....

.....(ส่วนราชการเจ้าของหนังสือ)

.....(วัน เดือน ปี).....

เรื่อง รายงานการปฏิบัติหน้าที่เจ้าพนักงาน ป.ป.ส.

เรียน เลขาธิการ ป.ป.ส.

อ้างถึง ๑. ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการแต่งตั้ง การปฏิบัติหน้าที่และการ
กำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. พ.ศ. ๒๕๔๕๒. ระเบียบสำนักงาน ป.ป.ส. ว่าด้วยการออกบัตรประจำตัวและการรายงานการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน
ป.ป.ส. พ.ศ. ๒๕๔๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย(สำเนาบันทึกตรวจค้น จับกุม ฯลฯ).....

ตามหนังสือที่อ้างถึง ได้กำหนดให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. รายงานการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง
(๑)(๒)(๓)(๔) และ (๗) มาตรา ๑๔ ทวิ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
พ.ศ. ๒๕๑๙ ให้เลขาธิการ ป.ป.ส. ทราบภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ใช้อำนาจดังกล่าว พร้อมสำเนาบันทึกการค้น
หรือสำเนาทะเบียนจับกุม ตามความในข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ ข้อ ๑๘ ข้อ ๒๐ และข้อ ๒๑ ตามระเบียบที่อ้างถึง ๑
และตามความในข้อ ๑๙ (๑) ตามระเบียบที่อ้างถึง ๒ นั้น

ข้าพเจ้าขอเรียนให้ทราบว่า เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ได้ร่วมกับเจ้าพนักงาน ป.ป.ส.
จำนวน.....นาย (ตามบัญชีรายชื่อพร้อมเลขประจำตัวแนบท้าย) ได้ปฏิบัติหน้าที่ปราบปรามยาเสพติด
โดยใช้อำนาจเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๔ ทวิ และมาตรา ๑๕ ดังนี้

- () ค้นบุคคล หรือเคหสถาน หรือสถานที่ หรือยานพาหนะ
- () จับกุมบุคคลที่กระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด
- () ยึด หรืออายัดยาเสพติด หรือทรัพย์สินอื่น
- () มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคล หรือเจ้าหน้าที่หน่วยราชการใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสาร
หรือวัตถุ
- () ตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดในร่างกาย
- () การใช้อำนาจควบคุมตามมาตรา ๑๕

โดยมีรายละเอียดคือ (ระบุชื่อบุคคล/สถานที่/ยานพาหนะ/ยาเสพติด ฯลฯ).....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินตามระเบียบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ).....

(.....(พิมพ์ชื่อเต็ม).....)

.....(ตำแหน่ง).....

เลขประจำตัว.....

.....(ส่วนราชการเจ้าของเรื่อง).....

โทร.....โทรสาร.....



แบบ ป.ป.ส. ๘-๖๐๕

ที่.....

.....(ส่วนราชการเจ้าของหนังสือ)

.....(วัน เดือน ปี).....เรื่อง

รายงานความก้าวหน้าในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงาน

เรียน เลขาธิการ ป.ป.ส.

อ้างถึง ๑. ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการแต่งตั้งการปฏิบัติหน้าที่ และการกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. พ.ศ. ๒๕๔๕

๒. ระเบียบสำนักงาน ป.ป.ส. ว่าด้วยการออกบัตรประจำตัวและการรายงานการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. พ.ศ. ๒๕๔๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย.....(โครงการ/แผนงาน ผลการดำเนินงาน).....

ตามหนังสือที่อ้างถึง ได้กำหนดให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ที่มีหน้าที่กำกับดูแลบังคับบัญชาการปราบปรามยาเสพติด รายงานความก้าวหน้าในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานในสังกัดให้เลขาธิการ ป.ป.ส. ทราบอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ตามความในข้อ ๒๕ (๒) ตามระเบียบที่อ้างถึง ๑ และตามความ ในข้อ ๑๙ (๒) ตามระเบียบที่อ้างถึง ๒ นั้น

ข้าพเจ้าขอเรียนรายละเอียดในช่วงเดือน มกราคม-ธันวาคม.....ดังนี้

๑. การกิจด้านปราบปรามยาเสพติดของหน่วยงานในสังกัด

.....

๒. ผลการปฏิบัติงาน

.....

๓. ปัญหาอุปสรรค/ข้อเสนอแนะ

.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการตามระเบียบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ).....

(.....(พิมพ์ชื่อเต็ม).....)

.....(ตำแหน่ง).....

เลขประจำตัว.....

.....(ส่วนราชการเจ้าของเรื่อง).....

โทร.....โทรสาร.....



แบบ ป.ป.ส. ๘-๖๐๖

ที่.....

.....(ส่วนราชการเจ้าของหนังสือ).....

.....(วัน เดือน ปี).....

เรื่อง รายงานข่าวสารและสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติด

เรียน เลขาธิการ ป.ป.ส.

อ้างถึง ๑. ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการแต่งตั้งการปฏิบัติหน้าที่ และการกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. พ.ศ. ๒๕๔๕

๒. ระเบียบสำนักงาน ป.ป.ส. ว่าด้วยการออกบัตรประจำตัวและการรายงานการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. พ.ศ. ๒๕๔๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย(แผนผังพื้นที่แพร่ระบาด/ภาพถ่ายบุคคลเป้าหมาย).....

ตามหนังสือที่อ้างถึง ได้กำหนดให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. รายงานข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพฤติการณ์ของผู้ค้ายาเสพติด หรือสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่ หรือในสถานประกอบการ ให้เลขาธิการ ป.ป.ส. ทราบตามความในข้อ ๑๓ และข้อ ๒๕(๓) ตามระเบียบที่อ้างถึง ๑ และตามความในข้อ ๑๙(๓) ตามระเบียบที่อ้างถึง ๒ นั้น

ข้าพเจ้าได้รับข้อมูลข่าวสารและสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติด ดังนี้

๑. วันที่ได้รับข่าวสาร (วัน, เดือน, ปี)
๒. พื้นที่แพร่ระบาด (อำเภอ, จังหวัด)
๓. รายละเอียด (บุคคล/สถานที่/ยานพาหนะ ฯลฯ).....

๔. พฤติการณ์ในการกระทำผิด.....

๕. อื่นๆ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการตามระเบียบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ).....

(.....(พิมพ์ชื่อเต็ม).....)

.....(ตำแหน่ง).....

เลขประจำตัว.....

.....(ส่วนราชการเจ้าของเรื่อง).....

โทร.....โทรสาร.....



แบบ ป.ป.ส. ๘-๖๐๗



ที่.....

.....(ส่วนราชการเจ้าของหนังสือ).....

.....(วัน เดือน ปี).....

เรื่อง รายงานการให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน

เรียน เลขาธิการ ป.ป.ส.

อ้างถึง ๑. ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการแต่งตั้ง การปฏิบัติหน้าที่ และการกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. พ.ศ. ๒๕๔๕

๒. ระเบียบสำนักงาน ป.ป.ส. ว่าด้วยการออกบัตรประจำตัวและการรายงานการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. พ.ศ. ๒๕๔๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย.....(สำเนาบันทึกขอความร่วมมือ บันทึกตรวจค้น จับกุม)

ตามหนังสือที่อ้างถึง ได้กำหนดให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. รายงานผลการปฏิบัติตามคำร้องขอจากเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ต่างสังกัดหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมายเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ให้เลขาธิการ ป.ป.ส. ทราบ ตามความในข้อ ๒๕ (๔) ตามระเบียบที่อ้างถึง ๑ และตามความในข้อ ๑๙ (๔) ตามระเบียบที่อ้างถึง ๒ นั้น

ข้าพเจ้าขอเรียนให้ทราบว่า เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมาย ชื่อ.....สังกัด.....ได้มาขอความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ปราบปรามยาเสพติด ดังนี้

- () ค้นบุคคล หรือเคสสถาน หรือสถานที่ หรือยานพาหนะ
- () จับกุมบุคคลที่กระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด
- () ยึด หรืออายัดยาเสพติด หรือทรัพย์สินอื่น
- () ตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดในร่างกาย
- () อื่น ๆ (เช่น ฝากควบคุมผู้ถูกจับ เก็บรักษาเสพติดของกลาง)

ข้าพเจ้า ได้ร่วมปฏิบัติงานตามที่ขอความร่วมมือปรากฏผลการปฏิบัติงานโดยมีรายละเอียด ดังนี้ (ระบุชื่อบุคคล สถานที่ ยานพาหนะ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้อง).....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการตามระเบียบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ).....

(.....(พิมพ์ชื่อเต็ม).....)

.....(ตำแหน่ง).....

เลขประจำตัว.....

.....(ส่วนราชการเจ้าของเรื่อง).....

โทร.....โทรสาร.....



แบบ ป.ป.ส. ๘-๖๐๘

บันทึกเหตุแห่งการตรวจค้น

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

วันนี้ (.....) เวลา.....ข้าพเจ้า

ตำแหน่ง.....เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หมายเลขประจำตัว

มีอำนาจตามมาตรา ๑๔(๑) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ แก้ไข

เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้มาตรวจค้น

บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....ซึ่งมีนาย/นาง/นางสาว

เป็นผู้ครอบครองโดยมีเหตุอันควรสงสัยตามสมควรว่า

.....

.....

.....

ประกอบกับมีเหตุอันควรเชื่อว่า

.....

.....

.....

(ลงชื่อ) เจ้าพนักงาน ป.ป.ส.

(.....)

(ลงชื่อ) ผู้ครอบครองเคหสถาน

(.....)/หรือสถานที่ค้น

(ลงชื่อ) พยาน

(.....)

(ลงชื่อ) พยาน

(.....)



ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ว่าด้วยการได้มา การใช้ประโยชน์และการเก็บรักษาข้อมูลข่าวสาร

พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ และมาตรา ๑๔ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งตามมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๒๓๗ และมาตรา ๒๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดว่าด้วยการได้มา การใช้ประโยชน์และการเก็บรักษาข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป*

ข้อ ๓ ระเบียบ ประกาศ ข้อบังคับ คำสั่งหรือแนวปฏิบัติอื่นใด ซึ่งมีกำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“ข้อมูลข่าวสาร” หมายความว่า เอกสารหรือข้อมูลข่าวสารอื่นใดซึ่งส่งทางไปรษณีย์ โทรเลข โทรศัพท์ โทรสาร คอมพิวเตอร์ เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ในการสื่อสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อทางเทคโนโลยีสารสนเทศใด ถูกใช้หรืออาจถูกใช้เพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอันเจ้าพนักงานได้ดำเนินการเพื่อให้ได้มาตามคำสั่งอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา

“หัวหน้าหน่วยราชการ” หมายความว่า ผู้บังคับบัญชาของเจ้าพนักงานที่มีตำแหน่งตั้งแต่ผู้บังคับการตำรวจ ผู้บังคับการกรม ผู้ว่าราชการจังหวัด รองอธิบดี หรือเทียบเท่าขึ้นไป

“ผู้ประสานงาน” หมายความว่า ผู้ซึ่งเลขาธิการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานในสังกัดสำนักงาน ป.ป.ส. ให้ปฏิบัติการตามระเบียบนี้

ข้อ ๕ ให้เลขาธิการ รักษาการตามระเบียบนี้และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศหรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้เลขาธิการเสนอให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาด

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐ ตอนพิเศษ ๑๒ ง ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๔๖



หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ คำขออนุมัติเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- (๑) ระบุชื่อส่วนราชการหรือหน่วยราชการของผู้ยื่นคำขอ
- (๒) วันเดือนปี
- (๓) ระบุชื่อและตำแหน่งเจ้าพนักงานผู้ขอและผู้ที่จะดำเนินการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร
- (๔) ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่ ที่ต้องถูกดำเนินการเท่าที่จำเป็นหรือพอสมควร แก่อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาที่จะกำหนดในคำสั่งได้
- (๕) รายงานการสืบสวนที่มีรายละเอียดเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่างๆ ของบุคคลที่ต้องการ เข้าถึงข้อมูลข่าวสารเท่าที่ได้กระทำมาแล้ว
- (๖) ระบุสถานที่ วิธีการที่จะดำเนินการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในสิ่งสื่อสารที่ต้องการ เช่น เอกสาร เสียง ภาพ แผนภูมิ ระบบการแสดงตำแหน่งของเครื่องมือ ระบบการตรวจสอบการใช้งาน โทรศัพท์ทั้งเข้าและออก (Pen Register, Trap and Trace Device) บันทึกการติดต่อด้านทางปลายทางของระบบโทรคมนาคม ระบบทะเบียนผู้เช่าและผู้ใช้
- (๗) ระยะเวลาที่จะขอดำเนินการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร
- (๘) ระบุเหตุผลและความจำเป็นโดยละเอียดเกี่ยวกับ
 - (ก) มีเหตุอันควรเชื่อว่ามีกระทำความผิดหรือจะมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
 - (ข) มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะได้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดจากการ เข้าถึงข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

(ค) ไม่อาจใช้วิธีการอื่นใดที่เหมาะสมหรือมีประสิทธิภาพมากกว่าได้

(๙) ลายมือชื่อและตำแหน่งเจ้าพนักงานผู้ยื่นคำขอ

ข้อ ๗ คำขอใช้ประโยชน์ข้อมูลข่าวสาร ต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- (๑) ระบุชื่อส่วนราชการหรือหน่วยราชการของผู้ยื่นคำขอ
- (๒) วันเดือนปี
- (๓) ระบุวัตถุประสงค์ เหตุผลและความจำเป็นที่จะขอใช้ประโยชน์
- (๔) ระบุประเภทของข้อมูลข่าวสารที่จะใช้ประโยชน์
- (๕) ระบุลักษณะและระยะเวลาที่จะใช้ประโยชน์
- (๖) รายละเอียดในการส่งข้อมูลข่าวสารคืน
- (๗) ลายมือชื่อและตำแหน่งผู้ยื่นคำขอ

ข้อ ๘ คำขออนุมัติเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร คำขอใช้ประโยชน์ข้อมูลข่าวสาร คำสั่งอนุมัติหนังสือ หรือ รายงานตามระเบียบนี้ ให้เป็นไปตามแบบที่เลขาธิการกำหนด



หมวด ๒ การยื่นคำขอ

ข้อ ๙ ให้เจ้าพนักงานผู้เป็นหัวหน้าชุดสืบสวน หรือหัวหน้าพนักงานสอบสวน เสนอคำขออนุมัติเข้าถึงข้อมูลข่าวสารต่อหัวหน้าหน่วยงานราชการพร้อมด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับพฤติการณ์และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เพื่อยื่นต่อเลขาธิการพิจารณา

การกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง จะต้องมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

(๑) มีพฤติการณ์เกี่ยวกับการผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือครอบครอง เพื่อจำหน่าย ตามบทสันนิษฐานเด็ดขาดของกฎหมาย

(๒) มีพฤติการณ์เกี่ยวกับการสนับสนุน ช่วยเหลือ พยายาม หรือสมคบกันกระทำความผิดใน (๑) ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(๓) มีพฤติการณ์เกี่ยวกับการกระทำความผิดในลักษณะข้างานหรือองค์กรอาชญากรรมยาเสพติด

ลักษณะการกระทำความผิดตามวรรคสอง ต้องมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะได้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดจากการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร และไม่อาจใช้วิธีการอื่นใดที่เหมาะสมหรือมีประสิทธิภาพมากกว่าได้

หมวด ๓ การพิจารณาอนุมัติ

ข้อ ๑๐ เมื่อเลขาธิการได้รับคำขออนุมัติเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ให้พิจารณาให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ทั้งนี้ ต้องไม่เกินเจ็ดวันทำการ นับแต่วันที่ได้รับคำขอ

ในการพิจารณาคำขอตามวรรคหนึ่ง เลขาธิการอาจเรียกเจ้าพนักงานผู้ยื่นคำขอหรือผู้เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือส่งพยานหลักฐาน เอกสารเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาก็ได้ และเมื่อได้พิจารณาคำขอแล้ว ให้เลขาธิการมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอทราบ

ข้อ ๑๑ ในการพิจารณาอนุมัติตามคำขออนุมัติเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ให้เลขาธิการพิจารณาตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

- (๑) ความถูกต้องสมบูรณ์ของคำขอและเอกสาร
- (๒) ความพร้อมของสถานที่ เครื่องมือและอุปกรณ์ในการดำเนินการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร
- (๓) บุคลากรในการดำเนินการ

หมวด ๔ การดำเนินการ

ข้อ ๑๒ เมื่อเลขาธิการอนุมัติแล้ว ให้ผู้ประสานงานร่วมกับเจ้าพนักงานผู้ขอรับดำเนินการยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่ออธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา และให้ผู้ประสานงานรายงานผลการพิจารณาของอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา ให้เลขาธิการทราบโดยเร็ว



ข้อ ๑๓ ในกรณีที่อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญามีคำสั่งอนุญาตให้เข้าถึงข้อมูลข่าวสารให้เจ้าพนักงานผู้ขอ นำคำสั่งดังกล่าวรวมทั้งบัญชีแสดงรายการเครื่องมือและอุปกรณ์ที่จะใช้ดำเนินการเสนอเลขานุการเพื่อพิจารณาและแจ้งขอความร่วมมือไปยังบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารโดยเร็ว

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หากเจ้าพนักงานผู้ขอไม่สามารถจัดหาเครื่องมือหรืออุปกรณ์ในการดำเนินการให้สำนักงาน ป.ป.ส. จัดหาและสนับสนุนเครื่องมือหรืออุปกรณ์และวิธีการตามควรแก่กรณี

ข้อ ๑๔ ให้เจ้าพนักงานดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตตามข้อ ๑๓ ให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคำสั่ง และต้องยุติการดำเนินการทันทีที่ระยะเวลาดังกล่าวสิ้นสุดลง เว้นแต่เมื่อปรากฏกรณีอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ให้เจ้าพนักงานยุติการดำเนินการก่อนครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว

(๑) เมื่อได้ข้อมูลข่าวสารตามที่ต้องการครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว

(๒) เมื่อความจำเป็นหรือพฤติการณ์ที่ต้องดำเนินการเปลี่ยนแปลงไป หรือไม่มีความจำเป็นในการดำเนินการนั้นอีกต่อไป

(๓) เมื่ออธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญามีคำสั่งเปลี่ยนแปลงคำสั่งที่ได้อนุญาตไว้นั้นจนเป็นเหตุให้ไม่อาจดำเนินการต่อไปได้

ให้เจ้าพนักงานรายงานการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาและเลขานุการทราบโดยเร็ว ทั้งนี้ ไม่เกินเจ็ดวันนับแต่วันสิ้นระยะเวลาดังกล่าวที่กำหนดไว้ในคำสั่ง หรือวันที่ยุติการดำเนินการ

ข้อ ๑๕ ภายใต้บังคับข้อ ๑๔ ให้เจ้าพนักงานจัดให้มีการบันทึกข้อมูลข่าวสารที่ได้ดำเนินการเข้าถึงไว้ในขณะที่ดำเนินการนั้น โดยมีให้มีการเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขได้โดยง่าย

ในกรณีที่ข้อมูลข่าวสารนั้นเป็นถ้อยคำหรือเสียงของบุคคล หรือการสนทนาระหว่างบุคคล ให้จัดทำบันทึกถ้อยคำเป็นลายลักษณ์อักษรและหากข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นภาษาต่างประเทศหรือรหัสที่จำเป็นต้องแปลความหมาย ก็ให้เจ้าพนักงานหรือผู้เชี่ยวชาญดำเนินการแปลความหมายนั้นไว้ด้วย ทั้งนี้ การบันทึกข้อมูลข่าวสารต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับวันเดือนปีและเวลาในการบันทึกตามลำดับ

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้เจ้าพนักงานจัดทำรายงานบันทึกข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ของบุคคลที่ประมวลได้จากสิ่งที่บันทึกข้อมูลข่าวสารและบันทึกถ้อยคำที่ได้จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรไว้

ให้เจ้าพนักงานส่งรายงานบันทึกข้อมูลข่าวสาร สิ่งที่ยืนยันข้อมูลข่าวสารและบันทึกถ้อยคำที่ทำเป็นลายลักษณ์อักษรตามวรรคสามต่ออธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาโดยเร็ว ทั้งนี้ ไม่เกินเจ็ดวันในทันทีที่ยุติการดำเนินการ โดยให้ปิดผนึกประทับตรา “ลับ” และลงลายมือชื่อกำกับไว้

ข้อ ๑๖ ในการดำเนินการตามหมวดนี้ เจ้าพนักงานอาจขอให้บุคคลผู้เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารในสิ่งสื่อสารตามคำสั่งอนุญาตของอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา จัดหาให้ซึ่งข้อมูลข่าวสารทั้งหมด สิ่งอำนวยความสะดวกหรือความช่วยเหลือทางด้านเทคนิคที่จำเป็นแก่เจ้าพนักงาน โดยให้เจ้าพนักงานแสดงคำสั่งอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาที่ระบุว่าต้องให้ความร่วมมือ



หมวด ๕

การเก็บรักษา การใช้ประโยชน์และการทำลาย

ข้อ ๑๗ ภายใต้การกำกับดูแลของเลขาธิการให้เจ้าพนักงานผู้ดำเนินการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารมีหน้าที่เก็บรักษาข้อมูลข่าวสารที่ได้มาในระหว่างการดำเนินการ โดยต้องไม่ให้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข และให้จัดระบบในการเก็บรักษาข้อมูลข่าวสารและการรักษาความปลอดภัย ซึ่งอย่างน้อยต้องจำแนกประเภทของข้อมูลข่าวสารไว้อย่างชัดเจน

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับแก่การเก็บรักษาข้อมูลตามข้อ ๑๕ ด้วย เว้นแต่อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาจะสั่งเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๘ การใช้ประโยชน์ในการสืบสวนหรือใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดี ให้ใช้เฉพาะการสืบสวนหรือการใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีอาญาเสพติดกับบุคคล ข้าราชการหรือองค์กรอาชญากรรมยาเสพติดที่ได้จากการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร

ข้อ ๑๙ การนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ประโยชน์ตามหมวดนี้ให้ถือปฏิบัติดังนี้

(๑) เพื่อการสืบสวนให้ใช้จากรายงานเกี่ยวกับข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ของบุคคล ข้าราชการหรือองค์กรอาชญากรรมยาเสพติด

(๒) เพื่อเป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีให้เป็นไปตามคำสั่งศาล

ข้อ ๒๐ หัวหน้าส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดประสงค์จะขอใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสาร ให้ยื่นคำขอต่อหัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยราชการของผู้ยื่นคำขอเข้าถึงข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในการพิจารณาอนุมัติคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยราชการของผู้ยื่นคำขอเข้าถึงข้อมูลข่าวสารพิจารณาให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ทั้งนี้ ไม่เกินเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ

ข้อ ๒๑ เมื่อเสร็จสิ้นการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารให้หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยราชการทำลายข้อมูลข่าวสารที่เก็บรักษาไว้ โดยระบุประเภท ลักษณะและวิธีการที่จะทำลาย แล้วรายงานให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาและเลขาธิการทราบ

หมวด ๖

ค่าใช้จ่ายและความช่วยเหลือ

ข้อ ๒๒ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการดำเนินการตามหมวด ๔ หรือการใช้ประโยชน์ตามหมวด ๕ ให้หน่วยงานต้นสังกัดของเจ้าพนักงานที่ดำเนินการหรือนำไปใช้ประโยชน์นั้น เป็นผู้รับผิดชอบทั้งสิ้น เว้นแต่ เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเห็นสมควรกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่บุคคลใดตกเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลยเนื่องจากการให้ความร่วมมือแก่เจ้าพนักงานตามข้อ ๑๖ ให้เลขาธิการพิจารณาให้ความช่วยเหลือโดยเร็วตามควรแก่กรณี

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

พลเอก ขวลิต ยงใจยุทธ

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด



ประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรื่อง กำหนดแบบเอกสารการขอเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๕ และข้อ ๘ แห่งระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการได้มา การใช้ประโยชน์และการเก็บรักษาข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๕ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด จึงกำหนดแบบเอกสารเพื่อใช้ในการขอเข้าถึงข้อมูลข่าวสารขอใช้ประโยชน์และการรายงานไว้ ดังต่อไปนี้

๑. การขออนุมัติเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ตามข้อ ๙ ให้ใช้แบบคำขออนุมัติเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ตามแบบ ป.ป.ส. ๘-๖๒๑
๒. การแจ้งคำสั่งอนุมัติเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ตามข้อ ๑๐ ให้ใช้แบบหนังสือแจ้งคำสั่งอนุมัติเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ตามแบบ ป.ป.ส. ๘-๖๒๒
๓. การแจ้งขอความร่วมมือไปยังบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ตามข้อ ๑๓ ให้ใช้แบบการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ตามแบบ ป.ป.ส. ๘-๖๒๓
๔. การรายงานและการส่งรายงานบันทึกข้อมูลข่าวสาร สิ่งที่เป็นที่ข้อมูลข่าวสารและบันทึกถ้อยคำที่ทำเป็นลายลักษณ์อักษร ตามข้อ ๑๔ และข้อ ๑๕ ให้ใช้แบบรายงานผลการดำเนินการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ตามแบบ ป.ป.ส. ๘-๖๒๔
๕. การขอใช้ประโยชน์ข้อมูลข่าวสาร ตามข้อ ๒๐ ให้ใช้แบบคำขอใช้ประโยชน์ข้อมูลข่าวสาร ตามแบบ ป.ป.ส. ๘-๖๒๕

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๖

กิตติ ลิมชัยกิจ

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด



ที่.....

.....(ส่วนราชการหรือหน่วยราชการ).....

.....(วัน เดือน ปี).....

เรื่อง ขออนุมัติเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร

เรียน เลขาธิการ ป.ป.ส.

อ้างถึง ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการได้มา การใช้ประโยชน์ และ
การเก็บรักษาข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ประวัติบุคคล

๒. รายงานการสืบสวนหรือสอบสวน

๓. อื่น ๆ (ระบุ.....)

ด้วย.....(ส่วนราชการหรือหน่วยราชการ)..... สถานที่ตั้ง เลขที่.....

ถนน..... ตำบล/แขวง

อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์

โดย (คำนำหน้า)..... นามสกุล..... เจ้าพนักงาน ป.ป.ส.

ตำแหน่ง..... หมายเลขประจำตัว..... ผู้ขอ และ

ชื่อ (คำนำหน้า)..... นามสกุล

ตำแหน่ง..... เอกสารแสดงตน..... ผู้ดำเนินการ

มีความประสงค์จะขออนุมัติเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๑๔ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและ
ปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยเข้าถึงข้อมูลข่าวสารทาง.....

โดยวิธีการ.....

ซึ่งมีชื่อ (คำนำหน้า)..... นามสกุล

อายุ.....ปี ที่อยู่เลขที่..... ถนน

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต

จังหวัด..... เป็นนักค้ายาเสพติดหรือมีพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับการกระทำความ

ผิดเกี่ยวกับยาเสพติด จำนวน รายการ ได้แก่

(๑) หมายเลข..... รายละเอียด (สถานที่ตั้ง ผู้เช่า/ผู้ใช้/ผู้ครอบครอง)

(๒) หมายเลข..... รายละเอียด (สถานที่ตั้ง ผู้เช่า/ผู้ใช้/ผู้ครอบครอง)

(๓) หมายเลข..... รายละเอียด (สถานที่ตั้ง ผู้เช่า/ผู้ใช้/ผู้ครอบครอง)

โดยมีเหตุผลและความจำเป็นดังนี้ (ข้อ ๖ (๘))



(ก)(เหตุอันควรเชื่อตามสมควร)

(ข)

(ค)

รายละเอียดเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด.....

ทั้งนี้ เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. และผู้ดำเนินการข้างต้น ขออนุมัติเข้าถึงข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นเวลา วัน
นับตั้งแต่วันที่อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญามีคำสั่งอนุญาต

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาอนุมัติ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ).....

(.....)

.....(ตำแหน่ง).....

หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงาน

ส่วนราชการ/หน่วยราชการ

โทรศัพท์/โทรสาร

www.....

E-mail.....



ประวัติบุคคล

ข้อมูลเบื้องต้น

ข้อมูลเบื้องต้น

ชั้นความลับ บิดา
 ชื่อไทย มารดา
 นามสกุลไทย รูปร่าง
 ชื่ออังกฤษ ตำนาน
 นามสกุลอังกฤษ ภาพถ่าย
 วันเดือนปีเกิด/...../..... เพศ..... ☐ ชาย ☐ หญิง

สัญชาติ เชื้อชาติ.....
 เลขประจำตัวประชาชน.....
 อาชีพ
 รหัสชื่อจีน พิมพ์มือ..... ☐ มี ☐ ไม่มี
 ชื่อรหัส บทบาท.....

๐๑ ชื่ออื่น ๆ
 ๐๒ ที่อยู่
 ๐๓ ชื่อคู่สมรส
 ๐๔ ที่อยู่คู่สมรส
 ๐๕ บุตร
 ๐๖ พี่น้อง
 ๐๗ ประวัติจับกุม
 ๐๘ ประวัติต้องโทษ
 ๐๙ เลขหนังสือเดินทางและบัตรอื่น ๆ
 ๑๐ ผู้เกี่ยวข้อง
 ๑๑ สถานที่สนใจ
 ๑๒ สถานที่ทำงาน
 ๑๓ ยานพาหนะ
 ๑๔ สภาพการเงิน
 ๑๕ โทรศัพท์
 ๑๖ สถานภาพทางสังคม
 ๑๗ ข่ายงาน
 ๑๘ อ้างอิง
 ๑๙ พฤติการณ์ย่อ
 ๒๐ อื่น ๆ



แบบ ป.ป.ส. ๘-๖๒๒

หนังสือแจ้งคำสั่งอนุมัติเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร

ที่/.....

สำนักงาน ป.ป.ส.

ถนนดินแดง เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ถึง

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๔ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕ เลขาธิการ ป.ป.ส. มีคำสั่งอนุมัติเข้าถึงข้อมูลข่าวสารบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ (คำนำหน้า).....นามสกุล
หมายเลข.....รายละเอียด (สถานที่ตั้ง/ผู้เช่า/ผู้ใช้/ผู้ครอบครอง)

(๒) ชื่อ (คำนำหน้า).....นามสกุล
หมายเลข.....รายละเอียด (สถานที่ตั้ง/ผู้เช่า/ผู้ใช้/ผู้ครอบครอง)

ปรากฏรายละเอียดตามแบบคำขออนุมัติเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ที่..... ลงวันที่.....เดือน.....
พ.ศ. มี ชื่อ (คำนำหน้า).....นามสกุล.....
เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หมายเลขประจำตัว..... ผู้ขอเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร และมอบหมายให้
ชื่อ (คำนำหน้า)..... นามสกุล..... เจ้าพนักงาน ป.ป.ส.
หมายเลขประจำตัว..... เป็นผู้ประสานงานร่วมกับเจ้าพนักงานผู้ขอ หากมีการดำเนินการตามที่ได้
รับอนุมัติและอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาอนุมัติแล้วให้รายงานเลขที่การ ป.ป.ส. ทราบโดยเร็ว

สั่งไว้ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(ลงชื่อ).....

(.....)

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด



แบบ ป.ป.ส. ๘-๖๒๓

ที่

สำนักงาน ป.ป.ส.

ถนนดินแดง เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เรื่อง การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาคำสั่งอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา คดีหมายเลขแดงที่..... ลงวันที่.....

ตามคำสั่งที่อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา คดีหมายเลขแดงที่.....ลงวันที่.....

อนุญาตให้ ชื่อ (คำนำหน้า)..... นามสกุล

เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ผู้ขอเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร และชื่อ (คำนำหน้า)

นามสกุล..... ผู้ดำเนินการ สังกัด.....(ชื่อหน่วยงาน)

เข้าถึงข้อมูลทางการสื่อสารตามมาตรา ๑๔ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕ จำนวน.....รายการ ปรากฏตามรายละเอียดที่แนบท้าย

ในการนี้ สำนักงาน ป.ป.ส. ได้มอบหมายให้ ชื่อ (คำนำหน้า)

นามสกุล..... ตำแหน่ง.....เป็นผู้ประสานงานในรายละเอียด

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการและขอขอบคุณในความร่วมมือของท่านเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ส่วนราชการ/หน่วยราชการ

โทรศัพท์/โทรสาร

www.....

E-mail.....



แบบ ป.ป.ส. ๘-๖๒๔

ที่

สำนักงาน ป.ป.ส.

ถนนดินแดง เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เรื่อง รายงานผลการดำเนินการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร

เรียน (อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา/เลขาธิการ)

อ้างถึง สำเนาคำสั่งอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา คดีหมายเลขแดงที่.....ลงวันที่

ตามคำสั่งที่อ้างถึง อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาอนุญาตให้ ชื่อ (คำนำหน้า)

นามสกุล..... เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ผู้เข้าถึงข้อมูลข่าวสาร และชื่อ

(คำนำหน้า/ยศ) นามสกุล.....ผู้ดำเนินการ

สังกัด(ชื่อหน่วยงาน).....เข้าถึงข้อมูลข่าวสารนั้น

บัดนี้ การดำเนินการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารดังกล่าวยุติและเสร็จสิ้นแล้ว ผลปรากฏว่า

(รายละเอียด).....

.....

.....โดยขอส่งสิ่งซึ่งได้ดำเนินการในเรื่อง

ดังกล่าว ดังนี้

(๑) รายงานบันทึกข้อมูลข่าวสาร จำนวน.....

(๒) สิ่งทีบันทึกข้อมูลข่าวสาร จำนวน.....

(๓) บันทึกถ้อยคำที่เป็นลายลักษณ์อักษร จำนวน.....

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ (.....)

(.....)

ตำแหน่ง

ส่วนราชการ/หน่วยราชการ

โทรศัพท์/โทรสาร

www.....

E-mail.....

ลับ



แบบ ป.ป.ส. ๘-๖๒๕

ที่

.....(ส่วนราชการหรือหน่วยราชการ).....

.....(วัน เดือน ปี).....

เรื่อง คำขอใช้ประโยชน์ข้อมูลข่าวสาร

เรียน

อ้างถึง ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการได้มา การใช้ประโยชน์ และ
การเก็บรักษาข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ประวัติบุคคล

๒. รายงานการสืบสวนหรือสอบสวน

๓. อื่น ๆ (ระบุ.....)

ด้วย(ส่วนราชการหรือหน่วยราชการ).....สถานที่ตั้ง เลขที่.....

ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... มีความ
ประสงค์จะขออนุมัติใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๑๔ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและ
ปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕

โดยมีเหตุผลและความจำเป็น ดังนี้

.....
.....

ข้อมูลข่าวสารที่จะขอใช้ประโยชน์ ได้แก่.....(ระบุประเภท/ลักษณะ)

.....
.....

ระยะเวลาที่จะใช้ประโยชน์ ตั้งแต่วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

ถึงวันที่..... เดือน..... พ.ศ. และเมื่อครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้ว

จะมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบนำเสนอส่งคืน

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ).....

(.....)

.....(ตำแหน่ง).....

ส่วนราชการ/หน่วยราชการ

โทรศัพท์/โทรสาร

www.....

E-mail.....



ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยการประสานงานในคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด
พ.ศ. ๒๕๓๗

โดยที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ได้กำหนดให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในการป้องกันการปราบปรามและการแก้ไขปัญหายาเสพติดของชาติเป็นส่วนรวม โดยเฉพาะความรับผิดชอบในการปราบปรามในชั้นสืบสวนสอบสวนและการฟ้องคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด เพื่อส่งเสริมให้การปราบปรามยาเสพติดบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องทราบรายละเอียดทุกขั้นตอน โดยให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. (เจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙) เป็นผู้ร่วมประสานงานกับเจ้าพนักงานผู้รับผิดชอบอย่างใกล้ชิด ในขณะเดียวกัน ป.ป.ส. ก็อาจใช้ข้อเท็จจริงเป็นหลักฐานในการคุ้มครองเจ้าพนักงานผู้ปฏิบัติหน้าที่ปราบปรามยาเสพติดด้วย

ฉะนั้น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว นายกรัฐมนตรีโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ และด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการประสานงานในคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป^(๑)

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการประสานงานในคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๒๗

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด” หมายความว่า กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท กฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหยและกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ทั้งนี้ให้หมายรวมถึงโมกษภัณฑ์ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมโมกษภัณฑ์

“ป.ป.ส.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙

^(๑) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐ ตอนพิเศษ ๑๒ ง ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๔๖



“เจ้าพนักงาน ป.ป.ส.” หมายความว่า เจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙

“พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ” หมายความว่า พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“ฟังการสอบสวน” หมายความว่า รับฟังการสอบสวนตั้งแต่พนักงานสอบสวนเริ่มดำเนินการสอบสวนจนกว่าการสอบสวนจะแล้วเสร็จ

ข้อ ๕ ให้เลขาธิการ ป.ป.ส. มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการประสานงานระหว่าง ป.ป.ส. กับ กรมตำรวจ สำนักงานอัยการสูงสุด กรมราชทัณฑ์ และส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๖ ให้สำนักงาน ป.ป.ส. กรมตำรวจ สำนักงานอัยการสูงสุด กรมราชทัณฑ์ และส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องวางระเบียบ หรือออกคำสั่งภายในส่วนราชการนั้น เพื่อปฏิบัติตามระเบียบนี้

ข้อ ๗ เมื่อได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจให้ความร่วมมือในการจับกุมหรือตรวจค้นในคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

ข้อ ๘ การแจ้งขอความร่วมมือของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ตามข้อ ๗ จะแจ้งเป็นหนังสือหรือด้วยวาจาก็ได้ตามแต่พฤติการณ์และความจำเป็น ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจผู้ได้รับแจ้งบันทึกการแจ้งขอความร่วมมือในรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี

ในกรณีที่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ไม่สามารถให้ความร่วมมือได้ ก็ให้จดแจ้งเหตุผลไว้ท้ายบันทึกการแจ้งขอความร่วมมือในรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี

ข้อ ๙ ในกรณีที่เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ไม่สามารถควบคุมผู้ถูกจับไว้ ณ ที่ทำการของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ให้นำส่งที่ทำการของเจ้าพนักงานตำรวจเพื่อฝากให้ควบคุมผู้ถูกจับไว้เป็นการชั่วคราวก่อนส่งมอบแก่พนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดี

ให้เจ้าพนักงานตำรวจรับฝากการควบคุมผู้ถูกจับตามวรรคหนึ่งไว้ตามอำนาจของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส.

ข้อ ๑๐ ให้เจ้าพนักงานตำรวจเก็บรักษายาเสพติดของกลาง หรือทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดไว้ ตามที่ได้รับแจ้งขอความร่วมมือจากเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการเก็บรักษายาเสพติดของกลาง และให้ทำหลักฐานการรับมอยาเสพติดของกลาง หรือทรัพย์สินนั้นให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ด้วย

ข้อ ๑๑ เมื่อมีการจับกุมในคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด โดยพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ฐานผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย สมคบ สนับสนุน ช่วยเหลือ หรือพยายามกระทำความผิด หรือจับได้แต่เฉพาะของกลางซึ่งเป็น

(๑) ยาเสพติดให้โทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ประเภท ๑ ตั้งแต่ ๒๐ กรัม ประเภท ๒ ตั้งแต่ ๑๐๐ กรัม ประเภท ๔ หรือประเภท ๕ ตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลกรัมขึ้นไป

(๒) วัตถุออกฤทธิ์ตามพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ ประเภท ๑ หรือประเภท ๒ ซึ่งมีน้ำหนักตั้งแต่ ๑๕ กรัม หรือ ๒๐๐ เม็ดขึ้นไป

ให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนรายงานเลขที่การ ป.ป.ส. โดยเร็วและต้องไม่เกิน ๓ วัน นับแต่วันจับกุม คดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดทุกคดี ให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนรายงานเลขที่การ ป.ป.ส. เป็นประจำทุกเดือน



ข้อ ๑๒ เมื่อเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตกเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลย เพราะการปฏิบัติหน้าที่ปราบปรามยาเสพติดให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยนั้น รายงานเลขอาชญากรรม ป.ป.ส. พร้อมข้อเท็จจริงและพฤติการณ์แห่งคดีโดยเร็วและให้เลขอาชญากรรม ป.ป.ส. พิจารณาช่วยเหลือตามควรแก่กรณี

ข้อ ๑๓ เมื่อเลขอาชญากรรม ป.ป.ส. เห็นสมควรส่งเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ผู้มีอำนาจสอบสวนเข้าฟังการสอบสวน ก็ให้แจ้งหัวหน้าพนักงานสอบสวนพร้อมรายชื่อเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ผู้เข้าฟังการสอบสวน

ข้อ ๑๔ ให้พนักงานสอบสวนเจ้าของคดีแจ้งเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ตามข้อ ๑๓ ทราบถึงวัน เวลา และสถานที่สอบสวนล่วงหน้าทุกครั้ง โดยคำนึงถึงระยะเวลาในการเดินทางของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ด้วย

ถ้าเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ไม่มาฟังการสอบสวนตามที่ได้แจ้งไว้ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนได้ตามลำพังเฉพาะในครั้งนั้น และให้พนักงานสอบสวนบันทึกไว้ในสำนวนการสอบสวนว่าเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ไม่มาฟังการสอบสวน

ข้อ ๑๕ เมื่อเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ผู้ฟังการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงใดเป็นสาระสำคัญแห่งคดี สมควรซักถาม ก็ให้แจ้งเหตุผลต่อพนักงานสอบสวนให้ซักถามได้ ถ้าพนักงานสอบสวนไม่เห็นด้วยให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ทำบันทึกความเห็นและเหตุผลรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน

ข้อ ๑๖ เมื่อเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ผู้เข้าฟังการสอบสวนได้พิจารณาข้อเท็จจริงในสำนวนการสอบสวนแล้วเห็นว่ายังมีพยานบุคคล พยานเอกสาร หรือพยานวัตถุใด สมควรใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์ความผิดได้ ก็ให้แจ้งเหตุผลให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามควรแก่กรณีแล้วแจ้งให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ทราบโดยเร็ว ถ้าพนักงานสอบสวนไม่เห็นด้วยให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ทำบันทึกความเห็นและเหตุผลรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน

ในกรณีที่เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ผู้สอบสวนคดีเดียวกัน ส่งบันทึก และเอกสารทั้งหลายมายังพนักงานสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน ถ้าเป็นสิ่งของอย่างอื่นให้ทำบัญชีรายละเอียดรวมเข้าสำนวนไว้ด้วย

ข้อ ๑๗ คดีที่เลขอาชญากรรม ป.ป.ส. ไม่อาจส่งเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. เข้าฟังการสอบสวนตามข้อ ๑๓ ให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนส่งสำเนารายงานการสอบสวนคดีต่อเลขอาชญากรรม ป.ป.ส.

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่ประธาน ป.ป.ส. หรือเลขอาชญากรรม ป.ป.ส. ต้องการทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด หรือคดีที่เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลย เพราะการปฏิบัติตามหน้าที่ปราบปรามยาเสพติด ไม่ว่าคดีจะถึงที่สุดหรือไม่ก็ตาม ให้แจ้งอธิบดีกรมตำรวจ อัยการสูงสุด หรือผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อให้รายงานหรือสั่งให้เจ้าพนักงานผู้รับผิดชอบชี้แจงตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๙ คดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดฐานผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย สมคบ สนับสนุน ช่วยเหลือ หรือพยายามกระทำความผิด เมื่อพนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้อง ให้พนักงานอัยการแจ้งคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง พร้อมเหตุผลและข้อเสนอแนะ (ถ้ามี) ต่อเลขอาชญากรรม ป.ป.ส. เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงการดำเนินคดีให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

ให้สำนักงานอัยการสูงสุด หรือที่ทำการอัยการต่างๆ แจ้งรายละเอียดความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดรายเดือน มายังเลขอาชญากรรม ป.ป.ส.



ข้อ ๒๐ ถ้าศาลพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้องคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ให้พนักงานอัยการรายงานให้ อัยการสูงสุดทราบ พร้อมทั้งสำเนาคำพิพากษารวมทั้งข้อสังเกตต่างๆ ถ้ามี เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงการดำเนินคดีให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และให้อัยการสูงสุดแจ้งให้เลขาธิการ ป.ป.ส. ทราบ

ข้อ ๒๑ เมื่อเลขาธิการ ป.ป.ส. ต้องการทราบข้อเท็จจริงเพื่อรายงาน ป.ป.ส. เกี่ยวกับสภาพการรับโทษ ประวัติการต้องโทษหรือข้อเท็จจริงประการอื่นของนักโทษคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ให้กรมราชทัณฑ์ให้ความร่วมมือตามควรแก่กรณี

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. เข้าไปสอบสวนผู้ต้องขังในเรือนจำ หรือในสถานที่ที่คุมขังใดของกรมราชทัณฑ์ได้ เมื่อได้รับร้องขอต่อผู้บัญชาการเรือนจำหรือหัวหน้าสถานทีนั้น

นอกจากกรณีตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ให้กรมราชทัณฑ์รายงานสถิตินักโทษในคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดรายเดือนมายังเลขาธิการ ป.ป.ส.

ข้อ ๒๒ การรายงาน หรือ แจ้งรายละเอียด ตามระเบียบนี้ ให้เป็นไปตามแบบที่สำนักงาน ป.ป.ส. กำหนด

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้ ป.ป.ส. เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดและให้ถือคำวินิจฉัยนั้นเป็นส่วนหนึ่งของระเบียบนี้

ข้อ ๒๔ ให้เลขาธิการ ป.ป.ส. รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๗

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี



ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ว่าด้วยแนวทางการประสานงานคดียาเสพติด

พ.ศ. ๒๕๕๓

โดยที่สมควรให้มีระเบียบกำหนดแนวทางในการประสานงานดำเนินคดียาเสพติด ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดียาเสพติด เพื่อใช้เป็นแนวทางในการประสานงาน และการปฏิบัติในการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย สามารถดำเนินการกับผู้กระทำความผิดตลอดทั้งดำเนินการกับทรัพย์สินและขยายผลไปสู่การดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดรายสำคัญและเครือข่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรมแก่ผู้ต้องหาหรือจำเลย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง และมาตรา ๑๓ (๔) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดว่าด้วยแนวทางการประสานงานคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป^(*)

ข้อ ๓ ให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

ข้อความทั่วไป

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“การประสานงาน” หมายความว่า การวางระบบการปฏิบัติงานของบุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดียาเสพติด ให้สามารถทำงานสอดคล้องเป็นแนวทางเดียวกัน โดยการทำงานไม่ซ้ำซ้อน และเป็นการประสานอย่างบูรณาการหลายเรื่องพร้อมๆ กัน เช่น วัตถุประสงค์ ข้อมูล สารสนเทศ ความคิดเห็น ความร่วมมือหรือวิธีการที่จะปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมายในการดำเนินคดียาเสพติดโดยรวม เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ต้องหาหรือจำเลยควบคู่กับการบังคับใช้กฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

“คดียาเสพติดรายสำคัญ” หมายความว่า คดียาเสพติดที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๒๗ ตอนพิเศษ ๗๓ ง หน้า ๔๓ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๓



(๑) คดีความผิดเกี่ยวกับกฎหมายยาเสพติดฐานผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครอง เพื่อจำหน่ายตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งเป็นของกลางและมีปริมาณ หรือน้ำหนักอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

๑. เฮโรอีน	น้ำหนักตั้งแต่ ๑ กิโลกรัมขึ้นไป
๒. เมทแอมเฟตามีน	ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ หน่วยการใช้ หรือน้ำหนักตั้งแต่ ๑ กิโลกรัมขึ้นไป
๓. ไอซ์	น้ำหนักตั้งแต่ ๒๐๐ กรัมขึ้นไป
๔. เอ็กซ์ตาซี (ยาอี)	ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ เม็ดหรือน้ำหนักตั้งแต่ ๒๕๐ กรัมขึ้นไป
๕. โคเคน	น้ำหนักตั้งแต่ ๑ กิโลกรัมขึ้นไป
๖. ผีน	น้ำหนักตั้งแต่ ๑๐ กิโลกรัมขึ้นไป
๗. กัญชา	น้ำหนักตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลกรัมขึ้นไป
๘. คีตามีน	น้ำหนักตั้งแต่ ๑ กิโลกรัมขึ้นไป
๙. มิตาโซแลม	ตั้งแต่ ๕๐๐ เม็ดขึ้นไป

(๒) คดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดฐานสมคบ สนับสนุน ช่วยเหลือ หรือพยายามกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔

(๓) คดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่มีการดำเนินงานเป็นเครือข่ายหรือเป็นขบวนการหรือเป็นองค์กรอาชญากรรมและเป็นเป้าหมายของเจ้าหน้าที่ปราบปรามว่าเป็นรายสำคัญ

(๔) คดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือเป็นนักการเมือง หรือเป็นผู้มีอิทธิพลหรือเป็นคดีที่ประชาชนให้ความสนใจเป็นพิเศษ

(๕) คดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอื่น ๆ ที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นว่าเป็นรายสำคัญและมอบให้ดำเนินการ

“หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดียาเสพติด” หมายความว่า สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงาน ป.ป.ส. รวมทั้งหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดียาเสพติด

หมวด ๒

การประสาน

ส่วนที่ ๑

ขอบเขต

ข้อ ๕ การประสานงานการดำเนินคดียาเสพติดตามระเบียบนี้ มีขอบเขตการดำเนินงาน ดังต่อไปนี้

(๑) การประสานงานคดียาเสพติดจะต้องอยู่บนพื้นฐานของความร่วมมือ ความโปร่งใสและความไว้วางใจระหว่างกันโดยมิให้เป็นการแทรกแซงหรือก้ำก๋ายอำนาจหน้าที่ของแต่ละฝ่ายตามที่กฎหมายหรือระเบียบกำหนด



(๒) ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดียาเสพติด จะต้องดำเนินการเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ต้องหาหรือจำเลยควบคู่กับการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

ส่วนที่ ๒

ชั้นจับกุม

ข้อ ๖ การจัดทำบันทึกการจับกุม ให้ผู้จับกุมหลีกเลี่ยงการนำแบบพิมพ์ที่มีช่องสำหรับกาเครื่องหมายหรือข้อความเกี่ยวกับพฤติการณ์การจับกุมมาใช้ในการจัดทำบันทึกการจับกุม

ให้ผู้จับกุมแจ้งสิทธิตามกฎหมายให้ผู้ต้องหาทราบและนอกจากคำรับสารภาพของผู้ถูกจับว่าตนได้กระทำความผิดให้บันทึกถ้อยคำอื่นเกี่ยวกับการกระทำความผิดของผู้ต้องหาไว้โดยละเอียด เพื่อพิสูจน์ความผิดของผู้ต้องหา

กรณีการจับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๖ หรือมาตรา ๘ ให้บันทึกกว่าเป็นการจับกุมผู้ต้องหาตามกฎหมายข้างต้น

หากผู้จับกุมใช้อำนาจในฐานะเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ควบคุมผู้ถูกจับไว้เพื่อทำการสอบสวนตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ให้บันทึกการใช้อำนาจการควบคุมตัวในฐานะเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ดังกล่าวให้ปรากฏในบันทึกการจับกุมด้วย

ข้อ ๗ ให้ผู้จับกุมทุกคนตรวจสอบความถูกต้องในการจัดทำบันทึกการจับกุมก่อนลงลายมือชื่อโดยผู้ที่จะลงลายมือชื่อในฐานะที่เป็นผู้จับกุมจะต้องเป็นผู้ที่ร่วมทำการจับกุมผู้ต้องหาในขณะที่มีการจับกุมจริง ส่วนผู้อื่นที่ไม่ได้ร่วมทำการจับกุม เช่น ผู้อำนวยการหรือผู้ช่วยเหลือในการจับกุมให้ลงชื่อในฐานะนั้นได้

ข้อ ๘ ผู้จับกุมที่จะให้การต่อพนักงานสอบสวนในฐานะเป็นพยานผู้จับกุมจะต้องเป็นผู้ที่ร่วมทำการจับกุมผู้ต้องหาในขณะที่มีการจับกุมจริง รวมทั้งทราบรายละเอียดและพฤติการณ์ในการจับกุมเป็นอย่างดี

ข้อ ๙ ในกรณีที่ผู้จับกุมถูกจำเลยอ้างเป็นพยานในศาล ให้ทำบันทึกรายงานข้อเท็จจริงเสนอผู้บังคับบัญชาเพื่อทราบ พร้อมทั้งส่งสำเนาทะเบียนการรายงานข้อเท็จจริงดังกล่าวให้พนักงานอัยการทราบล่วงหน้าก่อนวันสืบพยานและไปพบพนักงานอัยการในกรณีที่ได้รับแจ้งให้ไปพบ

ข้อ ๑๐ การจับกุมผู้ต้องหาคดียาเสพติดรายสำคัญ ให้ผู้จับกุมจัดให้มีการบันทึกภาพและเสียงขณะบันทึกการจับกุมและซักถามผู้ต้องหา รวมทั้งบันทึกภาพสถานที่จับกุมยาเสพติดและของกลางอื่น ๆ ซึ่งสามารถนำออกถ่ายทอดได้อย่างต่อเนื่องไว้เป็นหลักฐานเท่าที่สามารถกระทำได้

ส่วนที่ ๓

ชั้นสอบสวน

ข้อ ๑๑ การสอบคำให้การผู้ต้องหาหรือพยานในคดียาเสพติดรายสำคัญ หรือการสอบคำให้การผู้ต้องหาในฐานะพยาน ให้พนักงานสอบสวนจัดให้มีการบันทึกภาพและเสียง ซึ่งสามารถนำออกถ่ายทอดได้อย่างต่อเนื่องไว้เป็นหลักฐานเท่าที่สามารถทำได้ โดยแจ้งการบันทึกภาพและเสียงดังกล่าวให้ผู้ต้องหาหรือพยานทราบด้วย



ข้อ ๑๒ ในคดีที่ผู้ต้องหาถูกควบคุมหรือฝากขังในระหว่างสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนถือปฏิบัติในการประสานงานและส่งสำนวนการสอบสวนตามบันทึกกรมตำรวจที่ ๐๖๐๓.๒/๒๗๔๘ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๓๒ โดยระยะเวลาการส่งสำนวนสามวันนั้น ให้ถือระยะเวลาสามวันทำการ แต่ถ้ามิใช่เป็นการส่งสำนวนซึ่งครบกำหนดอำนาจควบคุมหรือฝากขังครั้งสุดท้าย หากพนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการโดยมีระยะเวลาน้อยกว่าสามวันทำการก็ให้พนักงานอัยการรับสำนวนไว้

กรณีที่มีความจำเป็นอย่างแท้จริงและไม่สามารถส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการก่อนครบกำหนดอำนาจฝากขังครั้งสุดท้ายสามวันทำการ เช่น พนักงานสอบสวนยื่นคำร้องขอฝากขังผู้ต้องหาต่อศาลและศาลยกคำร้อง พนักงานอัยการอาจพิจารณารับสำนวนการสอบสวนไว้ก็ได้เพื่อมิให้เกิดความเสียหายต่อการดำเนินคดี แต่ถ้าเป็นการส่งสำนวนในวันครบกำหนดอำนาจควบคุมฝากขังครั้งสุดท้ายพนักงานสอบสวนจะต้องส่งสำนวนให้พนักงานอัยการก่อนเวลาสิบสองนาฬิกา และในสำนวนคดีที่มีความยุ่งยากซับซ้อนหรืออาจมีปัญหาพนักงานสอบสวนต้องอยู่ประสานงานกับพนักงานอัยการผู้ตรวจสำนวนจนกว่าศาลจะมีคำสั่งประทับฟ้อง

กรณีที่มีการบันทึกภาพและเสียงให้พนักงานสอบสวนส่งสิ่งบันทึกภาพและเสียงให้พนักงานอัยการพร้อมสำนวนการสอบสวน

สำนวนคดีที่มีหลายข้อหาซึ่งมีข้อเท็จจริงยุ่งยากซับซ้อนและส่งสำนวนให้พนักงานอัยการในวันครบกำหนดอำนาจควบคุมฝากขังครั้งสุดท้าย พนักงานสอบสวนอาจแยกสำนวนการสอบสวนคดีข้อหาอื่นออกจากสำนวนคดีข้อหาอาชญากรรมก่อนส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการก็ได้

การคืนสำนวนการสอบสวนที่รับไว้จากพนักงานสอบสวนแล้ว ให้พนักงานอัยการมีหนังสือ โดยแจ้งเหตุผลในการคืนสำนวนให้พนักงานสอบสวนทราบ

ข้อ ๑๓ กรณีที่พนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการ โดยมีความเห็นควรสั่งฟ้องและเป็นกรณีที่ผู้ต้องหาได้รับการปล่อยชั่วคราวโดยมีประกันหรือมีประกันและหลักประกัน หากพนักงานอัยการเห็นว่าควรปล่อยชั่วคราว ให้พนักงานอัยการถือปฏิบัติตามกฎหมายกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. ๒๔๗๗ ข้อ ๓ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน พ.ศ. ๒๔๗๘ โดยในกรุงเทพมหานครให้เป็นหน้าที่ของพนักงานตำรวจที่จะจัดการแก่ผู้ต้องหาหรือเป็นคู่สัญญากับนายประกันตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๑๑ และมาตรา ๑๑๒ แล้วแต่กรณี แทนพนักงานอัยการ ส่วนจังหวัดอื่นเป็นหน้าที่ของพนักงานอัยการ

ส่วนที่ ๔

ชั้นการพิจารณาคดีของศาล

ข้อ ๑๔ ให้หัวหน้าพนักงานสอบสวน แจ้งหมายเลขโทรศัพท์และช่องทางติดต่อสื่อสารทางอื่น (ถ้ามี) รวมทั้งที่ตั้งของผู้รับผิดชอบในการจัดส่งหมายเรียกแก่พยานและติดตามพยานไปยังสำนักงานอัยการที่มีเขตอำนาจเหนือการสอบสวนของพนักงานสอบสวน เพื่อประโยชน์ในการประสานงานเกี่ยวกับการส่งหมายเรียกและติดตามพยาน



ให้ผู้รับผิดชอบในการจัดส่งหมายเรียกแก่พยานและติดตามพยาน รายงานผลการส่งหมายให้พนักงานอัยการทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับหมายไปจากพนักงานอัยการ และติดตามพยานเพื่อให้ไปพบพนักงานอัยการตามวันเวลาและสถานที่ที่ได้รับแจ้งจากพนักงานอัยการ

ในกรณีที่ไม่สามารถส่งหมายเรียกให้พยานได้ ให้ผู้รับผิดชอบในการจัดส่งหมายเรียกแก่พยานและติดตามพยานระบุเหตุผลที่ไม่สามารถส่งหมายไว้โดยละเอียดและหากเป็นการส่งหมายไม่ได้เพราะพยานย้ายที่อยู่ ให้ผู้รับผิดชอบในการจัดส่งหมายเรียกแก่พยานและติดตามพยานดำเนินการสืบหาที่อยู่ใหม่ของพยาน พร้อมทั้งคัดสำเนาทะเบียนบ้านแห่งใหม่ของพยาน (ถ้ามี) แจ้งให้พนักงานอัยการทราบ

ให้พนักงานสอบสวนระบุหมายเลขโทรศัพท์ของตนและของพยานทุกคนซึ่งสามารถติดต่อได้ให้ปรากฏชัดในสำนวนการสอบสวน

ให้พนักงานอัยการผู้ว่าคดีระบุหมายเลขโทรศัพท์ของตนซึ่งสามารถติดต่อได้ ให้ปรากฏชัดในหนังสือการส่งหมาย

กรณีที่พยานได้รับหมายเรียกแต่ไม่ต้องไปสืบพยาน โดยพนักงานอัยการได้รับทราบล่วงหน้าให้พนักงานอัยการแจ้งพนักงานสอบสวนหรือพยานทราบเพื่อไม่ต้องเดินทางไปเป็นพยานศาล

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่พนักงานอัยการผู้ว่าคดีต้องการซักถามข้อเท็จจริงจากผู้จับกุมหรือพนักงานสอบสวนเกี่ยวกับการสืบพยาน ให้พนักงานอัยการผู้ว่าคดีแจ้งผู้จับกุมหรือพนักงานสอบสวนให้ไปพบตามวันเวลาและสถานที่ที่กำหนด แต่หากพนักงานอัยการไม่ได้แจ้งประสานมาดังกล่าวข้างต้น ให้ผู้จับกุมและพนักงานสอบสวนเตรียมความพร้อมก่อนที่จะสืบพยาน

หากผู้จับกุมหรือพนักงานสอบสวนมีความประสงค์ที่จะประสานเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการสืบพยาน ให้ผู้จับกุมหรือพนักงานสอบสวนติดต่อขอพบพนักงานอัยการผู้ว่าคดีเพื่อทราบข้อเท็จจริงก่อนที่จะทำการสืบพยาน

ข้อ ๑๖ ในระหว่างการสอบสวนหรือการสืบพยานคดียาเสพติดรายสำคัญ ให้พนักงานสอบสวนตรวจสอบว่ามีเหตุอันควรที่จะร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้สืบพยานหลักฐานใดไว้ล่วงหน้าหรือไม่ หากปรากฏเหตุอันควรตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๓/๒ วรรค ๒ และมาตรา ๒๓๗ ทวิ ให้พนักงานสอบสวนประสานกับพนักงานอัยการ เพื่อยื่นคำร้องขอต่อศาลให้ทำการสืบพยานหลักฐานไว้ล่วงหน้าทันที

ส่วนที่ ๕

การปล่อยชั่วคราว

ข้อ ๑๗ เมื่อพนักงานสอบสวนเห็นว่าผู้ต้องหาหารายใดไม่สมควรได้รับอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวให้บันทึกข้อเท็จจริงและเหตุผลรวมทั้งข้อมูลที่เป็นประโยชน์โดยละเอียดไว้ในคำร้องขอฝากขังทุกครั้ง เพื่อประกอบการพิจารณาของพนักงานอัยการและศาล ดังนี้

(๑) รายละเอียดของเหตุผลในการคัดค้านการปล่อยชั่วคราว ได้แก่

๑. พยานหลักฐานที่ปรากฏแล้วมีเพียงใด
๒. พฤติการณ์ต่าง ๆ แห่งคดีเป็นอย่างไร



๓. เชื้อก่อผู้ร้องขอประกันหรือหลักประกันได้เพียงใด
๔. ผู้ต้องหาจะหลบหนีหรือไม่
๕. ภัยอันตรายหรือความเสียหายที่จะเกิดจากการปล่อยชั่วคราว มีเพียงใดหรือไม่
๖. ผู้ต้องหาจะไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐานหรือไม่
๗. ผู้ต้องหาหรือจำเลยจะไปก่อเหตุร้ายประการอื่นหรือไม่
๘. การปล่อยชั่วคราวจะเป็นอุปสรรคหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อการสอบสวนของเจ้าพนักงานหรือการดำเนินคดีในศาลหรือไม่

(๒) ข้อมูลประวัติอาชญากรรมหรือพฤติกรรมที่เกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องหาในอดีตและปัจจุบันจากบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยใช้เลขประจำตัวประชาชนสิบสามหลัก (ถ้ามี) หรือลายพิมพ์นิ้วมือเป็นหลักฐานในการสืบค้น

การคัดค้านการปล่อยชั่วคราว ให้พนักงานสอบสวนขอให้ศาลพิจารณากำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับผู้ต้องหาเพื่อป้องกันอันตรายหรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น เช่น การกำหนดที่อยู่ หรือการให้มารายงานตัวต่อพนักงานสอบสวนตามเงื่อนไขที่กำหนด เป็นต้น

การร้องขอปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาในคดียาเสพติดรายสำคัญ ให้พนักงานสอบสวนแจ้งให้สำนักงาน ป.ป.ส. ทราบ เพื่อจะได้เสนอข้อมูลอันเป็นประโยชน์ประกอบการคัดค้านการปล่อยชั่วคราว

หากศาลมีคำสั่งให้ปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหาในคดียาเสพติดรายสำคัญ ให้พนักงานสอบสวนรายงานให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนและสำนักงาน ป.ป.ส. ทราบเป็นหนังสือเพื่อให้พิจารณาป้องกันการหลบหนีหรือป้องกันความเสียหาย

ข้อ ๑๘ การคัดค้านการปล่อยชั่วคราวโดยพนักงานอัยการ ให้พนักงานอัยการดำเนินการตามข้อ ๑๗ โดยอนุโลม

ส่วนที่ ๖

การดำเนินการตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่พนักงานอัยการไม่ขอให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินที่พนักงานสอบสวนยึดไว้เป็นของกลางในคดียาเสพติดตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๓๐ และตามกฎหมายอื่น โดยเห็นสมควรให้พนักงานสอบสวนจัดการของกลางตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๕ หากพนักงานอัยการเห็นว่าทรัพย์สินของกลางอาจเกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและเป็นทรัพย์สินที่มีมูลค่ามาก ให้พนักงานอัยการมีหนังสือแจ้งให้พนักงานสอบสวนประสานไปยัง สำนักงาน ป.ป.ส. เพื่อเสนอเรื่องให้คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินของกลางดังกล่าวตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๙ ก่อนที่จะคืนของกลางให้แก่เจ้าของ โดยส่งสำเนาหนังสือให้สำนักงาน ป.ป.ส. ทราบด้วย



เมื่อพนักงานสอบสวนได้รับแจ้งจากพนักงานอัยการดังกล่าวแล้ว ให้มีหนังสือแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินของกลางไปยังเลขาธิการ ป.ป.ส. เพื่อดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สิน

กรณีที่คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินหรือเลขาธิการ ป.ป.ส. มีคำสั่งให้มีการตรวจสอบและสั่งให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินของกลาง ให้พนักงานสอบสวนและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ ผู้มีอำนาจดำเนินการรับมอบและส่งมอบทรัพย์สินของกลางภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินของกลาง

หากพนักงานสอบสวนไม่ได้รับคำสั่งให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินของกลางจากเลขาธิการ ป.ป.ส. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่สำนักงาน ป.ป.ส. ได้รับแจ้งจากพนักงานสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินของกลางตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๕ วรรคท้าย

ข้อ ๒๐ เมื่อศาลรับคำร้องขอให้รับทรัพย์สินของพนักงานอัยการตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๒๗ แล้ว ให้พนักงานอัยการมีหนังสือแจ้งเลขาธิการ ป.ป.ส. เพื่อดำเนินการตามมาตรา ๒๘ โดยเร็ว พร้อมแจ้งกำหนดวันนัดไต่สวนด้วย

ให้สำนักงาน ป.ป.ส. ดำเนินการแจ้งสิทธิให้ผู้เป็นเจ้าของหรือมีหลักฐานเป็นเจ้าของให้แล้วเสร็จโดยเร็ว และส่งหลักฐานการดำเนินการแจ้งสิทธิให้พนักงานอัยการภายในกำหนดเวลานัดไต่สวน

ในกรณีที่เมื่ออาจดำเนินการแจ้งสิทธิได้ทันวันนัดไต่สวนของศาล ให้สำนักงาน ป.ป.ส. มีหนังสือแจ้งพนักงานอัยการทราบก่อนวันนัดไต่สวนของศาล เพื่อพนักงานอัยการจะได้แจ้งให้ศาลและพยานทราบเหตุดังกล่าว

ก่อนถึงวันนัดไต่สวน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับหมายเรียกให้ไปเป็นพยานศาลประสานไปยังพนักงานอัยการเพื่อยืนยันการเป็นพยานศาล พร้อมทั้งตรวจสอบว่าได้มีการดำเนินการแจ้งสิทธิตามมาตรา ๒๘ เรียบร้อยแล้วหรือไม่ หากยังไม่เสร็จเรียบร้อยให้รีบดำเนินการให้เรียบร้อยก่อนวันนัดไต่สวน

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจผู้เป็นหัวหน้าในการสืบสวนหรือหัวหน้าพนักงานสอบสวน พิจารณาเห็นว่าจำเป็นต้องดำเนินคดีต่อผู้กระทำความผิดในฐานะสนับสนุน ช่วยเหลือหรือสมคบกันกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ให้รีบดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับพฤติการณ์ดังกล่าว แล้วประสานงานกับสำนักงาน ป.ป.ส. เพื่อเสนอขออนุมัติจับกุมหรือแจ้งข้อหาแก่ผู้กระทำความผิดจากเลขาธิการ ป.ป.ส. ตามหลักเกณฑ์วิธีการและขั้นตอนที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔

ส่วนที่ ๗

การดำเนินการตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๒๒ การบังคับโทษปรับคดียาเสพติดตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑ ให้พนักงานอัยการร้องขอให้ศาลออกหมายบังคับคดี เพื่อดังเจ้าพนักงานบังคับคดีดำเนินการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้ต้องโทษ โดยระบุในคำร้องให้สำนักงาน ป.ป.ส. ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาเป็นผู้นำเจ้าพนักงานบังคับคดียึดอายัดทรัพย์สินของผู้ต้องโทษ



เมื่อศาลออกหมายบังคับคดีแล้ว ให้พนักงานอัยการแจ้งผลการออกหมายบังคับคดีผลแห่งคำพิพากษา พร้อมทั้งส่งสำเนาหมายบังคับคดีไปยังสำนักงาน ป.ป.ส. เพื่อดำเนินการบังคับโทษปรับต่อไปโดยเร็ว

ส่วนที่ ๘

การดำเนินการตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒

ข้อ ๒๓ เมื่อผู้ถูกจับประสังค์จะให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๐๐/๒ ให้ผู้ถูกจับบันทึกรายละเอียดแห่งข้อมูลด้วยตนเองและลงลายมือชื่อไว้ หากผู้ถูกจับไม่อาจบันทึกข้อมูลเองได้ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็นผู้บันทึกข้อมูลแล้วลงลายมือชื่อของผู้ถูกจับ ผู้บันทึกและพยาน (ถ้ามี)

ให้ผู้จับกุมรวบรวมพยานหลักฐานเท่าที่จำเป็นในการพิสูจน์หรือยืนยันว่า เป็นการให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ส่งบันทึกรายละเอียดการให้ข้อมูลของผู้ถูกจับและบันทึกการจับกุมพร้อมพยานหลักฐานจากการนำข้อมูลมาให้หรือเปิดเผยไปใช้ขยายผลให้พนักงานสอบสวน

ข้อ ๒๔ ให้พนักงานสอบสวนบันทึกคำให้การเกี่ยวกับการให้หรือเปิดเผยข้อมูลสำคัญของผู้ต้องหา รวมถึงบันทึกผลการนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ขยายผลการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ไว้ในสำนวนการสอบสวน โดยให้สอบสวนผู้ต้องหาในฐานะเป็นพยานในคดีที่สามารถขยายผลการจับกุมได้

ในกรณีผู้ต้องหาได้ให้ข้อมูลไว้ในชั้นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจผู้ทำการจับกุม ให้ทำการสอบสวนหรือสอบปากคำพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจนั้นไว้ในสำนวนการสอบสวน รวบรวมพยานหลักฐานทั้งหมดในการพิสูจน์ความผิดและพยานหลักฐานที่เกี่ยวกับการให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ไว้ในสำนวนการสอบสวนและทำความเข้าใจเกี่ยวกับการให้หรือเปิดเผยข้อมูลของผู้ต้องหาไว้ในสำนวนการสอบสวน แล้วส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ข้อ ๒๕ ให้พนักงานอัยการพิจารณาว่าผู้ต้องหาได้ให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษอันนำไปสู่การขยายผลการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ เช่น การจับกุมเครือข่ายยาเสพติดตามเงื่อนไขดังกล่าวข้างต้นอย่างไรหรือไม่

ถ้าข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานยังไม่เพียงพอ ให้พนักงานอัยการมีคำสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนหรือรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติม เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงว่าผู้กระทำความผิดได้ให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษอันนำไปสู่การขยายผลปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจผู้จับกุมหรือพนักงานสอบสวนอย่างไรหรือไม่

กรณีที่พนักงานอัยการพิจารณาแล้วเห็นว่าข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดและมีเหตุผลอันสมควร ให้พนักงานอัยการบรรยายฟ้องและมีคำขอท้ายฟ้องขอให้ศาลพิจารณาลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าอัตราโทษขั้นต่ำที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น



ข้อ ๒๖ กรณีที่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานสอบสวนได้รับข้อมูลจากการให้หรือเปิดเผยข้อมูลที่สำคัญของผู้ต้องหาอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการขยายผลการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษได้ในภายหลังจากที่พนักงานอัยการยื่นฟ้องผู้ต้องหาเป็นจำเลยต่อศาลแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ผู้จับกุมหรือขยายผลหรือพนักงานสอบสวนแจ้งให้พนักงานอัยการทราบเพื่อพนักงานอัยการพิจารณาแจ้งข้อเท็จจริงให้ศาลทราบต่อไป

หมวด ๓

การดำเนินงานและการติดตามประเมินผล

ข้อ ๒๗ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดียาเสพติด แจ้งให้หน่วยงานในสังกัดทราบเพื่อถือเป็นแนวทางปฏิบัติ

ข้อ ๒๘ ให้ผู้บังคับบัญชาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดียาเสพติดทุกระดับให้การสนับสนุน กำกับดูแลและติดตามการประสานงานคดียาเสพติดให้มีการดำเนินงานตามแนวทางที่กำหนดอย่างเคร่งครัด

ข้อ ๒๙ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดียาเสพติดกำหนดแนวทางและวิธีการกำกับและติดตามการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดให้ชัดเจนและรวดเร็ว

ข้อ ๓๐ ให้สำนักงาน ป.ป.ส. ติดตามประเมินผลการประสานงานคดียาเสพติดในภาพรวม เพื่อแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดียาเสพติดทราบทุกปี

ข้อ ๓๑ ให้สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานตำรวจแห่งชาติและสำนักงาน ป.ป.ส. ร่วมกันประชุม สัมมนาระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดียาเสพติดเพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรคและพัฒนาแนวทางในการประสานงานคดียาเสพติดให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์ยาเสพติดที่อาจเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว อย่างต่อเนื่องและเป็นประจำทุกปีโดยขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากสำนักงาน ป.ป.ส. และหรือส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้อง

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

สุเทพ เทือกสุบรรณ

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด



ประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรื่อง ยกเลิกและใช้แบบรายงานคดีความผิดกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดใหม่

ด้วยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการประสานงานในคดีความตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โดยการรวบรวมสถิติเกี่ยวกับคดียาเสพติด ทั้งหมด ตั้งแต่การสืบสวนจับกุมจนถึงการลงโทษผู้กระทำความผิดตลอดจนการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ที่เกี่ยวข้องสำหรับใช้เป็นหลักฐานในการปรับปรุงประสิทธิภาพในการปราบปรามผู้กระทำความผิดกฎหมายเกี่ยวกับ ยาเสพติดให้ดียิ่งขึ้น และให้สำนักงาน ป.ป.ส. กำหนดแบบรายงานตามระเบียบดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๑ ข้อ ๑๙ ข้อ ๒๑ และข้อ ๒๒ แห่งระเบียบสำนัก นายกรัฐมนตรีว่าด้วยการประสานงานในคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๗ สำนักงาน ป.ป.ส. จึงยกเลิกแบบรายงานคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งออกตามประกาศ สำนักงาน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ณ วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๓๗ และใช้แบบรายงานคดี ความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดท้ายประกาศนี้แทน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗

พลตำรวจเอก ชิตชัย วรรณสถิตย์

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด



ป.ป.ส. ๖-๔๑



ด่วนมาก

ที่.....

(ชื่อสถานีตำรวจ/หน่วยงานและที่ตั้ง)

(วัน/เดือน/ปี)

เรื่อง รายงานการจับกุมและดำเนินคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

เรียน เลขาธิการ ป.ป.ส.

อ้างถึง ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการประสานงานในคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด
พ.ศ. ๒๕๓๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานการจับกุมและดำเนินคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด (รวม ๒ แผ่น)

ตามระเบียบที่อ้างถึง ได้กำหนดให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนรายงานการจับกุมคดีความผิดตาม
กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดต่อเลขาธิการ ป.ป.ส. โดยเร็วและต้องไม่เกิน ๓ วัน นับแต่วันจับกุม ตามความใน
ข้อ ๑๑ นั้น

(ชื่อสถานีตำรวจ/หน่วยงาน) ได้รายงานมายังสำนักงาน ป.ป.ส. ตามหนังสือที่แนบมาท้ายเอกสารฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการตามระเบียบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ).....

(.....)

(ตำแหน่ง) หัวหน้าพนักงานสอบสวน

สถานีตำรวจ.....

โทร.....

โทรสาร.....

หมายเหตุ ในกรณีงานทางโทรศัพท์หรือโทรสาร ให้แจ้งรายละเอียดตามตัวอย่างแนบท้ายหนังสือ ฉบับนี้ที่
โทรศัพท์ ๐๒-๒๔๔-๙๔๑๕



แบบรายงานการจับกุม และดำเนินคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

๑. (ชื่อสถานีดำรวจ/หน่วยงาน) ได้จับกุมและดำเนินคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดตามรายละเอียดดังนี้
๒. จับกุมวันที่.....เดือน.....พ.ศ. เวลา.....น.
เลขคดีที่.....บันทึกประจำวันข้อ.....วันที่.....เดือน.....
พ.ศ. เวลา.....น.
๓. ชื่อผู้ต้องหา (ในกรณีผู้ต้องหาเป็นชาวต่างชาติให้ระบุชื่อเป็นภาษาอังกฤษ หากมีผู้ต้องหาหลายคนให้ระบุรายละเอียดของผู้ต้องหาทั้งหมด กรณีจับไม่ได้ให้ระบุว่ายึดได้แต่เฉพาะของกลาง)
 ๓.๑ อายุ.....ปี วัน/เดือน/ปีเกิด.....
 บัตรประจำตัวประชาชน / เอกสารประจำตัว (บัตรข้าราชการ / หนังสือเดินทาง / อื่น ๆ)
 เลขที่.....อาชีพ.....สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่
 ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....
 ๓.๒

๔. สถานที่จับกุม.....
๕. ของกลาง.....
 ๕.๑ (ระบุของกลางเป็น แอมเฟตามีน เมทแอมเฟตามีน เฮโรอีน มอร์ฟิน ผิ่น กัญชา ฯลฯ น้ำหนัก ชนิด สี).....
 ๕.๒ (ระบุเครื่องมือ/เครื่องใช้/ยานพาหนะ หรือทรัพย์สินอื่นที่ใช้กระทำความผิด หรือ เป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด)
 ๕.๓ (ระบุของกลางอื่น ๆ ถ้ามี).....
๖. รายการทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องเนื่องจากการกระทำความผิด (เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับมาเนื่องจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และให้หมายความรวมถึง เงิน หรือทรัพย์สินที่ได้มาโดยการใช้เงินหรือทรัพย์สินดังกล่าวซื้อ หรือกระทำไม่ว่าด้วยประการใด ๆ ให้เงินหรือทรัพย์สินนั้นเปลี่ยนสภาพไปจากเดิมไม่ว่าจะมีการเปลี่ยนสภาพกี่ครั้ง และไม่ว่าเงิน หรือทรัพย์สินนั้นจะอยู่ในความครอบครองของบุคคลอื่นโอนไปเป็นของบุคคลอื่น หรือปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนว่าเป็นของบุคคลอื่นก็ตาม).....



๗. ข้อกล่าวหา (ผลิต, นำเข้า, ส่งออก, จำหน่าย, ครอบครองเพื่อจำหน่าย, สมคบ, ช่วยเหลือ, สนับสนุน หรือพยายามกระทำความผิดนั้น ๆ).....

๘. ชื่อพนักงานและหน่วยงานผู้จับกุม.....

๙. ชื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ

๑๐. วันนัดสอบสวน.....

๑๑. รายละเอียดอื่น ๆ

๑๑.๑ พฤติการณ์แห่งคดี (รายละเอียดการจับกุม / ผู้ต้องหาให้การรับสารภาพหรือปฏิเสธ/ ถูกควบคุมหรือได้รับการปล่อยชั่วคราว ฯลฯ).....

๑๑.๒ พฤติการณ์ที่แสดงถึงความเกี่ยวพันกับทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องเนื่องจากการกระทำความผิด

๑๑.๓ อื่น ๆ.....

ลงชื่อ.....

(.....)

(ตำแหน่ง) หัวหน้าพนักงานสอบสวน



แบบรายงานคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด
ชื่อสถานที่ตรวจ.....จังหวัด.....
ประจำเดือน.....พ.ศ.

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุลผู้ต้องหา/ เลขที่บัตรประชาชน หรือเอกสารอื่น	อายุ	สัญชาติ	ภูมิลำเนา/ที่อยู่อาศัย	วัน/เดือน/ปี ที่จับกุม	หน่วยงาน จับกุม	รายละเอียด ของกลาง	ข้อกล่าวหา	เลข คดี	ชื่อพนักงาน สอบสวน

หมายเหตุ ใช้ในการรายงานการจับกุมคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งต้องรายงานเป็นประจำทุกเดือนตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรายงาน ในคดีความผิดตาม
กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๗ ข้อ ๑๑

แบบรายงานการรับตัวนักโทษ ในคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

[illegible]

ประจำเดือน.....พ.ศ.

[illegible]

จำนวนนักโทษในคดีอื่นนอกจากคดียาเสพติดที่รับตัวไว้ประจำเดือนนี้.....คน



แบบรายงานการปล่อยตัวนักโทษ ในคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด
เรือนจำ/ทัณฑสถาน..... พ.ศ.
ประจำเดือน.....

[illegible]



ป.ป.ส. ๖-๔๕

แบบแจ้งคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด
สำนักงานอัยการ.....
ประจำเดือน.....พ.ศ.

๑. ชื่อผู้ต้องหาหรือจำเลย
 - ๑.๑ เอกสารประจำตัว (บัตรประจำตัวประชาชน/อื่น ๆ)
เลขที่..... อายุ.....ปี
๒. จับกุมเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. เลขคดีที่.....
๓. ชื่อหน่วยงานที่สอบสวน
๔. ชื่อพนักงานอัยการเจ้าของสำนวน
๕. คำสั่งพนักงานอัยการ สั่งวันที่.....เดือน..... พ.ศ.
 - ๕.๑ สั่งฟ้อง
 - ๕.๒ สั่งไม่ฟ้อง
๖. ชื่อศาล.....พิพากษาเมื่อวันที่.....เดือน..... พ.ศ.

คดีหมายเลขดำที่..... คดีหมายเลขแดงที่.....
๗. ผลคำพิพากษา
 - ๗.๑ โทษ
 - ๗.๒ ทรัพย์สินของกลางที่ถูกยึดตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ จำนวน.....รายการ
 - ๗.๓ ทรัพย์สินของกลางที่ถูกยึดตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ จำนวน.....รายการ
 - ๗.๔ ยกฟ้อง
๘. ชื่อผู้พิพากษา.....
๙. คดีถึงที่สุด หรือมีอุทธรณ์ฎีกา
๑๐. รายละเอียดอื่น ๆ (ถ้ามี).....

หมายเหตุ

๑. กรณีผลคดีชั้นอุทธรณ์/ฎีกา ไม่ต้องกรอกรายการตามข้อ ๓-๕
๒. กรณีพนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดข้อหาผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย ครอบครองเพื่อจำหน่าย สมคบ สนับสนุน ช่วยเหลือ และพยายามกระทำความผิด หรือศาลมีคำพิพากษายกฟ้องในคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด (ทุกคดี) ให้ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการประสานงานในคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดข้อ ๑๙ และ ๒๐



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองคดี กรมตำรวจ โทร. ๒๕๑๑๐๘๘

ที่ ๐๖๐๓.๓/๑๐๒๑๗ วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๓๐

เรื่อง ให้กำกับการปฏิบัติหน้าที่

ผบช.ก., น., ก.๑-๔

ด้วยสำนักงาน ป.ป.ส. ได้มีหนังสือที่ นร ๑๒๐๖/๙๘๘๕ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๓๐ เรียน ตร. ว่าได้รับแจ้งจากหัวหน้าพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจหลายแห่งแจ้งข้อขัดข้องว่า ไม่สามารถส่งสำเนาสำนวน การสอบสวนคดียาเสพติดให้โทษให้สำนักงาน ป.ป.ส. ได้ เพราะต้องห้ามตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย/คำสั่ง กรมตำรวจ และบันทึกกรมตำรวจที่ห้ามสำเนาสำนวนการสอบสวนให้แก่บุคคลภายนอก ผู้ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง กับการสอบสวน ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ส. อ้างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการ ประสานงานในคดีความผิด ตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งมีข้อกำหนดให้เลขาธิการ ป.ป.ส. พิจารณาส่งเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. เข้าฟังการสอบสวนคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติด และระบุอำนาจหน้าที่แนวทางปฏิบัติ ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ผู้ฟังการสอบสวนไว้ด้วย จึงขอให้ ตร.สั่งให้ สถานีตำรวจต่าง ๆ ทัวราชอาณาจักรให้ สำเนาสำนวนการสอบสวนแก่เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ตามที่ขอได้ เพื่อประโยชน์ในการแก้ไขปัญหายาเสพติด ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ตร.ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า โดยหลักการนั้นแม้สำนวนคดีอาญาจะมีระเบียบ ตร.กำหนดให้ต้องสงวนไว้ เป็นความลับ แต่กรณีนี้ ป.ป.ส. เป็นหน่วยงานระดับชาติที่รับผิดชอบการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ให้โทษตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ต้องการสำเนาสำนวนคดียาเสพติดให้โทษก็เพื่อประโยชน์ของ ทางราชการ จึงให้ส่งพนักงานสอบสวนที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือแก่เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. โดยการให้ สำเนาสำนวนการสอบสวนคดียาเสพติดให้โทษ และให้ถือปฏิบัติเกี่ยวกับการรายงานคดี ตามระเบียบ สำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการประสานงานในคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๒๗(*) ข้อ ๑๐ วรรค ๒ โดยเคร่งครัดด้วย

พล.ต.ท. แสวง ชีระสวัสดิ์

รอง อ.ตร.ปฏิบัติราชการแทน อ.ตร.

(*) ปัจจุบันคือระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ พ.ศ. ๒๕๓๗



ที่ มท ๐๖๐๓.๓/๒๑๔๓

กรมตำรวจ ถนนพระรามที่ ๑

ปทุมวัน กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐

๒๘ ตุลาคม ๒๕๓๐

เรื่อง สำเนาเอกสารในสำนวนการสอบสวนคดียาเสพติด**เรียน** เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด**อ้างถึง** หนังสือสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ที่ นร ๑๒๐๖(๑)/๙๘๘๕ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๓๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกกรมตำรวจที่ ๐๖๐๓.๓/๑๐๒๑๗ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๓๐

ตามหนังสือสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดที่อ้างถึง ขอให้กรมตำรวจพิจารณามีคำสั่งให้สถานีตำรวจต่าง ๆ ทัวราชอาณาจักร ให้สำเนาสำนวนการสอบสวนคดียาเสพติดให้โทษแก่เจ้าพนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ตามที่ขอมาเพื่อประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาเสพติดให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เนื่องจากหัวหน้าพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจหลายแห่งแจ้งข้อขัดข้อง ว่าไม่สามารถส่งสำเนาสอบสวนคดียาเสพติดให้โทษให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดได้ เพราะต้องห้ามตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย คำสั่งกรมตำรวจ และบันทึกกรมตำรวจ ที่ห้ามสำเนาสำนวนการสอบสวนให้บุคคลภายนอกผู้ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

กรมตำรวจได้พิจารณาในปัญหาดังกล่าวแล้ว เห็นควรให้ความร่วมมือตามที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดขอความร่วมมือมา โดยกรมตำรวจได้มีบันทึกสั่งที่ ๐๖๐๓.๓/๑๐๒๑๗ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๓๐ สั่งกำชับพนักงานสอบสวนผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือแก่เจ้าพนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โดยการให้สำเนาสำนวนการสอบสวนและให้ถือปฏิบัติเกี่ยวกับการรายงานคดีตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการประสานงานในคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๒๗(*) ข้อ ๑๐ วรรค ๒ โดยเคร่งครัดด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

พลตำรวจโท แสง วีระสวัสดิ์

รองอธิบดีฯ ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมตำรวจ

(*) ปัจจุบันคือระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ พ.ศ. ๒๕๓๗



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมตำรวจ กองวิจัยและวางแผน โทร. ๒๕๒๗๙๓๓

ที่ มท ๐๖๐๘.๖/ว ๕๘๗๙ วันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๓๓

เรื่อง การรายงานผลการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ

ผบช.ก., น, ภ. ๑-๔ ตชด., ศ., พต.

๑. ตามแผนปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของ ตร. ประจำปี ๒๕๓๑ ลง ๒๒ ธ.ค. ๒๕๓๐ และหนังสือ วผ. ที่ ๐๖๐๘.๖/๘๙๒ ลง ๒๙ ก.พ. ๒๕๓๑ ให้หน่วยต่าง ๆ รายงานผลการปราบปรามยาเสพติดมายัง วผ. โดยใช้แบบ ภ.๑ และ ภ.๒ ความละเอียดแจ้งอยู่แล้วนั้น

๒. ปรากฏว่ามีบางหน่วยงานเข้าใจคลาดเคลื่อน จึงขอซักซ้อมความเข้าใจ ดังนี้

๒.๑ แผนปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของ ตร. ประจำปี ๒๕๓๑ ไม่มีผลยกเลิกการรายงานตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการประสานงานในคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๒๗(*) ซึ่งกำหนดไว้เป็นทางประสานงานระหว่าง ตร. กับ ป.ป.ส. แต่อย่างใด ดังนั้นหน่วยต่าง ๆ ยังคงต้องรายงานผลการปราบปรามยาเสพติดของหน่วยไปยัง ป.ป.ส. ตามแบบที่กำหนดไว้ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีดังกล่าวต่อไป

๒.๒ การรายงานผลในส่วนของ ตร. ตามแบบ ภ.๑ และ ภ.๒ นั้น ให้ ศปส.บช. ต่าง ๆ รวบรวมรายงานไปยัง ตร. โดยผ่าน วผ. และขอกำชับว่าไม่ต้องรายงานตรงไปยังสำนักงานผู้บังคับบัญชาโดยตรงอีกต่อไป

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

พล.ต.ท. แสง วีระสวัสดิ์

รอง อ.ตร. (ป.ป.) พรท. อ.ตร.

(*) ปัจจุบันคือระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ พ.ศ. ๒๕๓๗



ระเบียบกรมตำรวจ
ว่าด้วยวิธีการจัดการเกี่ยวกับคดียาเสพติดให้โทษอื่น ๆ
(ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๓๗

ตามคำสั่งกรมตำรวจ ที่ ๙/๒๔๔๘ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๔๘ ให้ใช้ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑/๒๔๔๘ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๔๘ เรื่อง วางระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ในลักษณะ ๑๘ บทที่ ๘ วิธีการจัดการเกี่ยวกับคดียาเสพติดให้โทษอื่น ๆ ไว้เป็นทางปฏิบัติแล้วนั้น

เนื่องจากได้มีระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจับ ยึด และตรวจพิสูจน์ยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๗ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการประสานงานในคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๗ และประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรื่อง กำหนดแบบรายงาน คดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๗ ออกใช้บังคับ จึงสมควรประมวลไว้ในประมวล ระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดีไว้ถือปฏิบัติต่อไป

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๓ แห่งข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ที่ ๔/๒๔๔๙ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๔๔๙ ที่ให้อำนาจอธิบดีกรมตำรวจ ยกเลิก แก้ไข เพิ่มเติม ประมวลระเบียบการตำรวจทั้งในส่วนที่ เกี่ยวกับคดีและในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับคดีได้ จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในท้ายข้อ ๕๕๖ และเพิ่มความที่แนบท้ายระเบียบนี้เป็นบทที่ ๘/๑ บทที่ ๘/๒ และบทที่ ๘/๓ ของลักษณะ ๑๘ แห่งประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๗

พลตำรวจเอก พจน์ บุญยะจินดา
อธิบดีกรมตำรวจ



ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจับ ยึด และตรวจพิสูจน์ยาเสพติด

พ.ศ. ๒๕๓๗

เนื่องจากระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจับ ยึด และตรวจพิสูจน์ยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๒๗ ได้ประกาศใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๒๗ แต่ระเบียบนี้ยังขาดสาระสำคัญหลายประการ ประกอบกับมีกฎหมายใหม่ และมียาเสพติดที่ถูกควบคุมเพิ่มมากขึ้น จึงเป็นอุปสรรคต่อการตรวจพิสูจน์ และการเก็บรักษาของกลางยาเสพติด

เพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าว และให้การดำเนินการเกี่ยวกับยาเสพติดของกลาง เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเป็นระเบียบเดียวกัน นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจับ ยึด และตรวจพิสูจน์ยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป^(๑)

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจับ ยึด และตรวจพิสูจน์ยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๒๗

ข้อ ๔ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๕ ให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด รักษาการตามระเบียบนี้

ข้อ ๖ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เสนอเรื่องให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เป็นผู้วินิจฉัย

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๗ ในระเบียบนี้

“เจ้าพนักงาน” หมายความว่า พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาทหาร กรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการ และเจ้าพนักงาน ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

^(๑) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม ๑๑๑ ตอนพิเศษ ๓๓ ง ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๓๗



“พนักงานสอบสวน” หมายความว่า พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“ยาเสพติด” หมายความว่า ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ เว้นแต่ยาเสพติดให้โทษประเภท ๓ และให้หมายความรวมถึงวัตถุออกฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิต และประสาท สารระเหยตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหยที่ถูกจับหรือยึดได้และสิ่งที่ยังสงสัยว่าเป็นยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์หรือสารระเหยดังกล่าวด้วย

“สถานตรวจพิสูจน์” หมายความว่า สถานตรวจพิสูจน์ตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

“ผู้ตรวจพิสูจน์” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในสถานตรวจพิสูจน์ที่มีความรู้ความสามารถทำการตรวจพิสูจน์ยาเสพติดและสามารถรายงานผลการตรวจพิสูจน์ได้

“การตรวจพิสูจน์” หมายความว่า การตรวจเพื่อบ่งชี้ว่าเป็นยาเสพติดหรือไม่ ชนิด ประเภทใด ตลอดจนการตรวจหาความบริสุทธิ์ และปริมาณของสารเสพติดด้วย

หมวด ๒

การส่งยาเสพติดให้พนักงานสอบสวน

ข้อ ๘ เมื่อเจ้าพนักงานจับหรือยึดยาเสพติดได้ไม่ว่าจะมีตัวผู้ต้องหาหรือไม่ ให้เจ้าพนักงานผู้จับหรือผู้ยึดทำการตรวจสอบจำนวน ปริมาณและน้ำหนัก และบรรจุยาเสพติดนั้นลงในภาชนะที่เรียบร้อย แข็งแรง ปลอดภัยเท่าที่จะกระทำได้ แล้วให้เจ้าพนักงานผู้จับหรือผู้ยึดจัดทำบันทึกการจับกุมหรือการยึด พร้อมทั้งรายละเอียดตามสมควรไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๙ ให้เจ้าพนักงานผู้จับหรือผู้ยึดรับนำยาเสพติดพร้อมตัวผู้ต้องหา ถ้ามี ส่งพนักงานสอบสวนโดยเร็ว

ข้อ ๑๐ ให้พนักงานสอบสวนเจ้าของคดี ตรวจสอบยาเสพติดของกลางต่อหน้าผู้ต้องหาและเจ้าพนักงานผู้จับหรือผู้ยึดแล้วแต่กรณี และให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) ยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ ประเภท ๒ ประเภท ๔ วัตถุออกฤทธิ์หรือสารระเหย ให้บรรจุยาเสพติดทั้งหมดนั้นลงในภาชนะที่เรียบร้อย แข็งแรง ปลอดภัย แล้วลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานผู้จับหรือผู้ยึด ผู้ต้องหา และพนักงานสอบสวน ในแบบฉลากที่ปิดภาชนะนั้นไว้เพื่อเป็นหลักฐาน

(๒) ยาเสพติดให้โทษประเภท ๕

(ก) ถ้ามีน้ำหนักไม่ถึงสิบกิโลกรัม ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับ (๑)

(ข) ถ้ามีน้ำหนักตั้งแต่สิบกิโลกรัมขึ้นไป ให้บรรจุยาเสพติดทั้งหมดนั้นลงในภาชนะที่เรียบร้อย แข็งแรง ปลอดภัยเท่าที่จะกระทำได้ แล้วลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานผู้จับหรือผู้ยึด ผู้ต้องหา และพนักงานสอบสวน ในแบบฉลากที่ปิดภาชนะนั้นไว้เพื่อเป็นหลักฐานแล้วนำไปเก็บรักษาไว้ในที่ปลอดภัย เพื่อปฏิบัติตามข้อ ๑๒

ในกรณีที่ผู้ต้องหาไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้เจ้าพนักงานผู้จับหรือผู้ยึดและพนักงานสอบสวนร่วมกันบันทึกและลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน



การปิดฉลากที่ภาชนะบรรจุยาเสพติด ให้ปิดทับภาชนะในลักษณะที่หากจะมีการเปิดภาชนะดังกล่าวแล้ว จะต้องทำให้ฉลากที่ปิดภาชนะฉีกขาดหรือไม่อยู่ในสภาพที่ปิดอยู่ตามปกติ และแบบฉลากที่ใช้ปิดภาชนะยาเสพติด ให้ทำตามแบบ ป.ป.ส. ๖-๓๑ ท้ายระเบียบนี้

หมวด ๓

การส่งยาเสพติดเพื่อตรวจพิสูจน์

ข้อ ๑๑ ให้พนักงานสอบสวนเจ้าของคดี ลงเลขคดี ชื่อผู้ต้องหาถ้ามี ให้ชัดเจนบนภาชนะที่บรรจุยาเสพติด แล้วส่งยาเสพติดทั้งหมดในสภาพตามที่ได้กระทำไว้ตามข้อ ๑๐ ไปตรวจพิสูจน์ที่สถานตรวจพิสูจน์โดยเร็ว เว้นแต่กรณีตามข้อ ๑๐ (๒) (ข) ให้ปฏิบัติตามข้อ ๑๒

หนังสือนำส่งยาเสพติดไปตรวจพิสูจน์ของพนักงานสอบสวน ให้ทำตามแบบ ป.ป.ส. ๖-๓๒ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๑๒ ในกรณียาเสพติดให้โทษประเภท ๕ มีน้ำหนักตั้งแต่สิบกิโลกรัมขึ้นไป ตามข้อ ๑๐ (๒) (ข) ให้พนักงานสอบสวนเจ้าของคดีมีหนังสือแจ้งสถานตรวจพิสูจน์ที่ใกล้ที่สุดทราบโดยเร็ว และให้สถานตรวจพิสูจน์ส่งผู้ตรวจพิสูจน์ไปร่วมดำเนินการโดยเร็ว

ให้ผู้ตรวจพิสูจน์ร่วมกับพนักงานสอบสวนตรวจสอบน้ำหนัก ทำการสุ่มตัวอย่างและบันทึกไว้เป็นหลักฐาน โดยให้บรรจุตัวอย่างยาเสพติดที่สุ่มนั้นลงในภาชนะที่เรียบร้อย แข็งแรง ปลอดภัย แล้วลงลายมือชื่อพนักงานสอบสวนและผู้ตรวจพิสูจน์ไว้เป็นหลักฐานในแบบฉลากที่ปิดภาชนะบรรจุยาเสพติดเช่นเดียวกับข้อ ๑๐ (๒) (ก) แล้วให้ผู้ตรวจพิสูจน์นำตัวอย่างไปตรวจพิสูจน์ สำหรับยาเสพติดส่วนที่เหลือให้คงเก็บรักษาไว้ในที่ปลอดภัยตามข้อ ๑๐ (๒) (ข)

การรายงานผลการตรวจยาเสพติดของกลางในกรณีนี้ ให้ผู้ตรวจพิสูจน์รับรองผลการตรวจพิสูจน์ของกลางทั้งหมด

ข้อ ๑๓ ให้พนักงานสอบสวนเจ้าของคดี หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายที่มียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป นำยาเสพติดของกลางดังต่อไปนี้ส่งด้วยตนเองพร้อมแสดงบัตรประจำตัวด้วย และให้ผู้ตรวจพิสูจน์ทำการบันทึก ชื่อ ตำแหน่งของผู้นำส่งไว้เป็นหลักฐาน

(๑) ยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ หรือประเภท ๒ ซึ่งมีน้ำหนักตั้งแต่ยี่สิบกิโลกรัมขึ้นไป เฉพาะฝิ่นให้มีน้ำหนักตั้งแต่ห้าร้อยกรัมขึ้นไป

(๒) ยาเสพติดให้โทษประเภท ๔

(๓) ยาเสพติดให้โทษประเภท ๕ ซึ่งมีน้ำหนักตั้งแต่หนึ่งกิโลกรัมแต่ไม่ถึงสิบกิโลกรัม

(๔) วัตถุออกฤทธิ์ที่มีน้ำหนักตั้งแต่สิบห้ากรัม หรือสองร้อยเม็ดขึ้นไป

(๕) สารระเหยซึ่งมีน้ำหนักตั้งแต่หนึ่งกิโลกรัมขึ้นไป

ในกรณีที่เป็ยาเสพติดซึ่งมีน้ำหนักไม่ถึงเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ในวรรคก่อนนั้น พนักงานสอบสวนเจ้าของคดีจะมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้นำส่งแทน หรือจะจัดส่งกับการสื่อสารแห่งประเทศไทยในประเภทไปรษณีย์ภัณฑ์ลงทะเบียนโดยการบรรจุสองชั้น ก็ได้



หมวด ๔ การตรวจพิสูจน์

ข้อ ๑๔ ให้สถานตรวจพิสูจน์รับยาเสพติดของกลางที่จัดส่งมาตามระเบียบนี้ไว้เพื่อทำการตรวจพิสูจน์ ทั้งนี้ โดยไม่คำนึงว่ายาเสพติดของกลางที่ส่งมานั้น จะนำมาจากพนักงานสอบสวนนอกเขตพื้นที่ที่สถานตรวจพิสูจน์นั้นรับผิดชอบ

ข้อ ๑๕ ในกรณีจัดส่งยาเสพติดโดยทางไปรษณีย์ภัณฑ์ลงทะเบียน เมื่อปรากฏแก่ผู้เปิดไปรษณีย์ภัณฑ์ว่า สิ่งที่ส่งมายังสถานตรวจพิสูจน์นั้นเป็นยาเสพติด ให้ผู้เปิดไปรษณีย์ภัณฑ์นำไปรษณีย์ภัณฑ์ดังกล่าวไปมอบให้หัวหน้าสถานตรวจพิสูจน์หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเพื่อดำเนินการต่อไป

(๒) ข้อ ๑๖ ในกรณียาเสพติดของกลางเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ หรือประเภท ๒ ซึ่งมีน้ำหนักตั้งแต่ ยี่สิบกรัมขึ้นไป หรือฝิ่นซึ่งมีน้ำหนักตั้งแต่ห้าร้อยกรัมขึ้นไป ให้ผู้ตรวจพิสูจน์ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ให้ผู้ตรวจพิสูจน์ไม่น้อยกว่าสองคนตรวจสอบสภาพภายนอกที่บรรจุยาเสพติดของกลาง ตรวจสอบสภาพยาเสพติดของกลาง ชั่งน้ำหนัก และทำการตรวจพิสูจน์เบื้องต้นต่อหน้าพนักงานสอบสวนเจ้าของคดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายซึ่งเป็นผู้นำส่งยาเสพติด แล้วให้ทำบันทึกผลการตรวจพิสูจน์เบื้องต้นตามแบบ ป.ป.ส. ๖-๓๓ ท้ายระเบียบนี้

ในกรณีที่จำเป็น ผู้ตรวจพิสูจน์หนึ่งคนอาจดำเนินการตาม (๑) ร่วมกับเจ้าหน้าที่อื่น ดังนี้

(ก) ในสถานตรวจพิสูจน์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้ตรวจพิสูจน์อาจดำเนินการร่วมกับนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรซึ่งผู้บัญชาการสำนักงานวิทยาการตำรวจมอบหมายเป็นหนังสือ

(ข) ในสถานตรวจพิสูจน์ของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ผู้ตรวจพิสูจน์อาจดำเนินการร่วมกับข้าราชการของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไป ซึ่งอธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์มอบหมายเป็นหนังสือ

(ค) ในสถานตรวจพิสูจน์ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ผู้ตรวจพิสูจน์อาจดำเนินการร่วมกับข้าราชการของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไปซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมอบหมายเป็นหนังสือ

(๒) เมื่อทำการพิสูจน์หาความบริสุทธิ์และรายละเอียดอื่นๆ ในห้องปฏิบัติการเสร็จแล้ว ให้สถานตรวจพิสูจน์ส่งผลการตรวจพิสูจน์ให้พนักงานสอบสวนเจ้าของคดีทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับยาเสพติดของกลางตามแบบ ป.ป.ส. ๖-๓๕ ท้ายระเบียบนี้

(๓) ข้อ ๑๗ ในกรณีที่ยาเสพติดของกลางเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ หรือประเภท ๒ ซึ่งมีน้ำหนักไม่ถึงยี่สิบกรัม หรือฝิ่นซึ่งมีน้ำหนักไม่ถึงห้าร้อยกรัม หรือยาเสพติดให้โทษ ประเภท ๔ หรือประเภท ๕ หรือวัตถุออกฤทธิ์ หรือสารระเหย ให้ผู้ตรวจพิสูจน์ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๒) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจับ ยึด และตรวจพิสูจน์ยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๓ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

(๓) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจับ ยึด และตรวจพิสูจน์ยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๔ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน



(๑) ให้ผู้ตรวจพิสูจน์ไม่น้อยกว่าสองคนทำการตรวจสอบสภาพภาชนะที่บรรจุยาเสพติดของกลาง แล้วให้ทำบันทึกไว้เป็นหลักฐานตามแบบ ป.ป.ส. ๖-๓๔ ท้ายระเบียบนี้

ในกรณีที่จำเป็น ผู้ตรวจพิสูจน์หนึ่งคนอาจดำเนินการตาม (๑) ร่วมกับเจ้าหน้าที่อื่น ดังนี้

(ก) ในสถานตรวจพิสูจน์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้ตรวจพิสูจน์อาจดำเนินการร่วมกับนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรซึ่งผู้บัญชาการสำนักงานวิทยาการตำรวจมอบหมายเป็นหนังสือ

(ข) ในสถานตรวจพิสูจน์ของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ผู้ตรวจพิสูจน์อาจดำเนินการร่วมกับข้าราชการของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไป ซึ่งอธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์มอบหมายเป็นหนังสือ

(ค) ในสถานตรวจพิสูจน์ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ผู้ตรวจพิสูจน์อาจดำเนินการร่วมกับข้าราชการของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไป ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมอบหมายเป็นหนังสือ

(๒) เมื่อทำการตรวจพิสูจน์ในห้องปฏิบัติการเสร็จแล้ว ให้สถานตรวจพิสูจน์ส่งผลการตรวจพิสูจน์ให้พนักงานสอบสวนเจ้าของคดีทราบภายในสามสิบวันสำหรับยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ หรือประเภท ๒ และภายในยี่สิบวันสำหรับยาเสพติดให้โทษประเภท ๔ หรือประเภท ๕ หรือวัตถุออกฤทธิ์ หรือสารระเหย ทั้งนี้ นับแต่วันที่ได้รับยาเสพติดของกลาง ตามแบบ ป.ป.ส. ๖-๓๕ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๑๘ เพื่อประโยชน์ในการรวบรวมข้อมูลผลการตรวจพิสูจน์ยาเสพติดไว้ในที่เดียวกัน ให้สถานตรวจพิสูจน์ทุกแห่ง ส่งสำเนารายงานผลการตรวจพิสูจน์ให้สำนักงาน ป.ป.ส. ทราบเป็นประจำทุกเดือน

หมวด ๕

การเก็บรักษา

ข้อ ๑๙ ให้สถานตรวจพิสูจน์ นำยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ ประเภท ๒ ประเภท ๔ วัตถุออกฤทธิ์ และสารระเหย ที่เหลือจากการตรวจพิสูจน์ นำส่งไปเก็บรักษาที่กระทรวงสาธารณสุข

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้กระทรวงสาธารณสุขแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง มีจำนวนไม่น้อยกว่าสามนายเพื่อทำการตรวจรับยาเสพติดที่ส่งมาเก็บรักษา และทำบัญชีไว้เป็นหลักฐาน

สำหรับยาเสพติดให้โทษประเภท ๕ ตามข้อ ๑๐ (๒) (ก) ที่เหลือจากการตรวจพิสูจน์ ให้พนักงานสอบสวนเป็นผู้เก็บรักษา

สำหรับยาเสพติดให้โทษประเภท ๕ ที่ส่งมาทางไปรษณีย์ภัณฑ์ที่เหลือจากการตรวจพิสูจน์ให้สถานตรวจพิสูจน์ นำส่งไปเก็บรักษาที่กระทรวงสาธารณสุข

ในกรณีที่ปรากฏว่าสิ่งที่ส่งมาตรวจพิสูจน์ไม่ใช่ยาเสพติด ให้ผู้ตรวจพิสูจน์ส่งคืนพนักงานสอบสวน พร้อมทั้งรายงานผลการตรวจพิสูจน์



หมวด ๖

การทำลาย

ข้อ ๒๐ การทำลายยาเสพติดของกลางให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยการเก็บรักษาเสพติดให้โทษของกลาง ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ เดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๗

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี



ฉลากปิดภาชนะยาเสพติด

๑. วันที่ เดือน พ.ศ.

๒. สังกัดพนักงานสอบสวน

๓. เลขคดี	๔. ยึดทรัพย์เลขที่
๕. ชื่อผู้ต้องหา	๖. ลายมือชื่อผู้ต้องหา

๗. ชื่อเจ้าพนักงานผู้จับหรือผู้ยึด

๘. ลายมือชื่อเจ้าพนักงานผู้จับหรือผู้ยึด

๙. ลักษณะยาเสพติด (ระบุ ผง ก้อน เม็ด สี ฯลฯ)

๑๐. จำนวนยาเสพติด (ระบุปริมาณ จำนวน น้ำหนัก)

๑๑. ชื่อพนักงานสอบสวน

๑๒. ลายมือชื่อพนักงานสอบสวน

คำแนะนำ ให้พนักงานสอบสวนตรวจสอบและบรรจุยาเสพติดต่อหน้าเจ้าหน้าที่ผู้จับ หรือผู้ยึดและผู้ต้องหา (ถ้ามี) และกรอกรายละเอียดลงบนแบบ ป.ป.ส. ๖-๓๑ นี้แล้วปิดทับรอยผนึก ในกรณีที่มีผู้แทนสถานตรวจพิสูจน์มาร่วมตรวจสอบและบรรจุยาเสพติด ให้ลงลายมือชื่อร่วมกับพนักงานสอบสวนด้วย



แบบ ป.ป.ส. ๖ - ๓๒



หนังสือนำส่งยาเสพติดไปตรวจพิสูจน์

ที่

....(ชื่อสถานที่และที่ตั้ง)....

.....(วัน เดือน ปี)....

เรื่อง การตรวจพิสูจน์ยาเสพติด

เรียน

อ้างถึง

สิ่งที่ส่งมาด้วย

๑. เลขคดีที่ ชื่อผู้ต้องหา

อายุ ปี สัญชาติ

๒. วัน เดือน ปี ที่เกิดเหตุ

๓. สถานที่เกิดเหตุ

๔. ชื่อผู้กล่าวหา สังกัด

๕. ข้อกล่าวหา

๖. ชื่อพนักงานสอบสวน สังกัด

๗. พฤติการณ์และข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น

.....

๘. สถานที่ที่พบยาเสพติด

๙. รายการยาเสพติดที่ให้ตรวจให้พิสูจน์ (ลักษณะ จำนวน น้ำหนัก)

ก.

ข.

ค.

๑๐. จุดประสงค์ในการตรวจพิสูจน์

ก.

ข.

ค.

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ หัวหน้าส่วนราชการ

(.....)

ตำแหน่ง

สถานีตำรวจ

โทร.

แบบ ป.ป.ส. ๖ - ๓๓

การตรวจรับของกลางยาเสพติดและรายงานผลการตรวจพิสูจน์เบื้องต้น

ทะเบียนตรวจพิสูจน์

ที่

.....(ชื่อสถานที่และที่ตั้ง).....

.....(วัน เดือน ปี).....

ได้รับของกลางยาเสพติดโดย ตามหนังสือนำส่งที่

ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. จาก เลขคดี

๒๒
 ผตองหา.....

พนักงานสอบสวน จำนวนยาเสพติด

นำหนักรวมสิ่งห่อหุ้ม น้ำหนักสุทธิ

รายละเอียดเกี่ยวกับของกลาง



- ๒ -

ทะเบียนตรวจพิสูจน์ที่.....
 รายละเอียดเกี่ยวกับของกลาง (ต่อ).....

ผลการตรวจพิสูจน์เบื้องต้น

ยาเสพติดมีปฏิกิริยาการเกิดสี ดังนี้

๑. Marquis's
๒. Mecke's
๓. Frohde's
๔.

กรรมการได้ตรวจรับต่อหน้าผู้นำส่งถูกต้องตามรายละเอียดดังกล่าวข้างต้น เมื่อวันที่
 เดือน พ.ศ. เวลา น. จึงร่วมกันลงชื่อไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ).....ผู้ส่งมอบ
 (.....)

(ลงชื่อ) ผู้รับมอบ
 (.....)

(ลงชื่อ).....พยาน
 (.....)

(ลงชื่อ) ผู้รับมอบ
 (.....)

(ลงชื่อ).....พยาน
 (.....)

ฝ่าย/กอง

โทร.



การตรวจรับของกลางยาเสพติด

ทะเบียนตรวจพิสูจน์

ที่

.....(ชื่อสถานที่และที่ตั้ง).....

.....(วัน เดือน ปี).....

ได้รับของกลางยาเสพติดโดย ตามหนังสือนำส่งที่

ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. จาก จังหวัด.....

เลขคดี ชื่อผู้ต้องหา

ชื่อพนักงานสอบสวน วันเกิดเหตุ

รายละเอียดเกี่ยวกับของกลาง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

กรรมการได้ตรวจรับต่อหน้าผู้นำส่งถูกต้องตามรายละเอียดดังกล่าวข้างต้น เมื่อวันที่

เดือน พ.ศ. เวลา น. จึงร่วมกันลงชื่อไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ).....ผู้ส่งมอบ

(ลงชื่อ) ผู้รับมอบ

(.....)

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(ลงชื่อ) ผู้รับมอบ

(.....)

(.....)

ฝ่าย/กอง

(ลงชื่อ).....พยาน

โทร.

(.....)



แบบ ป.ป.ส. ๖-๓๕

ที่

...(ชื่อสถานที่และที่ตั้ง)...

...(วัน เดือน ปี)...

เรื่อง การตรวจพิสูจน์ยาเสพติด

เรียน

อ้างถึง

ตามหนังสือที่อ้างถึง ได้นำส่งของกลางคดียาเสพติดโดย.....
ลักษณะของกลางเป็น ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ส. ได้รับไว้เมื่อวันที่ เดือน
พ.ศ. และได้ทำการตรวจพิสูจน์แล้ว ปรากฏผลตามรายงานการตรวจพิสูจน์ท้ายหนังสือนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ

(.....)

ตำแหน่ง

กอง

โทร.

รายงานการตรวจพิสูจน์

ทะเบียนตรวจพิสูจน์ที่

รายละเอียดคดี ของกลางจาก

พนักงานสอบสวน

ผู้ต้องหา

เลขคดี

วัน เดือน ปี ที่เกิดเหตุ



-๒-

รายละเอียดวัตถุที่ทำการตรวจพิสูจน์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผลการตรวจพิสูจน์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ยาเสพติดที่เหลือจากการตรวจพิสูจน์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ) ผู้ตรวจพิสูจน์

(.....)

ตำแหน่ง



คำสั่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ที่ ๓/๒๕๕๓

เรื่อง กำหนดสถานตรวจพิสูจน์^{*}

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๗ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจับยึดและตรวจพิสูจน์ ยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๗ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดออกคำสั่งไว้ ดังต่อไปนี้

๑. ให้ยกเลิกคำสั่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ดังต่อไปนี้

(๑) คำสั่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ที่ ๑๕/๒๕๔๖ เรื่อง กำหนดสถานตรวจพิสูจน์ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๖

(๒) คำสั่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ที่ ๑/๒๕๔๗ เรื่อง กำหนดสถานตรวจพิสูจน์ (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗

(๓) คำสั่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ที่ ๔/๒๕๔๘ เรื่อง กำหนดสถานตรวจพิสูจน์ (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๘

(๔) คำสั่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ที่ ๕/๒๕๔๙ เรื่อง แก้ไขชื่อและที่ตั้งสถานตรวจพิสูจน์ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๔๙

๒. ให้สถานตรวจพิสูจน์ต่อไปนี้ เป็นสถานตรวจพิสูจน์ เพื่อการตรวจพิสูจน์ยาเสพติด ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจับ ยึดและตรวจพิสูจน์ยาเสพติด

๒.๑ สถานตรวจพิสูจน์ยาเสพติดของสำนักงาน ป.ป.ส. ได้แก่ สถาบันวิชาการและตรวจพิสูจน์ยาเสพติด สถานที่ตั้ง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๑๐

๒.๒ สถานตรวจพิสูจน์ยาเสพติดของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ได้แก่

๒.๒.๑ สำนักยาและวัตถุเสพติด สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒.๒.๒ ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์สงขลา สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ๙๐๐๐๐

๒.๒.๓ ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ขอนแก่น สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ๔๐๐๐๐

๒.๒.๔ ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์เชียงใหม่ สถานที่ตั้ง อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๑๘๐

๒.๒.๕ ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ชลบุรี สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ๒๐๐๐๐

^{*} ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๒๗ ตอนพิเศษ ๔๒ ง หน้า ๔๘ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๓



- ๒.๒.๖ ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์นครราชสีมา สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา
๓๐๐๐๐
- ๒.๒.๗ ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์พิษณุโลก สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
๖๕๐๐๐
- ๒.๒.๘ ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์อุบลราชธานี สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี
๓๔๐๐๐
- ๒.๒.๙ ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ตรัง สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดตรัง ๙๒๐๐๐
- ๒.๒.๑๐ ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์สมุทรสงคราม สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัด
สมุทรสงคราม ๗๕๐๐๐
- ๒.๒.๑๑ ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์สุราษฎร์ธานี สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัด
สุราษฎร์ธานี ๘๔๐๐๐
- ๒.๒.๑๒ ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์อุดรธานี สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี
๔๑๐๐๐
- ๒.๒.๑๓ ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์นครสวรรค์ สถานที่ตั้ง อำเภอพยุหะคีรี จังหวัด
นครสวรรค์ ๖๐๑๓๐
- ๒.๓ สถานตรวจพิสูจน์ยาเสพติดของสำนักงานพิสูจน์หลักฐานตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ได้แก่
- ๒.๓.๑ กองพิสูจน์หลักฐานกลาง สถานที่ตั้ง เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๐
- ๒.๓.๒ ศูนย์พิสูจน์หลักฐาน ๑ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ๑๒๐๐๐
- ๒.๓.๓ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดนนทบุรี สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐
- ๒.๓.๔ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดสมุทรปราการ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัด
สมุทรปราการ ๑๐๒๗๐
- ๒.๓.๕ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สถานที่ตั้ง อำเภอพระนครศรีอยุธยา
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๐๐๐
- ๒.๓.๖ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดชัยนาท สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท ๑๗๐๐๐
- ๒.๓.๗ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดลพบุรี สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี ๑๕๐๐๐
- ๒.๓.๘ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดสระบุรี สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดสระบุรี ๑๘๐๐๐
- ๒.๓.๙ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดสิงห์บุรี สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดสิงห์บุรี ๑๖๐๐๐
- ๒.๓.๑๐ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดอ่างทอง สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง ๑๔๐๐๐
- ๒.๓.๑๑ ศูนย์พิสูจน์หลักฐาน ๒ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ๒๐๐๐๐
- ๒.๓.๑๒ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดระยอง สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดระยอง ๒๑๐๐๐
- ๒.๓.๑๓ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดจันทบุรี สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ๒๒๐๐๐
- ๒.๓.๑๔ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดตราด สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดตราด ๒๓๐๐๐
- ๒.๓.๑๕ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดปราจีนบุรี สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี ๒๕๐๐๐



- ๒.๓.๑๖ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดฉะเชิงเทรา สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา
๒๔๐๐๐
- ๒.๓.๑๗ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดนครนายก สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก
๒๖๐๐๐
- ๒.๓.๑๘ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดสระแก้ว ๓ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดสระแก้ว
๒๗๐๐๐
- ๒.๓.๑๙ ศูนย์พิสูจน์หลักฐาน ๓ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ๓๐๐๐๐
- ๒.๓.๒๐ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดชัยภูมิ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ๓๖๐๐๐
- ๒.๓.๒๑ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดบุรีรัมย์ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐
- ๒.๓.๒๒ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดสุรินทร์ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ๓๒๐๐๐
- ๒.๓.๒๓ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดอุบลราชธานี สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี
๓๔๐๐๐
- ๒.๓.๒๔ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดอำนาจเจริญ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดอำนาจเจริญ
๓๗๐๐๐
- ๒.๓.๒๕ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดยโสธร สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร ๓๕๐๐๐
- ๒.๓.๒๖ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดศรีสะเกษ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ ๓๓๐๐๐
- ๒.๓.๒๗ ศูนย์พิสูจน์หลักฐาน ๔ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ๔๐๐๐๐
- ๒.๓.๒๘ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดอุดรธานี สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ๔๑๐๐๐
- ๒.๓.๒๙ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดเลย สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดเลย ๔๒๐๐๐
- ๒.๓.๓๐ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดมหาสารคาม สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๔๔๐๐๐
- ๒.๓.๓๑ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดหนองคาย สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย
๔๓๐๐๐
- ๒.๓.๓๒ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดหนองบัวลำภู สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู
๓๙๐๐๐
- ๒.๓.๓๓ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดสกลนคร สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร ๔๗๐๐๐
- ๒.๓.๓๔ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดร้อยเอ็ด สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ๔๕๐๐๐
- ๒.๓.๓๕ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดนครพนม สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม
๔๘๐๐๐
- ๒.๓.๓๖ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดมุกดาหาร สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร
๔๙๐๐๐
- ๒.๓.๓๗ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดกาฬสินธุ์ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ ๔๖๐๐๐
- ๒.๓.๓๘ ศูนย์พิสูจน์หลักฐาน ๕ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ๕๒๐๐๐
- ๒.๓.๓๙ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดแพร่ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ ๕๔๐๐๐



- ๒.๓.๔๐ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดพะเยา สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา ๕๖๐๐๐
 ๒.๓.๔๑ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดน่าน สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดน่าน ๕๕๐๐๐
 ๒.๓.๔๒ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดเชียงใหม่ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๐๐๐
 ๒.๓.๔๓ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดเชียงราย สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ๕๗๐๐๐
 ๒.๓.๔๔ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดลำพูน สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน ๕๑๐๐๐
 ๒.๓.๔๕ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดแม่ฮ่องสอน สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน

๕๘๐๐๐

- ๒.๓.๔๖ ศูนย์พิสูจน์หลักฐาน ๖ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐
 ๒.๓.๔๗ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดพิจิตร สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ๖๖๐๐๐
 ๒.๓.๔๘ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดเพชรบูรณ์ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

๖๗๐๐๐

- ๒.๓.๔๙ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดสุโขทัย สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย ๖๔๐๐๐
 ๒.๓.๕๐ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดอุดรดิตถ์ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐
 ๒.๓.๕๑ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดนครสวรรค์ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์

๖๐๐๐๐

- ๒.๓.๕๒ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดกำแพงเพชร สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร

๖๒๐๐๐

- ๒.๓.๕๓ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดอุทัยธานี สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี ๖๑๐๐๐
 ๒.๓.๕๔ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดตาก สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดตาก ๖๓๐๐๐
 ๒.๓.๕๕ ศูนย์พิสูจน์หลักฐาน ๗ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ๗๓๐๐๐
 ๒.๓.๕๖ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดสมุทรสาคร สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร

๗๔๐๐๐

- ๒.๓.๕๗ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดสุพรรณบุรี สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี

๗๒๐๐๐

- ๒.๓.๕๘ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดกาญจนบุรี สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี

๗๑๐๐๐

- ๒.๓.๕๙ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดเพชรบุรี สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ๗๖๐๐๐

- ๒.๓.๖๐ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัด

ประจวบคีรีขันธ์ ๗๗๐๐๐

- ๒.๓.๖๑ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดสมุทรสงคราม สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม

๗๕๐๐๐

- ๒.๓.๖๒ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดราชบุรี สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี ๗๐๐๐๐

- ๒.๓.๖๓ ศูนย์พิสูจน์หลักฐาน ๘ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ๘๔๐๐๐

- ๒.๓.๖๔ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดระนอง สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดระนอง ๘๕๐๐๐



- ๒.๓.๖๕ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดชุมพร สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร ๘๖๐๐๐
- ๒.๓.๖๖ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดภูเก็ต สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ๘๓๐๐๐
- ๒.๓.๖๗ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดกระบี่ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ ๘๑๐๐๐
- ๒.๓.๖๘ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดพังงา สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดพังงา ๘๒๐๐๐
- ๒.๓.๖๙ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดนครศรีธรรมราช สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
- ๒.๓.๗๐ ศูนย์พิสูจน์หลักฐาน ๙ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ๙๐๐๐๐
- ๒.๓.๗๑ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดพัทลุง สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง ๙๓๐๐๐
- ๒.๓.๗๒ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดตรัง สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดตรัง ๙๒๐๐๐
- ๒.๓.๗๓ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดสตูล สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดสตูล ๙๑๐๐๐
- ๒.๓.๗๔ ศูนย์พิสูจน์หลักฐาน ๑๐ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ๙๕๐๐๐
- ๒.๓.๗๕ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดปัตตานี สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ๙๔๐๐๐
- ๒.๓.๗๖ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดนราธิวาส สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส ๙๖๐๐๐
- ๒.๓.๗๗ พิสูจน์หลักฐานบึงกาฬ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดบึงกาฬ ๓๘๐๐๐^(๒)
- ๒.๔ สถานตรวจพิสูจน์ยาเสพติดของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ กระทรวงยุติธรรม ได้แก่
- ๒.๔.๑ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ สถานที่ตั้ง อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี
- ๒.๔.๒ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ส่วนหน้า สถานที่ตั้ง อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี ๙๔๑๗๐
- ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓

สุเทพ เทือกสุบรรณ

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

^๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ที่ ๑๓/๒๕๕๔ เรื่องกำหนดสถานตรวจพิสูจน์ (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๔ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๒๙ ตอนพิเศษ ๒๐ ง ที่ ๑๗๓ ที่ ๑๗๓ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๕



ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการจ่ายเงินค่าตอบแทนผู้ตรวจพิสูจน์ยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๖

โดยที่เป็นการสมควรวางระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินค่าตอบแทนแก่ผู้ตรวจพิสูจน์ยาเสพติด เนื่องจากเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการตรวจพิสูจน์ของกลางยาเสพติด โดยต้องใช้ประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งมีความสำคัญในทางคดีและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการพิพากษาคดีของศาล ทั้งนี้ เพื่อเสริมสร้างขวัญกำลังใจและแรงจูงใจให้ผู้ตรวจพิสูจน์ปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้การปราบปรามยาเสพติดสัมฤทธิ์ผลตามนโยบายของรัฐบาล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ กระทรวงการคลังจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินค่าตอบแทน ผู้ตรวจพิสูจน์ยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป*

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“ยาเสพติด” หมายความว่า ยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และให้หมายความรวมถึงสารเคมีหรือวัตถุที่ควบคุมเพื่อป้องกันการผลิตยาเสพติด ตามกฎหมายว่าด้วย การควบคุม โภคภัณฑ์

“ผู้ตรวจพิสูจน์” หมายความว่า ผู้ตรวจพิสูจน์ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจับ ยึด และตรวจพิสูจน์ยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

“การตรวจพิสูจน์” หมายความว่า การตรวจพิสูจน์ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจับ ยึด และตรวจพิสูจน์ยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

“เงินค่าตอบแทน” หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่ผู้ตรวจพิสูจน์

ข้อ ๕ ให้จ่ายเงินค่าตอบแทนการตรวจพิสูจน์ยาเสพติดตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังนี้

(๑) กรณีตรวจคุณภาพวิเคราะห์เพื่อทราบชนิดและน้ำหนักสุทธิของยาเสพติด ให้จ่ายคดีละ ๕๐ บาท

(๒) กรณีตรวจคุณภาพและตรวจปริมาณวิเคราะห์เพื่อทราบชนิด น้ำหนักสุทธิ ของยาเสพติด ปริมาณความบริสุทธิ์ และน้ำหนักสารบริสุทธิ์ ให้จ่ายคดีละ ๑๐๐ บาท

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๒๗ ตอนพิเศษ ๑๔๕ ง หน้าที่ ๑ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๓



ข้อ ๖^(๒) การขอรับเงินค่าตอบแทนตามข้อ ๕ ให้ผู้ตรวจพิสูจน์ในสังกัดของสำนักงาน ป.ป.ส. กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ หรือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ แล้วแต่กรณี จัดทำคำขอรับเงินค่าตอบแทนตามแบบทำเยียบนี้ โดยแนบสำเนาหนังสือคำสั่งของกลางไปตรวจพิสูจน์จากหน่วยงานนำส่งและสำเนารายงานผลการตรวจ ยื่นต่อหัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณซึ่งผู้ตรวจพิสูจน์สังกัดอยู่หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย เพื่อพิจารณาอนุมัติการเบิกจ่าย

ข้อ ๗^(๓) เมื่อได้รับอนุมัติตามข้อ ๖ แล้ว ให้หน่วยงานผู้เบิกส่งคำขอเบิกเงินที่ได้ตรวจสอบถูกต้อง และได้บันทึกทรัพย์สินงบประมาณ แหล่งของเงิน และกิจกรรมหลักแล้ว ให้กรมบัญชีกลางหรือสำนักงานคลังจังหวัด แล้วแต่กรณี เพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ ๘ การจ่ายเงินค่าตอบแทนต้องมีหลักฐานการจ่ายเงินตามระเบียบของทางราชการไว้เพื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบ

ข้อ ๙ ผู้ตรวจพิสูจน์ซึ่งได้รับเงินค่าตอบแทนหรือเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน ตามกฎหมาย หรือระเบียบอื่นแล้ว ไม่มีสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทนตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๐ วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินที่ไม่ได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

ข้อ ๑๑^(๔) ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบนี้ได้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังก่อน

ประกาศ ณ วันที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๖

ร้อยเอก สุชาติ เชาววิศิษฐ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

(๒) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการจ่ายเงินค่าตอบแทนผู้ตรวจพิสูจน์ยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๓ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

(๓) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการจ่ายเงินค่าตอบแทนผู้ตรวจพิสูจน์ยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๓ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

(๔) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการจ่ายเงินค่าตอบแทนผู้ตรวจพิสูจน์ยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๔ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

หมายเหตุ ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการจ่ายเงินค่าตอบแทนผู้ตรวจพิสูจน์ยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๒๗ ตอนพิเศษ ๑๔๕ ง หน้า ๓ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๓



แบบขอรับเงินค่าตอบแทนการตรวจพิสูจน์ยาเสพติด

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....สังกัด.....

ผู้ตรวจพิสูจน์ยาเสพติด ขอออกรายงานผลการตรวจพิสูจน์ยาเสพติด ดังนี้

(1) ที่	(2) เลขตรวจ	(3) ของกลางจาก	(4) ผู้ต้องหา	(5) เลขคดี	(6) เกิดเหตุ	(7) จำนวน	(8) น้ำหนัก	(9) ตรวจวิธี		(10) ผล การตรวจพิสูจน์
								1	2	

ขอรับเงินค่าตอบแทนจากการตรวจพิสูจน์ยาเสพติด

ตรวจวิธี ☐ 1. ตรวจคุณภาพวิเคราะห์ จำนวน.....คดี อัตราค่าตอบแทน.....บาท/คดี เป็นเงิน.....บาท

☐ 2. ตรวจคุณภาพและปริมาณวิเคราะห์ จำนวน.....คดี อัตราค่าตอบแทน.....บาท/คดี เป็นเงิน.....บาท

รวมเป็นเงินทั้งสิ้น.....บาท (.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าไม่ได้รับเงินเงินค่าตอบแทนหรือเงินอื่นใดในลักษณะเดียวกันตามกฎหมายหรือระเบียบอื่นมาก่อน และขอรับรองว่าข้อความที่กล่าวมาข้างต้นเป็นจริงทุกประการ

พร้อมนี้ได้แนบสำเนาหนังสือนำส่งของกลางยาเสพติดไปตรวจพิสูจน์ และสำเนารายงานผลการตรวจพิสูจน์ รวม.....ฉบับ มาด้วยแล้ว

ลงชื่อ.....ผู้ขอรับเงิน
(.....)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.



-2-

คำรับรองของผู้บังคับบัญชา เสนอ.....(11) ข้าพเจ้า.....(12) ตำแหน่ง..... ได้ตรวจคำขอรับเงินค่าตอบแทนการตรวจ พิสูจน์ยาเสพติดฉบับนี้แล้ว ขอรับรองว่าผู้ขอรับเงิน เป็นผู้ตรวจพิสูจน์ และออกรายงานผลการตรวจ พิสูจน์ มีสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทน ตามระเบียบตาม จำนวนที่ขอเบิก (ลงชื่อ)..... (.....)	คำอนุมัติ (13) อนุมัติให้เบิกได้ (ลงชื่อ)..... (.....) ตำแหน่ง..... วันที่..... เดือน..... พ.ศ.
ใบรับเงิน ได้รับเงินค่าตอบแทนการตรวจพิสูจน์ยาเสพติด จำนวน..... (.....) ไปถูกต้องแล้ว ลงชื่อ.....ผู้รับเงิน (.....) ลงชื่อ.....ผู้จ่ายเงิน (.....) วันที่..... เดือน..... พ.ศ. (ลงชื่อต่อเมื่อได้รับเงินแล้วเท่านั้น)	



- คำอธิบาย** ให้เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจพิสูจน์ยาเสพติดกรอกข้อมูลการขอเบิกค่าตอบแทนการตรวจพิสูจน์ยาเสพติด โดยกรอกรายละเอียด และทำเครื่องหมาย ☒ ในช่อง ☐ ดังนี้
- (1) ที่ เลขที่เรียงตามลำดับ
 - (2) เลขตรวจ ระบุทะเบียนตรวจพิสูจน์ตามรายงานผลการตรวจพิสูจน์ของแต่ละหน่วยงานที่กำหนดขึ้นในรายงานผลการตรวจพิสูจน์ ที่ขอรับค่าตอบแทน
 - (3) ของกลางจาก ระบุชื่อหน่วยงานนำส่งของกลางไปตรวจพิสูจน์
 - (4) ผู้ต้องหา ระบุชื่อผู้ต้องหาในคดีที่ตรวจพิสูจน์
 - (5) เลขคดี ระบุเลขคดีของหน่วยงานที่ส่งของกลางไปตรวจพิสูจน์
 - (6) เกิดเหตุ ระบุวันเดือนปีที่เกิดเหตุ
 - (7) จำนวน ระบุจำนวนของกลางที่ตรวจพิสูจน์ (เม็ด/แท่ง)
 - (8) น้ำหนัก ระบุน้ำหนักสุทธิของกลางที่ตรวจพิสูจน์ (กรัม)
 - (9) ตรวจวิธี ระบุวิธีการตรวจ ดังนี้ 1 ตรวจคุณภาพวิเคราะห์ หรือ 2 ตรวจคุณภาพและปริมาณวิเคราะห์
 - (10) ผลการตรวจพิสูจน์ ระบุผลการตรวจพิสูจน์ว่าเป็นยาเสพติดหรือไม่ และเป็นประเภทใด
 - (11) เสนอ หัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณซึ่งผู้ตรวจพิสูจน์สังกัดอยู่ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน หรือกฎหมายว่าด้วยการมอบอำนาจ หรือระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติราชการของผู้บัญชาการในฐานะเป็นอธิบดีหรือแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
 - (12) ข้าพเจ้า ผู้บังคับบัญชาของผู้ตรวจพิสูจน์ระดับเหนือขึ้นไปอย่างน้อยหนึ่งชั้น
 - (13) คำอนุมัติ ให้บุคคลตามข้อ 11 เป็นผู้อนุมัติการจ่ายเงินค่าตอบแทน



ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลคดียาเสพติด

พ.ศ. ๒๕๓๗

เพื่อให้การดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น สำนักนายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี และกระทรวงการคลัง จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป^๑

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนเงินรางวัลคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๒๗

ข้อ ๔ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๕ ให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑ ข้อความทั่วไป

ข้อ ๖ ในระเบียบนี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“ยาเสพติด” หมายความว่า ยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และให้หมายความรวมถึงสารเคมีหรือวัตถุที่ควบคุมเพื่อป้องกันการผลิตยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมโคคาอีน

“ผลิต” หมายความว่า เพาะ ปลูก ทำ ผสม ประสาน แปรสภาพ เปลี่ยนรูป สังเคราะห์ทางวิทยาศาสตร์ และให้หมายความรวมถึงการแบ่งบรรจุ หรือรวมบรรจุด้วย

“จำหน่าย” หมายความว่า ขาย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน ให้

“เงินสินบน” หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่ผู้แจ้งความนำจับ

^๒ “เงินรางวัล” หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่พนักงานผู้สืบสวน จับกุมการกระทำความผิด หรือยึดยาเสพติดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด และเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนร่วมในการดำเนินการอย่างใด อย่างหนึ่ง ซึ่งนำไปสู่การจับกุมหรือยึดยาเสพติด

^๑ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๑ ตอนพิเศษ ๓๓ ง ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๓๗

^๒ ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลคดียาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๓ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙

“ผู้แจ้งความนำจับ” หมายความว่า ผู้แจ้งความว่ามีการกระทำความผิดกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดต่อเจ้าพนักงานผู้รับแจ้งความตามระเบียบนี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

“ป.ป.ส.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

“สำนักงาน ป.ป.ส.” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการเงินสินบนเงินรางวัลตามระเบียบนี้

“คณะอนุกรรมการภาค” หมายความว่า คณะอนุกรรมการเงินสินบนเงินรางวัลประจำภาคตามระเบียบนี้

ข้อ ๗ ระเบียบนี้ไม่ใช้การโฆษณาให้คำมั่นแก่บุคคลใดตามกฎหมาย แต่เป็นระเบียบที่วางไว้เพื่อเป็นหลักเกณฑ์ของทางราชการ ในการพิจารณาจ่ายเงินสินบนหรือเงินรางวัลแก่ผู้แจ้งความนำจับหรือเจ้าพนักงานตามที่เห็นสมควรเท่านั้น

ข้อ ๘ การจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลตามระเบียบนี้ ให้สำนักงาน ป.ป.ส. จ่ายจากเงินงบประมาณรายจ่ายหมวดเงินอุดหนุน หรือเงินหมวดอื่นที่จ่ายในลักษณะเงินอุดหนุน

ข้อ ๙ ผู้ขอรับหรือได้รับเงินสินบนเงินรางวัลหรือเงินอื่นในลักษณะเดียวกันตามกฎหมายหรือระเบียบอื่นมาแล้ว ไม่มีสิทธิได้รับเงินสินบนเงินรางวัลตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๐ เจ้าพนักงานผู้ใดซึ่งมีหน้าที่สืบสวนจับกุมผู้กระทำความผิดในคดียาเสพติดอยู่แล้ว ไม่มีสิทธิได้รับเงินสินบนตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๑ ถ้าคดีใดมีผู้แจ้งความนำจับหลายคน ให้จ่ายเงินสินบนโดยแบ่งเท่าๆ กันทุกคน เว้นแต่จะมีหลักฐานตกลงกันได้เป็นอย่างอื่น

หมวด ๒

การแจ้งความนำจับ

ข้อ ๑๒ เจ้าพนักงานผู้รับแจ้งความตามระเบียบนี้ ได้แก่

(๑) กรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ และข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ส. ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงาน ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

(๒) พนักงานสอบสวนหรือเจ้าพนักงานตำรวจ ซึ่งมีหน้าที่สืบสวนจับกุมที่มียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป หัวหน้าสถานีตำรวจ หรือหัวหน้าสถานีตำรวจตำบล

(๓) เจ้าหน้าที่บุคลากรที่มีหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามและการตรวจสินค้าตั้งแต่ระดับ ๔ ขึ้นไป

^๓ บทนิยามคำว่า “คณะอนุกรรมการ” เพิ่มเติมโดย ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลคดียาเสพติด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๓ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖



(๔) ผู้ว่าราชการจังหวัด รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด นายอำเภอ ปลัดอำเภอ และปลัดอำเภอ ผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ

(๕) สำหรับผู้กระทำความผิดที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร นอกจากจะแจ้งความกับเจ้าพนักงานผู้รับแจ้งความ ตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ดังกล่าวข้างต้น อาจแจ้งความกับผู้บังคับบัญชาทหารตั้งแต่ชั้นผู้บังคับกองพันหรือเทียบเท่าขึ้นไป นายทหารฝ่ายการสารวัตร นายทหารสารวัตรสืบสวนสอบสวน

เจ้าพนักงานตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้หมายความรวมถึงผู้ปฏิบัติราชการแทน หรือรักษา ราชการแทน หรือรักษาการในตำแหน่งด้วย

ข้อ ๑๓ การแจ้งความนำจับให้แจ้งต่อเจ้าพนักงานตามข้อ ๑๒ และก่อนการจับกุมโดยทำใบรับแจ้ง ความตามแบบที่ ป.ป.ส. กำหนด เว้นแต่ในกรณีจำเป็นรีบด่วนจะแจ้งความนำจับด้วยวาจาต่อเจ้าพนักงาน ฝ่ายปกครองหรือตำรวจก่อนและจัดทำหลักฐานการแจ้งความภายหลังการจับกุมได้

หมวด ๓

อัตราและหลักเกณฑ์การจ่ายเงินสินบนเงินรางวัล

ข้อ ๑๔ ให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดอัตราการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัล ตามข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ และ ข้อ ๑๗ ด้วยความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงยาเสพติดแต่ละประเภท

๔ ข้อ ๑๕ เงินสินบน ให้คำนวณตามปริมาณยาเสพติดของกลางที่บริสุทธิ์ตามรายงาน สถานตรวจพิสูจน์ ของสำนักงาน ป.ป.ส. กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ หรือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อ ๑๖ กรณีกฎหมายหรือพิธีกระท่อมจะจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลเฉพาะขณะจับกุมเป็นกัญชา หรือ พิษกระท่อมแห่งเท่านั้น โดยคำนวณจากส่วนที่แห้งและใช้เสพได้

๔ ข้อ ๑๗ กรณียาเสพติดของกลางเป็นแอมเฟตามีนและอนุพันธ์ของแอมเฟตามีนที่มีหน่วยการ ใช้เป็นเม็ด และยาเสพติดของกลางที่ไม่เข้าเกณฑ์ต้องคำนวณหาสารบริสุทธิ์ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจับ ยึด และตรวจพิสูจน์ยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๗ ให้คำนวณเงินสินบนเป็นรายเม็ด หรือ ตามน้ำหนักสุทธิ แล้วแต่กรณี ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

๖ ข้อ ๑๘ เงินสินบน ให้จ่ายเมื่อเจ้าพนักงานได้ดำเนินคดีตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังนี้

(๑) คดีที่จับได้ทั้งผู้ต้องหาและยาเสพติดของกลาง โดยผู้ต้องหาได้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้ติดยาเสพติดตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ ให้จ่ายคดีละ ๒๐๐ บาท เมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งชะลอการฟ้อง

๔ ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลคดียาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๔ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

๔ ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลคดียาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๕ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

๖ ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลคดียาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๖ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน



(๒) คดีที่จับได้ทั้งผู้ต้องหาและยาเสพติดของกลางซึ่งคำนวณตามปริมาณยาเสพติดเป็นเงินไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท ให้จ่ายคดียึดไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท เมื่อพนักงานอัยการสั่งฟ้องผู้ต้องหาแล้ว

(๒.๑) กรณีตาม (๑) ที่พนักงานอัยการสั่งฟ้องภายหลังมีคำสั่งชะลอการฟ้อง

(๒.๒) กรณีตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒

(๒.๓) กรณีตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓

(๓) คดีที่จับได้ทั้งผู้ต้องหาและยาเสพติดของกลางซึ่งคำนวณตามปริมาณยาเสพติดเป็นเงินเกิน ๑,๐๐๐ บาท ให้จ่ายโดยคำนวณตามปริมาณยาเสพติด เมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งหรือศาลชั้นต้นมีคำพิพากษา โดยจะจ่ายครั้งหนึ่งก่อนพนักงานอัยการมีคำสั่ง และจ่ายครบเต็มจำนวนเมื่อพนักงานอัยการสั่งฟ้องผู้ต้องหา หรือศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษก็ได้

ในกรณีที่พนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้อง หรือกรณีที่ไม้อาจยื่นคำขอรับเงินสินบนหรือเงินรางวัลนับแต่วันที่มีคำสั่งพนักงานอัยการตามข้อ ๓๐ และต่อมาศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ให้จ่ายโดยคำนวณตามปริมาณยาเสพติด เพียงกึ่งหนึ่งของสิทธิที่จะได้รับ

(๔) คดีที่จับได้ทั้งผู้ต้องหาและยาเสพติดของกลางที่ผู้ต้องหาเสียชีวิตขณะหรือภายหลังการจับกุม ให้จ่ายโดยคำนวณตามปริมาณยาเสพติด เมื่อพนักงานอัยการสั่งยุติการดำเนินคดียาเสพติด หรือศาลชั้นต้นมีคำสั่งจำคุก

(๕) คดีที่ยึดได้เฉพาะยาเสพติดของกลาง เมื่อพนักงานอัยการสั่งงดการสอบสวน สั่งไม่ฟ้อง หรือมีความเห็นว่าควรสั่งฟ้อง ให้จ่ายเงินสินบนเพียงกึ่งหนึ่ง

คดีตาม (๕) หากจับตัวผู้ต้องหาได้ และพนักงานอัยการมีคำสั่งฟ้องผู้ต้องหาให้จ่ายได้อีกกึ่งหนึ่ง

๗ ข้อ ๑๙ เงินรางวัลให้จ่ายตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังนี้

(๑) คดีที่มีผู้แจ้งความนำจับ ให้จ่ายเงินรางวัลร้อยละสามสิบห้าของจำนวนเงินสินบน

(๒) คดีที่ไม่มีผู้แจ้งความนำจับ ให้จ่ายเงินรางวัลตามเกณฑ์การจ่ายเงินสินบนรวมกับเงินรางวัลตามเกณฑ์ใน (๑)

หมวด ๔

อัตราและหลักเกณฑ์การจ่ายเงินสินบนเพิ่มและรางวัลเพิ่ม

๘ ข้อ ๒๐ ให้จ่ายเงินสินบนเพิ่มสำหรับคดียาเสพติดที่มีคำพิพากษาศาลชั้นต้นให้ลงโทษจำเลยฐานผลิตยาเสพติดที่ไม่ใช่กรณีการแบ่งบรรจุหรือรวมบรรจุ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังนี้

(๑) คดีที่ยาเสพติดของกลางเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ ประเภท ๒ หรือ ประเภท ๔ และวัตถุออกฤทธิ์ประเภท ๑ หรือประเภท ๒ คดีหนึ่งไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท

๗ ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลคดียาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๗ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

๘ ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลคดียาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๘ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน



(๒) คดีที่ยาเสพติดของกลางเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท ๕ คดีหนึ่งไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท

(๓) คดีที่ยาเสพติดของกลางเป็นสารเคมีหรือวัตถุควบคุม คดีหนึ่งไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท

๔ **ข้อ ๒๑** ให้จ่ายเงินสินบนเพิ่มในคดียาเสพติดฐานความผิดอื่นนอกจากข้อ ๒๐ ตามอัตราและเงื่อนไข ดังนี้

(๑) พนักงานอัยการสั่งฟ้องจำเลยในข้อหาจำหน่าย ครอบครองเพื่อจำหน่าย ผลิตโดยการแบ่งบรรจุ หรือรวมบรรจุ หรือสมคบ คดีหนึ่งไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท หรือ

(๒) พนักงานอัยการสั่งฟ้องจำเลยในข้อหานำเข้า หรือส่งออก หรือพยายามส่งออก คดีหนึ่งไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท

๕ **ข้อ ๒๒** ให้จ่ายเงินสินบนเพิ่มสำหรับกรณีการปฏิบัติการทำลายแหล่งผลิต หรือโรงงานผลิตยาเสพติด ให้โทษประเภท ๑ ประเภท ๒ หรือประเภท ๕ และวัตถุออกฤทธิ์ประเภท ๑ หรือประเภท ๒ พื้นที่ละไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท โดยคำนึงถึงสภาพแวดล้อมของภูมิประเทศที่ปฏิบัติการและปริมาณยาเสพติด ทั้งนี้ แหล่งผลิตหรือโรงงานผลิตไม่รวมถึงแหล่งแบ่งบรรจุหรือรวมบรรจุ

ข้อ ๒๓ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อ ๒๒ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการตรวจสอบชั่งน้ำหนักยาเสพติดของกลาง” โดยแต่งตั้งจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่น้อยกว่า ๓ คน เป็นกรรมการ ทั้งนี้ ให้มีผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ส. ร่วมเป็นกรรมการด้วย ดังต่อไปนี้

(๑) ในส่วนกลาง สำหรับกรมตำรวจให้ผู้บังคับการตำรวจเป็นผู้แต่งตั้ง สำหรับหน่วยงานอื่นให้อธิบดีเป็นผู้แต่งตั้ง

(๒) ในส่วนภูมิภาค ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้กำกับการตำรวจเป็นผู้แต่งตั้ง

ข้อ ๒๔ เงินรางวัลเพิ่มให้จ่ายตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังนี้

(๑) คดีที่มีผู้แจ้งความนำจับ ให้จ่ายเงินรางวัลเพิ่มโดยแบ่งจากเงินสินบนเพิ่มกึ่งหนึ่ง

(๒) คดีที่ไม่มีผู้แจ้งความนำจับ ให้จ่ายเงินรางวัลเพิ่มตามเกณฑ์การจ่ายเงินสินบนเพิ่ม

๖ **ข้อ ๒๕** ให้จ่ายเงินช่วยเหลือเฉพาะตัวแก่เจ้าพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ ปฏิบัติงานปราบปรามยาเสพติดที่ได้รับอันตรายในระหว่างการสืบสวนหรือจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังนี้

(๑) ผู้เสียชีวิตหรือทุพพลภาพจนต้องออกจากราชการ ไม่เกินคนละ ๒๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) ผู้ได้รับอันตรายสาหัสจนต้องเสียอวัยวะส่วนหนึ่งส่วนใด ไม่เกินคนละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท

(๓) ผู้ได้รับอันตรายแก่ร่างกายเป็นบาดแผลฉกรรจ์หรืออันตรายสาหัส และต้องได้รับการรักษาเกินกว่า ๒๐ วัน ไม่เกินคนละ ๔๐,๐๐๐ บาท

ผู้ใดได้ใช้สิทธิและได้รับเงินช่วยเหลือตามวรรคหนึ่งแล้ว ไม่มีสิทธิขอรับหรือได้รับเงินทำขวัญตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินทำขวัญข้าราชการและลูกจ้างอีก

๔ ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลคดียาเสพติด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๕ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

๕ ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลคดียาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๙ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

๖ ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลคดียาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๑๐ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

^{๑๒} ข้อ ๒๕/๑ ให้จ่ายเงินรางวัลเพิ่มแก่พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบคดียาเสพติดได้ซึ่งได้ทำการสอบสวนขยายผลจนสามารถจับได้ผู้ต้องหาซึ่งเป็นนายทุน ผู้ผลิต ผู้นำเข้าหรือส่งออก หรือผู้ต้องหารายสำคัญตามหลักฐานของทางราชการ หรือยึดได้ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ที่มีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ตั้งแต่หนึ่งร้อยกรัมขึ้นไป ทั้งนี้ ไม่เกินคนละ ๒,๐๐๐ บาท

หมวด ๕

หลักฐานการขอรับเงินสินบนและเงินรางวัล

^{๑๓} ข้อ ๒๖ การขอรับเงินสินบนตามข้อ ๑๘ (๑) และ (๒) ให้ยื่นคำขอพร้อมกับคำขอรับเงินรางวัลตามแบบที่สำนักงาน ป.ป.ส. กำหนด พร้อมเอกสารหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) ใบรับแจ้งความนำจับ เฉพาะกรณีขอรับเงินสินบน

(๒) หนังสือของเจ้าพนักงานผู้รับแจ้งความตามข้อ ๑๒ แจ้งคำสั่งฟ้องหรือคำสั่งชะลอการฟ้องของพนักงานอัยการ หรือคำพิพากษาลงโทษของศาลชั้นต้น

^{๑๔} ข้อ ๒๗ การขอรับเงินสินบนในกรณีอื่นนอกจากข้อ ๑๘ (๑) และ (๒) ให้ยื่นคำขอพร้อมกับคำขอรับเงินรางวัลตามแบบที่สำนักงาน ป.ป.ส. กำหนด พร้อมเอกสารหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) ใบรับแจ้งความนำจับ เฉพาะกรณีขอรับเงินสินบน

(๒) สำเนาบันทึกการจับของเจ้าพนักงาน

(๓) หนังสือมอบฉันทะให้ผู้ยื่นคำขอรับเงินสินบนหรือเงินรางวัล (ถ้ามี)

(๔) สำเนาหลักฐานการตรวจวิเคราะห์ยาเสพติดของสถานตรวจพิสูจน์

(๕) สำเนาคำสั่งพนักงานอัยการ หรือสำเนาคำพิพากษาศาลชั้นต้น แล้วแต่กรณี

(๖) รายงานแสดงรายละเอียดการปฏิบัติงาน

(๗) ข้อตกลงในการแบ่งเงินสินบนและหรือเงินรางวัลคดียาเสพติด (ถ้ามี)

(๘) สำเนารายงานการตรวจพิสูจน์อุปกรณ์การผลิตของสถานตรวจพิสูจน์

(๙) สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบซังน้ำหนัทยาเสพติดของกลาง (ถ้ามี)

(๑๐) สำเนารายงานผลการตรวจสอบซังน้ำหนัทยาเสพติดของกลาง (ถ้ามี)

กรณีที่ไม่มีหนังสือมอบฉันทะตาม (๓) ให้หัวหน้าคณะผู้จับส่งหลักฐานแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับผู้รับเงินรางวัลทุกคนและวิธีขอรับเงินมาด้วย

กรณีการขอรับเงินสินบนเพิ่มตามข้อ ๒๒ หรือเงินรางวัลเพิ่มตามข้อ ๒๕/๑ ให้ส่งหลักฐาน เพิ่มเติมตามที่คณะอนุกรรมการเห็นสมควร

กรณีการขอรับเงินสินบนหรือเงินรางวัลครั้งแรกตามข้อ ๑๘ (๓) ให้ส่งหลักฐานตาม (๑) ถึง (๔) การขอรับเงินครั้งหลังให้ส่งหลักฐานตาม (๕) ด้วย

^{๑๒} ข้อ ๒๕/๑ เพิ่มเติมโดย ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลคดียาเสพติด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๖

^{๑๓-๑๔} ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลคดียาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๑๑ และใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙



ข้อ ๒๘ การขอรับเงินรางวัลตามข้อ ๒๕ ให้ส่งหลักฐานตามรายการต่อไปนี้

- (๑) คำขอรับเงินรางวัลของเจ้าพนักงาน
- (๒) คำรับรองของผู้บังคับบัญชาที่ส่งให้ไปปฏิบัติในการจับกุม
- (๓) ใบรับรองแพทย์ของสถานพยาบาลที่กระทรวงสาธารณสุขรับรอง หรือมรณบัตร แล้วแต่กรณี

^{๑๕} **ข้อ ๒๘/๑** การขอรับเงินรางวัลตามข้อ ๒๕/๑ ให้ส่งหลักฐานตามรายการ ดังต่อไปนี้

- (๑) บันทึกการจับที่ปรากฏเลขรับคดีอาญา
- (๒) รายงานประจำวันการรับคดีของพนักงานสอบสวน
- (๓) คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน (ถ้ามี)
- (๔) บันทึกการจับผู้ต้องหาหรือบันทึกยึดยาเสพติดของกลางที่ได้จากการสอบสวนขยายผล

^{๑๖} **ข้อ ๒๙** การขอรับเงินสินบนและหรือเงินรางวัล ให้เจ้าพนักงานผู้ขอยื่นคำขอ ดังนี้

- (๑) ในส่วนกลาง ให้ยื่นต่อหัวหน้าส่วนราชการระดับกรม สำหรับข้าราชการตำรวจ ให้ยื่นต่อหัวหน้าหน่วยงานระดับผู้บังคับการขึ้นไป
- (๒) ในส่วนภูมิภาค ให้ยื่นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับข้าราชการตำรวจ ให้ยื่นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด
- (๓) ข้าราชการทหารให้ยื่นต่อผู้บังคับการกรม หรือเทียบเท่าขึ้นไป

เมื่อได้รับคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้รับคำขอส่งคำขอไปยังเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค แล้วแต่กรณี โดยด่วน ทั้งนี้ ต้องไม่เกินกว่าสามสิบวันนับแต่วันรับคำขอ

^{๑๗} **ข้อ ๓๐** การยื่นคำขอรับเงินสินบนหรือเงินรางวัล ให้ยื่นภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พนักงานอัยการมีคำสั่ง หรือศาลชั้นต้นมีคำพิพากษา แล้วแต่กรณี เว้นแต่การขอรับเงินสินบนหรือเงินรางวัลครั้งแรกตามข้อ ๑๘ (๓) ให้ยื่นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันจับกุม

การขอรับเงินช่วยเหลือเฉพาะตัวตามข้อ ๒๕ ให้ยื่นภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่เจ้าพนักงานหรือเจ้าหน้าที่เสียชีวิตหรือได้รับอันตราย

การขอรับเงินรางวัลเพิ่มตามข้อ ๒๕/๑ ให้ยื่นภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พนักงานอัยการมีคำสั่ง

ข้อ ๓๑ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิรับเงินสินบนหรือเงินรางวัลถึงแก่กรรมหรือมีความจำเป็นอื่นใดไม่สามารถยื่นคำขอรับเงินรางวัลหรือเงินสินบนได้ ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกหรือผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น เป็นผู้ดำเนินการแล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๒ เอกสารการขอรับเงินสินบนหรือเงินรางวัลตามระเบียบนี้ ให้ใช้ตามแบบที่สำนักงานป.ป.ส. กำหนด

^{๑๕} ข้อ ๒๘/๑ เพิ่มเติมโดย ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลคดียาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๒

^{๑๖} ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลคดียาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓ และใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

^{๑๗} ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลคดียาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๔ และใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน



หมวด ๖

คณะอนุกรรมการ

^{๑๘} ข้อ ๓๓ ให้ ป.ป.ส. แต่งตั้งคณะอนุกรรมการและอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการภาค ตามที่เห็นสมควร

คณะอนุกรรมการประกอบด้วย เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือผู้แทน เป็นประธาน ผู้แทนส่วนราชการที่เกี่ยวข้องไม่เกินเจ็ดคน เป็นอนุกรรมการ และข้าราชการสังกัดสำนักงาน ป.ป.ส. จำนวนสองคน เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ และเป็นอนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะอนุกรรมการภาคประกอบด้วย ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาคหรือผู้แทนเป็นประธานผู้แทนส่วนราชการที่เกี่ยวข้องไม่เกินห้าคน เป็นอนุกรรมการ และข้าราชการสังกัดตำรวจภูธรภาคแต่ละภาคจำนวนสองคน เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ และเป็นอนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

^{๑๙} ข้อ ๓๔ การประชุมของคณะอนุกรรมการต้องมีอนุกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนของอนุกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้อนุกรรมการที่มาประชุมเลือกอนุกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก อนุกรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

การประชุมของคณะอนุกรรมการภาค ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

^{๒๐} ข้อ ๓๕ ให้คณะอนุกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) กำหนดนโยบายและแนวทางปฏิบัติในการพิจารณาจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลคดียาเสพติด
- (๒) กำกับ ควบคุมดูแลและติดตามการดำเนินการของคณะอนุกรรมการภาค
- (๓) พิจารณาจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัล
- (๔) พิจารณาวินิจฉัยกรณีมีปัญหาการปฏิบัติตามระเบียบนี้
- (๕) กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาเพื่อปฏิบัติตามระเบียบนี้
- (๖) วินิจฉัยชี้ขาดกรณีมีข้อพิพาทเกี่ยวกับสิทธิของผู้ขอรับเงินสินบนและเงินรางวัล
- (๗) เรียกเจ้าพนักงานหรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงข้อเท็จจริงหรือส่งเอกสารที่อยู่ในความครอบครอง
- (๘) ระบุหรือเรียกคืนการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัล
- (๙) ปฏิบัติการอื่นตามที่ ป.ป.ส. มอบหมาย

^{๑๘} ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลคดียาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๕ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

^{๑๙} ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลคดียาเสพติด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๙ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

^{๒๐} ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลคดียาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๖ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน



ในกรณีมีเหตุสมควรเพื่อประโยชน์แก่ราชการ คณะอนุกรรมการอาจมอบอำนาจหน้าที่ตาม (๓) ถึง (๘) ให้ประธานอนุกรรมการกระทำการแทนได้ และเมื่อประธานอนุกรรมการได้กระทำการแทนดังกล่าวแล้ว ให้รายงานคณะอนุกรรมการทราบในโอกาสแรกของการประชุมคณะอนุกรรมการ

ในกรณีที่ได้มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการภาค ให้คณะอนุกรรมการภาคมีอำนาจหน้าที่พิจารณาจ่ายเงินสินบนตามข้อ ๑๘ เงินรางวัลตามข้อ ๑๙ เงินสินบนเพิ่มตามข้อ ๒๑ และเงินรางวัลเพิ่มตามข้อ ๒๔ ในพื้นที่รับผิดชอบดังนี้

(ก) คดีที่ยาเสพติดของกลางเป็นแอมเฟตามีนหรืออนุพันธ์ของแอมเฟตามีน ชนิดเม็ดไม่เกินหนึ่งหมื่นเม็ด หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่เกินหนึ่งพันกรัม

(ข) คดีที่ยาเสพติดของกลางตามชนิดและปริมาณยาเสพติดที่ ป.ป.ส. กำหนด

ให้นำความในวรรคหนึ่ง (๖) ถึง (๙) มาใช้บังคับแก่คณะอนุกรรมการภาคโดยอนุโลม

มติคณะอนุกรรมการและคณะอนุกรรมการภาคที่วินิจฉัยให้ถือเป็นที่สุด

^{๒๑} ข้อ ๓๕/๑ การระงับหรือเรียกคืนการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลตามข้อ ๓๕ (๘) ถ้าได้จ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลไปแล้ว ให้ผู้รับส่งคืนเงินที่ได้รับไปให้สำนักงาน ป.ป.ส. หรือตำรวจภูธรภาค ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งมติ และหากผู้รับไม่ส่งคืนเงินสินบนหรือเงินรางวัลภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้สำนักงาน ป.ป.ส. พิจารณาดำเนินการทางกฎหมายกับผู้รับนั้นโดยเร็ว

ในกรณีเหตุแห่งการระงับหรือเรียกคืนตามวรรคหนึ่ง เกิดจากผู้ยื่นคำขอหรือผู้อื่นที่เกี่ยวข้องได้ทำการปลอมหรือทำเอกสารอันเป็นเท็จ ให้คณะอนุกรรมการเสนอ ป.ป.ส. เพื่อพิจารณาดำเนินการตาม มาตรา ๑๓ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องต่อไป

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๖ การขอและการจ่ายเงินสินบนและหรือเงินรางวัล สำหรับคดียาเสพติดที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ใช้ระเบียบนี้ ให้คณะอนุกรรมการพิจารณาตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๒๗ โดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๗

นายชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

^{๒๑} ข้อ ๓๕/๑ เพิ่มเติมโดย ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลคดียาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๑๗



ประกาศกระทรวงยุติธรรม

เรื่อง กำหนดอัตราการจ่ายเงินสินบนเงินรางวัลคดียาเสพติด

พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการกำหนดอัตราการจ่ายเงินสินบนเงินรางวัลคดียาเสพติดให้เหมาะสม และสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๔ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

๑. ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง กำหนดอัตราการจ่ายเงินสินบนเงินรางวัล คดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

๒. ให้กำหนดอัตราการจ่ายเงินสินบนคดียาเสพติด โดยคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ในยาเสพติดชนิดต่างๆ ดังนี้

๒.๑ เฮโรอีน	กรัมละ	๑๐๐	บาท
๒.๒ ฝิ่น (มอร์ฟีน)	กรัมละ	๒๐	บาท
๒.๓ โคคาอีน	กรัมละ	๒๐	บาท
๒.๔ คีตาหมิ่น	กรัมละ	๑๐	บาท
๒.๕ ซูโดอีเฟดรีน อีเฟดรีน	กรัมละ	๓	บาท

๓. ให้กำหนดอัตราการจ่ายเงินสินบนคดียาเสพติด สำหรับแอมเฟตามีนหรืออนุพันธ์ของแอมเฟตามีน ดังนี้

๓.๑ ชนิดเม็ด จำนวน ดังนี้			
(๑) ไม่เกิน ๑๐ เม็ด	จ่าย	๓๖๐	บาท
(๒) ตั้งแต่เม็ดที่ ๑๑ ถึง ๕๐๐ เม็ด	จ่ายเม็ดละ	๑๐	บาท
(๓) ส่วนที่เกิน ๕๐๐ เม็ด และมีปริมาณสารบริสุทธิ์ของแอมเฟตามีนหรืออนุพันธ์ของแอมเฟตามีน			

ในของกลางทั้งหมด ในอัตราดังนี้

ก. ปริมาณสารบริสุทธิ์น้อยกว่า ๑๐%	จ่ายเม็ดละ	๑	บาท
ข. ปริมาณสารบริสุทธิ์ตั้งแต่ ๑๐% ขึ้นไปแต่ไม่เกิน ๒๐%	จ่ายเม็ดละ	๒	บาท
ค. ปริมาณสารบริสุทธิ์เกิน ๒๐% ขึ้นไป	จ่ายเม็ดละ	๓	บาท
๓.๒ ชนิดผงคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์	กรัมละ	๑๐๐	บาท



๔ ให้กำหนดอัตราการจ่ายเงินสินบนคดียาเสพติด คำนวณตามน้ำหนักยาเสพติดดังนี้

๔.๑	กัญชา	กรัมละ	๐.๑๐	บาท
๔.๒	ยางกัญชา กัญชาน้ำ	กรัมละ	๒๐	บาท
๔.๓	อะซิติกแอนไฮไดรด์ อะซิติกคลอไรด์	กิโลกรัมละ	๑๐	บาท
๔.๔	อีเทอร์ คลอโรฟอร์ม	กิโลกรัมละ	๓	บาท
๔.๕	ซาฟรอล ไอโซซาฟรอล	กิโลกรัมละ	๓	บาท
๔.๖	พืชกระท่อม	กรัมละ	๐.๑๐	บาท
๔.๗	ยาเสพติดอื่น (ยกเว้นกาเฟอีน กาเฟอีนไฮเดรต และกาเฟอีนซิเครต)	กรัมละ	๓	บาท

๕. การจ่ายเงินสินบนตามปริมาณสารบริสุทธิ์ หรือจำนวนยาเสพติดทุกชนิด ตามข้อ ๒ ข้อ ๓ และข้อ ๔ ในคดีเดียวกัน เมื่อพิจารณารวมกันแล้ว ให้จ่ายคดีละไม่เกิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๖. อัตราการจ่ายเงินรางวัล ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๗

๗. อัตราการจ่ายเงินสินบนเงินรางวัลคดียาเสพติดตามประกาศฉบับนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาและให้ใช้บังคับแก่กรณีบรรดาสิทธิการขอรับเงินสินบนหรือเงินรางวัลที่เกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับเป็นต้นไป ^(๑)

ประกาศ ณ วันที่ ๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๖

พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

^๑ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๐ ตอนพิเศษ ๕๒ ง ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๖



ประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

เรื่อง กำหนดแบบเอกสารการขอรับเงินสินบนเงินรางวัลคดียาเสพติด

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๓๒ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบน และเงินรางวัลคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๔๙ เลขาธิการ ป.ป.ส. จึงกำหนดแบบเอกสารเพื่อใช้ในการขอรับเงินสินบนเงินรางวัลคดียาเสพติด ดังต่อไปนี้

๑. ป.ป.ส. ๖-๒๑ แบบรับแจ้งความนำจับคดียาเสพติด เพื่อใช้ในการรับแจ้งความนำจับคดียาเสพติด ตามระเบียบฯ ข้อ ๒๖ (๑) และข้อ ๒๗ (๑)
๒. ป.ป.ส. ๖-๒๒ แบบขอรับเงินสินบนและมอบฉันทะรับเงินสินบนคดียาเสพติด เพื่อใช้ในการขอรับเงินสินบนคดียาเสพติด ตามระเบียบฯ ข้อ ๒๗ (๓)
๓. ป.ป.ส. ๖-๒๓ แบบขอรับเงินรางวัลคดียาเสพติด เพื่อใช้ในการขอรับเงินรางวัลคดียาเสพติด ตามระเบียบฯ ข้อ ๒๖ และข้อ ๒๗
๔. ป.ป.ส. ๖-๒๓ ก แบบขอรับเงินรางวัลเพิ่มพนักงานสอบสวน เพื่อใช้ในการขอรับเงินรางวัลคดียาเสพติด ตามระเบียบฯ ข้อ ๒๕/๑ และข้อ ๒๘/๑
๕. ป.ป.ส. ๖-๒๓ ข แบบขอรับเงินช่วยเหลือเฉพาะตัว เพื่อใช้ในการขอรับเงินช่วยเหลือเฉพาะตัว ตามระเบียบฯ ข้อ ๒๕ และข้อ ๒๘
๖. ป.ป.ส. ๖-๒๔ แบบแจ้งคำสั่งฟ้องของพนักงานอัยการหรือแจ้งผลคดีตามคำพิพากษา เพื่อใช้ในการแจ้งคำสั่งของพนักงานอัยการหรือผลคดีตามคำพิพากษา ตามระเบียบฯ ข้อ ๒๖ (๒)
๗. ป.ป.ส. ๖-๒๕ แบบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบชั่งน้ำหนักยาเสพติดของกลาง เพื่อใช้ในการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบชั่งน้ำหนักยาเสพติดของกลาง ตามระเบียบฯ ข้อ ๒๓
๘. ป.ป.ส. ๖-๒๖ แบบรายงานผลการตรวจสอบชั่งน้ำหนักยาเสพติดของกลาง เพื่อใช้ในการ รายงานผลการตรวจสอบชั่งน้ำหนักยาเสพติดของกลาง ตามระเบียบฯ ข้อ ๒๓
๙. ป.ป.ส. ๖-๒๗ แบบหนังสือมอบฉันทะรับเงินรางวัลคดียาเสพติด เพื่อใช้ในการมอบฉันทะรับเงินรางวัลคดียาเสพติด ตามระเบียบฯ ข้อ ๒๗ (๓)
๑๐. ป.ป.ส. ๖-๒๘ หนังสือแจ้งรายละเอียดและคำรับรองเกี่ยวกับผู้รับเงินรางวัล เพื่อใช้ในการรับเงินรางวัลคดียาเสพติด ตามระเบียบฯ ข้อ ๒๗ วรรค ๒

/ให้ผู้แจ้งความนำจับ...



ให้ผู้แจ้งความนำจับและเจ้าพนักงานผู้จับกุมที่ประสงค์จะขอรับเงินสินบนเงินรางวัลปฏิบัติตามแบบแนบท้ายประกาศนี้ ตั้งแต่วันที่ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๙ ใช้บังคับ ทั้งนี้ ให้แบบเอกสารการขอรับเงินสินบนเงินรางวัลคดียาเสพติดตามประกาศฉบับลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๓๗ ยังคงใช้ต่อไปได้จนครบกำหนด ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ลงในประกาศฉบับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๙

กิตติ ลิ้มชัยกิจ

ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี รักษาการแทน
เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด



ป.ป.ส. ๖-๒๑

แบบรับแจ้งความนำจับคดียาเสพติด

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....สังกัด.....

เป็นผู้มีอำนาจรับแจ้งความตามระเบียบ ได้รับแจ้งความจาก.....อายุ.....ปี

อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....หมู่ที่.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด

ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้.....

.....

.....

.....

โดยผู้แจ้งความนำจับมีความประสงค์จะขอรับเงินสินบนตามระเบียบของทางราชการ จึงได้ออกใบรับ
แจ้งความนี้ให้ไว้เป็นหลักฐาน

นายตำรวจชั้นสัญญาบัตร

.....

ลายมือชื่อหรือลายพิมพ์หัวแม่มือ (ชายหรือขวา)

ผู้แจ้งความนำจับ

ลายมือชื่อ

เจ้าพนักงานผู้รับแจ้งความ

หมายเหตุ

๑. ใบรับแจ้งความนำจับนี้ให้ทำเป็นสองฉบับมีข้อความถูกต้องตรงกัน โดยให้ผู้แจ้งความและ
ผู้รับแจ้งความเก็บไว้ฝ่ายละ ๑ ฉบับ
๒. ถ้าผู้แจ้งความไม่ประสงค์จะเปิดเผยชื่อและที่อยู่จะแจ้งเป็นรหัสแทนก็ได้



ป.ป.ส. ๖-๒๒

แบบขอรับเงินสินบนและมอบฉันทะรับเงินสินบนคดียาเสพติด

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เรื่อง ขอรับเงินสินบนคดียาเสพติด

เรียน

ตามที่ข้าพเจ้า..... ได้แจ้งความนำจับไว้ต่อ.....
ตำแหน่ง.....เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. และเจ้าพนักงานได้จับ/ยึดตามที่
แจ้งความนำจับไว้แล้ว แต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะขอรับเงิน
สินบนตามระเบียบฯ และในการขอรับเงินสินบนนี้ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้าพเจ้าเป็นผู้แจ้งความนำจับ
ซึ่งนำไปสู่การจับ/ยึดคดีนี้จริง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดเบิกจ่ายเงินให้แก่ข้าพเจ้าด้วย

ขอแสดงความนับถือ

.....

ลายมือชื่อหรือลายพิมพ์หัวแม่มือ (ชายหรือขวา)

ผู้แจ้งความนำจับ

ข้าพเจ้า..... ขอมอบฉันทะให้.....

ตำแหน่ง.....สังกัด..... ซึ่งเป็นหัวหน้าคณะผู้จับกุมคดียาเสพติด
รายดังกล่าวข้างต้น เป็นผู้รับเงินสินบน ซึ่งข้าพเจ้ามีสิทธิได้รับเต็มจำนวน ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๗ จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญ

(ลงชื่อ) ผู้มอบฉันทะ

(ลงชื่อ) ผู้รับมอบฉันทะ

(ลงชื่อ) พยาน

(ลงชื่อ) พยาน



แบบขอรับเงินรางวัลคดียาเสพติด

ส่วนราชการ.....
 ที่.....วันที่.....เดือน..... พ.ศ.
 เรื่อง ขอรับเงินรางวัลคดียาเสพติด

เรียน

ด้วยข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....สังกัด.....
 เป็นหัวหน้าผู้จับกุมร่วมกับเจ้าพนักงานผู้มีนามข้างท้ายนี้มีความประสงค์ขอรับเงินรางวัลคดียาเสพติด
 จากการจับและหรือยึดยาเสพติด ดังรายละเอียดต่อไปนี้

๑. ชื่อผู้ต้องหาหรือจำเลย.....เชื้อชาติ..... สัญชาติ.....
 ที่อยู่.....

ฯลฯ

๒. ชนิดและน้ำหนักของกลางยาเสพติด
 ๓. ข้อหา.....
 ๔. ที่เกิดเหตุ.....
 ๕. วัน เดือน ปี ที่จับกุม..... เลขคดี.....
 ๖. นำส่งพนักงานสอบสวน.....ดำเนินคดี
 เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. เวลา.....

๗. คดีหมายเลขดำที่...../.....คดีหมายเลขแดงที่...../.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาเบิกจ่ายเงินรางวัลคดียาเสพติดให้กับข้าพเจ้า ผู้ร่วมจับกุม และ
 เจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนร่วมในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งนำไปสู่การจับกุม/ยึดยาเสพติด โดยข้าพเจ้า
 ขอรับรองว่าคดีนี้ยังไม่มีมารับเงินรางวัลตามระเบียบนี้มาก่อน

ลงชื่อ.....หัวหน้าผู้จับกุม

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้จับกุม

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้จับกุม

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้จับกุม

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้จับกุม

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้จับกุม

(.....)



ป.ป.ส. ๖-๒๓ ก

แบบขอรับเงินรางวัลเพิ่มพนักงานสอบสวน

ข้าพเจ้า (ตามรายชื่อที่ปรากฏข้างท้าย) เป็นพนักงานสอบสวนคดีอาญาที่

ผู้ต้องหาชื่อ.....

ของกลาง..... ข้อหา.....

วัน/เดือน/ปีที่จับกุม..... เหตุเกิดที่.....

พฤติการณ์การสอบสวนขยายผลไปสู่การจับกุม/ตรวจยึด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ในการสอบสวนมีพนักงานสอบสวนร่วมทำการสอบสวนรวม.....นาย ตามคำสั่ง

แต่งตั้งพนักงานสอบสวนร่วมในคดีอาญาที่.....ประกอบด้วย

ลงชื่อ.....พนักงานสอบสวน

(.....)

ลงชื่อ.....พนักงานสอบสวน

(.....)

ลงชื่อ.....พนักงานสอบสวน

(.....)

ลงชื่อ.....พนักงานสอบสวน

(.....)



แบบคำขอรับเงินช่วยเหลือเฉพาะตัว

ส่วนราชการ.....
 ที่..... วันที่.....
 เรื่อง ขอรับเงินช่วยเหลือเฉพาะตัวของ.....

เรียน

ด้วยข้าพเจ้า..... ตำแหน่ง.....
 สังกัด.....อายุ.....ปี ได้รับบาดเจ็บ (หรือผู้บังคับบัญชาของ
ผู้เสียชีวิต) ขณะสืบสวนจับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด
 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

๑. วัน/เดือน/ปี เวลา สถานที่เกิดเหตุ

.....

๒. เจ้าหน้าที่ร่วมปฏิบัติ

๒.๑ สังกัด.....

๒.๒ สังกัด.....

๒.๓ สังกัด.....

๒.๔ สังกัด.....

๓. รายละเอียดการปฏิบัติการสืบสวนจับกุม

.....

๔. ชนิดและน้ำหนักของยาเสพติดที่จับกุม

๕. ชื่อผู้ต้องหา..... ที่อยู่.....

๖. รายละเอียดเกี่ยวกับการบาดเจ็บ/เสียชีวิต

.....

๗. รายละเอียดเกี่ยวกับบิดา มารดา คู่สมรส และบุตร (เฉพาะกรณีเสียชีวิต)

๗.๑ บิดาชื่อ..... อายุ.....ปี อาชีพ

ที่อยู่..... ปัจจุบันมีชีวิตอยู่หรือไม่

๗.๒ มารดาชื่อ..... อายุ.....ปี อาชีพ.....

ที่อยู่..... ปัจจุบันมีชีวิตอยู่หรือไม่



๗.๓ คู่สมรสชื่อ.....อายุ.....ปี อาชีพ.....
ที่อยู่..... ปัจจุบันมีชีวิตอยู่หรือไม่

๗.๔ มีบุตรจำนวน.....คน คือ

๗.๔.๑ ชื่อ.....อายุ.....ปี
ปัจจุบัน (ทำงานที่/กำลังศึกษาระดับ)

๗.๔.๒ ชื่อ.....อายุ.....ปี
ปัจจุบัน (ทำงานที่/กำลังศึกษาระดับ)

๗.๔.๓ ชื่อ.....อายุ.....ปี
ปัจจุบัน (ทำงานที่/กำลังศึกษาระดับ)

๘. ข้าพเจ้าขอยืนยันว่าไม่เคยขอรับเงินหรือได้เงินทำขวัญตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วย เงิน
ทำขวัญข้าราชการและลูกจ้างมาก่อนแต่อย่างใด และขอรับรองว่าข้อความข้างต้นเป็นจริงทุกประการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอรับเงินช่วยเหลือเฉพาะตัวแก่ข้าพเจ้า/ทายาทของผู้เสียชีวิต

ลงชื่อ.....ผู้ยื่นคำขอ
(.....)

คำรับรอง

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....
ขอรับรองว่า.....ซึ่งยื่นคำขอเงินช่วยเหลือเฉพาะตัวเป็นผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาของ
ข้าพเจ้ามาเป็นเวลา.....ปี ได้รับบาดเจ็บ (หรือเสียชีวิต) ขณะปฏิบัติหน้าที่ในการสืบสวนหรือจับกุม
การกระทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด และข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นจริงทุกประการ

ลงชื่อ.....ผู้รับรอง
(.....)

หมายเหตุ ผู้รับรองจะต้องเป็นผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการกอง ผู้กำกับ ผู้บังคับการ ผู้บังคับ
การกรม หรือเทียบเท่าขึ้นไป



ป.ป.ส. ๖-๒๔

แบบแจ้งคำสั่งของพนักงานอัยการหรือแจ้งผลคดีตามคำพิพากษา

สถานีตำรวจหรือส่วนราชการ.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ตามที่.....กับพวก สังกัด

ได้จับกุม/ยึด.....เมื่อวันที่.....เดือน..... พ.ศ.

เหตุเกิดที่..... ได้กล่าวหาว่า นั้น

ขอรับรองว่าพนักงานอัยการได้มีคำสั่งฟ้องจำเลยแล้ว โดยยื่นฟ้องต่อศาล

ตามคดีหมายเลขดำที่...../..... ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ตามหนังสือ (ที่ทำการพนักงานอัยการ).....ที่..... ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ขอรับรองว่าศาล..... พิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดงที่...../.....

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ให้จำคุกและ/หรือปรับ

๑.(ชื่อจำเลย).....จำคุก.....ปี.....เดือน.....วัน.....ปรับ.....บาท

๒.(ชื่อจำเลย).....จำคุก.....ปี.....เดือน.....วัน.....ปรับ.....บาท

(ลงชื่อ)....(นายตำรวจชั้นสัญญาบัตร)....

(. ..)

ตำแหน่ง.....



ป.ป.ส. ๖-๒๕



คำสั่ง.....

ที่...../.....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบชั่งน้ำหนักยาเสพติดของกลาง

.....

ตามที่.....ตำแหน่ง.....สังกัด.....กับพวก
ได้จับกุมตัว.....พร้อมด้วยของกลาง (ระบุประเภท).....ข้อกล่าวหา
เหตุเกิดที่.....เมื่อวันที่.....เดือน..... พ.ศ.

ฉะนั้น เพื่อทราบน้ำหนักยาเสพติดของกลางที่จับได้ไม่รวมภาชนะบรรจุ จึงอาศัยอำนาจตามความ
ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๗ แต่งตั้ง
ผู้มีรายชื่อและตำแหน่งต่อไปนี้ เป็นกรรมการตรวจสอบชั่งน้ำหนักยาเสพติดของกลาง คือ

ชื่อ

ตำแหน่ง

๑.
๒.
๓.
๔.
๕.

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป และให้รายงานผลการดำเนินงานภายในวันที่.....
เดือน.....พ.ศ.

สั่ง ณ วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

(ลงชื่อ)

.....

ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ

ในส่วนภูมิภาค ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ลงชื่อในคำสั่ง

ในส่วนกลาง อธิบดีกรมเจ้าสังกัดหรือผู้บังคับการตำรวจเป็นผู้ลงชื่อในคำสั่ง

ตามระเบียบฯ ข้อ ๒๓ กำหนดให้มีผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ส. ร่วมเป็นกรรมการตรวจสอบ

ชั่งน้ำหนักยาเสพติดของกลาง



ป.ป.ส. ๖-๒๖

รายงานผลการตรวจสอบซั่งน้ำหนัทยาเสพติดของกลาง

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เรียน

ตามคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบซั่งน้ำหนัทยาเสพติดของกลาง
 ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. นั้น ข้าพเจ้า
 พร้อมด้วยกรรมการผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ร่วมกันตรวจสอบซั่งน้ำหนัทยาเสพติดของกลาง แล้วปรากฏ ผลการ
 ตรวจสอบซั่งน้ำหนัทยาเสพติดของกลาง

๑. ลักษณะของยาเสพติด (ระบุประเภท ผง ก้อน เม็ดสี)
 ๒. จำนวนยาเสพติด (ระบุปริมาณ จำนวน น้ำหนัก)
- จึงได้ร่วมกันลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ.....ประธานกรรมการ
 (.....)

ลงชื่อ.....กรรมการ
 (.....)

ลงชื่อ.....กรรมการ
 (.....)

ลงชื่อ.....กรรมการ
 (.....)

ลงชื่อ.....กรรมการ
 (.....)



ป.ป.ส. ๖-๒๗

หนังสือมอบฉันทะรับเงินรางวัลคดียาเสพติด

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เรียน เลขาธิการ ป.ป.ส.

ข้าพเจ้าผู้มีนาม และสังกัดปรากฏตามท้ายหนังสือมอบฉันทะรับเงินรางวัลคดียาเสพติด
จำนวน.....ราย เป็นเจ้าพนักงานผู้ร่วมทำการจับ/ยึด
เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ขอมอบฉันทะให้
ตำแหน่ง..... หัวหน้าคณะผู้จับกุมคดีนี้ เป็นผู้รับเงินรางวัลแทนข้าพเจ้าตามรายชื่อข้างท้ายนี้
 และได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญ

ลงชื่อ.....ผู้มอบฉันทะ
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้มอบฉันทะ
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้มอบฉันทะ
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้มอบฉันทะ
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้มอบฉันทะ
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้มอบฉันทะ
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้มอบฉันทะ
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้มอบฉันทะ
(.....)

คำรับรองผู้รับมอบฉันทะ

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....สังกัด.....
ยินยอมเป็นผู้รับมอบฉันทะรับเงินรางวัลแทนผู้มอบฉันทะตามรายชื่อในหนังสือมอบฉันทะฉบับนี้ ข้าพเจ้ามี
ความผูกพันที่จะนำเงินรางวัลดังกล่าวนี้ไปจ่ายให้แก่ผู้มอบฉันทะ และเจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนร่วมดำเนินการ
อย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งนำไปสู่การจับ/ยึด ต่อไป

ลงชื่อ.....ผู้รับมอบฉันทะ
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

ลงชื่อ.....พยาน



ป.ป.ส. ๖-๒๘

หนังสือแจ้งรายละเอียดและคำรับรองเกี่ยวกับผู้รับเงินรางวัล

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

เรียน

ตามที่ข้าพเจ้า.....(หัวหน้าชุดจับกุม).....ตำแหน่ง.....สังกัด.....
ได้จับกุม (ชื่อผู้ต้องหา).....พร้อมของกลาง.....โดยกล่าวหาว่า
เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. นั้น

คดีนี้มีผู้สืบสวนจับกุม และผู้มีส่วนร่วมในการดำเนินการ.....คน โดยทุกคนมิได้มอบฉันทะ
ให้ผู้ได้รับเงินรางวัลในคดีและตามระเบียบนี้มาก่อน และได้ตกลงร่วมกันให้เงินรางวัลทั้งหมดมีจำนวนเต็ม
เป็น.....ส่วน การแบ่งเงินรางวัลเป็นไปตามรายชื่อและสัดส่วนข้างท้าย โดยวิธีโอนเงินเข้าบัญชี
เงินฝาก ดังนี้

๑.(ชื่อ)..... ได้รับ.....ส่วน.....(ลายมือชื่อ)..... บัญชีเลขที่.....
๒. ได้รับ.....ส่วน..... บัญชีเลขที่.....
๓. ได้รับ.....ส่วน..... บัญชีเลขที่.....
๔. ได้รับ.....ส่วน..... บัญชีเลขที่.....
๕. ได้รับ.....ส่วน..... บัญชีเลขที่.....
๖. ได้รับ.....ส่วน..... บัญชีเลขที่.....
๗. ได้รับ.....ส่วน..... บัญชีเลขที่.....
๘. ได้รับ.....ส่วน..... บัญชีเลขที่.....
๙. ได้รับ.....ส่วน..... บัญชีเลขที่.....
๑๐. ได้รับ.....ส่วน..... บัญชีเลขที่.....

ลงชื่อ.....หัวหน้าชุดจับกุม
(.....)

/คำรับรอง...



คำรับรอง

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....ขอรับรองว่า
บุคคลผู้มีรายชื่อข้างต้นเป็นผู้สืบสวน จับกุม มีส่วนร่วมในการดำเนินการและยินยอมรับเงินรางวัล
ตามสัดส่วน ดังข้อความที่ปรากฏทุกประการ

ลงชื่อ.....ผู้รับรอง
(.....)

-
- หมายเหตุ**
- ผู้รับรองจะต้องเป็นผู้บังคับบัญชาระดับผู้กำกับ การ ผู้อำนวยการกอง ผู้บังคับการกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป
 - ให้กำหนดส่วนในการแบ่งเงินรางวัลเป็นจำนวนเต็ม เช่น ๑๐๐ ส่วน ๒๐๐ ส่วน ๑,๐๐๐ ส่วน เป็นต้น และสัดส่วนที่จัดสรร รวมแล้วไม่เกินส่วนจำนวนเต็มที่กำหนด



ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยการป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

พ.ศ. ๒๕๔๒

โดยที่ปรากฏว่า ในปัจจุบันเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพิ่มขึ้น อันเป็นมูลเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้การแก้ไขปัญหาเสพติดตามนโยบายของรัฐบาลไม่บรรลุวัตถุประสงค์ จำเป็นต้องกำหนดมาตรการวางแนวทางการปฏิบัติขั้นต้นของเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยมีให้เข้าไปช่วยเหลือหรือรับความช่วยเหลือหรือคบค้าสมาคมกับบุคคลซึ่งมีพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับยาเสพติด อันจะเป็นวิธีการป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๒”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป^(๑)

ข้อ ๓ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“ยาเสพติด” หมายความว่า ยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

“ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด” หมายความว่า การกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติด

“กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด” หมายความว่า กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

“เกี่ยวข้องกับยาเสพติด” หมายความว่า พฤติการณ์ซึ่งพิจารณาจากข้อมูลหรือข่าวสารหรือพยานหลักฐานใดๆ แล้วมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดที่เกี่ยวข้องกับการผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดอันเป็นความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ เกินปริมาณที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดอันเป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

^(๑) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๘ ง ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๒ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๔๒ เป็นต้นไป



“ป.ป.ส.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกลั่นกรองข้อมูลหรือข่าวสารการกระทำที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดประจำกรุงเทพมหานครหรือประจำภาคต่างๆ แล้วแต่กรณี

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น และให้หมายความรวมถึงเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ พนักงานหรือลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐด้วย

หมวด ๑

การป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

ข้อ ๕ ให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐรณรงค์ให้ข่าวสารเกี่ยวกับโทษของยาเสพติด การดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดตลอดถึงโทษอาญาในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ทั้งนี้ เพื่อเป็นการป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

ข้อ ๖ ให้กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงาน ป.ป.ส. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กองบัญชาการทหารสูงสุด กองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ และส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของ ป.ป.ส. ดำเนินการจัดให้มีระบบการข่าวและศูนย์รับแจ้งข่าวเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของ ป.ป.ส.

ข้อ ๗ เพื่อเป็นการป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ให้สำนักงาน ป.ป.ส. มีหน้าที่ ดังนี้

(๑) ขอความร่วมมือจากสื่อมวลชนในการเสนอข่าวสารที่เป็นการชมเชยเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีหน้าที่ในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด รวมทั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งช่วยเหลือหรือสนับสนุนการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งได้ปฏิบัติหน้าที่ของตนด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและมีผลงานดีเด่น

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนให้สื่อมวลชนหรือประชาชนสอดส่องหรือแจ้งการกระทำเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

(๓) จัดให้มีสถานที่หรือศูนย์รับแจ้งข้อมูลหรือข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดอย่างเพียงพอ

(๔) ช่วยเหลือและสนับสนุนส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐในการดำเนินการตามข้อ ๕ และข้อ ๖



หมวด ๒

คณะกรรมการกลั่นกรองข้อมูลหรือข่าวสารการกระทำ

เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

ข้อ ๘ ให้มีคณะกรรมการกลั่นกรองข้อมูลหรือข่าวสารการกระทำที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ประจำกรุงเทพมหานครหนึ่ง และคณะกรรมการประจำภาคอื่นได้แก่ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ และภาคใต้ ภาคละหนึ่งคณะ

ให้นายกรัฐมนตรี โดยคำแนะนำของ ป.ป.ส. ประกาศกำหนดเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของแต่ละ คณะกรรมการ

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการประจำกรุงเทพมหานครประกอบด้วย ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทน กระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนกองบัญชาการทหารสูงสุด ผู้แทนกรมพระธรรมนูญ ผู้แทนกองบัญชาการตำรวจนครบาล ผู้แทนกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด และผู้แทนส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามความเหมาะสมของกรุงเทพมหานคร ซึ่งนายกรัฐมนตรีประกาศ กำหนดโดยคำแนะนำของ ป.ป.ส. จำนวนไม่เกินสามคนเป็นกรรมการ และให้ผู้อำนวยการกองปราบปรามยาเสพติด สำนักงาน ป.ป.ส. เป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการประจำภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ และภาคใต้ แต่ละคณะ ประกอบด้วย ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนกองทัพบก ผู้แทนกองทัพอากาศ ผู้แทนกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด ผู้แทนตำรวจภูธรภาค และผู้แทนส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามความเหมาะสมของ แต่ละภาคซึ่งนายกรัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของ ป.ป.ส. จำนวนไม่เกินสามคนในแต่ละ คณะกรรมการ เป็นกรรมการ และให้ผู้อำนวยการศูนย์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดประจำภาค สำนักงาน ป.ป.ส. เป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง และวรรคสอง ประชุมกันเพื่อเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธาน กรรมการ

ข้อ ๑๐ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมอย่างน้อยกึ่งหนึ่งจึงจะเป็น องค์ประชุม

การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) พิจารณากรณีที่มีการกล่าวหา ร้องเรียนหรือข้อมูลหรือข่าวสารที่ได้รับจากแหล่งข่าว เพื่อวินิจฉัยเบื้องต้นการกระทำที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งแสวงหาข้อมูลหรือข่าวสาร ในเรื่องดังกล่าวเพิ่มเติม

(๒) ติดตามการดำเนินการของผู้บังคับบัญชาต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด เพื่อรายงานไปยังเลขาธิการ ป.ป.ส.



ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกตามสมควร

หมวด ๓

การดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

(๒) ข้อ ๑๒ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใด

(๑) สนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดโดยรู้หรือควรจะรู้ว่าผู้นั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติดเฉพาะในการกระทำที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดนั้น

(๒) จัดหาหรือให้เงินหรือทรัพย์สิน ยานพาหนะ สถานที่ หรือวัตถุใดๆ เพื่อประโยชน์หรือให้ความสะดวกแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดโดยรู้หรือควรจะรู้ว่าผู้นั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติดเฉพาะในการกระทำที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดนั้น

(๓) รับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดโดยรู้หรือควรจะรู้ว่าผู้นั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

(๔) คบค้าสมาคมเป็นอาจิมกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดโดยรู้หรือควรจะรู้ว่าผู้นั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

(๕) เป็นผู้ประกันผู้ต้องหาหรือจำเลยโดยใช้หลักทรัพย์หรือสถานะการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐในชั้นพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาลในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ในข้อหาผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติด หรือในข้อหาซื้อไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ เกินปริมาณที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดอันเป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

ให้ถือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เว้นแต่เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นตาม (๓) หรือ (๔) อันเป็นการกระทำตามหน้าที่ในกฎหมายหรือตามธรรมเนียม หรือเป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นตาม (๕) ทั้งนี้กับบุคคลซึ่งเป็นสามีหรือภริยา บุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใดๆ ของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น

ข้อ ๑๓ เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีพฤติการณ์ปรากฏแก่คณะกรรมการว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยในเบื้องต้นก่อนว่าเรื่องที่กล่าวหาหรือมีพฤติการณ์นั้นมีมูลเพียงพอที่จะเสนอให้ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการตามข้อ ๑๕ ได้หรือไม่

ในกรณีที่คณะกรรมการวินิจฉัยในเบื้องต้นแล้วว่าเรื่องที่กล่าวหาหรือมีพฤติการณ์นั้นมีมูลเพียงพอ ก็ให้แจ้งไปยังเลขาธิการ ป.ป.ส. ภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้อินิจฉัยนั้น เพื่อให้เลขาธิการ ป.ป.ส. แจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องทราบภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

(๒) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๔ ข้อ ๓ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๘ ตอนพิเศษ ๘๘ ง ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๔ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน



ข้อ ๑๔ ให้ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐในทุกระดับสอดส่องดูแลหรือป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

ข้อ ๑๕ เมื่อมีการกล่าวหาหรือร้องเรียนหรือกรณีเป็นที่สงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดเกี่ยวข้องกับยาเสพติด หรือเมื่อได้รับแจ้งตามข้อ ๑๓ ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ทันที

ในกรณีที่มีการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นก่อนการดำเนินการทางวินัย เพื่อพิจารณาว่ากรณีมีมูลควรกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวข้องกับยาเสพติดหรือไม่ ให้ผู้สืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นนั้น ขอข้อมูลหรือข่าวสารหรือพยานหลักฐานใดๆ จากคณะกรรมการนั้นด้วย

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้พิจารณาเบื้องต้นแล้วมีคำสั่งให้ยุติเรื่องหรือสั่งให้ดำเนินการทางวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาแจ้งให้คณะกรรมการนั้นทราบภายในสิบวันนับแต่วันที่คำสั่ง เพื่อให้คณะกรรมการรายงานต่อไปยังเลขาธิการ ป.ป.ส.

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่มีการดำเนินการทางวินัย เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับแจ้งผลการสอบสวนทางวินัย จากคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ต้องพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปโดยเร็ว

เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ไม่ว่าจะลงโทษหรือไม่ก็ตามต้องแจ้งให้คณะกรรมการทราบภายในสิบวันนับแต่วันที่คำสั่งเพื่อให้คณะกรรมการรายงานต่อไปยังเลขาธิการ ป.ป.ส.

ข้อ ๑๗ ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ดำเนินการตามข้อ ๑๕ หรือข้อ ๑๖ ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาผู้นั้นกระทำความผิดวินัย

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่มีการตั้งคณะกรรมการสอบสวนเจ้าหน้าที่ของรัฐว่าเกี่ยวข้องกับยาเสพติด และผู้บังคับบัญชาเห็นว่ากรณีมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้นั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติด แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะสั่งลงโทษทางวินัยได้ ผู้บังคับบัญชาอาจพิจารณาใช้มาตรการทางบริหารดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นได้ อันได้แก่

(๑) มีคำสั่งย้ายเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นออกนอกเขตพื้นที่ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นมีหน้าที่ปฏิบัติราชการหรือปฏิบัติงาน โดยอาจมีคำสั่งให้รายงานตัวต่อผู้บังคับบัญชาตามระยะเวลาที่กำหนดด้วยก็ได้ หรือ

(๒) นำพฤติการณ์นั้นมาประกอบการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน ยกหรือระดับ รวมตลอดถึงการพิจารณาความดีความชอบประจำปี และการจ่ายเงินโบนัสหรือเงินอื่นใดที่มีลักษณะเดียวกันแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น



หมวด ๔

การรายงานและการดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ
ที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(๓) **ข้อ ๑๙** เมื่อมีการจับกุมเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ให้พนักงานสอบสวนแจ้งไปยังเลขาธิการ ป.ป.ส. ภายในสามวันนับแต่วันจับกุมตามแบบ ป.ป.ส. ๖-๔๑ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการประสานงานในคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

เมื่อเลขาธิการ ป.ป.ส. ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สรุปข้อเท็จจริงและแจ้งต่อ ป.ป.ส. และแจ้งผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นโดยเร็วเพื่อพิจารณาดำเนินการทางวินัยตามหลักเกณฑ์และวิธีการของกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับที่ใช้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกจับกุมนั้น

ข้อ ๒๐ เมื่อมีการจับกุมบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในข้อหา ผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติด

(๒) เจ้าหน้าที่ของรัฐครอบครองซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ เกินปริมาณที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดอันเป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

(๓) เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นเจ้าพนักงานซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญาและความผิดดังกล่าวนี้เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในข้อหาตาม (๑) หรือเกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดตาม (๒)

ให้เจ้าพนักงานผู้จับแจ้งไปยังกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติดภายใน ๔๘ ชั่วโมง นับแต่เวลาจับกุม หากผู้บัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติดพิจารณาเห็นว่าควรดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ก็ให้แจ้งพนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมตัวผู้ต้องหาและของกลาง (ถ้ามี) ไปยังกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติดเพื่อดำเนินคดี

ในกรณีที่ผู้บัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติดเห็นว่าเป็นคดีสำคัญหรืออาจเกี่ยวพันกับการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด จะส่งนายตำรวจตั้งแต่ตำแหน่งสารวัตรขึ้นไปไปตรวจสอบและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการสอบสวนคดีนั้นก็ได้

ในกรณีตามวรรคสาม หากผู้บัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติดจะให้พนักงานสอบสวน กองบังคับการสอบสวน ดำเนินคดีดังกล่าวฝ่ายเดียวหรือร่วมสอบสวนด้วยก็ให้เสนอสำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาสั่งการ

ข้อ ๒๑ เมื่อปรากฏผลการสอบสวนตามข้อ ๒๐ ว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิด ให้ผู้บัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติดแจ้งผลการสอบสวนไปยังเลขาธิการ ป.ป.ส. เพื่อจะได้สรุปข้อเท็จจริงและรายงานต่อ ป.ป.ส. และแจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นต่อไป

(๓) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔



ให้ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ดำเนินการทางวินัย ตามหลักเกณฑ์และวิธีการของกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับที่ใช้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทำความผิดนั้น

(๔) ข้อ ๒๒ เมื่อปรากฏผลการสอบสวนตามข้อ ๒๐ ว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐมิได้กระทำความผิดและพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี ให้พนักงานอัยการแจ้งไปยังเลขาธิการ ป.ป.ส. ตามแบบ ป.ป.ส. ๖-๔๕ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการประสานงานในคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด เพื่อที่จะรายงานต่อ ป.ป.ส. และแจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐตกเป็นผู้ต้องหาตามข้อ ๒๐ และได้ยื่นคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวต่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ หรือเมื่อผู้ต้องหานั้นต้องขังตามหมายศาลและยังมิได้ถูกฟ้องต่อศาล และได้ยื่นคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวต่อศาล ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการพิจารณาคำร้องดังกล่าวด้วยความรอบคอบ โดยคำนึงถึงสิทธิของผู้ต้องหาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และอาศัยหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๑๐๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หากเห็นว่าไม่ควรให้ปล่อยชั่วคราว ก็ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการพิจารณาสั่งไม่อนุญาตหรือคัดค้านคำร้องขอปล่อยชั่วคราวต่อศาลแล้วแต่กรณี โดยให้แสดงเหตุผลและความจำเป็นที่ไม่สมควรให้ปล่อยชั่วคราวไว้ด้วย

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐตกเป็นจำเลยตามข้อ ๒๐ และได้ยื่นคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวในชั้นพิจารณาของศาล ให้พนักงานอัยการพิจารณาคัดค้านคำร้องขอปล่อยชั่วคราวนั้นตามควรแก่กรณี

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่กระทรวงการต่างประเทศได้รับแจ้งหรือทราบว่ามีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดนอกราชอาณาจักร ให้กระทรวงการต่างประเทศแจ้งไปยังเลขาธิการ ป.ป.ส. โดยเร็วเพื่อให้เลขาธิการ ป.ป.ส. สรุปข้อเท็จจริงและรายงานต่อ ป.ป.ส. และแจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น

ให้สำนักงาน ป.ป.ส. ติดตามผลการดำเนินคดีตามวรรคหนึ่ง และเมื่อคดีถึงที่สุดเป็นประการใดให้รายงาน ป.ป.ส. และแจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นและสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๒

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

(๔) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๕



ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการใช้สื่อเกราะป้องกันกระสุนหรือป้องกันสะเก็ดระเบิด

พ.ศ. ๒๕๔๙

โดยที่สมควรให้ปรับปรุงแก้ไขระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการมีและใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนและสื่อเกราะป้องกันกระสุนหรือป้องกันสะเก็ดระเบิด พ.ศ. ๒๕๔๕ ให้เกิดความทันสมัยชัดเจนและสอดคล้องต่อสภาพการณ์ในปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ เลขาธิการจึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการใช้สื่อเกราะป้องกันกระสุนหรือป้องกันสะเก็ดระเบิด พ.ศ. ๒๕๔๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“สื่อเกราะป้องกันกระสุนหรือป้องกันสะเก็ดระเบิด” หมายความว่า เครื่องมือชุด หรืออุปกรณ์ป้องกัน ทางร่างกาย หรือชีวิตบุคคล จากการประทุษร้ายโดยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและ สิ่งเทียมอาวุธปืนของสำนักงาน ทั้งนี้ ตามประกาศกระทรวงกลาโหม เรื่อง กำหนดชนิดยุทธภัณฑ์ที่ต้อง ขออนุญาต

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สำนักงานปราบปรามยาเสพติด สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาคและสำนักงานป้องกันและ ปราบปรามยาเสพติดกรุงเทพมหานคร

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักปราบปรามยาเสพติด ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกัน และปราบปรามยาเสพติดภาคและผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกรุงเทพมหานคร

“ผู้รับอนุญาต” หมายความว่า ข้าราชการที่ได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาตให้ใช้สื่อเกราะป้องกันกระสุน หรือป้องกันสะเก็ดระเบิด

“นายทะเบียน” หมายความว่า นายทะเบียนสื่อเกราะป้องกันกระสุนหรือป้องกันสะเก็ดระเบิด

ข้อ ๕ ให้เลขาธิการรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ คำสั่งหรือประกาศ เพื่อปฏิบัติตามระเบียบนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ เสือเกราะป้องกันกระสุนหรือป้องกันสะเก็ดระเบิด ให้นำไปใช้เฉพาะเพื่อประโยชน์ของทางราชการเท่านั้น

ข้อ ๗ ให้สำนักงานจัดสถานที่สำหรับเก็บรักษาเสือเกราะป้องกันกระสุนหรือป้องกันสะเก็ดระเบิดที่มีความมั่นคงแข็งแรงและปลอดภัย

หมวด ๒

ผู้อนุญาต

ข้อ ๘ ผู้อนุญาต มีอำนาจในการอนุญาตให้ใช้เสือเกราะป้องกันกระสุนหรือป้องกันสะเก็ดระเบิด แต่เฉพาะข้าราชการในสังกัด เว้นแต่กรณีจำเป็นให้มีอำนาจอนุญาตให้ข้าราชการต่างสังกัดได้ และมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) จัดระบบการควบคุมและเก็บรักษา
 - (๒) ควบคุมการเบิกจ่ายให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
 - (๓) ตรวจสอบสภาพ ตรวจสอบจำนวน และรายงานการใช้เสนอต่อเลขาธิการภายในเดือนธันวาคมของทุกปี หรือตามที่เลขาธิการมีคำสั่ง
 - (๔) รายงานเลขาธิการทันทีเมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตเสียชีวิต
 - (๕) รวบรวมรายงานสภาพและการใช้ตามข้อ ๑๓ (๒) เพื่อรายงานต่อเลขาธิการ อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง
 - (๖) รับการส่งคืนเมื่อผู้รับอนุญาตเสร็จสิ้นภารกิจหรือถูกเพิกถอนการอนุญาตตามข้อ ๑๓ (๓) หรือกรณีผู้รับอนุญาตเสียชีวิตตามข้อ ๑๘ (๒)
 - (๗) ติดตามการชดเชยค่าเสียหายตามข้อ ๑๓ (๔) และรายงานพร้อมความเห็นเสนอต่อเลขาธิการ
 - (๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่เลขาธิการเห็นสมควรและมอบหมาย
- การรายงานตาม (๓) (๕) ให้เป็นไปตามแบบที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๙ การอนุญาตให้ใช้เสือเกราะป้องกันกระสุนหรือป้องกันสะเก็ดระเบิดตามข้อ ๘ วรรคหนึ่ง ตามคำขอของข้าราชการตามข้อ ๑๑ ให้ผู้อนุญาตอนุญาตให้ใช้เป็นครั้งคราวโดยทำหลักฐานไว้เป็นหนังสือตามแบบที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๑๐ เมื่อผู้อนุญาตเห็นสมควรหรือตามรายงานความเห็นของนายทะเบียนตามข้อ ๑๕ (๑) ผู้อนุญาตอาจเพิกถอนการอนุญาตให้ใช้เสือเกราะป้องกันกระสุนหรือป้องกันสะเก็ดระเบิดตามข้อ ๙ ก็ได้



หมวด ๓

ผู้รับอนุญาต

ข้อ ๑๑ ข้าราชการที่จะขออนุญาตใช้เสื้อเกราะป้องกันกระสุนหรือป้องกันสะเก็ดระเบิด ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นเจ้าพนักงาน ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔

(๒) ไม่เคยมีพฤติการณ์เสื่อมเสียเกี่ยวกับการใช้เสื้อเกราะป้องกันกระสุนหรือป้องกันสะเก็ดระเบิด

ข้อ ๑๒ ข้าราชการผู้ใดที่มีคุณสมบัติตามข้อ ๑๑ และมีความจำเป็นต้องใช้เสื้อเกราะป้องกันกระสุนหรือป้องกันสะเก็ดระเบิด ให้ยื่นคำขอตามแบบที่กำหนดต่อผู้อนุญาต เพื่อขอรับเสื้อเกราะป้องกัน กระสุนหรือป้องกันสะเก็ดระเบิดไปใช้ในราชการ

คำขอตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามแบบที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๑๓ ผู้รับอนุญาตมีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับเสื้อเกราะป้องกันกระสุนและป้องกันสะเก็ดระเบิด ดังนี้

(๑) ดูแลรักษาให้ดีที่สุด เสมือนเป็นทรัพย์สินของตนเอง

(๒) รายงานเป็นหนังสือต่อผู้อนุญาตในทันทีที่เกิดการชำรุด สูญหาย บุปสลาย หรือถูก ทำลาย

(๓) นำส่งคืนเมื่อเสร็จสิ้นภารกิจหรือเมื่อถูกเพิกถอนการอนุญาต

(๔) ชดใช้ความเสียหายอย่างใด ๆ ที่เกิดขึ้น เว้นแต่ความเสียหายนั้นเกิดเพราะเหตุสุดวิสัยหรือเกิดจากการใช้ตามปกติ

(๕) รายงานผู้อนุญาตโดยเร็วในกรณีที่เสื้อเกราะป้องกันกระสุนหรือป้องกันสะเก็ดระเบิดถูกยึดโดยเจ้าพนักงานตามกฎหมาย

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดที่เกี่ยวข้องตามที่ผู้อนุญาตเห็นสมควร

การรายงานตาม (๒) และการส่งคืนตาม (๓) ให้เป็นไปตามแบบที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๑๔ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตทำการทดสอบเสื้อเกราะป้องกันกระสุนหรือป้องกันสะเก็ดระเบิดโดยไม่มีเหตุอันควร

หมวด ๔

นายทะเบียน

ข้อ ๑๕ ให้มีนายทะเบียนเสื้อเกราะป้องกันกระสุนหรือป้องกันสะเก็ดระเบิด ซึ่งเลขาธิการแต่งตั้งจากข้าราชการระดับ ๗ หรือเทียบเท่าขึ้นไปหนึ่งคน โดยให้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับเสื้อเกราะป้องกันกระสุนหรือป้องกันสะเก็ดระเบิด ดังนี้



(๑) เสนอความเห็นต่อผู้อนุญาต เพื่อเพิกถอนการอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อ ๑๓ และข้อ ๑๔

(๒) รวบรวมรายงานสภาพและการใช้เสื้อเกราะป้องกันกระสุนหรือป้องกันสะเก็ดระเบิด และรายงานต่อเลขาธิการภายในเดือนมีนาคมของทุกปี

(๓) รวบรวมความต้องการในการใช้เสื้อเกราะป้องกันกระสุนหรือป้องกันสะเก็ดระเบิดของสำนักงานทั่วประเทศและพิจารณาเสนอความเห็นต่อเลขาธิการเพื่อดำเนินการจัดซื้อเสื้อเกราะป้องกัน กระสุนหรือป้องกันสะเก็ดระเบิดมาใช้ให้สอดคล้องกับภารกิจและความจำเป็น

(๔) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่เลขาธิการเห็นสมควรและมอบหมาย

หมวด ๕

การเพิกถอนการอนุญาต

ข้อ ๑๖ เมื่อผู้รับอนุญาตเสียชีวิต ให้การอนุญาตเป็นอันสิ้นสุด

ข้อ ๑๗ ผู้รับอนุญาต อาจถูกเพิกถอนการอนุญาตได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๑๑

(๒) ไม่ปฏิบัติตามระเบียบ คำสั่งหรือประกาศของเลขาธิการตามข้อ ๕

(๓) ถูกตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยเกี่ยวกับการใช้เสื้อเกราะป้องกันกระสุนหรือป้องกันสะเก็ดระเบิด

(๔) เมื่อผู้อนุญาต เห็นสมควรเพิกถอนการอนุญาตให้ใช้เสื้อเกราะป้องกันกระสุนหรือป้องกันสะเก็ดระเบิดตามข้อ ๑๐

หมวด ๖

การส่งคืน การชดเชยค่าเสียหายและการจำหน่าย

ข้อ ๑๘ การส่งคืนเสื้อเกราะป้องกันกระสุนหรือป้องกันสะเก็ดระเบิด ให้ถือปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) การส่งคืนเมื่อเสร็จสิ้นภารกิจหรือเมื่อถูกเพิกถอนการอนุญาตตามข้อ ๑๓ (๓) ให้ส่งคืนทันที แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน ๕ วัน นับแต่วันเสร็จภารกิจ หรือมีคำสั่งเพิกถอน

(๒) ผู้รับอนุญาตเสียชีวิต ให้ส่งคืนภายใน ๑๐ วัน นับแต่วันที่ผู้รับอนุญาตเสียชีวิต

ข้อ ๑๙ ในกรณีผู้รับอนุญาตเสียชีวิตตามข้อ ๑๘ (๒) ให้บุคคลดังต่อไปนี้มีหน้าที่นำส่งคืนซึ่งเสื้อเกราะป้องกันกระสุน หรือป้องกันสะเก็ดระเบิดแทนผู้รับอนุญาตต่อผู้อนุญาต

(๑) ผู้บังคับบัญชาของผู้รับอนุญาต

(๒) สามีนหรือภรรยาของผู้รับอนุญาต

(๓) ผู้บุพการีของผู้รับอนุญาต

(๔) ผู้สืบสันดานของผู้รับอนุญาต



(๕) ผู้จัดการมรดกของผู้รับอนุญาต

(๖) ผู้ที่ครอบครอง

หากปรากฏว่าสื่อเกราะป้องกันกระสุนหรือป้องกันสะเก็ดระเบิดตามวรรคหนึ่งสูญหาย ไม่สามารถนำส่งคืนได้ ให้ผู้บังคับบัญชาของผู้รับอนุญาตแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้อนุญาตทราบโดยทันที

ข้อ ๒๐ ในการชดเชยค่าเสียหายตามข้อ ๑๓ (๔) ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่และระเบียบกระทรวงการคลัง

ข้อ ๒๑ กรณีสื่อเกราะป้องกันกระสุนหรือป้องกันสะเก็ดระเบิดหมดอายุการใช้งาน หรือเสื่อมสภาพ หรือชำรุดจนไม่อาจใช้ประโยชน์ได้ ให้ดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ

หมวด ๗

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๒ ผู้รับอนุญาตให้ใช้และใช้สื่อเกราะป้องกันกระสุน หรือป้องกันสะเก็ดระเบิดตามระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการมีและการใช้อาวุธปืนเครื่องกระสุนปืน และสื่อเกราะป้องกันกระสุนหรือป้องกันสะเก็ดระเบิด พ.ศ. ๒๕๔๕ อยู่ก่อนวันที่ระเบียบนี้มีผลบังคับใช้ และยังมีได้ส่งคืนหรือถูกเพิกถอนการอนุญาตให้ปฏิบัติตามระเบียบนี้ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ระเบียบนี้มีผลบังคับใช้ ทั้งนี้ในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ข้าราชการผู้นั้นปฏิบัติตามระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการมีและการใช้อาวุธปืนเครื่องกระสุนปืนและสื่อเกราะป้องกันกระสุนหรือป้องกันสะเก็ดระเบิด พ.ศ. ๒๕๔๕ ไปพลางก่อน เว้นแต่ได้ส่งคืนหรือถูกเพิกถอนการอนุญาต หรือเป็นผู้รับอนุญาตตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๙

พลตำรวจโท กฤษณะ พลอนันต์

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด



ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ว่าด้วยเข็มเครื่องหมายวิทยฐานะนักบริหารงาน

ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

พ.ศ. ๒๕๔๖

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีวิทยฐานะนักบริหารงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเพื่อเป็นการแสดงวิทยฐานะและเชิดชูเกียรติคุณแก่ผู้สำเร็จการฝึกอบรมหลักสูตรนักบริหารงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีอุปการคุณยิ่งแก่งานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ และ มาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมีพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งตามมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๒๓๗ และมาตรา ๒๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยเข็มเครื่องหมายวิทยฐานะนักบริหารงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้มีเข็มเครื่องหมายวิทยฐานะนักบริหารงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของสำนักงาน ป.ป.ส. ดังนี้

(๑) เข็มเครื่องหมายวิทยฐานะนักบริหารงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ระดับสูง สำหรับผู้ซึ่งสำเร็จการฝึกอบรมหลักสูตรนักบริหารงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ระดับสูง เรียกโดยย่อว่า “นบส.” ทำด้วยโลหะสีทอง โค้งเป็นรูปทรงโล่สูง หัวท้ายทรงปีกกา ขนาดกว้างด้านล่าง ๓ เซนติเมตร ความสูง ๖ เซนติเมตร พื้นเป็นสีทองกัศกราย ด้านบนเป็นรัศมีสีทองปั้มนูน ตรงกลางเป็นตราสัญลักษณ์ของสำนักงาน ป.ป.ส. ปั้มนูน ได้ตราสัญลักษณ์สำนักงาน ป.ป.ส. เป็นรูปช่อชัยพฤกษ์ปั้มนูน ส่วนล่างมีอักษรคำว่า “นักบริหารระดับสูง” อยู่บนรูปทรงริบบิ้นปั้มนูน

(๒) เข็มเครื่องหมายวิทยฐานะนักบริหารงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ระดับกลาง สำหรับผู้ซึ่งสำเร็จการฝึกอบรมหลักสูตรนักบริหารงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ระดับกลาง เรียกโดยย่อว่า “นบก.” ทำด้วยโลหะสีเงิน โค้งเป็นรูปทรงโล่สูง หัวท้ายทรงปีกกา ขนาดกว้างด้านล่าง ๓ เซนติเมตร ความสูง ๖ เซนติเมตร พื้นเป็นสีเงินกัศกราย ด้านบนเป็นรัศมีสีเงินปั้มนูน ตรงกลางเป็น ตราสัญลักษณ์ของสำนักงาน ป.ป.ส. ปั้มนูน ได้ตราสัญลักษณ์สำนักงาน ป.ป.ส. เป็นรูปช่อชัยพฤกษ์ ปั้มนูน ส่วนล่างมีอักษรคำว่า “นักบริหารระดับกลาง” อยู่บนรูปทรงริบบิ้นปั้มนูน



(๓) เพิ่มเครื่องหมายวิทยฐานะนักบริหารงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ระดับต้น สำหรับผู้ซึ่งสำเร็จการฝึกอบรมหลักสูตรนักบริหารงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดระดับต้น เรียกโดยย่อว่า “นบต.” ทำด้วยโลหะสีทองแดง โค้งเป็นรูปทรงโล่สูง หัวท้ายทรงปีกกา ขนาดกว้างด้านล่าง ๓ เซนติเมตร ความสูง ๖ เซนติเมตร พื้นเป็นสีทองแดงกัททราย ด้านบนเป็นรัศมีสีทองแดงปัดมัน ตรงกลางเป็นตราสัญลักษณ์ของสำนักงาน ป.ป.ส. ปัดมัน ได้ตราสัญลักษณ์สำนักงาน ป.ป.ส. เป็นรูปช่อ ชัยพฤกษ์ปัดมัน ส่วนล่างมีอักษรคำว่า “นักบริหารระดับต้น” อยู่บนรูปทรงรับขึ้นปัดมัน

(๔) เพิ่มเครื่องหมายวิทยฐานะนักบริหาร สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้มีอุปการคุณยิ่ง ทางการบริหารงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรียกโดยย่อว่า “นบ.” ทำด้วยโลหะสีทอง โค้งเป็นรูปทรงโล่สูง หัวท้ายทรงปีกกา ขนาดกว้างด้านล่าง ๓ เซนติเมตร ความสูง ๖ เซนติเมตร พื้นเป็นสีทองกัททราย ด้านบนเป็นรัศมีสีทองปัดมัน ตรงกลางเป็นตราสัญลักษณ์ของสำนักงาน ป.ป.ส. ปัดมัน ได้ตราสัญลักษณ์สำนักงาน ป.ป.ส. เป็นรูปช่อชัยพฤกษ์ปัดมัน ส่วนล่างมีอักษรคำว่า “นักบริหาร” อยู่บนรูปทรง รับขึ้นปัดมัน

ข้อ ๔ ผู้มีสิทธิประดับเครื่องหมายวิทยฐานะนักบริหารงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ตามข้อ ๓ ได้แก่บุคคลดังต่อไปนี้

(๑) ผู้สำเร็จการฝึกอบรมหลักสูตรนักบริหารงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ระดับสูงระดับกลาง ระดับกลางระดับกลาง หรือระดับต้น แล้วแต่กรณี

(๒) กรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

(๓) ผู้ทรงคุณวุฒิทางการบริหารงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือผู้มีอุปการคุณยิ่ง ซึ่งช่วยเหลือกิจการงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ทั้งนี้ ตามที่เลขาธิการเห็นสมควร

ข้อ ๕ ให้ประดับเพิ่มเครื่องหมายวิทยฐานะเวลาแต่งเครื่องแบบข้าราชการ และให้ประดับกึ่งกลางกระเป๋าสีด้านขวาของเครื่องแบบข้าราชการ

ข้อ ๖ การให้เพิ่มเครื่องหมายวิทยฐานะตามข้อ ๓ แก่บุคคลตามข้อ ๔ (๑) ต้องให้พร้อมกับวุฒิปัตร์ เมื่อบุคคลนั้นสำเร็จการฝึกอบรมตามหลักสูตรนักบริหารงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแล้วแต่กรณี

การให้เพิ่มเครื่องหมายวิทยฐานะตามข้อ ๓ แก่บุคคลนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบของเลขาธิการ และต้องมีวุฒิปัตร์กำกับเพิ่มเครื่องหมาย แล้วแต่กรณี

ข้อ ๗ ผู้สำเร็จการฝึกอบรมตามข้อ ๔ (๑) ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้มีสิทธิประดับเพิ่มเครื่องหมายวิทยฐานะตามระเบียบนี้ได้ด้วย ทั้งนี้ ให้สำนักงาน ป.ป.ส. ดำเนินการมอบเพิ่มเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้สำเร็จการฝึกอบรมนั้น แล้วแต่กรณีโดยเร็ว

ข้อ ๘ ให้ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาบุคลากรด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับหรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้

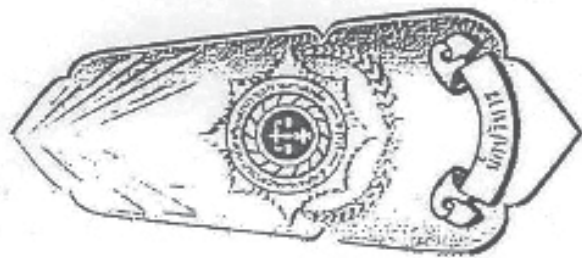
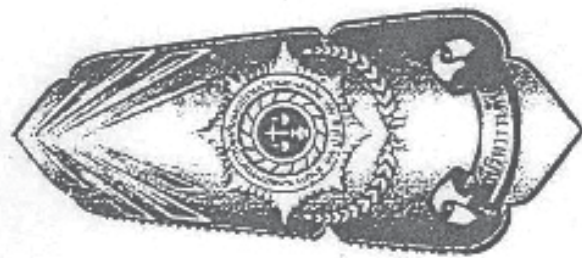
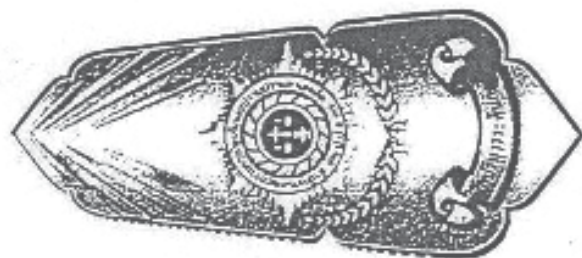
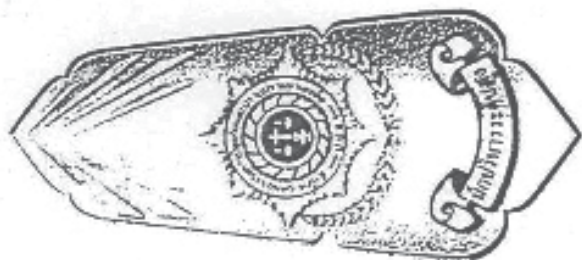
ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๖

พลตำรวจโท ชิตชัย วรณสถิตย์

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด



เข็มเครื่องหมายวิทยฐานะ



สถาบันพัฒนาบุคลากรด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

สำนักงาน ป.ป.ส.



พระราชบัญญัติ
มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิด
เกี่ยวกับยาเสพติด
พ.ศ. ๒๕๓๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๔
เป็นปีที่ ๔๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ ประกาศว่า
โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
(๑) พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่ง
มาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัย
อำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิด
เกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (๒)

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

(๑) ข้อความดังกล่าวเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๓๗ ก ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๓

(๒) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๗๐ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๓๔



“ยาเสพติด” หมายความว่า ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ และยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง ^(๓)

“กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด” หมายความว่า กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษและกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

“ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด” หมายความว่า การผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติด และให้หมายความรวมถึง การสมคบ สนับสนุน ช่วยเหลือ หรือพยายามกระทำความผิดดังกล่าวด้วย

“ทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการกระทำความผิด” หมายความว่า เงิน หรือทรัพย์สินที่ได้รับมาเนื่องจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และให้หมายความรวมถึง เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาโดยการใช้เงินหรือทรัพย์สินดังกล่าว ซื้อหรือกระทำไม่ว่าด้วยประการใดๆ ให้เงินหรือทรัพย์สินนั้นเปลี่ยนสภาพไปจากเดิมไม่ว่าจะมีการเปลี่ยนสภาพกี่ครั้ง และไม่ว่าเงินหรือทรัพย์สินนั้นจะอยู่ในความครอบครองของบุคคลอื่นโอนไปเป็นของบุคคลอื่นหรือปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนว่าเป็นของบุคคลอื่นก็ตาม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและให้หมายความรวมถึงประธานกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินด้วย

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม^(๔) รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและระเบียบนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕ ผู้ใดกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด แม้จะกระทำนอกราชอาณาจักรผู้นั้นจะต้องรับโทษในราชอาณาจักร ถ้าปรากฏว่า

^(๓) กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔

^(๔) เปลี่ยนแปลงเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม โดยมาตรา ๑๑๓ (๒) แห่งพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ และพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๘๗



(๑) ผู้กระทำความผิดหรือผู้ร่วมกระทำความผิดคนใดคนหนึ่งเป็นคนไทย หรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย หรือ

(๒) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าว และได้กระทำโดยประสงค์ให้ความผิดเกิดขึ้นในราชอาณาจักรหรือรัฐบาลไทยเป็นผู้เสียหาย หรือ

(๓) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าวและการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายของรัฐที่การกระทำเกิดขึ้นในเขตอำนาจของรัฐนั้น หากผู้นั้นได้ปรากฏตัวอยู่ในราชอาณาจักรและมิได้มีการส่งตัวผู้นั้นออกไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๖ ในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น

(๑) สนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดก่อนหรือขณะกระทำความผิด

(๒) จัดหาหรือให้เงินหรือทรัพย์สิน ยานพาหนะ สถานที่หรือวัตถุใดๆ เพื่อประโยชน์ หรือให้ความสะดวกแก่การกระทำความผิด หรือเพื่อให้ผู้กระทำความผิดถูกลงโทษ

(๓) จัดหาหรือให้เงินหรือทรัพย์สิน ที่ประชุม ที่พำนัก หรือที่ซ่อนเร้นเพื่อช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกแก่ผู้กระทำความผิด หรือเพื่อช่วยให้ผู้กระทำความผิดพ้นจากการถูกจับกุม

(๔) รับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากผู้กระทำความผิดเพื่อประโยชน์ หรือให้ความสะดวกแก่การกระทำความผิด หรือเพื่อให้ผู้กระทำความผิดถูกลงโทษ

(๕) ปกปิด ซ่อนเร้นหรือเอาไปเสียซึ่งยาเสพติดหรือวัตถุใดๆ ที่ใช้ในการกระทำความผิดเพื่อช่วยเหลือผู้กระทำความผิด

(๖) ชี้แนะ หรือติดต่อบุคคลอื่นเพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิด

ผู้ใดจัดหาหรือให้เงินหรือทรัพย์สิน ที่พำนักหรือที่ซ่อนเร้นเพื่อช่วยบิดา มารดา บุตร สามี หรือภริยาของตนให้พ้นจากการถูกจับกุม ศาลจะไม่ลงโทษผู้นั้นหรือลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้

มาตรา ๗ ผู้ใดพยายามกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดสำเร็จ

มาตรา ๘ ผู้ใดสมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ผู้นั้นสมคบกันกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าได้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกันตามวรรคหนึ่ง ผู้สมคบกันนั้นต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น



มาตรา ๙ ผู้ใดกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดโดยแต่งเครื่องแบบหรือโดยแต่งกายให้เข้าใจว่าเป็นเจ้าพนักงาน ข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานองค์การ หรือหน่วยงานของรัฐ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ต้องระวางโทษหนักกว่าโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นอีกกึ่งหนึ่ง

มาตรา ๑๐ กรรมการหรืออนุกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด เจ้าพนักงาน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ สมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาลหรือสภาท้องถิ่นอื่น ข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานองค์การหรือหน่วยงานของรัฐหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจผู้ใดกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหรือกระทำความผิดตามมาตรา ๔๒ ต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๑๑ กรรมการหรืออนุกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด เจ้าพนักงานหรือข้าราชการผู้ใดกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญาอันเนื่องเกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๑๒ การกำหนดโทษจำคุกที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๑ ให้กำหนดโทษจำคุกอย่างสูงที่สุดได้ไม่เกินห้าสิบปี

มาตรา ๑๓ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการ เลขาธิการ และพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๔ การจับกุมหรือการแจ้งข้อหาแก่ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๖ หรือตามมาตรา ๘ ต้องได้รับอนุมัติจากเลขาธิการก่อน และเมื่อดำเนินการตามที่ได้รับอนุมัติแล้ว ให้รายงานให้เลขาธิการทราบทันที

การขออนุมัติ การอนุมัติ และการรายงานตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ^(๕)

หมวด ๒

คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน

^(๖) **มาตรา ๑๕** ให้มีคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินคณะหนึ่งประกอบด้วย ปลัดกระทรวงยุติธรรม เป็นประธานกรรมการ อัยการสูงสุดเป็นรองประธานกรรมการ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมที่ดิน อธิบดีกรมบังคับคดี อธิบดีกรมศุลกากร อธิบดีกรมสรรพากร และผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นกรรมการ และเลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ

^(๕) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔

^(๖) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๓ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน



คณะกรรมการจะแต่งตั้งข้าราชการคนใดคนหนึ่งในสำนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งนอกจากประธานกรรมการไม่อาจมาประชุมได้ อาจมอบหมายให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือเทียบเท่าหรือผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในคณะกรรมการมาประชุมแทนเฉพาะครั้งนั้นก็ได้

มาตรา ๑๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๓๓

(๒) ตรวจสอบทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(๓) วินิจฉัยว่าทรัพย์สินใดของผู้ต้องหาหรือผู้อื่นเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหรือไม่

(๔) ยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามมาตรา ๒๒

(๕) วางระเบียบเกี่ยวกับการเก็บรักษา การนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาด และการนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ตามมาตรา ๒๔ และระเบียบเกี่ยวกับกองทุนตามมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘

คณะกรรมการอาจมอบหมายให้อนุกรรมการหรือเลขาธิการดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินตาม (๒) หรือดำเนินการยึดหรืออายัดตาม (๔) แล้วรายงานให้ทราบก็ได้

มาตรา ๑๗ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม หากรองประธานไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเสียงสองในสามของกรรมการที่มาประชุมกรรมการคนหนึ่งให้มเสียงหนึ่งในการลงคะแนน

มาตรา ๑๘ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ได้รับมอบหมายก็ได้และให้นำความในมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าทรัพย์สินของผู้ต้องหารายใดเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ให้คณะกรรมการสั่งให้มีการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้นั้น

ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน เลขาธิการอาจสั่งให้มีการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ต้องหาไปก่อนแล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบก็ได้

มาตรา ๒๐ ในการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ต้องหา หากมีหลักฐานเป็นที่เชื่อได้ว่าทรัพย์สินใดของผู้อื่นเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องหา โดยได้รับทรัพย์สินนั้นมาโดยเสน่หา หรือรู้ยู่่ว่าทรัพย์สินนั้นเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

ก็ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้มีการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้นั้นด้วย และให้นำความในมาตรา ๑๙ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๑ คณะกรรมการ หรือเลขาธิการอาจมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินแทนแล้วรายงานให้ทราบก็ได้ โดยให้ประกาศเพื่อให้ผู้ซึ่งอาจอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินยื่นคำร้อง พร้อมทั้งเอกสารหลักฐานต่อคณะกรรมการเพื่อขอรับทรัพย์สินคืนได้ด้วย

การตรวจสอบทรัพย์สินและการประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง^(๗)

มาตรา ๒๒ ในการตรวจสอบทรัพย์สิน ถ้าผู้ถูกตรวจสอบหรือผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สิน ไม่สามารถแสดงหลักฐานได้ว่าทรัพย์สินที่ถูกตรวจสอบไม่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือได้รับโอนทรัพย์สินนั้นมาโดยสุจริตและมีค่าตอบแทน หรือเป็นทรัพย์สินที่ได้มาตามสมควรในทาง ศีลธรรมอันดี หรือในทางกุศลสาธารณชน ให้คณะกรรมการสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้จนกว่าจะมีคำสั่ง เด็ดขาดไม่ฟ้องคดีซึ่งต้องไม่ช้ากว่าหนึ่งปีนับแต่วันยึดหรืออายัดหรือจนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้อง ในคดีที่ต้องหาขึ้น

เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบทรัพย์สิน หากมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าทรัพย์สินรายใดอาจมีการโอน ยักย้าย ซุกซ่อน หรือเป็นกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นอย่างอื่น ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งยึดหรืออายัด ทรัพย์สินรายนั้นไว้ชั่วคราวจนกว่าจะมีการวินิจฉัยตามมาตรา ๑๖(๓) ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิผู้ถูกตรวจสอบหรือ ผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินที่จะยื่นคำร้องขอผ่อนผันเพื่อขอรับทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์โดยไม่มี ประกันหรือมีประกันหรือมีประกันและหลักประกันก็ได้ และให้นำความในมาตรา ๑๙ วรรคสอง มาใช้บังคับ โดยอนุโลม

เมื่อมีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินชั่วคราวแล้ว ให้คณะกรรมการจัดให้มีการพิสูจน์ตามวรรคหนึ่ง โดยเร็ว และในกรณีที่ผู้ถูกตรวจสอบหรือผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินสามารถพิสูจน์ตามวรรคหนึ่งได้ ก็ให้คืนทรัพย์สินให้แก่ผู้นั้น แต่ถ้าไม่สามารถพิสูจน์ได้ ให้ถือว่า การยึดหรืออายัดตามวรรคสอง เป็นการยึด หรืออายัดตามวรรคหนึ่ง

การยื่นคำร้องขอผ่อนผันตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎ กระทรวง^(๘)

เพื่อประโยชน์ตามมาตรา นี้ คำว่า “ทรัพย์สิน” ให้หมายความรวมถึง

- (๑) ทรัพย์สินที่เปลี่ยนสภาพไป สิทธิเรียกร้อง ผลประโยชน์ และดอกผลจากทรัพย์สินดังกล่าว
- (๒) หนี้ที่บุคคลภายนอกถึงกำหนดชำระแก่ผู้ต้องหา

(๗) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิด เกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔

(๘) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิด เกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔

(๓) ทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องหาที่ได้รับ ขยายจำหน่าย โอนหรือยกย้ายไปเสียในระหว่างระยะเวลาสิบปีก่อนมีคำสั่งยึดหรืออายัด และภายหลังจากนั้น เว้นแต่ผู้รับโอนหรือผู้รับประโยชน์จะพิสูจน์ต่อคณะกรรมการได้ว่าการโอนหรือการกระทำนั้นได้กระทำไปโดยสุจริต และมีคำตอบแทน

มาตรา ๒๓ เมื่อคณะกรรมการหรือเลขาธิการแล้วแต่กรณี ได้มีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินได้แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินการยึดหรืออายัดทรัพย์สินและประเมินราคาทรัพย์สินนั้นโดยเร็วแล้วรายงานให้ทราบ

การยึดหรืออายัดทรัพย์สินและการประเมินราคาทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง (๙)

ทั้งนี้ ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๔ การเก็บรักษาทรัพย์สินที่คณะกรรมการได้มีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดไว้ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งไม่เหมาะสมที่จะเก็บรักษาไว้หรือหากเก็บรักษาไว้จะเป็นภาระแก่ทางราชการมากกว่าการนำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น เลขาธิการอาจสั่งให้นำทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาดหรือไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการแล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบก็ได้

การนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาดหรือการนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ตามวรรคสองให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ถ้าความปรากฏในภายหลังว่าทรัพย์สินที่นำไปใช้ตามวรรคสองมิใช่เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ให้คืนทรัพย์สินนั้นพร้อมทั้งชดใช้ค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนด โดยใช้จากเงินกองทุนให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ถ้าไม่อาจคืนทรัพย์สินได้ให้ชดใช้ราคาทรัพย์สินนั้นตามราคาที่ประเมินได้ในวันที่ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือตามราคาที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้น แล้วแต่กรณี

การประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามวรรคสี่ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๕ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาและตรวจสอบทรัพย์สิน ยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการและเลขาธิการ มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการ องค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจมาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานใดมาเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๙) ดูกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔



(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดที่เกี่ยวข้องมาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานใดมาเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา ทั้งนี้ รวมถึงการตรวจสอบจากธนาคาร ตลาดหลักทรัพย์และสถาบันการเงินด้วย

(๓) เข้าไปในเคหสถาน สถานที่ หรือยานพาหนะใดที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือมีทรัพย์สินตามมาตรา ๒๒ ซุกซ่อนอยู่ เพื่อทำการตรวจค้นหรือเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ ยึด หรืออายัดทรัพย์สิน ในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าหากไม่ดำเนินการในทันทีทรัพย์สินนั้นจะถูกยกย้ายก็ให้อำนาจเข้าไปในเวลากลางคืน

ในกรณีตาม (๓) ประธานกรรมการ หรือเลขาธิการจะมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการแทนแล้วรายงานให้ทราบก็ได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตามวรรคสอง ต้องแสดงเอกสารมอบหมายต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกครั้ง

มาตรา ๒๖ การยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามมาตรา ๒๒ ซึ่งกระทำโดยชอบด้วยกฎหมาย หากก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ใด ผู้กระทำไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นส่วนตัว

(๓๐) **มาตรา ๒๗** เมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งฟ้อง และทรัพย์สินที่คณะกรรมการมีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดตามมาตรา ๒๒ เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ก็ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องเพื่อขอให้ศาลสั่งรับทรัพย์สินนั้น โดยจะยื่นคำร้องไปพร้อมกับคำฟ้องหรือในเวลาใดๆ ก่อนศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาก็ได้ แต่ถ้ามียุติอันสมควรแสดงได้ว่าไม่สามารถยื่นคำร้องก่อนศาลชั้นต้นมีคำพิพากษา จะยื่นคำร้องภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาก็ได้ เว้นแต่มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้อง

ในกรณีที่พบว่าทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพิ่มขึ้นอีก ให้ยื่นคำร้องเพื่อขอให้ศาลสั่งรับทรัพย์สินนั้นภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษา เว้นแต่ มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้อง

(๓๑) **มาตรา ๒๘** เมื่อศาลสั่งรับคำร้องของพนักงานอัยการตามมาตรา ๒๗ แล้ว ให้ศาลสั่งให้ประกาศในหนังสือพิมพ์ที่มีจำหน่ายแพร่หลายในท้องถิ่นสองวันติดต่อกัน เพื่อให้ผู้ซึ่งอาจอ้างเป็นเจ้าของทรัพย์สินมายื่นคำร้องขอเข้ามาในคดีก่อนคดีถึงที่สุด ในกรณีที่มีหลักฐานแสดงว่าผู้ใดอาจอ้างเป็นเจ้าของทรัพย์สินได้ ก็ให้เลขาธิการมีหนังสือแจ้งให้ผู้นั้นทราบเพื่อใช้สิทธิดังกล่าวด้วย โดยแจ้งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามที่อยู่ครั้งหลังสุดของผู้นั้นเท่าที่ปรากฏหลักฐานในสำนวนการสอบสวน

ค่าใช้จ่ายในการประกาศและการแจ้ง ให้จ่ายจากเงินของกองทุน

มาตรา ๒๙ บรรดาทรัพย์สินซึ่งพนักงานอัยการได้ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งนั้น ให้ศาลได้ส่วน หากคดีมีมูลว่าเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ให้ศาลสั่งรับทรัพย์สินนั้น เว้นแต่บุคคลซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินได้ยื่นคำร้องขอคืนก่อนคดีถึงที่สุดและแสดงให้ศาลเห็นว่า

(๓๐) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๔ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

(๓๑) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๔ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

(๑) ตนเป็นเจ้าของที่แท้จริง และทรัพย์สินนั้นไม่ได้เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือ

(๒) ตนเป็นผู้รับโอน หรือผู้รับประโยชน์และได้ทรัพย์สินนั้นมาโดยสุจริตและมีค่าตอบแทน หรือได้มาตามสมควรในทางศีลธรรมอันดี หรือในทางกุศลสาธารณะ

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ถ้าปรากฏหลักฐานว่าจำเลยหรือผู้ถูกตรวจสอบเป็นผู้เกี่ยวข้องหรือเคยเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมาก่อน ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบรรดาเงินหรือทรัพย์สินที่ผู้นั้นมีอยู่หรือได้มาเกินกว่าฐานะ หรือความสามารถในการประกอบอาชีพหรือกิจกรรมอย่างอื่นโดยสุจริต เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(๑๒) **มาตรา ๓๐** บรรดาเครื่องมือ เครื่องใช้ ยานพาหนะ เครื่องจักรกล หรือทรัพย์สินอื่นใดที่ใช้ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือใช้เป็นอุปกรณ์ที่ได้รับผลในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ให้รับเสียทั้งสิ้นไม่ว่าจะมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่ก็ตาม

ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลที่พิจารณาคดีนั้น เพื่อขอให้ศาลสั่งรับทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง และเมื่อศาลสั่งรับคำร้องแล้วให้ศาลสั่งให้ประกาศในหนังสือพิมพ์ที่มีจำหน่ายแพร่หลายในท้องถิ่นสองวันติดต่อกัน เพื่อให้บุคคลซึ่งอาจอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินมายื่นคำร้องขอเข้ามาในคดีก่อนศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ทั้งนี้ ไม่ว่าในคดีดังกล่าวจะปรากฏตัวบุคคลซึ่งอาจเชื่อได้ว่าเป็นเจ้าของหรือไม่ก็ตาม

ค่าใช้จ่ายในการประกาศ ให้จ่ายจากเงินของกองทุน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ใดอ้างตัวเป็นเจ้าของก่อนศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งหรือในกรณีที่ปรากฏเจ้าของแต่เจ้าของไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าตนไม่มีโอกาสทราบ หรือไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการกระทำความผิดและจะมีการนำทรัพย์สินดังกล่าวไปใช้ในการกระทำความผิด หรือได้ใช้เป็นอุปกรณ์ที่ได้รับผลในการกระทำความผิด หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด ให้ศาลสั่งรับทรัพย์สินดังกล่าวได้เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่เริ่มประกาศในหนังสือพิมพ์รายวันตามวรรคสอง และในกรณีนี้มีให้นำมาตรา ๓๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับ

มาตรา ๓๑ ทรัพย์สินที่ศาลมีคำสั่งให้รับตามมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ ให้ตกเป็นของกองทุน

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่มิมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้องผู้ต้องหาหรือจำเลยรายใด ให้การยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้ต้องหาหรือจำเลยรายนั้น รวมทั้งทรัพย์สินของผู้อื่นที่ได้ยึดหรืออายัดไว้เนื่องจากเกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดของผู้ต้องหาหรือจำเลยรายนั้นสิ้นสุดลง ส่วนทรัพย์สินที่ไม่ปรากฏตัวเจ้าของที่ได้ยึดหรืออายัดไว้เนื่องจากการกระทำความผิดของผู้ต้องหาหรือจำเลยรายนั้น ถ้าไม่มีผู้ใดมาขอรับคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่มิมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้อง ให้ตกเป็นของกองทุน

(๑๒) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๕ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน



ในกรณีที่ไม้อาจดำเนินคดีได้ภายในสองปีนับแต่วันที่การกระทำความผิดเกิดและไม่อาจจับตัวผู้ต้องหาหรือจำเลยได้ ให้ทรัพย์สินที่ได้ยึดหรืออายัดไว้เนื่องจากการกระทำความผิดของผู้ต้องหาหรือจำเลยรายนั้นตกเป็นของกองทุน แต่ถ้าไม้อาจดำเนินคดีต่อไปได้เพราะเหตุที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยรายใดถึงแก่ความตาย ให้ทรัพย์สินตกเป็นของกองทุนแล้วแต่ภายในสองปีนับแต่วันที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยรายนั้นถึงแก่ความตาย และทายาทของผู้ต้องหาหรือจำเลยรายนั้นสามารถพิสูจน์ได้ว่าทรัพย์สินนั้นไม่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือผู้ต้องหาหรือจำเลยรายนั้นได้ทรัพย์สินดังกล่าวมาโดยสุจริตและมีค่าตอบแทน หรือได้มาตามสมควรในทางศีลธรรมอันดี หรือในทางกุศลสาธารณ ก็ให้คืนทรัพย์สินนั้นให้แก่ทายาทของผู้ต้องหาหรือจำเลยรายนั้น

มาตรา ๓๓ การขอรับทรัพย์สินคืนให้ยื่นคำร้องพร้อมทั้งเอกสารหลักฐานต่อคณะกรรมการ
การขอรับทรัพย์สินคืนและการคืนทรัพย์สินให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนด
ในกฎกระทรวง ^(๑๓)

หมวด ๓

กองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

มาตรา ๓๔ ให้จัดตั้งกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติดขึ้นกองทุนหนึ่งในสำนักงานเพื่อใช้ประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

มาตรา ๓๕ กองทุนตามมาตรา ๓๔ ประกอบด้วยทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

- (๑) ทรัพย์สินที่ตกเป็นของกองทุนตามมาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๒
- (๒) ทรัพย์สินที่มีผู้ให้
- (๓) ทรัพย์สินที่ได้รับจากรัฐบาล
- (๔) ผลประโยชน์ที่เกิดจากทรัพย์สินตาม (๑) (๒) และ (๓)

มาตรา ๓๖ กองทุนตามมาตรา ๓๕ ให้เป็นของสำนักงานโดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๓๗ การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินของกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๓๘ การจัดหาผลประโยชน์ การจัดการและการจำหน่ายทรัพย์สินของกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๓๙ ภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน ให้เลขาธิการเสนอบุคลากรและรายงานการรับจ่ายเงินของกองทุนในปีที่ล่วงมาแล้วซึ่งสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบรับรองต่อรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

^(๑๓) ดูกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔



ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีเห็นว่าเงินกองทุนมีมากพอสมควร ซึ่งเมื่อนำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของกองทุนแล้วยังคงมีเงินเหลืออยู่อีกเป็นจำนวนมาก คณะรัฐมนตรีจะมีมติให้ส่งเงินกองทุนจำนวนใดจำนวนหนึ่งเข้าคลังเป็นรายได้แผ่นดินก็ได้

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๐ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือไม่ส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐาน ตามมาตรา ๒๕(๒) หรือขัดขวาง หรือไม่ให้ความสะดวกตามมาตรา ๒๕(๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดรู้หรืออาจรู้ความลับในราชการเกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ กระทำด้วยประการใดๆ ให้ผู้อื่นรู้หรืออาจรู้ความลับดังกล่าว เว้นแต่เป็นการปฏิบัติการตามหน้าที่หรือ ตามกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๒ ผู้ใดยกย้าย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้สูญหายหรือรั่วรั่วประโยชน์ หรือ รั่วโดยมิชอบด้วยประการใดซึ่งทรัพย์สินที่มีคำสั่งยึดหรืออายัดหรือที่ตนรู้ว่าจะถูกยึดหรืออายัดตาม พระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อให้การปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นจำเป็นต้องมีการกำหนดมาตรการต่างๆ เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการปราบปรามผู้กระทำความผิดตามกฎหมายดังกล่าวขึ้นโดยเฉพาะ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้



กฎกระทรวง

(พ.ศ. ๒๕๓๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปราม

ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ ^(๑)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ และมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจ ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย^(๒) นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษและยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดที่เป็นยาเสพติดตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ มีดังต่อไปนี้

- (๑) เฮโรอีน
- (๒) มอร์ฟิน
- (๓) ฝิ่น
- (๔) โคคาอิน
- (๕) อาเซติก แอนไฮไดรด์
- (๖) อาเซติล คลอไรด์
- (๗) เอทิลีน ไดอะเซเตต
- (๘) กัญชา
- (๙) ไดเมทอกซีแอมเฟตามีน
- (๑๐) ไดเมทอกซีโบรโมแอมเฟตามีน
- (๑๑) ๒,๕-ไดเมทอกซี-๔-เอทิลแอมเฟตามีน
- (๑๒) เมทิลลีนไดออกซีแอมเฟตามีน

(๑) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๕๕ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๓๕

(๒) ข้อความดังกล่าวเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๔๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔

(๑๓) ๓,๔-เมทิลลีนไดออกซีเมทแอมเฟตามีน

(๑๔) ๕-เมทอกซี-๓,๔ เมทิลลีนไดออกซีแอมเฟตามีน

(๑๕) พาราเมทอกซีแอมเฟตามีน

(๑๖) ไตรเมทอกซีแอมเฟตามีน

(๑๗) เดกซ์ไทรโลเซอไรด์ หรือแอลเอสดี หรือแอลเอสดี-๒๕

(๑๘) แอมเฟตามีน

(๑๙) เดกซ์แอมเฟตามีน

(๒๐) เมทแอมเฟตามีน

(๒๑) อีเฟดรีน

(๓)(๒๒) คีตามีน

(๔)(๒๓) ชูโดอีเฟดรีน เว้นแต่ชูโดอีเฟดรีนซึ่งเป็นส่วนผสมในตำรับยาสูตรผสมตามพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ และชูโดอีเฟดรีนซึ่งเป็นส่วนผสมในตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒

(๕)(๒๔) เฟนเดอมีน

(๖)(๒๕) มิดาโซแลม

ข้อ ๒ ยาเสพติดตามข้อ ๑ ให้รวมถึงวัตถุที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่นแต่มีชื่อหรือส่วนประกอบทางเคมีอย่างเดียวกันกับยาเสพติดดังกล่าว และเกลือใด ๆ ของยาเสพติดดังกล่าวด้วย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

(๓)-(๖) (๒๒) (๒๓) (๒๔) และ (๒๕) เพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๔๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙ ตอน ๖๕ ก ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๕



กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปราม

ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๕^(๑)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๕ นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การขออนุมัติจับกุมผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๘ ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจผู้เป็นหัวหน้าในการสืบสวนซึ่งมียศตั้งแต่นายร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่า นายร้อยตำรวจตรี หรือเป็นข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไป หรือหัวหน้าพนักงานสอบสวน ยื่นคำขออนุมัติจับกุมต่อเลขาธิการคำขอตามวรรคหนึ่งต้องระบุชื่อผู้กระทำความผิดซึ่งประสงค์จะขอจับกุมรวมทั้งระบุข้อหาให้ชัดเจน และให้ยื่นคำขอพร้อมกับเอกสารหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) บันทึกลงแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับพฤติการณ์แห่งความผิดและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

(๒) รายงานการสืบสวนเกี่ยวกับพฤติการณ์และสถานภาพส่วนบุคคลของผู้กระทำความผิดที่ขออนุมัติจับกุมนั้น เช่น ประวัติบุคคลหรือประวัติอาชญากร

(๓) พยานหลักฐานอื่นที่ทำให้เชื่อได้ว่าผู้นั้นได้กระทำความผิดในข้อหาที่ขออนุมัติจับกุม

ข้อ ๒ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๘ เป็นผู้ต้องหาซึ่งถูกจับกุมในความผิดอื่น ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในการสอบสวนดำเนินคดีในความผิดอื่นนั้น รายงานหัวหน้าพนักงานสอบสวนและให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนยื่นคำขออนุมัติแจ้งข้อหาเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๘ แก่ผู้นั้นต่อเลขาธิการโดยเร็ว

ให้นำความในวรรคสองของข้อ ๑ มาใช้บังคับแก่การยื่นคำขออนุมัติแจ้งข้อหาตามวรรคหนึ่ง โดยอนุโลม

ข้อ ๓ ในการพิจารณาคำขอ เลขาธิการอาจเรียกให้พนักงานฝ่ายปกครอง ตำรวจผู้ทำการสืบสวน พนักงานสอบสวน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือส่งพยานหลักฐานเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ข้อ ๔ ให้เลขาธิการพิจารณาคำขออนุมัติตามข้อ ๑ หรือข้อ ๒ ให้แล้วเสร็จภายในห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นจะขยายเวลาออกไปอีกได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินห้าวัน โดยต้องบันทึกเหตุจำเป็นดังกล่าวไว้ด้วย

(๑) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๕๕ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๓๕

เมื่อเลขาธิการได้มีคำสั่งประการใดแล้ว ให้มีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้ขออนุมัติทราบโดยไม่ชักช้า หรือจะให้ผู้ขออนุมัติลงลายมือชื่อรับทราบในคำสั่งนั้นก็ได้

ข้อ ๕ ในกรณีที่ได้รับอนุมัติจากเลขาธิการ ให้ผู้ขอรับอนุมัติรีบดำเนินการตามที่ได้รับอนุมัติแล้ว รายงานให้เลขาธิการทราบโดยเร็ว แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสามวันนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการตามที่ได้รับอนุมัตินั้น

ในกรณีไม่สามารถดำเนินการตามที่ได้รับอนุมัติได้ภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งอนุมัติ ก็ให้รายงานเลขาธิการทราบโดยเร็ว แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสามวันนับแต่วันที่ครบกำหนดดังกล่าว

ข้อ ๖ ในการรายงานตามข้อ ๕ ให้รายงานด้วยว่ามีหรือได้รับข้อมูลหรือหลักฐานเกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๘ ที่ถูกจับกุมหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการกระทำความผิดของบุคคลดังกล่าวด้วยหรือไม่อย่างไร

การรายงานข้อมูลหรือหลักฐานเกี่ยวกับทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้ทุกขณะที่ได้รับข้อมูลหรือหลักฐาน

ข้อ ๗ ในกรณีที่มีการออกหมายจับ ให้ผู้ขออนุมัติส่งสำเนาหมายจับให้เลขาธิการทราบโดยเร็ว

ข้อ ๘ คำขออนุมัติ หนังสือแจ้งคำสั่งอนุมัติ และรายงานต่าง ๆ ตามกฎกระทรวงนี้ ให้เป็นไปตามแบบที่สำนักงานกำหนด

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๔

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี



กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปราม

ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๕^๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๕ นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินตามกฎกระทรวงนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจะต้องดำเนินการภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการที่คณะกรรมการแต่งตั้ง

ข้อ ๒ เมื่อได้รับมอบหมายให้ตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ต้องหาในคดีเกี่ยวกับยาเสพติด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบดังนี้

(๑) รวบรวมข้อมูลเพื่อให้ได้ทราบถึงทรัพย์สินที่ได้มาหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด จากข้อมูลเอกสาร หรือหลักฐานที่ได้รับจากการรายงานการจับกุมตามมาตรา ๑๔ รายงานที่ได้รับตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการประสานงานในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๒๗^๒ และจากรายงานที่ได้รับจากการสืบสวนในทางอื่น

(๒) ในการตรวจสอบทรัพย์สินตามที่รวบรวมได้ตาม (๑) พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องตรวจสอบให้ทราบถึงรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินนั้นให้ปรากฏว่าทรัพย์สินนั้นเป็นของผู้ใด ผู้เป็นเจ้าของทรัพย์สินได้ทรัพย์สินนั้นมาโดยวิธีใดเมื่อใดมีหลักฐานการได้มาอย่างใด และมีราคาโดยประมาณเท่าใด

(๓) จัดทำรายละเอียดแสดงรายการทรัพย์สินที่ตรวจสอบรวมทั้งรายละเอียดที่ได้จากการตรวจสอบลงไว้ในสารบบคดีบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ตรวจสอบตามแบบที่สำนักงานกำหนด

ข้อ ๓ ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบทรัพย์สินหรือมีเหตุอันสมควรที่เชื่อได้ว่าทรัพย์สินที่ต้องตรวจสอบ อาจมีการโอน ยักยอก ซุกซ่อน พนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับมอบหมายอาจร้องขอให้คณะกรรมการโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๒ สั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้ชั่วคราวก่อนได้ หรืออาจร้องขอให้มอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามมาตรา ๒๕ แทนคณะกรรมการได้

ข้อ ๔ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและรายละเอียดต่างๆ อันจะเป็นประโยชน์แก่การรวบรวมข้อมูลเอกสาร และพยานหลักฐานในการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ที่ถูกตรวจสอบทรัพย์สิน

^๑ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๕๕ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๓๕

^๒ ถูกยกเลิกโดย ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการประสานงานในคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๗

(๑) ในกรณีที่เป็นการตรวจสอบสั่งหาทรัพย์สิน พนักงานเจ้าหน้าที่อาจขอความร่วมมือไปยังเจ้าพนักงานที่ดินหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินที่เกี่ยวข้อง เพื่อขอให้ดำเนินการตรวจสอบให้ก็ได้

(๒) ในกรณีที่เป็นการตรวจสอบสั่งหาทรัพย์สิน

(ก) สำหรับสั่งหาทรัพย์สินที่ต้องมีทะเบียนตามกฎหมาย พนักงานเจ้าหน้าที่อาจขอความร่วมมือไปยังนายทะเบียนหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการจดทะเบียนสั่งหาทรัพย์สินที่เกี่ยวข้อง เพื่อขอให้ดำเนินการตรวจสอบให้ก็ได้

(ข) สำหรับสั่งหาทรัพย์สินอื่น หากพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าบุคคลใดมีข้อมูล เอกสาร หรือพยานหลักฐานใด ๆ ที่เกี่ยวกับสั่งหาทรัพย์สินของผู้ต้องหาที่ถูกตรวจสอบทรัพย์สิน พนักงานเจ้าหน้าที่อาจขอให้บุคคลดังกล่าวมาให้อภัยคำ หรือให้แจ้งข้อมูล หรือให้ส่งเอกสารหรือพยานหลักฐานนั้นก็ได้

(๓) การตรวจสอบการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้ต้องหาที่ถูกตรวจสอบทรัพย์สิน ให้ตรวจสอบจากการจดทะเบียนที่ได้กระทำภายในระยะเวลาสิบปีก่อนวันที่ผู้ต้องหานั้นถูกจับกุมหรือได้รับการแจ้งข้อกล่าวหา และที่ได้กระทำภายหลังวันดังกล่าวด้วย

(๔) การตรวจสอบทรัพย์สินประเภทเงินฝากธนาคารหรือเงินฝากในสถาบันการเงิน พนักงานเจ้าหน้าที่อาจขอความร่วมมือจากสำนักงานใหญ่ของธนาคารหรือสถาบันการเงินนั้น เพื่อขอเอกสารหลักฐานเงินฝากในชื่อของผู้ถูกตรวจสอบที่มีหรือที่เคยมี บุคคลในครอบครัวรวมทั้งที่ใช้นามอื่น ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาไม่อาจสั่งจ่ายหรือมีอำนาจสั่งจ่ายร่วมกับบุคคลอื่นได้

(๕) การตรวจสอบพยานหลักฐานอื่นๆ ให้ตรวจสอบตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๕ ในกรณีทรัพย์สินที่ตรวจสอบได้มีหลักฐานของทางราชการหรือหลักฐานอื่นที่ปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ระบุว่าทรัพย์สินดังกล่าวเป็นของบุคคลอื่น หรือในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าบุคคลอื่นอาจอ้างตัวเป็นเจ้าของทรัพย์สินนั้นได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือแจ้งให้บุคคลดังกล่าวทราบถึงการตรวจสอบทรัพย์สินนั้น

ในกรณีที่ไมอาจทราบได้ว่าทรัพย์สินนั้นเป็นของบุคคลใด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปิดประกาศแจ้งการตรวจสอบทรัพย์สินนั้นไว้ในที่เปิดเผย ณ ที่ทำการของสำนักงานทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค และที่สำนักงานเขตหรือที่ว่าการอำเภอแห่งท้องที่ที่ตรวจสอบพบทรัพย์สินนั้น เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน และประกาศในหนังสือพิมพ์รายวันที่มีจำหน่าย ในท้องที่นั้นอย่างน้อยสองฉบับ เป็นเวลาอย่างน้อยสองวันติดต่อกัน และในกรณีที่เป็นการสั่งหาทรัพย์สิน ให้ปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานที่ดินแห่งท้องที่ที่สั่งหาทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ และบริเวณที่ตั้งของสั่งหาทรัพย์สินนั้นด้วย

การมีหนังสือแจ้งตามวรรคหนึ่งและการประกาศตามวรรคสองนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ระบุรายละเอียดของทรัพย์สินให้ชัดเจนเพียงพอที่บุคคลทั่วไปจะเข้าใจได้ถึง ประเภท ชนิด ลักษณะ ขนาด หรือจำนวน และท้องที่ที่ตรวจสอบพบหรือที่เป็นที่ตั้งของทรัพย์สินนั้น



ข้อ ๖ ในระหว่างที่ยังไม่มีคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สิน เจ้าของทรัพย์สินอาจไปแสดงตัวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อขอรับทรัพย์สินของตนคืนได้ในวันและเวลาทำการของพนักงานเจ้าหน้าที่หากว่าทรัพย์สินนั้นไม่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหรือเจ้าของทรัพย์สินได้รับโอนทรัพย์สินนั้นมาโดยสุจริตและมีค่าตอบแทน หรือได้มาตามสมควรในทางศีลธรรมอันดีหรือในทางกุศลสาธารณะ โดยให้นำพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปแสดงด้วย ในการนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกปากคำของบุคคลดังกล่าวและรายละเอียดแห่งพยานหลักฐานนั้นไว้เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการต่อไป

ข้อ ๗ เมื่อได้ดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินเสร็จแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานผลการดำเนินการพร้อมด้วยสารบบคดีบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ตรวจสอบได้ต่อเลขาธิการเพื่อเลขาธิการจะได้นำเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาต่อไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี



กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปราม

ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔^{*}

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๒๒ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ททรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัดไว้ชั่วคราวตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือเลขาธิการนั้น ผู้ถูกตรวจสอบทรัพย์สินหรือผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินอาจยื่นคำร้องขอผ่อนผันต่อเลขาธิการเพื่อขอรับทรัพย์สินดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ในเวลาใดๆ ก็ได้ก่อนที่คณะกรรมการจะมีคำสั่งตามมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง ให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้น โดยให้แสดงเหตุผลและความจำเป็นในการนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ รวมทั้งกำหนดเวลาที่จะนำทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์และผู้ซึ่งจะเป็นผู้ใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินนั้น และในกรณีที่ผู้ยื่นคำร้องเป็นผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สิน ให้แสดงหลักฐานแห่งการเป็นเจ้าของทรัพย์สินนั้นด้วย

คำร้องตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามแบบที่สำนักงานกำหนด

ข้อ ๒ การพิจารณาอนุญาตให้นำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์นั้น ให้พิจารณาหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ประกอบด้วย

- (๑) เหตุผล ความจำเป็น และความเร่งด่วนที่จะต้องนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์
- (๒) ความน่าเชื่อถือของผู้ที่จะนำทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์
- (๓) ประเภทและมูลค่าของทรัพย์สินและลักษณะของการนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ว่าจะมีความเสี่ยงภัยหรือเสี่ยงต่อความเสียหายหรือไม่เพียงใด
- (๔) ระยะเวลาที่จะนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์

ข้อ ๓ คณะกรรมการจะอนุญาตให้ผู้ถูกตรวจสอบหรือผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินนำทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์โดยไม่มีประกัน หรือมีประกัน หรือมีประกันและหลักประกันก็ได้ แต่การจะอนุญาตให้บุคคลอื่นนอกจากบุคคลดังกล่าว เป็นผู้นำทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์ ให้กระทำโดยมีหลักประกัน

ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน เลขาธิการอาจอนุญาตให้มีการนำทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์ก่อนโดยมีหลักประกันแล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบก็ได้ ในกรณีเช่นนี้คณะกรรมการจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิกถอนการอนุญาตเสียก็ได้

^{*} ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๕๕ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๓๕



การอนุญาตตามวรรคหนึ่งและวรรคสองจะกระทำโดยกำหนดเงื่อนไขใดๆ ให้ผู้ได้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามก็ได้

ข้อ ๔ การผ่อนผันให้นำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์โดยไม่มีประกันนั้น เมื่อผู้ได้รับอนุญาตได้ทำสัญญารับมอบทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์แล้ว ให้ส่งมอบทรัพย์สินแก่ผู้ได้รับอนุญาต

การผ่อนผันให้นำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์โดยมีหลักประกันนั้น เมื่อผู้ได้รับอนุญาตได้ทำสัญญารับมอบทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์พร้อมทั้งส่งมอบหลักประกันแก่สำนักงานแล้ว ให้ส่งมอบทรัพย์สินนั้นแก่ผู้ได้รับอนุญาต

สัญญาตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้เป็นไปตามแบบที่สำนักงานกำหนด และอย่างน้อยต้องระบุรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ได้รับอนุญาต กำหนดเวลาที่อนุญาต และข้อความยินยอมชดใช้ค่าเสียหายตามจำนวนหรืออัตราที่กำหนดในกรณีที่ทรัพย์สินนั้นชำรุดบกพร่องหรือสูญหาย

ข้อ ๕ หลักประกันอาจใช้อย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินสด
- (๒) พันธบัตรรัฐบาลไทย
- (๓) เชื้อธนาคารหรือตราพื้ที่อาจขึ้นเงินได้ในวันส่งมอบเป็นหลักประกัน
- (๔) หุ่นหรือหุ่นกึ่งที่ออกโดยนิติบุคคลที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น
- (๕) อสังหาริมทรัพย์
- (๖) บุคคลอื่นโดยมีหลักประกันตาม (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) มอบเป็นหลักประกัน
- (๗) หลักทรัพย์อื่นที่คณะกรรมการเห็นสมควรให้รับเป็นหลักประกันได้

ข้อ ๖ ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำสั่งตามมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง ให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่ได้มีการอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ ให้ถือว่าคำสั่งดังกล่าวมีผลเป็นการเพิกถอนการอนุญาตนั้น

ข้อ ๗ ในกรณีที่ผู้ได้รับอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดหรือการนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต คณะกรรมการอาจมีคำสั่งเพิกถอนการอนุญาตทั้งหมดหรือบางส่วน หรือจะกำหนดเงื่อนไขใดๆ เพิ่มเติมก็ได้

ในกรณีที่เห็นสมควร คณะกรรมการอาจมีคำสั่งให้มีการวางหลักประกันเพิ่มขึ้น หรือดีกว่าเดิมภายในเวลาที่กำหนดก็ได้

ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน เลขาธิการอาจมีคำสั่งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองไปก่อนก็ได้ แล้วรายงานคณะกรรมการในโอกาสแรกที่มีการประชุมของคณะกรรมการ

ข้อ ๘ ให้เลขาธิการแจ้งคำสั่งตามข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับอนุญาตทราบและดำเนินการตามคำสั่งโดยเร็ว และในกรณีที่ผู้ได้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้นภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้คณะกรรมการหรือเลขาธิการเพิกถอนการอนุญาตนั้นทั้งหมดหรือแต่บางส่วนได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๙ ให้ผู้ได้รับอนุญาตรีบส่งคืนทรัพย์สินที่นำไปใช้ประโยชน์ให้แก่สำนักงานทันทีเมื่อปรากฏว่า

- (๑) มีคำสั่งเพิกถอนการอนุญาต
 - (๒) ครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุญาต หรือ
 - (๓) ผู้นำทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์หมดความจำเป็นที่จะต้องใช้ประโยชน์ทรัพย์สินนั้นแล้ว
- การส่งคืนทรัพย์สิน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานกำหนด

ข้อ ๑๐ หลักประกันนั้น ถ้ามิได้มีการกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ให้จัดการดังต่อไปนี้

- (๑) ให้ส่งคืน เมื่อการนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์เป็นไปโดยถูกต้องตามสัญญาและผู้ได้รับอนุญาตได้ส่งคืนทรัพย์สินนั้นแล้ว แต่ในกรณีที่ทรัพย์สินที่ส่งคืนนั้นมีความชำรุดบกพร่องหรือเสียหายอย่างใด ๆ อันเนื่องมาแต่การนำไปใช้ประโยชน์ ให้หักค่าเสียหายเอาจากหลักประกันนั้นตามส่วน
- (๒) ให้รีบ เมื่อผู้ได้รับอนุญาตไม่ส่งทรัพย์สินคืนตามสัญญา ไม่ว่าด้วยเหตุใดๆ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๔

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี



กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๓๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปราม

ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔^๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๒๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

การยึดและอายัดทรัพย์สิน

ข้อ ๑ เมื่อคณะกรรมการหรือเลขาธิการมีคำสั่งให้ยึดอสังหาริมทรัพย์ใดแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงานที่ดินหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์นั้นทราบโดยเร็ว และให้เจ้าพนักงานที่ดินหรือเจ้าหน้าที่ดังกล่าวบันทึกการส่งยึดนั้นไว้

ข้อ ๒ ก่อนทำการยึดทรัพย์สิน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงเอกสารการมอบหมายตามมาตรา ๒๕ และคำสั่งยึดทรัพย์สินต่อผู้ถูกตรวจสอบหรือเจ้าของทรัพย์สิน ถ้าไม่พบตัวผู้นั้นก็ให้แสดงต่อบุคคลผู้ครอบครองหรือบุคคลในครอบครัวของผู้ครอบครองทรัพย์สิน หากไม่พบตัวบุคคลใดๆ ณ ที่ทำการยึดนั้น ก็ให้ดำเนินการยึดโดยให้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือพนักงานฝ่ายปกครองในท้องถิ่นนั้นมาร่วมเป็นพยานด้วย

ข้อ ๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการยึดทรัพย์สินได้ทุกวัน ในระหว่างเวลากลางวัน เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าหากไม่ได้ดำเนินการในทันทีทรัพย์สินนั้นจะสูญหายหรือถูกยกย้าย ก็ให้มีอำนาจดำเนินการยึดในเวลากลางคืนได้

ข้อ ๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปิดประกาศการยึดไว้ ณ บริเวณอสังหาริมทรัพย์นั้น และมีหนังสือแจ้งการยึดให้ผู้ถูกตรวจสอบ เจ้าของอสังหาริมทรัพย์และเจ้าของร่วมทราบ หากไม่สามารถแจ้งแก่บุคคลดังกล่าวได้ ให้ปิดประกาศแจ้งการยึดไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานที่ดินและสำนักงานเขตหรือที่ว่าการอำเภอแห่งท้องที่อันเป็นที่ตั้งแห่งอสังหาริมทรัพย์นั้น และที่ทำการของสำนักงานทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถนำหนังสือสำคัญสำหรับอสังหาริมทรัพย์มาได้ให้นำหนังสือสำคัญนั้นมาเก็บรักษาไว้ ณ ที่สำนักงาน

^๑ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๕๕ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๓๕



ข้อ ๕ ในการยึดที่ดินที่มีโรงเรือน สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งใดๆ ที่เป็นของผู้อื่นรวมอยู่ด้วย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกถ้อยคำผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองสิ่งนั้นให้ปรากฏว่ามีสิทธิในที่ดินนั้นอย่างไร เช่น สิทธิอาศัย สิทธิการเช่า หรือสิทธิเหนือพื้นดิน

ข้อ ๖ การยึดโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดแจ้งรายละเอียดของสิ่งเหล่านั้นตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๗ การยึดสิ่งหาหมากหรือทรัพย์สิน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือแจ้งการยึดให้ผู้ถูกตรวจสอบเจ้าของทรัพย์สิน หรือเจ้าของร่วมทราบ หากไม่สามารถแจ้งแก่บุคคลดังกล่าวได้ ให้ปิดประกาศแจ้งการยึดไว้ ณ ที่ทำการของสำนักงานทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

กรณียึดสิ่งหาหมากหรือทรัพย์สินที่มีทะเบียนกรรมสิทธิ์ เช่น เรือกำปั่น หรือเรือที่มีระวางตั้งแต่หกตันขึ้นไป เรือกลไฟ หรือรถยนต์ที่มีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป แพนคอนอยู่อาศัย เครื่องจักร อากาศยาน ให้แจ้งการยึดไปยังนายทะเบียนแห่งทรัพย์สินนั้นและให้นายทะเบียนบันทึกการยึดนั้นไว้

ข้อ ๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำบัญชีทรัพย์สินที่ยึดโดยแสดงรายละเอียด เช่น ชื่อ ประเภท จำนวน ขนาด น้ำหนัก สภาพของทรัพย์สิน ตามลำดับหมายเลขไว้และให้แสดงเครื่องหมายไว้ที่ทรัพย์สินนั้น ให้เห็นโดยประจักษ์แจ้งว่าได้มีการยึดแล้วตามวิธีที่เห็นสมควร

ข้อ ๙ เมื่อได้ยึดทรัพย์สินแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดการให้ผู้ถูกตรวจสอบ หรือเจ้าของทรัพย์สิน หรือผู้ที่ครอบครองหรือผู้ที่อยู่ในครอบครองของผู้ครอบครองทรัพย์สินนั้นลงนามรับรองบัญชีทรัพย์สินที่ยึดไว้ หากผู้นั้นไม่ยินยอมลงลายมือชื่อ หรือในกรณีไม่มีบุคคลดังกล่าว ให้จัดแจ้งในบัญชีทรัพย์สินที่ยึดและให้เจ้าหน้าที่ตำรวจหรือพนักงานฝ่ายปกครองในท้องที่นั้นลงลายมือชื่อรับรองแทน

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการยึดสิ่งหาหมากหรือทรัพย์สินใดแล้วไม่สามารถขนย้ายสิ่งหาหมากหรือทรัพย์สินนั้นมาเก็บรักษาไว้ได้ หรือสิ่งหาหมากหรือทรัพย์สินนั้นมีสภาพไม่เหมาะสมที่จะนำมาเก็บรักษาให้รายงานเลขาธิการทราบเพื่อพิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควร

ในกรณีที่เลขาธิการยังไม่มีคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการยึดนั้นจัดการเก็บ รักษาทรัพย์สินไว้ตามที่เห็นสมควรไปพลางก่อน

ข้อ ๑๑ เมื่อคณะกรรมการมีคำสั่งให้อายัดทรัพย์สินหรือสิทธิเรียกร้องใดแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งคำสั่งแก่ผู้ถูกตรวจสอบหรือเจ้าของทรัพย์สินและบุคคลภายนอก ซึ่งต้องรับผิดชอบเพื่อชำระหนี้หรือส่งมอบสิ่งของนั้น

ข้อ ๑๒ ถ้าค่าแห่งสิทธิเรียกร้องซึ่งอายัดไว้นั้นต้องเสื่อมเสียไปเพราะความผิดของบุคคลภายนอก เนื่องจากการที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งอายัดไม่ว่าด้วยประการใดๆ ให้คณะกรรมการหรือเลขาธิการเรียกให้บุคคลภายนอกนั้นรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายใดๆ อันเกิดขึ้นแต่การนั้น

ข้อ ๑๓ คำสั่งอายัดนั้น อาจออกได้ไม่ว่าหนี้ของบุคคลภายนอกนั้นจะมีข้อโต้แย้ง ข้อจำกัด หรือเงื่อนไข หรือว่าได้กำหนดจำนวนไว้แน่นอนหรือไม่



หมวด ๒

การประเมินราคาทรัพย์สิน

ข้อ ๑๔ เมื่อมีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินรายใดแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายดำเนินการประเมินราคาทรัพย์สินดังกล่าวโดยเร็ว

ข้อ ๑๕ ในการประเมินราคาทรัพย์สินบางประเภท พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายอาจ ขอความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีความรู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบประเภท ชนิด และประเมินราคาทรัพย์สินนั้นได้

ข้อ ๑๖ กรณีที่คณะกรรมการหรือเลขาธิการเห็นว่าราคาทรัพย์สินที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินต่ำหรือสูงเกินไป คณะกรรมการหรือเลขาธิการอาจสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ชี้แจงเหตุผลแห่งการประเมิน หรือสั่งให้มีการประเมินราคาทรัพย์สินนั้นใหม่ได้

ข้อ ๑๗ การประเมินราคาทรัพย์สินให้ประเมินตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) การประเมินราคาที่ดินให้ถือหลักเปรียบเทียบกับราคาตลาดหรืออิงราคาที่เกี่ยวข้องกับราคาตลาดให้มากที่สุด แต่ไม่ต่ำกว่าราคาประเมินของกรมที่ดินซึ่งใช้ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม

(๒) การประเมินราคาโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้าง

(ก) อาคารที่ก่อสร้างใหม่ให้ถือหลักการถอดแบบคำนวณตามวิธีการของการก่อสร้าง

(ข) อาคารที่ใช้งานแล้ว ให้คำนวณตามตารางสำเร็จของทางราชการ

(๓) การประเมินราคาทรัพย์สินอื่น ๆ

(ก) สำหรับของใหม่ ให้ถือราคาตลาดเป็นเกณฑ์การประเมิน

(ข) สำหรับของเก่า ให้ถือตามราคาตลาดหักด้วยค่าเสื่อมราคาตามสภาพความเป็นจริงหรือตามวิธีการที่กำหนดไว้

(ค) สำหรับราคาหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ ให้ใช้ราคาซื้อขายครั้งหลังสุด ส่วนราคาหุ้นกู้ ให้ใช้ราคาที่ตราไว้และราคาหุ้นในบริษัทต่างๆ ให้ประเมินราคาโดยการประเมินฐานะทางการเงินและการดำเนินงานของบริษัทนั้น

ข้อ ๑๘ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการยึดหรืออายัด และประเมินราคาทรัพย์สินเสร็จแล้ว ให้ทำรายงานเสนอต่อคณะกรรมการหรือเลขาธิการ แล้วแต่กรณี พร้อมแนบบัญชีทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดนั้นไปด้วย

ข้อ ๑๙ ค่าใช้จ่ายในการยึด อายัด เก็บรักษาทรัพย์สินชั่วคราว และประเมินราคาทรัพย์สินให้เป็นไปตามที่เลขาธิการกำหนด โดยใช้เงินจากกองทุน

ข้อ ๒๐ เอกสารการยึด อายัด ประเมินราคาทรัพย์สินและรายงานต่างๆ ให้เป็นไปตามแบบที่สำนักงานกำหนด

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี



กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๓๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปราม ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔^๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๓๓ วรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกรณีที่ต้องคืนทรัพย์สินให้สำนักงานมีหนังสือแจ้งให้ผู้ซึ่งมีสิทธิได้รับทรัพย์สินนั้น คืนตามที่อยู่ครั้งสุดท้ายของผู้ที่นำทรัพย์สินมาฝากในสำนักงานสอบสวนทราบเพื่อมารับทรัพย์สินดังกล่าวคืนไป เว้นแต่ทรัพย์สินนั้นจะมีผู้ยื่นคำร้องขอคืนไว้แล้ว

ข้อ ๒ ในกรณีที่ผู้ฝากทรัพย์สินต้องคืนตามข้อ ๑ ให้สำนักงานประกาศในหนังสือพิมพ์รายวันอย่างน้อยสองฉบับ เป็นเวลาอย่างน้อยสองวันติดต่อกัน เพื่อให้ผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของมายื่นคำร้องต่อเลขาธิการเพื่อขอรับทรัพย์สินคืนและให้เลขาธิการเสนอคำร้องนั้นต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาต่อไป

คำร้องตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่สำนักงานกำหนด

ข้อ ๓ ผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ อาจยื่นคำร้องต่อเลขาธิการเพื่อขอรับทรัพย์สินของตนคืนในเวลาใดๆ ก็ได้ ก่อนที่คณะกรรมการจะมีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้น

คำร้องตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามแบบที่สำนักงานกำหนด

ข้อ ๔ คำร้องตามข้อ ๒ และข้อ ๓ อย่างน้อยต้องยื่นพร้อมเอกสารหรือหลักฐานทางทะเบียนที่ทางราชการออกให้ หรือเอกสารหรือหลักฐานอื่นที่แสดงว่าตนเป็นเจ้าของหรือผู้มีสิทธิครอบครองในทรัพย์สินนั้น

ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินนั้นถึงแก่ความตาย ให้ยื่นใบมรณบัตรและคำสั่งของศาลที่แต่งตั้งผู้จัดการมรดกด้วย

ข้อ ๕ เมื่อมีการคืนทรัพย์สินที่มีทะเบียนตามกฎหมาย ให้สำนักงานมีหนังสือแจ้งการถอนการยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไปยังนายทะเบียนหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการจดทะเบียนสำหรับทรัพย์สินนั้นโดยเร็ว

^๑ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๕๕ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๓๕



ข้อ ๖ การรับทรัพย์สินคืน ให้เจ้าของมารับคืนได้ ณ สถานที่ที่สำนักงานแจ้งให้ทราบ เว้นแต่ในกรณี
จำเป็นและมีเหตุผลสมควร เลขธิการอาจสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำทรัพย์สินนั้นไปส่งคืนให้แก่เจ้าของก็ได้

ข้อ ๗ ทรัพย์สินใดที่ไม่อาจคืนให้แก่เจ้าของได้หรือไม่มีผู้ใดมาอ้างว่าเป็นเจ้าของเพื่อขอรับคืน
ให้เลขธิการรายงานคณะกรรมการเพื่อพิจารณาต่อไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี



ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยคุณสมบัติของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการ ในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

พ.ศ. ๒๕๓๕

โดยที่พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ บัญญัติให้คณะกรรมการ หรือเลขาธิการ มอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบ ยึด หรืออายัดทรัพย์สิน ที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือดำเนินการอื่น ดังนั้น ผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีความสุจริตยุติธรรม จึงจำเป็นต้องกำหนดคุณสมบัติ ของพนักงานเจ้าหน้าที่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ นายกรัฐมนตรี โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคุณสมบัติของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป^{*}

ข้อ ๓ ผู้ซึ่งจะได้รับการเสนอชื่อให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด จะต้องมีความรู้คุณสมบัติดังนี้

(๑) เป็นข้าราชการตั้งแต่ระดับสามหรือเทียบเท่า หรือชั้นสัญญาบัตรขึ้นไป หรือ

(๒) เป็นพนักงานขององค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจซึ่งเทียบได้ไม่ต่ำกว่าข้าราชการใน (๑)

ให้เลขาธิการเสนอชื่อผู้มีความรู้คุณสมบัติตามวรรคหนึ่งต่อนายกรัฐมนตรี

ข้อ ๔ เมื่อได้มีคำสั่งแต่งตั้งผู้ใดเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว ให้เลขาธิการออกบัตรประจำตัวตามแบบที่เลขาธิการกำหนดให้แก่ผู้นั้น

ข้อ ๕ ให้เลขาธิการจัดทำทะเบียนประวัติ ความประพฤติ ตลอดจนพฤติกรรมต่างๆ ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่เห็นว่าจำเป็นและสมควร

^{*} ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๑๐๔ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๕



ข้อ ๖ การเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่สิ้นสุดลงเมื่อนายกรัฐมนตรีมีคำสั่งยกเลิกการแต่งตั้งให้เลขาธิการ
เสนอต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้นั้นขาดคุณสมบัติตามข้อ ๓
- (๒) ผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นเสนอให้ยกเลิกการแต่งตั้ง
- (๓) เลขาธิการเห็นสมควรให้ยกเลิกการแต่งตั้ง

ข้อ ๗ ให้เลขาธิการรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการ
ตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๕

พลตำรวจเอก เภา สารสิน

รองนายกรัฐมนตรี รักษาการแทน

นายกรัฐมนตรี



ระเบียบสำนักงาน ป.ป.ส.

ว่าด้วยการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการ ในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

พ.ศ. ๒๕๔๒

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๗ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยคุณสมบัติของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ เพื่อให้การแต่งตั้งและการออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงกำหนดระเบียบปฏิบัติไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงาน ป.ป.ส. ว่าด้วยการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๒” หรือเรียกโดยย่อว่า “ระเบียบพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สิน พ.ศ. ๒๕๔๒”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบสำนักงาน ป.ป.ส. ว่าด้วยการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔

ระเบียบหรือคำสั่งใดซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ระงับระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้ “บัตรประจำตัว” หมายความว่า เอกสารที่เลขาธิการออกให้ประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๕ ให้ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติดเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ข้อ ๖ การขอแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ส่งหลักฐานตามรายการดังต่อไปนี้

(๑) คำขอแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ (แบบ ป.ป.ส. ๓ - ๑๐๑)

(๒) ภาพถ่ายไม่เกิน ๖ เดือน หน้าตรงแต่งเครื่องแบบไม่สวมหมวก ขนาด ๒ นิ้ว จำนวน ๒ ภาพ

(๓) สำเนาภาพถ่ายทะเบียนบ้าน ๑ ฉบับ

ข้อ ๗ การขอแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ผู้ขอยื่นคำขอต่อบุคคลดังต่อไปนี้

๑. สำหรับข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ส. ให้ยื่นต่อผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่าขึ้นไป

๒. ในส่วนราชการอื่น ให้ยื่นต่ออธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการเทียบเท่าอธิบดี

ข้อ ๘ เมื่อผู้รับคำขอตามข้อ ๗ พิจารณาเห็นควรให้แต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ส่งคำขอไปยังสำนักงาน ป.ป.ส.



ข้อ ๙ เมื่อสำนักงาน ป.ป.ส. ได้รับคำขอแต่งตั้ง ให้สำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติดตรวจสอบหลักฐานตามข้อ ๖ และตรวจสอบประวัติ ตลอดจนพฤติกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ให้สำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติดเสนอเลขานุการ พร้อมความเห็นว่ามีสมควรแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่หรือไม่

ข้อ ๑๐ ให้เลขานุการนำรายชื่อที่เห็นสมควรแต่งตั้ง เสนอต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อแต่งตั้งและเมื่อมีการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว ให้เลขานุการนำรายชื่อพนักงานเจ้าหน้าที่รายงานต่อคณะกรรมการเพื่อทราบต่อไป

ข้อ ๑๑ ให้สำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติด จัดทำบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ทะเบียนประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมต่างๆ ที่เห็นว่าจำเป็น

ถ้าไม่มีการแต่งตั้ง ให้สำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติดแจ้งให้ผู้ขอแต่งตั้งทราบ

ข้อ ๑๒ บัตรประจำตัวให้ใช้ได้ภายในระยะเวลาตามที่กำหนด เมื่อบัตรประจำตัวหมดอายุและมีความประสงค์จะขอต่อ ให้ยื่นขอต่อได้ภายใน ๓๐ วันก่อนวันหมดอายุ ที่สำนักงาน ป.ป.ส. พร้อมคำรับรองว่าบัตรประจำตัวหมดอายุ และมีตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบปัจจุบันในการปราบปรามยาเสพติด

การขอต่อบัตรประจำตัว ให้ใช้คำขอตามแบบ ป.ป.ส. ๓ - ๑๐๒ พร้อมภาพถ่ายตามข้อ ๖(๒) โดยยื่นคำขอต่อผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ผู้อำนวยการกอง ผู้บังคับการตำรวจ หรือเทียบเท่าขึ้นไป

เมื่อได้รับบัตรประจำตัวใหม่แล้ว จะต้องมอบบัตรประจำตัวเก่าคืนให้สำนักงาน ป.ป.ส.

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่บัตรประจำตัวชำรุด สูญหายหรือถูกทำลายด้วยประการใดๆ ให้ผู้นั้นรับรายงานต่อผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ผู้อำนวยการกอง ผู้บังคับการตำรวจ หรือเทียบเท่าขึ้นไป เพื่อแจ้งสำนักงาน ป.ป.ส. พร้อมบัตรประจำตัว และคำรับรองหรือหลักฐานการแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ แล้วแต่กรณี

ถ้าผู้นั้นประสงค์ให้ออกบัตรประจำตัวใหม่ ให้ใช้คำขอตามข้อ ๑๒ วรรคสอง

ข้อ ๑๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้รับบัตรประจำตัวด้วยตัวเอง ในกรณีที่ไม่สามารถมารับบัตรประจำตัวด้วยตนเอง ให้มอบอำนาจแก่ข้าราชการในส่วนราชการเดียวกันมารับแทน โดยทำใบมอบอำนาจตามแบบ ป.ป.ส. ๓ - ๑๐๓

ประกาศ ณ วันที่ ๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

พยนต์ พันธุ์ศรี

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

แบบ ป.ป.ส. ๓ - ๑๐๑

คำขอแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่

เขียนที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

ด้วยข้าพเจ้ามีความประสงค์จะขอรับการแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติ มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ จึงขอแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับ ประวัติของข้าพเจ้างดังต่อไปนี้

๑. ชื่อ/ยศ ชื่อสกุล
ชื่อรอง

๒. รับราชการในตำแหน่ง ระดับ
ชั้น บาท แผนก กอง
กรม กระทรวง
สถานที่ทำการ โทรศัพท์
วันเข้ารับราชการ

๓. หน้าที่ความรับผิดชอบปัจจุบันเกี่ยวข้องกับการปราบปรามยาเสพติดโดยตรงคือ
.....
.....

๔. เชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา

๕. เกิดวันที่ เดือน พ.ศ. อายุ ปี

๖. เกิดที่บ้านเลขที่ หมู่ ตรอก/ซอย
ถนน ตำบล/แขวง
อำเภอ/เขต จังหวัด

๗. อยู่ที่บ้านเลขที่ หมู่ ตรอก/ซอย
ถนน ตำบล/แขวง
อำเภอ/เขต จังหวัด
โทรศัพท์

๘. การศึกษา (ชั้นวิชาชีพ วิทยาลัย และมหาวิทยาลัยทุกสถาบัน)
.....
.....

ได้รับประกาศนียบัตรหรืออนุปริญญาบัตร

มีความรู้ความสามารถพิเศษ

รู้ภาษาต่างประเทศภาษาใดบ้าง เพียงใด



๙. ประวัติการรับราชการหรือการทำงานที่ผ่านมาแล้วทุกแห่ง
- พ.ศ. ถึง พ.ศ. ตำแหน่ง ที่ทำงาน
- พ.ศ. ถึง พ.ศ. ตำแหน่ง ที่ทำงาน
- พ.ศ. ถึง พ.ศ. ตำแหน่ง ที่ทำงาน
- พ.ศ. ถึง พ.ศ. ตำแหน่ง ที่ทำงาน
- พ.ศ. ถึง พ.ศ. ตำแหน่ง ที่ทำงาน
- พ.ศ. ถึง พ.ศ. ตำแหน่ง ที่ทำงาน
๑๐. เคยได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงาน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายพิเศษหรือไม่
- เป็น ตามกฎหมาย เมื่อ ยกเลิกเมื่อ
- เป็น ตามกฎหมาย เมื่อ ยกเลิกเมื่อ
- เป็น ตามกฎหมาย เมื่อ ยกเลิกเมื่อ
๑๑. เคยถูกกล่าวหาหรือถูกฟ้องว่ากระทำความผิดวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการหรือไม่
-
- เคย ครั้ง เมื่อ
๑๒. ก. เคยถูกกล่าวหาหรือถูกฟ้องว่ากระทำความผิดอาญาหรือไม่
- เคย ครั้ง เมื่อ
- ข้อหาความผิด
- ข. เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ลงโทษอย่างใดหรือไม่
- เคย ครั้ง เมื่อ
- ความผิดฐานใด
- กำหนดโทษ จำคุก ปี เดือน
- วันพ้นโทษเมื่อใด ปรับ บาท
๑๓. สถานที่ติดต่อข้าพเจ้าได้สะดวก
-
-
- ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความที่กล่าวข้างต้นนี้เป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ ผู้ขอรับการแต่งตั้ง

คำรับรอง

เขียนที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้า ตำแหน่ง

ขอรับรองว่า ซึ่งขอรับการแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ เป็นผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาของข้าพเจ้ามาเป็นเวลา ปี ข้าพเจ้าได้ตรวจสอบและพิจารณาแล้วเห็นว่ามีความประพฤติดี ไม่เป็นผู้มีความประพฤติและชื่อเสียงเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี และเป็นผู้มีหน้าที่ในการปราบปรามยาเสพติดโดยตรงสมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔

ลงชื่อ ผู้รับรอง

หมายเหตุ ผู้รับรองจะต้องเป็นผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ผู้อำนวยการกอง ผู้บังคับการตำรวจ หรือเทียบเท่าขึ้นไป



คำขอจัดทำบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ใหม่

เขียนที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

ด้วยข้าพเจ้ามีความประสงค์จะขอจัดทำบัตรพนักงานเจ้าหน้าที่ใหม่ เนื่องจากบัตรประจำตัว.....
 เมื่อวันที่ จึงขอแจ้งรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. ชื่อ/ยศ ชื่อสกุล
 ชื่อรอง

๒. รับราชการในตำแหน่ง ระดับ
 ชั้น บาท แผนก กอง
 กรม กระทรวง
 สถานที่ทำการ โทรศัพท์
 วันเข้ารับราชการ.....

๓. หน้าที่ความรับผิดชอบปัจจุบันเกี่ยวข้องกับการปราบปรามยาเสพติดโดยตรงคือ

๔. อยู่ที่บ้านเลขที่ หมู่ ตรอก/ซอย
 ถนน ตำบล/แขวง
 อำเภอ/เขต จังหวัด
 โทรศัพท์

๕. ได้รับการแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ บัตรเลขที่

๖. ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินให้ดำเนินการตรวจสอบ เรื่อง
 มีรายละเอียดคือเรื่อง

๗. สถานที่ติดต่อข้าพเจ้าได้สะดวก

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ ผู้ขอรับการแต่งตั้ง

คำรับรอง

เขียนที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้า ตำแหน่ง

ขอรับรองว่าบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ของ
ซึ่งขอรับการแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติมาตรการ ในการปราบปรามผู้กระทำความผิด
เกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ ไม่สามารถใช้งานได้เนื่องจาก
และปัจจุบันบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ได้บังคับบัญชาของข้าพเจ้า และเป็นผู้มีหน้าที่ในการปราบปรามยาเสพติด
โดยตรง สมควรได้รับการออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติมาตรการในการ ปราบ
ปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔

ลงชื่อ ผู้รับรอง

-
- หมายเหตุ ๑. ผู้รับรองจะต้องเป็นผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ผู้อำนวยการกอง ผู้บังคับการตำรวจหรือ
เทียบเท่าขึ้นไป
๒. กรณีบัตรสูญหาย ต้องแนบใบแจ้งความมาพร้อมคำขอนี้ด้วย



ใบมอบอำนาจรับบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่

เขียนที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้า ตำแหน่ง

กอง กรม จังหวัด

ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต

จังหวัด ซึ่งได้รับแจ้งจากสำนักงานให้มารับบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่

ของข้าพเจ้านั้น เนื่องจาก

จึงไม่สามารถรับบัตรประจำตัวด้วยตนเองได้ข้าพเจ้าจึงขอมอบอำนาจให้

เป็นผู้มารับบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ของข้าพเจ้าแทน และหากเกิดความเสียหายขึ้นแก่บัตรประจำตัว

ของข้าพเจ้าด้วยประการใด ๆ ก็ดี หรือหากเกิดความเสียหายขึ้นโดยการนำบัตรประจำตัวของ ข้าพเจ้าไปใช้

ในทางมิชอบก็ดี ข้าพเจ้าก็ขอรับผิดชอบทุกประการ

จึงลงลายมือชื่อเป็นสำคัญ

ชื่อ ผู้มอบอำนาจ

คำรับรองผู้รับมอบอำนาจ

ข้าพเจ้า ตำแหน่ง

กอง กรม จังหวัด

ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต

จังหวัด ซึ่งได้รับแจ้งจากสำนักงานให้มารับบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่

เพื่อกระทำการตามหนังสือมอบอำนาจฉบับนี้

ลงชื่อ ผู้รับมอบอำนาจ

ลงชื่อ พยาน

ลงชื่อ พยาน

หมายเหตุ ผู้รับมอบอำนาจจะต้องนำบัตรประจำตัวมาแสดงด้วย



ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยการเก็บรักษาทรัพย์สินที่ถูกยึดอายัด (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๔๗

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขปรับปรุงระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยการเก็บรักษาทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัด พ.ศ. ๒๕๓๕ และระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยการเก็บรักษาทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ เสียใหม่ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ (๕) และมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยการเก็บรักษา ทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัด ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๔๗)”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นต้นไป^๑

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยการเก็บรักษาทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัด พ.ศ. ๒๕๓๕ และระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยการเก็บรักษาทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๖

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“ทรัพย์สิน” หมายความว่า ทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่คณะกรรมการได้มีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดไว้ และให้หมายความรวมถึง ทรัพย์สินที่คณะกรรมการหรือเลขาธิการได้มีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดไว้ชั่วคราวด้วย

ข้อ ๕ ให้เลขาธิการรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้เลขาธิการเสนอให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาด

^๑ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๖๒ ง ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๔๘



หมวด ๑

หน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สิน

ข้อ ๖ ในกรณีปกติ ให้ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติด หรือผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดประจำภาค แล้วแต่กรณี มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดได้ในพื้นที่ที่ตนรับผิดชอบ แต่ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นและสมควร เลขาธิการจะมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งหรือหลายคณะ ประกอบด้วย ข้าราชการในสำนักงานจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน หรือจะมีคำสั่งแต่งตั้งผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติด หรือผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดประจำภาค ให้เป็นผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินของผู้ต้องหารายใดโดยเฉพาะก็ได้

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามระเบียบนี้ ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินอาจมอบหมายให้ผู้หนึ่งผู้ใดทำการแทนก็ได้

ข้อ ๗ ให้ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินตามข้อ ๖ มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ตรวจสอบถูกต้องของทรัพย์สินที่จะต้องเก็บรักษาหรือส่งมอบ
- (๒) จัดทำบัญชีทรัพย์สินที่เก็บรักษา
- (๓) จัดทำหลักฐานการรับหรือส่งมอบทรัพย์สิน
- (๔) เก็บรักษากุญแจและรหัสของสถานที่เก็บรักษาทรัพย์สินตามข้อ ๙
- (๕) ตรวจสอบเกี่ยวกับทรัพย์สิน เช่น ความชำรุดบกพร่อง และรายงานความเคลื่อนไหว หรือผลการตรวจสอบเกี่ยวกับทรัพย์สิน ทั้งนี้ ตามที่เลขาธิการกำหนด
- (๖) เก็บรักษาทรัพย์สินที่ได้รับมอบไว้ให้ปลอดภัย
- (๗) ส่งมอบทรัพย์สินแก่บุคคลที่เลขาธิการมีคำสั่ง
- (๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายหรือระเบียบที่เกี่ยวข้องกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สิน

ข้อ ๘ กุญแจและรหัสให้แยกกันเก็บรักษาไว้ โดยให้ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติด ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาค หรือประธานกรรมการเก็บรักษาทรัพย์สินที่เลขาธิการแต่งตั้ง แล้วแต่กรณี เป็นผู้เก็บรักษารหัสและให้ข้าราชการที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไป หรือยศพันตำรวจโทขึ้นไป หรือเทียบเท่าและข้าราชการที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องตั้งแต่ระดับ ๖ ขึ้นไป หรือยศพันตำรวจตรีขึ้นไป หรือเทียบเท่าที่มีหน้าที่เก็บรักษากุญแจคนละหนึ่งดอก

ข้าราชการที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินจากเลขาธิการ

หมวด ๒

การส่งมอบและรับมอบทรัพย์สิน

ข้อ ๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งดำเนินการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน ประเมินราคาทรัพย์สิน และส่งมอบทรัพย์สินพร้อมเอกสารหลักฐานให้ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สิน เพื่อเก็บรักษาไว้ ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในระเบียบนี้

กรณีที่มีเหตุจำเป็นและสมควร พนักงานเจ้าหน้าที่อาจส่งมอบทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไปก่อน แล้วประเมินราคาทรัพย์สินภายหลังก็ได้

ในกรณีที่ทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้เป็นอสังหาริมทรัพย์ หรือเป็นการประกอบกิจการ เช่น อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือเกษตรกรรม ที่มีรายได้จากการประกอบกิจการดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง รายงานเลขาธิการทันทีเพื่อพิจารณาสั่งการ

หากพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งได้ ให้รายงานต่อเลขาธิการ เพื่อพิจารณาสั่งการ

ข้อ ๑๐ ในการยึดและส่งมอบทรัพย์สินที่เป็นอัญมณี เครื่องทองรูปพรรณหรือของมีค่าทำนองเดียวกัน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการการยึด ตรวจสอบความถูกต้องของทรัพย์สินที่ยึดต่อหน้าผู้นำยึด แล้วบรรจุทรัพย์สินแยกตามประเภทลงในภาชนะที่เรียบร้อย ปลอดภัย แล้วลงลายมือชื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ยึดและผู้นำยึด บนฉลากแล้วปิดทับภาชนะบรรจุทรัพย์สินหรือตัวทรัพย์สิน ตามที่เห็นสมควรในลักษณะที่ หากจะมีการเปิดภาชนะดังกล่าวแล้ว จะต้องทำให้ฉลากหรือภาชนะฉีกขาดหรือไม่อยู่ในสภาพที่ปิดอยู่ตามปกติ แล้วส่งมอบให้ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สิน

ในกรณีที่ฉลากหรือภาชนะฉีกขาดหรือไม่อยู่ในสภาพที่ปิดอยู่ตามปกติ ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สิน อาจไม่รับมอบทรัพย์สินนั้นก็ได้ เว้นแต่มีเหตุอันสมควร

ข้อ ๑๑ ภายใต้บังคับข้อ ๗ ให้ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินตรวจสอบความถูกต้องของทรัพย์สินที่ส่งมอบต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ส่งมอบ แล้วบรรจุทรัพย์สินแยกตามประเภทลงในภาชนะที่เรียบร้อย ปลอดภัย แล้วลงลายมือชื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ส่งมอบและรับมอบ ในแบบฉลากที่ปิดภาชนะนั้นไว้เป็นหลักฐาน

การปิดฉลากที่ภาชนะบรรจุทรัพย์สินหรือตัวทรัพย์สิน ให้ปิดทับในลักษณะที่หากจะมีการเปิดภาชนะดังกล่าวแล้ว จะต้องทำให้ฉลากหรือภาชนะฉีกขาด หรือไม่อยู่ในสภาพที่ปิดอยู่ตามปกติ ในกรณีที่ทรัพย์สินมีขนาดใหญ่ไม่อาจบรรจุในภาชนะได้ ให้ปิดทับบนทรัพย์สินนั้นในตำแหน่งที่เห็นสมควร

แบบฉลากตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่สำนักงานกำหนด

ข้อ ๑๒ เมื่อมีการส่งมอบสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ใดแล้ว หากปรากฏว่าทรัพย์สินดังกล่าวมีภาระผูกพัน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือแจ้งให้คู่สัญญาทราบเกี่ยวกับการยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้น และให้รวบรวมมูลหนี้และหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องส่งมอบให้ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สิน เพื่อยื่นรายงานเลขาธิการพิจารณาสั่งการ



ข้อ ๑๓ กรณีทรัพย์สินที่ต้องส่งมอบเพื่อเก็บรักษาเป็นเงินสด เพื่อความสะดวกในการส่งมอบทรัพย์สิน พนักงานเจ้าหน้าที่อาจนำทรัพย์สินประเภทเงินสดที่ยึดเข้าฝากสถาบันการเงินตามที่คณะกรรมการกำหนดไปก่อน แล้วนำหลักฐานการฝากเงินส่งมอบต่อคณะกรรมการเก็บรักษาทรัพย์สินก็ได้

ข้อ ๑๔ ในการนำทรัพย์สินที่เก็บรักษามาประเมินราคาตามข้อ ๙ วรรคสอง จะต้องได้รับอนุญาตจากผู้มีอำนาจอนุญาตตามข้อ ๒๒ โดยให้ระบุรายละเอียดของทรัพย์สิน และวันเวลาที่ให้นำทรัพย์สินนั้นมาทำการตรวจสอบและประเมินราคา

ในการตรวจสอบเพื่อประเมินราคาตามวรรคหนึ่ง หากต้องมีการทำลายฉลากที่ปิดทับภาชนะที่เก็บรักษาทรัพย์สิน ให้กระทำต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่ และผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สิน

เมื่อดำเนินการประเมินราคาแล้ว ให้ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินบรรจุทรัพย์สินในภาชนะใหม่ต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วลงลายมือชื่อพนักงานเจ้าหน้าที่และผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินในแบบฉลากที่ปิดภาชนะนั้นไว้เพื่อเป็นหลักฐาน ทั้งนี้ ให้นำความในข้อ ๑๑ วรรคสองและวรรคสาม มาบังคับใช้โดยอนุโลม

หมวด ๓

วิธีการเก็บรักษาทรัพย์สิน

ข้อ ๑๕ ในการเก็บรักษาทรัพย์สิน ให้พึงปฏิบัติต่อไปนี้

(๑) จัดทำบัตรหรือเครื่องหมายติดไว้กับทรัพย์สินนั้นตามบัญชีทรัพย์สินที่เก็บรักษาตาม ข้อ ๘ (๒) เพื่อสะดวกและง่ายต่อการค้นหาและอ้างอิง

(๒) เก็บรักษาทรัพย์สินตามประเภท สภาพ และขนาดของทรัพย์สินในสถานที่หรือห้องที่มั่นคง และแข็งแรงปลอดภัย

ข้อ ๑๖ ถ้าทรัพย์สินที่ต้องเก็บรักษาเป็นอสังหาริมทรัพย์ หรือสังหาริมทรัพย์ที่ไม่สะดวกต่อการขนย้าย ให้ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินดำเนินการต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นสมควร อาจจัดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สิน ดูแลทรัพย์สินต่อไปได้ ถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินยินยอม หรือ

(๒) จัดให้ผู้อื่นดูแลรักษาทรัพย์สิน เช่น จ้างคนเฝ้าทรัพย์สิน

ข้อ ๑๗ ถ้าทรัพย์สินที่ต้องการเก็บรักษาเป็นทรัพย์สินตามข้อ ๙ วรรคสาม เลขาธิการจะมีคำสั่งตั้งผู้จัดการหรือให้เช่าอสังหาริมทรัพย์หรือกิจการดังกล่าว โดยให้ส่งมอบเงินรายได้ทั้งหมดหรือบางส่วนแก่ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินภายในเวลาและตามเงื่อนไขที่กำหนดก็ได้ เพื่อเก็บรักษาเช่นเดียวกับทรัพย์สิน และเมื่อได้ดำเนินการดังกล่าวแล้ว ให้รายงานคณะกรรมการในโอกาสแรกที่มีการประชุม

ข้อ ๑๘ ถ้าทรัพย์สินที่ต้องเก็บรักษาเป็นเงินสด ให้รับนำเข้าฝากสถาบันการเงินตามที่คณะกรรมการกำหนด ในวันที่ได้รับทรัพย์สิน หากไม่สามารถนำเข้าฝากได้ทันที เนื่องจากสถาบันการเงินปิดทำการให้รับนำเข้าฝากในโอกาสแรกที่สถาบันการเงินเปิดทำการ แล้วรายงานให้เลขาธิการทราบ



ในกรณีทรัพย์สินที่เก็บรักษาเป็นเงินตราต่างประเทศที่อาจแลกเปลี่ยนเป็นเงินไทยได้ ให้แลกเปลี่ยนเป็นเงินไทย แล้วเก็บรักษาตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๑๙ ถ้าทรัพย์สินที่ต้องเก็บรักษาเป็นอัญมณี เครื่องทองรูปพรรณ หรือของมีค่าอื่นทำนองเดียวกัน ให้ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สิน ตามข้อ ๗ เก็บรักษาทรัพย์สินไว้ในที่ปลอดภัยตามที่เห็นสมควร โดยในบัญชีทรัพย์สินที่เก็บรักษาตามข้อ ๘ (๒) ให้มีรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินนั้นตามสมควรด้วย

ข้อ ๒๐ ให้ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินรายงานต่อเลขาธิการโดยเร็ว เพื่อพิจารณาสั่งการตามที่สมควรเมื่อปรากฏว่า

(๑) ทรัพย์สินนั้นมีสภาพเป็นของสด ของเสียได้ หรือถ้าห่วงงาเข้าไว้อาจเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายจะเกินส่วนแห่งค่าของทรัพย์สินนั้น

(๒) ทรัพย์สินนั้นมีลักษณะที่อาจทำให้สกปรก เลอะเทอะ หรือมีกลิ่น หรืออาจรบกวน หรืออาจก่อความรำคาญ

(๓) ทรัพย์สินนั้นมีน้ำหนักมาก หรือไม่สะดวกต่อการเคลื่อนย้าย หรือมีขนาดใหญ่มาก หรือเปลี่ยนเนื้อที่ในการเก็บรักษา

(๔) ทรัพย์สินนั้นเป็นทรัพย์สินซึ่งโดยสภาพอาจก่อให้เกิดอันตรายได้ง่าย เช่น สารเคมี หรือสิ่งที่เป็นเชื้อเพลิง

(๕) ทรัพย์สินที่ต้องเก็บรักษาไว้ในสถานที่โดยเฉพาะเพื่อรักษาคุณภาพของตัวทรัพย์สิน

(๖) ทรัพย์สินที่เก็บรักษาไว้จะเป็นภาระแก่ทางราชการมากเกินสมควรกว่าประโยชน์อันพึงได้

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่เลขาธิการเห็นว่าทรัพย์สินที่ต้องเก็บรักษาตามข้อ ๒๐ ไม่เหมาะสมที่จะเก็บรักษาไว้ เลขาธิการอาจสั่งให้นำทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาดหรือนำไปใช้ประโยชน์ของทางราชการได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบว่าด้วยการนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาดหรือนำไปใช้ประโยชน์ของทางราชการ

ข้อ ๒๒ การเคลื่อนย้ายทรัพย์สินออกนอกสถานที่เก็บรักษาทรัพย์สินจะกระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากเลขาธิการ หรือผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติด ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หรือประธานกรรมการเก็บรักษาทรัพย์สินก่อน

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๗

สมชาย วงศ์สวัสดิ์

ปลัดกระทรวงยุติธรรม

ประธานกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน



ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน

ว่าด้วยการนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาด

หรือนำไปใช้ประโยชน์ของทางราชการ

พ.ศ. ๒๕๔๘

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขปรับปรุงระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยการนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาดหรือนำไปใช้ประโยชน์ของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๓๖ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ (๕) และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังจึงออกระเบียบไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยการนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาดหรือนำไปใช้ประโยชน์ของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นต้นไป *

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยการนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาดหรือนำไปใช้ประโยชน์ของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๓๖

ข้อ ๔ ให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบหรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่ปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้เลขาธิการเสนอให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาด

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

“ทรัพย์สิน” หมายความว่า ทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่คณะกรรมการได้มีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดไว้แล้ว และให้หมายความรวมถึง ทรัพย์สินที่คณะกรรมการ หรือเลขาธิการได้มีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดไว้ชั่วคราวด้วย

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๖๒ ง ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๔๘



“หัวหน้าหน่วยงานราชการ” หมายความว่า ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการ ผู้บังคับการตำรวจ ผู้บังคับการกรม หรือเทียบเท่าขึ้นไป

ข้อ ๖ เลขาธิการอาจสั่งให้นำทรัพย์สินออกขายทอดตลาดหรือนำไปใช้ประโยชน์ของทางราชการได้ เมื่อปรากฏว่า

(๑) ทรัพย์สินนั้นมีสภาพเป็นของสด ของเสียได้ หรือถ้าหน่วงช้าไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหาย หรือค่าเสียหายจะเกินส่วนแห่งค่าของทรัพย์สินนั้น

(๒) ทรัพย์สินนั้นมีลักษณะที่อาจทำให้สกปรก เลอะเทอะ หรือมีกลิ่น หรืออาจรบกวน หรือก่อความรำคาญ

(๓) ทรัพย์สินนั้นมีน้ำหนักมาก หรือไม่สะดวกต่อการเคลื่อนย้าย หรือมีขนาดใหญ่มาก หรือเปลี่ยนเนื้อที่ในการเก็บรักษา

(๔) ทรัพย์สินนั้นเป็นทรัพย์สิน ซึ่งโดยสภาพอาจก่อให้เกิดอันตรายได้ง่าย เช่น สารเคมีหรือสิ่งที่เป็นเชื้อเพลิง

(๕) ทรัพย์สินที่ต้องเก็บรักษาไว้ในสถานที่โดยเฉพาะเพื่อรักษาคุณภาพของตัวทรัพย์สิน

ทรัพย์สินตาม (๑) ถึง (๕) ให้รวมถึง ทรัพย์สินที่เลขาธิการเห็นว่าไม่เหมาะสมที่จะเก็บรักษาไว้ หรือหากเก็บรักษาไว้จะเป็นภาระแก่ทางราชการมากกว่านำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น

หมวด ๒

การขายทอดตลาด

ข้อ ๗ ในการขายทอดตลาด ให้เลขาธิการแต่งตั้งคณะกรรมการขายทอดตลาดขึ้นคณะหนึ่ง หรือหลายคณะมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน โดยมีข้าราชการในสำนักงานเป็นกรรมการและเลขานุการ มีหน้าที่ดำเนินการขายทอดตลาดทรัพย์สิน

ในกรณีที่เห็นสมควร เลขาธิการอาจจัดจ้างหรือมอบหมายหน่วยงานราชการหรือบริษัทเอกชน เป็นผู้ดำเนินการขายทอดตลาดแทนก็ได้ โดยให้คณะกรรมการขายทอดตลาด ตามวรรคหนึ่ง ดำเนินการ ประเมินราคา พิจารณา ควบคุม กำกับดูแลการขายทอดตลาดทรัพย์สินของหน่วยงานราชการหรือบริษัทเอกชนนั้น รวมทั้งกำหนดราคาขั้นต่ำของทรัพย์สินที่จะขายทอดตลาด

กรณีจัดจ้างหรือมอบหมายหน่วยงานราชการ หรือบริษัทเอกชนมาดำเนินการขายทอดตลาด ค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดจะต้องไม่สูงกว่าร้อยละ ๒๕ ของราคาขั้นต่ำของทรัพย์สินนั้น

ข้อ ๘ การดำเนินการขายทอดตลาดให้กระทำโดยเปิดเผยตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๙ ค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดตามระเบียบนี้ ให้ใช้เงินจากกองทุน



หมวด ๓

การนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์

ข้อ ๑๐ ทรัพย์สินที่จะนำไปใช้ประโยชน์จะต้องเป็นทรัพย์สินที่ไม่เหมาะสมจะนำออกขายทอดตลาด หรือการนำทรัพย์สินไปใช้นั้นจะได้ประโยชน์มากกว่าการขายทอดตลาด

ข้อ ๑๑ การนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ให้กระทำได้เฉพาะหน่วยงานราชการเท่านั้น

ข้อ ๑๒ การขอนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ ให้หัวหน้าหน่วยงานราชการมีหนังสือแสดงความจำนงต่อเลขาธิการ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) หน้าที่และความรับผิดชอบของหน่วยงานราชการนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่ประสงค์จะขอนำทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์

(๒) ประเภทของทรัพย์สินที่จะขอนำไปใช้ประโยชน์

(๓) เหตุผลและความจำเป็นที่จะขอนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์

(๔) ลักษณะและระยะเวลาของการใช้ประโยชน์

(๕) การดูแลรักษาและความรับผิดชอบในกรณีที่เกิดความชำรุดบกพร่อง เสียหายหรือสูญหาย

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่เลขาธิการเห็นว่าทรัพย์สินตามข้อ ๖ จะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติราชการของหน่วยงานในสังกัดของสำนักงาน เลขาธิการอาจอนุญาตให้หน่วยงานนั้นนำทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์ได้

ข้อ ๑๔ การพิจารณาอนุญาตให้นำทรัพย์สินใดไปใช้ประโยชน์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด ทั้งนี้ ในระเบียบดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) หน่วยงานราชการนั้นเป็นหน่วยงานราชการซึ่งทำหน้าที่ปราบปรามยาเสพติด หรือทำหน้าที่ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(๒) เหตุผลและความจำเป็นที่จะขอนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์

(๓) ภาระต่างๆ ที่จะตกแก่ทางราชการ หากไม่นำทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์

(๔) ความเสียหายหรือความเสี่ยงที่อาจเกิดจากการนำทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์

(๕) พฤติการณ์ในการดำเนินคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินนั้น

(๖) พฤติกรรมอื่นๆ ตามที่เห็นสมควร

การพิจารณาอนุญาตตามวรรคหนึ่ง หากหน่วยราชการได้รับจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดซื้อทรัพย์สินดังกล่าวแล้ว ก็ไม่อนุญาตให้นำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์

ข้อ ๑๕ การขอนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ของหน่วยงานราชการอื่น นอกจากหน่วยงานราชการตามข้อ ๑๔ (๑) ให้เลขาธิการเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเป็นรายๆ ไป

ข้อ ๑๖ เมื่อหน่วยงานราชการใดได้รับอนุญาตให้นำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ ให้เลขาธิการจัดให้มีเอกสารการส่งมอบและรับมอบทรัพย์สินนั้นไว้เป็นหลักฐาน และมีหนังสือแจ้งให้ส่วนราชการต้นสังกัดของหน่วยงานราชการนั้น และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินทราบ

ข้อ ๑๗ หน่วยงานราชการที่นำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ มีหน้าที่บำรุงรักษาทรัพย์สินนั้น ถ้ามีความเสียหายหรือทรัพย์สินนั้นสูญหาย ให้รีบดำเนินการตามระเบียบของทางราชการและแจ้งให้เลขาธิการทราบทันที

ข้อ ๑๘ เมื่อหมดความจำเป็นที่จะใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินนั้นต่อไป หรือเมื่อครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุญาตแล้ว หรือเมื่อคณะกรรมการหรือเลขาธิการเพิกถอนการอนุญาต ให้หน่วยงานราชการที่นำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์จัดส่งทรัพย์สินนั้นคืน พร้อมหลักฐานการส่งคืนเป็นหนังสือภายในเวลาที่กำหนด ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งคืนในสภาพที่เป็นอยู่ในขณะที่ได้รับมอบทรัพย์สินนั้นไป เว้นแต่จะเสื่อมไปโดยสภาพแห่งทรัพย์สินนั้นเอง ในกรณีที่ไม่อาจส่งคืนในสภาพดังกล่าวได้ ให้เลขาธิการพิจารณาดำเนินการตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๙ ก่อนครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุญาตให้นำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ ถ้าหน่วยราชการที่นำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ เห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ต่อไปอีก ให้หัวหน้าหน่วยราชการนั้นมีหนังสือถึงเลขาธิการก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าวไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน แจ้งถึงเหตุผล และความจำเป็นที่ต้องนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ต่อไป

ให้เลขาธิการพิจารณาถึงเหตุผลและความจำเป็นตามวรรคหนึ่ง โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์ตามข้อ ๑๔ และในกรณีที่เลขาธิการไม่อนุญาตให้นำทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์ต่อไป ให้หน่วยงานราชการนั้นคืนทรัพย์สิน พร้อมหลักฐานการส่งคืนเป็นหนังสือภายในเวลาที่กำหนด และให้นำความในข้อ ๑๘ วรรคสอง มาใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

สมชาย วงศ์สวัสดิ์

ปลัดกระทรวงยุติธรรม

ประธานกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน



**ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน
ว่าด้วยการประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพ
พ.ศ. ๒๕๓๕**

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ (๕) และมาตรา ๒๔ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยการประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพ พ.ศ. ๒๕๓๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป^๑

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ทรัพย์สิน” หมายความว่า ทรัพย์สินที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ของทางราชการ

“คณะกรรมการเก็บรักษา” หมายความว่า คณะกรรมการผู้มีหน้าที่เก็บรักษาตามระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยการเก็บรักษาทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัด

ข้อ ๔ ในกรณีที่ต้องคืนทรัพย์สินใด ให้คณะกรรมการเก็บรักษาประเมินค่าเสียหายหรือค่าเสื่อมสภาพของทรัพย์สินนั้น

ข้อ ๕ ในกรณีจำเป็นหรือสมควร เลขาธิการจะแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินค่าเสียหายหรือค่าเสื่อมสภาพขึ้นเป็นการเฉพาะก็ได้

ข้อ ๖ ในการประเมินค่าเสียหายหรือค่าเสื่อมสภาพ ถ้ามีความจำเป็นและสมควร คณะกรรมการเก็บรักษาหรือคณะกรรมการประเมินค่าเสียหายหรือค่าเสื่อมสภาพ อาจขอให้ผู้ซึ่งมีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับทรัพย์สินประเภทใดโดยเฉพาะ เป็นผู้ตรวจสอบและให้ความเห็น เพื่อประกอบการพิจารณาเกี่ยวกับการประเมินค่าเสียหายหรือเสื่อมสภาพทรัพย์สินนั้นก็ได้อ

ข้อ ๗ ในการประเมินค่าเสียหายหรือค่าเสื่อมสภาพ ให้ทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้ ถือว่าเป็นทรัพย์สินที่ไม่อาจคืนได้

(๑) ทรัพย์สินที่สูญหาย เสียหาย หรือเสื่อมสภาพโดยสิ้นเชิง

(๒) ทรัพย์สินที่โดยสภาพไม่อาจซ่อมแซมให้กลับคืนสู่สภาพเดิมได้

^๑ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๑๑๗ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๓๕

^{๒-๖} ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยการประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๓ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

หมายเหตุ- ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยการประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๖๒ ง ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๔๘

(๓) ทรัพย์สินที่โดยสภาพอาจซ่อมแซมให้กลับคืนสู่สภาพเดิมได้ แต่คณะกรรมการเห็นว่าค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมนั้นสูงเกินควร

ข้อ ๘ การประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพของทรัพย์สิน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าทรัพย์สินนั้นเสียหายและสามารถซ่อมแซมให้กลับคืนสู่สภาพเดิมได้ ให้ประเมินค่าเสียหายเท่ากับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นเพื่อซ่อมแซมทรัพย์สินนั้นให้กลับคืนสู่สภาพเดิม

(๒) ถ้าทรัพย์สินนั้นเสื่อมสภาพเนื่องจากการใช้งาน ให้ประเมินค่าเสื่อมสภาพเท่ากับค่าเสื่อมสภาพที่คำนวณได้ ตามหลักเกณฑ์ที่ทางราชการใช้ในการคำนวณราคาเมื่อทรัพย์สินของทางราชการเสียหายหรือสูญหาย

ข้อ ๙ เลขาธิการจะสั่งให้คณะกรรมการเก็บรักษาหรือคณะกรรมการประเมินค่าเสียหายหรือค่าเสื่อมสภาพชี้แจงเหตุผลและหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินค่าเสียหายหรือค่าเสื่อมสภาพ หรือสั่งให้มีการประเมินใหม่ก็ได้ หากเห็นว่าค่าเสียหายหรือค่าเสื่อมสภาพที่ประเมินไว้นั้นสูงหรือต่ำเกินสมควร หรือหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินยังไม่เหมาะสม

ข้อ ๑๐ ให้เลขาธิการรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้เลขาธิการเสนอให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

ศักดิ์ สอนงชาติ

ประธานกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน

^๗ ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยการประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๔ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน



ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการขายทอดตลาดทรัพย์สิน

พ.ศ. ๒๕๔๘

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔ และข้อ ๘ แห่งระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินว่าด้วยการนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาดหรือนำไปใช้ประโยชน์ของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ เลขานุการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดออกระเบียบไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดว่าด้วยการขายทอดตลาดทรัพย์สิน พ.ศ. ๒๕๔๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๘ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดว่าด้วยการขายทอดตลาดทรัพย์สิน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“ทรัพย์สิน” หมายความว่า ทรัพย์สินที่มีลักษณะตามข้อ ๕ แห่งระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินว่าด้วยการนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาดหรือนำไปใช้ประโยชน์ของทางราชการ

“คณะกรรมการขายทอดตลาด” หมายความว่า คณะกรรมการขายทอดตลาดทรัพย์สินตามข้อ ๗ แห่งระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินว่าด้วยการนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาดหรือนำไปใช้ประโยชน์ของทางราชการ

“ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สิน” หมายความว่า ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินว่าด้วยการเก็บรักษาทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัด

ข้อ ๕ ให้ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติดรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกคำสั่งเพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติการตามระเบียบนี้ ให้ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติดรายงานเลขานุการทันทีเพื่อพิจารณาสั่งการ

หมวด ๑

การดำเนินการขายทอดตลาด

ข้อ ๖ การดำเนินการขายทอดตลาดในหมวดนี้ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่เลขาธิการกำหนด

เพื่อประโยชน์แก่ทางราชการ ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติด หรือผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาค อาจเสนอเลขานุการมอบหมายหรือจัดจ้างหน่วยงานราชการหรือบริษัทเอกชนเป็นผู้ดำเนินการขายทอดตลาดทรัพย์สินเป็นรายครั้งหรือรายปีก็ได้



ข้อ ๗ เมื่อเลขาธิการมีคำสั่งให้นำทรัพย์สินได้ออกขายทอดตลาด ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดจัดทำประกาศขายทอดตลาดโดยเร็ว

ข้อ ๘ ประกาศขายทอดตลาดตามข้อ ๗ ให้เป็นไปตามแบบที่ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติดกำหนด โดยอย่างน้อยให้แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่จะขาย ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้สั่งให้ขายทอดตลาด

(๒) วัน เวลา สถานที่ที่จะขาย

(๓) จำนวนและรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ซึ่งอย่างน้อยจะต้องมีชื่อเจ้าของ ประเภท ลักษณะ ขนาด หรือน้ำหนัก และภาระหนี้สินในตัวทรัพย์สินนั้น ถ้าเป็นที่ดินให้แจ้งเนื้อที่ ที่ตั้งของที่ดิน ถ้ามีข้อสัญญาและค่าเตือนก็ให้ระบุไว้โดยชัดเจน

(๔) เงื่อนไขเวลา การชำระเงิน ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้และเงื่อนไขอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๙ สถานที่ขายทอดตลาดทรัพย์สินให้ขาย ณ ที่ทำการของสำนักงานในส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาค สถานที่ที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ สถานที่เก็บรักษาทรัพย์สิน หรือสถานที่ที่เลขาธิการหรือคณะกรรมการขายทอดตลาดเห็นสมควร

ข้อ ๑๐ ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดจัดให้มีการส่งประกาศขายทอดตลาดไปยังผู้เป็นเจ้าของทรัพย์สินหรือผู้ซึ่งอาจอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สิน และปิดประกาศขายทอดตลาดนั้นไว้โดยเปิดเผย ณ สถานที่ที่จะขาย สถานที่ที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ และที่ชุมนุมชน หรือสถานที่อื่นที่เห็นสมควร ก่อนวันขายไม่น้อยกว่า ๕ วัน

ในกรณีที่เห็นสมควรจะประกาศขายทอดตลาดในหนังสือพิมพ์รายวันหรือทางวิทยุกระจายเสียง หรือทางโทรทัศน์ หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่น แทนการปิดประกาศก็ได้

ข้อ ๑๑ การจัดส่งประกาศขายทอดตลาดไปยังส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินที่จะขายทอดตลาดนั้น ให้เป็นไปตามที่ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติดหรือผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดประจำภาคกำหนด

ข้อ ๑๒ การขายทอดตลาดทรัพย์สินโดยสภาพถ้าหวังเข้าไว้จะเกิดความเสียหาย หรือค่าเสียหายจะเกินส่วนแห่งค่าทรัพย์สินนั้น ให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องดำเนินการตามข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง แต่ต้องดำเนินการตามข้อ ๑๐ วรรคสอง ก่อนวันขายไม่น้อยกว่า ๑ วัน

ข้อ ๑๓ ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดกำหนดราคาเริ่มต้นของทรัพย์สินเพื่อขายทอดตลาดโดยให้คำนึงถึงหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ราคาประเมินทรัพย์สินขณะยึดหรืออายัดไว้

(๒) สภาพและลักษณะของทรัพย์สินในขณะที่จะขายทอดตลาด

(๓) ราคาของทรัพย์สินในท้องตลาดในขณะที่จะขายทอดตลาด

(๔) ราคาประเมินเพื่อใช้ในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมของทางราชการ

(๕) ราคาทรัพย์สินที่ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ชำนาญการ ผู้ประกอบวิชาชีพเฉพาะ หรือสมาคมวิชาชีพเฉพาะประเมินตามที่คณะกรรมการขายทอดตลาดขอความร่วมมือ

(๖) ในกรณีที่เป็นทรัพย์สินที่มีภาระจำนอง ให้คำนวณต้นทุนและดอกเบี้ยค้างชำระจนถึงวันขายกับค่าธรรมเนียมต่างๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินนั้นด้วย



ข้อ ๑๔ การขายทอดตลาดทรัพย์สินที่มีภาระจำนอง ให้ขายทรัพย์สินนั้นโดยมีภาระจำนองติดไป และให้คณะกรรมการขายทอดตลาดแจ้งให้ผู้รับจำนองทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับถึงวัน เวลา และสถานที่ที่จะทำการขายทอดตลาด พร้อมทั้งให้สอบถามผู้รับจำนองถึงรายละเอียดของการจำนอง เช่น ต้นเงินและดอกเบี้ยที่ค้างชำระ ถ้าผู้รับจำนองไม่แจ้งให้ทราบภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ ให้คำนวณเงินที่ต้องชำระให้ผู้รับจำนอง โดยคำนวณต้นเงินค้างชำระกับดอกเบี้ยตามอัตราที่กำหนดโดยกฎหมาย ที่ใช้บังคับในขณะที่ขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้น

ในกรณีที่คณะกรรมการขายทอดตลาดเห็นว่าการขายทอดตลาดโดยปลอดจำนองจะทำให้ได้ราคา ดีกว่า ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดรายงานเลขาธิการเพื่อพิจารณาโดยเร็ว

ข้อ ๑๕ กรณีที่เลขาธิการมีคำสั่งให้จัดจ้างบริษัทเอกชนมาดำเนินการขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติดหรือผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดภาค ดำเนินการออกประกาศภายใน ๕ วันนับแต่วันที่เลขาธิการมีคำสั่ง เพื่อให้บริษัทเอกชนยื่นซอง ประกวดราคา

การประกาศ ให้นำความตามข้อ ๑๐ มาบังคับใช้โดยอนุโลม โดยอย่างน้อยให้มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) ทรัพย์สินที่จะขายทอดตลาด มูลค่าทรัพย์สินโดยประมาณ

(๒) วิธีการขายทอดตลาด

(๓) ลักษณะหรือระยะเวลาจัดจ้าง

(๔) วัน เวลา สถานที่ ที่จะให้ยื่นซองประกวดราคา

ข้อ ๑๖ การพิจารณาจัดจ้างบริษัทเอกชนรายใดให้เป็นผู้ดำเนินการขายทอดตลาด ให้คำนึงถึง หลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ฐานะความมั่นคงของบริษัท

(๒) บริษัทนั้นเป็นผู้ประกอบอาชีพเฉพาะเกี่ยวกับการขายทอดตลาดทรัพย์สิน

(๓) บริษัทนั้นเป็นผู้เชี่ยวชาญ ผู้ชำนาญการ หรือผู้ประกอบอาชีพเฉพาะเกี่ยวกับทรัพย์สินที่มีคำสั่ง ให้ขายทอดตลาด

(๔) บริษัทเอกชนนั้นเสนอค่าใช้จ่ายต่ำกว่าผู้เสนอราคารายอื่น แต่ต้องไม่เกินร้อยละ ๒๕ ของราคา ทรัพย์สิน

กรณีมอบหมายให้หน่วยงานราชการหรือบริษัทเอกชนดำเนินการขายทอดตลาด ให้คำนึงถึง หลักเกณฑ์ ตาม (๑) (๒) และ (๓) หรือเป็นบริษัทเอกชนที่เคยมอบหมายหรือว่าจ้างให้ดำเนินการขาย ทอดตลาดทรัพย์สิน ในลักษณะเดียวกันมาก่อน

สัญญามอบหมายหรือจัดจ้างให้เป็นไปตามแบบที่ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติด กำหนด

ข้อ ๑๗ การขายทอดตลาดโดยบริษัทเอกชนตามข้อ ๖ เลขาธิการอาจอนุญาตให้ส่งมอบทรัพย์สิน ที่จะขายให้กับบริษัทเอกชนที่จะดำเนินการขายทอดตลาดโดยไม่มีประกัน หรือมีประกันก็ได้ โดยให้ระบุไว้ในสัญญามอบหมายหรือจัดจ้างเกี่ยวกับผู้ได้รับมอบทรัพย์สิน กำหนดเวลาให้ดำเนินการขายทอดตลาด และ ข้อความยินยอมชดใช้ค่าเสียหายตามจำนวนหรืออัตราที่กำหนดในกรณีทรัพย์สินนั้นชำรุด บกพร่อง สูญหาย หรือไม่ดำเนินการขายตามกำหนดเวลา



หลักประกันอาจใช้อย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินสด
- (๒) พันธบัตรรัฐบาลไทย
- (๓) แคชเชียร์เช็ค
- (๔) หุ่นหรือหุ่นกึ่งที่ออกโดยนิติบุคคลที่กฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น
- (๕) อสังหาริมทรัพย์
- (๖) บุคคลอื่นโดยมีหลักประกันตาม (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) มอบเป็นหลักประกัน
- (๗) หลักทรัพย์อื่นที่เลขาธิการเห็นสมควรให้รับเป็นหลักประกันได้

ข้อ ๑๘ หลักประกันนั้นถ้ามิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ให้จัดการดังต่อไปนี้

- (๑) ให้ส่งคืน เมื่อมีการดำเนินการเป็นไปตามสัญญามอบหมายหรือจัดจ้าง และบริษัทเอกชนที่ดำเนินการขายทอดตลาดได้ส่งมอบเงินที่ได้จากการขายทอดตลาดแล้ว
- (๒) ให้รับเมื่อมีการดำเนินการผิดสัญญามอบหมายหรือจัดจ้าง ไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ

ข้อ ๑๙ ภายใต้บังคับข้อ ๗ ถึง ข้อ ๑๐ ในกรณีมอบหมายหรือจัดจ้างหน่วยงานราชการหรือบริษัทเอกชนดำเนินการขายทอดตลาด ให้หน่วยงานราชการหรือบริษัทเอกชนได้รับการยกเว้นไม่ต้องดำเนินการตามข้อบังคับดังกล่าว โดยให้ดำเนินการขายทอดตลาดตามวิธีกติของหน่วยงานราชการหรือบริษัทเอกชนนั้น

หมวด ๒

วิธีการขายทอดตลาด

ข้อ ๒๐ การขายทอดตลาด ตามปกติให้ขายโดยการเสนอราคาด้วยปากเปล่า หรือยื่นซองประกวดราคา เว้นแต่คณะกรรมการขายทอดตลาดเห็นสมควรให้ขายทอดตลาดโดยวิธีอื่น

ข้อ ๒๑ ก่อนการขายทอดตลาดให้คณะกรรมการขายทอดตลาดอ่านประกาศขายทอดตลาดหรือโฆษณาการขายทอดตลาดรวมทั้งวิธีการหรือเงื่อนไขต่าง ๆ ที่จะใช้ในการขายทอดตลาดครั้งนั้นโดยเปิดเผย

ในกรณีที่เป็นการขายทรัพย์สินที่มีภาระจำนอง ให้ประกาศชื่อผู้รับจำนองพร้อมทั้งต้นเงินและดอกเบี้ยที่ยังค้างชำระจนถึงวันขาย และระบุให้ผู้ซื้อทรัพย์สินนั้นทราบว่าจะต้องรับภาระจำนองไปด้วย

ข้อ ๒๒ ก่อนการขายทอดตลาดทรัพย์สินให้คณะกรรมการขายทอดตลาดแจ้งให้บรรดาผู้รู้ราคาซึ่งจะเข้าสู่ราคาในนามของบุคคลอื่น แสดงใบมอบอำนาจก่อนเข้าสู่ราคาและแจ้งด้วยว่าถ้าผู้รู้ราคาผู้ใดเข้าสู่ราคาแทนบุคคลอื่นโดยมิได้แสดงใบมอบอำนาจก่อน จะถือว่าผู้รู้ราคานั้นกระทำการในนามตนเอง ในกรณีเช่นนี้ถ้าทรัพย์สินที่ขายทอดตลาดนั้นเป็นทรัพย์สินที่ต้องจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ ผู้รู้ราคาผู้นั้นจะขอให้จดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ในชื่อบุคคลอื่นเป็นผู้ซื้อโดยอ้างว่าตนเป็นเพียงตัวแทนมิได้

ข้อ ๒๓ การขายทอดตลาดทรัพย์สินย่อมบริบูรณ์เมื่อคณะกรรมการขายทอดตลาดแสดงความตกลงขายด้วยวิธีเคาะไม้ หรือวิธีอื่นที่คณะกรรมการขายทอดตลาดกำหนด

ข้อ ๒๔ การเสนอรู้ราคาในการขายทอดตลาดให้เป็นไปตามอัตราเพิ่มราคาที่เลขาธิการกำหนด และแจ้งให้ผู้เข้าสู่ราคาทราบก่อนการขายทอดตลาด



ในการเสนอราคาด้วยปากเปล่า ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดร้องขานจำนวนเงินที่มีผู้สุ้ราคาไม่น้อยกว่า ๓ คน ถ้าไม่มีผู้สุ้ราคาสูงขึ้นและได้ราคาพอสมควรให้ร้องขานจำนวนเงินที่มีผู้สุ้ราคาสูงสุดพร้อมกับเคาะไม้ แต่ถ้าก่อนเคาะไม้ไม่มีผู้สุ้ราคาสูงขึ้นไปอีกก็ให้ร้องขานราคาตั้งต้นใหม่ตามลำดับดังกล่าว

ในกรณีที่มีเหตุสงสัยว่า ผู้ใดจะไม่สุ้ราคาโดยสุจริตหรือไม่สามารถจะชำระราคาได้ คณะกรรมการขายทอดตลาดจะสอบถามผู้นั้นเสียก่อนจึงเคาะไม้ก็ได้

ข้อ ๒๕ ถ้าผู้สุ้ราคาถอนคำสุ้ราคาของตนก่อนเคาะไม้ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดตั้งต้นร้องขายใหม่

ข้อ ๒๖ การขายทอดตลาดทรัพย์สินตามปกติเมื่อเคาะไม้ตกลงขายแล้วผู้ซื้อต้องชำระเงินทันที เว้นแต่ทรัพย์สินซึ่งมีราคาตั้งแต่หนึ่งแสนบาทขึ้นไปอาจให้ผู้ซื้อวางเงินมัดจำไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ราคาซื้อ และทำสัญญาโดยมีเงื่อนไขในการชำระเงินที่ค้างชำระภายในเวลาไม่เกิน ๓๐ วัน นับแต่วันขาย เมื่อได้ชำระเงินทั้งหมดแล้วจึงให้โอนทรัพย์สินนั้นให้แก่ผู้ซื้อ

ในกรณีที่ทรัพย์สินที่ขายมีราคาสูงมากหรือมีเหตุผลพิเศษประการอื่น เลขาธิการอาจกำหนดให้ผู้ซื้อวางเงินมัดจำและกำหนดเวลาชำระเงินได้ตามที่เห็นสมควร

ในกรณีที่ผู้ซื้อไม่สามารถปฏิบัติตามระยะเวลาตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้ผู้ซื้อยื่นคำร้องขอผ่อนผันพร้อมเหตุผลความจำเป็นต่อคณะกรรมการขายทอดตลาด หากคณะกรรมการขายทอดตลาดเห็นสมควรให้รายงานเลขาธิการเพื่อพิจารณาสั่งการ

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่ทรัพย์สินที่ขายมีราคาสูงมาก โดยมีราคาประเมินขณะยึดหรืออายัดหรือ คาดหมายว่าจะขายได้ในราคาไม่น้อยกว่าหนึ่งล้านบาทขึ้นไป ผู้ซึ่งจะมีสิทธิเข้าสุ้ราคาในกรณีนี้ต้องนำ แคชเชียร์เช็คจำนวนเงินไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ของราคาตามข้อ ๑๓(๑) มาวางเป็นประกัน และเมื่อขายทรัพย์สินได้แล้วให้ถือว่าแคชเชียร์เช็คของผู้ซื้อนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการชำระเงิน

ข้อ ๒๘ ห้ามกรรมการขายทอดตลาดเข้าสุ้ราคาหรือใช้ให้ผู้อื่นผู้ใดเข้าสุ้ราคาในการขายทอดตลาดครั้งที่ตนทำหน้าที่เป็นกรรมการ

ข้อ ๒๙ เมื่อคณะกรรมการขายทอดตลาดเห็นว่าการขายทอดตลาดทรัพย์สินใดไม่มีผู้เข้าสุ้ราคา หรือมีผู้เสนอราคาต่ำกว่าราคาที่กำหนดตามข้อ ๑๓ หรือมีกรณีที่เห็นว่าการสุ้ราคาอาจไม่เป็นไปโดยสุจริตให้มีอำนาจถอนทรัพย์สินนั้นออกจากการขายทอดตลาด สั่งงดการขายทอดตลาดหรือเลื่อนการขายทอดตลาดออกไป แล้วรายงานให้เลขาธิการทราบ

ข้อ ๓๐ เมื่อขายทอดตลาดบริบูรณ์ ถ้าผู้ซื้อไม่ชำระเงินหรือไม่วางเงินมัดจำตามที่ได้ตกลงกันหรือตามข้อสัญญาในข้อ ๒๖ ให้นำทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาดซ้ำอีก ในการขายทอดตลาดครั้งหลังนี้ให้แจ้งให้ผู้ซื้อทราบกำหนด วัน เวลา และสถานที่ที่จะขาย และเมื่อขายแล้วได้เงินเท่าใด หากไม่คุ้มกับการขายทอดตลาดครั้งก่อนให้จัดการเรียกร้องให้ผู้ซื้อเดิมชำระเงินส่วนที่ขาดนั้น หรือดำเนินการตามกฎหมาย หากจำเป็น

ข้อ ๓๑ การขายทอดตลาดทรัพย์สินซึ่งผู้ยึดถือครอบครองจะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานตามกฎหมายก่อน เช่น อาวุธปืน ให้ผู้ซื้อวางเงินมัดจำไว้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ของราคาซื้อ และให้นำใบอนุญาตมาแสดงต่อคณะกรรมการขายทอดตลาดภายใน ๑ เดือน นับแต่วันที่การขายทอดตลาดบริบูรณ์ พร้อมทั้งชำระเงินที่ค้างชำระให้ครบถ้วน ถ้าพ้นกำหนดดังกล่าวแล้วไม่สามารถนำใบอนุญาตมาแสดงได้ให้ริบเงินมัดจำ และให้คณะกรรมการขายทอดตลาดดำเนินการขายทอดตลาดซ้ำอีกตามข้อ ๓๐



ในกรณีที่ปรากฏว่าการที่ผู้ซื้อไม่อาจนำใบอนุญาตมาแสดงได้มิได้เกิดจากความผิดของผู้ซื้อหรือมิได้เกิดจากการที่ผู้ซื้อจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดขยายเวลาออกไปได้ตามที่เห็นสมควร แต่ไม่เกิน ๑ เดือน

ข้อ ๓๒ ในระหว่างการขายทอดตลาดให้คณะกรรมการขายทอดตลาดบันทึกการขายทอดตลาดทรัพย์สินแต่ละรายการตามแบบที่ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติดกำหนด และเมื่อดำเนินการขายทอดตลาดเรียบร้อยแล้วให้รายงานเลขาธิการเพื่อทราบ

ข้อ ๓๓ การขายทอดตลาดโดยหน่วยราชการหรือบริษัทเอกชน ให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องดำเนินการตามหมวดนี้ แต่ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดเข้าร่วมสังเกตการณ์การขายทอดตลาด และบันทึกการขายทอดตลาดทรัพย์สินแต่ละรายการตามแบบที่ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติดกำหนด และเมื่อดำเนินการขายทอดตลาดเรียบร้อยแล้วให้รายงานเลขาธิการเพื่อทราบ

กรณีที่เห็นว่าการสุ้ราคาอาจไม่เป็นไปโดยสุจริตให้คณะกรรมการขายทอดตลาดมีอำนาจถอนทรัพย์สินนั้นออกจากการขายทอดตลาด สั่งงดการขายทอดตลาดหรือเลื่อนการขายทอดตลาดออกไป แล้วรายงานให้เลขาธิการทราบ

หมวด ๓

การโอนและส่งมอบทรัพย์สิน

ข้อ ๓๔ ภายใต้บังคับข้อ ๒๗ การขายทอดตลาดทรัพย์สิน เมื่อผู้ซื้อชำระเงินครบถ้วนแล้ว ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดส่งมอบทรัพย์สินให้ผู้ซื้อไป ถ้าเป็นทรัพย์สินที่จะต้องจดทะเบียนชื่อผู้เป็นเจ้าของ เช่น อาวุธปืน รถ เรือ ให้เลขาธิการแจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการทางทะเบียนต่อไป

ในกรณีที่ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งเป็นที่ดินหรือโรงเรือนซึ่งปลูกอยู่ในที่ดินที่มีโฉนดหรือหนังสือสำคัญสำหรับที่ดิน ให้เลขาธิการแจ้งเจ้าพนักงานที่ดินเพื่อดำเนินการทางทะเบียนต่อไป

ข้อ ๓๕ ค่าใช้จ่ายในการโอนและส่งมอบทรัพย์สิน เช่น ค่าภาษีอากร ค่าธรรมเนียม ค่าขนย้าย หรือค่าใช้จ่ายอื่นใดที่เกี่ยวข้อง ให้เป็นภาระของผู้ซื้อ

หมวด ๔

วิธีรับเงิน

ข้อ ๓๖ การรับเงินจากการขายทอดตลาดทรัพย์สิน เมื่อผู้ซื้อชำระเงินแล้วให้คณะกรรมการขายทอดตลาดออกใบรับเงินโดยมีสำเนา ๒ ฉบับ ต้นฉบับมอบให้ผู้ซื้อ ส่วนสำเนาส่งให้ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สิน ๑ ฉบับ อีก ๑ ฉบับ เก็บไว้เป็นต้นซ้ำ



ข้อ ๓๗ การรับเงินโดยปกติให้รับเป็นเงินสด แต่ถ้าคณะกรรมการขายทอดตลาดเห็นสมควรอาจรับเงินเป็นเช็คหรือตั๋วแลกเงินก็ได้ โดยให้จดเลขที่เช็คหรือตั๋วแลกเงินในใบรับเงินด้วย ในกรณีที่มิใช่ เช็คหรือตั๋วแลกเงินของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ จะต้องเป็นเช็คหรือตั๋วแลกเงินที่ธนาคารสั่งจ่ายหรือธนาคารรับรอง

เมื่อได้ชำระเงินจากการขายทอดตลาดทรัพย์สินแล้วไม่ว่าเป็นการชำระเป็นเงินสด เช็ค หรือตั๋วแลกเงินก็ตาม ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดส่งมอบให้ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินเพื่อเก็บรักษาไว้ตามระเบียบต่อไป

ข้อ ๓๘ การรับเงินเป็นเช็คหรือตั๋วแลกเงิน หากเรียกเก็บเงินไม่ได้ ให้ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินแจ้งให้เลขาธิการทราบเพื่อดำเนินการเรียกร้องผู้ซื้อให้ชำระเงินนั้นหรือดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ข้อ ๓๙ ในกรณีที่เป็นการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่มีหลักฐานแสดงว่าผู้อื่นเป็นเจ้าของร่วมอยู่ด้วย หรือเป็นทรัพย์สินที่ติดจำนอง หรือทรัพย์สินที่มีบุริมสิทธิอย่างอื่น ให้คณะกรรมการขายทอดตลาด แจ้งผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินเพื่อทราบ

ข้อ ๔๐ ค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาด ให้เบิกจากกองทุน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๘

พลตำรวจโท ฤทธิชัย พลอนันต์

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด



ประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
เรื่อง กำหนดอัตราเพิ่มราคาในการเสนอผู้ราคา
การขายทอดตลาดทรัพย์สิน

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒๔ แห่งระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดว่าด้วยการขายทอดตลาดทรัพย์สิน พ.ศ. ๒๕๔๘ เลขาธิการ ป.ป.ส. จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

๑. ยกเลิกประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรื่อง กำหนดอัตราเพิ่มราคาในการเสนอผู้ราคาการขายทอดตลาดทรัพย์สิน ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๓๗
๒. ทรัพย์สินที่จะขายทอดตลาด กำหนดราคาเริ่มต้นไม่ถึง ๑,๐๐๐ บาท ผู้ผู้ราคาจะเสนอเพิ่มราคาครั้งละเท่าใดก็ได้
๓. ทรัพย์สินที่จะขายทอดตลาด กำหนดราคาเริ่มต้นตั้งแต่ ๑,๐๐๐ บาท ขึ้นไป ผู้ผู้ราคาจะต้องเสนอเพิ่มราคาครั้งละไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ บาท
๔. ในการขายทอดตลาดทรัพย์สินแต่ละรายการไม่ว่าจะมีการเสนอราคาสูงขึ้นเพียงใดก็ตาม ให้ผู้ผู้ราคาแต่ละรายใช้อัตราเพิ่มราคาตามข้อ ๒ หรือข้อ ๓ แล้วแต่กรณี ในการเสนอเพิ่มราคาตั้งแต่เริ่มต้นจนการขายทอดตลาดบริบูรณ์

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

พลตำรวจโท กฤษณะ ผลอนันต์

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด



ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน

ว่าด้วยกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

พ.ศ. ๒๕๓๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ (๕) มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติ มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินว่าด้วยกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๖”

(๑) ข้อ ๒ ระเบียบนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“คณะอนุกรรมการกองทุน” หมายความว่า คณะอนุกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

“พนักงานกองทุน” หมายความว่า ผู้ซึ่งเลขาธิการแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามระเบียบนี้

ข้อ ๔ ให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติการตามระเบียบนี้ให้เลขาธิการเสนอให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาด

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ เมื่อทรัพย์สินใดตกเป็นของกองทุน ให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) ให้ผู้ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องนำทรัพย์สินพร้อมทั้งหนังสือนำส่งจำนวนสองชุดมอบแก่ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติด หรือพนักงานกองทุนซึ่งผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติดมอบหมายให้เป็นผู้ตรวจรับทรัพย์สิน

(๒) ให้ผู้ตรวจรับทรัพย์สินดำเนินการดังต่อไปนี้

(ก) ทำการสำรวจทรัพย์สินและบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับจำนวน ประเภท รวมทั้งมูลค่าของทรัพย์สินนั้น โดยอาจมีรายละเอียดอื่นตามที่เห็นสมควรก็ได้ แล้วรายงานและเสนอความเห็นต่อคณะอนุกรรมการกองทุนว่าสมควรดำเนินการแก่ทรัพย์สินนั้นต่อไปอย่างไร

(๑) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๐ ตอนที่ ๕๙ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๖

(๒) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ข้อ ๓ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน ซึ่งมีผลบังคับตั้งแต่วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙ ตอนพิเศษ ๑๒๘ ง ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๕

(ข) ตรวจสอบทรัพย์สินให้ถูกต้องตามรายละเอียดในหนังสือนำเสนอ แล้วให้ผู้นำเสนอ และผู้ตรวจรับทรัพย์สินลงนามกำกับไว้เป็นหลักฐานและเก็บรักษาหนังสือนำเสนอไว้เป็นหลักฐานฝ่ายละหนึ่งชุด หากทรัพย์สินนั้นไม่ครบถ้วน หรือมีความชำรุดเสียหาย ให้บันทึกไว้โดยชัดแจ้งด้วย

ข้อ ๖ เมื่อได้มีการตรวจรับทรัพย์สินตามข้อ ๕ แล้ว ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าเป็นเงิน ให้นำส่งผู้รับเงินตามข้อ ๑๑ ทันที ทั้งนี้ ต้องไม่ช้ากว่าวันทำการวันแรกที่สามารถนำส่งได้

(๒) ทรัพย์สินที่เป็นสังหาริมทรัพย์ ให้นำไปเก็บรักษาไว้ที่สถานที่เก็บรักษาทรัพย์สินของกองทุน หรือจะฝากเก็บรักษาไว้ที่สถานที่เก็บรักษาทรัพย์สินของสำนักงานตามระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินว่าด้วยการเก็บรักษาทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัดก็ได้

(๓) ทรัพย์สินที่เป็นอสังหาริมทรัพย์หรือเป็นทรัพย์สินที่มีลักษณะตามข้อ ๗ จะมอบให้บุคคลซึ่งได้ดูแลรักษาทรัพย์สินในระหว่างการยึดหรืออายัดดูแลรักษาต่อไป หรือจะจ้างบุคคลอื่นให้ดูแลรักษาทรัพย์สิน หรือเช่าสถานที่เก็บรักษาทรัพย์สินนั้นไปพลางก่อนในระหว่างที่คณะกรรมการกองทุนยังไม่มีมติเกี่ยวกับทรัพย์สินนั้นก็ได้อ

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้วให้รายงานคณะกรรมการกองทุนโดยเร็ว และในกรณีที่เป็ทรัพย์สินที่มีหลักฐานทางทะเบียน ให้เลขาธิการจัดการเกี่ยวกับหลักฐานทางทะเบียนดังกล่าวให้เรียบร้อยด้วย

ข้อ ๗ ให้ผู้ตรวจสอบทรัพย์สินตามข้อ ๕ รายงานคณะกรรมการกองทุน โดยด่วนที่สุดเมื่อปรากฏว่า

(๑) ทรัพย์สินนั้นมีสภาพเป็นของสด ของเสียได้ หรือถ้าห่วงงข้าไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายจะเกินส่วนแห่งค่าของทรัพย์สินนั้น

(๒) ทรัพย์สินนั้นมีลักษณะที่อาจทำให้สกปรกเลอะเทอะ หรือมีกลิ่น หรืออาจรบกวนหรือก่อความรำคาญ

(๓) ทรัพย์สินนั้นมีน้ำหนักมาก หรือไม่สะดวกต่อการเคลื่อนย้าย หรือมีขนาดใหญ่มาก หรือเปลืองเนื้อที่ในการเก็บรักษา

(๔) ทรัพย์สินนั้นเป็นทรัพย์สินซึ่งโดยสภาพอาจก่อให้เกิดอันตรายได้ง่าย เช่น สารเคมี หรือสิ่งที่เป็นเชื้อเพลิง

(๕) ทรัพย์สินที่ต้องเก็บรักษาไว้ในสถานที่โดยเฉพาะเพื่อรักษาคุณภาพของตัวทรัพย์สิน

หมวด ๒

การบริหารกองทุน

ข้อ ๘ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการกองทุนคณะหนึ่งประกอบด้วยเลขาธิการเป็นประธานอนุกรรมการ ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนกรมตำรวจ ผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนกรมบัญชีกลาง และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นไม่เกินสองคนเป็นอนุกรรมการ และผู้อำนวยการกองตรวจสอบทรัพย์สิน คดียาเสพติดเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ



คณะกรรมการจะแต่งตั้งข้าราชการคนหนึ่งหรือหลายคนในสำนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้
 อนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี อนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจาก
 ตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการกองทุนมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณานุมัติให้จ่ายเงินกองทุนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในระเบียบนี้
- (๒) ควบคุมดูแลเกี่ยวกับการรับ การจ่าย และการเก็บรักษาเงิน
- (๓) ควบคุมดูแลเกี่ยวกับการจัดการและการจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของกองทุน
- (๔) วางระเบียบโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ กำหนดหลักเกณฑ์ในกรณีดังต่อไปนี้
 - (ก) การนำทรัพย์สินของกองทุนไปใช้ประโยชน์
 - (ข) การจำหน่ายทรัพย์สินของกองทุน
 - (ค) การจ่ายเงินหรือทรัพย์สิน เพื่อสนับสนุนหรือเพื่อช่วยเหลือบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หรือที่ได้รับความเดือดร้อนจากการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

- (ง) การจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัล
 - (๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนดหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย
- การจ่ายเงินหรือทรัพย์สินจากกองทุนครั้งหนึ่งถ้ามีจำนวนหรือมูลค่าเกินห้าล้านบาทจะต้องได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการก่อน

ข้อ ๑๐ การใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อประโยชน์ตามมาตรา ๓๔ ได้แก่กรณีดังต่อไปนี้

- (๑) สนับสนุนการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การบำบัดรักษา และการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
- (๒) สนับสนุนหรือจัดให้มีการศึกษา ฝึกอบรม หรือสัมมนาเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การบำบัดรักษา และการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
- (๓) สนับสนุนหรือจัดให้มีวิทยากรซึ่งมีความรู้หรือความเชี่ยวชาญในด้านต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อทำหน้าที่ให้คำปรึกษา แนะนำ ฝึกอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การบำบัดรักษา และการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
- (๔) สนับสนุนหรือจัดให้มีการให้บริการหรือจัดกิจกรรมอันก่อให้เกิดประโยชน์ ต่อการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การบำบัดรักษา และการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
- (๕) สนับสนุนการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือมีส่วนช่วยเหลือหรือสนับสนุนการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การบำบัดรักษา และการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- (๖) กิจกรรมอื่นที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด



หมวด ๓

การรับเงิน

(๓) **ข้อ ๑๑** การรับเงินของกองทุน ให้เลขาธิการหรือพนักงานกองทุนตั้งแต่ระดับ ๘ ซึ่งเลขาธิการมอบหมาย ร่วมกับผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติด หรือพนักงานกองทุนตั้งแต่ระดับ ๖ ซึ่งผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติด มอบหมาย เป็นผู้รับเงินและออกหลักฐานการรับเงินแล้วดำเนินการตามข้อ ๑๕ (๑)

หมวด ๔

การจ่ายเงิน

ข้อ ๑๒ เงินของกองทุนให้จ่ายได้ตามจำนวนที่คณะกรรมการกองทุนพิจารณาอนุมัติสำหรับกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) ค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุนตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด
- (๒) ค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบทรัพย์สิน ค่าใช้จ่ายในการยึดอายัดและการขายทอดตลาดทรัพย์สิน
- (๓) ค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัด
- (๔) ค่าใช้จ่ายในการประเมินราคาทรัพย์สินตามมาตรา ๒๓ และค่าใช้จ่ายในการประเมินค่าเสียหาย

และค่าเสื่อมสภาพตามมาตรา ๒๔

- (๕) ค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามมาตรา ๒๔
- (๖) เงินสินบนตามข้อ ๑๙ และเงินรางวัลตามข้อ ๒๐
- (๗) ค่าใช้จ่ายอื่นเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน

การจ่ายเงินกองทุนเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สำหรับกรณีอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการกองทุนกระทำได้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ข้อ ๑๓ วิธีการจ่ายเงินที่ได้รับอนุมัติตามข้อ ๑๒ แล้ว ให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ แต่ถ้าไม่มีระเบียบที่เกี่ยวกับกรณีดังกล่าว ให้เป็นไปตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๑๔ ให้กองทุนมีเงินตรงจ่ายภายในวงเงินที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๕

การเก็บรักษาทรัพย์สิน

ข้อ ๑๕ ทรัพย์สินของกองทุนให้เก็บรักษาไว้ดังนี้

- (๑) ในกรณีที่เป็นเงิน ให้ฝากไว้กับธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจ
- (๒) ในกรณีที่เป็นทรัพย์สินอื่น ให้เก็บรักษาไว้ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินว่าด้วยการเก็บรักษาทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัด

(๓) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ข้อ ๔ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน



หมวด ๖

การจัดหาผลประโยชน์

ข้อ ๑๖ คณะอนุกรรมการกองทุนอาจนำเงินของกองทุนไปจัดหาผลประโยชน์ได้ดังนี้

(๑) ซื้อพันธบัตรรัฐบาล พันธบัตรรัฐวิสาหกิจหรือตั๋วเงินคลัง

(๒) ลงทุนอย่างอื่น โดยได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการและต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

ข้อ ๑๗ คณะอนุกรรมการกองทุนอาจนำทรัพย์สินอื่นไปจัดหาผลประโยชน์ได้ตามหลักเกณฑ์เดียวกันกับการนำทรัพย์สินที่เก็บรักษาไว้ในระหว่างการยึดหรืออายัดไปจัดหาผลประโยชน์ แต่ถ้ามีกรณีจำเป็นและสมควรนอกเหนือไปจากหลักเกณฑ์ดังกล่าว ให้กระทำได้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

หมวด ๗

เงินสินบนและเงินรางวัล

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร คณะอนุกรรมการกองทุนอาจพิจารณามีมติให้มีการจ่ายเงินสินบนหรือเงินรางวัลได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

การจ่ายเงินสินบนหรือเงินรางวัลตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ เป็นเพียงหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามที่คณะอนุกรรมการกองทุนเห็นสมควรมิใช่เป็นการโฆษณาหรือให้คำมั่นตามกฎหมายแก่บุคคลใดในอันที่จะยกขึ้นกล่าวอ้างเพื่อเรียกร้องสิทธิในเงินดังกล่าว

(๔) ข้อ ๑๙ คณะอนุกรรมการกองทุนมีอำนาจพิจารณาจ่ายเงินสินบนแก่ ผู้ซึ่งชี้แนะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบถึงตัวทรัพย์สินแหล่งที่มา หรือสถานที่ตั้งของทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดโดยมีข้อมูล หรือพยานหลักฐานพอสมควรที่สามารถใช้เป็นประโยชน์ในการตรวจสอบทรัพย์สินจนมีผลทำให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของกองทุน

เงินสินบนที่จะจ่ายตามวรรคหนึ่ง ให้คณะอนุกรรมการกองทุนกำหนด โดยพิจารณาถึงประโยชน์ของข้อมูลและพยานหลักฐานที่จะได้รับจากผู้ชี้แนะและมูลค่าของทรัพย์สิน โดยให้จ่ายได้ไม่เกินร้อยละสิบของเงินที่คำนวณได้ จากราคาทรัพย์สินที่ประเมินได้ในวันที่ยึดหรืออายัดทรัพย์สินหรือของราคาที่ได้จากการขายทอดตลาดแล้วแต่กรณีหักด้วยค่าใช้จ่ายในการประเมินราคาทรัพย์สินหรือขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้น

(๕) ข้อ ๒๐ คณะอนุกรรมการกองทุนมีอำนาจพิจารณาจ่ายเงินรางวัลแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ทำหน้าที่ตรวจสอบยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ผู้ซึ่งทำหน้าที่สอบสวน หรือจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือตรวจค้นขยายผลเพื่อหาหลักฐานและทรัพย์สินในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด จนมีผลให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของกองทุน โดยให้จ่ายได้ ไม่เกิน

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมโดย ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๓ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๖ ตอนที่ ๑๗ ง ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมโดย ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๔



ร้อยละสิบของเงินที่คำนวณได้ จากราคาทรัพย์สินที่มีการประเมินได้ในวันที่ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือของราคาที่ได้จากการขายทอดตลาดแล้วแต่กรณี หักด้วยค่าใช้จ่ายในการประเมินราคาทรัพย์สิน หรือขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้น หากทรัพย์สินใดมีการจ่ายเงินรางวัล แต่ไม่มีการจ่ายเงินสินบนให้นำเงินสินบนในส่วนนั้นจ่ายเป็นเงินรางวัลเพิ่มเติม

ข้อ ๒๑ เงินสินบนหรือเงินรางวัลให้จ่ายหลังจากนำทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาดหรือนำไปใช้ประโยชน์แล้ว หากไม่มีการนำทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาดหรือไม่การนำไปใช้ประโยชน์ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ทรัพย์สินตกเป็นของกองทุน ให้คณะอนุกรรมการกองทุนประเมินราคาทรัพย์สินนั้นตามความเห็นสมควร เพื่อนำมาเป็นเกณฑ์ในการกำหนดเงินสินบนหรือเงินรางวัล

ข้อ ๒๒ ถ้าผู้มีสิทธิได้รับเงินสินบนหรือเงินรางวัลมีหลายคน ให้แบ่งเงินนั้น คนละส่วนเท่าๆ กัน เว้นแต่คณะอนุกรรมการกองทุนจะเห็นสมควรกำหนดเป็นอย่างอื่น

หมวด ๘

การบัญชี

(๖) **ข้อ ๒๓** ให้สำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติดจัดทำบัญชี ตามระบบบัญชีที่ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

(๗) **ข้อ ๒๔** ให้สำนักงานจัดทำงบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินของกองทุนในปีที่ล่วงมาแล้วภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน เพื่อรายงานคณะกรรมการและส่งให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบรับรอง และดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๓๙ พร้อมทั้งส่งรายงานดังกล่าวให้กระทรวงการคลังทราบด้วย

(๘) **ข้อ ๒๕** ให้สำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติดจัดให้มีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการเงินและการบัญชีของกองทุนและรายงานคณะอนุกรรมการกองทุนเมื่อสิ้นปีปฏิทิน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๖

ศักดิ์ สนองชาติ

ประธานกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน

(๖) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ข้อ ๖ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

(๗) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ข้อ ๗ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

(๘) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ข้อ ๘ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน



ระเบียบคณะกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการจัดการทรัพย์สินของกองทุน

พ.ศ. ๒๕๓๗

อาศัยอำนาจตามความใน ข้อ ๙ (๔) แห่งระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินว่าด้วย
กองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๖ คณะกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปราม
ยาเสพติด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติดว่าด้วย
การจัดการทรัพย์สินของกองทุน พ.ศ. ๒๕๓๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๗ เป็นต้นไป

(๑) ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม กอง หรือที่มีชื่อเรียกเป็นอย่างอื่น หน่วยงาน
ราชการส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ

“หน่วยงานของเอกชน” หมายความว่า สมาคม มูลนิธิ หรือนิติบุคคลอื่นที่มีได้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ
แสวงหากำไร และดำเนินการเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การบำบัดรักษา และการฟื้นฟู
สมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารจัดการทรัพย์สิน

ข้อ ๔ ให้ผู้อำนวยการรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับหรือคำสั่ง เพื่อให้
การปฏิบัติการเป็นไปตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการตามระเบียบนี้ให้ผู้อำนวยการเสนอคณะกรรมการกองทุน
เพื่อพิจารณา

หมวด ๑

การนำทรัพย์สินของกองทุนไปใช้ประโยชน์

ข้อ ๕ การนำทรัพย์สินของกองทุนไปใช้ประโยชน์ให้กระทำเฉพาะหน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงาน
ของเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การบำบัดรักษาและการฟื้นฟูสมรรถภาพ
ผู้ติดยาเสพติด

(๑) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดยระเบียบคณะกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการจัดการทรัพย์สิน
ของกองทุน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๓ ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน



การอนุญาตให้หน่วยงานของเอกชนนำทรัพย์สินของกองทุนไปใช้ประโยชน์ให้อนุญาตได้เฉพาะทรัพย์สินของกองทุนที่เป็นอสังหาริมทรัพย์เท่านั้น

ข้อ ๖ หน่วยงานของรัฐที่ประสงค์ที่จะนำทรัพย์สินของกองทุนไปใช้ประโยชน์ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐนั้น มีหนังสือถึงประธานอนุกรรมการกองทุน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) หน้าที่และความรับผิดชอบของหน่วยงานนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของที่ประสงค์จะนำทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์

(๒) ประเภทของทรัพย์สินที่จะขอไปใช้ประโยชน์

(๓) เหตุผลและความจำเป็นที่จะขอทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์

(๔) ลักษณะและระยะเวลาของการใช้ประโยชน์

(๕) การดูแลรักษาและความรับผิดชอบในกรณีที่เกิดความชำรุดบกพร่องเสียหายหรือสูญหาย

ข้อ ๗ หน่วยงานเอกชนที่ประสงค์จะนำทรัพย์สินของกองทุนไปใช้ประโยชน์ให้หัวหน้าหน่วยงานของเอกชน จัดทำแผนงาน หรือโครงการ เสนอต่อประธานอนุกรรมการกองทุน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) ส่วนของงานที่จะนำทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์

(๒) ประเภทของทรัพย์สินที่จะนำไปใช้ประโยชน์

(๓) เหตุผลและความจำเป็นที่จะขอทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์

(๔) ลักษณะและระยะเวลาของการใช้ประโยชน์

(๕) การดูแลรักษาและความรับผิดชอบในกรณีที่เกิดความชำรุดบกพร่องเสียหายหรือสูญหาย

ข้อ ๘ การพิจารณาอนุญาตให้นำทรัพย์สินใดไปใช้ประโยชน์ให้คณะกรรมการกองทุนพิจารณา โดยคำนึงถึงเหตุผลและความจำเป็นที่จะต้องนำทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์ ระยะเวลาที่จะนำไปใช้ประโยชน์ การดูแลรักษาและความรับผิดชอบในกรณีที่เกิดความชำรุดบกพร่องเสียหายหรือสูญหาย

หน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานของเอกชนที่ได้รับอนุญาตให้นำทรัพย์สินของกองทุนไปใช้ประโยชน์ ต้องดูแลและบำรุงรักษาทรัพย์สินนั้นอย่างน้อย ตามระเบียบของทางราชการและคณะกรรมการกองทุน อาจกำหนดเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่เห็นสมควรอีกก็ได้

ข้อ ๙ เมื่อมีการอนุญาตให้หน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานของเอกชนนำทรัพย์สินใดไปใช้ประโยชน์ให้ผู้อำนวยการจัดให้มีการทำหนังสือส่งมอบและรับมอบทรัพย์สินนั้นไว้เป็นหลักฐาน และมีหนังสือแจ้งให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินทราบ

ข้อ ๑๐ ในกรณีทรัพย์สินที่นำไปใช้ประโยชน์นั้นเกิดความชำรุดบกพร่องเสียหายหรือสูญหาย เพราะความผิดของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่ได้รับอนุญาต ให้หน่วยงานดังกล่าวรับผิดชอบในความชำรุดบกพร่องเสียหาย หรือสูญหายนั้น

ข้อ ๑๑ เมื่อหมดความจำเป็นที่จะใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินนั้นต่อไป หรือเมื่อครบกำหนดที่ได้รับอนุญาตแล้ว หรือเมื่อคณะกรรมการกองทุนเพิกถอนการอนุญาตให้หน่วยงานที่ได้รับอนุญาตจัดส่งทรัพย์สินนั้นคืนพร้อมหลักฐานการส่งคืนเป็นหนังสือภายใน ๑๕ วัน หรือภายในเวลาที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด



ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งให้ส่งคืนในสภาพที่เป็นอยู่ในขณะที่ได้รับมอบทรัพย์สินนั้นไป เว้นแต่จะเสื่อมไปโดยสภาพแห่งทรัพย์สินนั่นเอง ในกรณีที่ไม้อาจส่งคืนในสภาพเดิมได้ ให้คณะกรรมการกองทุนพิจารณาดำเนินการตามที่เห็นสมควร

การเพิกถอนการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการกองทุนพิจารณาเพิกถอนการอนุญาตเมื่อหน่วยงานที่ได้รับอนุญาตผิดเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามระเบียบนี้ หรือตามที่คณะกรรมการกองทุนพิจารณาเห็นสมควร

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่หน่วยงานที่ได้รับอนุญาตให้นำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ เห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องนำทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์ต่อไปอีก ให้หัวหน้าหน่วยงานนั้นมีหนังสือถึงประธานอนุกรรมการกองทุน แจ้งถึงเหตุผลและความจำเป็นที่ยังต้องนำทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์ ทั้งนี้ก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าวไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

การพิจารณาอนุญาตให้นำทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์ได้ต่อไป ให้คณะกรรมการกองทุนพิจารณาหลักเกณฑ์ตามข้อ ๘ และในกรณีที่คณะกรรมการกองทุนไม่อนุญาตให้นำทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์ต่อไป ให้หน่วยงานนั้นคืนทรัพย์สินพร้อมหลักฐานการส่งคืนเป็นหนังสือภายในเวลาที่กำหนด และให้นำความในข้อ ๑๑ วรรคสองมาใช้บังคับ

หมวด ๒

การจำหน่ายทรัพย์สินของกองทุน

ข้อ ๑๓ การจำหน่ายทรัพย์สินของกองทุนให้ดำเนินการได้ โดยวิธีดังต่อไปนี้

- (๑) ขาย
- (๒) ให้
- (๓) แปรสภาพหรือทำลาย
- (๔) จำหน่ายเป็นสูญ

ข้อ ๑๔ การขาย โดยปกติให้ดำเนินการขายโดยวิธีทอดตลาดโดยให้ปฏิบัติตามระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการดำเนินการขายทอดตลาดทรัพย์สิน พ.ศ. ๒๕๓๗ โดยอนุโลม

ในกรณีที่ทรัพย์สินใดที่ได้ดำเนินการขายทอดตลาดไม่เป็นผล หรือเป็นทรัพย์สินที่คณะกรรมการกองทุนเห็นว่าไม่สมควรดำเนินการขายโดยวิธีขายทอดตลาด ให้คณะกรรมการกองทุนกำหนดวิธีการขายโดยวิธีการอื่นตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๕ การให้คณะกรรมการกองทุนอาจพิจารณานำทรัพย์สินที่มีลักษณะดังต่อไปนี้
ให้หน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานของเอกชนใดก็ได้ ตามที่เห็นสมควร

- (๑) ทรัพย์สินที่โดยสภาพไม้อาจซ่อมแซมให้กลับสู่สภาพเดิมได้
- (๒) ทรัพย์สินที่โดยสภาพอาจซ่อมแซมให้กลับสู่สภาพเดิมได้ แต่ค่าใช้จ่ายสูงเกินสมควร
- (๓) ทรัพย์สินนั้นหากให้หน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานของเอกชนนำไปใช้จนเป็นประโยชน์มากกว่าเก็บรักษาไว้เป็นทรัพย์สินของกองทุน และไม่เป็นการกระทบกับกองทุน

ข้อ ๑๖ การแปรสภาพหรือทำลายให้กระทำได้ตามที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด

ข้อ ๑๗ การจำหน่ายเป็นสูญ ให้กระทำได้ตามที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด เมื่อปรากฏว่าทรัพย์สินสูญหายไปโดยไม่ปรากฏตัวผู้รับผิดชอบ หรือมีตัวผู้รับผิดชอบแต่ไม่สามารถใช้ตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการรับผิดทางแพ่งของเจ้าหน้าที่ส่วนราชการ หรือมีตัวทรัพย์สินอยู่แต่ไม่สามารถนำออกจำหน่ายได้ให้กองทุนเสนอต่อคณะกรรมการกองทุนเพื่อจำหน่ายเป็นสูญ

หมวด ๓

การจ่ายเงินหรือทรัพย์สิน เพื่อสนับสนุนหรือช่วยเหลือบุคคล หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ได้รับความเดือดร้อน จากการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ข้อ ๑๘ การจ่ายเงินหรือทรัพย์สินของกองทุนให้แก่หน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานของเอกชน ให้ดำเนินการได้ในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) สนับสนุนการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การบำบัดรักษา และการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๒) สนับสนุนหรือจัดให้มีการศึกษา ฝึกอบรม หรือสัมมนาเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การบำบัดรักษา และการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๓) สนับสนุนหรือจัดให้มีวิทยากร ซึ่งมีความรู้หรือความเชี่ยวชาญในด้านต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อทำหน้าที่ให้คำปรึกษา แนะนำ ฝึกอบรม หรือสัมมนาเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การบำบัดรักษา และการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๔) สนับสนุนหรือจัดให้มีการให้บริการหรือจัดกิจกรรมอันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การบำบัดรักษา และการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๕) สนับสนุนการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือมีส่วนช่วยเหลือหรือสนับสนุนการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การบำบัดรักษา และการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(๖) กิจกรรมอื่นที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

ข้อ ๑๙ ให้หน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานของเอกชนที่จะขอรับการสนับสนุนตามข้อ ๑๘ จัดทำแผนงาน โครงการ หรือภารกิจที่มีเป้าหมาย ขั้นตอนและระยะเวลาในการดำเนินการที่ชัดเจน เสนอต่อประธานคณะกรรมการกองทุน

ข้อ ๒๐ แผนงาน โครงการ หรือภารกิจที่กองทุนจะให้การสนับสนุนต้องเป็นแผนงานโครงการ หรือภารกิจที่ไม่ได้รับการสนับสนุนจากงบประมาณตามปกติของทางราชการหรือจากแหล่งอื่น ในกรณีที่ได้รับการสนับสนุนจากงบประมาณปกติของทางราชการ หรือจากแหล่งอื่น แต่ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการกองทุน



ข้อ ๒๑ การพิจารณาให้การสนับสนุนให้คณะอนุกรรมการกองทุนพิจารณาโดยคำนึงถึงประโยชน์และความเป็นไปได้ ตลอดจนการติดตามผลการดำเนินการตามแผนงานโครงการ หรือภารกิจ

ข้อ ๒๒ แผน โครงการ หรือภารกิจที่มีระยะเวลาดำเนินการเกินกว่า ๓ เดือน คณะอนุกรรมการกองทุนอาจพิจารณาให้การสนับสนุนเงินเป็นงวด ๆ ตามที่เห็นสมควรและอาจระงับการสนับสนุนงวดใดงวดหนึ่งหรือทั้งหมดก็ได้หากแผนงาน โครงการ หรือภารกิจนั้นไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ หรือไม่เป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หรือไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์แห่งการนั้น

ข้อ ๒๓ เมื่อแผนงาน โครงการ หรือภารกิจได้รับการพิจารณาอนุมัติให้การสนับสนุน และอนุมัติวงเงินแล้วให้ผู้อำนวยการแจ้งให้หน่วยงานดังกล่าวทราบ และเมื่อหน่วยงานที่ได้รับการสนับสนุนดำเนินการตามแผนงาน โครงการ หรือภารกิจสิ้นสุดลง หรือตามเงื่อนไขที่คณะอนุกรรมการกองทุนกำหนด ให้หน่วยงานนั้นรายงานผลการดำเนินการต่อประธานอนุกรรมการกองทุนทราบ

(๒) **ข้อ ๒๔** คณะอนุกรรมการกองทุนอาจพิจารณาจ่ายเงินหรือทรัพย์สินของกองทุนเพื่อช่วยเหลือบุคคลใดได้ต่อเมื่อบุคคลนั้นเป็นเจ้าหน้าที่ หรือผู้ซึ่งมีส่วนช่วยเจ้าหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และเจ้าหน้าที่หรือบุคคลดังกล่าวได้รับความเดือดร้อนหรือได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน อันเนื่องมาจากการดำเนินการนั้น

การพิจารณาจ่ายเงินหรือทรัพย์สินของกองทุนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้เสียชีวิตรายละไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท โดยพิจารณาจ่ายเงินช่วยเหลือให้แก่ทายาท ซึ่งต้องขาดไร้อุปการะเพราะเหตุที่บุคคลนั้นเสียชีวิต

(๒) กรณีบาดเจ็บจนถึงทุพพลภาพ หรือเสียอวัยวะส่วนหนึ่งส่วนใด พิจารณาจ่ายเงินช่วยเหลือรายละไม่เกิน ๗๐,๐๐๐ บาท

(๓) กรณีได้รับบาดเจ็บจนประกอบกรณียกิจตามปกติไม่ได้เกินกว่า ๒๐ วัน พิจารณาจ่ายเงินช่วยเหลือรายละไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ บาท

(๔) กรณีได้รับความเสียหายหรือสูญเสียทรัพย์สิน พิจารณาจ่ายเงินช่วยเหลือ รายละไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ บาท

(๕) กรณีได้รับบาดเจ็บแต่ไม่เข้าหลักเกณฑ์ตาม (๒) และ (๓) พิจารณาจ่ายเงินช่วยเหลือรายละไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท

(๓) **ข้อ ๒๕** การขอรับเงินช่วยเหลือตามข้อ ๒๔ ให้ส่งหลักฐานตามรายการดังต่อไปนี้

(๑) แบบขอรับเงินช่วยเหลือ

(๒) คำสั่งมอบหมายให้ปฏิบัติงานและรายงานการปฏิบัติงาน

(๓) สำเนาใบมรณะบัตรกรณีเสียชีวิต หรือใบรับรองแพทย์กรณีได้รับบาดเจ็บ

(๔) หลักฐานการเป็นทายาทของผู้เสียชีวิต เช่น สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาสูติบัตร หรือสำเนาทะเบียนสมรส สำเนาคำพิพากษาหรือคำสั่งศาล

(๒) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดยระเบียบคณะอนุกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการจัดการทรัพย์สินของกองทุน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๕ ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

(๓) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดยระเบียบคณะอนุกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการจัดการทรัพย์สินของกองทุน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อ ๓ ประกาศ ณ วันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

(๕) สำเนาบันทึกการจับกุม (ถ้ามี)

(๖) หลักฐานอื่น ๆ (ถ้ามี)

การยื่นคำขอให้ยื่นภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับบาดเจ็บ หรือเสียชีวิต หรือทรัพย์สินเสียหาย หรือสูญเสีย

แบบเอกสารตามข้อ ๒๕ (๑) ให้เป็นไปตามแบบท้ายระเบียบนี้

หมวด ๔

การจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัล

(๔) ข้อ ๒๖ ให้จ่ายเงินสินบนให้แก่ผู้ชี้แนะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบถึงตัวทรัพย์สินแหล่งที่มา หรือ สถานที่ตั้งของทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด โดยมีข้อมูลหรือพยานหลักฐาน พอสมควรที่สามารถใช้เป็นประโยชน์ในการตรวจสอบทรัพย์สิน จนมีผลให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของกองทุน โดยบุคคลนั้นแจ้งข้อมูลดังกล่าวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือพนักงานสอบสวนที่มีอำนาจสอบสวนคดีผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และได้ลงบันทึกในใบแจ้งข้อมูลตามท้ายระเบียบนี้ โดยให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวน ผู้รับแจ้งข้อมูลรายงานการรับแจ้งข้อมูลต่อผู้อำนวยการ ทั้งนี้ ผู้แจ้งข้อมูลต้องมีผู้ใช้ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ปราบปราม ตามกฎหมายที่เกี่ยวกับยาเสพติด

(๕) ข้อ ๒๗ เงินสินบนให้จ่ายตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไข ดังนี้

(๑) ให้จ่ายได้ไม่เกินอัตราที่คณะกรรมการกำหนดของเงินที่คำนวณได้จากราคาทรัพย์สินที่ประเมินได้ในวันที่ยึด หรืออายัดทรัพย์สิน หรือของราคาที่ไต่จากการขายทอดตลาดแล้วแต่กรณี หักด้วยค่าใช้จ่าย ในการประเมินราคาทรัพย์สินหรือขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้น

(๒) ทรัพย์สินที่แจ้งข้อมูลเพื่อขอรับเงินสินบนต้องเป็นทรัพย์สินที่ไม่มีหลักฐานทางทะเบียน หรือ ในกรณีที่มีหลักฐานทางทะเบียน แต่ถูกโอนโยกย้าย ซุกซ่อน แปรสภาพ เพื่ออำพรางการมีอยู่ หรือได้มา ของทรัพย์สินนั้น

(๓) เป็นทรัพย์สินที่แจ้งข้อมูลเพื่อขอรับเงินสินบนตามประกาศชี้ชวนของคณะกรรมการกองทุน ให้แจ้งข้อมูลของทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(๖) ข้อ ๒๘ ทรัพย์สินรายใดมีผู้แจ้งข้อมูลหลายคน โดยร่วมกันชี้แนะให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือ พนักงานสอบสวนที่มีอำนาจสอบสวนคดีผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดทราบตามข้อ ๒๖ ให้แบ่งสินบน คนละเท่า ๆ กัน เว้นแต่คณะกรรมการกองทุนจะเห็นสมควรกำหนดเป็นอย่างอื่น

(๔) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดยระเบียบคณะกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการจัดการทรัพย์สิน ของกองทุน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๓ ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

(๕) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดยระเบียบคณะกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการจัดการทรัพย์สิน ของกองทุน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๔ ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

(๖) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดยระเบียบคณะกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการจัดการทรัพย์สิน ของกองทุน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๕ ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน



(๗) **ข้อ ๒๙** ให้จ่ายเงินรางวัลให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ทำหน้าที่ตรวจสอบยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ผู้ซึ่งทำหน้าที่สอบสวน สืบสวนหรือจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือตรวจค้นขยายผลเพื่อหาหลักฐานและทรัพย์สินในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดจนมีผลให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของกองทุน โดยจ่ายไม่เกินอัตราที่คณะกรรมการกำหนดของเงินที่คำนวณได้จากราคาทรัพย์สินที่มีการประเมินได้ในวันยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือของราคาที่ไต่จากการขายทอดตลาดแล้วแต่กรณีหักด้วยค่าใช้จ่ายในการประเมินราคาทรัพย์สิน หรือขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้น

(๘) **ข้อ ๓๐** การจ่ายเงินรางวัล ตามข้อ ๒๙ ให้แบ่งเงินรางวัลออกเป็น ๑๐ ส่วนเท่า ๆ กัน โดยให้จ่ายตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) พนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน หรือเลขาธิการ ป.ป.ส. แล้วแต่กรณี ให้ดำเนินการตรวจสอบ ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน ได้รับ ๔ ส่วน ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่มีหลายคนให้แบ่งคนละเท่า ๆ กัน เว้นแต่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้เข้าเบิกความเป็นพยานในคดีร้องขอให้รับทรัพย์สินนั้น ให้ได้รับเป็น ๒ เท่าของเจ้าหน้าที่อื่นในจำนวน ๔ ส่วน

(๒) เจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งได้ทำการสืบสวนหรือจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือตรวจค้นขยายผลเพื่อหาหลักฐานและทรัพย์สินในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด จนมีผลทำให้ทรัพย์สินตกเป็นของกองทุนได้รับ ๕ ส่วน ถ้าเจ้าหน้าที่มีหลายคนให้แบ่งคนละเท่า ๆ กัน เว้นแต่เจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นพยานโจทก์ในคดีนั้นให้ได้รับเป็น ๒ เท่าของเจ้าหน้าที่อื่นในจำนวน ๕ ส่วน

(๓) พนักงานสอบสวนผู้ซึ่งได้ทำการสอบสวนในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดจนมีผลทำให้ทรัพย์สินตกเป็นของกองทุน ได้รับ ๑ ส่วน ถ้าพนักงานสอบสวนมีหลายคนให้แบ่งคนละเท่า ๆ กัน

ในกรณีมีผู้อยู่ในเกณฑ์จะได้รับเงินรางวัล ตาม (๑) (๒) หรือ (๓) หลายฐานะให้ได้รับเงินรางวัลเพียงฐานเดียว

ข้อ ๓๑ การรับเงินสินบนเงินรางวัล ให้ส่งหลักฐานตามรายการ ดังต่อไปนี้

(๑) แบบคำขอรับเงินสินบน หรือเงินรางวัล แล้วแต่กรณี

(๒) แบบใบแจ้งความชี้แนะถึงตัวทรัพย์สิน แหล่งที่มาหรือสถานที่ตั้งของทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (เฉพาะกรณีขอรับเงินสินบน)

(๓) หนังสือรับรองว่าได้ปฏิบัติหน้าที่สืบสวนในคดีที่ขอรับเงินรางวัลของผู้บังคับบัญชาระดับผู้อำนวยการกอง ผู้บังคับการตำรวจหรือเทียบเท่าขึ้นไป แล้วแต่กรณี

(๔) สำเนาบันทึกการจับกุมของเจ้าหน้าที่ผู้จับกุม

(๕) หนังสือรับรองการเป็นพนักงานสอบสวนในคดีที่ขอรับเงินรางวัลของผู้บังคับบัญชา

(๗) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดยระเบียบคณะกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการจัดการทรัพย์สินของกองทุน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๖ ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

(๘) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดยระเบียบคณะกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการจัดการทรัพย์สินของกองทุน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๖ ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

(๙) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดยระเบียบคณะกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการจัดการทรัพย์สินของกองทุน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๗ ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน



- (๖) สำเนาคำสั่งมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินแทนในคดีนั้น
- (๗) สำเนาคำพิพากษาหรือคำสั่งคดีถึงที่สุดของศาลให้รับทรัพย์ ให้ตกเป็นของกองทุน
- (๘) ใบมอบฉันทะให้รับเงินสินบน หรือเงินรางวัลแทน (ถ้ามี)

ข้อ ๓๒ การขอรับเงินสินบนหรือเงินรางวัล ตามข้อ ๓๑ ให้ยื่นเอกสารตามท้ายระเบียบนี้ พร้อมทั้งแจ้งด้วยว่าจะขอรับเงินด้วยตนเองหรือขอรับผ่านบัญชีเงินฝากของผู้มีสิทธิได้รับเงินสินบนเงินรางวัล โดยแจ้งเลขที่บัญชีฝากมาพร้อมนี้ต่อประธานอนุกรรมการกองทุนภายใน ๑๘๐ วัน หลังจากได้รับแจ้งสิทธิในการขอรับเงินสินบนเงินรางวัล

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการพิจารณาจ่ายเงินสินบน เงินรางวัลตามระเบียบนี้ให้อำนาจการเสนอ คณะอนุกรรมการกองทุนเพื่อพิจารณาดำเนินการตามที่เห็นสมควร

หมวด ๕

ข้อกำหนดในการจ่ายเงิน

ข้อ ๓๓ หลักฐานการจ่ายเงินของกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้เป็นไปตามระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ โดยอนุโลมหรือตามที่คณะอนุกรรมการกองทุนเห็นสมควร

ข้อ ๓๔ การอนุมัติจ่ายเงินตามข้อ ๙ (๑) แห่งระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินว่าด้วยกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๖ ให้ประธานอนุกรรมการกองทุน หรือผู้อำนวยการแล้วแต่กรณีลงมือชื้ออนุมัติในหลักฐานการจ่ายเงินหรือใบสำคัญคู่จ่ายหรือหลักฐานการขอรับชำระหนี้หรือบนหน้าหลักฐานการจ่ายหรือใบสำคัญคู่จ่ายก็ได้

ข้อ ๓๕ การจ่ายเงินของกองทุน ให้พนักงานกองทุนจัดให้มีหลักฐานการจ่ายเงินไว้ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ

ข้อ ๓๖ การจ่ายเงินของกองทุนให้แก่ผู้รับเงินทุกรายการ พนักงานกองทุนต้องบันทึกรายการจ่ายเงินนั้นไว้ในบัญชีเงินสดจ่ายหรือบัญชีเงินฝากธนาคาร แล้วแต่กรณี ในวันที่จ่ายเงิน พร้อมทั้งจัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวันให้อำนาจการทราบ

ข้อ ๓๗ ในการจ่ายเงินของกองทุนให้จ่ายเป็นเช็ค ยกเว้นในกรณีจ่ายจากเงินทตรงจ่ายซึ่งเก็บไว้เป็นเงินสด

ข้อ ๓๘ การเขียนเช็คสั่งจ่ายเงินให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) การจ่ายเงินให้แก่ผู้มีสิทธิรับเงิน ให้ออกเช็คสั่งจ่ายในนามของผู้มีสิทธินั้นขีดฆ่าคำว่า “หรือตามคำสั่ง” หรือ “หรือผู้ถือ” ออก และขีดคร่อมด้วย

(๒) ในกรณีสั่งจ่ายเงินเพื่อนำมาเป็นเงินทตรงจ่าย ให้ออกเช็คสั่งจ่ายในนามพนักงานกองทุนและขีดฆ่าคำว่า “หรือตามคำสั่ง” หรือ “หรือผู้ถือ” ออก

ข้อ ๓๙ การอนุมัติจ่ายเงินทตรงจ่ายของกองทุนให้เป็นอำนาจของผู้อำนวยการและให้จ่ายได้ภายในวงเงินที่คณะกรรมการกำหนดตามประเภทรายจ่ายดังต่อไปนี้



- (๑) ค่าใช้ในการบริหารกองทุนตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด
- (๒) ค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบทรัพย์สิน ค่าใช้จ่ายในการยึดอายัดและการขายทอดตลาดทรัพย์สิน
- (๓) ค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัด
- (๔) ค่าใช้จ่ายในการประเมินราคาทรัพย์สินตามมาตรา ๒๓ และค่าใช้จ่ายในการประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามมาตรา ๒๔
- (๕) ค่าใช้จ่ายอื่นเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน ตามที่คณะกรรมการกองทุนกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

(๑๐) ข้อ ๔๐ เงินทตรงจ่ายที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการให้เก็บรักษาไว้ในตู้নিরায় โดยตั้งไว้ ณ ที่ทำการของกองทุน วันละไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท

ให้ผู้อำนวยการรายงานการจ่ายเงินทตรงจ่ายต่อคณะกรรมการกองทุนทุกคราวที่มีการประชุมเพื่อขออนุมัติเบิกเงินทตรงจ่ายมาทดแทนจำนวนเงินที่ได้จ่ายไป และให้ประธานอนุกรรมการกองทุนเสนองบการเงินต่อคณะกรรมการเพื่อรับทราบ เมื่อสิ้นปีปฏิทิน

(๑๑) ข้อ ๔๑ กฎแฉและรหัสตู้নিরায়ให้แยกกันเก็บรักษาไว้ โดยให้ผู้อำนวยการเก็บรักษารหัสและให้พนักงานกองทุนตั้งแต่ระดับ ๖ ขึ้นไปจำนวน ๒ คน เก็บรักษากุญแจคนละหนึ่งดอก

ข้อ ๔๒ การจ่ายเงินทตรงจ่ายให้พนักงานกองทุนจัดให้มีใบสำคัญคู่จ่ายไว้เป็นหลักฐาน เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและขออนุมัติเบิกเงินจากคณะกรรมการกองทุน เพื่อชดใช้เงินทตรงจ่าย

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๗

พลตำรวจเอก ขวลิท ยอดมณี

ประธานอนุกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

(๑๐) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดยระเบียบคณะกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการจัดการทรัพย์สินของกองทุน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๘ ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

(๑๑) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดยระเบียบคณะกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการจัดการทรัพย์สินของกองทุน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๗ ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน



แบบ กท. ป.ป.ส. ๑๑

กองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

แบบขอรับเงินช่วยเหลือกรณีบาดเจ็บ หรือทรัพย์สินเสียหาย

เขียนที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรียน ประธานอนุกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ด้วยข้าพเจ้า ตำแหน่ง

สังกัด อายุ ปี สถานที่ติดต่อ

โทร. เป็นบุคคลได้รับความเสียหายอันเนื่องจากการปฏิบัติการป้องกันและ
 ปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. วัน/เดือน/ปี/เวลา สถานที่เกิดเหตุ

๒. เจ้าหน้าที่ร่วมปฏิบัติการ

๒.๑

สังกัด.....

๒.๒

สังกัด.....

๒.๓

สังกัด.....

๒.๔

สังกัด.....

๓. ชื่อผู้ต้องหาหรือจำเลย.....

๔. รายละเอียดเกี่ยวกับการได้รับบาดเจ็บ

๕. รายละเอียดเกี่ยวกับความเสียหายของทรัพย์สิน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาจ่ายเงินช่วยเหลือแก่ข้าพเจ้า

(ลงชื่อ) ผู้ยื่นคำขอ

(.....)



คำรับรอง

ข้าพเจ้า ตำแหน่ง
สังกัด ขอรับรองว่า
ซึ่งได้ยื่นคำขอรับเงินช่วยเหลือเป็นผู้ได้รับความเสียหายอันเนื่องมาจากการปฏิบัติงานในด้านการป้องกันและ
ปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ผู้รับรอง
(.....)

หมายเหตุ ผู้รับรองจะต้องเป็นข้าราชการซึ่งเกี่ยวข้องกับกรณีที่ร้องขอ ระดับตั้งแต่ผู้อำนวยการกอง
ผู้บังคับการตำรวจหรือเทียบเท่าขึ้นไป



แบบ กท. ป.ป.ส. ๑๒

กองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

แบบขอรับเงินช่วยเหลือกรณีเสียชีวิต

เขียนที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรียน ประธานอนุกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ด้วยข้าพเจ้า ตำแหน่ง

เกี่ยวข้องกับ ซึ่งเสียชีวิตเนื่องจากปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิด

เกี่ยวกับยาเสพติด ในฐานะ

ขอเรียนข้อเท็จจริง ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. ชื่อ ซึ่งเสียชีวิตเนื่องจากปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิด

เกี่ยวกับยาเสพติด มีตำแหน่ง

.....สังกัด

อายุ ปี อยู่บ้านเลขที่ หมู่ที่ ตรอก/ซอย

ถนน ตำบล/แขวง

อำเภอ/เขต จังหวัด

โทรศัพท์

๒. วัน/เดือน/ปี/เวลา/สถานที่เกิดเหตุ

๓. เจ้าหน้าที่ร่วมปฏิบัติการ

๓.๑ สังกัด

๓.๒ สังกัด

๓.๓ สังกัด

๓.๔ สังกัด

๔. รายละเอียดเกี่ยวกับการปฏิบัติการจนเป็นเหตุให้เสียชีวิต

.....

๕. ชื่อผู้ต้องหาหรือจำเลย

.....

๖. รายละเอียดเกี่ยวกับทายาทของผู้เสียชีวิต

๖.๑ บิดาชื่อ เชื้อชาติ สัญชาติ อายุ ปี

อาชีพ ปัจจุบันยังมีชีวิตอยู่หรือไม่

๖.๒ มารดาชื่อ เชื้อชาติ สัญชาติ อายุ ปี

อาชีพ ปัจจุบันยังมีชีวิตอยู่หรือไม่

๖.๓ คู่สมรสชื่อ เชื้อชาติ สัญชาติ อายุ ปี

อาชีพ ปัจจุบันยังมีชีวิตอยู่หรือไม่

๖.๔ ผู้เสียชีวิตมีบุตร จำนวน คน คือ

๖.๔.๑ ชื่อ อายุ ปี

ปัจจุบัน (ทำงาน/กำลังศึกษาระดับ)

๖.๔.๒ ชื่อ อายุ ปี

ปัจจุบัน (ทำงาน/กำลังศึกษาระดับ)

๖.๔.๓ ชื่อ อายุ ปี

ปัจจุบัน (ทำงาน/กำลังศึกษาระดับ)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาจ่ายเงินช่วยเหลือแก่ทายาทของ

.....

(ลงชื่อ) ผู้ยื่นคำขอ

(.....)



คำรับรอง

ข้าพเจ้า ตำแหน่ง
สังกัด ขอรับรองว่า
ได้เสียชีวิตอันเนื่องมาจากอุบัติเหตุหน้าพื้นที่ในการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และ
ข้อความข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ผู้รับรอง
(.....)

หมายเหตุ ผู้รับรองจะต้องเป็นข้าราชการซึ่งเกี่ยวข้องกับกรณีที่ร้องขอ ระดับตั้งแต่ผู้อำนวยการกอง
ผู้บังคับการตำรวจ หรือเทียบเท่าขึ้นไป

แบบ กท. ป.ป.ส. ๒๑

กองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

แบบขอรับเงินสินบนคดีทรัพย์สิน

เขียนที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรียน ประธานอนุกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ตามที่ข้าพเจ้า

ได้ชี้แนะเบาะแสแห่งทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องเนื่องจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่
เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ. และพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ยึด/อายัด

..... ตามที่รับแจ้งไว้แล้วตั้งแต่วันที่ เดือน พ.ศ. และ

ศาลได้มีคำสั่งรับทรัพย์สินดังกล่าวตั้งแต่วันที่ เดือน พ.ศ. ข้าพเจ้ามีความประสงค์

จะขอรับเงินสินบนตามระเบียบของกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ซึ่งในการขอรับเงินสินบนรายนี้

ข้าพเจ้าขอรับรองว่ามีได้ขอรับหรือได้รับเงินสินบนตามกฎหมายหรือระเบียบอื่นมาก่อน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดเบิกจ่ายเงินจากกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้แก่ข้าพเจ้าด้วย

ขอแสดงความนับถือ

.....

ลายมือชื่อหรือลายพิมพ์นิ้วหัวแม่มือ (ชายหรือขวา)

ผู้ขอรับเงินสินบน

คำรับรองของพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้าพเจ้า ตำแหน่ง

สังกัด

ขอรับรองว่าผู้ขอรับเงินสินบนเป็นผู้ชี้แนะเบาะแสดังกล่าวข้างต้นจริง

ลงชื่อ

()

พนักงานเจ้าหน้าที่



แบบ กท. ป.ป.ส. ๒๒

กองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

แบบรับแจ้งข้อมูลแหล่งทรัพย์สินคดีทรัพย์สิน

เขียนที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้า ตำแหน่ง

สังกัด เป็นผู้มอบอำนาจรับแจ้งข้อมูลตามระเบียบคณะกรรมการกองทุน
ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการจัดการทรัพย์สินกองทุน พ.ศ.

ได้รับแจ้งความจาก อายุ ปี อยู่บ้านเลขที่

ตรอก/ซอย หมู่ที่ ถนน ตำบล/แขวง

อำเภอ/เขต จังหวัด ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

.....

.....

.....

.....

.....

โดยผู้แจ้งข้อมูลมีความประสงค์จะขอรับเงินสินบนตามระเบียบคณะกรรมการกองทุนป้องกัน
และปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการจัดการทรัพย์สินกองทุน พ.ศ. จึงได้ออกใบรับแจ้ง
ข้อมูลนี้ให้ไว้เป็นหลักฐาน

.....
ลายมือชื่อหรือลายพิมพ์นิ้วหัวแม่มือ (ชายหรือหญิง)

ผู้แจ้งข้อมูล

.....
ลายมือชื่อ

พนักงานเจ้าหน้าที่

หมายเหตุ ๑. ใบรับแจ้งข้อมูลนี้ให้ทำเป็นสองฉบับมีข้อความถูกต้องตรงกัน โดยให้ผู้ชี้แนะและ
พนักงานเจ้าหน้าที่เก็บไว้ฝ่ายละ ๑ ฉบับ

๒. ถ้าผู้แจ้งข้อมูลไม่ประสงค์จะเปิดเผยชื่อและที่อยู่จะแจ้งเป็นรหัสแทนก็ได้



แบบ กท. ป.ป.ส. ๒๓

กองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

หนังสือมอบฉันทะรับเงินสินบนคดีทรัพย์สิน

เขียนที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรียน ประธานอนุกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ข้าพเจ้า อยู่บ้านเลขที่ ตรอก/ซอย

ถนน ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด

เป็นผู้แจ้งข้อมูลแหล่งทรัพย์สินอันเนื่องจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ตามแบบรับแจ้งข้อมูล

แหล่งทรัพย์สิน ลงวันที่ เดือน พ.ศ. ได้ทรัพย์สินดังนี้.....

.....

ขอมอบฉันทะให้ ตำแหน่ง เป็นผู้รับเงินสินบน

ซึ่งข้าพเจ้ามีสิทธิได้รับเต็มจำนวน ตามระเบียบคณะกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ว่าด้วยการจัดการทรัพย์สินกองทุน พ.ศ. จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

..... ผู้มอบฉันทะ

ลายมือชื่อหรือลายพิมพ์นิ้วหัวแม่มือ (ชายหรือขวา)

คำรับรองผู้รับมอบฉันทะ

ข้าพเจ้า ตำแหน่ง

สังกัด

อยู่บ้านเลขที่ ตรอก/ซอย ถนน

ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด

ยินยอมเป็นผู้รับมอบฉันทะรับเงินสินบนจากกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแทน

.....และข้าพเจ้ามีความผูกพันที่จะนำเงินสินบน

รายดังกล่าวนี้ไปจ่ายให้แก่ผู้มอบฉันทะตามสิทธิต่อไป

(ลงชื่อ) ผู้รับมอบฉันทะ

(.....)

(ลงชื่อ) พยาน

(.....)

(ลงชื่อ) พยาน

(.....)



แบบ กท. ป.ป.ส. ๓๑

กองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

แบบขอรับเงินรางวัลคดีทรัพย์สิน

เขียนที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรียน ประธานอนุกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ด้วยข้าพเจ้า ตำแหน่ง สังกัด

..... เป็น (เจ้าหน้าที่ผู้สืบสวน/ เจ้าหน้าที่ผู้จับกุม/พนักงานสอบสวน/
พนักงานเจ้าหน้าที่) ผู้มีนามข้างท้ายนี้มีความประสงค์ขอรับเงินรางวัลจากกองทุนป้องกันและปราบปราม
ยาเสพติด ดังรายละเอียดต่อไปนี้

๑. คดีหมายเลขดำที่/..... คดีหมายเลขแดงที่/.....

๒. ชื่อผู้ต้องหาหรือจำเลย.....

.....
.....

๓. รายละเอียดทรัพย์สินที่ศาลสั่งริบ

.....
๔. วัน เดือน ปีที่ศาลสั่งริบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการเบิกจ่ายเงินรางวัลคดีทรัพย์สินจากกองทุนป้องกันและปราบปราม
ยาเสพติด ให้กับข้าพเจ้าและผู้มีนามข้างท้ายนี้ด้วย

(ลงชื่อ)

(.....)

(ลงชื่อ)

(.....)

(ลงชื่อ)

(.....)

(ลงชื่อ)

(.....)



แบบ กท. ป.ป.ส. ๓๒

กองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

หนังสือรับรองผู้ปฏิบัติหน้าที่สืบสวนคดียาเสพติด

เขียนที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรียน ประธานอนุกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ตามที่ (หน่วยงาน) ได้จับกุม (ชื่อผู้ต้องหา)

..... พร้อมของกลาง

โดยกล่าวหาว่า

เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ. นั้น

ในการนี้ (หน่วยงาน)

ขอแจ้งชื่อเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่สืบสวนคดียาเสพติดดังกล่าวจนมีผลให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของกองทุน

ดังมีรายชื่อดังนี้

๑.
๒.
๓.
๔.
๕.
๖.
๗.
๘.
๙.
๑๐.

(ลงชื่อ) ผู้รับรอง

(.....)

หมายเหตุ ผู้รับรองจะต้องเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งเกี่ยวข้องกับกรณีที่ร้องขอ ระดับตั้งแต่ผู้อำนวยการกอง
ผู้บังคับการตำรวจ หรือเทียบเท่าขึ้นไป



แบบ กท. ป.ป.ส. ๓๓

กองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

หนังสือมอบฉันทะรับเงินรางวัลคดียาเสพติด

เขียนที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรียน ประธานอนุกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ข้าพเจ้าผู้มีนาม และที่อยู่ปรากฏตามแบบแนบหนังสือมอบฉันทะรับเงินรางวัลคดีทรัพย์สิน (แบบ กท. ป.ป.ส. ๓๔) จำนวน ราย เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ร่วม (สืบสวน/จับกุม/สอบสวน/ตรวจสอบ และยึดหรืออายัดทรัพย์สิน) คดี จำเลย ตามคดีหมายเลขดำที่ คดีหมายเลขแดงที่ ซึ่งศาลได้มีคำพิพากษา หรือคำสั่งรับทรัพย์สินให้ตกเป็นของกองทุน ตามคำสั่งศาลลงวันที่ เดือน พ.ศ. ขอมอบฉันทะให้ ตำแหน่ง ซึ่งเป็นหัวหน้าคณะ คดีดังกล่าวข้างต้นนี้ เป็นผู้รับเงินรางวัล ซึ่งข้าพเจ้าผู้มีรายชื่อนี้มีสิทธิได้รับเต็มจำนวนตามระเบียบกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานในแบบแนบหนังสือมอบฉันทะนี้

คำรับรองผู้รับมอบฉันทะ

ข้าพเจ้า ตำแหน่ง สังกัด อยู่บ้านเลขที่ ตรอก/ซอย ถนน ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด ยินยอมเป็นผู้รับมอบฉันทะรับเงินรางวัลจากกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด แทนผู้มอบฉันทะตามรายชื่อในแบบแนบหนังสือมอบฉันทะฉบับนี้ จำนวน ราย และข้าพเจ้า มีความผูกพันที่จะนำเงินรางวัลดังกล่าวนี้ไปจ่ายให้แก่ผู้มอบฉันทะตามสิทธิต่อไป

(ลงชื่อ) ผู้รับมอบฉันทะ

(.....)

(ลงชื่อ) พยาน

(.....)

(ลงชื่อ) พยาน

(.....)

แบบ กท ป.ส. ๓๔

กองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

แบบหนังสือมอบฉันทะรับเงินรางวัลคดีทรัพย์สิน

ตามหนังสือมอบฉันทะ ลงวันที่ เดือน พ.ศ.

ลำดับที่	ชื่อ	ตำแหน่ง	สังกัด/ที่อยู่	ลายมือชื่อผู้มอบฉันทะ	หมายเหตุ



แบบ กท. ป.ป.ส. ๔๑ ก.

กองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

แบบรายงานเงินคงเหลือประจำวัน

กองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

สำนักงาน ป.ป.ส.

เรื่อง รายงานเงินคงเหลือประจำวัน

เรียน ผู้อำนวยการกองตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติด

ตามที่กองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามยาเสพติด ได้กำหนดเงินทตรงจ่าย เป็นจำนวน.....บาท นั้น

ณ วันที่.....ฐานเงินคงเหลือประจำวันดังกล่าวปรากฏ ดังนี้

(๑) เงินสดในมือ บาท

(๒) เงินฝากธนาคาร บาท

(๓) ใบสำคัญคู่จ่าย บาท

รวม.....ฉบับ เป็นเงิน บาท

(๔) ใบยืม.....ฉบับ เป็นเงิน บาท

(๕) บาท

รวม บาท

ขอรับรองว่า ข้อความข้างต้นถูกต้องตามความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....

()

พนักงานกองทุน

หมายเหตุ รายละเอียดเงินฝากธนาคาร

๑. เงินฝากประเภทกระแสรายวัน จำนวน.....บาท

๒. เงินฝากประเภทออมทรัพย์ จำนวน..... บาท

๓. เงินฝากประเภทประจำ จำนวน.....บาท

แบบ กท. ป.ป.ส. ๔๑ ข.

กองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

แบบรายงานเงินคงเหลือประจำวัน

กองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

สำนักงาน ป.ป.ส.

เรื่อง รายงานเงินคงเหลือประจำวัน

เรียน ประธานอนุกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ตามที่กองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ได้กำหนดเงินทดรองจ่าย เป็นจำนวน.....บาท นั้น

เมื่อสิ้นปีปฏิทิน วันที่.....ฐานะเงินคงเหลือประจำวันดังกล่าวปรากฏ ดังนี้

(๑) เงินสดในมือ บาท

(๒) เงินฝากธนาคาร บาท

(๓) ใบสำคัญคู่จ่าย

รวม.....ฉบับ เป็นเงิน บาท

(๔) ใบยืม.....ฉบับ เป็นเงิน บาท

(๕) บาท

รวม บาท

ขอรับรองว่า ข้อความข้างต้นถูกต้องตามความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....

()

ผู้อำนวยการกองตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติด

หมายเหตุ รายละเอียดเงินฝากธนาคาร

๑. เงินฝากประเภทกระแสรายวัน จำนวน.....บาท

๒. เงินฝากประเภทออมทรัพย์ จำนวน..... บาท

๓. เงินฝากประเภทประจำ จำนวน.....บาท



**พระราชบัญญัติ
วิธีพิจารณาคดียาเสพติด**

พ.ศ. ๒๕๕๐

**ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐
เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน**

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดียาเสพติด

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป^(๑)

มาตรา ๓ บทบัญญัติหรือวิธีพิจารณาใดซึ่งพระราชบัญญัตินี้มีได้บัญญัติไว้โดยเฉพาะให้นำบทบัญญัติหรือวิธีพิจารณาแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง หรือกฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาลทหาร มาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ห้ามมิให้นำบทบัญญัติในหมวด ๓ วิธีพิจารณาในศาลชั้นต้น และหมวด ๔ อุทธรณ์และฎีกา แห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่คดีเยาวชนและครอบครัวตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว

^(๑) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๙ ก ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๑



มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“พนักงานอัยการ” หมายความว่า ความรวมถึงอัยการทหารตามกฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาลทหาร

“ยาเสพติด” หมายความว่า ยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

“กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด” หมายความว่า กฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษและกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

“ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด” หมายความว่า ความผิดตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

“เจ้าพนักงาน” หมายความว่า เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“ศาลอุทธรณ์” หมายความว่า ศาลอุทธรณ์ซึ่งมีใช้ศาลอุทธรณ์ภาค

มาตรา ๖ ให้ประธานศาลฎีกา นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ประธานศาลฎีกามีอำนาจออกระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาและนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

ระเบียบหรือกฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การสืบสวน

มาตรา ๗ ในกรณีจำเป็นและเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้เจ้าพนักงานผู้ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย แล้วแต่กรณี มีอำนาจปฏิบัติการอำพรางเพื่อการสืบสวนความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

การอำพราง หมายความว่า การดำเนินการทั้งหลายเพื่อปิดบังสถานะหรือวัตถุประสงค์ของการดำเนินการ โดยลงผู้อื่นให้เข้าใจไปทางอื่น หรือเพื่อมิให้รู้ความจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน

ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนและมีเหตุอันสมควร ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจปฏิบัติการอำพรางเพื่อการสืบสวนความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดไปก่อนแล้วรายงานผู้มีอำนาจอนุญาตตามวรรคหนึ่งโดยเร็ว

การอนุญาตและการอำพรางตามวรรคหนึ่ง รวมทั้งการดำเนินการตามวรรคสามให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง^(๒) ทั้งนี้ ในกฎกระทรวงดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีมาตรการควบคุมและตรวจสอบการใช้อำนาจด้วย

^(๒) ดูกฎกระทรวง ว่าด้วยการปฏิบัติการอำพรางเพื่อการสืบสวนความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๕



การกระทำและพยานหลักฐานที่ได้มาจากการอ้างของเจ้าพนักงานตามมาตรานี้ให้รับฟังเป็นพยานหลักฐานได้

มาตรา ๘ ในกรณีจำเป็นและเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานผู้ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย แล้วแต่กรณี มีอำนาจครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดได้ การควบคุมทั้งในและนอกราชอาณาจักรเพื่อการสืบสวนความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดได้

ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งที่มีหน้าที่รับผิดชอบเรื่องนั้น โดยในการมอบหมายให้คำนึงถึงระดับความรับผิดชอบของผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย

การครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม หมายความว่า การครอบครองชั่วคราวซึ่งยาเสพติดเพื่อส่งต่อแก่ผู้ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับ คำสั่ง หรือการสะกดรอยติดตามของเจ้าพนักงาน ทั้งนี้ การส่งต่อนั้นให้รวมถึงการนำเข้าหรือส่งออกเพื่อการส่งต่อในหรือนอกราชอาณาจักรด้วย

การขออนุญาต การอนุญาต การครอบครอง ระยะเวลาในการครอบครองหรือการให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง^(๓) ทั้งนี้ ในกฎกระทรวงดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีมาตรการควบคุมและตรวจสอบการใช้อำนาจด้วย

การกระทำและพยานหลักฐานที่ได้มาจากการกระทำของเจ้าพนักงานตามมาตรานี้ ให้รับฟังเป็นพยานหลักฐานได้

มาตรา ๙ ในกรณีที่เจ้าพนักงานขอให้บุคคลใดซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษเฉพาะในเรื่องหนึ่งเรื่องใดเป็นผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้บุคคลนั้นไม่ต้องรับผิดชอบทางแพ่งเป็นการส่วนตัวในบรรดาความเสียหายที่เกิดขึ้น เว้นแต่จะได้กระทำด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง แต่ไม่ตัดสิทธิผู้เสียหายที่จะเรียกร้องค่าเสียหายจากทางราชการ

มาตรา ๑๐ ในกรณีจำเป็นและเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานอาจร้องขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ดำเนินการให้ได้มาซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์ความผิดและการดำเนินคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ได้รับการร้องขอดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการตามคำร้องขอโดยปฏิบัติตามวิธีการในกฎหมายดังกล่าว

เจ้าพนักงานผู้ใดเปิดเผยหรือส่งมอบข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ได้มาตามวรรคหนึ่งให้แก่บุคคลอื่น อันมิใช่เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นล่วงรู้ข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าว ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

^(๓) ดูกฎกระทรวง ว่าด้วยการครอบครองและให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุมเพื่อการสืบสวนความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๕



หมวด ๒

การสอบสวน

มาตรา ๑๑ ในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง^(๔) ซึ่งพนักงานสอบสวนได้ยึดสิ่งของไว้ตามกฎหมายและอ้างว่าเป็นยาเสพติด ให้พนักงานสอบสวนส่งสิ่งของที่ยึดนั้นภายในสามวันทำการนับแต่เวลาที่พนักงานสอบสวนได้รับสิ่งของนั้นไว้เป็นของกลางในคดี เพื่อให้ผู้ชำนาญการพิเศษตรวจพิสูจน์และทำความเห็นเป็นหนังสือรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัยหรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่นที่ไม่อาจส่งสิ่งของที่ยึดนั้น ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวได้โดยให้บันทึกเหตุสุดวิสัยหรือเหตุจำเป็นที่ไม่อาจดำเนินการดังกล่าวไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

หมวด ๓

วิธีพิจารณาในศาลชั้นต้น

มาตรา ๑๒ ในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดซึ่งจำเลยมีนายความ ถ้าปรากฏว่าจำเลยคนใด จงใจไม่มาศาลหรือหลบหนี และมีความจำเป็นเพื่อมิให้พยานหลักฐานสูญหายหรือยากแก่การนำมาสืบในภายหลัง เมื่อศาลเห็นเป็นการสมควรก็ให้ศาลมีอำนาจสืบพยานหลักฐานลับหลังจำเลย แต่ต้องให้โอกาสนายความของจำเลยที่จะถามค้านและนำสืบหักล้างพยานหลักฐานนั้นได้

มาตรา ๑๓ ในชั้นพิจารณา ถ้าจำเลยให้การรับสารภาพตามฟ้อง ศาลจะพิพากษาโดยไม่สืบพยานหลักฐานต่อไปก็ได้ เว้นแต่กรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าจำเลยไม่ได้กระทำความผิดหรือคดีที่มีข้อหาในความผิดซึ่งจำเลยรับสารภาพนั้นกฎหมายกำหนดอัตราโทษอย่างต่ำให้จำคุกตลอดชีวิตหรือโทษสถานที่หนักกว่านั้น ศาลต้องฟังพยานหลักฐานโจทก์จนกว่าจะพอใจว่าจำเลยได้กระทำความผิดจริง

หมวด ๔

อุทธรณ์และฎีกา

มาตรา ๑๔ ให้จัดตั้งแผนกคดีอาญาเสพติดขึ้นในศาลอุทธรณ์ โดยให้มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่มีการอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นต้นและตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๕ ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติมาตรา ๑๖ คดีอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นต้นในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ให้อุทธรณ์ไปยังศาลอุทธรณ์โดยยื่นต่อศาลชั้นต้นในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันอ่านหรือถือว่าได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นให้คู่ความฝ่ายที่อุทธรณ์ฟัง

^(๔) กฎกระทรวง กำหนดคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่พนักงานสอบสวนต้องส่งสิ่งของที่ยึดไว้เป็นยาเสพติดและยึดไว้ไปตรวจพิสูจน์ พ.ศ. ๒๕๕๕



เมื่อศาลชั้นต้นมีคำสั่งรับอุทธรณ์หรือเมื่อมีการยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับอุทธรณ์ของศาลชั้นต้น ให้ศาลชั้นต้นรับส่งอุทธรณ์หรือคำร้องเช่นนั้นพร้อมสำนวนไปยังศาลอุทธรณ์เพื่อพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งโดยเร็ว

มาตรา ๑๖ คดีที่ศาลชั้นต้นพิพากษาให้ลงโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิตเมื่อไม่มีการอุทธรณ์คำพิพากษา ให้ศาลชั้นต้นส่งสำนวนและคำพิพากษาไปยังศาลอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๔๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๑๗ ในคดีที่โจทก์ฟ้องว่าจำเลยกระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน และกรรมใดกรรมหนึ่งเป็นความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หากมีการอุทธรณ์ในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดพร้อมความผิดอื่นให้ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลอุทธรณ์ และให้ศาลอุทธรณ์มีอำนาจพิจารณาพิพากษาในความผิดอื่นซึ่งมิใช่ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดด้วย

มาตรา ๑๘ ให้ศาลอุทธรณ์พิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งโดยมิชักช้า และภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๙ คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์เฉพาะการกระทำซึ่งเป็นความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้เป็นที่สุด

คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์ในการกระทำความผิดอื่นซึ่งมิใช่ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด คู่ความอาจฎีกาได้ภายใต้บทบัญญัติว่าด้วยการฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาหรือมีคำสั่งในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามมาตรา ๑๘ บรรคหนึ่งแล้ว คู่ความอาจยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องไปพร้อมกับฎีกาต่อศาลฎีกาภายในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันอ่านหรือถือว่าได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลนั้นให้คู่ความฝ่ายที่ขออนุญาตฎีกาฟังเพื่อขอให้พิจารณารับฎีกาไว้วินิจฉัยก็ได้

เมื่อมีคำร้องขอตามวรรคหนึ่ง ศาลฎีกาอาจพิจารณารับฎีกาในปัญหาเรื่องหนึ่งเรื่องใดไว้วินิจฉัยก็ได้ หากเห็นว่าเป็นปัญหาสำคัญที่ศาลฎีกาควรจะได้วินิจฉัย

คดีที่ศาลฎีกามีคำสั่งไม่รับฎีกาไว้วินิจฉัย ให้เป็นที่สุดตั้งแต่วันที่ได้อ่านหรือถือว่าได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์

หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นคำขอ ตลอดจนการพิจารณาและมีคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ฎีกาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา^(๕) ทั้งนี้ ในระเบียบดังกล่าวอย่างน้อยต้องระบุเงื่อนไขของการสั่งไม่อนุญาตที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อการปฏิบัติตามมาตรา ๒๖๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ระเบียบตามวรรคสี่ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๒๐ การอุทธรณ์หรือฎีกาในศาลทหาร ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาลทหาร

(๕) ระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นคำขอ การพิจารณา และมีคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ฎีกาในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๑



หมวด ๕ การบังคับโทษปรับ

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลงโทษปรับ ให้พนักงานอัยการร้องขอให้ศาลออกหมายบังคับคดีเพื่อแต่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดีของกรมบังคับคดีดำเนินการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้ต้องโทษแทนค่าปรับได้

การบังคับคดีตามวรรคหนึ่ง ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีอำนาจตรวจสอบทรัพย์สินและให้ถือว่าเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา

บทบัญญัติมาตรานี้ ไม่กระทบต่อการที่ศาลจะมีคำสั่งขังผู้ต้องโทษแทนค่าปรับตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๖

อายุความ

มาตรา ๒๒ ในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด สำหรับฐานความผิดซึ่งต้องระวางโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต ถ้ามิได้ฟ้องและได้ตัวผู้กระทำความผิดมายังศาลภายในกำหนดสามสิบปีนับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ

ถ้าได้ฟ้องและได้ตัวผู้กระทำความผิดมายังศาลแล้วผู้กระทำความผิดวิกลจริตและศาลสั่งงดการพิจารณาหรือหลบหนีจนเกินกำหนดตามวรรคหนึ่งแล้วนับแต่วันที่ศาลสั่งงดการพิจารณา หรือนับแต่วันที่ผู้นั้นหลบหนี แล้วแต่กรณี ก็ให้ถือว่าเป็นอันขาดอายุความเช่นเดียวกัน

มาตรา ๒๓ ในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดซึ่งศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิตผู้ใด และผู้นั้นยังมีได้รับโทษหรือได้รับโทษแต่ยังไม่ครบถ้วนเพราะหลบหนี ถ้ายังมีได้ตัวผู้นั้นมาเพื่อรับโทษเกินกำหนดเวลาสามสิบปีนับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุดหรือนับแต่วันที่ผู้นั้นหลบหนีแล้วแต่กรณี เป็นอันล่วงเลยการลงโทษ จะลงโทษผู้นั้นมิได้



บทเฉพาะกาล

มาตรา ๒๔ บรรดาคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในศาลใดก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ศาลนั้นมีอำนาจพิจารณาพิพากษาต่อไป และให้บังคับตามกฎหมายซึ่งใช้อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับจนกว่าคดีนั้นจะถึงที่สุด

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

โฆสิต ปั้นเปี่ยมรัษฎ์

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบันการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดได้เปลี่ยนแปลงไปสู่อาชญากรรมที่มีการจัดตั้งในลักษณะองค์กร และมีลักษณะพิเศษมากยิ่งขึ้น โดยผู้กระทำความผิดอาศัยความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและข้อจำกัดของกฎหมายที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ประกอบกับมีคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดขึ้นสู่การพิจารณาของศาลเป็นจำนวนมาก ซึ่งคดีดังกล่าวมีลักษณะพิเศษและซับซ้อนแตกต่างจากการกระทำความผิดอาญาทั่วไป สมควรมีกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดียาเสพติดโดยเฉพาะเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การสืบสวน สอบสวน โดยการใช้เทคนิคการสืบสวนสอบสวนพิเศษ และกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับวิธีพิจารณาในศาลชั้นต้น การอุทธรณ์ ฎีกาและอายุความ รวมทั้งกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับชำระค่าปรับ ตามคำพิพากษา เพื่อให้ศาลพิจารณาพิพากษาและบังคับโทษคดียาเสพติดได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้



ระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นคำขอ การพิจารณา และมีคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาต
ให้ฎีกาในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๑๙ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาจึงออกระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นคำขอ การพิจารณา และมีคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ฎีกาในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นคำขอ การพิจารณา และมีคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ฎีกาในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป^(๑)

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้ ถ้าข้อความมิได้แสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“ผู้ร้อง” หมายความว่า คู่ความในคดีที่ขออนุญาตฎีกา

“คำขอ” หมายความว่า คำร้องขออนุญาตฎีกาในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

“คดี” หมายความว่า คดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่ยื่นคำขออนุญาตฎีกาต่อศาลฎีกา

“ศาลชั้นต้น” หมายความว่า ศาลที่พิจารณาคดีพิพากษาคดีในชั้นต้น

ส่วนที่ ๑

หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นคำขอ

ข้อ ๔ คดีที่ศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษาหรือคำสั่งแล้วตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง คู่ความอาจยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องเพื่อขออนุญาตฎีกาต่อศาลฎีกา พร้อมกับฎีกาภายในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันอ่านหรือถือว่าได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์ ให้คู่ความฝ่ายที่ขออนุญาตฎีกาฟัง

การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่งให้ยื่นต่อศาลชั้นต้น ให้ศาลชั้นต้นมีอำนาจตรวจคำขอและฎีกา และมีคำสั่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๘ หากผู้ร้องไม่ปฏิบัติตามคำสั่งให้ศาลชั้นต้นรับส่งคำขอ และฎีกาพร้อมสำนวนไปยังศาลฎีกาเพื่อพิจารณาสั่งโดยเร็วต่อไป

ในกรณีมีการขออนุญาตขยายระยะเวลาเพื่อยื่นคำขออนุญาตฎีกา หากศาลชั้นต้นเห็นสมควรอนุญาตให้ขยาย ให้ศาลชั้นต้นสั่งตามที่เห็นสมควร หากจะไม่อนุญาตให้ศาลชั้นต้นดำเนินการตามวรรคสอง

^(๑) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๙๔ ก ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๑



ในกรณีตามวรรคสาม หากจำเป็นผู้ต้องคำพิพากษาให้ประหารชีวิต การอนุญาตให้ขยายควรคำนึงถึงกำหนดระยะเวลาตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๖๒

หากมีการฎีกาในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดพร้อมกับความผิดอื่น ให้ศาลชั้นต้นดำเนินการในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามระเบียบนี้ก่อน เว้นแต่มีเหตุอันสมควร

ข้อ ๕ คำขออนุญาตฎีกาให้ประกอบด้วย

(๑) ปัญหาที่ขออนุญาตฎีกา ซึ่งแสดงโดยชัดแจ้งและกะทัดรัด

(๒) เหตุที่ศาลฎีกาควรรับฎีกาของผู้ร้องไว้พิจารณา

ข้อ ๖ เมื่อมีการยื่นคำขออนุญาตฎีกา ให้ศาลชั้นต้นส่งสำเนาคำขอและฎีกาให้คู่ความอีกฝ่ายหนึ่งเพื่อทราบ แล้วส่งคำขอและฎีกา พร้อมสำนวนคดีและคำคัดค้านหากมี ไปยังศาลฎีกาเพื่อพิจารณาสั่งโดยเร็ว ทั้งนี้ ภายหลังจากที่ศาลชั้นต้นส่งสำนวนคดีดังกล่าวไปยังศาลฎีกาแล้ว หากคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งประสงค์จะยื่นคำคัดค้าน ให้ยื่นได้ก่อนศาลฎีกามีคำสั่ง

คำคัดค้านให้ประกอบด้วยเหตุที่ศาลฎีกาไม่ควรอนุญาตให้ฎีกาโดยชัดแจ้งและกะทัดรัด

ในกรณีที่จำเลยต้องคำพิพากษาให้ประหารชีวิต ให้ศาลชั้นต้นรับส่งคำขอและฎีกาพร้อมสำนวนคดีไปยังศาลฎีกาในทันที โดยทางไปรษณีย์ด่วนที่สุดหรือวิธีการอื่นที่ได้ผลไม่ช้ากว่านั้น

ส่วนที่ ๒

การพิจารณาและมีคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ฎีกา

ข้อ ๗ ให้ศาลฎีกาพิจารณาสั่งคำขอให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งเดือน นับแต่วันที่ศาลฎีการับคำขอ เว้นแต่มีเหตุจำเป็น ในกรณีที่จำเลยต้องคำพิพากษาให้ประหารชีวิต ให้ฟังพิจารณาว่าเป็นปัญหาสำคัญที่ศาลฎีกาควรจะได้วินิจฉัย แต่ถ้ามีคำสั่งไม่อนุญาตให้ฎีกา ให้ศาลฎีกาดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเวลาที่มิขัดหรือแย้งต่อการปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา ๒๖๒

ข้อ ๘ ในการวินิจฉัยว่าปัญหาเรื่องหนึ่งเรื่องใดเป็นปัญหาสำคัญที่ศาลฎีกาควรจะได้วินิจฉัย ให้พิจารณาจากข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่เห็นประจักษ์ว่าอาจมีผลเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญในคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์ หรือข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยซึ่งศาลฎีกาเห็นควรยกขึ้นและรับไว้วินิจฉัย

ข้อ ๙ หากศาลฎีกามีคำสั่งอนุญาตให้ฎีกา ให้ศาลชั้นต้นดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาต่อไป

ข้อ ๑๐ ห้ามมิให้ผู้พิพากษาซึ่งเป็นองค์คณะที่พิจารณาสั่งอนุญาตให้ฎีกาคดีใดเป็นองค์คณะพิจารณาพิพากษาคดีนั้นอีก

ข้อ ๑๑ ให้ประธานศาลฎีการักษาการและมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติรวมทั้งออกประกาศ มีคำสั่งหรือมีคำแนะนำเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

วิรัช ลิ้มวิชัย

ประธานศาลฎีกา



คำสั่งกระทรวงยุติธรรม

ที่ ๒๒๗/๒๕๕๑

เรื่อง การปฏิบัติในการบังคับโทษปรับในคดีอาญา ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๕๐

โดยที่มาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติให้พนักงานอัยการร้องขอให้ศาลออกหมายบังคับคดีเพื่อแต่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดีของกรมบังคับคดีดำเนินการยึด หรืออายัดทรัพย์สินของผู้ต้องโทษแทนค่าปรับได้ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลงโทษปรับและให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีอำนาจตรวจสอบทรัพย์สินและให้ถือว่าเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา

เพื่อให้การปฏิบัติของหน่วยงานในกระทรวงยุติธรรม อันได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กรมบังคับคดีและกรมราชทัณฑ์ มีความชัดเจน สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ อย่างเป็นรูปธรรมและมีการประสานการดำเนินงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบังคับโทษปรับในคดีอาญา ได้มีประสิทธิภาพ จึงให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กรมบังคับคดีและกรมราชทัณฑ์ ถือปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติในการบังคับโทษปรับคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๕๐ ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังมีรายละเอียดตามเอกสารแนบท้ายคำสั่งนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

สมพงษ์ อมรวิวัฒน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม



แนวทางปฏิบัติในการบังคับโทษปรับในคดียาเสพติด

ตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. หลักการ

๑.๑ การค้ายาเสพติดเป็นอาชญากรรมที่ส่งผลกระทบต่อสังคมและผู้กระทำความผิดได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากการกระทำความผิดสูงมาก จึงเป็นสิ่งจูงใจให้มีบุคคลยอมเสี่ยงเข้ามาสู่กระบวนการค้ายาเสพติด แม้จะมีมาตรการทางกฎหมายที่เข้มงวดและมีบทลงโทษที่รุนแรง

๑.๒ มาตรการทางกฎหมายในการลงโทษผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด มุ่งลงโทษต่อบุคคลผู้กระทำความผิดโดยการจำคุกหรือประหารชีวิตตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ ฯลฯ และมุ่งการลงโทษในทางทรัพย์สินโดยการยึดอายัดและริบทรัพย์สิน ตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง แต่มาตรการดังกล่าวก็ยังไม่ครอบคลุมไปถึงการดำเนินการบังคับโทษปรับตามคำพิพากษา ซึ่ง มาตรา ๑๐๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้ บัญญัติว่าในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่มีโทษจำคุกและปรับ ให้ศาลลงโทษจำคุกและปรับด้วยเสมอ โดยคำนึงถึงการลงโทษในทางทรัพย์สิน เพื่อป้องปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด แต่เมื่อศาลได้มีคำพิพากษาลงโทษตามบทบัญญัติดังกล่าวแล้วก็ยังไม่อาจนำไปสู่การบังคับโทษปรับได้อย่างเป็นรูปธรรม

๑.๓ เพื่อให้มีกรอบทิศทางในการดำเนินงานบังคับโทษปรับที่ชัดเจน จึงได้มีบทบัญญัติเรื่องการบังคับโทษปรับไว้ในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยให้พนักงานอัยการเจ้าพนักงานบังคับคดี และสำนักงาน ป.ป.ส. ตลอดจนหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องมี บทบาทหน้าที่ในการดำเนินการบังคับโทษปรับ เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายต่อไป

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานในการบังคับโทษปรับในคดียาเสพติดมีความชัดเจน และสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม จึงกำหนดแนวทางปฏิบัติในการบังคับโทษปรับในคดียาเสพติดขึ้น

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อให้การบังคับโทษปรับในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามคำพิพากษาของศาลมีความชัดเจน และสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม

๒.๒ เพื่อเป็นแนวทางในการประสานการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบังคับโทษปรับในคดียาเสพติดให้มีความสอดคล้องกัน

๒.๓ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับการบังคับโทษปรับสามารถดำเนินงานในความรับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง (เฉพาะที่สำคัญ)

๓.๑ พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑

๓.๒ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ วรรคแรก และมาตรา ๙๙

๓.๓ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ภาค ๔ ลักษณะ ๒



๔. ขั้นตอนการดำเนินการ

๔.๑ เมื่อมีการสืบสวนจับกุมเพื่อดำเนินคดีตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดให้สำนักงาน ป.ป.ส. ประสานขอรับการสนับสนุนข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินจากพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนจับกุม หรือพนักงานผู้มีอำนาจสอบสวน เพื่อขอทราบข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้ต้องหาหรือจำเลย

๔.๒ เมื่อมีการดำเนินการตรวจสอบ ยึด หรืออายัดทรัพย์สินตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ ให้สำนักงาน ป.ป.ส. รวบรวมข้อมูลทรัพย์สินที่ไม่อาจนำมาตราการดังกล่าวมาบังคับใช้ มาใช้ประโยชน์ในการบังคับชำระโทษปรับในภายหลัง

๔.๓ เมื่อศาลมีคำพิพากษาลงโทษปรับตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด และพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลพิพากษา หากจำเลยยังไม่ชำระค่าปรับหรือชำระค่าปรับไม่ครบตามคำพิพากษาให้พนักงานอัยการหรืออัยการทหารยื่นคำขอต่อศาลเพื่อให้ศาลออกหมายบังคับคดีและแต่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดี พร้อมทั้งแจ้งผลคำพิพากษาและสำเนาหมายบังคับคดีให้สำนักงาน ป.ป.ส. ทราบ

๔.๔ เมื่อสำนักงาน ป.ป.ส. ได้รับทราบผลคำพิพากษาลงโทษปรับตาม ๔.๓ ให้สำนักงาน ป.ป.ส. รวบรวมข้อมูลจาก ๔.๑ และ ๔.๒ และดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินของจำเลย รวมทั้งประสานรวบรวมข้อมูลจากพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนจับกุม พนักงานผู้มีอำนาจสอบสวน พนักงานอัยการ อัยการทหาร หรือหน่วยงานอื่นที่มีข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินของจำเลย

๔.๕ เมื่อสำนักงาน ป.ป.ส. ได้รับแจ้งว่ามีการออกหมายบังคับคดีแล้ว ให้ประสานกับกรมบังคับคดี เพื่อดำเนินการบังคับคดีพร้อมทั้งแจ้งถึงทรัพย์สินหรือสิทธิเรียกร้องของจำเลยที่ประสงค์ให้เจ้าพนักงานดำเนินการบังคับคดี วางเงินทรองค่าใช้จ่ายต่อเจ้าพนักงานบังคับคดีและนำเจ้าพนักงานบังคับคดีไปทำการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือดำเนินการอื่นใดที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งกำหนดให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษา

๔.๖ เมื่อเจ้าพนักงานบังคับคดีขายทอดตลาดทรัพย์สินและหรืออายัดเงินหรือสิทธิเรียกร้องเป็นเงินของจำเลยแล้ว ให้นำเงินที่ได้จากการขายทอดตลาดและหรือเงินที่ได้จากการอายัดดังกล่าวภายหลังจากหักค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการบังคับคดีส่งศาล เพื่อชำระค่าปรับและนำส่งเป็นรายได้แผ่นดินพร้อมทั้งแจ้งให้สำนักงาน ป.ป.ส. ทราบ

๔.๗ เมื่อศาลได้รับชำระค่าปรับครบถ้วนตามคำพิพากษาแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ศาลรายงานให้ ผู้พิพากษาหรือตุลาการทหารและแจ้งให้สถานที่คุมขังตามหมายศาลทราบ แต่ถ้าได้ชำระค่าปรับไม่ครบตามจำนวนค่าปรับ ให้เจ้าหน้าที่ศาลรายงานให้ศาลทราบเพื่อพิจารณาออกหมายกักขังจำเลยแทนค่าปรับตามจำนวนค่าปรับที่ยังขาดอยู่นั้น

๕. บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๕.๑ สำนักงาน ป.ป.ส.

๑. ประสานกับพนักงานอัยการ หรืออัยการทหารเกี่ยวกับการออกหมายบังคับคดี เพื่อบังคับโทษปรับ
๒. ดำเนินการสืบสวน ตรวจสอบ รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้ในชั้นสืบสวนจับกุม สอบสวน ชั้นฟ้องคดี และชั้นบังคับคดี
๓. ประสานงานกับกรมบังคับคดี เพื่อดำเนินการบังคับคดี และดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น ชำระเงินทรองค่าใช้จ่าย นำยึดทรัพย์สิน ฯลฯ



๔. ดำเนินการอื่น ๆ ที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษา

๕.๒ กรมบังคับคดี

๑. มอบหมายเจ้าพนักงานบังคับคดีให้รับผิดชอบสำนวน

๒. ดำเนินการยึดทรัพย์อายัดทรัพย์ เก็บรักษาทรัพย์ ขายทอดตลาดทรัพย์ และบังคับคดีตามอำนาจหน้าที่

๓. ประสานกับสำนักงาน ป.ป.ส. และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินการบังคับคดี

๔. ดำเนินการอื่น ๆ ที่เป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานบังคับคดี

๕.๓ กรมราชทัณฑ์

ดำเนินการตามหมายคุมขังจำเลยที่ศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุกและปรับ และดำเนินการกักขังตามหมายศาลกรณีจำเลยไม่ชำระค่าปรับ หรือชำระค่าปรับไม่ครบถ้วนตามจำนวน

๕.๔ สำนักงานอัยการสูงสุด

๑. ร้องขอต่อศาลให้ออกหมายบังคับคดี กรณีจำเลยหรือผู้ต้องขังไม่ชำระค่าปรับหรือชำระค่าปรับไม่ครบจำนวน แล้วแจ้งผลคดีพร้อมสำเนาหมายบังคับคดีให้สำนักงาน ป.ป.ส. ทราบ

๒. แจ้งหมายบังคับคดีให้สำนักงาน ป.ป.ส. และกรมบังคับคดีทราบ

๓. แก้ต่างในศาลกรณีมีการร้องขอชดเชย หรือกรณีที่บุคคลภายนอกร้องเข้ามาในชั้นบังคับคดี

๔. ให้คำปรึกษาแนะนำและดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การบังคับโทษปรับบรรลุผล

๕.๕ สำนักงานอัยการทหาร

๑. ร้องขอต่อศาลทหารให้ออกหมายบังคับคดี กรณีจำเลยหรือผู้ต้องขังไม่ชำระค่าปรับหรือชำระค่าปรับไม่ครบจำนวน แล้วแจ้งผลคดีพร้อมสำเนาหมายบังคับคดีให้สำนักงาน ป.ป.ส. ทราบ

๒. ให้คำปรึกษาแนะนำและดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การบังคับโทษปรับบรรลุผล

๕.๖ สำนักงานศาลยุติธรรม

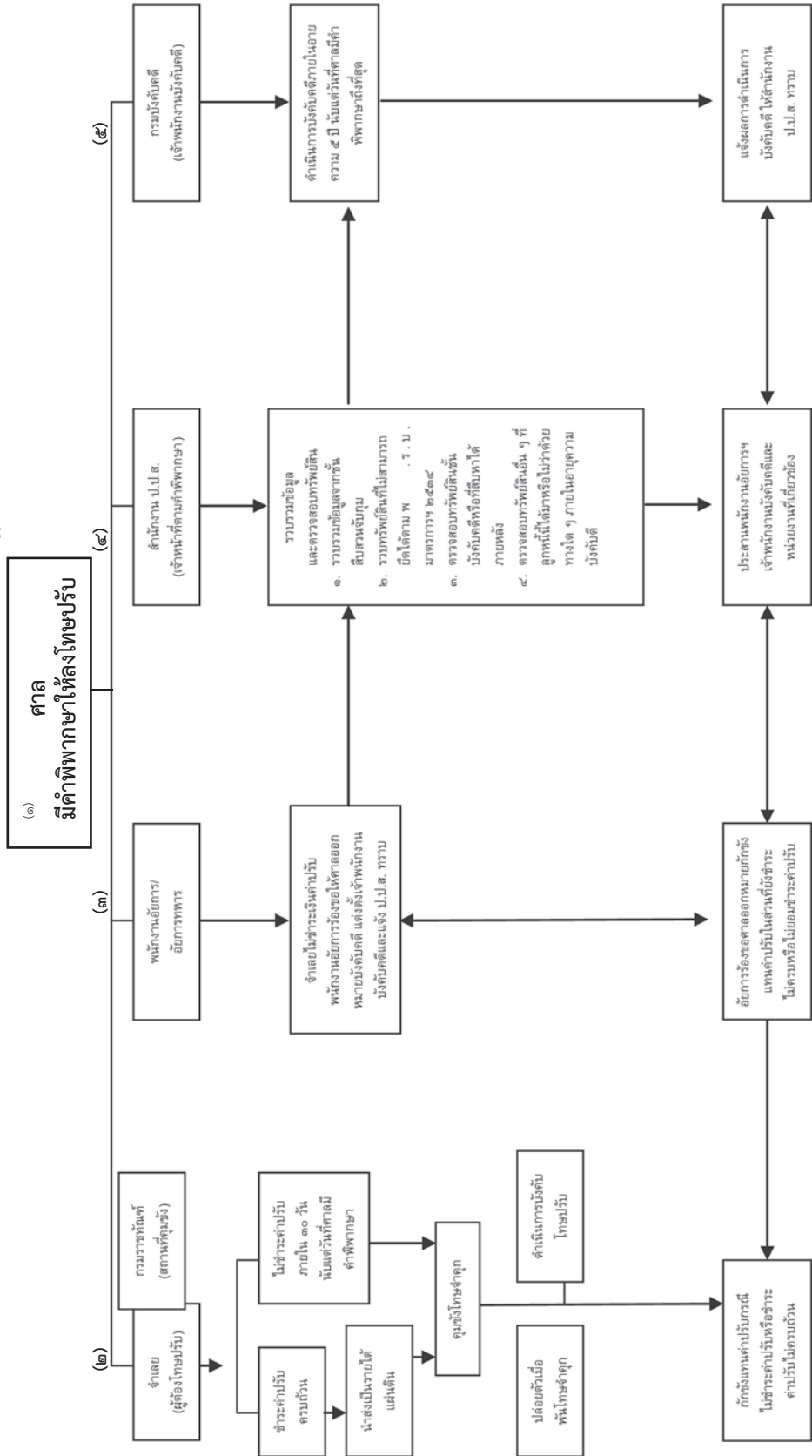
๑. ประสานข้อมูลเกี่ยวกับการชำระค่าปรับของจำเลยหรือผู้ต้องขังแก่สำนักงาน ป.ป.ส. เพื่อสนับสนุนให้การบังคับโทษปรับมีประสิทธิภาพ

๒. เมื่อได้รับชำระค่าปรับแล้วให้ผู้อำนวยการสำนักอำนวยการประจำศาลหรือผู้อำนวยการสำนักงานประจำศาลนำเสนอเป็นรายได้แผ่นดิน

๖. แผนภูมิกระบวนการดำเนินงาน

โปรดดูรายละเอียดแผนภูมิการดำเนินงานฯ แนบท้าย

แผนภูมิการดำเนินงานบังคับโทษปรับในคดียาเสพตติ
ตาม พ.ร.บ. วิธีพิจารณาศึยาเสพตติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง





กฎกระทรวง

ว่าด้วยการปฏิบัติการอำพรางเพื่อการสืบสวนความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

พ.ศ. ๒๕๕๕^(๑)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

“ผู้ขออนุญาต” หมายความว่า เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดียาเสพติด

“ผู้มีอำนาจอนุญาต” หมายความว่า ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒ การปฏิบัติทุกขั้นตอนตามกฎกระทรวงนี้เป็นเรื่องลับ

ข้อ ๓ การปฏิบัติการอำพรางตามกฎหมายกระทรวงนี้ ได้แก่

(๑) การแทรกซึมหรือฝังตัวเข้าไปในขบวนการหรือองค์กรอาชญากรรมเสพติดอย่างต่อเนื่องและเป็นระยะเวลานาน

(๒) การล่อซื้อยาเสพติดหรือการปฏิบัติการอำพรางอย่างหนึ่งอย่างใดเป็นครั้งคราวชั่วระยะเวลาหนึ่งหรือ

(๓) การล่อซื้อยาเสพติดหรือปฏิบัติการอำพรางอย่างหนึ่งอย่างใดซึ่งสามารถดำเนินการได้แล้วเสร็จในคราวเดียว

หมวด ๑

การขออนุญาต

ข้อ ๔ ให้ผู้ขออนุญาตดำเนินการขออนุญาตปฏิบัติการอำพรางโดยทำเป็นหนังสือต่อผู้มีอำนาจอนุญาต และระบุเหตุผล ความจำเป็น และแผนการหรือวิธีการ รวมทั้งระยะเวลาในการดำเนินการและรายละเอียดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

^(๑) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๙ ตอนที่ ๓๕ ก ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๕



หนังสือขออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกำหนด

ข้อ ๕ ในกรณีที่เจ้าพนักงานซึ่งได้รับอนุญาตให้ครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติด ภายใต้การควบคุมตามมาตรา ๘ มีความจำเป็นต้องปฏิบัติการอำพราง ให้ถือว่าเจ้าพนักงานผู้นั้นได้รับอนุญาต ให้ปฏิบัติการอำพรางและต้องดำเนินการตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้ด้วย

ข้อ ๖ ในกรณีที่เป็นการขออนุญาตปฏิบัติการอำพรางตามข้อ ๓ (๑) ผู้ขออนุญาตต้องได้รับการรับรองจากผู้บังคับบัญชา แล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ขออนุญาตเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนต้องได้รับการรับรองจากผู้บังคับชืษาดำเน่งตั้งแต่ผู้นำนยการสำนักหรือเทียบเท่าขึ้นไป

(๒) ผู้ขออนุญาตเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ซึ่งเป็นข้าราชการทหารต้องได้รับการรับรองจากผู้บังคับชืษาดำเน่งตั้งแต่ผู้บัญชาการกองพล หรือเทียบเท่าขึ้นไป

(๓) ผู้ขออนุญาตเป็นพนักงานฝ่ายปกครองต้องได้รับการรับรองจากผู้บังคับชืษาดำเน่งตั้งแต่ นายอำเภอหรือเทียบเท่าขึ้นไป

(๔) ผู้ขออนุญาตเป็นข้าราชการตำรวจต้องได้รับการรับรองจากผู้บังคับชืษาดำเน่งตั้งแต่ ผู้บังคับการหรือเทียบเท่าขึ้นไป

หมวด ๒

การอนุญาต

ข้อ ๗ ผู้มีอำนาจอนุญาตจะพิจารณาอนุญาตปฏิบัติการอำพรางได้ เมื่อปรากฏว่าเป็นการสืบสวน ความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดในฐานะผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อ จำหน่ายซึ่งยาเสพติด หรือสมคบ สนับสนุน ช่วยเหลือ หรือพยายามกระทำความผิดดังกล่าว ประกอบกับ ต้องมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะได้ข้อมูลหรือพยานหลักฐานในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดจากการ ปฏิบัติการอำพราง และเป็นกรณีจำเป็นอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อสืบสวนจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดรายสำคัญหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง เนื่องจาก มีข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้กระทำความผิดดังกล่าวตามสมควร

(๒) การสืบสวนจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดด้วยวิธีอื่นกระทำได้ยากหรืออาจเกิด ภัยอันตรายหรือความเสียหายในการปฏิบัติหน้าที่ หรือ

(๓) เพื่อประโยชน์ในการขยายผลการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่อยู่เบื้องหลัง

ข้อ ๘ ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายมีอำนาจอนุญาตปฏิบัติการอำพรางกรณี ผู้ขออนุญาตอยู่ในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายมีอำนาจอนุญาตปฏิบัติการอำพรางกรณีผู้ขออนุญาตอยู่ในสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือในสังกัดหน่วยงานอื่น



ข้อ ๙ ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายตามข้อ ๘ ต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งและมีอำนาจอนุญาตปฏิบัติการอำพรางตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) ข้าราชการตำรวจตำแหน่งตั้งแต่ผู้บัญชาการ หรือข้าราชการพลเรือนตำแหน่งตั้งแต่รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หรือเทียบเท่าขึ้นไป มีอำนาจอนุญาตปฏิบัติการอำพรางตามข้อ ๓ (๑)

(๒) ข้าราชการตำรวจตำแหน่งตั้งแต่ผู้กำกับการ หรือข้าราชการพลเรือนตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการกอง หรือเทียบเท่าขึ้นไป ซึ่งมีหน้าที่ในการปราบปรามยาเสพติด มีอำนาจอนุญาตปฏิบัติการอำพรางตามข้อ ๓ (๒) และ (๓)

ข้อ ๑๐ ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตพิจารณาอนุญาตให้แล้วเสร็จและแจ้งคำสั่งไปยังผู้ขออนุญาตโดยเร็ว ในกรณีที่มีคำสั่งอนุญาตให้ส่งหนังสืออนุญาตไปด้วย

หนังสืออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกำหนด

หมวด ๓

การดำเนินการ

ข้อ ๑๑ ในการปฏิบัติการอำพรางหากจำเป็นต้องมีการจัดทำเอกสารหรือหลักฐานประกอบการปฏิบัติการอำพราง ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตมีหนังสือแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอความร่วมมือในการจัดทำเอกสารหรือหลักฐานดังกล่าว และให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือดำเนินการจัดทำเอกสารหรือหลักฐานแก่ผู้ได้รับอนุญาต

เอกสารหรือหลักฐานที่ได้มาตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ได้รับอนุญาตนำไปใช้เท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการอำพราง

ข้อ ๑๒ ให้ผู้ได้รับอนุญาตดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาที่ได้รับอนุญาต

ในกรณีที่มิเหตุอันสมควร ผู้ได้รับอนุญาตอาจทำหนังสือเพื่อขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการที่ได้รับอนุญาตต่อผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนการดำเนินการเสร็จสิ้น

หนังสือขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการที่ได้รับอนุญาตตามวรรคสองให้เป็นไปตามแบบที่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกำหนด

ข้อ ๑๓ ให้ผู้ได้รับอนุญาตยุติการดำเนินการก่อนครบกำหนดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาต เมื่อปรากฏกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) บรรลุวัตถุประสงค์ตามหนังสืออนุญาตแล้ว

(๒) ความจำเป็นหรือเหตุการณ์ที่ต้องดำเนินการเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่มีความจำเป็นในการดำเนินการนั้นอีกต่อไป

(๓) ผู้มีอำนาจอนุญาตมีคำสั่งให้ยุติการดำเนินการและแจ้งให้ผู้ได้รับอนุญาตทราบแล้ว



ข้อ ๑๔ เมื่อการดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตเสร็จสิ้นหรือมีการยุติการดำเนินการตามข้อ ๑๓ ให้ผู้ได้รับอนุญาตรายงานผลการดำเนินการต่อผู้มีอำนาจอนุญาตภายในสามวันนับแต่วันที่การดำเนินการเสร็จสิ้นหรือยุติการดำเนินการ

รายงานผลการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกำหนด

ข้อ ๑๕ ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนและมีเหตุอันสมควร ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจปฏิบัติการอำพรางไปก่อน โดยไม่ต้องได้รับอนุญาตแล้วรายงานโดยระบุความจำเป็นเร่งด่วนและเหตุอันสมควรต่อผู้มีอำนาจอนุญาตโดยเร็ว ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสามวันแต่วันที่เริ่มปฏิบัติการอำพราง

ในกรณีที่การปฏิบัติการอำพรางตามวรรคหนึ่งยังไม่แล้วเสร็จ ให้ดำเนินการขออนุญาตตามหมวด ๑ ในทันทีที่สามารถกระทำต่อไป

ข้อ ๑๖ ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด แต่งตั้งนายทะเบียนเพื่อดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำระบบข้อมูลเกี่ยวกับการขออนุญาต การอนุญาต และการรายงานตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้

(๒) ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและตรวจสอบการใช้อำนาจตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้

(๓) รวบรวมและจัดเก็บเอกสารและหลักฐานการขออนุญาต การอนุญาต และการรายงานตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้ เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการควบคุมและตรวจสอบ

(๔) จัดทำรายงานผลการดำเนินการประจำปีเสนอต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด แล้วแต่กรณี โดยให้รายงานข้อเท็จจริง ปัญหา อุปสรรค ปริมาณ และผลสำเร็จของการดำเนินการ

(๕) เสนอความเห็นต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด แล้วแต่กรณี เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและตรวจสอบการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการอำพราง

(๖) ปฏิบัติการอันใดเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ตามที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมอบหมาย แล้วแต่กรณี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม



กฎกระทรวง

ว่าด้วยการครอบครองและให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม เพื่อการสืบสวนความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

พ.ศ. ๒๕๕๕^(๑)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๘ วรยศแห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาอาชญากรรม พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

“ผู้ขออนุญาต” หมายความว่า เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาอาชญากรรม

“ผู้มีอำนาจอนุญาต” หมายความว่า ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒ การปฏิบัติทุกขั้นตอนตามกฎหมายนี้เป็นเรื่องลับ

หมวด ๑

การขออนุญาต

ข้อ ๓ ผู้ขออนุญาตครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุมตามกฎหมายนี้ ต้องเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งประเภทบริหาร ตำแหน่งประเภทอำนวยการ ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการขึ้นไป หรือตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโสขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจตำแหน่งตั้งแต่สารวัตรหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือข้าราชการทหารตำแหน่งตั้งแต่ผู้บังคับกองร้อยหรือเทียบเท่าขึ้นไป

ข้อ ๔ ให้ผู้ขออนุญาตดำเนินการขออนุญาตครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุมโดยทำเป็นหนังสือต่อผู้มีอำนาจอนุญาต และระบุเหตุผล ความจำเป็น และแผนการหรือวิธีการ รวมทั้งระยะเวลาในการดำเนินการและรายละเอียดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ในกรณีที่เป็นการนำเข้าหรือส่งออกยาเสพติดให้ระบุวิธีการนำเข้าหรือส่งออกยานาเสพติดนั้นด้วย และให้แนบเอกสารหรือหลักฐาน ดังต่อไปนี้

^(๑) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๙ ตอนที่ ๓๕ ก ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๕



(๑) การขออนุญาตครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุมโดยการนำเข้าเพื่อการส่งต่อในราชอาณาจักร ให้แนบหนังสือจากหน่วยงานของรัฐของประเทศต้นทางที่แสดงความร่วมมือในการนำยาเสพติดเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

(๒) การขออนุญาตครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุมโดยการส่งออกเพื่อการส่งต่อนอกราชอาณาจักร ให้แนบหนังสือจากหน่วยงานของรัฐของประเทศปลายทางที่แสดงความจำนงหรือยินยอมให้ส่งยาเสพติดออกไปยังประเทศนั้นเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

หนังสือขออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติดกำหนด

ข้อ ๕ ผู้ขออนุญาตต้องได้รับการรับรองจากผู้บังคับบัญชา แล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ขออนุญาตเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนต้องได้รับการรับรองจากผู้บังคับบัญชาตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการสำนัก หรือเทียบเท่าขึ้นไป

(๒) ผู้ขออนุญาตเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ซึ่งเป็นข้าราชการทหารต้องได้รับการรับรองจากผู้บังคับบัญชาตำแหน่งตั้งแต่ผู้บัญชาการกองพล หรือเทียบเท่าขึ้นไป

(๓) ผู้ขออนุญาตเป็นพนักงานฝ่ายปกครองต้องได้รับการรับรองจากผู้บังคับบัญชาตำแหน่งตั้งแต่นายอำเภอหรือเทียบเท่าขึ้นไป

(๔) ผู้ขออนุญาตเป็นข้าราชการตำรวจต้องได้รับการรับรองจากผู้บังคับบัญชาตำแหน่งตั้งแต่ผู้บังคับการหรือเทียบเท่าขึ้นไป

หมวด ๒

การอนุญาต

ข้อ ๖ ผู้มีอำนาจอนุญาตจะพิจารณาอนุญาตการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุมได้ เมื่อปรากฏว่าเป็นกรณีเพื่อการสืบสวนความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดในฐานะผลิตนำเข้าสู่ออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติด หรือสมคบ สนับสนุน ช่วยเหลือ หรือพยายามกระทำความผิดดังกล่าว เฉพาะยาเสพติด ดังต่อไปนี้

(๑) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ หรือประเภท ๕ ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

(๒) วัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

(๓) ยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ประเภทอื่นตามที่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเห็นสมควรกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๗ การพิจารณาอนุญาตตามข้อ ๖ ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตพิจารณาเหตุจำเป็นอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อสืบสวนจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดรายสำคัญหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากมีข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้กระทำความผิดดังกล่าวตามสมควร

(๒) การสืบสวนจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดด้วยวิธีอื่นกระทำได้ยาก หรืออาจเกิดอันตรายหรือความเสียหายในการปฏิบัติหน้าที่ หรือ



(๓) เพื่อประโยชน์ในการขยายผลการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่อยู่เบื้องหลัง

ข้อ ๘ ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายมีอำนาจอนุญาตการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุมกรณีผู้ขออนุญาตอยู่ในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายมีอำนาจอนุญาตอนุญาตการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม กรณีผู้ขออนุญาตอยู่ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือในสังกัดหน่วยงานอื่น

ข้อ ๙ ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตพิจารณาอนุญาตให้แล้วเสร็จและแจ้งคำสั่งไปยังผู้ขออนุญาตโดยเร็ว ในกรณีที่มีคำสั่งอนุญาตให้ส่งหนังสืออนุญาตไปด้วย

หนังสืออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกำหนด

หมวด ๓ การดำเนินการ

ข้อ ๑๐ การนำยาเสพติดมาเพื่อครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุมตามที่ได้รับอนุญาต ให้ผู้ได้รับอนุญาตดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่ยาเสพติดอยู่ในอำนาจของพนักงานสอบสวนหรืออยู่ระหว่างการตรวจพิสูจน์ยาเสพติดของผู้ชำนาญการพิเศษตามมาตรา ๑๑ ให้ผู้ได้รับอนุญาตแสดงหนังสืออนุญาตและมอบสำเนาหนังสืออนุญาตแก่พนักงานสอบสวนหรือผู้ชำนาญการพิเศษ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ การนำยาเสพติดมาเพื่อครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุมนั้น ต้องมีปริมาณยาเสพติดเหลือไว้ตามที่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๒) กรณีที่ยาเสพติดถูกส่งไปเก็บรักษาไว้ที่กระทรวงสาธารณสุขแล้วก่อนฟ้องคดีต่อศาลให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ได้รับอนุญาตตามข้อ ๕ มีหนังสือจากหน่วยงานในสังกัดของตนพร้อมทั้งทำสำเนาหนังสืออนุญาตถึงปลัดกระทรวงสาธารณสุข เพื่อขอรับของกลางยาเสพติดที่เก็บรักษาไว้ไปดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตโดยเร็ว

ในการส่งมอบยาเสพติดตามวรรคหนึ่งแก่ผู้ได้รับอนุญาต ให้ผู้มีหน้าที่ส่งมอบจัดทำเอกสาร หรือหลักฐานในการส่งมอบเพื่อประโยชน์ในการควบคุมและตรวจสอบ

ข้อ ๑๑ ให้ผู้ได้รับอนุญาตบันทึกรายละเอียดและถ่ายภาพยาเสพติดหรือวัสดุห่อหุ้มยาเสพติดที่ได้ครอบครองหรือให้มีการครอบครองภายใต้การควบคุมในโอกาสแรกที่สามารถจะทำได้.

ในกรณีมีเหตุจำเป็นไม่สามารถดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้ ให้บันทึกเหตุที่ไม่สามารถดำเนินการได้ และรายงานผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๕

ข้อ ๑๒ ในการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม หากจำเป็นต้องมีการจัดทำเอกสารหรือหลักฐานประกอบการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตมีหนังสือแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอความร่วมมือในการจัดทำเอกสารหรือหลักฐานดังกล่าว และให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือดำเนินการจัดทำเอกสารหรือหลักฐานแก่ผู้ได้รับอนุญาต



เอกสารหรือหลักฐานที่ได้มาตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ได้รับอนุญาตนำไปใช้เท่าที่จำเป็นเพื่อเป็นประโยชน์ในการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่เป็นการนำเข้าหรือส่งออกยาเสพติดเพื่อการส่งต่อในหรือนอกราชอาณาจักร ให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ได้รับอนุญาตตามข้อ ๕ มีหนังสือจากหน่วยงานในสังกัดของตนพร้อมทั้งทำสำเนาหนังสืออนุญาตถึงอธิบดีกรมศุลกากร เพื่อขออำนวยความสะดวกในการนำเข้าหรือส่งออกดังกล่าว

ข้อ ๑๔ ในการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม หากผู้ได้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตจะต้องถูกตรวจสอบหรือตรวจค้นโดยผู้ซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบ หรือตรวจค้น ให้ผู้ได้รับอนุญาตประสานงานล่วงหน้าไปยังหน่วยงานของผู้ซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบหรือตรวจค้น เพื่อขออำนวยความสะดวกในการดำเนินการ

กรณีที่ไม่ได้มีการประสานงานตามวรรคหนึ่ง และมีเหตุจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องแสดงหลักฐานเพื่อการตรวจสอบหรือตรวจค้น ให้ผู้ได้รับอนุญาตแสดงหนังสืออนุญาต

ข้อ ๑๕ ให้ผู้ได้รับอนุญาตดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาที่ได้รับอนุญาต

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร ผู้ได้รับอนุญาตอาจทำหนังสือเพื่อขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการที่ได้รับอนุญาตต่อผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนการดำเนินการเสร็จสิ้น

หนังสือขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการที่ได้รับอนุญาตตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามแบบที่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกำหนด

ข้อ ๑๖ ในการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม หากมียาเสพติดเหลือจากการดำเนินการ ให้ผู้ได้รับอนุญาตทำบันทึกส่งคืนแก่พนักงานสอบสวน ผู้ชำนาญการพิเศษ หรือกระทรวงสาธารณสุข แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๗ ในกรณียาเสพติดเสียหาย สูญหาย หรือถูกทำลาย ให้ผู้ได้รับอนุญาตรายงานเป็นหนังสือต่อผู้มีอำนาจอนุญาตภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ทราบถึงการเสียหาย สูญหายหรือถูกทำลาย และแจ้งเป็นหนังสือต่อพนักงานสอบสวน ผู้ชำนาญการพิเศษ หรือกระทรวงสาธารณสุขเพื่อทราบ แล้วแต่กรณี

รายงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกำหนด

ข้อ ๑๘ เมื่อการดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตเสร็จสิ้น ให้ผู้ได้รับอนุญาตรายงานผลการดำเนินการต่อผู้มีอำนาจอนุญาตภายในสามวันนับแต่วันที่การดำเนินการเสร็จสิ้น

หากการดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตมีการส่งยาเสพติดออกไปนอกราชอาณาจักร เมื่อได้รับรายงานผลการดำเนินการจากเจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐของประเทศปลายทาง ให้ผู้ได้รับอนุญาตรายงานผลการดำเนินการต่อผู้มีอำนาจอนุญาตโดยเร็ว

รายงานผลการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกำหนด

ข้อ ๑๙ ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแต่งตั้งนายทะเบียนเพื่อดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำระบบข้อมูลเกี่ยวกับการขออนุญาต การอนุญาต และการรายงานตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้



(๒) ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและตรวจสอบการใช้อำนาจตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้

(๓) รวบรวมและจัดเก็บเอกสารและหลักฐานการขออนุญาต การอนุญาต และการรายงานตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้ เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการควบคุมและตรวจสอบ

(๔) จัดทำรายงานผลการดำเนินการประจำปีเสนอต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด แล้วแต่กรณี โดยให้รายงานข้อเท็จจริง ปัญหา อุปสรรค ปริมาณ และผลสำเร็จของการดำเนินการ

(๕) เสนอความเห็นต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด แล้วแต่กรณี เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและตรวจสอบการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม

(๖) ปฏิบัติการอันใดเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ตามที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมอบหมาย แล้วแต่กรณี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม



กฎกระทรวง

กำหนดคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่พนักงานสอบสวน ต้องส่งสิ่งของที่อ้างว่าเป็นยาเสพติดและได้ยึดไว้ไปตรวจพิสูจน์

พ.ศ. ๒๕๕๕^(๑)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีอาญาศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้คดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดดังต่อไปนี้ ในฐานะผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครอง เพื่อจำหน่าย หรือพยายามกระทำความผิดดังกล่าว เป็นคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามมาตรา ๑๑

(๑) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

(ก) เฮโรอีน น้ำหนักตั้งแต่หนึ่งกิโลกรัมขึ้นไป

(ข) เมทแอมเฟตามีน ตั้งแต่หนึ่งหีบหนึ่งเม็ดขึ้นไปหรือน้ำหนักตั้งแต่หนึ่งกิโลกรัมขึ้นไป

(ค) เมทิลลีนไดออกซีแอมเฟตามีน ตั้งแต่หนึ่งพันเม็ดขึ้นไปหรือน้ำหนักตั้งแต่สองร้อยห้าสิบกกรัมขึ้นไป

(ง) ๓, ๔ - เมทิลลีนไดออกซีเมทแอมเฟตามีน ตั้งแต่หนึ่งพันเม็ดขึ้นไปหรือน้ำหนักตั้งแต่สองร้อยห้าสิบกกรัมขึ้นไป

(จ) เอ็น เอทิล เอ็มดีเอ หรือเอ็มดีอี ตั้งแต่หนึ่งพันเม็ดขึ้นไปหรือน้ำหนักตั้งแต่สองร้อยห้าสิบกกรัมขึ้นไป

(๒) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

(ก) โคคาอีน น้ำหนักตั้งแต่หนึ่งกิโลกรัมขึ้นไป

(ข) ฝิ่น น้ำหนักตั้งแต่สิบกิโลกรัมขึ้นไป

(๓) วัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

(ก) มิคาโซแลม ตั้งแต่ห้าร้อยเม็ดขึ้นไปหรือน้ำหนักตั้งแต่หนึ่งร้อยกิโลกรัมขึ้นไป

(ข) คีตามีน น้ำหนักตั้งแต่หนึ่งกิโลกรัมขึ้นไปหรือปริมาตรตั้งแต่หนึ่งลิตรขึ้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

(๑) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๙ ตอนที่ ๓๕ ก ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๕



ประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
เรื่อง กำหนดแบบหนังสือขออนุญาต หนังสืออนุญาต หนังสือขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลา
หรือรายการที่ได้รับอนุญาต คำสั่งให้ยุติการดำเนินการและรายงานผลการปฏิบัติการอำพราง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง ข้อ ๑๐ วรรคสอง ข้อ ๑๒ วรรคสาม ข้อ ๑๓ (๓) และ ข้อ ๑๔ วรรคสอง ของกฎกระทรวงว่าด้วยการปฏิบัติการอำพรางเพื่อการสืบสวนความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๕ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กำหนดแบบหนังสือสำหรับใช้ในการขออนุญาต การอนุญาต การขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการที่ได้รับอนุญาต คำสั่งให้ยุติการดำเนินการและการรายงานผลการปฏิบัติการไว้ ดังต่อไปนี้

๑. แบบ วยส. ๑ หนังสือขออนุญาตปฏิบัติการอำพราง เพื่อใช้สำหรับการยื่นคำขออนุญาตปฏิบัติการอำพรางของผู้ขออนุญาต ตามข้อ ๔

๒. แบบ วยส. ๒ หนังสือขออนุญาตปฏิบัติการอำพราง เพื่อใช้สำหรับการออกคำสั่งอนุญาตให้ปฏิบัติการอำพรางของผู้มีอำนาจอนุญาต ตามข้อ ๑๐

๓. แบบ วยส. ๓ หนังสือขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการที่ได้รับอนุญาต เพื่อใช้สำหรับการยื่นคำขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการที่ได้รับอนุญาตของผู้ได้รับอนุญาต ตามข้อ ๑๒

๔. แบบ วยส. ๔ คำสั่งให้ยุติการดำเนินการปฏิบัติการอำพราง เพื่อใช้สำหรับการออกคำสั่งให้ยุติการปฏิบัติการอำพรางของผู้มีอำนาจอนุญาต ตามข้อ ๑๓ (๓)

๕. แบบ วยส. ๕ รายงานผลการปฏิบัติการอำพราง เพื่อใช้สำหรับการรายงานผลการปฏิบัติการอำพรางของผู้ได้รับอนุญาต ตามข้อ ๑๔

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

พลตำรวจเอก อดุลย์ แสงสิงแก้ว

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด



แบบ วยส. ๑

ลับ

เลขรับที่.....
วันที่.....
(สำหรับเจ้าหน้าที่เป็นผู้กรอก)

หนังสือขออนุญาตปฏิบัติการอำพราง

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....สังกัด.....

สถานที่ติดต่อ.....ถนน.....ตรอก/ซอย.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....

มีความประสงค์จะขออนุญาตปฏิบัติการอำพราง ตามมาตรา ๗ แห่ง พระราชบัญญัติ
วิธีพิจารณาคดีอาญาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เหตุผลความจำเป็นในการปฏิบัติการอำพรางเพื่อ.....

.....

๒. ชื่อเจ้าพนักงานผู้ควบคุมการปฏิบัติการอำพราง.....สังกัด.....

๓. ระยะเวลา ตั้งแต่.....ถึง.....

๔. สถานภาพส่วนบุคคลของผู้กระทำความผิดและผู้เกี่ยวข้อง (ชื่อผู้กระทำความผิด คู่สมรส หรือ
ผู้เกี่ยวข้อง อายุ สัญชาติ เลขประจำตัวประชาชน อาชีพ ที่อยู่ ดำเนินรูปพรรณ ฯลฯ).....

.....

.....

๕. รายงานการสืบสวนพฤติการณ์สำคัญ.....

.....

๖. แผนการหรือวิธีการดำเนินการที่สำคัญ.....

.....

๗. พยานหลักฐาน หรือเหตุผลความจำเป็น หรือรายละเอียดอื่น ๆ (ถ้ามี)

.....

.....

๘. ขอจัดทำเอกสารหรือหลักฐานเพื่อประกอบการปฏิบัติการอำพราง คือ

.....

.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ.....ผู้ขออนุญาต

ลับ



ลับ

คำรับรองของผู้บังคับบัญชา

(เฉพาะกรณีการขออนุญาตปฏิบัติการอำพราง ตามข้อ ๓(๑)^๑)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....

ขอรับรองว่า.....ซึ่งยื่นขออนุญาตปฏิบัติการอำพราง เป็นผู้อยู่ในบังคับบัญชาของข้าพเจ้า เป็นผู้มีความประพฤติดี ไม่มีความเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีและเป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่ในการปราบปรามยาเสพติดโดยตรง สมควรได้รับการพิจารณาอนุญาตให้มีอำนาจปฏิบัติการอำพราง

(ลงชื่อ).....ผู้รับรอง

^๑ หมายเหตุ : (๑) การยื่นคำขออนุญาตปฏิบัติการอำพราง ตามกฎกระทรวงว่าด้วยการปฏิบัติการอำพรางเพื่อการสืบสวนความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๓ (๑) ผู้ขออนุญาตจะต้องได้รับการรับรองจากผู้บังคับบัญชา กรณีเป็นข้าราชการตำรวจ ตำแหน่งตั้งแต่ผู้บังคับการหรือเทียบเท่าขึ้นไป ข้าราชการพลเรือน ตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการสำนักหรือเทียบเท่าขึ้นไป พนักงานฝ่ายปกครอง ตำแหน่งตั้งแต่นายอำเภอหรือเทียบเท่าขึ้นไป และข้าราชการทหาร ตำแหน่งตั้งแต่ผู้บัญชาการกองพลหรือเทียบเท่าขึ้นไป

(๒) การยื่นคำขออนุญาตปฏิบัติการอำพราง ตามกฎกระทรวงว่าด้วยการปฏิบัติการอำพรางเพื่อการสืบสวนความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๓ (๒) หรือ (๓) ผู้ขออนุญาตไม่ต้องขอรับการรับรองจากผู้บังคับบัญชา

ลับ



แบบ วยส. ๒
(ด้านหน้า)



..... (ชื่อหน่วยงานของผู้อนุญาต).....

หนังสืออนุญาตให้ปฏิบัติการอำพราง

ที่...../

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗ แห่ง พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีอาญาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐
อนุญาตให้.....ตำแหน่ง.....สังกัด.....
สถานที่ติดต่อ.....ถนน.....ตรอก/ซอย.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ.....จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....
ตามหนังสือขออนุญาตของ (หน่วยงาน).....ที่.....ลงวันที่.....
มีอำนาจปฏิบัติการอำพราง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. ให้ปฏิบัติการอำพราง โดย

- ☐ การแทรกซึมหรือฝังตัวเข้าไปในหน่วยงานหรือองค์กรอาชญากรรมยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง
และเป็นระยะเวลานาน
- ☐ การล่อซื้อยาเสพติดหรือปฏิบัติการอำพรางอย่างหนึ่งอย่างใดเป็นครั้งคราวชั่วระยะ
เวลาหนึ่ง
- ☐ การล่อซื้อยาเสพติดหรือปฏิบัติการอำพรางอย่างหนึ่งอย่างใดซึ่งสามารถดำเนินการได้แล้ว
เสร็จในคราวเดียว

๒. ชื่อเจ้าพนักงานผู้ควบคุมการปฏิบัติการอำพราง.....
สังกัด.....

๓. ระยะเวลาการปฏิบัติการอำพราง ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.
ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๔. ช่วงระยะเวลาการรายงาน ทุก ๆ วัน

ออกให้ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(ลงชื่อ).....

(.....)

(ตำแหน่ง).....

ผู้อนุญาต

หมายเหตุ : การตรวจสอบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเอกสารนี้ สามารถตรวจสอบได้ที่นายทะเบียน สำนักตำรวจแห่งชาติ
โทรศัพท์.....หรือนายทะเบียนสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
โทรศัพท์.....

ลับ



แบบ วยส. ๒

ลับ

(ด้านหลัง)

รายการแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการที่ได้รับอนุญาต (ครั้งที่ ๑)

อนุญาตให้แก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการตามที่ได้รับอนุญาต ตามหนังสืออนุญาตฉบับนี้ ดังนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลาตามที่ได้รับอนุญาต จนถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมรายการตามที่ได้รับอนุญาต ดังนี้.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

(ตำแหน่ง).....

ผู้อนุญาต

รายการแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการที่ได้รับอนุญาต (ครั้งที่ ๒)

อนุญาตให้แก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการตามที่ได้รับอนุญาต ตามหนังสืออนุญาตฉบับนี้ ดังนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลาตามที่ได้รับอนุญาต จนถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมรายการตามที่ได้รับอนุญาต ดังนี้.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

(ตำแหน่ง).....

ผู้อนุญาต

รายการแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการที่ได้รับอนุญาต (ครั้งที่ ๓)

อนุญาตให้แก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการตามที่ได้รับอนุญาต ตามหนังสืออนุญาตฉบับนี้ ดังนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลาตามที่ได้รับอนุญาต จนถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมรายการตามที่ได้รับอนุญาต ดังนี้.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

(ตำแหน่ง).....

ผู้อนุญาต

ลับ



แบบ วยส. ๓

ลับ

เลขรับที่.....
วันที่.....
(สำหรับเจ้าหน้าที่เป็นผู้กรอก)

หนังสือขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการที่ได้รับอนุญาต

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....สังกัด.....

สถานที่ติดต่อ.....ถนน.....ตรอก/ซอย.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....

ได้รับอนุญาตให้ปฏิบัติการอำพราง ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาศึยาเสพตติ
พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยมีเหตุผลและความจำเป็นในการปฏิบัติการอำพรางเพื่อ.....

ชื่อเจ้าพนักงานผู้ควบคุมการปฏิบัติการอำพราง.....สังกัด.....

ระยะเวลาการปฏิบัติการอำพราง ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ตามหนังสืออนุญาตของ (หน่วยงาน) ที่..... ลงวันที่.....

มีความประสงค์

๑. ขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาการปฏิบัติการอำพรางตามที่ได้รับอนุญาต ออกไปอีก
เป็นเวลา.....วัน นับแต่วันสิ้นกำหนดระยะเวลาตามที่ได้รับอนุญาต

๒. ขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมรายการตามที่ได้รับอนุญาต ดังนี้.....

.....
.....
.....

โดยมีปัญหาอุปสรรคและเหตุผลที่ไม่สามารถดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตได้ เนื่องจาก

.....
.....
.....

พร้อมกับคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหนังสืออนุญาตฉบับเดิมมาด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ.....ผู้ขออนุญาต

หมายเหตุ : ๑. เจ้าพนักงานผู้ยื่นคำขอ จะต้องเป็นบุคคลเดียวกับเจ้าพนักงานผู้ยื่นคำขออนุญาตไว้เดิม

๒. ระบุปัญหาอุปสรรคและเหตุผลโดยละเอียด และต้องยื่นคำขอก่อนสิ้นระยะเวลาที่ได้รับอนุญาต

ลับ



แบบ วยส. ๔



..... (ชื่อหน่วยงานของผู้อนุญาต).....

คำสั่งให้ยุติการปฏิบัติการอำพราง

ที่...../

ตามหนังสืออนุญาตของ (หน่วยงาน) ที่...../

ลงวันที่.....อนุญาตให้.....ตำแหน่ง.....สังกัด.....

สถานที่ติดต่อ.....ถนน.....ตรอก/ซอย.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....

มีอำนาจปฏิบัติการอำพราง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. ดำเนินการปฏิบัติการอำพราง โดย

☐ การแทรกซึมหรือฝังตัวเข้าไปในหน่วยงานหรือองค์กรอาชญากรรมยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง และเป็นระยะเวลานาน

☐ การล่อซื้อยาเสพติดหรือปฏิบัติการอำพรางอย่างหนึ่งอย่างใดเป็นครั้งคราวชั่วระยะเวลาหนึ่ง

☐ การล่อซื้อยาเสพติดหรือปฏิบัติการอำพรางอย่างหนึ่งอย่างใดซึ่งสามารถดำเนินการได้แล้วเสร็จในคราวเดียว

๒. ชื่อเจ้าพนักงานผู้ควบคุมการปฏิบัติการอำพราง.....

สังกัด.....

๓. ระยะเวลาการปฏิบัติการอำพราง ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๓(๓) ของกฎกระทรวง ว่าด้วยการปฏิบัติการอำพราง เพื่อการสืบสวนความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ผู้อนุญาตได้พิจารณาแล้ว จึงมีคำสั่งให้ยุติการปฏิบัติการอำพรางตามที่ได้รับอนุญาต

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งยุติการปฏิบัติการอำพรางเป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(ลงชื่อ).....

(.....)

(ตำแหน่ง).....

ผู้อนุญาต

ลับ



แบบ วยส. ๕

ลับ

เลขรับที่.....
วันที่.....
(สำหรับเจ้าหน้าที่เป็นผู้กรอก)

รายงานผลการปฏิบัติการอำพราง

ชื่อหน่วยงาน.....

ที่อยู่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เรื่อง รายงานผลการปฏิบัติการอำพราง

เรียน

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....สังกัด.....

สถานที่ติดต่อ.....ถนน.....ตรอก/ซอย.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....

ได้รับอนุญาตให้ปฏิบัติการอำพราง ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีอาญาเสพติด
พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยมีเหตุผลความจำเป็นในการปฏิบัติการอำพราง.....

ชื่อเจ้าพนักงานผู้ควบคุมการปฏิบัติการอำพราง.....สังกัด.....

ระยะเวลาการปฏิบัติการอำพราง ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ตามหนังสืออนุญาตของ (ชื่อหน่วยงาน).....ที่.....ลงวันที่.....

ขอรายงานผลการดำเนินการเกี่ยวกับการปฏิบัติการอำพราง ดังนี้

(๑) ผลการปฏิบัติการอำพราง (ตรวจค้น/จับกุม/ข่าวสาร).....

(๒) รายละเอียดที่ได้จากการปฏิบัติการอำพราง (ตามข้อ ๑).....

(๓) เหตุผลที่ยุติการดำเนินการปฏิบัติการอำพราง (ทั้งตามกำหนดระยะเวลาและก่อน
สิ้นกำหนดระยะเวลา).....

(๔) ความเสียหายที่เกิดขึ้นในระหว่างการปฏิบัติการอำพราง (ถ้ามี).....

(๕) อื่น ๆ (ถ้ามี).....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ).....ผู้รายงาน

หมายเหตุ : ระยะเวลาการปฏิบัติการอำพราง หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่ได้รับอนุญาตให้ปฏิบัติการอำพรางจนถึงวัน
ที่ยุติการปฏิบัติการอำพราง ซึ่งหมายความรวมถึงระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้ขยายระยะเวลาการปฏิบัติการอำพรางด้วย

ลับ



ประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

เรื่อง กำหนดแบบหนังสือขออนุญาต หนังสืออนุญาต หนังสือขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลา หรือรายการที่ได้รับอนุญาตและรายงานผลการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔ วรรคสอง ข้อ ๙ วรรคสอง ข้อ ๑๕ วรรคสาม ข้อ ๑๗ วรรคสอง และข้อ ๑๘ วรรคสาม ของกฎกระทรวงว่าด้วยการครอบครองและให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม เพื่อการสืบสวนความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๕ เลขานุการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กำหนดแบบหนังสือสำหรับใช้ในการขออนุญาต การอนุญาต การขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการที่ได้รับอนุญาต การรายงาน กรณียาเสพติดสูญหาย เสียหายหรือถูกทำลาย และการรายงานผลการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุมไว้ ดังต่อไปนี้

๑. แบบ วยส. ๖ หนังสือขออนุญาตครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม เพื่อใช้สำหรับการขออนุญาตครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุมของผู้ขออนุญาต ตามข้อ ๔

๒. แบบ วยส. ๗ หนังสือขออนุญาตครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม เพื่อใช้สำหรับการออกคำสั่งอนุญาตของผู้มีอำนาจอนุญาต ตามข้อ ๙

๓. แบบ วยส. ๘ หนังสือขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการที่ได้รับอนุญาต เพื่อใช้สำหรับการขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการที่ได้รับอนุญาตของผู้ได้รับอนุญาต ตามข้อ ๑๕

๔. แบบ วยส. ๙ รายงานยาเสพติดเสียหาย สูญหายหรือถูกทำลาย เพื่อใช้สำหรับการรายงาน ผลกรณียาเสพติดเสียหาย สูญหายหรือถูกทำลายของผู้ได้รับอนุญาต ตามข้อ ๑๗

๕. แบบ วยส. ๑๐ รายงานผลการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม เพื่อใช้สำหรับรายงานผลการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุมของผู้ได้รับอนุญาต ตามข้อ ๑๘

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

พลตำรวจเอก อดุลย์ แสงสิงแก้ว

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด



แบบ วยส. ๖

ลับ

เลขรับที่.....
วันที่.....
(สำหรับเจ้าหน้าที่เป็นผู้กรอก)

หนังสือขออนุญาตครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....สังกัด.....

สถานที่ติดต่อ.....ถนน.....ตรอก/ซอย.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....

มีความประสงค์จะขออนุญาตครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เหตุผลความจำเป็นเพื่อ.....

๒. ชื่อ ชนิด ประเภทยาเสพติด และปริมาณ น้ำหนัก หรือจำนวนยาเสพติดโดยประมาณ.....

๓. ชื่อเจ้าพนักงานผู้ควบคุมการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม.....

.....สังกัด.....

๔. วิธีการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม

☐ ภายในราชอาณาจักร ☐ นำเข้ามาในราชอาณาจักร ☐ ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

จาก (สถานที่/เมือง).....ประเทศ.....

ถึง (สถานที่/เมือง).....ประเทศ.....

โดยทาง.....

๕. ระยะเวลาการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม ตั้งแต่วันที่.....

เดือน.....พ.ศ. ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๖. กรณีการขออนุญาตครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม ซึ่งมีการจับกุมผู้กระทำความผิดบางรายแล้ว

เลขคดีที่.....ชื่อผู้ต้องหา.....

สถานีตำรวจ.....อำเภอ.....จังหวัด.....

หรือสถานตรวจพิสูจน์ (ชื่อ).....จังหวัด.....

๗. สถานภาพส่วนบุคคลของผู้กระทำความผิดและผู้เกี่ยวข้อง (ชื่อผู้กระทำความผิด คู่สมรส อายุ สัญชาติ เลขประจำตัวประชาชน อาชีพ ที่อยู่ ดำเนินรูปพรรณ ฯลฯ).....

๘. รายงานการสืบสวนพฤติการณ์สำคัญ.....

๙. แผนการหรือวิธีการดำเนินการที่สำคัญ.....

ลับ



ลับ

-๒-

๑๐. พยานหลักฐานหรือรายละเอียดอื่น ๆ (ถ้ามี).....

.....

๑๑. การครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม ครั้งนี้

☐ มีความจำเป็นต้องปฏิบัติการอำพราง ตามมาตรา ๗ ☐ ไม่มีความจำเป็นต้องปฏิบัติการอำพราง ตามมาตรา ๗

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ.....ผู้ขออนุญาต

คำรับรองของผู้บังคับบัญชา

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....

ขอรับรองว่า.....ซึ่งยื่นขออนุญาตครอบครองหรือการให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม เป็นผู้อยู่ในบังคับบัญชาของข้าพเจ้า เป็นผู้มีความประพฤติดี ไม่มีความเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีและเป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ในการปราบปรามยาเสพติดโดยตรง สมควรได้รับการพิจารณาอนุญาตให้มีอำนาจปฏิบัติการครอบครองหรือการให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม

(ลงชื่อ).....ผู้รับรอง

หมายเหตุ : (๑) ผู้ขออนุญาต ต้องเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งประเภทบริหาร ตำแหน่งประเภทอำนวยการ ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป หรือตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโสขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจตำแหน่งตั้งแต่สารวัตรหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือข้าราชการทหารตำแหน่งตั้งแต่ผู้บังคับกองร้อยหรือเทียบเท่าขึ้นไป

(๒) การยื่นคำขออนุญาตครอบครองหรือการให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม ผู้ขอรับอนุญาตจะต้องได้รับการรับรองจากผู้บังคับบัญชา กรณีเป็นข้าราชการตำรวจตำแหน่งตั้งแต่ผู้บังคับการหรือเทียบเท่าขึ้นไป ข้าราชการพลเรือนตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการสำนักงานหรือเทียบเท่าขึ้นไป พนักงานฝ่ายปกครองตำแหน่งตั้งแต่อำเภอหรือเทียบเท่าขึ้นไป และข้าราชการทหารตำแหน่งตั้งแต่ผู้บัญชาการกองพลหรือเทียบเท่าขึ้นไป

ลับ



แบบ วยส. ๗
(ด้านหน้า)



..... (ชื่อหน่วยงานของผู้อนุญาต).....

หนังสืออนุญาตครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม
ที่...../

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๘ แห่ง พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีอาญาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐
อนุญาตให้.....ตำแหน่ง.....สังกัด.....
สถานที่ติดต่อ.....ถนน.....ตรอก/ซอย.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....
ตามหนังสือขออนุญาตของ (หน่วยงาน).....ที่.....ลงวันที่.....
มีอำนาจครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม โดยมีรายละเอียด ดังนี้

(๑) ชื่อ ชนิด ประเภทยาเสพติด และปริมาณ น้ำหนัก หรือจำนวนยาเสพติด
โดยประมาณ.....

(๒) วิธีการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม

☐ ภายในราชอาณาจักร ☐ นำเข้ามาในราชอาณาจักร ☐ ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร
จาก (สถานที่).....ประเทศ.....
ถึง (สถานที่).....ประเทศ.....
โดยทาง.....

หนังสืออนุญาตฉบับนี้ ให้ใช้ได้จนถึง วันที่.....เดือน.....พ.ศ.
และให้ใช้ได้เฉพาะสถานที่และเส้นทางที่ได้รับอนุญาตครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้
การควบคุมที่ระบุไว้ในหนังสืออนุญาตฉบับนี้ เท่านั้น

ออกให้ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(ลงชื่อ).....

(.....)

(ตำแหน่ง).....

ผู้อนุญาต

หมายเหตุ : การตรวจสอบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเอกสารนี้ สามารถตรวจสอบได้ที่นายทะเบียนสำนักตำรวจแห่งชาติ
โทรศัพท์.....หรือนายทะเบียนสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
โทรศัพท์.....

ลับ



แบบ วยส. ๗

ลับ

(ด้านหลัง)

รายการแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการที่ได้รับอนุญาต (ครั้งที่ ๑)

อนุญาตให้แก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการตามที่ได้รับอนุญาต ตามหนังสืออนุญาตฉบับนี้ ดังนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลามาที่ได้รับอนุญาต จนถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมรายการตามที่ได้รับอนุญาต ดังนี้.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

(ตำแหน่ง).....

ผู้อนุญาต

รายการแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการที่ได้รับอนุญาต (ครั้งที่ ๒)

อนุญาตให้แก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการตามที่ได้รับอนุญาต ตามหนังสืออนุญาตฉบับนี้ ดังนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลามาที่ได้รับอนุญาต จนถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมรายการตามที่ได้รับอนุญาต ดังนี้.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

(ตำแหน่ง).....

ผู้อนุญาต

รายการแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการที่ได้รับอนุญาต (ครั้งที่ ๓)

อนุญาตให้แก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการตามที่ได้รับอนุญาต ตามหนังสืออนุญาตฉบับนี้ ดังนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลามาที่ได้รับอนุญาต จนถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมรายการตามที่ได้รับอนุญาต ดังนี้.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

(ตำแหน่ง).....

ผู้อนุญาต

ลับ



แบบ วยส. ๘

ลับ

เลขรับที่.....
วันที่.....
(สำหรับเจ้าหน้าที่เป็นผู้กรอก)

หนังสือขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการที่ได้รับอนุญาต

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....สังกัด.....

สถานที่ติดต่อ.....ถนน.....ตรอก/ซอย.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....

ได้รับอนุญาตครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยการครอบครองยาเสพติดหรือให้มีการครอบครองยาเสพติด ชื่อ ชนิด ประเภทยาเสพติด และปริมาณ น้ำหนัก หรือจำนวนยาเสพติด โดยประมาณ.....

ด้วยวิธีการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม

☐ ภายในราชอาณาจักร ☐ นำเข้ามาในราชอาณาจักร ☐ ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

จาก (สถานที่).....ประเทศ.....

ถึง (สถานที่).....ประเทศ.....

โดยทาง.....

ตามหนังสืออนุญาตของ (หน่วยงาน).....ที่.....ลงวันที่.....

มีความประสงค์

๑. ขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติด ภายใต้การควบคุมตามที่ได้อนุญาต ออกไปอีกเป็นเวลา.....วัน นับแต่วันสิ้นกำหนดระยะเวลา ตามที่ได้รับอนุญาต

๒. ขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมรายการตามที่ได้รับอนุญาต ดังนี้.....

โดยมีปัญหายุ่งยากและเหตุผลที่ไม่สามารถดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตได้ เนื่องจาก.....

พร้อมทั้งคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหนังสืออนุญาตฉบับเดิมมาด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ.....ผู้ขออนุญาต

หมายเหตุ : ๑. เจ้าพนักงานผู้ยื่นคำขอ จะต้องเป็นบุคคลเดียวกับเจ้าพนักงานผู้ยื่นคำขออนุญาตไว้เดิม

๒. ระบุปัญหายุ่งยากและเหตุผลโดยละเอียด และต้องยื่นคำขอก่อนสิ้นระยะเวลาที่ได้รับอนุญาต

ลับ

เลขรับที่.....
วันที่.....
(สำหรับเจ้าหน้าที่เป็นผู้กรอก)

รายงานยาเสพติดเสียหาย สูญหายหรือถูกทำลาย

หน่วยงาน.....

ที่อยู่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เรื่อง รายงานยาเสพติดเสียหาย สูญหายหรือถูกทำลาย

เรียน

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....สังกัด.....

สถานที่ติดต่อ.....ถนน.....ตรอก/ซอย.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์..... โทรสาร.....

ได้รับอนุญาตครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาอาชญากรรม พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยการครอบครองยาเสพติดหรือให้มีการครอบครองยาเสพติด ชื่อ ชนิด ประเภทยาเสพติด และปริมาณ น้ำหนัก หรือจำนวนยาเสพติด โดยประมาณ.....

ด้วยวิธีการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม

☐ ภายในราชอาณาจักร ☐ นำเข้ามาในราชอาณาจักร ☐ ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

จาก (สถานที่).....ประเทศ.....

ถึง (สถานที่).....ประเทศ.....

โดยทาง.....

ตามหนังสืออนุญาตของ (หน่วยงาน).....ที่.....ลงวันที่.....

ขอรายงานข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการเสียหาย สูญหายหรือถูกทำลายของยาเสพติดที่ได้รับอนุญาตให้นำไปใช้ในการดำเนินการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม โดยมีรายละเอียด ดังนี้.....

.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ).....ผู้ได้รับอนุญาต

หมายเหตุ : ให้ผู้ได้รับอนุญาตรายงานการเสียหาย สูญหายหรือถูกทำลายของยาเสพติดติดต่อผู้อนุญาตทางโทรศัพท์ด้วย ทั้งนี้ ภายใน ๒๔ ชั่วโมง นับแต่เวลาที่ยาเสพติดเสียหาย สูญหายหรือถูกทำลาย

ลับ



แบบ วยส. ๑๐

ลับ

เลขรับที่.....
วันที่.....
(สำหรับเจ้าหน้าที่เป็นผู้กรอก)

รายงานผลการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม

หน่วยงาน.....

ที่อยู่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เรื่อง รายงานผลการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม

เรียน

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....สังกัด.....

สถานที่ติดต่อ.....ถนน.....ตรอก/ซอย.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....

ได้รับอนุญาตครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม ตามมาตรา ๘
แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาศึยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยการครอบครองยาเสพติดหรือให้มีการครอบครอง
ยาเสพติด ชื่อ ชนิด ประเภทยาเสพติด และปริมาณ น้ำหนัก หรือจำนวนยาเสพติด โดยประมาณ.....

ด้วยวิธีการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม

☐ ภายในราชอาณาจักร ☐ นำเข้ามาในราชอาณาจักร ☐ ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร
จาก (สถานที่).....ประเทศ.....
ถึง (สถานที่).....ประเทศ.....
โดยทาง.....

ตามหนังสืออนุญาตของ (หน่วยงาน).....ที่.....ลงวันที่.....

ขอรายงานผลการดำเนินการเกี่ยวกับการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติด
ภายใต้การควบคุมที่ได้รับอนุญาต ดังนี้

(๑) ผลการการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม
(ตรวจค้น/จับกุม/ข่าวสาร).....

(๒) รายละเอียดที่ได้จากการดำเนินงาน (ตามข้อ ๑).....

(๓) ความเสียหายที่เกิดขึ้นในระหว่างการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติด
ภายใต้การควบคุม (ถ้ามี).....

(๔) รายละเอียดอื่น ๆ (ถ้ามี).....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ).....ผู้ได้รับอนุญาต

ลับ



ประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรื่อง กำหนดปริมาณยาเสพติดที่พนักงานสอบสวนหรือผู้ชำนาญการพิเศษต้องเหลือไว้^(๑)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ (๑) แห่งกระทรวงว่าด้วยการครอบครองและให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุมเพื่อการสืบสวนความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๕ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด จึงกำหนดปริมาณยาเสพติดที่พนักงานสอบสวนหรือผู้ชำนาญการพิเศษต้องเหลือไว้ภายหลังจากการมอบให้เจ้าพนักงานนำไปใช้ในการดำเนินการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุมตามที่ได้รับอนุญาต โดยต้องมียาเสพติดเหลือไว้ไม่น้อยกว่าปริมาณดังต่อไปนี้

(๑) เด็กซ์โตรัลเซอรีด หรือแอล เอส ดี ปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ศูนย์จุดเจ็ดห้ามิลลิกรัม หรือยาเสพติดที่มีสารดังกล่าวผสมอยู่จำนวนสี่สิบห้าหน่วยการใช้ หรือน้ำหนักสุทธิสามร้อยมิลลิกรัม

(๒) แอมเฟตามีนหรืออนุพันธ์แอมเฟตามีน ปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์สามร้อยเจ็ดสิบห้ามิลลิกรัม หรือยาเสพติดที่มีสารดังกล่าวผสมอยู่จำนวนสี่สิบห้าหน่วยการใช้ หรือน้ำหนักสุทธิสามร้อยกรัม

(๓) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ นอกจาก (๑) และ (๒) ปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์สามกรัม หรือน้ำหนักสุทธิหกกรัม

(๔) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์หนึ่งร้อยกรัม หรือน้ำหนักสุทธิสองร้อยกรัม

(๕) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ น้ำหนักสุทธิสิบกิโลกรัม

(๖) วัตถุออกฤทธิ์ ปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ห้ากรัม หรือวัตถุออกฤทธิ์ที่มีสารดังกล่าวผสมอยู่จำนวนหนึ่งร้อยหน่วยการใช้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

พลตำรวจเอก อุดลย์ แสงสิงแก้ว

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

^(๑) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๒๙ ตอนพิเศษ ๘๙ ง ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๕



พระราชบัญญัติ

ยาเสพติดให้โทษ

พ.ศ. ๒๕๒๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๒

เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ มาตรา ๒๓๗ และมาตรา ๒๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย^(๑)

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป^(๒)

^(๓) **มาตรา ๓** ให้ยกเลิก

^(๑) ข้อความดังกล่าวเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙ ตอนที่ ๙๖ กลางวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๕

^(๒) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๖ ตอนที่ ๖๓ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๒๒

^(๓) พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติฉิน พุทธศักราช ๒๔๗๒

(๒) พระราชบัญญัติฉิน พ.ศ. ๒๔๗๒ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๖

(๓) พระราชบัญญัติฉิน แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๘

(๔) พระราชบัญญัติฉิน (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๘๑

(๕) พระราชบัญญัติฉิน (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๔๘๕

(๖) พระราชบัญญัติฉิน (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๙๔

(๗) พระราชบัญญัติฉิน (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๕๐๒

(๘) พระราชบัญญัติฉิน (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๕๐๓



- (๑) พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พระพุทธศักราช ๒๔๖๕
- (๒) พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๒) พระพุทธศักราช ๒๔๗๙
- (๓) พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๒
- (๔) พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๔
- (๕) พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๘
- (๖) พระราชบัญญัติกัญชา พระพุทธศักราช ๒๔๗๗
- (๗) พระราชบัญญัติพืชกระท่อม พระพุทธศักราช ๒๔๘๖

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

(๔) “ยาเสพติดให้โทษ” หมายความว่า สารเคมีหรือวัตถุนิตใด ๆ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยประการใดๆ แล้ว ทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพขึ้นเป็นลำดับ มีอาการถอนยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพทั้งทางร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงตลอดเวลา และสุขภาพโดยทั่วไปจะทรุดโทรมลง กับให้รวมตลอดถึงพืชหรือส่วนของพืชที่เป็นหรือให้ผลผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษหรืออาจใช้ผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษและสารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษด้วย ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา^(๕) แต่ไม่หมายความถึงยาสามัญประจำบ้านบางตำรับตามกฎหมายว่าด้วยยาที่มียาเสพติดให้โทษผสมอยู่

“ผลิต” หมายความว่า เพาะ ปลูก ทำ ผสม ประสาน แปรสภาพ เปลี่ยนรูป สังเคราะห์ทางวิทยาศาสตร์ และให้หมายความรวมถึงการแบ่งบรรจุ หรือรวมบรรจุด้วย

“จำหน่าย” หมายความว่า ขาย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน ให้

“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือสั่งเข้ามาในราชอาณาจักร

“ส่งออก” หมายความว่า นำหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร

(๖) “เสพ” หมายความว่า การรับยาเสพติดให้โทษเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าด้วยวิธีใด

(๗) “ติดยาเสพติดให้โทษ” หมายความว่า เสพเป็นประจำติดต่อกันและตกอยู่ในสภาพที่จำเป็นต้องพึ่งยาเสพติดให้โทษนั้น โดยสามารถตรวจพบสภาพเช่นนั้นได้ตามหลักวิชาการ

(๘) “หน่วยการใช้” หมายความว่า เม็ด ชอง ขวด หรือหน่วยอย่างอื่นที่ทำขึ้นซึ่งโดยปกติสำหรับการใช้เสพหนึ่งครั้ง

(๙) “การบำบัดรักษา” หมายความว่า การบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดให้โทษ ซึ่งรวมถึงตลอดถึงการฟื้นฟูสมรรถภาพและการติดตามผลหลังการบำบัดรักษาด้วย

(๔) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๔ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

(๕) ดูประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๑๓๕ (พ.ศ. ๒๕๓๙) เรื่อง ระบุชื่อและประเภทยาเสพติดให้โทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๑๕๐ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ฉบับ ๑๕๔ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ฉบับ ๑๕๘ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ฉบับ ๑๗๐ (พ.ศ. ๒๕๔๔) ฉบับ ๑๗๕ (พ.ศ. ๒๕๔๕) และประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ระบุชื่อและประเภทยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๗) (ฉบับที่ ๘) (ฉบับที่ ๙) (ฉบับที่ ๑๐) และ (ฉบับที่ ๑๑)

(๖) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๓ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

(๗) บทนิยามคำว่า “ติดยาเสพติดให้โทษ” เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๔

(๘) บทนิยามคำว่า “หน่วยการใช้” เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓

(๙) บทนิยามคำว่า “การบำบัดรักษา” เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๔



(๑๐) “สถานพยาบาล” หมายความว่า โรงพยาบาล สถานพยาบาล สถานพักฟื้น หรือสถานที่อื่นใด เฉพาะที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้เป็นสถานที่ทำการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดให้โทษ

(๑๑) “เภสัชกร” หมายความว่า ผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเภสัชกรรม

“ตำรับยา” หมายความว่า สูตรของสิ่งปรุงไม่ว่าจะมีรูปลักษณะใดที่มียาเสพติดให้โทษรวมอยู่ด้วย ทั้งนี้ รวมทั้งยาเสพติดให้โทษที่มีลักษณะเป็นวัตถุสำเร็จรูปทางเภสัชกรรมซึ่งพร้อมที่จะนำไปใช้แก่คนหรือสัตว์ได้

(๑๒) “ข้อความ” หมายความว่า ความรวมถึงการกระทำให้ปรากฏด้วยตัวอักษร ภาพ ภาพยนตร์ แสง เสียง เครื่องหมายหรือการกระทำอย่างใด ๆ ที่ทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจความหมายได้

(๑๓) “โฆษณา” หมายความว่า การไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็นหรือทราบข้อความ เพื่อประโยชน์ในทางการค้า แต่ไม่หมายความรวมถึงเอกสารทางวิชาการหรือตำราที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน

“ผู้รับอนุญาต” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจาก เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข แต่ให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข รายงานการรับ การจ่าย การเก็บรักษา และวิธีการปฏิบัติอย่างอื่นที่เกี่ยวกับการควบคุมยาเสพติดให้โทษให้คณะกรรมการทราบทุกหกเดือน แล้วให้คณะกรรมการเสนอพร้อมทั้งให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อสั่งการต่อไป

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น กับออกประกาศ ทั้งนี้ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๗ ยาเสพติดให้โทษแบ่งออกเป็น ๕ ประเภท คือ

(๑) ประเภท ๑ ยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรง เช่น เฮโรอีน (Heroin)

(๒) ประเภท ๒ ยาเสพติดให้โทษทั่วไป เช่น มอร์ฟีน (Morphine) โคคาอีน (Cocaine) โคเดอีน (Codeine) ผื่นยา (Medicinal Opium)^(๑๔)

(๑๐)-(๑๓) บทนิยามคำว่า “สถานพยาบาล” และ “เภสัชกร” เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๔

(๑๒)-(๑๓) บทนิยามคำว่า “ข้อความ” และ “โฆษณา” เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๕

(๑๔) ผื่นซึ่งเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ หมายถึง ผื่นดิบ ผื่นสุก หรือมูลผื่น (ดูบัญชีท้ายประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๑๓๕ (พ.ศ. ๒๕๓๙) ยาเสพติดให้โทษประเภท ๒ ลำดับที่ ๑๐๐)



(๑๕) (๓) ประเภท ๓ ยาเสพติดให้โทษที่มีลักษณะเป็นตำรับยา และมียาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ผสมอยู่ด้วย ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

(๔) ประเภท ๔ สารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ หรือประเภท ๒ เช่น
อะเซติกแอนไฮไดรด์ (Acetic Anhydride) อะเซทิลคลอไรด์ (Acetyl Chloride)

(๕) ประเภท ๕ ยาเสพติดให้โทษที่มีได้เข้าอยู่ในประเภท ๑ ถึงประเภท ๔ เช่น กัญชา พืชกระท่อม^(๑๖)

ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศระบุชื่อยาเสพติดให้โทษตามมาตรา ๘ (๑)

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ คำว่า ผื่นยา (Medicinal Opium) หมายถึงผื่นที่ได้ผ่านกรรมวิธีปรุงแต่งโดยมีความมุ่งหมายเพื่อใช้ในทางยา

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๑) ระบุชื่อยาเสพติดให้โทษว่า ยาเสพติดให้โทษชื่อใดอยู่ในประเภทใดตามมาตรา ๗^(๑๗)

(๒) เพิกถอนหรือเปลี่ยนแปลงชื่อหรือประเภทยาเสพติดให้โทษตาม (๑)

(๓) กำหนดมาตรฐานว่าด้วยปริมาณ ส่วนประกอบ คุณภาพ ความบริสุทธิ์ หรือลักษณะอื่นของยาเสพติดให้โทษ ตลอดจนการบรรจุและการเก็บรักษายาเสพติดให้โทษ^(๑๘)

(๔) กำหนดจำนวนและจำนวนเพิ่มเติมซึ่งยาเสพติดให้โทษที่จะต้องใช้ในการทางการแพทย์และทางวิทยาศาสตร์ทั่วราชอาณาจักรประจำปี

(๑๙) (๕) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดปริมาณยาเสพติดให้โทษที่ผู้อนุญาตจะอนุญาตให้ผลิต นำเข้า จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองได้

(๒๐) (๖) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ตามมาตรา ๗ (๓)

(๗) จัดตั้งสถานพยาบาล

(๘) กำหนดระเบียบข้อบังคับ เพื่อควบคุมการบำบัดรักษาและระเบียบวินัยสำหรับสถานพยาบาล

หมวด ๑

คณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษ

มาตรา ๙ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษ” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการแพทย์หรือผู้แทน อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์หรือผู้แทน อธิบดีกรมอนามัยหรือผู้แทน อธิบดีกรมตำรวจหรือผู้แทน อธิบดีกรมอัยการหรือผู้แทน อธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้แทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาหรือผู้แทน เลขาธิการ

(๑๕) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๕ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน
(๑๖) พืชผื่นและพืชเห็ดขี้ควาย เป็นยาเสพติดให้โทษประเภท ๕ (ดูประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๑๓๕) (พ.ศ. ๒๕๓๙)
ยาเสพติดให้โทษประเภท ๕ ลำดับที่ ๓ และลำดับที่ ๔

(๑๗) ดูประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๑๓๕ (พ.ศ. ๒๕๓๙) เรื่อง ระบุชื่อและประเภทยาเสพติดให้โทษ ตาม พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒

(๑๘) ดูประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๖๖ (พ.ศ. ๒๕๒๙) เรื่อง กำหนดมาตรฐานว่าด้วยปริมาณส่วนประกอบคุณภาพ ความบริสุทธิ์ หรือลักษณะอื่นของยาเสพติดให้โทษ ตลอดจนการบรรจุและการเก็บรักษายาเสพติดให้โทษ และฉบับที่ ๙๓ (พ.ศ. ๒๕๓๑)

(๑๙) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๖ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

(๒๐) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๖ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน



คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือผู้แทน ผู้แทนกระทรวงกลาโหม และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นอีกไม่เกินเจ็ดคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ และให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาเป็นกรรมการและเลขานุการ และหัวหน้ากองควบคุมวัตถุเสพติด สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๑๐ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๑๑ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือ

(๗) ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบโรคศิลปะ หรือใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรม

เมื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๑๒ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึง เป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุม ออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่

(๑) ให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีตามมาตรา ๕

(๒) ให้ความเห็นชอบต่อรัฐมนตรีเพื่อปฏิบัติการตามมาตรา ๘

(๓) ให้ความเห็นชอบต่อผู้อนุญาตในการสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต

(๔) ให้ความเห็นชอบต่อรัฐมนตรีในการกำหนดตำแหน่งและระดับของพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ให้ความเห็นต่อรัฐมนตรี เพื่อวางระเบียบปฏิบัติการในการประสานงานกับสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และกระทรวง ทบวง กรมอื่น

(๖) ให้ความเห็นชอบต่อรัฐมนตรีในการอนุญาตให้ผลิต จำหน่าย นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ และประเภท ๕



(๒๑) (๗) ปฏิบัติการอื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๔ คณะกรรมการอาจตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามที่คณะกรรมการจะมอบหมายก็ได้

การประชุมของคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๒

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ

(๒๒) **มาตรา ๑๕** ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษ ในประเภท ๑ เว้นแต่รัฐมนตรีได้อนุญาตเฉพาะในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง การผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ตามปริมาณดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นการผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย^(๒๓)

(๑) เด็กซ์โตรัลเซอไรด์ หรือ แอล เอส ดี มีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ตั้งแต่ศูนย์จุดเจ็ดห้า มิลลิกรัมขึ้นไป^(๒๔) หรือมียาเสพติดที่มีสารดังกล่าวผสมอยู่จำนวนสิบห้าหน่วยการใช้ขึ้นไป หรือมีน้ำหนักสุทธิ ตั้งแต่สามร้อยมิลลิกรัมขึ้นไป

(๒) แอมเฟตามีนหรืออนุพันธ์แอมเฟตามีน มีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ตั้งแต่สามร้อยเจ็ดสิบห้า มิลลิกรัมขึ้นไป^(๒๕) หรือมียาเสพติดที่มีสารดังกล่าวผสมอยู่จำนวนสิบห้าหน่วยการใช้ขึ้นไป หรือมีน้ำหนักสุทธิ ตั้งแต่หนึ่งจุดห้ากรัมขึ้นไป

(๓) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ นอกจาก (๑) และ (๒) มีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ตั้งแต่สามกรัมขึ้นไป^(๒๖)

(๒๗) **มาตรา ๑๖** ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาตเฉพาะในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

การพิจารณาอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ขออนุญาตเป็นผู้รับผิดชอบชำระค่าใช้จ่ายในการตรวจวิเคราะห์ หรือประเมินเอกสารทางวิชาการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๒๑) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๗ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

(๒๒) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๘ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

(๒๓) มาตรา ๑๕ วรรคสาม เป็นบทสันนิษฐานเด็ดขาดซึ่งจะนำสืบหักล้างไม่ได้

(๒๔)-(๒๖) โดยการวิเคราะห์หาปริมาณความบริสุทธิ์ ตามหลักวิชาการทางเคมี

(๒๗) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๘ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

(๒๘) โดยการวิเคราะห์หาปริมาณความบริสุทธิ์ ตามหลักวิชาการทางเคมี



มาตรา ๑๗ ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาต

การมียาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ไว้ในครอบครองคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ตั้งแต่หนึ่งร้อยกรัมขึ้นไป ให้ถือว่ามิไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย^(๒๘)

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๘ บทบัญญัติมาตรา ๑๗ ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) การมียาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ไว้ในครอบครองไม่เกินจำนวนที่จำเป็นสำหรับใช้รักษาโรคเฉพาะตัว โดยมีหนังสือรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม หรือผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งในสาขาทันตกรรมซึ่งเป็นผู้ให้การรักษา

(๒) การมียาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ไว้ในครอบครองไม่เกินจำนวนที่จำเป็นสำหรับใช้ประจำในการปฐมพยาบาล หรือกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินในเรือ เครื่องบินหรือยานพาหนะอื่นใดที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะระหว่างประเทศที่ไม่ได้จดทะเบียนในราชอาณาจักร แต่ถ้ายานพาหนะดังกล่าวจดทะเบียนในราชอาณาจักรให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗

มาตรา ๑๙ ผู้อนุญาตจะออกใบอนุญาตให้จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ได้เมื่อปรากฏว่าผู้ขออนุญาตเป็น

(๑) กระทรวง ทบวง กรม องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น รวมทั้งกรุงเทพมหานคร สภากาชาดไทย หรือองค์การเภสัชกรรม

(๒) ผู้ประกอบการขนส่งสาธารณะระหว่างประเทศ หรือ

^(๒๙) (๓) ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม หรือผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง และ

(ก) มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

(ข) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท กฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย กฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และกฎหมายว่าด้วยยา

(ค) ไม่อยู่ระหว่างถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ หรือใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

(ง) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(จ) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

ในการพิจารณาอนุญาตแก่บุคคลตามวรรคหนึ่ง ผู้อนุญาตจะต้องคำนึงถึงความจำเป็นในการมีไว้เพื่อจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครอง ในการนี้ผู้อนุญาตจะกำหนดเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรไว้ด้วยก็ได้

^(๒๘) โดยการวิเคราะห์หาปริมาณความบริสุทธิ์ ตามหลักวิชาการทางเคมี

^(๒๙) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๙ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน



(๓๐) **มาตรา ๒๐** ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่

(๑) การจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่ผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรมหรือผู้ประกอบการวิชาชีพทันตกรรมจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย เฉพาะผู้ป่วยซึ่งตนให้การรักษา

(๒) การจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่ผู้ประกอบการวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่งจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายเฉพาะสัตว์ที่ตนบำบัด

ทั้งนี้ ผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบการวิชาชีพทันตกรรม หรือผู้ประกอบการวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่งต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติตามที่กำหนดในมาตรา ๑๙(๓)

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

การมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ เกินจำนวนที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ให้สันนิษฐานว่ามีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย

มาตรา ๒๑ ผู้อนุญาตจะออกใบอนุญาตให้ผลิต จำหน่าย นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ได้ เมื่อปรากฏว่าผู้ขออนุญาต

(๑) ได้รับอนุญาตให้ผลิต ขาย หรือนำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งยาแผนปัจจุบัน ตามกฎหมายว่าด้วยยา และ

(๒) มีเภสัชกรอยู่ประจำตลอดเวลาทำการ

ให้ผู้รับอนุญาตผลิต หรือนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ จำหน่ายยาเสพติดให้โทษดังกล่าวที่ตนผลิตหรือนำเข้าได้โดยไม่ต้องรับใบอนุญาตจำหน่ายอีก

มาตรา ๒๒ ในการนำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ของผู้ที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ แต่แต่ละครั้งต้องได้รับใบอนุญาตทุกครั้งให้นำเข้าหรือส่งออกจากผู้อนุญาตด้วย

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๓ ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ และมาตรา ๒๐ ให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคมของปีที่ออกใบอนุญาต ถ้าผู้รับใบอนุญาตประสงค์ขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอแล้วจะประกอบกิจการต่อไปก็ได้จนกว่าผู้อนุญาตจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

ถ้าผู้รับอนุญาตไม่ขอต่ออายุใบอนุญาตหรือผู้อนุญาตสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตตามความในวรรคหนึ่ง บรรดา ยาเสพติดให้โทษที่ผู้รับอนุญาตหรือผู้ขอต่อใบอนุญาตมีอยู่ในครอบครองให้ตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข โดยกระทรวงสาธารณสุขให้ค่าตอบแทนตามที่เห็นสมควร

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๓๐) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๕ มาตรา ๑๐ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน



มาตรา ๒๔ ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๒ ให้คุ้มครองถึงลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้รับอนุญาตด้วย

ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า การกระทำของลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้รับอนุญาตที่ได้กระทำไปตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เป็นการกระทำของผู้รับอนุญาตด้วย

มาตรา ๒๕ ผู้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยยา และกฎหมายว่าด้วยวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทอีก

มาตรา ๒๖ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต จำหน่าย นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ หรือในประเภท ๕ เว้นแต่รัฐมนตรีจะได้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเป็นราย ๆ ไป การมียาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ หรือในประเภท ๕ ไว้ในครอบครองมีปริมาณตั้งแต่สิบกิโลกรัมขึ้นไป ให้ถือว่ามิไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย

การขออนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๓๑) **มาตรา ๒๖/๑** ปริมาณยาเสพติดให้โทษที่จะอนุญาตได้ตามหมวดนี้ให้เป็นไปตามมาตรา ๘ (๕)

หมวด ๓

หน้าที่ของผู้รับอนุญาต

มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๗ จำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ นอกสถานที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๒๘ ให้ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๗ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จัดเก็บรักษายาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ไว้เป็นสัดส่วนในที่เก็บซึ่งมั่นคงแข็งแรงและมีกุญแจใส่ไว้ หรือเครื่องป้องกันอย่างอื่นที่มีสภาพเท่าเทียมกัน

(๒) ในกรณีที่ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ถูกโจรกรรมหรือสูญหาย หรือถูกทำลาย ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้อนุญาตทราบโดยมิชักช้า

มาตรา ๒๙ ให้ผู้รับอนุญาตผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ผลิต แสดงว่าเป็นสถานที่ผลิตยาเสพติดให้โทษ ลักษณะและขนาดของป้ายและข้อความที่แสดงในป้าย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) จัดให้มีการวิเคราะห์ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่ผลิตขึ้นก่อนนำออกจากสถานที่ผลิต โดยต้องมีการวิเคราะห์ทุกครั้ง และมีหลักฐานแสดงรายละเอียดซึ่งต้องเก็บรักษาไว้ไม่น้อยกว่าสามปี นับแต่วันวิเคราะห์

(๓) จัดให้มีฉลากและเอกสารกำกับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ หรือคำเตือนหรือข้อควรระวังการใช้ที่ภาษาหรือหีบห่อบรรจุยาเสพติดในประเภท ๓ ที่ผลิตขึ้น ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๓๑) ข้อความดังกล่าวเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๑



(๔) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ซึ่งใช้เพื่อการผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ต้องเก็บรักษาไว้ให้เป็นสัดส่วนในที่เก็บซึ่งมั่นคงแข็งแรงและมีกุญแจใส่ไว้หรือเครื่องป้องกันอย่างอื่นที่มีสภาพเท่าเทียมกัน

(๕) ในกรณีที่ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ตาม (๔) ถูกโจรกรรม หรือสูญหาย หรือถูกทำลาย ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้อนุญาตทราบโดยมิชักช้า

มาตรา ๓๐ ให้ผู้รับอนุญาตนำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการของผู้รับอนุญาตแสดงว่าเป็นสถานที่นำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ลักษณะและขนาดของป้ายและข้อความที่แสดงในป้าย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) จัดให้มีใบรับรองของผู้ผลิตแหล่งเดิม แสดงรายละเอียดผลการวิเคราะห์คุณภาพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่นำเข้าหรือส่งออก

(๓) จัดให้มีฉลากที่ภาษาหรือหีบห่อบรรจุยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓

(๔) จัดให้มีฉลากและเอกสารกำกับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ หรือคำเตือน หรือข้อควรระวังการใช้ที่ภาษาหรือหีบห่อบรรจุยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่นำเข้าหรือส่งออก ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๑ ให้ผู้รับอนุญาตจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่จำหน่ายแสดงว่าเป็นสถานที่จำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ลักษณะและขนาดของป้ายและข้อความที่แสดงในป้าย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) จัดให้มีการแยกเก็บยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ เป็นสัดส่วนจากยาหรือวัตถุอื่น

(๓) ดูแลให้มีฉลาก เอกสารกำกับ คำเตือน หรือข้อควรระวังการใช้ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่ภาษาหรือหีบห่อบรรจุยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ มิให้ชำรุดบกพร่อง

มาตรา ๓๒ ให้ผู้รับอนุญาตผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ผลิต แสดงว่าเป็นสถานที่ผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ ลักษณะและขนาดของป้ายและข้อความที่แสดงในป้ายให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) จัดให้มีการวิเคราะห์ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ ที่ผลิตขึ้นก่อนนำออกจากสถานที่ผลิต โดยต้องมีการวิเคราะห์ทุกครั้ง และมีหลักฐานแสดงรายละเอียดซึ่งต้องเก็บรักษาไว้ไม่น้อยกว่าสามปีนับแต่วันวิเคราะห์

(๓) จัดให้มีฉลากและเอกสารกำกับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ หรือคำเตือนหรือข้อควรระวังการใช้ที่ภาษาหรือหีบห่อบรรจุยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ ที่ผลิตขึ้น ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๔) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ ซึ่งผลิตขึ้น ต้องเก็บรักษาไว้ให้เป็นสัดส่วนในที่เก็บซึ่งมั่นคงแข็งแรงและมีกุญแจใส่ไว้ หรือเครื่องป้องกันอย่างอื่นที่มีสภาพเท่าเทียมกัน

(๕) ในกรณีที่ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ ถูกโจรกรรม หรือสูญหาย หรือถูกทำลาย ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้อนุญาตทราบโดยมิชักช้า



มาตรา ๓๓ ให้ผู้รับอนุญาตนำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการของผู้รับอนุญาตแสดงว่าเป็นสถานที่นำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ ลักษณะและขนาดของป้ายและข้อความที่แสดงในป้ายให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) จัดให้มีใบรับรองของผู้ผลิตแหล่งเดิม แสดงรายละเอียดผลการวิเคราะห์คุณภาพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ ที่นำเข้าหรือส่งออก

(๓) จัดให้มีฉลากที่ภาชนะหรือหีบห่อบรรจุยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ หรือคำเตือน หรือข้อควรระวังการใช้ที่ภาชนะหรือหีบห่อบรรจุยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ ที่นำเข้าหรือส่งออก ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๔) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ ซึ่งนำเข้าหรือส่งออก ต้องเก็บรักษาไว้ให้เป็นสัดส่วนในที่เก็บซึ่งมั่นคง แข็งแรง และมีกุญแจใส่ไว้ หรือเครื่องป้องกันอย่างอื่นที่มีสภาพเท่าเทียมกัน

(๕) ในกรณีที่ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ ถูกโจรกรรม หรือสูญหาย หรือถูกทำลาย ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้อนุญาตทราบโดยมิชักช้า

มาตรา ๓๔ ให้ผู้รับอนุญาตจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่จำหน่าย แสดงว่าเป็นสถานที่จำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ ลักษณะและขนาดของป้ายและข้อความที่แสดงในป้าย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) จัดให้มีการแยกเก็บยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ เป็นสัดส่วนจากยาหรือวัตถุอื่น

(๓) ดูแลให้มีฉลาก เอกสารกำกับ คำเตือน หรือข้อควรระวังใช้ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ ที่ภาชนะหรือหีบห่อบรรจุยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ มิให้ชำรุดบกพร่อง

(๔) ในกรณีที่ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ ถูกโจรกรรม หรือสูญหาย หรือถูกทำลาย ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้อนุญาตทราบโดยมิชักช้า

มาตรา ๓๕ ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือลบลือนในสาระสำคัญ ให้ผู้รับอนุญาตแจ้งต่อผู้อนุญาต และยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือลบลือน

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๔

หน้าที่ของเภสัชกร

มาตรา ๓๖ ให้เภสัชกรผู้มีหน้าที่ควบคุมการผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมการผลิตให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ควบคุมให้มีฉลากและเอกสารกำกับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ตามมาตรา ๒๙ (๓)

(๓) ควบคุมการบรรจุ และการปิดฉลากที่ภาชนะหรือหีบห่อบรรจุให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้



(๔) ควบคุมการจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ให้เป็นไปตามมาตรา ๓๑

(๕) ต้องอยู่ประจำควบคุมกิจการตลอดเวลาที่เปิดทำการ

มาตรา ๓๗ ให้เภสัชกรผู้มีหน้าที่ควบคุมการจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมการแยกเก็บยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ตามมาตรา ๓๑ (๒)

(๒) ควบคุมการปฏิบัติตามมาตรา ๓๑ (๓)

(๓) ควบคุมการจำหน่ายให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) ต้องอยู่ประจำควบคุมกิจการตลอดเวลาที่เปิดทำการ

มาตรา ๓๘ ให้เภสัชกรผู้มีหน้าที่ควบคุมการนำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่นำเข้าหรือส่งออกให้ถูกต้องตามตำรับยาที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้

(๒) ควบคุมการปฏิบัติตามมาตรา ๓๐ (๓) และ (๔)

(๓) ควบคุมการจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ให้เป็นไปตามมาตรา ๓๑

(๔) ต้องอยู่ประจำควบคุมกิจการตลอดเวลาที่เปิดทำการ

หมวด ๕

ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓

ปลอม ผิดมาตรฐาน หรือเสื่อมคุณภาพ

มาตรา ๓๙ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต จำหน่าย นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ดังต่อไปนี้

(๑) ยาปลอมตามมาตรา ๔๐

(๒) ยาผิดมาตรฐานตามมาตรา ๔๑

(๓) ยาเสื่อมคุณภาพตามมาตรา ๔๒

(๔) ยาที่ต้องขึ้นทะเบียนตำรับยาแต่ได้ขึ้นทะเบียนตำรับยาตามมาตรา ๔๓

(๕) ยาที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนทะเบียนตำรับยาตามมาตรา ๔๖

มาตรา ๔๐ ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ หรือสิ่งต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นยาปลอม

(๑) ยาหรือสิ่งที่ทำขึ้นโดยแสดงไม่ว่าด้วยประการใด ๆ ว่าเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ โดยความจริงมิได้มียาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ อยู่ด้วย

(๒) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่แสดงชื่อว่าเป็นยาเสพติดให้โทษอื่น หรือแสดงเดือน ปี ที่ยาเสพติดให้โทษสิ้นอายุเกินความจริง

(๓) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่แสดงชื่อหรือเครื่องหมายของผู้ผลิตหรือที่ตั้งของสถานที่ผลิตซึ่งมิใช่ความจริง

(๔) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ หรือยาเสพติดให้โทษตามที่ระบุชื่อไว้ในประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๘ (๑) หรือตามตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่ได้ขึ้นทะเบียนตำรับยาไว้ ซึ่งทั้งนี้มิใช่ความจริง



(๕) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่ผลิตขึ้นไม่ถูกต้องตามมาตรฐาน ถึงขนาดสารออกฤทธิ์ขาดหรือเกินกว่าร้อยละสิบของปริมาณที่กำหนดไว้จากเกณฑ์ต่ำสุดหรือสูงสุด ตามที่กำหนดไว้ในประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๘ (๓) หรือตามที่กำหนดไว้ในตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่ได้ขึ้นทะเบียนตำรับยาไว้^(๓๒)

มาตรา ๔๑ ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นยาเสพติดให้โทษผิดมาตรฐาน

(๑) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่ผลิตขึ้นไม่ถูกต้องตามมาตรฐาน โดยสารออกฤทธิ์ขาดหรือเกินกว่าปริมาณที่กำหนดไว้จากเกณฑ์ต่ำสุดหรือสูงสุดตามที่กำหนดไว้ในประกาศของรัฐมนตรี ตามมาตรา ๘ (๓) หรือตามที่กำหนดไว้ในตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่ได้ขึ้นทะเบียนตำรับยาไว้ แต่ไม่ถึงร้อยละสิบ

(๒) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่ผลิตขึ้นโดยมีความบริสุทธิ์หรือลักษณะอื่นซึ่งมีความสำคัญต่อคุณภาพของสารออกฤทธิ์ผิดไปจากเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศของรัฐมนตรี ตามมาตรา ๘ (๓) หรือตามที่กำหนดไว้ในตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่ได้ขึ้นทะเบียนตำรับยาไว้

มาตรา ๔๒ ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นยาเสพติดให้โทษเสื่อมคุณภาพ

(๑) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่สิ้นอายุตามที่แสดงไว้ในฉลากซึ่งขึ้นทะเบียนตำรับยาไว้

(๒) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่แปรสภาพจนมีลักษณะเช่นเดียวกับยาปลอมตามมาตรา ๔๐ หรือยาเสพติดให้โทษผิดมาตรฐานตามมาตรา ๔๑^(๓๓)

หมวด ๖

การขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓

^(๓๔) **มาตรา ๔๓** ผู้รับอนุญาตผลิตหรือนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ จะผลิตหรือนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษดังกล่าว ต้องนำตำรับยาเสพติดให้โทษนั้นมาขอขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน และเมื่อได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษแล้ว จึงผลิตหรือนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษนั้นได้

การขอขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ และการขอใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

^(๓๕) การพิจารณาขอใบสำคัญตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ขอขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษเป็นผู้รับผิดชอบชำระค่าใช้จ่ายในการตรวจวิเคราะห์หรือประเมินเอกสารทางวิชาการ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

^(๓๖) **มาตรา ๔๔** ผู้รับอนุญาตผลิตหรือนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ เมื่อได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษตามมาตรา ๔๓ แล้ว จะแก้ไขรายการทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ดังกล่าวได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อนุญาต

^(๓๒) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่ผลิตไม่ถูกต้องตามมาตรฐานถึงขนาดสารออกฤทธิ์ขาดหรือเกินกว่าปริมาณที่กำหนดถือว่าเป็นยาปลอมตามมาตรา ๔๐ (๕) แต่หากผลิตไม่ถูกต้องตามมาตรฐาน โดยสารออกฤทธิ์ขาดหรือเกินไม่ถึงร้อยละสิบถือว่าเป็นยาเสพติดให้โทษผิดตามมาตรฐานตามมาตรา ๔๑ (๑)

^(๓๓) เป็นกรณียาเสพติดให้โทษประเภท ๓ ที่ผลิตขึ้นถูกต้องตามมาตรฐานแต่แรก หากแต่แปรสภาพในภายหลังจนมีลักษณะเช่นเดียวกับยาปลอมหรือยาเสพติดให้โทษผิดมาตรฐาน

^(๓๔) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๘ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

^(๓๕) วรรคสาม ของมาตรา ๔๓ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๒

^(๓๖) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๘ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน



การขอแก้ไขรายการและการอนุญาตให้แก้ไขรายการทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๕ ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบสำคัญ ถ้าผู้รับใบสำคัญประสงค์จะขอต่ออายุใบสำคัญ จะต้องยื่นคำขอก่อนใบสำคัญสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้วจะประกอบกิจการต่อไปก็ได้จนกว่าผู้อนุญาตจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบสำคัญนั้น

การขอต่ออายุใบสำคัญและการต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๖ เมื่อคณะกรรมการเห็นว่าทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ใดที่ได้ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนไว้แล้ว ต่อมาปรากฏว่าไม่มีสรรพคุณตามที่ขึ้นทะเบียนตำรับยาไว้ หรืออาจไม่ปลอดภัยแก่ผู้ใช้ หรือมีเหตุผลอันไม่สมควรที่จะอนุญาตให้ต่อไป ให้คณะกรรมการเสนอต่อรัฐมนตรี และให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ นั้นได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

คำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๔๗ ในกรณีใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ สูญหาย ถูกทำลาย หรือลบล้างในสาระสำคัญ ให้ผู้รับอนุญาตแจ้งต่อผู้อนุญาตและยื่นคำขอรับใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือลบล้าง

การขอรับใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ และการออกใบแทนใบสำคัญดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๗

การโฆษณา

(๓๗) **มาตรา ๔๘** ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณายาเสพติดให้โทษ เว้นแต่

(๑) เป็นการโฆษณายาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ หรือประเภท ๓ ซึ่งกระทำโดยตรงต่อผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ชั้นหนึ่ง หรือ

(๒) เป็นฉลากหรือเอกสารกำกับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ที่ภาชนะหรือหีบห่อบรรจุยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔

โฆษณาตามวรรคหนึ่งที่เป็นเอกสาร ภาพ ภาพยนตร์ การบันทึกเสียงหรือภาพต้องได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาตก่อนจึงจะใช้โฆษณาได้

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๓๗) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๓ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน



(๓๘) **มาตรา ๔๘/๑** ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาเกี่ยวกับการบำบัดรักษา หรือยินยอมให้ผู้อื่นกระทำการดังกล่าว โดยใช้ชื่อของตน หรือชื่อหรือที่ตั้ง หรือกิจการของสถานพยาบาลของตน หรือคุณวุฒิหรือความสามารถของผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาลของตน เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่สถานพยาบาลของรัฐ

(๓๙) **มาตรา ๔๘/๒** ในกรณีที่ผู้อนุญาตเห็นว่าการโฆษณาได้ฝ่าฝืนมาตรา ๔๘ วรรคสอง หรือมีการใช้ข้อความโฆษณาไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจออกคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้

- (๑) ให้แก้ไขข้อความหรือวิธีการในการโฆษณา
- (๒) ห้ามการใช้ข้อความบางอย่างที่ปรากฏในการโฆษณา
- (๓) ห้ามการโฆษณาหรือห้ามใช้วิธีนั้นในการโฆษณา
- (๔) ให้โฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดที่อาจเกิดขึ้น

ในการออกคำสั่งตาม (๔) ให้ผู้อนุญาตกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการโฆษณา โดยคำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนกับความสุจริตใจในการกระทำของผู้ทำการโฆษณา

หมวด ๘ พนักงานเจ้าหน้าที่

(๔๐) **มาตรา ๔๙** ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ทำการของผู้รับอนุญาตนำเข้าหรือส่งออก สถานที่ผลิต สถานที่จำหน่าย สถานที่เก็บยาเสพติดให้โทษ หรือสถานที่ที่ต้องได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เข้าไปในเคหสถาน หรือสถานที่ใดๆ เพื่อตรวจค้นเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ตามสมควรว่ามีทรัพย์สินซึ่งมีไว้เป็นความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งอาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้ ประกอบกับมีเหตุอันควรเชื่อว่าการเน้นซ้ำกว่าจะเอาหมายค้นมาได้ ทรัพย์สินนั้นจะถูกโยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม

(๓) ค้นบุคคลหรือยานพาหนะใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยตามสมควรว่ามียาเสพติดให้โทษซุกซ่อนอยู่ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(๔) ค้นตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(๕) ยึดหรืออายัดยาเสพติดให้โทษที่มีไว้โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือทรัพย์สินอื่นใดที่ได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๓๘) มาตรา ๔๘/๑ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๔

(๓๙) มาตรา ๔๘/๒ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๔

(๔๐) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๕ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน



การใช้อำนาจตามวรรคหนึ่ง (๒) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด แสดงความบริสุทธิ์ก่อนการเข้าค้น รายงานเหตุผลและผลการตรวจค้นต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไป บันทึกเหตุอันควรเชื่อตามสมควร และให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงเอกสารเพื่อแสดงตนและเอกสารที่แสดง อำนาจในการตรวจค้น รวมทั้งเหตุอันควรเชื่อที่ทำให้สามารถเข้าค้นได้เป็นหนังสือให้ไว้แก่ผู้ครอบครองเคหสถาน สถานที่ค้น เว้นแต่ไม่มีผู้ครอบครองอยู่ ณ ที่นั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นส่งมอบสำเนาเอกสารและหนังสือนั้นให้แก่ผู้ครอบครองดังกล่าวทันทีที่กระทำได้ และหากเป็นการเข้าค้นในเวลากลางคืน พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าในการเข้าค้นต้องเป็นข้าราชการพลเรือนตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจตำแหน่งตั้งแต่สารวัตรหรือเทียบเท่าซึ่งมียศตั้งแต่พันตำรวจโทขึ้นไป

พนักงานเจ้าหน้าที่ตำแหน่งใดหรือระดับใดจะมีอำนาจหน้าที่ตามที่ได้กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่ง ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือจะต้องได้รับอนุมัติจากบุคคลใดก่อนดำเนินการ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนดด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการ โดยทำเอกสารมอบหมายให้ไว้ประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายนั้น^(๔๓)

ในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

ให้รัฐมนตรีจัดทำรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรานี้ เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี โดยให้รายงานข้อเท็จจริง ปัญหาอุปสรรค ปริมาณการปฏิบัติงาน และผลสำเร็จของการปฏิบัติงานโดยละเอียด เพื่อให้คณะรัฐมนตรีเสนอรายงานดังกล่าวพร้อมข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

มาตรา ๕๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวและเอกสารมอบหมายตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง ต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกครั้ง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๙

การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๕๒ ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งพักใช้ ใบอนุญาตได้โดยมีกำหนดครั้งละไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน แต่ในกรณีที่มีการฟ้องผู้รับอนุญาตต่อศาล ว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้อนุญาตจะสั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้รอคำพิพากษาถึงที่สุดก็ได้

ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตใดๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีกไม่ได้

(๔๓)

๑. ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๘๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และกำหนดอำนาจหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

๒. ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๘๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ เรื่องการออกเอกสารมอบหมายให้ไว้ประจำตัวพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ



มาตรา ๕๓ ถ้าปรากฏว่าผู้รับอนุญาตผู้ใดขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๙ หรือกระทำความผิดตามมาตรา ๓๙ ผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้

ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตใดๆ ตามพระราชบัญญัตินี้อีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นสองปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๕๔ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับอนุญาตทราบ ในกรณีไม่พบตัวผู้ถูกสั่งหรือผู้ถูกสั่งไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ปิดคำสั่งไว้ ณ ที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายที่สถานที่ซึ่งระบุไว้ในใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้ถูกสั่งได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่รับหรือปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ยึดยาเสพติดให้โทษที่เหลือของผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือ เพิกถอนใบอนุญาต และใบอนุญาตที่ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนนั้นไปเก็บรักษาไว้ที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข หรือในกรณีจำเป็นจะเก็บรักษาไว้ที่อื่นตามที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดก็ได้

ในกรณีเพิกถอนใบอนุญาต ให้ยาเสพติดให้โทษที่ยึดไว้ตามวรรคหนึ่งตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข

มาตรา ๕๖ เมื่อพ้นกำหนดการพักใช้ใบอนุญาต ให้พนักงานเจ้าหน้าที่คืนยาเสพติดให้โทษและใบอนุญาตที่ยึดไว้ตามมาตรา ๕๕ ให้ผู้รับอนุญาต

หมวด ๑๐

มาตรการควบคุมพิเศษ

มาตรา ๕๗ ห้ามมิให้ผู้ใดเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ หรือประเภท ๕

มาตรา ๕๘ ห้ามมิให้ผู้ใดเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ เว้นแต่การเสพนั้นเป็นการเสพเพื่อการรักษาโรคตามคำสั่งของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมหรือผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งในสาขาทันตกรรมที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗

^(๔๒) **มาตรา ๕๘/๑** ในกรณีจำเป็นและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ หรือประเภท ๕ อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ในเคสถาน สถานที่ใด ๆ หรือยานพาหนะ ให้พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ มีอำนาจตรวจ หรือทดสอบ หรือสั่งให้รับการตรวจหรือทดสอบว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลนั้นมียาเสพติดให้โทษดังกล่าวอยู่ในร่างกายหรือไม่

พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ตำแหน่งใด ระดับใด หรือชั้นยศใดจะมีอำนาจหน้าที่ตามที่ได้กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่งทั้งหมด หรือแต่บางส่วน หรือจะต้องได้รับอนุมัติจากบุคคลใดก่อนดำเนินการ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการ โดยทำเอกสารมอบหมายให้ไว้ประจำตัวพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายนั้น^(๔๓)

^(๔๒) มาตรา ๕๘/๑ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๖

^(๔๓) ๑. ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๘๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ เรื่อง กำหนดอำนาจหน้าที่ของพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

๒. ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๘๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ เรื่อง การออกเอกสารมอบหมายให้ไว้ประจำตัวพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ



วิธีการตรวจหรือการทดสอบตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ทั้งนี้ ในประกาศดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีมาตรการเกี่ยวกับการแสดงความบริสุทธิ์ของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ และมาตรการเกี่ยวกับการห้ามเปิดเผยผลการตรวจหรือทดสอบแก่ผู้ที่ไม่มีความเกี่ยวข้อง ในกรณีที่ปรากฏผลเบื้องต้นเป็นที่สงสัยว่ามียาเสพติดให้โทษอยู่ในร่างกาย จนกว่าจะได้มีการตรวจยืนยันผลเป็นที่แน่นอนแล้ว^(๔๔)

มาตรา ๕๙ ให้รัฐมนตรีกำหนดจำนวนยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ที่จะต้องใช้ในทางแพทย์ และทางวิทยาศาสตร์ทั่วราชอาณาจักรประจำปี โดยให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาไม่ช้ากว่าเดือนมกราคมของแต่ละปี และให้กำหนดจำนวนเพิ่มเติมได้ในกรณีจำเป็นโดยให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเช่นกัน

^(๔๕) **มาตรา ๖๐** ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตประสงค์ที่จะจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครอง ซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ เกินปริมาณที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๘ (๕) ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นกรณีพิเศษ

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๘ (๕) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๖๑ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ตายก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ ให้ทายาท ผู้ครอบครอง หรือผู้จัดการมรดกแจ้งให้ผู้อนุญาตทราบ ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ผู้รับอนุญาตตาย และให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดยาเสพติดให้โทษที่ผู้รับอนุญาตมีเหลือมาเก็บรักษาไว้ที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข ยาเสพติดให้โทษที่ยึดไว้นั้นให้กระทรวงสาธารณสุขจ่ายค่าตอบแทนตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๖๒ ให้ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๖ จัดให้มีการทำบัญชีรับจ่ายยาเสพติดให้โทษและเสนอรายงานต่อเลขาธิการเป็นรายเดือนและรายปี บัญชีดังกล่าวให้เก็บรักษาไว้และพร้อมที่จะแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตลอดเวลาในขณะที่เปิดทำการ ทั้งนี้ ภายในห้าปีนับแต่วันที่ลงรายการครั้งสุดท้ายในบัญชี

บัญชีรับจ่ายยาเสพติดให้โทษตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๓ เมื่อได้จัดตั้งสถานพยาบาลสำหรับบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดให้โทษตามมาตรา ๘ (๗) แล้วให้รัฐมนตรีกำหนดระเบียบข้อบังคับเพื่อควบคุมการบำบัดรักษา และระเบียบวินัยสำหรับสถานพยาบาลดังกล่าวด้วย

หมวด ๑๑

การนำผ่านซึ่งยาเสพติดให้โทษ^(๔๖)

มาตรา ๖๔ ในการนำผ่านซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ ประเภท ๔ และประเภท ๕ ต้องมีใบอนุญาตของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศที่ส่งออกนั้นมาพร้อมกับยาเสพติดให้โทษ และต้องแสดง

^(๔๔) ตามประกาศคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตรวจหรือทดสอบว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดมียาเสพติดให้โทษอยู่ในร่างกายหรือไม่

^(๔๕) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๗ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

^(๔๖) พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มีได้บัญญัตินิยามศัพท์คำว่า “นำผ่าน” แต่สามารถดูเปรียบเทียบได้จาก พ.ร.บ. วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๔



ใบอนุญาตดังกล่าวต่อพนักงานศุลกากร กับต้องยินยอมให้พนักงานศุลกากรเก็บรักษาหรือควบคุมยาเสพติดให้โทษนั้นไว้

ให้พนักงานศุลกากรเก็บรักษาหรือควบคุมยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ ประเภท ๔ และประเภท ๕ นั้นไว้ในที่สมควร จนกว่าผู้ที่นำผ่านซึ่งยาเสพติดให้โทษจะนำยาเสพติดให้โทษดังกล่าว ออกไปนอกราชอาณาจักร

ในกรณีที่ผู้นำผ่านซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ ประเภท ๔ และประเภท ๕ ไม่นำยาเสพติดให้โทษดังกล่าวออกไปนอกราชอาณาจักรภายในกำหนดเวลาสามสิบวันนับแต่วันนำเข้า ให้พนักงานศุลกากรรายงานให้เลขาธิการทราบ เลขาธิการมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้นำผ่านซึ่งยาเสพติดให้โทษ นำยาเสพติดให้โทษดังกล่าวออกไปนอกราชอาณาจักรภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่ออกคำสั่ง ในกรณีผู้ได้รับคำสั่งไม่ปฏิบัติตาม ให้ยาเสพติดให้โทษดังกล่าวตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข

(๔๗) หมวด ๑๑/๑

การอุทธรณ์

(๔๘) มาตรา ๖๔/๑ ในกรณีที่ผู้ได้รับคำสั่งของผู้อนุญาตตามมาตรา ๔๘/๒ ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว ให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้

(๔๙) มาตรา ๖๔/๒ การอุทธรณ์ตามมาตรา ๖๔/๑ ให้ยื่นต่อคณะกรรมการภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบคำสั่งของผู้อนุญาต

หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นอุทธรณ์ และวิธีพิจารณาอุทธรณ์ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การอุทธรณ์คำสั่งตามวรรคหนึ่ง ย่อมไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งของผู้อนุญาต เว้นแต่คณะกรรมการจะสั่งเป็นอย่างอื่นเป็นการชั่วคราวก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

หมวด ๑๒

บทกำหนดโทษ

(๕๐) มาตรา ๖๕ ผู้ใดผลิต นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิตและปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาทถึงห้าล้านบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อจำหน่าย ต้องระวางโทษประหารชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการผลิตโดยการแบ่งบรรจุ หรือรวมบรรจุ และมีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ หรือมีจำนวนหน่วยการใช้ หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่ถึงปริมาณที่กำหนดตามมาตรา ๑๕ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงสิบห้าปี หรือปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคสาม เป็นการกระทำเพื่อจำหน่าย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงจำคุกตลอดชีวิตและปรับตั้งแต่สี่แสนบาทถึงห้าล้านบาท

(๔๗)-(๔๙) หมวด ๑๑/๑ การอุทธรณ์ มาตรา ๖๔/๑ และมาตรา ๖๔/๒ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๘

(๕๐) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๙ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน



(๕๑) **มาตรา ๖๖** ผู้ใดจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ โดยไม่ได้รับอนุญาตและมีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ หรือมีจำนวนหน่วยการใช้ หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่ถึงปริมาณที่กำหนดตามมาตรา ๑๕ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงสิบห้าปี หรือปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้ายาเสพติดให้โทษตามวรรคหนึ่งมีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ตั้งแต่ปริมาณที่กำหนดตามมาตรา ๑๕ วรรคสาม แต่ไม่เกินยี่สิบกรัม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงจำคุกตลอดชีวิตและปรับตั้งแต่สี่แสนบาทถึงห้าล้านบาท

ถ้ายาเสพติดให้โทษตามวรรคหนึ่งมีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์เกินยี่สิบกรัมขึ้นไป ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิตและปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาทถึงห้าล้านบาท หรือประหารชีวิต

(๕๒) **มาตรา ๖๗** ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ โดยไม่ได้รับอนุญาตและมีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ หรือมีจำนวนหน่วยการใช้ หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่ถึงปริมาณที่กำหนดตามมาตรา ๑๕ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๕๓) **มาตรา ๖๘** ผู้ใดผลิต นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

ถ้ายาเสพติดให้โทษซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิดเป็นมอร์ฟิน ฝิ่น หรือโคคาอิน ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ยี่สิบปีถึงจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สองล้านบาทถึงห้าล้านบาท

(๕๔) **มาตรา ๖๙** ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดจำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้ายาเสพติดให้โทษซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิดตามวรรคสองเป็นมอร์ฟิน ฝิ่น หรือโคคาอิน มีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ไม่ถึงหนึ่งร้อยกรัม ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงยี่สิบปี หรือปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่ถ้ามอร์ฟิน ฝิ่น หรือโคคาอินนั้น มีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ตั้งแต่หนึ่งร้อยกรัมขึ้นไป ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงจำคุกตลอดชีวิตและปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงห้าล้านบาท

ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ กระทำการฝ่าฝืนตามวรรคหนึ่ง วรรคสองหรือวรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

(๕๕) **มาตรา ๗๐** ผู้ใดผลิตหรือนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสามปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสามแสนบาท

(๕๑) - (๕๒) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๙ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

(๕๓) - (๕๔) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๒๐ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

(๕๕) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๒๑ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน



(๕๖) **มาตรา ๗๑** ผู้ใดจำหน่าย มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง โดยมีจำนวนยาเสพติดให้โทษไม่เกินที่กำหนดตามมาตรา ๒๐ วรรคสี่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

กรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้ามียาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ เกินจำนวนตามมาตรา ๒๐ วรรคสี่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี และปรับไม่เกินสองแสนบาท

(๕๗) **มาตรา ๗๒** ผู้ใดนำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

(๕๘) **มาตรา ๗๓** ผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาท ถึงสองแสนบาท

กรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้ามียาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ ตั้งแต่สิบกิโลกรัมขึ้นไป ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านห้าแสนบาท

(๕๙) **มาตรา ๗๔** ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๖๐) **มาตรา ๗๕** ผู้ใดผลิต นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านห้าแสนบาท

ถ้ายาเสพติดให้โทษซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิดดังกล่าวมานั้นเป็นพืชกระท่อม ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี และปรับไม่เกินสองแสนบาท

(๖๑) **มาตรา ๗๖** ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้ายาเสพติดให้โทษซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิดดังกล่าวมาในวรรคหนึ่งนั้นเป็นพืชกระท่อม ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๖๒) **มาตรา ๗๖/๑** ผู้ใดจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง โดยมีจำนวนยาเสพติดให้โทษไม่ถึงสิบกิโลกรัม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

กรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้ามียาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ตั้งแต่สิบกิโลกรัมขึ้นไป ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านห้าแสนบาท

ถ้ายาเสพติดให้โทษซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิดดังกล่าวมาในวรรคหนึ่งนั้นเป็นพืชกระท่อม ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้ายาเสพติดให้โทษซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิดดังกล่าวมาในวรรคสองนั้นเป็นพืชกระท่อม ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี และปรับไม่เกินสองแสนบาท

(๕๖)-(๕๙) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๒๑ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

(๖๐) - (๖๑) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๒๒ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

(๖๒) มาตรา ๗๖/๑ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๒๓



(๖๓) **มาตรา ๗๗** ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

(๖๔) **มาตรา ๗๘** ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท

(๖๕) **มาตรา ๗๙** ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

(๖๖) **มาตรา ๘๐** ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

(๖๗) **มาตรา ๘๑** เกษตรกรผู้มีหน้าที่ควบคุมผู้ใดไม่ปฏิบัติตามการให้เป็นไปตามมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

(๖๘) **มาตรา ๘๒** ผู้ใดผลิต นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ปลอม อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๙ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงสองล้านบาท

(๖๙) **มาตรา ๘๓** ผู้ใดจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ปลอม อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๙ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินห้าแสนบาท

(๗๐) **มาตรา ๘๔** ผู้ใดผลิต นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ผิดมาตรฐาน หรือยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ เสื่อมคุณภาพ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๙ (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๗๑) **มาตรา ๘๕** ผู้ใดจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ผิดมาตรฐานหรือยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ เสื่อมคุณภาพ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๙ (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๗๒) **มาตรา ๘๖** ผู้ใดผลิต นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่ต้องขึ้นทะเบียนตำรับยา แต่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนตำรับยา หรือยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนทะเบียนตำรับยา อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๙ (๔) หรือ (๕) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินห้าแสนบาท

(๗๓) **มาตรา ๘๗** ผู้ใดจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่ต้องขึ้นทะเบียนตำรับยาแต่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนตำรับยา หรือยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนทะเบียนตำรับยา อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๙ (๔) หรือ (๕) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินสามแสนบาท

(๗๔) **มาตรา ๘๘** ผู้ใดแก้ไขรายการทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๗๕) **มาตรา ๘๙** ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๘ หรือมาตรา ๔๘/๑ หรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๔๘ หรือมาตรา ๔๘/๑ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตตามมาตรา ๔๘/๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๖๓)-(๗๕) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๕ มาตรา ๒๔ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน



(๗๖) **มาตรา ๘๙/๑** ถ้าการกระทำตามมาตรา ๘๙ เป็นการกระทำของเจ้าของสื่อโฆษณา หรือผู้ประกอบการกิจการโฆษณา ผู้กระทำได้ระวางโทษเพียงกึ่งหนึ่งของโทษที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น

(๗๗) **มาตรา ๘๙/๒** ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๘๙ หรือมาตรา ๘๙/๑ เป็นความผิดต่อเนื่อง ผู้กระทำได้ระวางโทษปรับวันละไม่เกินห้าพันบาท หรือไม่เกินสองเท่าของค่าใช้จ่ายที่ใช้สำหรับการโฆษณานั้น ตลอดระยะเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม

(๗๘) **มาตรา ๙๐** ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๙ หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๕ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๗๙) **มาตรา ๙๑** ผู้ใดเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๗ หรือยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๘ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสามปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๘๐) **มาตรา ๙๒** ผู้ใดเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๙ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้ายาเสพติดให้โทษซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิดดังกล่าวมานั้นเป็นพืชกระท่อม ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท

(๘๑) **มาตรา ๙๒/๑** ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๕๘/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

(๘๒) **มาตรา ๙๓** ผู้ใดใช้อุปายาลอกหลวง ชูเชิญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด ให้ผู้อื่นเสพยาเสพติดให้โทษ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

ถ้าได้กระทำโดยมีอาวุธ หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป ผู้กระทำได้ระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงห้าล้านบาท

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เป็นการกระทำต่อหญิงหรือต่อบุคคลซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือเป็นการกระทำเพื่อจูงใจให้ผู้อื่นกระทำความผิดทางอาญา หรือเพื่อประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่นในการกระทำความผิดทางอาญา ผู้กระทำได้ระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงห้าล้านบาท

ถ้ายาเสพติดให้โทษซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิดตามวรรคสามเป็นมอร์ฟินหรือโคคาอิน ผู้กระทำได้ระวางโทษเพิ่มขึ้นอีกกึ่งหนึ่ง และถ้าเป็นการกระทำต่อหญิงหรือต่อบุคคลซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ ผู้กระทำได้ระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาทถึงห้าล้านบาท

(๗๖)-(๗๗) มาตรา ๘๙/๑ และ มาตรา ๘๙/๒ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๒๕

(๗๘)-(๗๙) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๒๖ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

(๘๐) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๒๗ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

(๘๑) มาตรา ๙๒/๑ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๒๘

(๘๒) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๒๙ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน



ถ้ายาเสพติดให้โทษซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิดตามวรรคสามเป็นเฮโรอีน ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษเป็นสองเท่า และถ้าเป็นการกระทำความผิดหึงหรือต่อบุคคลซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต

(๘๓) **มาตรา ๙๓/๑** ผู้ใดยุยงส่งเสริมให้ผู้อื่นเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ หรือยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ โดยฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดหนึ่งเป็นการยุยงส่งเสริมให้ผู้อื่นเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๘๔) **มาตรา ๙๓/๒** ผู้ใดใช้อุบายหลอกลวง ชูเชิญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใดให้ผู้อื่นกระทำความผิดฐานผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย ครอบครอง เพื่อจำหน่าย หรือครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษ ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น

(๘๕) **มาตรา ๙๔** ผู้ใดเสพยาเสพติดให้โทษ เสพและมีไว้ในครอบครอง เสพและมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย หรือเสพและจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษตามลักษณะ ชนิด ประเภทและปริมาณที่กำหนดในกฎกระทรวง และได้สมัครใจขอเข้ารับการรักษาในสถานพยาบาลก่อนความผิดจะปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ อีกทั้งได้ปฏิบัติครบถ้วนตามระเบียบข้อบังคับเพื่อควบคุมการรักษา และระเบียบวินัยสำหรับสถานพยาบาลดังกล่าว จนได้รับการรับรองเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ที่รัฐมนตรีกำหนดแล้ว ให้พ้นจากความผิดตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงกรณีความผิดที่ได้กระทำไปภายหลังการสมัครใจเข้ารับการรักษา

การรับเข้าบำบัดรักษาในสถานพยาบาลตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๘๖) **มาตรา ๙๔/๑** ผู้ใดทำการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดให้โทษเป็นปกติธุระโดยใช้อย่างกฎหมายว่าด้วยยา วัตถุออกฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท หรือยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือกระทำการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดให้โทษไม่ว่าโดยวิธีอื่นใด ซึ่งมีได้กระทำในสถานพยาบาลตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะได้รับประโยชน์ตอบแทนหรือไม่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสามปี และปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงสามแสนบาท

(๘๗) **มาตรา ๙๕** ทายาท ผู้ครอบครอง หรือผู้จัดการมรดกผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

(๘๘) **มาตรา ๙๖** ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

(๘๓) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓๐ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

(๘๔) มาตรา ๙๓/๒ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓๐

(๘๕) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓๒ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

(๘๖) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓๓ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

(๘๗) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓๔ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

(๘๘) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓๔ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน



^(๔๘) **มาตรา ๙๗** ผู้ใดต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกสำหรับความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้ากระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้อีกในระหว่างที่ยังต้องรับโทษอยู่หรือภายในเวลาห้าปีนับแต่วันพ้นโทษ หากศาลจะพิพากษาลงโทษครั้งหลังถึงจำคุก ให้เพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้นั้นอีกกึ่งหนึ่งของโทษที่ศาลกำหนด สำหรับความผิดครั้งหลัง

^(๔๙) **มาตรา ๙๘** ผู้ใดต้องโทษตามมาตรา ๙๑ หรือมาตรา ๙๒ เป็นครั้งที่สาม เมื่อพ้นโทษแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่โดยคำสั่งรัฐมนตรีนำไปควบคุมไว้ ณ สถานพยาบาลที่รัฐมนตรีประกาศจัดตั้งขึ้นโดยเฉพาะ และให้ทำการบำบัดรักษาจนกว่าจะได้รับการรับรองเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ที่รัฐมนตรีกำหนดว่าเป็น ผู้ได้รับการบำบัดรักษาครบถ้วนตามระเบียบข้อบังคับเพื่อควบคุมการบำบัดรักษา และระเบียบวินัยสำหรับ สถานพยาบาลดังกล่าวแล้ว

^(๕๐) **มาตรา ๙๙** ผู้ใดหลบหนีไปในระหว่างที่ถูกควบคุมไว้ ณ สถานพยาบาลตามมาตรา ๙๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

^(๕๑) **มาตรา ๑๐๐** กรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือข้าราชการ หรือพนักงาน องค์การหรือหน่วยงานของรัฐผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่ง ยาเสพติดให้โทษ หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว อันเป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

^(๕๓) **มาตรา ๑๐๐/๑** ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษจำคุกและปรับ ให้ศาลลงโทษจำคุกและปรับ ด้วยเสมอ โดยคำนึงถึงการลงโทษในทางทรัพย์สินเพื่อป้องปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ

ถ้าศาลเห็นว่ากระทำความผิดของผู้ใดเมื่อได้พิเคราะห์ถึงความร้ายแรงของการกระทำความผิดฐาน ของผู้กระทำความผิดและพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว กรณีมีเหตุอันสมควรเป็นการเฉพาะราย ศาลจะ ลงโทษปรับน้อยกว่าอัตราโทษขั้นต่ำที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นก็ได้

^(๕๔) **มาตรา ๑๐๐/๒** ถ้าศาลเห็นว่าผู้กระทำความผิดผู้ใดได้ให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษต่อพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจหรือ พนักงานสอบสวน ศาลจะลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าอัตราโทษขั้นต่ำที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นก็ได้

^(๕๕) **มาตรา ๑๐๑** ในกรณีที่มีการยึดยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ หรือประเภท ๓ ตามมาตรา ๔๙ (๒) หรือตามกฎหมายอื่น และไม่มีการฟ้องคดีต่อศาล ถ้าไม่มีผู้ใดมาอ้างว่าเป็นเจ้าของภายใน กำหนดหกเดือนนับแต่วันที่ยึด ให้ยาเสพติดให้โทษนั้นตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข

^(๕๖) **มาตรา ๑๐๑ ทวิ** ในกรณีที่มีการยึดยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ หรือประเภท ๕ ตามมาตรา ๔๙ (๒) หรือตามกฎหมายอื่น ไม่ว่าจะมีการฟ้องคดีต่อศาลหรือไม่ก็ตาม เมื่อได้มีการตรวจพิสูจน์ชนิดและปริมาณแล้ว ว่าเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภทดังกล่าว โดยบันทึกรายงานการตรวจพิสูจน์ไว้ ให้กระทรวง สาธารณสุขหรือ ผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามระเบียบที่กระทรวง สาธารณสุขกำหนด

^(๔๘) มาตรา ๙๗ เป็นบทบัญญัติเพิ่มโทษผู้กระทำความผิดซ้ำ

^(๔๙) มาตรา ๙๘ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้มีการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดให้โทษในระบบบังคับรักษาในกรณีที่ผู้นั้นต้องโทษตาม คำพิพากษาในความผิดฐานเสพยาเสพติดให้โทษซ้ำเป็นครั้งที่สามและพ้นโทษแล้ว

^(๕๐) - ^(๕๑) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓๕ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

^(๕๓) - ^(๕๔) มาตรา ๑๐๐/๑ และมาตรา ๑๐๐/๒ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓๖

^(๕๕) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๑๑ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

^(๕๖) มาตรา ๑๐๑ ทวิ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๑๒



(๓๗) **มาตรา ๑๐๒** บรรดา ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ ประเภท ๔ หรือประเภท ๕ เครื่องมือเครื่องใช้ ยานพาหนะหรือวัตถุอื่น ซึ่งบุคคลได้ใช้ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รับเสียทั้งสิ้น

(๓๘) **มาตรา ๑๐๒ ทวิ** ในกรณีที่มีการฟ้องคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ หรือในประเภท ๒ ต่อศาล และได้มีการโต้แย้งเรื่องประเภท จำนวน หรือน้ำหนักของยาเสพติดให้โทษ ถ้าศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้รับยาเสพติดให้โทษดังกล่าวตามมาตรา ๑๐๒ หรือตามกฎหมายอื่น และไม่มีคำเสนอว่าผู้เป็นเจ้าของแท้จริงไม่ได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิดภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้รับยาเสพติดให้โทษนั้น ให้กระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

บทเฉพาะกาล^(๓๙)

(๓๐๐) **มาตรา ๑๐๓** ในขณะที่ยังไม่มีประกาศระบุชื่อยาเสพติดให้โทษตามมาตรา ๘ (๑) แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้

(๑) เฮโรอีน หรือเกลือของเฮโรอีน ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พระพุทธศักราช ๒๔๖๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑

(๒) ยาเสพติดให้โทษที่มีชื่อในบัญชีท้ายกฎกระทรวง และประกาศกระทรวงสาธารณสุข ดังต่อไปนี้ เป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒

(ก) ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๐๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พระพุทธศักราช ๒๔๖๕

(ข) ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขเรื่องกำหนดรายชื่อยาเสพติดให้โทษเพิ่มเติมออกตามความในพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พระพุทธศักราช ๒๔๖๕ ฉบับลงวันที่ ๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๑ ฉบับลงวันที่ ๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๒ ฉบับลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๒ ฉบับลงวันที่ ๒๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๔ ฉบับลงวันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๖ และฉบับลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๖

(๓๗) นอกเหนือจากทรัพย์สินที่เป็นเครื่องมือ เครื่องใช้ ยานพาหนะ หรือวัตถุอื่น ซึ่งบุคคลได้ใช้ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษจะถูกรื้อขอให้รับตามมาตรา ๑๐๒ นี้แล้ว ยังอาจถูกรื้อขอให้รับตามมาตรา ๓๐ แห่ง พ.ร.บ.มาตรการ ในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ ก็ได้ โดยผลจะแตกต่างกันคือ หากมีการร้องขอให้รับ ตามมาตรา ๑๐๒ นี้ ทรัพย์สินจะตกเป็นของแผ่นดินแต่หากมีการร้องขอให้รับตามมาตรา ๓๐ แห่ง พ.ร.บ.มาตรการฯ ทรัพย์สินจะตกเป็นของกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

(๓๘) มาตรา ๑๐๒ ทวิ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๓ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๑๑ ก ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

(๓๙) มาตรา ๑๐๓ มาตรา ๑๐๕ และมาตรา ๑๐๖ สิ้นสภาพบังคับในทางกฎหมายแล้ว เนื่องจากได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้และพ้นระยะเวลาที่กำหนดไว้ในบทเฉพาะกาลนี้แล้ว

(๓๐๐) รายชื่อและประเภทของยาเสพติดให้โทษ เป็นไปตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๒๒) และประกาศฉบับอื่นที่แก้ไขเพิ่มเติมในภายหลัง



(๓) อาเซติกแอนไฮไดรด์ (Acetic Anhydride) อาเซทิลคลอไรด์ (Acetyl Chloride) เป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔

(๔) กัญชา ตามพระราชบัญญัติกัญชา พุทธศักราช ๒๕๖๗ และพืชกระท่อมตามพระราชบัญญัติพืชกระท่อม พุทธศักราช ๒๕๖๖ เป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕

มาตรา ๑๐๔ ให้ยกเลิกเว้นตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษซึ่งใช้อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ตามความในพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ได้รับอนุญาตผลิต ขาย หรือนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ดังกล่าวในวรรคหนึ่งตามกฎหมายว่าด้วยยา ยื่นคำขอรับใบอนุญาตผลิต จำหน่าย หรือนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ตามมาตรา ๒๐ และในกรณีผู้ผลิตหรือผู้นำเข้า ให้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ตามมาตรา ๔๓ ภายในกำหนดเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตและคำขอขึ้นทะเบียนตำรับยาดังกล่าวแล้ว ให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินกิจการไปพลางก่อนได้ แต่ถ้าผู้อนุญาตมีคำสั่งเป็นหนังสือไม่ออกใบอนุญาตให้ หรือผู้นั้นไม่มายื่นคำขอรับใบอนุญาตผลิต จำหน่าย หรือนำเข้า และขอขึ้นทะเบียนตำรับยาภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้เป็นอันหมดสิทธิตามมาตรา ๓๖ นับแต่ทราบคำสั่ง หรือวันที่พ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แล้วแต่กรณี และให้นำความในมาตรา ๕๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๐๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตนำขายยกเว้นเข้าในราชอาณาจักร ตามแบบ ย.ส.๙ ทำายกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พุทธศักราช ๒๕๖๕ ตามที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๖๙ นำขายยกเว้นเข้าในราชอาณาจักรได้ตามใบอนุญาตดังกล่าว แต่ต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในมาตรา ๑๐๔ ด้วย

มาตรา ๑๐๖ ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ซื้อ มี และจ่ายยาเสพติดให้โทษ หรือใบอนุญาตพิเศษให้ซื้อ มี และจ่ายยาเสพติดให้โทษเพิ่มขึ้นกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ ตามความในกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ ซึ่งใช้อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงมียาเสพติดให้โทษไว้ในครอบครองดำเนินกิจการต่อไปได้จนกว่าใบอนุญาตนั้นสิ้นอายุ และถ้าประสงค์จะดำเนินกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ก่อนใบอนุญาตเดิมจะสิ้นอายุ แต่ถ้าผู้อนุญาตมีคำสั่งเป็นหนังสือไม่ออกใบอนุญาตให้ ผู้นั้นไม่มีสิทธิดำเนินกิจการนับแต่วันที่ทราบคำสั่งเป็นต้นไป และให้นำความในมาตรา ๕๕ มาใช้บังคับ โดยอนุโลม

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โทตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี



อัตราค่าธรรมเนียม^(๑๐๑)

(๑) ใบอนุญาตให้ผลิตซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๒) ใบอนุญาตให้นำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๓) ใบอนุญาตให้ส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๔) ใบอนุญาตจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๕) ใบอนุญาตมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒	ฉบับละ	๒๐๐ บาท
(๖) ใบอนุญาตจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๗) ใบอนุญาตผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ หรือประเภท ๔	ฉบับละ	๖,๐๐๐ บาท
(๘) ใบอนุญาตนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ หรือประเภท ๔	ฉบับละ	๖,๐๐๐ บาท
(๙) ใบอนุญาตส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ หรือประเภท ๔	ฉบับละ	๒๐๐ บาท
(๑๐) ใบอนุญาตมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔	ฉบับละ	๒๐๐ บาท
(๑๑) ใบอนุญาตนำเข้าหรือส่งออกแต่ละครั้งซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
(๑๒) ใบอนุญาตจำหน่ายมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ เกินปริมาณที่รัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๖๐	ฉบับละ	๒๐๐ บาท
(๑๓) ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
(๑๔) ใบอนุญาตโฆษณาเพื่อการค้าซึ่งยาเสพติดให้โทษตามมาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๘/๑	ฉบับละ	๓,๐๐๐ บาท
(๑๕) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
(๑๖) ใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษประเภท ๓	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
(๑๗) การอนุญาตให้แก่ใข้รายการทะเบียนตามมาตรา ๔๔	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๑๘) การต่ออายุใบอนุญาตหรือใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษ ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตหรือใบสำคัญนั้น		

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันได้ใช้บังคับมานานแล้ว และมีบทบัญญัติที่ไม่เหมาะสมกับกาลสมัยสมควรปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวเพื่อให้การปราบปรามและควบคุมยาเสพติดให้โทษเป็นไปโดยมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยยาเสพติดให้โทษซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิกอยู่ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

^(๑๐๑) อัตราค่าธรรมเนียมเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓๗ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน



ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

ฉบับที่ ๑๓๕ (พ.ศ. ๒๕๓๙)

เรื่อง ระบุชื่อและประเภทยาเสพติดให้โทษ

ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒^(๑)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๘ (๑) แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษ ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงสาธารณสุข ออกตามความในพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังต่อไปนี้

(๑) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๒๒) เรื่อง ระบุชื่อและประเภทยาเสพติดให้โทษ ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๒๒

(๒) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๒๓) เรื่อง ระบุชื่อและประเภทยาเสพติดให้โทษ ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๒๓

(๓) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๓๘ (พ.ศ. ๒๕๒๗) เรื่อง ระบุชื่อและประเภทยาเสพติดให้โทษ ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๒๗

(๔) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๖๙ (พ.ศ. ๒๕๒๙) เรื่อง ระบุชื่อและประเภทยาเสพติดให้โทษ ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๙

(๕) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๙๒ (พ.ศ. ๒๕๓๐) เรื่อง ระบุชื่อและประเภทยาเสพติดให้โทษ ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๐

(๖) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๙๔ (พ.ศ. ๒๕๓๑) เรื่อง ระบุชื่อและประเภทยาเสพติดให้โทษ ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๑

(๗) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๙๘ (พ.ศ. ๒๕๓๑) เรื่อง ระบุชื่อและประเภทยาเสพติดให้โทษ ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๓๑

(๘) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๑๐๖ (พ.ศ. ๒๕๓๓) เรื่อง ระบุชื่อและประเภทยาเสพติดให้โทษ ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๓๓

ข้อ ๒ ให้ยาเสพติดให้โทษที่ระบุชื่อในบัญชีท้ายประกาศนี้เป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ ประเภท ๔ และประเภท ๕ ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ทั้งนี้ ให้รวมถึง

^(๑) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๓ ตอนพิเศษ ๒๓ ง ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๓๙



- (๑) วัตถุที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่นแต่มีสูตรโครงสร้างทางเคมีอย่างเดียวกับยาเสพติดให้โทษ ดังกล่าว
- (๒) ไอโซเมอร์ใดๆของยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ และประเภท ๒ ยกเว้นไอโซเมอร์อื่นของยาเสพติดให้โทษที่ได้ระบุตัวไอโซเมอร์นั้น ๆ เป็นยาเสพติดให้โทษไว้แล้วเป็นการเฉพาะ
- ^(๒)(๓) เกลือ เอสเทอร์ และอีเทอร์ใดๆ ของยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ และประเภท ๒
- ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีความเข้มข้นใด หรือนำไปใช้เพื่อการใด เว้นแต่จะมีการระบุความเข้มข้นหรือเงื่อนไขไว้เป็นการเฉพาะ
- ข้อ ๓ ประกาศฉบับนี้ให้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๙

เสนาะ เทียนทอง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

^(๒) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๕๐) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๑ ง ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๒ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน



บัญชีท้ายประกาศกระทรวงสาธารณสุข

ฉบับที่ ๑๓๕ (พ.ศ. ๒๕๓๙)

เรื่อง ระบุชื่อและประเภทยาเสพติดให้โทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒

ลำดับที่	ชื่อยาเสพติดให้โทษ	ประเภท	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
	ยาเสพติดให้โทษประเภท ๑			
๑	อะเซทอร์ฟีน (Acetorphine)	๑	3-O-acetyl(tetrahydro-7 α -(1-hydroxy-1-methylbutyl)-	
๒	อะเซทิล-อัลฟา-เมทิลเฟนทานิล (Acetyl- α -methylfentanyl)	๑	6,14-endoetheno-orphavine N-[1-(α -methylphenethyl)-4-piperidyl]	
๓	อัลฟา-เมทิลเฟนทาฟิล (α -methylfentanyl)	๑	N-[1-(α -methylphenethyl)-4-piperidyl] propionanilide	
๔	อัลฟา-เมทิลไทโอเฟนทานิล (α -Methylthiofentanyl)	๑	N-[1-[1-methyl-2-(2-thienyl)ethyl]-4-piperidyl] propionanilide	
๕	แอมเฟตามีน (Amphetamine)	๑	($\pm$)-2-amino-1-phenylpropane	
๖	เบต้า-ไฮดรอกซี-๓-เมทิลเฟนทานิล (β -hydroxy-3-methylfentanyl)	๑	N-[1-(β -hydroxyphenethyl)-3-methyl-4-piperidyl] propionanilide	
๗	เบต้า-ไฮดรอกซีเฟนทานิล (β -hydroxyfentanyl)	๑	N-[1-(β -hydroxyphenethyl)-4-piperidyl] propionanilide	
๘	เดโซมอร์ฟีน (Desomorphine)	๑	Dihydrodeoxymorphine	
๙	เดกซ์แอมเฟตามีน (Dexamphetamine)	๑	(+)-2-amino-1-phenylpropane	
๑๐	๒,๕ ไดเมทอกซี-๔-เอทิลแอมเฟตามีน (2,5-dimethoxy-4-ethylamphetamine, DOET)	๑	($\pm$)-2,5-dimethoxy-4-ethyl- α -methylphenylethylamine	
๑๑	ไดเมทอกซีแอมเฟตามีน (Dimethoxyamphetamine,DMA)	๑	($\pm$)-2,5-dimethoxy- α -methylphenylethylamine	
๑๒	ไดเมทอกซีโบรโมแอมเฟตามีน (Dimethoxybromoamphetamine, DOB)	๑	2,5-dimethoxy-4-bromoamphetamine	
๑๓	เอทอร์ฟีน (Etorphine)	๑	tetrahydro-7 α -(1-hydroxy-1-methylbutyl)-6,14-endoetheno-orphavine	



ลำดับที่	ชื่อยาเสพติดให้โทษ	ประเภท	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
๑๔	เฮโรอีน (Heroin)	๑	diacetylmorphine	
๑๕	เคโทเบมิโดน (Ketobemidone)	๑	4- <i>meta</i> -hydroxyphenyl-1-methyl-4-propionylpiperidine	
๑๖	เลแวมเฟตามีน (Levamphetamine)	๑	(-)- <i>alpha</i> -methylphenylethylamine	
๑๗	เลโวเมทแอมเฟตามีน (Levomethamphetamine)	๑	(-)- <i>N</i> - <i>alpha</i> -dimethylphenylethylamine	
๑๘	เดกซ์โตรโลเซอไรด์ ((+)-Lysergide) หรือ แอลเอสดี (LSD) หรือ แอลเอสดี-๒๕ (LSD 25)	๑	(+)- <i>N,N</i> -diethyllysergamide (d-lysergic acid diethylamide)	
๑๙	เมโคลควาลอน (Mecloqualone)	๑	3-(<i>O</i> -chlorophenyl)-2-methyl-4-(3 <i>H</i>)-quinazolinone	
๒๐	เมทแอมเฟตามีน (Methamphetamine)	๑	(+)-2-methylamino-1-phenylpropane	
๒๑	เมทาควาลอน (Methaqualone)	๑	2-methyl-3- <i>O</i> -tolyl-4-(3 <i>H</i>)-quinazolinone	
๒๒	๕-เมทอกซี-๓,๔ เมทิลลีนไดออกซี แอมเฟตามีน (5-methoxy-3,4-methylenedioxy amphetamine, MMDA)	๑	(±)-5-methoxy-3,4-methylenedioxy- <i>alpha</i> -methylphenylethylamine	
๒๓	เมทิลลีนไดออกซีแอมเฟตามีน (Methylenedioxyamphetamine, MDA)	๑	3,4-methylenedioxyamphetamine	
๒๔	๓,๔-เมทิลลีนไดออกซี เมทแอมเฟตามีน (3,4-methylene dioxymethamphetamine, MDMA)	๑	(±)-3,4-methylenedioxy- <i>N, alpha</i> -dimethylphenylethylamine	
๒๕	๓-เมทิลเฟนทานิล (3-methylfentanyl)	๑	<i>N</i> -(3-methyl-1-phenethyl-4-piperidyl)propionanilide	
๒๖	๓-เมทิลไทโอเฟนทานิล (methylthiofentanyl)	๑	<i>N</i> -[3-methyl-1-[2-(2-thienyl)ethyl]-4-piperidyl] propionanilide	
๒๗	เอ็มพีพีพี (MPPP)	๑	1-methyl-4-phenyl-4-piperidinol propionate (ester)	
๒๘	พารา-ฟลูโอโรเฟนทานิล (Para-fluorofentanyl)	๑	4'-fluoro- <i>N</i> -(1-phenethyl-4-piperidyl)propionanilide	
๒๙	พาราเมทอกซีแอมเฟตามีน (Paramethoxyamphetamine, PMA)	๑	4-methoxy- <i>alpha</i> -methylphenylethylamine	
๓๐	พีอีพีพี (PEPAP)	๑	1-phenethyl-4-phenyl-4-piperidinol acetate (ester)	
๓๑	ไทโอเฟนทานิล (Thiofentanyl)	๑	<i>N</i> -[1-[2-(2-thienyl) ethyl]-4-piperidyl]propionanilide	



ลำดับที่	ชื่อยาเสพติดให้โทษ	ประเภท	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
๓๒	ไตรเมทอกซีแอมเฟตามีน (Trimethoxyamphetamine, TMA)	๑	(±)-3,4,5-trimethoxy- <i>alpha</i> -methylphenylethylamine	
๓๓ ^๓	เอ็น เอทิล เอ็มดีเอ หรือ เอ็มดีอี (N - ethyl MDA หรือ MDE)	๑	(±)-N-Ethyl- <i>α</i> -methyl-3,4-(methylenedioxy)phenethylamine	
๓๔ ^๔	เอ็น ไฮดรอกซีเอ็มดีเอ หรือ เอ็น-โอเอช เอ็มดีเอ (N - hydroxy MDA หรือ N-OH MDA)	๑	(±)-N-[<i>α</i> -Methyl-3,4-(methylenedioxy)phenethyl]hydroxylamine	
๓๕ ^๕	เอสทีพี (STP) หรือ ดีโอเอ็ม (DOM)	๑	2-amino-1-(2,5-Dimethoxy-4-methyl)phenylpropane	
๓๖ ^๖	๒ ซีบี (2CB)	๑	4-bromo-2,5-dimethoxyphenethylamine	
๓๗ ^๗	๒ ซีดี (2CD)	๑	2,5-dimethoxy-4-methylphenethylamine	
๓๘ ^๘	ไดไฮโดรเอทอร์พีน (Dihydroetorphine)	๑	7,8-dihydro-7- <i>α</i> -[1-(R)-hydroxy-1-methylbutyl]-6,14-endo-ethanotetrahydrooripavine	
๓๙ ^๙	4 เอ็มทีเอ (4-MTA)	๑	4-methylthioamphetamine	
๔๐ ^{๑๐}	ไดเมทิลแอมเฟตามีน (Dimethylamphetamine)	๑	N,N-dimethylamphetamine	ยกเว้นไอโซเมอร์อื่นของไดเมทิลแอมเฟตามีน (Dimethylamphetamine) ที่เป็นวัตถุออกฤทธิ์ ตามพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘

^๓ เพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข(ฉบับที่ ๑๕๔) พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๖๕ ง ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๒

^๔ เพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข(ฉบับที่ ๑๕๔) พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๖๕ ง ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๒

^๕ เพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข(ฉบับที่ ๑๕๔) พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๖๕ ง ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๒

^๖ เพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข(ฉบับที่ ๑๕๔) พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๖๕ ง ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๒

^๗ เพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข(ฉบับที่ ๑๕๔) พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๖๕ ง ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๒

^๘ เพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข(ฉบับที่ ๑๕๘) พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๘๐ ง ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๔๒

^๙ เพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข(ฉบับที่ ๑๗๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙ ตอนที่ ๓๗ ง ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๕

^{๑๐} เพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ระบุชื่อและประเภทยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๗) ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖ ตอนพิเศษ ๑๕๗ ง ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๒



ลำดับที่	ชื่อยาเสพติดให้โทษ	ประเภท	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
๔๑ ^{๑๓}	เบนซิลพิเพอราซีน (Benzylpiperazine หรือ N-benzylpiperazine หรือ BZP)	๑	1-benzylpiperazine	
๔๒ ^{๑๒}	ไทรฟลูออโรเมทิลฟีนิลพิเพอราซีน (Trifluoromethylphenylpiperazine หรือ 3-Trifluoromethylphenylpiperazine หรือ TFMPP)	๑	1-(3-(trifluoromethyl)phenyl) piperazine	
๔๓ ^{๑๓}	เมฟิโดรอน (Mephedrone)	๑	2-(methylamino)-1-p-tolylpropan- 1-one	
๔๔ ^{๑๔}	เมทิลีนไดออกซีไพโรวาเลโรน (Methylenedioxypropyrolone หรือ MDPV)	๑	1-(benzo[d][1,3]dioxol-5-yl)-2- (pyrrolidin-1-yl)pentan-1-one	
๔๕ ^{๑๕}	เมทิลอน (Methylone)	๑	1-(benzo[d][1,3]dioxol-5-yl)-2- (methylamino)propan-1-one	
	ยาเสพติดให้โทษประเภท ๒			
๑	อะเซทิลไดไฮโดรโคเดอีน (Acetyldihydrocodeine)	๒	6-acetoxy-3-methoxy-N-methyl-4,5- epoxy-morphinan	
๒	อะเซทิลเมทาโดล (Acetylmethadol)	๒	3-acetoxy-6-dimethylamino-4,4- diphenylheptane	
๓	อัลเฟนทานิล (Alfentanil)	๒	N-[1-[2-(4-ethyl-4,5-dihydro-5-oxo-1H- tetrazol-1-yl) ethyl]-4-(methoxymethyl)- 4-piperidinyl]-N-phenylpropanamide	

^{๑๑}เพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ระบุชื่อและประเภทยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๑๐) ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๙ ตอนพิเศษ ๕๖ ง ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๕

^{๑๒}เพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ระบุชื่อและประเภทยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๑๐) ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๙ ตอนพิเศษ ๕๖ ง ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๕

^{๑๓}เพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ระบุชื่อและประเภทยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๑๑) ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๐ ตอนพิเศษ ๕๓ ง ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๖

^{๑๔}เพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ระบุชื่อและประเภทยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๑๑) ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๐ ตอนพิเศษ ๕๓ ง ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๖

^{๑๕}เพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ระบุชื่อและประเภทยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๑๑) ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๐ ตอนพิเศษ ๕๓ ง ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๖



ลำดับที่	ชื่อยาเสพติดให้โทษ	ประเภท	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
๔	อัลลิลโพรดิน (Allylprodine)	๒	3-allyl-1-methyl-4-phenyl-4-propionoxypiperidine	
๕	อัลฟาเซติลเมทาโดล (Alphacetylmethadol)	๒	<i>alpha</i> -3-acetoxy-6-dimethylamino-4,4-diphenylheptane	
๖	อัลฟาเมโพรดิน (Alphameprodine)	๒	<i>alpha</i> -3-ethyl-1-methyl-4-phenyl-4-propionoxypiperidine	
๗	อัลฟาเมทาโดล (Alphamethadol)	๒	<i>alpha</i> -6-dimethylamino-4,4-diphenyl-3-heptanol	
๘	อัลฟาโพรดิน (Alphaprodine)	๒	<i>alpha</i> -1,3-dimethyl-4-phenyl-4-propionoxypiperidine	
๙	อานิลเอดริน (Anileridine)	๒	1- <i>para</i> -aminophenethyl-4-phenylpiperidine-4-carboxylic acid ethyl ester	
๑๐	เบนเซทิดีน (Benzethidine)	๒	1-(2-benzyloxyethyl)-4-phenylpiperidine-4-carboxylic acid ethyl ester	
๑๑	เบนซิลมอร์ฟีน (Benzylmorphine)	๒	3-benzylmorphine	
๑๒	เบตาเซติลเมทาโดล (Betacetylmethadol)	๒	<i>beta</i> -3-acetoxy-6-dimethylamino-4,4-diphenylheptane	
๑๓	เบตาเมโพรดิน (Betameprodine)	๒	<i>beta</i> -3-ethyl-1-methyl-4-phenyl-4-propionoxypiperidine	
๑๔	เบตาเมทาโดล (Betamethadol)	๒	<i>beta</i> -6-dimethylamino-4,4-diphenyl-3-heptanol	
๑๕	เบตาโพรดิน (Betaprodine)	๒	<i>beta</i> -1,3-dimethyl-4-phenyl-4-propionoxypiperidine	
๑๖	เบซิทราไมด์ (Bezitramide)	๒	1-(3-cyano-3,3-diphenylpropyl)-4-(2-oxo-3 propionyl-1-benzimidazolyl)-piperidine	
๑๗	โคลนิตาซีน (Clonitazene)	๒	2- <i>para</i> -chlorbenzyl-1-diethylaminoethyl-5-nitrobenzimidazole	
๑๘ ^{๑๖}	ยกเล็ก			
๑๙	โคคาอีน (Cocaine)	๒	methyl ester of benzoylecgonine	

^{๑๖} ยกเลิกโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๗๐) พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๔๑ ง ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๔



ลำดับที่	ชื่อยาเสพติดให้โทษ	ประเภท	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
๒๐	โคเดอีน (Codeine)	๒	3-methylmorphine	
๒๑	โคดอกซิม (Codoxime)	๒	dihydrocodeinone-6-carboxymethyloxime	
๒๒	ยาสกัดเข้มข้นของต้นฝิ่นแห้ง (Concentrate of poppy straw)	๒		
๒๓	เดกซ์โตรโมราไมด์ (Dextromoramide)	๒	(+)-4-[2-methyl-4-oxo-3,3-diphenyl-4-(1-pyrrolidiny)butyl] morpholine	
๒๔	เดกซ์โตรโพรพอกไซเฟน (Dextropropoxyphene)	๒	α -(+)-4-dimethylamino-1,2-diphenyl-3-methyl-2-butanol propionate	
๒๕	ไดแอมโพรไมด์ (Diampromide)	๒	N-[(2-methylphenethylamino)propyl]propionanilide	
๒๖	ไดเอทิลไทแอมบิวทีน (Diethylthiambutene)	๒	3-diethylamino-1,1-di-(2'-thienyl)-1-butene	
๒๗	ไดเฟนออกซิน (Difenoxin)	๒	1-(3-cyano-3,3-diphenylpropyl)-4-phenylisonipecotic acid	
๒๘	ไดไฮโดรโคเดอีน (Dihydrocodeine)	๒	4,5-epoxy-3-methoxy-17-methyl-morphinan-6-ol	
๒๙	ไดไฮโดรมอร์ฟีน (Dihydromorphine)	๒	4,5-epoxy-17-methylmorphinan-3,6-diol	
๓๐	ไดเมนอกซาดอล (Dimenoxadol)	๒	2-dimethylaminoethyl-1-ethoxy-1,1-diphenylacetate	
๓๑	ไดเมปเฮปทานอล (Dimepheptanol)	๒	6-dimethylamino-4,4-diphenyl-3-heptanol	
๓๒	ไดเมทิลไทแอมบิวทีน (Dimethylthiambutene)	๒	3-dimethylamino-1,1-di-(2'-thienyl)-1-butene	
๓๓	ไดออกซาเฟทิล บิวไทเรท (Dioxaphetyl butyrate)	๒	ethyl-4-morpholino-2,2-diphenylbutyrate	
๓๔	ไดเฟนออกไซด์ (Diphenoxylate)	๒	1-(3-cyano-3,3-diphenylpropyl)-4-phenylpiperidine-4-carboxylic acid ethyl ester	
๓๕	ไดพิพานอน (Dipipanone)	๒	4,4-diphenyl-6-piperidine-3-heptanone	
๓๖	โดรเทบานอล (Drotebanol)	๒	3,4-dimethoxy-17-methylmorphinan-6 β ,14-diol	
๓๗	เอคโกนีน (Ecgonine) รวมทั้งเอสเทอร์กับ อนุพันธ์ต่างๆ ของเอคโกนีน ซึ่งอาจแปรสภาพ ไปเป็นเอคโกนีน และโคคาอินได้	๒	3-hydroxy-2-tropane carboxylic acid	



ลำดับที่	ชื่อยาเสพติดให้โทษ	ประเภท	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
๓๘	เอทิลเมทิลไทแอมบิวทีน (Ethylmethylthiambutene)	๒	3-ethylmethylamino-1,1-di- (2'-thienyl)-1-butene	
๓๙	เอทิลมอร์ฟีน (Ethylmorphine)	๒	3-ethylmorphine	
๔๐	เอโนนิทาซีน (Etonitazene)	๒	1-diethylaminoethyl-2- <i>para</i> - ethoxybenzyl- 5-nitrobenzimidazole	
๔๑	เอทอกเซอร์ดิน (Etoxeridine)	๒	1-[2-(2-hydroxyethoxy)ethyl]- 4-phenylpiperidine-4-carboxylic acid ethyl ester	
๔๒	เฟนทานิล (Fentanyl)	๒	1-phenethyl-4- <i>N</i> - propionylanilinopiperidine	
๔๓	ฟูเรทิดีน (Furethidine)	๒	1-(2-tetrahydrofurfuryloxyethyl)- 4-phenylpiperidine-4-carboxylic acid ethyl ester	
๔๔	ไฮโดรโคโดน (Hydrocodone)	๒	dihydrocodeinone	
๔๕	ไฮโดรมอร์ฟีนอล (Hydromorphinol)	๒	14-hydroxydihydromorphine	
๔๖	ไฮโดรมอร์ฟีน (Hydromorphone)	๒	dihydromorphinone	
๔๗	ไฮดรอกซีเพทิดีน (Hydroxypethidine)	๒	4- <i>meta</i> -hydroxyphenyl-1- methylpiperidine-4-carboxylic acid ethyl ester	
๔๘	ไอโซเมทาโดน (Isomethadone)	๒	6-dimethylamino-5-methyl-4,4- diphenyl-3-hexanone	
๔๙	เลโวเมทอร์ฟาน (Levomethorphan)	๒	(-)-3-methoxy-N-methylmorphinan	
๕๐	เลโวโมราไมด์ (Levomoramide)	๒	(-)-4-[2-methyl-4-oxo-3,3-diphenyl- 4-(1-pyrrolidinyl)butyl] morpholine	
๕๑	เลโวเฟนาซิลมอร์ฟาน (Levophenacymorphan)	๒	(-)-3-hydroxy-N-phenacymorphinan	
๕๒	เลวอร์ฟานอล (Levorphanol)	๒	(-)-3-hydroxy-N-methylmorphinan	
๕๓	ฝิ่นยา (Medicinal Opium)	๒	-	
๕๔	เมทาโซซีน (Metazocine)	๒	2'-hydroxy-2,5,9-trimethyl-6,7- benzomorphan	
๕๕	เมทาโดน (Methadone)	๒	6-dimethylamino-4,4-diphenyl-3- heptanone	



ลำดับที่	ชื่อยาเสพติดให้โทษ	ประเภท	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
๕๖	เมทาโดน-อินเตอร์มีเดียต (Methadone Intermediate)	๒	4-cyano-2-dimethylamino-4,4-diphenylbutane	
๕๗	เมทิลเดซอร์ฟิน (Methyl-desorphine)	๒	6-methyl-delta-6-deoxymorphine	
๕๘	เมทิลไดไฮโดรมอร์ฟิน (Methyldihydromorphine)	๒	6-methyldihydromorphine	
๕๙	เมทอพอน (Metopon)	๒	5-methyldihydromorphinone	
๖๐	โมราไมด์-อินเตอร์มีเดียต (Moramide-Intermediate)	๒	2-methyl-3-morpholino-1,1-diphenylpropanecarboxylic acid	
๖๑	มอร์เฟอร์ดิน (Morpheridine)	๒	1-(2-morpholinoethyl)-4-phenylpiperidine-4-carboxylic acid ethyl ester	
๖๒	มอร์ฟิน (Morphine)	๒	3,6-dihydroxy-N-methyl-4,5-epoxy-morphinen-7	
๖๓	มอร์ฟิน เมโทโบรไมด์ (Morphine Methobromide) และอนุพันธ์อื่นของมอร์ฟินที่มีไนโตรเจน วาเลนซี ๕ รวมทั้งอนุพันธ์ของมอร์ฟิน- เอ็น-ออกไซด์ (Morphine-N-Oxide) เช่น โคเดอิน-เอ็น-ออกไซด์ (Codeine-N-Oxide)	๒	-	
๖๔	มอร์ฟิน เอ็น ออกไซด์ (Morphine-N-Oxide)	๒	3,6-dihydroxy-N-methyl-4,5-epoxy-morphinen-7-N-oxide	
๖๕	ไมโรฟิน (Myrophine)	๒	myristylbenzyl-morphine	
๖๖	นิโคโคดีน (Nicocodine)	๒	6-nicotinylcodeine หรือ 6-(pyridine-3-carboxylic acid)-codeine ester	
๖๗	นิโคไดโคดีน (Nicodicodine)	๒	6-nicotinyldihydrocodeine หรือ Nicotinic acid ester of dihydrocodeine	
๖๘	นิโคมอร์ฟิน (Nicomorphine)	๒	3,6-dinicotinylmorphine	
๖๙	นอราซีเมทาโดล (Noracymethadol)	๒	(±)-Alpha-3-acetoxy-6-methylamino-4,4-di-phenylheptane	
๗๐	นอร์โคเดอิน (Norcodeine)	๒	N-demethylcodeine	
๗๑	นอร์เลเวอร์ฟานอล (Norlevorphanol)	๒	(-)-3-hydroxymorphinan	



ลำดับที่	ชื่อยาเสพติดให้โทษ	ประเภท	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
๗๒	นอร์เมทาโดน (Normethadone)	๒	6-dimethylamino-4,4-diphenyl-3-hexanone	
๗๓	นอร์มอร์ฟีน (Normorphine)	๒	demethylmorphine หรือ N-demethylated morphine	
๗๔	นอร์พิพาโนน (Norpipanone)	๒	4,4-diphenyl-6-piperidino-3-hexanone	
๗๕	ออกซิโคโดน (Oxycodone)	๒	14-hydroxydihydrocodeinone	
๗๖	ออกซิเมอร์โฟน (Oxymorphone)	๒	14-hydroxydihydromorphinone	
๗๗	เพทิดีน (Pethidine)	๒	1-methyl-4-phenylpiperidine-4-carboxylic acid ethyl ester	
๗๘	เพทิดีน-อินเตอร์มีเดียต-เอ (Pethidine-Intermediate-A)	๒	4-cyano-1-methyl-4-phenylpiperidine	
๗๙	เพทิดีน-อินเตอร์มีเดียต-บี (Pethidine-Intermediate-B)	๒	4-phenylpiperidine-4-carboxylic acid ethyl ester	
๘๐	เพทิดีน-อินเตอร์มีเดียต-ซี (Pethidine-Intermediate-C)	๒	1-methyl-4-phenylpiperidine-4-carboxylic acid	
๘๑	เฟนาดอกโซน (Phenadoxone)	๒	6-morpholino-4,4-diphenyl-3-heptanone	
๘๒	เฟแนมโพรไมด์ (Phenampromide)	๒	N-(1-methyl-2-iperidinoethyl) propionanilide	
๘๓	เฟนาโซซีน (Phenazocine)	๒	2-hydroxy-5,9-dimethyl-2-phenethyl-6,7-benzomorphan	
๘๔	เฟโนมอร์ฟาน (Phenomorphane)	๒	3-hydroxy-N-phenethyl-morphinan	
๘๕	เฟโนเพอริดีน (Phenoperidine)	๒	1-(3-hydroxy-3-phenylpropyl)-4-phenylpiperidine-4-carboxylic acid ethyl ester	
๘๖	ฟอลโคดีน (Pholcodine)	๒	morpholinylethylmorphine	
๘๗	พิมิโนดีน (Piminodine)	๒	4-phenyl-1-(3-phenylaminopropyl)piperidine-4-carboxylic acid ethyl ester	
๘๘	พิริทราไมด์ (Piritramide)	๒	1-(3-cyano-3,3-diphenylpropyl)-4-(1-piperidino)-piperidine-4-carboxylic acid amide	
๘๙	โพรเซพทาซีน (Proheptazine)	๒	1,3-dimethyl-4-phenyl-4-propionoxyazacycloheptane	



ลำดับที่	ชื่อยาเสพติดให้โทษ	ประเภท	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
๙๐	โพรเพอริดีน (Properidine)	๒	1-methyl-4-phenylpiperidine-4-carboxylic acid isopropyl ester	
๙๑	โพรพิแรม (Propiram)	๒	N-1-methyl-2-piperidinoethyl-N-2-pyridylpropionamide	
๙๒	ราเซเมทอร์ฟาน (Racemethorphan)	๒	(±)-3-methoxy-N-methylmorphinan	
๙๓	ราเซโมราไมด์ (Racemoramide)	๒	(±)-4-[2-methyl-4-oxo-3,3-diphenyl-4-(1-pyrrolidinyl)-butyl]-morpholine	
๙๔	ราเซมอร์ฟาน (Racemorphan)	๒	(±)-3-hydroxy-N-methylmorphinan	
๙๕	ซูเฟนทานิล (Sufentanil)	๒	N-{4-(methoxymethyl)-1-[2-(2-thienyl)-ethyl]-4-piperidyl}propionanilide	
๙๖	เทบาคอน (Thebacon)	๒	acetyldihydrocodeinone	
๙๗	เทบาอิน (Thebaine)	๒	3,6-dimethoxy-N-methyl-4,5-epoxymorphinadien-6,8	
๙๘	ไทลิดีน (Tilidine)	๒	(±)-ethyl trans-2-(dimethylamino)-1-phenyl-3-cyclohexene-1-carboxylate	
๙๙	ไทรเมเพอริดีน (Trimeperidine)	๒	1,2,5-trimethyl-4-phenyl-4-propionoxypiperidine	
๑๐๐	ฝิ่น ซึ่งหมายถึง ฝิ่นดิบ ฝิ่นสุก หรือมูลฝิ่น	๒		
๑๐๑ ^{๑๙}	เรมิเฟนทานิล (Remifentanil)	๒	4-(Methoxycarbonyl)-4-[(1-oxopropyl)phenylamino]-1-piperidinepropanoic acid methyl ester	
๑๐๒ ^{๑๙}	พืชโคคา (Coca bush, The plant of any species of the genus Erythroxylon) ซึ่งหมายความรวมถึงทุกส่วนของพืชโคคา เช่น ลำต้น ใบ ดอก ผล เมล็ด และราก	๒		
๑๐๓ ^{๑๙}	ออริพาวีน (Oripavine)	๒	(5R)-6,7,8,14-tetrahydro-4,5-epoxy-6-methoxy-17-methylmorphinan-3-ol	

^{๑๙} เพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๕๐) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๑ ง ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๒

^{๑๙} เพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๗๐) พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๔๑ ง ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๔

^{๑๙} เพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ระบุชื่อและประเภทยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๙) ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๙ ตอนที่พิเศษ ๕๖ ง ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๕



ลำดับที่	ชื่อยาเสพติดให้โทษ	ประเภท	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
	ยาเสพติดให้โทษประเภท ๔			
๑	อะเซติก แอนไฮไดรด์ (Acetic Anhydride)	๔	acetic oxide	
๒	อะเซทิล คลอไรด์ (Acetyl Chloride)	๔	ethanoyl chloride	
๓	แอนทรานิลิก กรด (Anthranilic Acid)	๔	2-aminobenzoic acid	
๔	คลอซูโดอีเฟดรีน (Chlorpseudoephedrine)	๔	1-phenyl-1-chloro-2-methylaminopropane	
๕ ^{๒๐}	ยกลีก			
๖ ^{๒๑}	ยกลีก			
๗	เอทิลิดีน ไดอะเซเตต (Ethylidine Diacetate)	๔	1,1-ethanediol diacetate	
๘	ไอโซซาฟรอล (Isosafrole)	๔	(1,3-benzodioxole, 5-(1-propenyl)-)	
๙	ไลเซอร์จิก กรด (Lysergic Acid)	๔	((8β)-9,10-didehydro-6-methylergoline-8-carboxylic acid)	
๑๐	๓,๔-เมทิลีนไดออกซีเฟนิล-๒-โพรพาโนน (3,4-Methylenedioxyphenyl-2-propanone)	๔	(2-propanone, 1-[3,4(methylenedioxy)phenyl]-)	
๑๑	เอ็น-อะเซทิลแอนทรานิลิก กรด (N-acetyl-anthranilic Acid)	๔	benzoic acid, 2-(acetyl-amino)-	
๑๒	๑-เฟนิล-๒-โพรพาโนน (1-phenyl-2-propanone)	๔	1-phenyl-2-propanone	
๑๓	เฟนิลอะเซติก กรด (Phenylacetic Acid)	๔	benzeneacetic acid	
๑๔	ไพเพอราโนล (Piperonal)	๔	(1,3-benzodioxole-5-carboxaldehyde)	
๑๕ ^{๒๒}	ซาฟรอล (Safrole)	๔	(1,3-benzodioxole, 5-(2-propenyl)-)	ยกเว้นการผลิต จำหน่าย นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครอง เพื่อรวมถึงส่วนต่าง ๆ ของพืชที่มีซาฟรอล และน้ำมันจากพืชที่มี

^{๒๐} ยกลีกโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุขฉบับที่ ๑๕๐ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๑ ง ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๒

^{๒๑} ยกลีกโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุขฉบับที่ ๑๕๐ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๑ ง ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๒

^{๒๒} ยกลีกและเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ระบุชื่อและประเภทยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๘) ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖ ตอนพิเศษ ๑๕๗ ง ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๒



ลำดับที่	ชื่อยาเสพติดให้โทษ	ประเภท	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
				ชาพรอล โดยต้องมีฉลากหรือข้อความระบุว่า เป็นน้ำมันจากพืช และมีวัตถุประสงค์ เพื่อใช้ประโยชน์ ในกิจการ ตามกฎหมายว่าด้วยยา กฎหมายว่าด้วยอาหาร กฎหมายว่าด้วยเครื่องสำอางหรือกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการนำผ่านน้ำมันจากพืชที่มีชาพรอล ซึ่งต้องดำเนินการ ตามมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒
๑๖ ^{๒๐๓}	อีลิโมคลาวีน (Elymoclavine) รวมทั้งอนุพันธ์ต่างๆ เกลือเอสเทอร์ และอีเทอร์ใดๆ ของยาเสพติดให้โทษดังกล่าว	๔	8,9-Didehydro-6-methylergoline-8-methanol	เว้นแต่อีลิโมคลาวีน (Elymoclavine) ซึ่งเป็นส่วนผสมในตำรับที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นยาตาม กฎหมายว่าด้วยยาหรือขึ้นทะเบียนเป็นวัตถุตำรับตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท
๑๗ ^{๒๐๔}	เออร์โกคอร์นีน (Ergocornine) รวมทั้งอนุพันธ์ต่างๆ เกลือเอสเทอร์ และอีเทอร์ใดๆ ของยาเสพติดให้โทษดังกล่าว	๔	(5' α)-12'-Hydroxy-2',5'-bis (1-methylethyl) ergotaman-3', 6', 18-trione	เว้นแต่เออร์โกคอร์นีน (Ergocornine) ซึ่งเป็นส่วนผสมในตำรับที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นยาตาม กฎหมายว่าด้วยยาหรือขึ้นทะเบียนเป็นวัตถุตำรับตามกฎหมายว่า

^{๒๐๓-๒๐๔} เพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุขฉบับที่ ๑๕๐ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๑ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๒



ลำดับที่	ชื่อยาเสพติดให้โทษ	ประเภท	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
				ด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ ต่อจิตและประสาท
๑๘ ^{๒๔}	เออร์โกคริสทีน (Ergocristine) รวมทั้ง อนุพันธ์ต่างๆ เกลือเอสเทอร์ และอีเทอร์ใดๆ ของยาเสพติดให้โทษดังกล่าว	๔	12'-Hydroxy-2'-(1-methylethyl)-5'-(phenylmethyl) ergotaman-3',6',18- trione	เว้นแต่เออร์โกคริสทีน (Ergocristine) ซึ่งเป็นส่วน ผสมในตำรับที่ได้ขึ้น ทะเบียนเป็นยาตาม กฎหมายว่าด้วยยาหรือ ขึ้นทะเบียนเป็นวัตถุ ตำรับตามกฎหมายว่า ด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อ จิตและประสาท
๑๙ ^{๒๖}	เออร์โกคริสทีนีน (Ergocristinine) รวมทั้งอนุพันธ์ต่างๆ เกลือเอสเทอร์ และ อีเทอร์ใดๆ ของยาเสพติดให้โทษดังกล่าว	๔	12'-Hydroxy-2'-(1-methylethyl)-5'β- (phenylmethyl)-8α-ergotaman-3',6', 18-trione	เว้นแต่เออร์โกคริสทีนีน (Ergocristinine) ซึ่งเป็น ส่วนผสมในตำรับที่ได้ ขึ้นทะเบียนเป็นยาตาม กฎหมายว่าด้วยยาหรือ ขึ้นทะเบียนเป็นวัตถุ ตำรับตามกฎหมายว่า ด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อ จิตและประสาท
๒๐ ^{๒๗}	อัลฟาเออร์โกคริปทีน (α-Ergocryptine) รวมทั้งอนุพันธ์ต่างๆ เกลือเอสเทอร์ และ อีเทอร์ใดๆ ของยาเสพติดให้โทษดังกล่าว	๔	(5'α)-12'-Hydroxy-2'-(1-methylethyl)- 5'-(2-methylpropyl) ergotaman-3', 6',18-trione	เว้นแต่อัลฟาเออร์โกคริปทีน (α-Ergocryptine) ซึ่งเป็นส่วนผสมในตำรับ ที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นยา ตามกฎหมายว่าด้วยยา หรือขึ้นทะเบียนเป็น วัตถุตำรับตามกฎหมาย ว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ ต่อจิตและประสาท

^{๒๔-๒๗} เพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุขฉบับที่ ๑๕๐ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๑ ง
ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๒



ลำดับที่	ชื่อยาเสพติดให้โทษ	ประเภท	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
๒๑ ^{๒๔}	เบต้าเออร์โกคริปทีน (β -Ergocryptine) รวมทั้งอนุพันธ์ต่างๆ เกลือเอสเทอร์ และอีเทอร์ใดๆ ของยาเสพติดให้โทษดังกล่าว	๔	[5' α (s)]-12'-Hydroxy-2'- α -(1-methylethyl)-5'-(1-methylpropyl) ergotaman-3',6',18-trione	เว้นแต่เบต้าเออร์โกคริปทีน (β -Ergocryptine) ซึ่งเป็นส่วนผสมในตำรับที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นยาตามกฎหมายว่าด้วยยาหรือขึ้นทะเบียนเป็นวัตถุตำรับตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท
๒๒ ^{๒๔}	อัลฟาเออร์โกคริปทีนีน (α -Ergocryptinine) รวมทั้งอนุพันธ์ต่างๆ เกลือเอสเทอร์ และอีเทอร์ใดๆ ของยาเสพติดให้โทษดังกล่าว	๔	12'-Hydroxy-2'-(1-methylethyl)-5' α -(2-methylpropyl)-8 α -ergotaman-3',6',18-trione	เว้นแต่อัลฟาเออร์โกคริปทีนีน (β -Ergocryptinine) ซึ่งเป็นส่วนผสมในตำรับที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นยาตามกฎหมายว่าด้วยยาหรือขึ้นทะเบียนเป็นวัตถุตำรับตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท
๒๓ ^{๒๔}	เบต้าเออร์โกคริปทีนีน (β -Ergocryptinine) รวมทั้งอนุพันธ์ต่างๆ เกลือเอสเทอร์ และอีเทอร์ใดๆ ของยาเสพติดให้โทษดังกล่าว	๔	12'-Hydroxy-2'-(1-methylethyl)-5' α -(1-methylpropyl)-85' α -ergotaman-3',6',18-trione	เว้นแต่เบต้าเออร์โกคริปทีนีน (β -Ergocryptinine) ซึ่งเป็นส่วนผสมในตำรับที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นยาตามกฎหมายว่าด้วยยาหรือขึ้นทะเบียนเป็นวัตถุตำรับตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท
๒๔ ^{๒๔}	เออร์โกเมทริน (Ergometrine) รวมทั้งอนุพันธ์ต่างๆ เกลือเอสเทอร์ และอีเทอร์ใดๆ ของยาเสพติดให้โทษดังกล่าว	๔	[8 β (s)]-9,10-Didehydro-N-(2-hydroxy-1-methylethyl)-6-methylergoline-8-carboxamide	เว้นแต่เออร์โกเมทริน (Ergometrine) ซึ่งเป็นส่วนผสมในตำรับที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นยาตามกฎหมายว่าด้วยยาหรือขึ้นทะเบียนเป็นวัตถุตำรับตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

^{๒๔-๓๑๑}เพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุขฉบับที่ ๑๕๐ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๑ ง ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๒



ลำดับที่	ชื่อยาเสพติดให้โทษ	ประเภท	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
๒๕ ^{๓๖}	เออร์โกเมทรินีน (Ergometrine) รวมทั้งอนุพันธ์ต่างๆ เกลือเอสเทอร์ และอีเทอร์ไคย ของยาเสพติดให้โทษดังกล่าว	๔	[8 α (s)]-9,10-Didehydro-N-(2-hydroxy-1-methylethyl)-6-methylergolinecarboxamide	เว้นแต่เออร์โกเมทรินีน (Ergometrine) ซึ่งเป็นส่วนผสมในตำรับที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นยาตามกฎหมายว่าด้วยยาหรือขึ้นทะเบียนเป็นวัตถุตำรับตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท
๒๖ ^{๓๗}	เออร์โกซีน (Ergosine) รวมทั้งอนุพันธ์ต่างๆ เกลือเอสเทอร์ และอีเทอร์ไคย ของยาเสพติดให้โทษดังกล่าว	๔	12'-Hydroxy-2'-methyl-5' α -(2-methylpropyl) ergotaman-3',6', 18-trione	เว้นแต่เออร์โกซีน (Ergosine) ซึ่งเป็นส่วนผสมในตำรับที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นยาตามกฎหมายว่าด้วยยาหรือขึ้นทะเบียนเป็นวัตถุตำรับตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท
๒๗ ^{๓๘}	เออร์โกซินีน (Ergosinine) รวมทั้งอนุพันธ์ต่างๆ เกลือเอสเทอร์ และอีเทอร์ไคย ของยาเสพติดให้โทษดังกล่าว	๔	12'-Hydroxy-2'-methyl-5' α -(2-methylpropyl)-8 α -ergotaman-3',6', (18-trione	เว้นแต่เออร์โกซินีน (Ergosinine) ซึ่งเป็นส่วนผสมในตำรับที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นยาตามกฎหมายว่าด้วยยาหรือขึ้นทะเบียนเป็นวัตถุตำรับตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท
๒๘ ^{๓๙}	เออร์โกสเตอรอล (Ergosterol) รวมทั้งอนุพันธ์ต่างๆ เกลือเอสเทอร์ และอีเทอร์ไคย ของยาเสพติดให้โทษดังกล่าว	๔	(3 β ,22E)-Ergosta-5,7,22-trien-3-ol	เว้นแต่เออร์โกสเตอรอล (Ergosterol) ซึ่งเป็นส่วนผสมในตำรับที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นยาตามกฎหมายว่าด้วยยาหรือขึ้นทะเบียนเป็นวัตถุตำรับตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

^{๓๖-๓๙} เพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุขฉบับที่ ๑๕๐ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๑ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๒



ลำดับที่	ชื่อยาเสพติดให้โทษ	ประเภท	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
๒๙ ^{๓๖}	เออร์โกตามีน (Ergotamine) รวมทั้งอนุพันธ์ต่าง ๆ เกลือเอสเทอร์ และอีเทอร์ใด ๆ ของยาเสพติดให้โทษดังกล่าว	๔	12'-Hydroxy-2'-methyl-5' α -(phenylmethyl) ergotaman-3',6',18-trione	เว้นแต่เออร์โกตามีน (Ergotamine) ซึ่งเป็นส่วนผสมในตำรับที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นยาตามกฎหมายว่าด้วยยาหรือขึ้นทะเบียนเป็นวัตถุตำรับตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท
๓๐ ^{๓๗}	เออร์โกตามีนีน (Ergotaminine) รวมทั้งอนุพันธ์ต่าง ๆ เกลือ เอสเทอร์ และอีเทอร์ใด ๆ ของยาเสพติดให้โทษดังกล่าว	๔	12'-Hydroxy-2'-methyl-5' α -(phenylmethyl)-8 α -ergotaman-3',6',18-trione	เว้นแต่เออร์โกตามีนีน (Ergotaminine) ซึ่งเป็นส่วนผสมในตำรับที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นยาตามกฎหมายว่าด้วยยาหรือขึ้นทะเบียนเป็นวัตถุตำรับตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท
๓๑ ^{๓๘}	เออร์โกไทโอเนอิน (Ergothioneine) รวมทั้งอนุพันธ์ต่าง ๆ เกลือเอสเทอร์ และอีเทอร์ใด ๆ ของยาเสพติดให้โทษดังกล่าว	๔	(S)- α -Carboxy-2,3-dihydro-N,N,N-trimethyl-2-thioxo-1H-imidazole-4-ethanaminium inner salt	เว้นแต่เออร์โกไทโอเนอิน (Ergothioneine) ซึ่งเป็นส่วนผสมในตำรับที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นยาตามกฎหมายว่าด้วยยาหรือขึ้นทะเบียนเป็นวัตถุตำรับตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท
๓๒ ^{๓๙}	ไลเซอร์จาไมด์ (Lysergamide) รวมทั้งอนุพันธ์ต่าง ๆ เกลือ เอสเทอร์ และอีเทอร์ใด ๆ ของยาเสพติดให้โทษดังกล่าว	๔	9,10-Didehydro-6-methylergoline-8 β -carboxamide	เว้นแต่ไลเซอร์จาไมด์ (Lysergamide) ซึ่งเป็นส่วนผสมในตำรับที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นยาตามกฎหมายว่าด้วยยาหรือขึ้นทะเบียนเป็นวัตถุตำรับตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

^{๓๖-๓๙} เพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุขฉบับที่ ๑๕๐ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๑ ง ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๒



ลำดับที่	ชื่อยาเสพติดให้โทษ	ประเภท	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
	ยาเสพติดให้โทษประเภท ๕			
๑ ^{๔๐}	กัญชา (Cannabis) ซึ่งหมายความว่า รวมถึงทุกส่วนของพืชกัญชา (Cannabis sativa L. และ Cannabis indica Auth) และวัตถุหรือ สารต่างๆ ที่มีอยู่ในพืชกัญชา	๕		ยกเว้นเปลือกแห้ง แก่นลำต้นแห้ง เส้นใยแห้ง และผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากเปลือกแห้ง แก่นลำต้นแห้ง เส้นใยแห้ง
๒	พืชกระท่อม ซึ่งหมายความว่ารวมถึงทุกส่วนของ พืชกระท่อม (Mitragyna speciosa Korth) และวัตถุหรือสารต่างๆ ที่มีอยู่ในพืชกระท่อม เช่นใบ ดอก ยอด ผล อัลคาลอยด์ และลำต้น เป็นต้น	๕		
๓	พืชฝิ่น ซึ่งหมายถึงพืชที่ให้ฝิ่นหรืออัลคาลอยด์ ของฝิ่นเป็นผลผลิตสำคัญ เช่น พืชที่มีชื่อทาง พฤกษศาสตร์ว่า พาวาเวอร์ ซอมนิเฟอร์ม ลินน์ (Papaver somniferum Linn) และ พาวาเวอร์ แบรคทีเอตัม (Papaver bracteatum) หรือที่มีชื่ออื่นในตระกูลเดียวกัน ทั้งนี้ให้หมายความรวมถึงส่วนต่างๆ ของพืช ดังกล่าวด้วย เป็นต้นว่า ฝิ่น ฝิ่น เมล็ดฝิ่น กล้าฝิ่น หรือฟางฝิ่น	๕		
๔	พืชเห็ดขี้ควาย ที่มีชื่อทางพฤกษศาสตร์ว่า ไฮโลไซเบ คิวเบนซิส ซิง (Psilocybe cubensis, Sing) หรือที่มีชื่ออื่นในตระกูลเดียวกัน ซึ่งหมายความว่ารวมถึงพืชที่ให้สาร Psilocybin หรือ Psilocin ทั้งนี้ให้หมายรวมถึงส่วนต่างๆ ของ พืชดังกล่าวด้วย เป็นต้นว่า ดอกเห็ด ก้านเห็ด สปอร์ของเห็ด ดังกล่าว	๕		

^{๔๐} แก้ไขโดย ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ระบุชื่อและประเภทยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๑๒) ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๐ ตอนพิเศษ ๙๓ ง ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖



กฎกระทรวง

ควบคุมการจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓

ตำรับที่มีโคเคอินเป็นส่วนผสม

พ.ศ. ๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ มาตรา ๒๓๗ และมาตรา ๒๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้รับอนุญาตผลิต นำเข้า จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ตำรับที่มีโคเคอินเป็นส่วนผสม ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) การจำหน่ายให้จำหน่ายได้เฉพาะแก่สถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลและสถานพยาบาลของรัฐ

(๒) ในการขนส่งไปนอกสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตผลิต นำเข้า จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย แล้วแต่กรณี และเป็นการขนส่งเพื่อการจำหน่ายตาม (๑) ให้ผู้รับอนุญาตจัดให้มีสำเนาเอกสารกำกับการขนส่งยาเสพติดให้โทษนั้น เพื่อการตรวจสอบระหว่างการขนส่ง โดยเอกสารดังกล่าวอย่างน้อยต้องแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับจำนวนยาเสพติดให้โทษ วันเดือนปี การเป็นเจ้าของผลิตภัณฑ์และระบุผู้รับปลายทางที่ชัดเจน

ข้อ ๒ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป*

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

สุรรัตน์ เกษราพันธุ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐ ตอนที่ ๒๕ ก ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๖



หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎหมายฉบับนี้ คือ โดยที่ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ตำรับที่มีโคเดอีนเป็นส่วนผสม เมื่อได้ใช้ติดต่อกันเป็นเวลานานจะทำให้เกิดการติดยา ต้องใช้ขนาดของยาสูงขึ้นและทำให้เกิดภาวะติดยาได้ ประกอบกับในปัจจุบันพบว่ากลุ่มวัยรุ่นได้มีการนำไปใช้ดื่มเพื่อความสนุกสนาน จึงจำเป็นต้องป้องกันมิให้มีการนำไปใช้ในทางที่ผิดหรือนอกวัตถุประสงค์ทางการแพทย์ อันจะนำไปสู่ปัญหาการระบาดของยาเสพติดให้โทษดังกล่าว โดยสมควรกำหนดให้ผู้รับอนุญาตผลิต นำเข้า จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ตำรับที่มีโคเดอีนเป็นส่วนผสม สามารถจำหน่ายได้เฉพาะให้แก่สถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลและสถานพยาบาลของรัฐเท่านั้น และหากได้ขนส่งยาเสพติดให้โทษประเภทดังกล่าวออกไปนอกสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตผลิต นำเข้า จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ผู้รับอนุญาตต้องจัดให้มีสำเนาเอกสารกำกับ การขนส่งยาเสพติดให้โทษนั้นเพื่อการตรวจสอบระหว่าง การขนส่งไว้ด้วย จึงจำเป็นต้องออกกฎหมายกระรวงนี้



กฎกระทรวง

ว่าด้วยการกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภทและปริมาณยาเสพติดให้โทษ

ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

พ.ศ. ๒๕๔๗^๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ และมาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ มาตรา ๖๓๗ และมาตรา ๖๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ลักษณะ ชนิดและประเภทของยาเสพติดให้โทษ สำหรับความผิดฐานเสพยาเสพติดให้โทษ ตามมาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง ได้แก่ ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ และประเภท ๕ ทุกชนิด ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

ข้อ ๒ ยาเสพติดให้โทษตามข้อ ๑ สำหรับความผิดฐานเสพและมีไว้ในครอบครอง ความผิดฐานเสพ และมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และความผิดฐานเสพและจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษตามมาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง ต้องมีปริมาณดังต่อไปนี้

(๑) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑

(ก) เด็กซิโตร์โลเซอไรด์ หรือ แอล เอส ดี มีปริมาณไม่ถึงสิบห้าหน่วยการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่ถึงสามร้อยมิลลิกรัม

(ข) แอมเฟตามีนหรืออนุพันธ์แอมเฟตามีน มีปริมาณไม่ถึงสิบห้าหน่วยการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่ถึงหนึ่งจุดห้ากรัม

(ค) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ นอกจาก (ก) และ (ข) มีน้ำหนักสุทธิไม่ถึง สามกรัม

(๒) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒

(ก) โคคาอีนมีน้ำหนักสุทธิไม่เกินหกร้อยมิลลิกรัม

(ข) ฝิ่นมีน้ำหนักสุทธิไม่เกินสิบห้ากรัม

^๑ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๑ ตอนที่ ๔๙ ก ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๗



(ค) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ นอกจาก (ก) และ (ข) มีน้ำหนักสุทธิไม่เกินสามกรัม หรือที่เป็นของเหลวมีปริมาตรสุทธิไม่เกินสองร้อยห้าสิบลิลิตร

(๓) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕

(ก) กัญชามีน้ำหนักสุทธิไม่เกินสิบห้ากรัม

(ข) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ นอกจาก (ก) มีน้ำหนักสุทธิไม่เกินหนึ่งร้อยสามสิบห้ากรัม

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๗

สุดารัตน์ เกยุราพันธุ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๙๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ บัญญัติให้กำหนดลักษณะ ชนิด ประเภทและปริมาณของยาเสพติดให้โทษไว้ในกฎกระทรวง เพื่อเปิดโอกาสและจูงใจให้ผู้เสพ ผู้เสพและมีไว้ในครอบครอง ผู้เสพและมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย หรือผู้เสพและจำหน่าย ซึ่งยาเสพติดให้โทษปริมาณน้อย เข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพด้วยความสมัครใจและสามารถกลับเข้าสู่สังคมได้อย่างปกติสุข จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้



กฎกระทรวง

กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการขออนุญาตและการอนุญาต

ผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครอง

ซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑

พ.ศ. ๒๕๔๘^๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ และมาตรา ๑๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ มาตรา ๖๓๗ และมาตรา ๖๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขจะพิจารณาอนุญาตให้ผลิต นำเข้า ส่งออกจำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ได้ เมื่อปรากฏว่าผู้ขออนุญาตเป็นกระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานอื่นของรัฐที่เป็นนิติบุคคลหรือสภากาชาดไทย และมีความประสงค์ที่จะผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ เพื่อประโยชน์ของทางราชการ อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ

(๒) เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์หรือการศึกษาวิจัยทางการแพทย์หรือวิทยาศาสตร์

ข้อ ๒ ในการขออนุญาตผลิต นำเข้า ส่งออกหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ให้หน่วยงานตามข้อ ๑ แจ้งความจำเป็นหนังสือโดยระบุเหตุผลและความจำเป็นแลให้แนบเอกสารหลักฐานสำหรับกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) การขออนุญาตผลิตหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยทางการแพทย์หรือวิทยาศาสตร์ ให้แนบโครงการศึกษาวิจัยซึ่งระบุชื่อ จำนวนหรือปริมาณ และรายละเอียดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ รวมทั้งกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการผลิตหรือการมีไว้ในครอบครอง ภายใต้โครงการศึกษาวิจัยดังกล่าว

^๑ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๑๒๒ ก ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๘



(๒) การขออนุญาตนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ให้แนบเอกสารหลักฐานซึ่งระบุชื่อ จำนวน หรือปริมาณ และรายละเอียดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ รวมทั้งชื่อและที่ตั้งของสถานที่ทำการของผู้ผลิตหรือผู้ส่งออก และวิธีการในการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งยาเสพติดให้โทษ ดังกล่าว แต่ในกรณีที่เป็นการขออนุญาตนำเข้าเพื่อประโยชน์ของทางราชการในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ให้ยกเว้นการแสดงชื่อและที่ตั้งของสถานที่ทำการของผู้ผลิต หรือผู้ส่งออก

(๓) การขออนุญาตส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ให้แนบใบอนุญาตนำเข้าหรือหนังสือรับรองซึ่งออกโดยหน่วยงานของรัฐของประเทศปลายทางผู้รับยาเสพติดให้โทษนั้น ซึ่งระบุชื่อ จำนวนหรือปริมาณ และรายละเอียดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ รวมทั้งชื่อและที่ตั้งของสถานที่ ทำการของผู้นำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษดังกล่าว ทั้งนี้ ผู้ขออนุญาตส่งออกต้องระบุนิติกรรมในการส่งออก ซึ่งยาเสพติดให้โทษนั้นด้วย

ในกรณีที่เป็นการขออนุญาตส่งออกเพื่อประโยชน์ของทางราชการในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ให้ยกเว้นการแสดงหลักฐานตาม (๓) ได้แต่ต้องมีหนังสือจากหน่วยงานของรัฐของประเทศปลายทางที่แสดงความจำนงขอให้ส่งยาเสพติดให้โทษไปยังประเทศนั้น เพื่อประโยชน์ด้านการป้องกันและปราบปรามดังกล่าว

ข้อ ๓ ผู้รับอนุญาตผลิต นำเข้าหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ที่ประสงค์จะขออนุญาตจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ให้แจ้งความจำนงเป็นหนังสือ โดยระบุเหตุผลและความจำเป็นในการขออนุญาต พร้อมทั้งแนบเอกสารหลักฐานแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อ จำนวนหรือปริมาณ ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ที่จะจำหน่าย รวมทั้งชื่อและที่ตั้งของสถานที่ทำการของผู้รับมอบยาเสพติดให้โทษดังกล่าว ทั้งนี้ ให้จำหน่ายแก่หน่วยงานที่ได้รับอนุญาตตามข้อ ๑ เท่านั้น

ข้อ ๔ ในกรณีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้วอนุญาตให้ผู้ขออนุญาตนำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาออกใบอนุญาตเฉพาะคราวเพื่อนำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ดังกล่าว ตามแบบที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยากำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๕ ใบอนุญาตเฉพาะคราวตามข้อ ๔ ต้องมีสำเนาใบอนุญาตอย่างละสี่ฉบับ และมีหมายเลขกำกับไว้ที่สำเนาใบอนุญาต ดังนี้

- (๑) สำเนาใบอนุญาตฉบับที่ ๑ หมายเลข ๑
- (๒) สำเนาใบอนุญาตฉบับที่ ๒ หมายเลข ๒
- (๓) สำเนาใบอนุญาตฉบับที่ ๓ หมายเลข ๓
- (๔) สำเนาใบอนุญาตฉบับที่ ๔ หมายเลข ๔

ข้อ ๖ ใบอนุญาตเฉพาะคราวเพื่อนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ และสำเนาใบอนุญาตดังกล่าวตามข้อ ๕ ให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาดำเนินการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ใบอนุญาตให้มอบแก่ผู้รับอนุญาตเพื่อจัดส่งไปยังเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศที่ส่งออก
- (๒) สำเนาใบอนุญาตหมายเลข ๑ ให้มอบแก่ผู้รับอนุญาตเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐาน



(๓) สำเนาใบอนุญาตหมายเลข ๒ และหมายเลข ๓ ให้ส่งไปยังกรมศุลกากรเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการตรวจสอบ และเมื่อได้มีการนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ตามใบอนุญาตแล้วให้กรมศุลกากรสลักหลังสำเนาใบอนุญาตหมายเลข ๓ ส่งกลับมายังสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ส่วนสำเนาใบอนุญาตหมายเลข ๒ ให้กรมศุลกากรเก็บไว้เป็นหลักฐาน

(๔) สำเนาใบอนุญาตหมายเลข ๔ ให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเก็บไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๗ ใบอนุญาตเฉพาะคราวเพื่อส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ และสำเนาใบอนุญาตดังกล่าวตามข้อ ๕ ให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ใบอนุญาตให้มอบแก่ผู้รับอนุญาตเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐาน

(๒) สำเนาใบอนุญาตหมายเลข ๑ ให้มอบแก่ผู้รับอนุญาตเพื่อส่งไปพร้อมยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ที่ส่งออก

(๓) สำเนาใบอนุญาตหมายเลข ๒ ให้ส่งไปยังเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้รับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้รับได้ทำการตรวจสอบและจัดส่งกลับมา

(๔) สำเนาใบอนุญาตหมายเลข ๓ ให้ส่งไปยังกรมศุลกากรเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการตรวจสอบ

(๕) สำเนาใบอนุญาตหมายเลข ๔ ให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเก็บไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๘ การออกใบอนุญาตเฉพาะคราวเพื่อนำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ตามข้อ ๔ เพื่อประโยชน์ของทางราชการในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ เลขานุการคณะกรรมการอาหารและยาอาจพิจารณาขออนุญาตดำเนินการตามข้อ ๕ ข้อ ๖ หรือข้อ ๗ ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้

ข้อ ๙ ให้ผู้รับอนุญาตรายงานผลการดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตมายังสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาตามแบบและภายในระยะเวลาที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยากำหนด

ข้อ ๑๐ การยื่นขออนุญาตตามกฎหมายนี้ ให้ยื่น ณ กองควบคุมวัตถุเสพติดสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘

อนุทิน ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๕ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ บัญญัติให้การขออนุญาตและการอนุญาตผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์



ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

ฉบับที่ ๖๖ (พ.ศ. ๒๕๒๙)*

เรื่อง กำหนดมาตรฐานว่าด้วยปริมาณ ส่วนประกอบ คุณภาพ
ความบริสุทธิ์ หรือลักษณะอื่นของยาเสพติดให้โทษ
ตลอดจนการบรรจุและการเก็บรักษายาเสพติดให้โทษ
ตามความในพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๘ (๓) แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

การกำหนดหาสารบริสุทธิ์ของฝิ่น ให้กำหนดหาเฉพาะมอร์ฟิน คิดคำนวณเป็นแอนไฮดรีสมอร์ฟิน ที่มีอยู่ในฝิ่น

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๒๙

เทอดพงษ์ ไชยนันทน์

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ รักษาการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๓ ตอนที่ ๒๓ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๙



ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

ฉบับที่ ๙๓ (พ.ศ. ๒๕๓๑)

เรื่อง กำหนดมาตรฐานว่าด้วยปริมาณ ส่วนประกอบ คุณภาพ ความบริสุทธิ์ หรือลักษณะอื่นของยาเสพติดให้โทษ ตลอดจนการบรรจุและการเก็บรักษายาเสพติดให้โทษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๓) แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดมาตรฐานว่าด้วยปริมาณ ส่วนประกอบ คุณภาพ ความบริสุทธิ์ หรือลักษณะอื่นของยาเสพติดให้โทษตลอดจนการบรรจุและการเก็บรักษายาเสพติดให้โทษ ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในตำรา ดังต่อไปนี้

๑. ตำรายาของประเทศไทย ฉบับพิมพ์ครั้งที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๓๐) เล่มที่ ๑ ภาค ๑ (Thai Pharmacopoeia, First Edition (1987), Volume 1, Part 1) ซึ่งจัดพิมพ์โดยกระทรวงสาธารณสุข และฉบับเพิ่มเติม
๒. ตำราอินเตอร์แนซionalฟาร์มาโคเปีย ฉบับพิมพ์ครั้งที่ ๓ (Third edition of the International Pharmacopoeia) และฉบับเพิ่มเติม
๓. ตำราฟาร์มาโคเปียของสหรัฐอเมริกา ฉบับแก้ไขครั้งที่ ๒๑ (ค.ศ. ๑๙๘๕) และฉบับเพิ่มเติม ตำราแนซionalฟอร์มูลารี ฉบับที่ ๑๖ (ค.ศ. ๑๙๘๕) และ ฉบับเพิ่มเติม (The United States Pharmacopoeia twenty-first Revision (1985) and Supplements, The National Formulary, Sixteenth edition (1985) and Supplements)
๔. ตำราบริติชฟาร์มาโคเปียฉบับ ค.ศ. ๑๙๘๐ เล่มที่ ๑ เล่มที่ ๒ และฉบับเพิ่มเติม (British pharmacopoeia 1980 Volume I, Volume II and Addenda)
๕. ตำราฟาร์มาซูติคัลโคเด็กซ์ ฉบับพิมพ์ครั้งที่ ๑๑ และฉบับเพิ่มเติม (The Pharmaceutical Codex Eleventh Edition and Supplements)
๖. ตำราบริติชฟาร์มาโคเปีย (สำหรับสัตว์แพทย์) ค.ศ. ๑๙๘๕ และฉบับเพิ่มเติม (British Pharmacopoeia (Veterinary) 1985 and Supplements)

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๓๑

เทอดพงษ์ ไชยนันทน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๗๖ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๓๑)



ที่ นร ๑๐๖ (๕)/๔๗๒๖-๔๗๓๘

สำนักงาน ป.ป.ส.

ถนนดินแดง เขตพญาไท กทม. ๑๐๔๐๐

๑๕ เมษายน ๒๕๒๙

เรื่อง การคำนวณหาสารบริสุทธิ์ของฝิ่น

เรียน (แจ้งท้าย)

อ้างถึง ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๖๖ (พ.ศ. ๒๕๒๙)

ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่อ้างถึง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๘(๓) แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ และโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษ ได้กำหนดให้คำนวณหาสารบริสุทธิ์ของฝิ่น โดยถือเอาปริมาณของแอนไฮดริสมอร์ฟีนที่มีอยู่ในฝิ่นนั้น

ฉะนั้น เพื่อให้การตรวจหาสารบริสุทธิ์ของฝิ่นเป็นไปตามประกาศดังกล่าว สำนักงาน ป.ป.ส. จึงได้จัดประชุมผู้แทนสถานตรวจพิสูจน์ประกอบด้วยผู้แทนจากกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กรมตำรวจ* สำนักงาน ป.ป.ส. กรมอัยการ* กรมสรรพสามิต และสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๒๙ เพื่อกำหนดปริมาณฝิ่นที่จำเป็นจะต้องคำนวณหาสารบริสุทธิ์ ซึ่งที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีมติให้คำนวณหาสารบริสุทธิ์จากของกลางฝิ่นที่มีปริมาณสุทธิตั้งแต่ ๕๐๐ กรัมขึ้นไป ฝิ่นที่มีปริมาณไม่ถึง ๕๐๐ กรัมให้สถานตรวจพิสูจน์ทุกแห่งทำการตรวจพิสูจน์เฉพาะด้านคุณภาพวิเคราะห์ได้โดยไม่ต้องส่งไปตรวจพิสูจน์ด้านปริมาณวิเคราะห์ที่กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กรมตำรวจ หรือสำนักงาน ป.ป.ส.

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการตามมติดังกล่าวด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

พลตำรวจตรี ขวลิต ยอดมณี

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

* ปัจจุบัน คือ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

* ปัจจุบัน คือ สำนักงานอัยการสูงสุด



ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

(ฉบับที่ ๑๘๐) พ.ศ. ๒๕๕๕*

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดปริมาณยาเสพติด

ให้โทษในประเภท ๓ ตำรับที่มีโคเดอีนเป็นส่วนผสม

ที่ผู้อนุญาตจะอนุญาตให้ผลิตหรือนำเข้า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดปริมาณยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ตำรับที่มีโคเดอีนเป็นส่วนผสม ที่ผู้อนุญาตจะอนุญาตให้ผลิตหรือนำเข้าเพื่อประโยชน์ในการควบคุมปริมาณตามความเหมาะสมและจำเป็นที่ต้องใช้ในการทางการแพทย์ และมีให้แพร่ระบาดไปใช้ในทางที่ผิด อันเป็นการควบคุมปริมาณยาเสพติดให้โทษให้มีประสิทธิภาพ รัดกุมและเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๕) แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ มาตรา ๖๓๗ และมาตรา ๖๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในการผลิตหรือนำเข้ายาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ตำรับที่มีโคเดอีนเป็นส่วนผสมของผู้รับอนุญาตผลิตหรือนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งความจำนง พร้อมทั้งเหตุผลและหลักฐานความจำเป็น รวมทั้งปริมาณที่จะผลิตหรือนำเข้าประจำปีต่อเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา

ข้อ ๒ ให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษ พิจารณาจำนวนปริมาณยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ตำรับที่มีโคเดอีนเป็นส่วนผสมที่จะอนุญาตให้ผลิตหรือนำเข้าประจำปี ทั้งนี้ต้องคำนึงถึง

(๑) การแพร่กระจายของยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ตำรับที่มีโคเดอีนเป็นส่วนผสม และความจำเป็นที่ต้องการใช้ในการทางการแพทย์

(๒) การจัดทำบัญชีรับจ่ายยาเสพติดให้โทษของผู้รับอนุญาต

(๓) เหตุผลความจำเป็นในการผลิตหรือนำเข้า

(๔) ประวัติการประกอบธุรกิจและการปฏิบัติตามกฎหมายของผู้รับอนุญาต

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙ ตอนพิเศษ ๑๒๖ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๕



ข้อ ๓ ในกรณีผู้รับอนุญาตผลิตหรือนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ มีความจำเป็นที่จะต้องผลิตหรือนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ดำรับที่มีโคเคอินเป็นส่วนผสมเพิ่มเติมจากปริมาณที่ได้รับอนุญาตประจำปีในข้อ ๒ ให้ผู้รับอนุญาตแจ้งความจำเป็นเป็นหนังสือพร้อมทั้งเหตุผลและหลักฐานความจำเป็น จำนวนปริมาณที่จะผลิตหรือนำเข้าต่อเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาและให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษพิจารณาโดยคำนึงถึงเหตุผลความจำเป็นและข้อมูลอื่นประกอบตามที่ระบุไว้ในข้อ ๒

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

สุชาติพันธุ์ เกตุราพันธ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข



ประกาศกระทรวงสาธารณสุข
(ฉบับที่ ๑๘๑) พ.ศ. ๒๕๔๕*

เรื่อง กำหนดจำนวนยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ตำรับที่มีโคเดอีน
เป็นส่วนผสมที่ให้สันนิษฐานว่ามีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดจำนวนยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ตำรับที่มีโคเดอีนเป็นส่วนผสม
ที่ให้สันนิษฐานว่ามีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย เพื่อเป็นมาตรการควบคุมมิให้มีการครอบครองยาเสพติด
ให้โทษในประเภท ๓ เหล่านี้มากเกินไปจนความจำเป็นต้องใช้ทางการแพทย์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มี
บทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑
มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ มาตรา ๖๓๗ และมาตรา ๖๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

การมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ตำรับที่มีโคเดอีนเป็นส่วนผสมเกิน จำนวน
๒๕๐ มิลลิกรัม หรือ ๓๐ เม็ด หรือ ๓๐ แคปซูล ให้สันนิษฐานว่ามีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

สุธารัตน์ เกยุราพันธุ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙ ตอนพิเศษ ๑๒๖ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๕



ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

(ฉบับที่ ๑๘๓) พ.ศ. ๒๕๔๖*

เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และกำหนดอำนาจหน้าที่
เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้บุคคลซึ่งดำรงตำแหน่งใดหรือระดับใดเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ และกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าว ตำแหน่งใดหรือระดับใดมีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติการตามที่กฎหมายกำหนดไว้ทั้งหมดหรือบางส่วน เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ กำกับดูแล และแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ และมาตรา ๔๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบด้วยมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ มาตรา ๒๓๗ และมาตรา ๒๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๔๘) พ.ศ. ๒๕๔๑ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

(๒) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๕๙) พ.ศ. ๒๕๔๒ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ (เพิ่มเติมฉบับที่ ๑) ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๒

ข้อ ๒ แต่งตั้งให้บุคคลซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยให้มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่งทั้งหมด

- (๑) ปลัดกระทรวงสาธารณสุข
- (๒) รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข
- (๓) ผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม ๑๒๐ ตอนพิเศษ ๗๒ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๖



- (๔) สาธารณสุขนิเทศก์
 - (๕) อธิบดีกรมการแพทย์
 - (๖) รองอธิบดีกรมการแพทย์
 - (๗) อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
 - (๘) รองอธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
 - (๙) อธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ
 - (๑๐) รองอธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ
 - (๑๑) อธิบดีกรมสุขภาพจิต
 - (๑๒) รองอธิบดีกรมสุขภาพจิต
 - (๑๓) เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา
 - (๑๔) รองเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา
 - (๑๕) ผู้ว่าราชการจังหวัด
 - (๑๖) รองผู้ว่าราชการจังหวัด
 - (๑๗) นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด
 - (๑๘) นายแพทย์ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
 - (๑๙) ผู้อำนวยการสำนักยาและวัตถุเสพติด กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
 - (๒๐) ผู้อำนวยการศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
 - (๒๑) ผู้อำนวยการกองควบคุมวัตถุเสพติด สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
 - (๒๒) ผู้อำนวยการกองควบคุมยา สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
 - (๒๓) ผู้อำนวยการกองงานด้านอาหารและยา สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
 - (๒๔) ผู้อำนวยการกองส่งเสริมงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ ในส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
 - (๒๕) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลของรัฐ
 - (๒๖) เกสัชกร นักเทคนิคการแพทย์และเจ้าพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ ตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไป
- โรงพยาบาลของรัฐ
- (๒๗) เกสัชกรและนักวิทยาศาสตร์การแพทย์ ตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไป กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
 - (๒๘) พนักงานของรัฐตำแหน่งเกสัชกร ตั้งแต่ระดับ ๓ พ ขึ้นไป กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
 - (๒๙) เกสัชกร และนักวิชาการอาหารและยา ตั้งแต่ระดับ ๓ พ ขึ้นไป สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
 - (๓๐) พนักงานของรัฐตำแหน่งเกสัช ตั้งแต่ระดับ ๓ พ ขึ้นไป สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
 - (๓๑) เกสัชกรกลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภคและเกสัชสาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
 - (๓๒) พนักงานของรัฐตำแหน่งเกสัชกร ตั้งแต่ระดับ ๓ พ ขึ้นไป สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดและโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข



ข้อ ๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามประกาศนี้ต้องมีเอกสารมอบหมายประจำตัวตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด เพื่อแสดงว่าเป็นผู้ได้รับมอบหมายในการปฏิบัติภารกิจดังกล่าว

ข้อ ๔ การใช้อำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) และ (๕) ของพนักงาน เจ้าหน้าที่ระดับ ๓-๖ หรือ ๓พ-๖พ ต้องได้รับอนุมัติจากหัวหน้าหน่วยงานซึ่งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ กองหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด หรือผู้อำนวยการโรงพยาบาลแล้วแต่กรณี

ข้อ ๕ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

สุดารัตน์ เกตุราพันธุ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข



ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

(ฉบับที่ ๑๘๔) พ.ศ. ๒๕๕๖*

เรื่อง กำหนดอำนาจหน้าที่ของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ

หรือพนักงานเจ้าหน้าที่

เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ ตำแหน่งใด ระดับใด หรือชั้นยศใด มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติการตามกฎหมายกำหนดไว้ทั้งหมดหรือบางส่วน เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ กำกับดูแล และแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ และมาตรา ๕๘/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ มาตรา ๖๓๗ และมาตรา ๖๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กำหนดให้บุคคลดังต่อไปนี้ มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติการตามมาตรา ๕๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕

(๑) ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

(๒) ข้าราชการตำรวจ นอกจากที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษไว้แล้ว ซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป

(๓) ข้าราชการสังกัดกระทรวงมหาดไทย ซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้

(๓.๑) ปลัดกระทรวงมหาดไทย

(๓.๒) รองปลัดกระทรวงมหาดไทย

(๓.๓) ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย

(๓.๔) ผู้ช่วยปลัดกระทรวงมหาดไทย

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม ๑๒๐ ตอนพิเศษ ๗๒ ง ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖



- (๓.๕) อธิบดีกรมการปกครอง
- (๓.๖) รองอธิบดีกรมการปกครอง
- (๓.๗) ผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง
- (๓.๘) ผู้อำนวยการสำนักงานและนิติการ กรมการปกครอง
- (๓.๙) ผู้อำนวยการส่วนการสอบสวนและรักษาความสงบ
สำนักงานการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง
- (๓.๑๐) ผู้อำนวยการส่วนอำนวยความสะดวก
สำนักงานการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง
- (๓.๑๑) หัวหน้ากลุ่มงานนิติการ สำนักงานการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง
- (๓.๑๒) หัวหน้ากลุ่มทุกกลุ่มในสำนักงานการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง
- (๓.๑๓) ผู้อำนวยการสำนักอำนาจการกองอาสารักษาดินแดน กรมการปกครอง
- (๓.๑๔) ผู้อำนวยการส่วนยุทธการและข่าว สำนักอำนาจการกองอาสารักษาดินแดน กรมการปกครอง
- (๑.๑๕) ผู้อำนวยการส่วนกำลังพลและส่งกำลังบำรุง สำนักอำนาจการกองอาสารักษาดินแดน
กรมการปกครอง
- (๑.๑๖) ผู้อำนวยการส่วนปฏิบัติการพิเศษ สำนักอำนาจการกองอาสารักษาดินแดน
กรมการปกครอง
- (๑.๑๗) ปลัดจังหวัด
- (๑.๑๘) หัวหน้ากลุ่มงานปกครองจังหวัด
- (๑.๑๙) จำจังหวัด (หัวหน้ากลุ่มปกครองและอำนวยความสะดวก)
- (๓.๒๐) ป้องกันจังหวัด (หัวหน้าฝ่ายความมั่นคง)
- (๓.๒๑) นายอำเภอ
- (๓.๒๒) ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ
- (๓.๒๓) ปลัดอำเภอ

ข้อ ๒ ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามประกาศนี้
ต้องมีเอกสารมอบหมายประจำตัวตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดเพื่อแสดงว่าเป็นผู้ได้รับมอบหมาย
ในการปฏิบัติภารกิจดังกล่าว

ข้อ ๓ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

สุดารัตน์ เกตุราพันธ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข



ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

(ฉบับที่ ๑๘๕) พ.ศ. ๒๕๕๖ *

เรื่อง การออกเอกสารมอบหมายให้ไว้ประจำตัวพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ ต้องมีเอกสารมอบหมายให้ไว้ประจำตัวเพื่อการแสดงตนและแสดงอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติการตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ กำกับดูแล และแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๙ วรรคสาม และมาตรา ๕๘/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ มาตรา ๒๓๗ และมาตรา ๒๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เอกสารมอบหมายให้ไว้ประจำตัวพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ ให้มี ๒ แบบ ดังต่อไปนี้

(๑) เอกสารมอบหมายให้ไว้ประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๕๘/๑ ให้เป็นไปตามแบบ ป. ๑ ท้ายประกาศนี้

(๒) เอกสารมอบหมายให้ไว้ประจำตัวพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามมาตรา ๕๘/๑ ให้เป็นไปตามแบบ ป. ๒ ท้ายประกาศนี้

ข้อ ๒ ให้หัวหน้าส่วนราชการต้นสังกัดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการต้นสังกัดออกเอกสารมอบหมายให้ไว้ประจำตัวพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่กำหนดในข้อ ๑

เมื่อได้ออกเอกสารมอบหมายดังกล่าวแล้ว ให้หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการตามวรรคหนึ่งรายงานให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาทราบ

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม ๑๒๐ ตอนพิเศษ ๗๒ ง ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖



ข้อ ๓ เอกสารมอบหมายตามข้อ ๒ ให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกเอกสาร โดยให้ระบุวันออกเอกสารและวันหมดอายุไว้ในเอกสารนั้นให้ชัดเจน

ข้อ ๔ ในกรณีที่เอกสารมอบหมายให้ไว้ประจำตัวพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่จะหมดอายุ และมีความประสงค์จะขอรับเอกสารฉบับใหม่เพื่อใช้แทนเอกสารฉบับเดิมให้แจ้งหัวหน้าส่วนราชการต้นสังกัด เพื่อดำเนินการตามข้อ ๒

ข้อ ๕ ในกรณีที่เอกสารมอบหมายให้ไว้ประจำตัวพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ชำรุด สูญหายหรือถูกทำลายด้วยประการใด ๆ ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้นั้นรีบแจ้งหัวหน้าส่วนราชการต้นสังกัดพร้อมทั้งส่งเอกสารที่ชำรุดนั้นหรือหลักฐานการแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้วแต่กรณีเพื่อดำเนินการตามข้อ ๒

ข้อ ๖ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

สุชาติพันธุ์ เกษราพันธุ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข



แบบ ป.๑ เอกสารสี่เหลี่ยม

แบบ ป.๑	เลขที่.....
ส่วนราชการ.....	
เอกสารนี้เป็นหลักฐานแสดงว่า	
ยศ/ชื่อ	
ตำแหน่ง	
สังกัด	
มีอำนาจหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๕๘/๑	
วันออกเอกสาร..... วันหมดอายุ..... ลงชื่อ..... () หัวหน้าส่วนราชการ	
ลายมือชื่อ	

(ด้านหน้า)

แบบ ป.๒ เอกสารสี่เหลี่ยม

แบบ ป.๑	เลขที่.....
ส่วนราชการ.....	
เอกสารนี้เป็นหลักฐานแสดงว่า	
ยศ/ชื่อ	
ตำแหน่ง	
สังกัด	
มีอำนาจหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ มาตรา ๕๘/๑	
วันออกเอกสาร..... วันหมดอายุ..... ลงชื่อ..... () หัวหน้าส่วนราชการ	
ลายมือชื่อ	

(ด้านหน้า)

๕.๕ ซม.	
อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง (๑) เข้าไปในสถานที่ทำการของผู้รับอนุญาตนำเข้าหรือส่งออก สถานที่ผลิต สถานที่จำหน่าย สถานที่เก็บยาเสพติดให้โทษ หรือสถานที่ที่ต้องได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ (๒) เข้าไปในเคหสถาน หรือสถานที่ใด ๆ เพื่อตรวจค้นเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ตามสมควรว่ามีทรัพย์สินซึ่งมีไว้เป็นความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งอาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้ประกอบกับมีเหตุอันควรเชื่อว่าการกระทำความผิดนั้นเข้าข่ายจะเอาหมายค้นมาได้ ทรัพย์สินนั้นจะถูกโยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนแปลงสภาพไปจากเดิม (๓) ค้นบุคคลหรือยานพาหนะใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยตามสมควรว่ามียาเสพติดให้โทษ ซุกซ่อนอยู่โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (๔) ค้นตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (๕) ยึดหรืออายัดยาเสพติดให้โทษที่มีไว้โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือทรัพย์สินอื่นใดที่ได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติ อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ มาตรา ๕๘/๑ ในกรณีจำเป็นและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดเสพยาเสพติดให้โทษ ในประเภท ๑ ประเภท ๒ หรือประเภท ๕ อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ในเคหสถาน สถานที่ใด ๆ หรือยานพาหนะ ให้มีอำนาจตรวจ หรือทดสอบ หรือสั่งให้รับการตรวจหรือทดสอบว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลนั้นมียาเสพติดให้โทษดังกล่าวอยู่ในร่างกายหรือไม่ คำเตือน ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๕๘/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท <tr> <td>ส่วนราชการ.....</td> </tr>	ส่วนราชการ.....
ส่วนราชการ.....	

๘.๕ ซม.

๕.๕ ซม.	
อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ มาตรา ๕๘/๑ ในกรณีจำเป็นและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ หรือประเภท ๕ อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ในเคหสถาน สถานที่ใด ๆ หรือยานพาหนะ ให้มีอำนาจตรวจ หรือทดสอบ หรือสั่งให้รับการตรวจหรือทดสอบว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลนั้นมียาเสพติดให้โทษดังกล่าวอยู่ในร่างกายหรือไม่ คำเตือน ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงาน ฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งสั่งตามมาตรา ๕๘/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท <tr> <td>ส่วนราชการ.....</td> </tr>	ส่วนราชการ.....
ส่วนราชการ.....	

๘.๕ ซม.

(ด้านหลัง)



ประกาศคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตรวจหรือทดสอบว่า บุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดมียาเสพติดให้โทษอยู่ในร่างกายหรือไม่

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตรวจหรือทดสอบว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดมียาเสพติดให้โทษอยู่ในร่างกายหรือไม่ เพื่อให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษสามารถใช้อำนาจในการตรวจหรือทดสอบดังกล่าว ในกรณีจำเป็นและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดเสพยาเสพติดให้โทษ ซึ่งจะทำให้การแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๗) และมาตรา ๕๘/๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติ ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ มาตรา ๒๓๗ และมาตรา ๒๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“การตรวจหรือทดสอบหา ยาเสพติดให้โทษ” หมายความว่า การตรวจหรือทดสอบหาชนิดหรือปริมาณยาเสพติดให้โทษในร่างกายของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล อันเกิดจากการเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ หรือประเภท ๕ ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ โดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์

“ผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบ” หมายความว่า พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้มีอำนาจตรวจ หรือทดสอบ หรือสั่งให้มีการตรวจหรือทดสอบหา ยาเสพติดให้โทษ

“ผู้รับการตรวจหรือทดสอบ” หมายความว่า ผู้รับการตรวจหรือทดสอบหา ยาเสพติดให้โทษในร่างกาย โดยผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบ หรือโดยคำสั่งของผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบ

ข้อ ๒ ในการตรวจหรือทดสอบหา ยาเสพติดให้โทษ ให้ผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบแสดงความบริสุทธิ์ก่อนที่จะทำการตรวจหรือทดสอบ โดยให้แสดงเอกสารเพื่อแสดงตนว่าเป็นผู้ได้รับมอบหมายให้มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจหรือทดสอบ และแจ้งเหตุอันควรเชื่ออันนำมาซึ่งการตรวจหรือทดสอบดังกล่าว พร้อมทั้งแจ้งให้ทราบถึงขั้นตอนการตรวจหรือทดสอบ

ข้อ ๓ การตรวจหรือทดสอบหา ยาเสพติดให้โทษ ให้ตรวจหรือทดสอบจากปัสสาวะของผู้รับการตรวจหรือทดสอบ โดยให้ปฏิบัติตามวิธีการตรวจหรือทดสอบของชุดน้ำยาตรวจสอบหรือเครื่องมือแต่ละชนิด



ข้อ ๔ การเตรียมการในการตรวจหรือทดสอบหายาเสพติดให้โทษให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

(๑) จัดให้มีบริเวณสำหรับผู้เข้ารับการตรวจหรือทดสอบ เพื่อดำเนินการตรวจหรือทดสอบหรือเก็บปัสสาวะภายในระยะเวลาเท่าที่จำเป็นแห่งกรณี เพื่อให้การตรวจหรือทดสอบหรือเก็บปัสสาวะเสร็จสิ้นไปโดยเรียบร้อยภายในสถานที่ที่มีขีดจากบุคคลภายนอก

(๒) จัดให้มีเจ้าหน้าที่ของรัฐทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยในการตรวจหรือทดสอบเพื่อให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและทันเหตุการณ์ โดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบ

(๓) จัดให้มีอุปกรณ์ในการเก็บปัสสาวะ โดยให้ใช้ขวดแก้วหรือขวดพลาสติกปากกว้างพร้อมฝาปิดที่สะอาดและแห้ง มีขนาดบรรจุไม่น้อยกว่า ๖๐ มิลลิลิตร มีอุปกรณ์สำหรับฉีกฝาปิดภาชนะ เพื่อป้องกันการสับเปลี่ยนตัวอย่าง และให้มีฉลากและกระดาษขาวเพื่อใช้สำหรับปิดฉีกขวดตัวอย่างปัสสาวะด้วย

ข้อ ๕ วิธีเก็บปัสสาวะให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

(๑) จัดให้มีผู้ควบคุมการถ่ายปัสสาวะของผู้รับการตรวจหรือทดสอบทุกครั้ง ทั้งนี้ เพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำใด ๆ ที่ทำให้ปัสสาวะนั้นเกิดการเจือจางหรือสับเปลี่ยนตัวอย่าง

(๒) ให้ทำบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการเก็บตัวอย่างปัสสาวะและผลการตรวจหรือทดสอบตามแบบ ต.๑ ต.๒ และ ต.๓ ที่กำหนดไว้ท้ายประกาศนี้

(๓) บันทึกหมายเลขประจำขวด ชื่อ ชื่อสกุล และอายุของผู้รับการตรวจหรือทดสอบ วัน เวลา และหน่วยงานที่เก็บตัวอย่าง พร้อมทั้งลายมือชื่อของเจ้าของปัสสาวะ และลายมือชื่อของผู้ควบคุมการเก็บตัวอย่างปัสสาวะนั้นบนฉลากปิดขวดเก็บปัสสาวะ

(๔) ให้ขวดเก็บปัสสาวะแก่ผู้รับการตรวจหรือทดสอบ เพื่อนำไปถ่ายปัสสาวะใส่ขวดดังกล่าว จำนวนประมาณ ๓๐ มิลลิลิตร

ข้อ ๖ การตรวจหรือทดสอบหายาเสพติดให้โทษในเบื้องต้น ให้ผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบกระทำต่อหน้าผู้รับการตรวจหรือทดสอบและให้ถือปฏิบัติโดยใช้เครื่องมือหรือชุดน้ำยาตรวจสอบของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

ข้อ ๗ ในกรณีที่ตรวจหรือทดสอบในเบื้องต้นตามข้อ ๖ พบว่าบุคคลนั้นอาจเป็นผู้เสพยาเสพติดให้โทษ ให้ผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบจดบันทึกข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อ ภูมิลำเนาหรือสถานที่อยู่ที่สามารถจะเรียกตัวหรือออกหมายเรียกมาเพื่อดำเนินคดีได้เมื่อมีการตรวจสอบยืนยันผลแล้วพบว่าเป็นผู้ที่มียาเสพติดให้โทษในร่างกาย

ข้อ ๘ ในการตรวจหรือทดสอบหายาเสพติดให้โทษในเบื้องต้นนั้น เมื่ออ่านผลแล้วให้แจ้งผลการตรวจหรือทดสอบแก่ผู้รับการตรวจหรือทดสอบ โดยห้ามเปิดเผยผลการตรวจหรือทดสอบแก่ผู้ที่ไม่มีความเกี่ยวข้องและให้เก็บรักษาผลการตรวจหรือทดสอบไว้เป็นเอกสารลับ

ในกรณีที่ปรากฏผลบวกตามคู่มือวิธีการตรวจหรือทดสอบของเครื่องมือหรือชุดน้ำยาตรวจสอบในข้อ ๖ ให้ผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยที่ทำการตรวจหรือทดสอบหายาเสพติดให้โทษปิดขวดเก็บปัสสาวะที่เหลือของผู้รับการตรวจหรือทดสอบนั้นให้สนิทพร้อมทั้งฉีกปากขวดด้วยแถบขาว โดยมีลายมือชื่อของผู้ทำการตรวจหรือทดสอบและผู้รับการตรวจหรือทดสอบกำกับไว้ แล้วให้รีบจัดส่งขวดเก็บตัวอย่างปัสสาวะดังกล่าวไปยังหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งตามข้อ ๙ โดยเร็วในสภาพที่แช่เย็นเพื่อตรวจยืนยันผล



ข้อ ๙ ให้หน่วยงานดังต่อไปนี้ มีอำนาจยืนยันผลว่าผู้รับการตรวจหรือทดสอบมียาเสพติดให้โทษอยู่ในร่างกายหรือไม่

- (๑) สถาบันนิติเวชวิทยา สำนักงานแพทย์ใหญ่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- (๒) กองพิสูจน์หลักฐานหรือกองกำกับการวิทยาเขต สำนักงานวิทยาการตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- (๓) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงยุติธรรม
- (๔) สำนักยาและวัตถุเสพติด หรือศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข
- (๕) สถาบันยาเสพติดธัญญารักษ์ หรือศูนย์บำบัดรักษายาเสพติด กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข
- (๖) โรงพยาบาลของรัฐ
- (๗) หน่วยงานอื่นของรัฐหรือสถาบันอื่นที่คณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษกำหนด

เมื่อหน่วยงานตามวรรคหนึ่งได้ดำเนินการตรวจยืนยันแล้ว ให้ถือว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลนั้นเป็นผู้มียาเสพติดให้โทษอยู่ในร่างกาย

ข้อ ๑๐ ในกรณีจำเป็นและเพื่อประโยชน์ต่อการตรวจหรือทดสอบหา ยาเสพติดให้โทษในร่างกาย ให้ผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบสั่งให้ผู้ที่มีเหตุอันควรเชื่อว่ายาเสพติดให้โทษไปรับการตรวจหรือทดสอบหา ยาเสพติดให้โทษ ภายใต้การกำกับดูแลของผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบดังกล่าว ทั้งนี้ภายในระยะเวลาและสถานที่ที่กำหนดในคำสั่ง โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและความเป็นธรรมตามควรแก่กรณี

ให้นำความในข้อ ๒ และข้อ ๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒

ภักดี โพธิศิริ

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

ประธานกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษ

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม ๑๒๐ ตอนพิเศษ ๖๐ ง วันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒)



แบบบันทึกข้อมูลเบื้องต้น

ส่วนที่ ๑

สถานที่ตรวจ
 วันที่ เดือน พ.ศ. เวลา น.
 ลำดับที่ ชื่อ นามสกุล
 ที่อยู่ปัจจุบันบ้านเลขที่ หมู่ที่ ถนน
 ตำบล / แขวง อำเภอ / เขต
 จังหวัด
 หลักฐานเอกสารสำคัญแสดงตัวบุคคลที่ทางราชการออกให้
 (ระบุประเภท)
 เลขที่ ออกให้โดย
 วันออกเอกสาร วันหมดอายุ
 ลงชื่อ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้บันทึก
 (.....)

ส่วนที่ ๒

ผลการตรวจหรือทดสอบเบื้องต้นปรากฏว่า ☐ ผลลบ ซึ่งหมายถึงไม่พบยาเสพติดให้โทษในร่างกาย
☐ ผลบวก ซึ่งหมายถึง อาจเสพยาเสพติดให้โทษ
 บันทึกอื่น ๆ ของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจหรือทดสอบ (ถ้ามี)

ลงชื่อ ผู้รับการตรวจหรือทดสอบ และรับทราบผล
 (.....)
 ลงชื่อ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่
 (.....)
 ลงชื่อ เจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยในการตรวจหรือทดสอบ (ถ้ามี)
 (.....)



แบบ ต. ๒

แบบบันทึกกรณีผลการตรวจหรือทดสอบเบื้องต้นได้ผลบวก

สถานที่บันทึก

วันที่ เดือน พ.ศ. เวลา น.

บันทึกฉบับนี้เพื่อแสดงว่า

ยศ/นาย/นาง/นางสาว อายุ ปี
 ที่อยู่ปัจจุบันบ้านเลขที่ หมู่ที่ ถนน
 ตำบล/แขวง อำเภอ / เขต
 จังหวัด โทรศัพท์
 สถานที่ทำงาน เลขที่ หมู่ที่
 ถนน ตำบล/แขวง
 อำเภอ / เขต จังหวัด โทรศัพท์
 รูปพรรณ รูปร่าง ส่วนสูง เซนติเมตร
 รูปหน้า สีผิว สีผม สีตา
 บัตรประชาชน (หรือหลักฐานเอกสารสำคัญอื่นที่ทางราชการออกให้) เลขที่
 ออกให้ที่ วันที่ออก วันหมดอายุ

ได้เข้ารับการตรวจหรือทดสอบหาเสพติดให้โทษในร่างกายโดยพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ
 หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ปรากฏผลในเบื้องต้นว่าอาจเสพยาเสพติดให้โทษ

ถ้าหากการตรวจพิสูจน์ขั้นยืนยันผลและความถูกต้องในภายหลังยืนยันว่าผู้เข้ารับการตรวจหรือทดสอบ
 หาเสพติดให้โทษในร่างกายเสพยาเสพติดให้โทษ ขอให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงาน
 เจ้าหน้าที่ที่มีหนังสือแจ้งผลการตรวจหรือทดสอบ หรือคำสั่งเกี่ยวกับการดำเนินคดีไปให้ทราบที่

☐ ที่อยู่ปัจจุบัน ☐ ที่ทำงาน ☐ ที่อื่น ๆ (ระบุ)

พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้อ่านบันทึกนี้ให้ฟังแล้ว รับรองว่าถูกต้อง
 จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ ผู้รับการตรวจหรือทดสอบ
 (.....)

ลงชื่อ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้บันทึก
 (.....)

ลงชื่อ พยาน
 (.....)

ลงชื่อ พยาน
 (.....)



แบบรายงานผลการตรวจหรือทดสอบหายาเสพติดให้โทษในร่างกาย

สถานที่ตรวจ ตำบล / แขวง

อำเภอ / เขต จังหวัด

วันที่ เดือน พ.ศ. ระหว่างเวลา น. ถึง

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล ผู้เข้ารับการตรวจหรือทดสอบ	รายละเอียด เอกสารสำคัญ	ผลการตรวจหรือทดสอบ		หมายเหตุ
			ผลลบ	ผลบวก	

- สรุปผล
- ผู้เข้ารับการตรวจหรือทดสอบทั้งสิ้น ราย
 - ผลการตรวจหรือทดสอบเบื้องต้น ผลบวก ราย ผลลบ ราย
 - ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานฝ่ายปกครอง
หรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ราย
 - อื่น ๆ (ระบุ) ราย

ลงชื่อ ผู้รายงาน
(.....)



**ระเบียบกระทรวงสาธารณสุข
ว่าด้วยการเก็บรักษายาเสพติดให้โทษของกลาง
พ.ศ. ๒๕๔๑**

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยการเก็บรักษายาเสพติดให้โทษของกลาง พ.ศ. ๒๕๒๘ และระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยการเก็บรักษายาเสพติดให้โทษของกลาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๒ ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจับ ยึด และตรวจพิสูจน์ยาเสพติด และคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดระดับจังหวัด กระทรวงสาธารณสุข จึงวางระเบียบไว้ ดังนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยการเก็บรักษายาเสพติดให้โทษของกลาง พ.ศ. ๒๕๔๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยการเก็บรักษายาเสพติดให้โทษของกลาง พ.ศ. ๒๕๒๘

(๒) ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยการเก็บรักษายาเสพติดให้โทษของกลาง (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๓๒

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด หรือกฎอื่นที่มีกำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้หรือซึ่งขัด หรือแย้งกับข้อความแห่งระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“ยาเสพติดให้โทษของกลาง” หมายความว่า ยาเสพติดให้โทษที่มีผู้ส่งมอบให้กระทรวงสาธารณสุข หรือที่ศาลสั่งริบ หรือยึดไว้ แล้วตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุขตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

“คณะกรรมการกลาง” หมายความว่า คณะกรรมการกลางตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

“คณะกรรมการระดับจังหวัด” หมายความว่า คณะกรรมการที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของกลางที่อยู่ในความรับผิดชอบของจังหวัด

ข้อ ๕ ให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

**หมวด ๒****คณะกรรมการกลาง และคณะกรรมการระดับจังหวัด**

ข้อ ๖ ให้มีคณะกรรมการกลาง ประกอบด้วย เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาเป็นประธาน และผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ส. ผู้แทนกรมตำรวจ* ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ผู้แทนกรมการแพทย์ ผู้แทนกรมสุขภาพจิต เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง กับ กรรมการอื่น ๆ ที่กระทรวงสาธารณสุขแต่งตั้งไม่เกินห้าคนเป็นกรรมการ

ให้ผู้อำนวยการกองควบคุมวัตถุเสพติด เป็นกรรมการและเลขานุการ

ข้อ ๗ ให้มีคณะกรรมการระดับจังหวัดรับผิดชอบเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของกลางที่อยู่ในความรับผิดชอบของจังหวัด มีองค์ประกอบตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดระดับจังหวัดเป็นกรรมการ

ข้อ ๘ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มียกเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการกลาง มีหน้าที่ให้คำแนะนำหรือความเห็นเกี่ยวกับ

(๑) การนำยาเสพติดให้โทษของกลางไปใช้ประโยชน์

(๒) การจำหน่ายยาเสพติดให้โทษของกลาง

(๓) การทำลายยาเสพติดให้โทษของกลาง

(๔) การอื่นที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้หรือตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขหรือปลัดกระทรวงสาธารณสุขมอบหมาย

ข้อ ๑๐ ให้คณะกรรมการระดับจังหวัดมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับ

(๑) รับผิดชอบในการเก็บรักษายาเสพติดให้โทษของกลางที่อยู่ในความรับผิดชอบของจังหวัด

(๒) พิจารณาหรือรับผิดชอบการทำลายยาเสพติดให้โทษของกลาง

(๓) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการและคณะทำงานตามความจำเป็น

(๔) พิจารณาหรือดำเนินการอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ หรือตามที่กระทรวงสาธารณสุขมอบหมาย

หมวด ๓**การตรวจรับและการเก็บรักษายาเสพติดให้โทษของกลาง****ส่วนที่ ๑****การตรวจรับ**

ข้อ ๑๑ ให้มีคณะกรรมการตรวจรับยาเสพติดให้โทษของกลางประกอบด้วย ผู้ที่เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการกลาง หรือคณะกรรมการระดับจังหวัด แล้วแต่กรณี ไม่น้อยกว่าสามคนเป็นกรรมการ

* ปัจจุบัน คือ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ



ข้อ ๑๒ ในระดับจังหวัดให้คณะกรรมการระดับจังหวัดกำหนดสถานที่ตรวจรับและจัดตั้งคลังเก็บรักษายาเสพติดให้โทษของกลางตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๑๓ ให้คณะกรรมการตรวจรับยาเสพติดให้โทษของกลาง มีหน้าที่

- (๑) ตรวจรับและเก็บรักษายาเสพติดให้โทษของกลาง
- (๒) จัดทำบัญชีรายละเอียดแสดงการตรวจรับยาเสพติดให้โทษของกลาง ตามแบบ ๑ แนบท้ายระเบียบนี้
- (๓) จัดทำหลักฐานการรับหรือส่งมอบยาเสพติดให้โทษของกลาง
- (๔) เก็บรักษาบัญชีคลังยาเสพติดให้โทษของกลางตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณีกำหนด
- (๕) การอื่นที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้หรือตามที่คณะกรรมการกลางหรือคณะกรรมการระดับจังหวัดมอบหมาย

ข้อ ๑๔ การตรวจรับยาเสพติดให้โทษของกลาง ให้คณะกรรมการตรวจรับยาเสพติดให้โทษของกลางตรวจเอกสารดังต่อไปนี้ก่อนตรวจรับ

- (๑) สำเนารายงานการตรวจพิสูจน์จากต้นเรื่อง
- (๒) สำเนาหนังสือนำส่งตรวจพิสูจน์จากหน่วยงานนำส่งตรวจพิสูจน์
- (๓) บัญชียาเสพติดให้โทษของกลางตามแบบที่คณะกรรมการกลางกำหนด

ข้อ ๑๕ ยาเสพติดให้โทษของกลางที่จัดเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ หรือในประเภท ๕ เมื่อได้มีการตรวจพิสูจน์ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจับ ยึด และตรวจพิสูจน์ยาเสพติดแล้ว ให้หน่วยงานที่เก็บรักษา สำนักงาน ป.ป.ส. สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาหรือจังหวัดพิจารณาทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้

ส่วนที่ ๒

การเก็บรักษา

ข้อ ๑๖ ในส่วนกลางให้เก็บรักษายาเสพติดให้โทษของกลางไว้ที่คลังยาเสพติดให้โทษของกลาง กองควบคุมวัตถุเสพติด สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

ข้อ ๑๗ ในระดับจังหวัดให้เก็บรักษายาเสพติดให้โทษของกลางไว้ที่คลังเก็บรักษายาเสพติดให้โทษของกลาง ณ สถานที่ที่คณะกรรมการระดับจังหวัดกำหนด

ข้อ ๑๘ ในการเก็บรักษายาเสพติดให้โทษของกลาง ให้คณะกรรมการตรวจรับยาเสพติดให้โทษของกลางจัดทำเป็นเครื่องหมาย รหัส ลำดับที่ หรือหลักฐานอย่างถาวรไว้บนหีบห่อ หรือภาชนะบรรจุยาเสพติดให้โทษของกลาง เพื่อสะดวกในการตรวจสอบ

ข้อ ๑๙ การเปิดคลังเก็บรักษายาเสพติดให้โทษของกลางเพื่อตรวจรับ การเก็บรักษา การจำหน่าย และการทำลายหรือเพื่อการอื่นใดในราชการ จะต้องได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาหรือผู้ว่าราชการจังหวัดก่อน แล้วแต่กรณี



เมื่อได้รับอนุญาตจากเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาหรือผู้ว่าราชการจังหวัดตามวรรคก่อนแล้ว ให้คณะกรรมการตรวจรับยาเสพติดให้โทษของกลางดำเนินการให้เป็นไปตามข้อ ๑๓

หมวด ๔

การใช้ประโยชน์หรือจำหน่าย

ข้อ ๒๐ ยาเสพติดให้โทษของกลางที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในราชการหรือจำหน่ายได้ ให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกลางขออนุมัติกระทรวงสาธารณสุข เพื่อใช้ประโยชน์ในราชการหรือจำหน่ายตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๒๑ ยาเสพติดให้โทษของกลางที่อยู่ในความรับผิดชอบของจังหวัดที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในราชการได้ให้จังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการระดับจังหวัดเสนอคณะกรรมการกลางเพื่อให้ความเห็นต่อกระทรวงสาธารณสุขในการพิจารณาอนุมัติตามที่เห็นสมควร

หมวด ๕

การทำลาย

ข้อ ๒๒ ยาเสพติดให้โทษของกลางที่ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ หรือจำหน่ายได้ตามความในหมวด ๔ ให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกลางดำเนินการทำลาย โดยระบุวิธีทำลายไว้อย่างชัดเจน

การทำลายยาเสพติดให้โทษของกลาง ให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาดำเนินการทำลายตามระเบียบอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง หรือตามที่คณะกรรมการกลางมอบหมาย

ข้อ ๒๓ ในระดับจังหวัด ยาเสพติดให้โทษของกลางที่ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ หรือจำหน่ายได้ให้คณะกรรมการระดับจังหวัดแต่งตั้งคณะทำงานทำลายยาเสพติดให้โทษของกลางโดยระบุวิธีทำลายไว้อย่างชัดเจน

การทำลายยาเสพติดให้โทษของกลาง ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการเก็บรักษายาเสพติดให้โทษของกลางดำเนินการทำลายตามระเบียบอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง หรือตามที่คณะกรรมการระดับจังหวัดมอบหมาย

ข้อ ๒๔ การทำลายยาเสพติดให้โทษของกลางให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ในส่วนกลาง ให้กองควบคุมวัตถุเสพติดเสนอขออนุมัติทำลายยาเสพติดให้โทษของกลาง ให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเป็นผู้อนุมัติโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกลาง โดยให้เสนอแต่งตั้งคณะทำงานทำลายยาเสพติดให้โทษของกลางและระบุวิธีทำลายไว้อย่างชัดเจน เมื่อได้รับอนุมัติให้ทำลายแล้วให้คณะทำงานดังกล่าวดำเนินการทำลายยาเสพติดให้โทษของกลางต่อไปจนแล้วเสร็จ

(๒) ในระดับจังหวัด ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการเก็บรักษายาเสพติดให้โทษของกลาง เสนอขออนุมัติทำลายยาเสพติดให้โทษของกลาง ให้คณะกรรมการระดับจังหวัดเป็นผู้อนุมัติโดย



ให้เสนอแต่งตั้งคณะกรรมการทำลายยาเสพติดให้โทษของกลางและระบุวิธีทำลายไว้อย่างชัดเจน เมื่อได้รับอนุมัติให้ทำลายแล้วให้คณะกรรมการดังกล่าวดำเนินการทำลายยาเสพติดให้โทษของกลางต่อไปจนแล้วเสร็จ

ข้อ ๒๕ กรณียาเสพติดให้โทษของกลางที่จัดเป็นยาให้โทษในประเภท ๔ หรือในประเภท ๕ ที่หน่วยงานเก็บรักษาอยู่ เมื่อประสงค์จะทำลายให้ดำเนินการดังต่อไปนี้ คือ

(๑) ในส่วนกลาง ให้ส่วนราชการระดับกรมเจ้าสังกัดเป็นผู้รับผิดชอบในการทำลายยาเสพติดให้โทษของกลางในประเภท ๔ หรือในประเภท ๕ โดยแต่งตั้งคณะกรรมการทำลายยาเสพติดให้โทษของกลางไม่น้อยกว่าห้าคนเป็นคณะกรรมการ ทั้งนี้ ให้มีผู้แทนของคณะกรรมการกลางและผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ส. ร่วมเป็นคณะกรรมการด้วย ให้คณะกรรมการดังกล่าวตรวจสอบชนิดและปริมาณของยาเสพติดให้โทษของกลางบันทึกไว้เป็นหลักฐานแล้วดำเนินการทำลายจนแล้วเสร็จ

(๒) ในระดับจังหวัด ให้คณะกรรมการระดับจังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบในการทำลายยาเสพติดให้โทษของกลางในประเภท ๔ หรือในประเภท ๕ โดยแต่งตั้งคณะกรรมการทำลายยาเสพติดให้โทษของกลางจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่น้อยกว่าห้าคนเป็นคณะกรรมการ ทั้งนี้ ให้มีนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด และผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ส. ร่วมเป็นคณะกรรมการด้วย ให้คณะกรรมการดังกล่าวตรวจสอบชนิดและปริมาณของยาเสพติดให้โทษของกลางบันทึกไว้เป็นหลักฐานแล้วดำเนินการทำลายจนแล้วเสร็จ

หมวด ๖

การรายงาน

ข้อ ๒๖ ในการเปิดคลังเก็บรักษายาเสพติดให้โทษของกลางตามข้อ ๑๙ เพื่อดำเนินการตรวจรับ การเก็บรักษา การจำหน่าย การทำลายหรือดำเนินการอื่น ๆ ให้คณะกรรมการตรวจรับยาเสพติดให้โทษของกลางรายงานผลการดำเนินการให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณีทราบทุกครั้ง

ในการรายงานอย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

- (๑) รายงานการตรวจรับ รายการจำหน่ายยาเสพติดให้โทษของกลาง
- (๒) บัญชีรายละเอียดผลการตรวจรับยาเสพติดให้โทษของกลางตามแบบ ๑ แนบท้ายระเบียบนี้
- (๓) หลักฐานการรับหรือส่งมอบยาเสพติดให้โทษของกลาง
- (๔) รายชื่อผู้เก็บรักษาผู้แจกจ่ายรักษาเสพติดให้โทษของกลาง
- (๕) รายการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามที่คณะกรรมการกลาง หรือคณะกรรมการระดับจังหวัด แล้วแต่กรณีกำหนด



ข้อ ๒๗ เมื่อมีการทำลายยาเสพติดให้โทษของกลางตามข้อ ๒๔ หรือข้อ ๒๕ แล้วให้ รายงานผลการดำเนินการ ดังนี้

(๑) ในส่วนกลาง เมื่อคณะทำงานทำลายยาเสพติดให้โทษของกลางดำเนินการทำลายยาเสพติดให้โทษของกลางเสร็จแล้ว ให้คณะทำงานดังกล่าวรายงานผลการทำลายต่อสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา แล้วให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยารายงานผลการทำลายให้กระทรวงสาธารณสุขทราบ

(๒) ในระดับจังหวัด เมื่อคณะทำงานทำลายยาเสพติดให้โทษของกลางดำเนินการทำลายยาเสพติดให้โทษของกลางเสร็จแล้ว ให้คณะทำงานดังกล่าวรายงานผลการทำลายต่อคณะกรรมการระดับจังหวัด แล้วให้คณะกรรมการระดับจังหวัดรายงานผลการทำลายให้กระทรวงสาธารณสุขทราบ และให้แจ้งผลการทำลายดังกล่าวให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาทราบด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๑

คำณ ณ ลำพูน

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ รักษาการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม ๑๑๕ ตอนพิเศษ ๑๐๖ ง วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๑)

บัญชีแสดงรายละเอียดการรับของกลาง

แบบ ๑

กล่องที่	ตำแหน่งที่ เก็บ	เลขที่ หนังสือส่ง ของกลาง	หน่วย ราชการ ที่นำส่ง	ลักษณะ ของกลาง	หนังสือส่งนำส่ง จากสถาน ตรวจพิสูจน์	ผลการพิสูจน์				น้ำหนักซึ่ง พึงหือ โดยประมาณ	ลงชื่อ คณะกรรมการ ตรวจรับ ของกลาง	หมายเหตุ
						เลขที่ รายงาน การตรวจ	ชื่อ ยาเสพติด ให้โทษ	น้ำหนัก ก่อนการ ตรวจ พิสูจน์	ความบริสุทธิ์คิด เป็นร้อยละ และหรือ น้ำหนักเนอยา บริสุทธิ์			



พระราชบัญญัติ
วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท
พ.ศ. ๒๕๑๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๘
เป็นปีที่ ๓๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย^(๑)

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป^(๒)

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“วัตถุออกฤทธิ์” หมายความว่า วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทที่เป็นสิ่งธรรมชาติหรือที่ได้จากสิ่งธรรมชาติ หรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทที่เป็นวัตถุสังเคราะห์ ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

^(๑) ข้อความดังกล่าวเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๑๑ ก ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

^(๒) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม ๙๒ ตอนที่ ๕ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๑๘



“วัตถุตำรับ” หมายความว่า สิ่งปรุงไม่ว่าจะมีรูปลักษณะใด ที่มีวัตถุออกฤทธิ์รวมอยู่ด้วย ทั้งนี้ รวมทั้งวัตถุออกฤทธิ์ที่มีลักษณะเป็นวัตถุสำเร็จรูปทางเภสัชกรรม ซึ่งพร้อมที่จะนำไปใช้แก่คนหรือสัตว์ได้

“วัตถุตำรับยกเว้น” หมายความว่า วัตถุตำรับที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ได้รับการยกเว้นจากมาตรการควบคุมบางประการสำหรับวัตถุออกฤทธิ์ที่มีอยู่ในวัตถุตำรับนั้น

“เอกสารกำกับวัตถุออกฤทธิ์” หมายความว่า กระดาษหรือสิ่งอื่นใดที่ทำให้ปรากฏความหมายด้วยรูป รอยประดิษฐ์ หรือข้อความใดๆ อันเกี่ยวกับวัตถุออกฤทธิ์ ซึ่งสอดแทรกหรือรวมไว้กับภาชนะหรือหีบห่อบรรจุวัตถุออกฤทธิ์

“ผลิต” หมายความว่า ทำ ผสม ปรุง หรือแปรสภาพ และหมายความรวมถึงเปลี่ยนรูป แบ่งบรรจุ หรือรวมบรรจุ

“ขาย” หมายความว่า รวมถึง จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน ส่งมอบหรือมีไว้เพื่อขาย

“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือส่งเข้าในราชอาณาจักร

“ส่งออก” หมายความว่า นำหรือส่งออกจากราชอาณาจักร เพื่อไปต่างประเทศ

“นำผ่าน” หมายความว่า นำหรือส่งผ่านราชอาณาจักรแต่ไม่รวมถึงการนำเข้าหรือส่งวัตถุออกฤทธิ์ผ่านราชอาณาจักรโดยมิได้มีการขนถ่ายออกจากเครื่องบินที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะระหว่างประเทศ

(๓) “เสฟ” หมายความว่า การรับวัตถุออกฤทธิ์เข้าสู่ร่างกายโดยรู้ยู่ว่าเป็นวัตถุออกฤทธิ์ไม่ว่าด้วยวิธีใดหรือทางใด

(๔) “ติดวัตถุออกฤทธิ์” หมายความว่า เสฟเป็นประจำติดต่อกันจนตกอยู่ในสภาพที่จำเป็นต้องพึ่งวัตถุออกฤทธิ์นั้น โดยสามารถตรวจพบสภาพเช่นนั้นได้ตามหลักวิชาการ

(๕) “การรักษาพยาบาล” หมายความว่า การรักษาพยาบาลผู้ติดวัตถุออกฤทธิ์ รวมตลอดถึงการฟื้นฟูสุขภาพและสมรรถภาพ เพื่อให้บุคคลนั้นกลับคืนสู่สภาพของปกติชน

(๖) “สถานพยาบาล” หมายความว่า สถานพยาบาลหรือสถานพักพิงที่ให้การรักษาพยาบาลหรือการฟื้นฟูสุขภาพและสมรรถภาพของผู้ติดวัตถุออกฤทธิ์ ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๖

“สถานที่” หมายความว่า อาคารหรือส่วนของอาคารและบริเวณของสถานที่ด้วย

“เภสัชกร” หมายความว่า ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งในสาขาเภสัชกรรม

“ผู้รับอนุญาต” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีนิติบุคคลเป็นผู้รับใบอนุญาต ให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งนิติบุคคลแต่งตั้งให้เป็นผู้ดำเนินกิจการเกี่ยวกับวัตถุออกฤทธิ์ด้วย

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า

(๑) เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

(ก) สำหรับการอนุญาตให้มีไว้ในครอบครองหรือการใช้ประโยชน์ใดๆ ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ทุกประเภท

(ข) สำหรับการอนุญาตให้ผลิต นำเข้า หรือส่งออก ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ และประเภท ๔ หรือนำผ่าน ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ทุกประเภท

(ค) สำหรับการอนุญาตให้ขายวัตถุออกฤทธิ์ ประเภท ๓ และประเภท ๔ ในกรุงเทพมหานคร

(๓) - (๖) ข้อความข้างต้น เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๓



(๒) ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับการอนุญาตให้ขายวัตถุออกฤทธิ์ ประเภท ๓ และประเภท ๔ ในจังหวัดที่อยู่ในเขตอำนาจ ยกเว้นกรุงเทพมหานคร

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นกับออกประกาศ ทั้งนี้ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๗) (๑) ระบุชื่อและจัดแบ่งประเภทวัตถุออกฤทธิ์ว่าวัตถุออกฤทธิ์โดยอยู่ในประเภท ๑ ประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔

(๒) กำหนดมาตรฐานว่าด้วยปริมาณส่วนประกอบ คุณภาพ ความบริสุทธิ์ หรือลักษณะอื่นของวัตถุออกฤทธิ์ ตลอดจนการบรรจุและการเก็บรักษาวัตถุออกฤทธิ์ตาม (๑)

(๓) เพิกถอน หรือเปลี่ยนแปลงชื่อหรือประเภทวัตถุออกฤทธิ์ตาม (๑)

(๔) ระบุชื่อและประเภทวัตถุออกฤทธิ์ที่ห้ามมิให้ผลิต ขาย นำเข้า ส่งออก นำผ่านหรือมีไว้ในครอบครอง

(๘) (๔ ทวิ) ระบุชื่อวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ซึ่งอนุญาตให้ผลิตเพื่อส่งออกและส่งออกได้

(๕) ระบุชื่อและประเภทวัตถุออกฤทธิ์ที่ต้องมีคำเตือน หรือข้อควรระวังเป็นหนังสือหรือเป็นภาพ ให้ผู้ใช้ระมัดระวังตามความจำเป็นเพื่อความปลอดภัยของผู้ใช้

(๖) ระบุชื่อและประเภทวัตถุออกฤทธิ์ที่ต้องแจ้งกำหนดสันอายุไว้ในฉลาก

(๗) ระบุวัตถุตำรับให้เป็นวัตถุตำรับยกเว้น

(๙) (๗ ทวิ) กำหนดปริมาณการมีไว้ในครอบครองหรือใช้ประโยชน์ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ ตามมาตรา ๑๐๖ ทวิ

(๘) ระบุชื่อและประเภทวัตถุออกฤทธิ์ที่ห้ามนำเข้าไปยังประเทศหนึ่งประเทศใดตามมาตรา ๘๓

(๙) ระบุสถาบันของทางราชการตามมาตรา ๑๕ (๒) มาตรา ๑๗ (๒) และมาตรา ๖๓ (๓)

(๑๐) (๑๐) กำหนดสถานพยาบาลผู้ติดยาวัตถุออกฤทธิ์

(๑๑) (๑๑) กำหนดระเบียบข้อบังคับเพื่อควบคุมการรักษาพยาบาลและระเบียบวินัยสำหรับสถานพยาบาล

(๗) รายชื่อและประเภทวัตถุออกฤทธิ์ เป็นไปตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๙๗ (พ.ศ. ๒๕๓๙) และประกาศฉบับอื่นที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๘) ข้อความข้างต้น เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔

(๙) ข้อความข้างต้น เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๕

(๑๐)-(๑๑) ข้อความข้างต้นเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๖



หมวด ๑

คณะกรรมการวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

(๑๒) **มาตรา ๗** ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการแพทย์หรือผู้แทน อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์หรือผู้แทน อธิบดีกรมอนามัยหรือผู้แทน อธิบดีกรมตำรวจหรือผู้แทน อัยการสูงสุดหรือผู้แทน อธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้แทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาหรือผู้แทน เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือผู้แทน ผู้อำนวยการกองสุขภาพจิต กรมการแพทย์ และ ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินเจ็ดคน เป็นกรรมการ

ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้อำนวยการกองควบคุมวัตถุเสพติด สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี
กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือ

(๖) ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรม หรือใบอนุญาตประกอบโรคศิลปะ

เมื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทน และให้ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๑๐ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มียกเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ให้ความเห็น คำแนะนำหรือความเห็นชอบในเรื่องต่อไปนี้

(๑) การผลิต ขยาย นำเข้า ส่งออก นำผ่าน หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ หรือการขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับ

(๒) การพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต การเพิกถอนทะเบียนวัตถุตำรับ หรือการเพิกถอนวัตถุตำรับยกเว้น

(๑๒) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๗ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์นี้ไว้แทน



(๓) การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการผลิต ขยาย นำเข้า ส่งออก นำผ่าน มีไว้ในครอบครอง หรือการนำมาเป็นตัวอย่าง ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ หรือวัตถุตำรับยกเว้นและการตรวจสอบสถานที่ผลิต สถานที่ขาย สถานที่เก็บ และสถานที่ประกอบธุรกิจอื่น ซึ่งวัตถุดังกล่าว

(๔) การออกกฎกระทรวงหรือประกาศที่ต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) เรื่องอื่นตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย หรือตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

มาตรา ๑๒ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณา ศึกษา หรือวิจัยเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ และให้ความหมายในมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

หมวด ๒

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต เกี่ยวกับวัตถุออกฤทธิ์

(๑๓) **มาตรา ๑๓** ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต ขยาย นำเข้า หรือส่งออก ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่กระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากกระทรวงสาธารณสุข เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

(๑๔) **มาตรา ๑๓ ทวิ** ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต ขยาย นำเข้า หรือส่งออก ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ เว้นแต่การผลิตเพื่อส่งออกและการส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ บางชนิด ที่รัฐมนตรีประกาศระบุชื่อตามมาตรา ๖ (๔ ทวิ) โดยได้รับใบอนุญาต

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ความในวรรคหนึ่งและวรรคสองไม่ใช้บังคับแก่กระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากกระทรวงสาธารณสุข เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๔ กระทรวงสาธารณสุขอาจอนุญาตให้ยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งสารระหว่างประเทศที่จดทะเบียนในราชอาณาจักร นำเข้าหรือส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ในปริมาณพอสมควรเท่าที่จำเป็นต้องใช้ประจำในการปฐมพยาบาล หรือในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินในยานพาหนะนั้นได้

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๑๕) **มาตรา ๑๕** บทบัญญัติมาตรา ๑๓ ทวิ ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) การขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ที่ผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรมหรือผู้ประกอบการโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งในสาขาทันตกรรม ขายเฉพาะสำหรับคนไข้ของตนหรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่ง ขายเฉพาะสำหรับใช้กับสัตว์ที่ตนบำบัดหรือป้องกันโรค

(๑๓) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

(๑๔) ข้อความข้างต้นเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๙

(๑๕) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๐ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

(๒) การขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ โดยกระทรวง ทบวง กรม สภาเกษตรกรไทย หรือสถาบันอื่นของทางราชการตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๓) การนำวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ติดตัวมาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักรไม่เกินปริมาณที่จำเป็นต้องใช้รักษาเฉพาะตัวภายในสามสัปดาห์ โดยมีหนังสือรับรองของแพทย์ หรือ

(๔) การนำเข้าหรือส่งออก ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ในปริมาณเท่าที่จำเป็นต้องใช้ประจำในการปฐมพยาบาลหรือในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินในเรือ เครื่องบิน หรือยานพาหนะอื่นใด ที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะระหว่างประเทศที่ไม่ได้จดทะเบียนในราชอาณาจักร แต่ถ้ายานพาหนะดังกล่าวจดทะเบียนในราชอาณาจักรให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๔

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต ขาย นำเข้า หรือส่งออก ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ หรือนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ทุกประเภท เว้นแต่ได้รับใบอนุญาต

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๗ บทบัญญัติมาตรา ๑๖ ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) การผลิตยาที่มีวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ตามใบสั่งยาของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมหรือผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งในสาขาทันตกรรมสำหรับคนไข้เฉพาะราย หรือของผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่งสำหรับสัตว์เฉพาะราย

(๒) การผลิต ขาย นำเข้าหรือส่งออก ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ โดยกระทรวง ทบวง กรม สภาเกษตรกรไทย องค์การเภสัชกรรมหรือสถาบันอื่นของทางราชการตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๓) การขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ที่ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม หรือผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งในสาขาทันตกรรม ขายเฉพาะสำหรับคนไข้ของตน หรือผู้ที่ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่งขายเฉพาะสำหรับสัตว์ซึ่งตนบำบัดหรือป้องกันโรค

(๔) การนำวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ติดตัวเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักรไม่เกินจำนวนที่จำเป็นต้องใช้รักษาเฉพาะตัวภายในสามสัปดาห์ โดยมีหนังสือรับรองของแพทย์ หรือ

(๕) การนำเข้าหรือส่งออก ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ในปริมาณพอสมควรเท่าที่จำเป็นต้องใช้ประจำในการปฐมพยาบาลหรือในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินในเรือ เครื่องบิน หรือยานพาหนะอื่นใด ที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะระหว่างประเทศที่ไม่ได้จดทะเบียนในราชอาณาจักร แต่ถ้ายานพาหนะดังกล่าวจดทะเบียนในราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖

มาตรา ๑๘ ผู้อนุญาตจะออกใบอนุญาตให้ผลิต ขาย หรือนำเข้า ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ได้เมื่อปรากฏว่าผู้ขออนุญาต

(๑) ได้รับใบอนุญาตให้ผลิต ขาย หรือนำเข้า ซึ่งยาแผนปัจจุบันตามกฎหมายว่าด้วยยา แล้วแต่กรณี และ

(๒) มีเภสัชกรอยู่ประจำตลอดเวลาทำการ

ให้ผู้รับอนุญาตผลิต หรือนำเข้า ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ขายวัตถุดังกล่าวที่ตนผลิตหรือนำเข้าได้โดยไม่ต้องรับใบอนุญาตขายอีก



มาตรา ๑๙ ผู้อนุญาตจะออกใบอนุญาตให้ส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ และประเภท ๔ หรือจะออกใบอนุญาตให้นำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ทุกประเภทแก่ผู้หนึ่งผู้ใดเฉพาะแต่ละครั้งและจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ก็ได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๒๐ ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๙ ให้คุ้มกันถึงลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้รับอนุญาตด้วย

ให้ถือว่าการทำงานของลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้รับอนุญาตที่ได้รับการคุ้มกันตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำของผู้รับอนุญาตด้วย เว้นแต่ผู้รับอนุญาตจะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการสุจริตที่ตนจะล่วงรู้หรือควบคุมได้

มาตรา ๒๑ ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๙ ให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีที่ยื่นใบอนุญาต ถ้าผู้รับอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอแล้วจะประกอบกิจการต่อไปก็ได้จนกว่าผู้อนุญาตจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๒ ในกรณีผู้อนุญาตไม่ออกใบอนุญาต หรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขออนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือของผู้อนุญาตแจ้งการไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีมีการอุทธรณ์การขอต่ออายุใบอนุญาตผลิตวัตถุออกฤทธิ์ตามวรรคหนึ่งก่อนที่รัฐมนตรีจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ รัฐมนตรีจะสั่งอนุญาตให้ประกอบกิจการไปพลางก่อนเมื่อมีคำขอของผู้อุทธรณ์ก็ได้

มาตรา ๒๓ ผู้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยยาอีก

หมวดที่ ๓

หน้าที่ของผู้รับอนุญาต

มาตรา ๒๔ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาต ผลิต ขาย นำเข้าหรือเก็บไว้ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ นอกสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๒๕ ผู้อนุญาตอาจอนุญาตให้ผู้รับอนุญาตขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ นอกสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การขายส่งตรงแก่ผู้รับอนุญาตอื่นตามพระราชบัญญัตินี้หรือแก่ผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งในสาขาทันตกรรมหรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่ง

(๒) การขายในบริเวณสถานที่ที่มีการประชุมของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งในสาขาทันตกรรม เภสัชกร หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่ง

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง



มาตรา ๒๖ ผู้รับอนุญาตผลิต ขาย หรือนำเข้า ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ต้องจัดให้มีเภสัชกรอยู่ประจำควบคุมกิจการตลอดเวลาที่เปิดดำเนินการ เว้นแต่ในกรณีมีความจำเป็นชั่วคราว

ในระหว่างที่เภสัชกรมิได้อยู่ประจำควบคุมกิจการ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการผลิตหรือขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔

มาตรา ๒๗ ให้ผู้รับอนุญาตผลิตวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคาร ณ สถานที่ผลิตแสดงว่าเป็นสถานที่ผลิตวัตถุออกฤทธิ์ ลักษณะและขนาดของป้ายและข้อความที่แสดงในป้าย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) จัดให้มีการวิเคราะห์วัตถุออกฤทธิ์ที่ผลิตขึ้นก่อนนำออกจากสถานที่ผลิตโดยต้องมีการวิเคราะห์ทุกครั้งและมีหลักฐานแสดงรายละเอียดซึ่งต้องเก็บรักษาไว้ไม่น้อยกว่าสิบปีนับแต่วันวิเคราะห์

(๓) จัดให้มีฉลากและเอกสารกำกับวัตถุออกฤทธิ์หรือคำเตือน หรือข้อควรระวังการใช้วัตถุออกฤทธิ์ที่ภาชนะหรือหีบห่อบรรจุวัตถุออกฤทธิ์ที่ผลิตขึ้น ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๔) การอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๘ ให้ผู้รับอนุญาตขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคาร ณ สถานที่ขายแสดงว่าเป็นสถานที่ขายวัตถุออกฤทธิ์ ลักษณะและขนาดของป้ายและข้อความที่แสดงในป้ายไปให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) จัดให้มีการแยกเก็บวัตถุออกฤทธิ์เป็นส่วนสดจากยาหรือวัตถุอื่น

(๓) ดูแลให้มีฉลาก เอกสารกำกับวัตถุออกฤทธิ์ หรือคำเตือนหรือข้อควรระวังการใช้วัตถุออกฤทธิ์ที่ภาชนะหรือหีบห่อบรรจุวัตถุออกฤทธิ์

(๔) การอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๙ ให้ผู้รับอนุญาตนำเข้า ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคาร ณ สถานที่นำเข้าแสดงว่าเป็นสถานที่นำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ ลักษณะและขนาดของป้ายและข้อความที่แสดงในป้ายให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) จัดให้มีใบรับรองของผู้ผลิตแสดงรายละเอียดการวิเคราะห์วัตถุออกฤทธิ์ที่นำเข้า

(๓) จัดให้มีฉลากที่ภาชนะหรือหีบห่อบรรจุวัตถุออกฤทธิ์

(๔) จัดให้มีฉลากและเอกสารกำกับวัตถุออกฤทธิ์ตามที่ได้ขึ้นทะเบียนวัตถุดำรับ เอกสารกำกับต้องเป็นภาษาไทย แต่จะมีภาษาต่างประเทศด้วยก็ได้

(๕) การอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๐ ในกรณีใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้รับอนุญาตแจ้งต่อผู้อนุญาตและยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหายหรือถูกทำลายดังกล่าว

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๑ ผู้รับอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตของตนไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต



มาตรา ๓๒ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตย้าย เปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มสถานที่ผลิต สถานที่ขาย สถานที่นำเข้า หรือสถานที่เก็บซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ และประเภท ๔ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อนุญาต การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๔ หน้าที่ของเภสัชกร

มาตรา ๓๓ ให้เภสัชกรผู้มีหน้าที่ควบคุมการผลิตวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (๑) ควบคุมการผลิตให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) ควบคุมให้มีฉลากและเอกสารกำกับวัตถุออกฤทธิ์ตามมาตรา ๒๗ (๓)
- (๓) ควบคุมการแบ่งบรรจุและการปิดฉลากที่ภาชนะหรือหีบห่อบรรจุให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- (๔) ควบคุมการขายวัตถุออกฤทธิ์ให้เป็นไปตามมาตรา ๓๔
- (๕) ต้องอยู่ประจำควบคุมกิจการตลอดเวลาที่เปิดดำเนินการ
- (๖) การอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๔ ให้เภสัชกรผู้มีหน้าที่ควบคุมการขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (๑) ควบคุมการแยกเก็บวัตถุออกฤทธิ์ตามมาตรา ๒๘(๒)
- (๒) ควบคุมการปฏิบัติตามมาตรา ๒๘(๓)
- (๓) ควบคุมการขายให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- (๔) ควบคุมการปรุงวัตถุออกฤทธิ์ให้เป็นไปตามใบสั่งยาของบุคคลซึ่งกล่าวใน (๕)
- (๕) ดูแลให้มีฉลากที่ภาชนะหรือหีบห่อบรรจุวัตถุออกฤทธิ์ที่ปรุงตามใบสั่งยาของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งในสาขาทันตกรรม หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (๖) ควบคุมการส่งมอบวัตถุออกฤทธิ์ให้ถูกต้องตามใบสั่งยาของบุคคลซึ่งกล่าวใน (๕)
- (๗) ควบคุมการทำบัญชีรับจ่ายวัตถุออกฤทธิ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (๘) ควบคุมมิให้มีการขายวัตถุออกฤทธิ์แก่ผู้ซึ่งไม่มีใบสั่งยาของบุคคลซึ่งกล่าวใน (๕) หรือแก่ผู้ซึ่งไม่ได้รับใบอนุญาตผลิต ขาย หรือนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์
- (๙) ต้องอยู่ประจำควบคุมกิจการตลอดเวลาที่เปิดดำเนินการ
- (๑๐) การอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๕ ให้เภสัชกรผู้มีหน้าที่ควบคุมการนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (๑) ควบคุมวัตถุออกฤทธิ์ที่นำเข้าให้ถูกต้องตามตำรับของวัตถุตำรับที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้



- (๒) ควบคุมการปฏิบัติเกี่ยวกับฉลากและเอกสารกำกับวัตถุออกฤทธิ์ตามมาตรา ๒๙(๓) และ (๔)
- (๓) ควบคุมการขายวัตถุออกฤทธิ์ให้เป็นไปตามมาตรา ๓๔
- (๔) ต้องอยู่ประจำควบคุมกิจการตลอดเวลาที่เปิดดำเนินการ
- (๕) การอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๕

วัตถุออกฤทธิ์ปลอม วัตถุออกฤทธิ์ผิดมาตรฐาน และวัตถุออกฤทธิ์เสื่อมคุณภาพ

มาตรา ๓๖ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต ขาย หรือนำเข้า ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ ดังต่อไปนี้

- (๑) วัตถุออกฤทธิ์ปลอม
- (๒) วัตถุออกฤทธิ์ผิดมาตรฐาน
- (๓) วัตถุออกฤทธิ์เสื่อมคุณภาพ
- (๔) วัตถุออกฤทธิ์ที่ต้องขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับแต่มิได้ขึ้นทะเบียนไว้
- (๕) วัตถุออกฤทธิ์ที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนทะเบียนวัตถุตำรับ

มาตรา ๓๗ วัตถุออกฤทธิ์หรือสิ่งต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นวัตถุออกฤทธิ์ปลอม

- (๑) สิ่งที่ทำเทียมวัตถุออกฤทธิ์ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน
- (๒) วัตถุออกฤทธิ์ที่แสดงชื่อว่าเป็นวัตถุออกฤทธิ์อื่น หรือแสดงเดือนปีที่วัตถุออกฤทธิ์สิ้นอายุ ซึ่งเกินความจริง
- (๓) วัตถุออกฤทธิ์ที่แสดงชื่อหรือเครื่องหมายของผู้ผลิต หรือที่ตั้งของสถานที่ผลิต ซึ่งมีใช้ความจริง
- (๔) วัตถุออกฤทธิ์หรือสิ่งที่แสดงว่าเป็นวัตถุออกฤทธิ์ตามที่กำหนดไว้ในประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๖ (๑) หรือตามตำรับของวัตถุตำรับที่ขึ้นทะเบียนไว้ซึ่งมิใช่ความจริง
- (๕) วัตถุออกฤทธิ์ที่ผลิตขึ้นไม่ถูกต้องตามมาตรฐานถึงขนาดสารออกฤทธิ์ขาดหรือเกินกว่าร้อยละสิบของปริมาณที่กำหนดไว้ไปจากเกณฑ์ต่ำสุดหรือสูงสุด ตามที่กำหนดไว้ในประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๖ (๒) หรือตามที่กำหนดไว้ในตำรับของวัตถุตำรับที่ขึ้นทะเบียนไว้

มาตรา ๓๘ วัตถุออกฤทธิ์ต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นวัตถุออกฤทธิ์ผิดมาตรฐาน

- (๑) วัตถุออกฤทธิ์ที่ผลิตขึ้นไม่ถูกต้องตามมาตรฐานโดยสารออกฤทธิ์ขาดหรือเกินจากเกณฑ์ต่ำสุดหรือสูงสุด ตามที่กำหนดไว้ในประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๖(๒) หรือตามตำรับของวัตถุตำรับที่ขึ้นทะเบียนไว้ แต่ไม่ถึงขนาดดังกล่าวในมาตรา ๓๗(๕)
- (๒) วัตถุออกฤทธิ์ที่ผลิตขึ้นโดยมีความบริสุทธิ์หรือลักษณะอื่นซึ่งมีความสำคัญต่อคุณภาพของวัตถุออกฤทธิ์ผิดไปจากเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๖(๒) หรือตามตำรับของวัตถุตำรับที่ขึ้นทะเบียนไว้

มาตรา ๓๙ วัตถุออกฤทธิ์ต่อไปนี้ เป็นวัตถุออกฤทธิ์เสื่อมคุณภาพ

- (๑) วัตถุออกฤทธิ์ที่สิ้นอายุตามที่แสดงไว้ในฉลากซึ่งขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับไว้



(๒) วัดออกฤทธิ์ที่แปรสภาพจนมีลักษณะเช่นเดียวกับวัดออกฤทธิ์ปลอมตามมาตรา ๓๗ (๕) หรือ วัดออกฤทธิ์ผิดมาตรฐานตามมาตรา ๓๘

หมวด ๖

การขึ้นทะเบียนวัดตุ้มน้ำ

มาตรา ๔๐ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งวัดออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ผู้ใดจะผลิตหรือนำเข้าซึ่งวัดตุ้มน้ำที่มีวัดออกฤทธิ์ดังกล่าว ต้องนำวัดตุ้มน้ำนั้นมาขอขึ้นทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน และเมื่อได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัดตุ้มน้ำแล้ว จึงจะผลิตหรือนำเข้าซึ่งวัดตุ้มน้ำนั้นได้

การขอขึ้นทะเบียนวัดตุ้มน้ำ และการออกไปสำคัญการขึ้นทะเบียนวัดตุ้มน้ำ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งวัดตุ้มน้ำตัวอย่างที่ได้รับอนุญาตแต่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๑ การขอขึ้นทะเบียนวัดตุ้มน้ำตามมาตรา ๔๐ ต้องแจ้งรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อวัดตุ้มน้ำ
- (๒) ชื่อและปริมาณของวัดตุ้มน้ำต่าง ๆ อันเป็นส่วนประกอบของวัดตุ้มน้ำ
- (๓) ขนาดบรรจุ
- (๔) วิธีวิเคราะห์มาตรฐานของส่วนประกอบของวัดตุ้มน้ำ ในกรณีที่ใช้วิเคราะห์นอกตำราที่รัฐมนตรีประกาศระบุดามกฎหมายว่าด้วยยา
- (๕) ฉลาก
- (๖) เอกสารกำกับวัดตุ้มน้ำ (ถ้ามี)
- (๗) ชื่อผู้ผลิตและประเทศที่สถานที่ผลิตตั้งอยู่ และ
- (๘) รายการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๒ การแก้ไขรายการทะเบียนวัดตุ้มน้ำที่ขึ้นทะเบียนไว้แล้ว จะกระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

การขอแก้ไขรายการและการอนุญาตแก้ไขรายการทะเบียนวัดตุ้มน้ำ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๓ ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่รับขึ้นทะเบียนวัดตุ้มน้ำ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเห็นว่า

- (๑) การขอขึ้นทะเบียนวัดตุ้มน้ำไม่เป็นไปตามมาตรา ๔๑ หรือตามกฎกระทรวง ที่ออกตามมาตรา ๔๐
- (๒) วัดตุ้มน้ำที่ขอขึ้นทะเบียนไม่เป็นที่เชื่อถือในสรรพคุณหรืออาจไม่ปลอดภัยแก่ผู้ใช้
- (๓) วัดตุ้มน้ำที่ขอขึ้นทะเบียนใช้ชื่อในทำนองโอ้อวดไม่สุภาพหรืออาจทำให้เข้าใจผิดจากความจริง หรือ
- (๔) วัดตุ้มน้ำที่ขอขึ้นทะเบียนเป็นวัดออกฤทธิ์ปลอมตามมาตรา ๓๗ หรือเป็นวัดตุ้มน้ำที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนตามมาตรา ๔๖

คำสั่งไม่รับขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นที่สุด

มาตรา ๔๔ บทบัญญัติมาตรา ๔๓ ให้ใช้บังคับแก่การแก้ไขรายการทะเบียนวัตถุตำรับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๕ ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบสำคัญ ถ้าผู้รับใบสำคัญประสงค์จะขอต่ออายุใบสำคัญ จะต้องยื่นคำขอก่อนใบสำคัญสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอแล้วจะประกอบกิจการต่อไปก็ได้ จนกว่าจะได้มีคำสั่งไม่ต่ออายุใบสำคัญนั้น

การขอต่ออายุและการต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีผู้ขอต่ออายุใบสำคัญไม่ได้รับอนุญาตให้ต่ออายุใบสำคัญ ให้นำความในมาตรา ๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๖ เมื่อคณะกรรมการเห็นว่าวัตถุตำรับใดที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้แล้วนั้น ต่อมาปรากฏว่าไม่มีสรรพคุณตามที่ขึ้นทะเบียนไว้ หรืออาจไม่ปลอดภัยแก่ผู้ใช้ หรือเป็นวัตถุออกฤทธิ์ปลอม หรือใช้ชื่อผิดไปจากที่ขึ้นทะเบียนไว้ ให้คณะกรรมการเสนอต่อรัฐมนตรี และให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนทะเบียนวัตถุตำรับนั้นได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

คำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๔๗ ในกรณีใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้รับอนุญาตแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่และยื่นคำขอรับใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหายหรือถูกทำลาย

การขอรับใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับและการออกใบแทนใบสำคัญ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๗

การโฆษณา

มาตรา ๔๘ ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาเพื่อการค้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ เว้นแต่

- (๑) การโฆษณาซึ่งกระทำโดยตรงต่อผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งในสาขาทันตกรรม เภสัชกร หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่ง หรือ
- (๒) เป็นฉลากหรือเอกสารกำกับวัตถุออกฤทธิ์ที่ภาษาหรือหีบห่อบรรจุวัตถุออกฤทธิ์

หมวด ๘

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๔๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ผลิต สถานที่ขาย สถานที่นำเข้า หรือสถานที่เก็บ ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ ในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจนำวัตถุออกฤทธิ์ในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบ หรือในกรณี



มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ อาจยึดหรืออายัดวัตถุออกฤทธิ์ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ตลอดจนภาชนะหรือหีบห่อบรรจุวัตถุออกฤทธิ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องด้วย เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้รับอนุญาตและบรรดาผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การขาย การนำเข้าหรือการเก็บ ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในสถานที่ผลิต สถานที่ขาย สถานที่นำเข้าหรือสถานที่เก็บ อำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๕๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อผู้รับอนุญาตหรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๑ วัตถุออกฤทธิ์รวมทั้งภาชนะหรือหีบห่อบรรจุวัตถุออกฤทธิ์ และเอกสารที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๙ หรือในกรณีมีการส่งออกหรือนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์โดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ ถ้าไม่ปรากฏเจ้าของ หรือพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาลไม่พิพากษาให้ริบ และผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอรับคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ยึดหรืออายัด หรือวันที่ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือวันที่ศาลพิพากษาถึงที่สุด ให้ตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข

ถ้าสิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้เป็นของเสียง่าย หรือถ้าหน่วงช้าไว้จะเป็นการเสียความเสียหายหรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาเกินราคาของวัตถุออกฤทธิ์ พนักงานเจ้าหน้าที่จะจัดการขายสิ่งที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ก่อนถึงกำหนดตามวรรคหนึ่งก็ได้ ได้เงินจำนวนสุทธิเท่าใดให้ยัดเงินนั้นไว้แทน

มาตรา ๕๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๙

การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๕๓ ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้อนุญาตโดยความเห็นหรือคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้โดยมีกำหนดครั้งละไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน แต่ในกรณีมีการฟ้องผู้รับอนุญาตต่อศาลว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้อนุญาตจะสั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้รอคำพิพากษาถึงที่สุดก็ได้

ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตใด ๆ ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีกไม่ได้

มาตรา ๕๔ ผู้รับอนุญาตผู้ใดขาดคุณสมบัติ หรือเข้าลักษณะต้องห้ามข้อหนึ่งข้อใด ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ หรือไม่จัดให้มีเภสัชกรอยู่ประจำควบคุมกิจการตลอดเวลาที่เปิดดำเนินการตามมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง ผู้อนุญาตโดยความเห็นหรือคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้

ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตใด ๆ อีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นสองปีนับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต และผู้อนุญาตจะออกใบอนุญาตให้หรือไม่ก็ได้สุดแต่จะพิจารณาเห็นสมควร



มาตรา ๕๕ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับอนุญาตทราบ ในกรณีไม่พบตัวผู้ถูกสั่งหรือผู้ถูกสั่งไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ปิดคำสั่งไว้ ณ ที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายที่สถานที่ผลิต สถานที่ขาย หรือสถานที่นำเข้า ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ และให้ถือว่าผู้รับอนุญาตได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดคำสั่ง

คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง จะโฆษณาในหนังสือพิมพ์หรือ โดยวิธีอื่นอีกด้วยก็ได้

มาตรา ๕๖ ผู้อนุญาตโดยความเห็นหรือคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งถอนคำสั่งพักใช้ ใบอนุญาตก่อนกำหนดเวลาได้ เมื่อเป็นที่พอใจว่าผู้รับอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ปฏิบัติตาม พระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว

มาตรา ๕๗ ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ยกอุทธรณ์ หรือแก้ไขคำสั่งของผู้อนุญาต ในทางที่เป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ได้

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งย่อมไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือคำสั่งเพิกถอน ใบอนุญาต

มาตรา ๕๘ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขายวัตถุออกฤทธิ์ของตนที่เหลืออยู่แก่ผู้รับอนุญาตอื่น หรือ แก่ผู้ซึ่งผู้อนุญาตเห็นสมควรก็ได้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือวันที่ได้ทราบ คำวินิจฉัยของรัฐมนตรี เว้นแต่ผู้อนุญาตจะผ่อนผันขยายระยะเวลาให้ต่อไปอีกแต่ต้องไม่เกินหกสิบวัน

หมวด ๑๐

มาตรการควบคุมพิเศษ

มาตรา ๕๙ ให้ถือว่าวัดดู่ดำรับที่มีวัตถุออกฤทธิ์ในประเภทหนึ่งประเภทใดปรุงผสมอยู่เป็นวัตถุออกฤทธิ์ ในประเภทนั้นด้วย

มาตรา ๖๐ ในกรณีวัดดู่ดำรับมีวัตถุออกฤทธิ์อันระบุนอยู่ในประเภทต่างกันมากกว่าหนึ่งประเภทผสมอยู่ ให้ถือว่าวัดดู่ดำรับนั้นเป็นวัตถุออกฤทธิ์ในประเภทที่มีการควบคุมเข้มงวดกว่าในประเภทที่ผสมอยู่นั้น

มาตรา ๖๑ ในกรณีวัดดู่ดำรับใด

(๑) มีวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ อย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่าง ปรุงผสมอยู่

(๒) มีลักษณะที่ไม่อาจก่อให้เกิดมีการใช้ที่ผิดทาง

(๓) ไม่สามารถจะแยกสกัดเอาวัตถุออกฤทธิ์ที่มีอยู่ในวัดดู่ดำรับนั้นกลับมาใช้ในปริมาณที่จะทำให้เกิดมี การใช้ที่ผิดทาง และ

(๔) ไม่ก่อให้เกิดอันตรายทางด้านสุขภาพและสังคมได้

รัฐมนตรีอาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้เป็นวัดดู่ดำรับยกเว้นได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง



วัตถุตำรับยกเว้นที่ประกาศตามวรรคสอง รัฐมนตรีอาจประกาศเพิกถอนได้ เมื่อปรากฏว่าวัตถุตำรับนั้นไม่ตรงตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๖๒ ห้ามมิให้ผู้ใดนอกจากกระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากกระทรวงสาธารณสุข มีไว้ในครอบครอง หรือใช้ประโยชน์ใด ๆ ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ทุกประเภทเว้นแต่ได้รับใบอนุญาต

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้นำความในมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๑๖) **มาตรา ๖๒ ทวิ** ห้ามมิให้ผู้ใดเสพวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑

(๑๗) **มาตรา ๖๒ ตริ** ห้ามมิให้ผู้ใดเสพวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ เว้นแต่การเสพตามคำสั่งของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม หรือผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งในสาขาทันตกรรม เพื่อประโยชน์ในการรักษาพยาบาลผู้นั้น

(๑๘) **มาตรา ๖๒ จัตวา** ห้ามมิให้ผู้ใดจงใจ ชักนำ ยุยง ส่งเสริม ใช้อุบายหลอกลวง หรือขู่เข็ญ ให้ผู้อื่นเสพวัตถุออกฤทธิ์

ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมหรือผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งในสาขาทันตกรรม อาจแนะนำหรือบังคับให้ผู้อื่นเสพเพื่อประโยชน์ในการรักษาพยาบาลผู้นั้นได้

มาตรา ๖๓ บทบัญญัติมาตรา ๖๒ วรรคหนึ่ง ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) การมีไว้ในครอบครองหรือใช้ประโยชน์สำหรับกิจการของผู้รับอนุญาตผลิต ขาย นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔

(๒) การมีไว้ในครอบครองของบุคคลในปริมาณพอสมควรเพื่อการเสพ การรับเข้าร่างกาย หรือการใช้ด้วยวิธีอื่นใดซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามคำสั่งของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งในสาขาทันตกรรม หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ บำบัด บรรเทา รักษา หรือป้องกันโรคหรือความเจ็บป่วยของบุคคลนั้นหรือสัตว์ของบุคคลนั้น

(๓) การมีไว้ในครอบครองหรือใช้ประโยชน์ตามหน้าที่ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ของกระทรวง ทบวง กรม สภากาชาดไทย องค์การเภสัชกรรมหรือสถาบันอื่นของทางราชการ ตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๔) การมีไว้ในครอบครองหรือใช้ประโยชน์ตามหน้าที่ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ ของผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากกระทรวงสาธารณสุข

(๕) การมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ในปริมาณพอสมควรเท่าที่จำเป็นต้องใช้ประจำในการปฐมพยาบาล หรือในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินในเรือ เครื่องบิน หรือยานพาหนะอื่นใดที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะระหว่างประเทศที่ไม่ได้จดทะเบียนในราชอาณาจักร แต่ถ้ายานพาหนะดังกล่าวจดทะเบียนในราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๖๒

(๑๖)-(๑๘) ข้อความข้างต้นเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๑



มาตรา ๖๔ ในกรณีที่เห็นสมควร รัฐมนตรีจะประกาศในราชกิจจานุเบกษา ระบุวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งในสาขาทันตกรรม หรือผู้ประกอบกรบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่ง มีไว้ในครอบครองในปริมาณที่รัฐมนตรีกำหนดโดยไม่ต้องขออนุญาตก็ได้

มาตรา ๖๕ ผู้รับอนุญาตผลิต ขาย นำเข้า ส่งออก นำผ่านหรือมีไว้ในครอบครองหรือใช้ประโยชน์ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ ต้องจัดให้มีการป้องกันตามสมควรเพื่อมิให้วัตถุออกฤทธิ์สูญหายหรือมีการนำเอาวัตถุออกฤทธิ์ไปใช้โดยมิชอบ

มาตรา ๖๖ ห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งมิใช่เภสัชกรที่อยู่ประจำควบคุมกิจการของสถานที่ผลิต สถานที่ขาย หรือสถานที่นำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ ขายวัตถุดังกล่าวให้แก่ผู้อื่นในสถานที่นั้นเว้นแต่อยู่ในความควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดของเภสัชกรประจำสถานที่นั้น

^(๑๙) **มาตรา ๖๗** ภายใต้บังคับมาตรา ๖๘ เภสัชกรจะขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ให้ได้เฉพาะแก่กระทรวง ทบวง กรม สภากาชาดไทย องค์การเภสัชกรรม สถาบันอื่นของทางราชการตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งในสาขาทันตกรรม ผู้ประกอบกรบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่ง ผู้ที่มีใบสั่งยาของบุคคลดังกล่าว หรือผู้รับอนุญาตผลิต ขาย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ เท่านั้น และต้องลงบัญชีรายละเอียดการขายทุกครั้งตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

ใบสั่งยาดังกล่าวหนึ่งให้ใช้ได้ครั้งเดียว เว้นแต่ผู้สั่งจะได้กำหนดไว้ว่า ให้จ่ายซ้ำได้แต่รวมกันต้องไม่เกินสามครั้ง และจำนวนยาที่สั่งแต่ละครั้งต้องไม่เกินจำนวนที่จำเป็นต้องใช้ ภายในเวลาไม่เกินสามสัปดาห์

ใบสั่งยาแต่ละฉบับให้ใช้ได้ไม่เกินเก้าสัปดาห์ นับแต่วันที่ยื่นออก

มาตรา ๖๘ ในกรณีไม่มีผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งในสาขาทันตกรรมหรือผู้ประกอบกรบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่งในปริมาณห่ากิโลเมตรจากสถานที่ที่มีใบอนุญาตขายวัตถุออกฤทธิ์ เภสัชกรที่อยู่ประจำควบคุมกิจการของสถานที่ขายนั้นจะขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ สำหรับผู้ป่วยหรือสัตว์ป่วยโดยไม่ต้องมีใบสั่งยาของบุคคลดังกล่าวก็ได้ แต่ทั้งนี้จะขายสำหรับการใช้แต่ละรายได้ไม่เกินสามวันต่อเดือน และต้องลงบัญชีรายละเอียดการขายทุกครั้งตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๙ ในการส่งมอบวัตถุออกฤทธิ์ตามมาตรา ๖๗ หรือมาตรา ๖๘ เภสัชกรต้องมอบคำเตือนหรือข้อควรระวังตามประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๖ (๕) ให้แก่ผู้ซื้อด้วย

หมวด ๑๑

การค้าระหว่างประเทศ

มาตรา ๗๐ ในการนำเข้าหรือส่งออกแต่ละคราว ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากกระทรวงสาธารณสุข ต้องได้รับใบอนุญาตเฉพาะคราวจากผู้อนุญาตก่อน

^(๑๙) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๓ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน



การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗๑ ในการนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากกระทรวงสาธารณสุขต้องจัดให้มีสำเนาใบอนุญาตของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศที่ส่งออกนั้นส่งมาพร้อมกับวัตถุออกฤทธิ์หนึ่งฉบับและให้ส่งตรงไปยังเลขาธิการอีกสองฉบับ

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สลักหลังสำเนาใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง โดยแจ้งวันเดือนปีและปริมาณที่แท้จริงของวัตถุออกฤทธิ์ที่นำเข้า และส่งสำเนานั้นกลับไปให้เจ้าหน้าที่ของประเทศผู้ส่งออกใบอนุญาตนั้นหนึ่งฉบับ และเก็บรักษาไว้ที่กระทรวงสาธารณสุขหนึ่งฉบับ

มาตรา ๗๒ ห้ามมิให้ผู้ใดส่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ ไปยังบุคคลอื่นหรือสถานที่อื่นนอกเหนือไปจากบุคคลหรือสถานที่ระบุในใบอนุญาตนำเข้า

มาตรา ๗๓ ในการส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากกระทรวงสาธารณสุขต้องนำใบอนุญาตนำเข้าของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศนั้นมามอบให้กระทรวงสาธารณสุขก่อนจึงจะได้รับการพิจารณาออกใบอนุญาตเฉพาะคราวเพื่อส่งออก และในการส่งออกให้ผู้รับอนุญาตแนบสำเนาใบอนุญาตนั้นไปพร้อมกับวัตถุออกฤทธิ์ที่ส่งออกนั้นหนึ่งฉบับ

ให้กระทรวงสาธารณสุขจัดส่งสำเนาใบอนุญาตเฉพาะคราวเพื่อส่งออก ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์สองฉบับไปยังเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้รับนั้นด้วย และให้เลขาธิการจัดให้มีการตรวจสอบสำเนาใบอนุญาตที่จะส่งกลับมานั้น

มาตรา ๗๔ ในการนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ ผู้รับอนุญาตต้องมีใบอนุญาตของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศที่ส่งออกนั้นมาพร้อมกับวัตถุออกฤทธิ์และต้องแจ้งให้ผู้ควบคุมยานพาหนะที่ใช้บรรทุกทราบก่อนผ่านเข้ามาในราชอาณาจักร และให้ผู้ควบคุมยานพาหนะนั้นจัดให้มีการป้องกันตามสมควรเพื่อมิให้วัตถุออกฤทธิ์สูญหายหรือมีการนำเอาวัตถุออกฤทธิ์ที่อยู่ในยานพาหนะนั้นไปใช้โดยมิชอบ

ในกรณีมีการขนถ่ายวัตถุออกฤทธิ์ออกจากยานพาหนะที่ใช้บรรทุกไปยังยานพาหนะอื่น ให้ผู้ควบคุมยานพาหนะที่ใช้บรรทุกมานั้นแจ้งให้เจ้าหน้าที่ศุลกากร ณ ที่นั้นทราบก่อน และให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรนั้นมีหน้าที่ควบคุมวัตถุออกฤทธิ์ในระหว่างขนถ่าย เมื่อขนถ่ายเสร็จให้ผู้ควบคุมยานพาหนะที่รับขนถ่ายวัตถุออกฤทธิ์นั้นมีหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ควบคุมยานพาหนะตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๗๕ ให้นำบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยศุลกากรเกี่ยวกับการตรวจ การยึด การริบ หรือการจับกุมผู้กระทำความผิดมาใช้บังคับแก่การนำเข้า การส่งออก หรือการนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ทุกประเภทตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๗๖ ในการนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ทุกประเภท ห้ามมิให้ผู้ใดเปลี่ยนแปลงการส่งวัตถุออกฤทธิ์ไปยังจุดหมายอื่นที่มีได้ระบุในใบอนุญาตที่ส่งออกที่ส่งมาพร้อมกับวัตถุออกฤทธิ์ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้ส่งออกใบอนุญาตนั้น และเลขาธิการให้ความเห็นชอบด้วย

มาตรา ๗๗ ในกรณีมีการเปลี่ยนแปลงการส่งวัตถุออกฤทธิ์ไปยังจุดหมายอื่น ตามมาตรา ๗๖ ให้ถือว่าวัตถุออกฤทธิ์นั้นได้ส่งออกจากประเทศที่ออกใบอนุญาตเข้ามาในราชอาณาจักร และให้พนักงานเจ้าหน้าที่สลักหลังสำเนาใบอนุญาตของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศที่ส่งออกนั้น โดยแจ้งวันเดือนปี และปริมาณ



ที่แท้จริงของวัตถุออกฤทธิ์ที่นำผ่าน และส่งสำเนานั้นกลับไปให้เจ้าหน้าที่ของประเทศผู้ออกใบอนุญาตนั้นหนึ่งฉบับ และเก็บรักษาไว้ที่กระทรวงสาธารณสุขหนึ่งฉบับ

ในการส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ไปยังจุดหมายใหม่ตามวรรคหนึ่ง ผู้รับอนุญาตต้องนำใบอนุญาตของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้รับใหม่มามอบให้กระทรวงสาธารณสุขก่อน จึงจะได้รับการพิจารณาออกใบอนุญาตเฉพาะคราวเพื่อส่งออก และให้ผู้รับอนุญาตแนบสำเนาใบอนุญาตนั้นไปพร้อมกับวัตถุออกฤทธิ์ที่ส่งไปยังจุดหมายใหม่ด้วยหนึ่งฉบับ

ให้กระทรวงสาธารณสุขจัดส่งสำเนาใบอนุญาตเฉพาะคราวเพื่อส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์สองฉบับไปยังเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้รับใหม่ด้วย และให้เลขาธิการจัดให้มีการตรวจสอบสำเนาใบอนุญาตที่จะส่งกลับมานั้น

มาตรา ๗๘ ในระหว่างที่มีการนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ หรือในระหว่างที่วัตถุออกฤทธิ์อยู่ในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ศุลกากรตามมาตรา ๗๔ วรรคสอง ห้ามมิให้ผู้ใดแปรรูปหรือแปรรสภาพวัตถุออกฤทธิ์ให้เป็นอย่างอื่น หรือเปลี่ยนหีบห่อที่บรรจุวัตถุออกฤทธิ์ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเลขาธิการ

มาตรา ๗๙ ในกรณีมีเหตุฉุกเฉินหรือจำเป็น เลขาธิการมีอำนาจผ่อนผันการใช้บังคับมาตรการควบคุมตามมาตรา ๗๔ และมาตรา ๗๗ เกี่ยวกับการนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ได้ตามที่เห็นสมควร

(๒๐) **มาตรา ๘๐** ในการนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ ผู้รับอนุญาตและพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘๑ ในการนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ตามมาตรา ๘๐ ห้ามมิให้ผู้ใดส่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ ไปยังบุคคลอื่นหรือสถานที่อื่นนอกเหนือไปจากบุคคลหรือสถานที่ที่ระบุในใบแจ้งการส่งออกของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศที่ส่งออกนั้น

(๒๑) **มาตรา ๘๒** ในการส่งออกแต่ละคราวซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ ผู้รับอนุญาตต้องจัดให้มีสำเนาใบแจ้งการส่งออกไปพร้อมกับวัตถุออกฤทธิ์ที่ส่งออกนั้นหนึ่งฉบับ และให้ส่งตรงไปยังเลขาธิการอีกสองฉบับ

ให้กระทรวงสาธารณสุขจัดส่งสำเนาใบแจ้งการส่งออกตามวรรคหนึ่งไปยังเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้รับเข้าหนึ่งฉบับ

มาตรา ๘๓ เมื่อกระทรวงสาธารณสุขได้รับแจ้งการห้ามนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภทหนึ่ง ประเภทใดที่ต่างประเทศได้แจ้งผ่านเลขาธิการสหประชาชาติระบุห้ามนำเข้าไปยังประเทศนั้น ให้รัฐมนตรีประกาศการห้ามนำเข้านั้นในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๘๔ ห้ามมิให้ผู้ใดส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ไปยังประเทศที่ระบุห้ามนำเข้าตามมาตรา ๘๓ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตพิเศษเฉพาะคราวจากประเทศนั้นและใบอนุญาตพิเศษเฉพาะคราวจากเลขาธิการ

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒๐) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๔ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

(๒๑) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๕ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน



มาตรา ๘๕ การมีวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ในปริมาณพอสมควรเท่าที่จำเป็นต้องใช้ประจำในการปฐมพยาบาลหรือในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินในเรือ เครื่องบิน หรือยานพาหนะอื่นใดที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะระหว่างประเทศ ให้ได้รับการยกเว้นจากมาตรการควบคุมสำหรับการนำเข้านำ ผ่านหรือส่งออกตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘๖ ผู้ควบคุมยานพาหนะตามมาตรา ๘๕ ต้องจัดให้มีการป้องกันตามสมควร เพื่อมิให้วัตถุออกฤทธิ์สูญหายหรือมีการนำเอาวัตถุออกฤทธิ์ที่ใช้ในยานพาหนะนั้นไปใช้โดยมิชอบ

มาตรา ๘๗ ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากกระทรวงสาธารณสุขหรือผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๙ หรือมาตรา ๖๒ รวมทั้งกระทรวง ทบวง กรม สภากาชาดไทย องค์การเภสัชกรรมและสถาบันอื่นของทางราชการตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษาที่ได้ดำเนินการเกี่ยวกับการผลิต การขาย การนำเข้า การส่งออก การนำผ่าน หรือการมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ที่มีชีวิตวัตถุตำรับยกเว้น ต้องจัดให้มีการทำบัญชีรับจ่ายวัตถุออกฤทธิ์ และเสนอรายงานให้เลขาธิการทราบเป็นรายเดือนและรายปี บัญชีดังกล่าวต้องเก็บรักษาไว้และพร้อมที่จะแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตลอดเวลาในขณะที่เปิดดำเนินการ ทั้งนี้ อย่างน้อยภายในสองปีนับแต่วันลงรายการครั้งสุดท้ายในบัญชี

บัญชีรับจ่ายวัตถุออกฤทธิ์และรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

^(๒๒) **มาตรา ๘๘** เมื่อปรากฏว่าผู้ใดเสพติดซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ เลขาธิการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเลขาธิการโดยความเห็นหรือคำแนะนำของคณะกรรมการ มีอำนาจสั่งให้จัดส่งผู้นั้นไปรับการรักษาพยาบาลหรือการฟื้นฟูสุขภาพและสมรรถภาพ ณ สถานพยาบาลหรือสถานพักฟื้นตามที่เห็นสมควรเป็นเวลาไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ในกรณีจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล หรือการฟื้นฟูสุขภาพและสมรรถภาพ เลขาธิการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเลขาธิการจะขยายเวลาต่อไปอีกได้ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ให้กระทรวงสาธารณสุขมีหน้าที่ให้การรักษา การศึกษาอบรม การดูแล ภายหลังการรักษาพยาบาลหรือการฟื้นฟูสุขภาพและสมรรถภาพตามสมควรแก่บุคคลดังกล่าวในวรรคหนึ่ง เพื่อให้บุคคลนั้นกลับคืนสู่สภาพของปกติชนซึ่งมิได้เสพติดซึ่งวัตถุออกฤทธิ์

หมวด ๑๒

บทกำหนดโทษ

^(๒๓) **มาตรา ๘๙** ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๓ ทวิ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท

มาตรา ๙๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๙๑ ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๙ ผู้ใดดำเนินการ ภายหลังที่ใบอนุญาตสิ้นอายุแล้วและมีได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ต้องระวางโทษปรับวันละสองร้อยบาทนับแต่วันถัดจากวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุจนถึงวันที่มายื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต

^(๒๒) ข้อความในมาตรา ๘๘ วรรคสาม ถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๒

^(๒๓) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๓ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน



มาตรา ๙๒ ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๙๓ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๕ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๙ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองหมื่นบาท ถึงหนึ่งแสนบาท

^(๒๔) **มาตรา ๙๖** ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๙๗ เกสเซอร์ผู้มีหน้าที่ปฏิบัติผู้ใดละทิ้งหน้าที่ในการควบคุมกิจการของผู้รับอนุญาตโดยไม่มีเหตุอันควรหรือไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ หรือมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา ๙๘ ผู้ใดผลิตหรือนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ปลอมอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสามแสนบาท

ผู้ใดขายวัตถุออกฤทธิ์ปลอมอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๖(๑) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท

ผู้ใดขายหรือนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ปลอมโดยไม่รู้ว่าเป็นวัตถุออกฤทธิ์ปลอมต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา ๙๙ ผู้ใดผลิตหรือนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ผิดมาตรฐานหรือวัตถุออกฤทธิ์ที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนทะเบียนวัตถุตำรับอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๖(๒) หรือ (๕) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท

ผู้ใดขายวัตถุออกฤทธิ์ผิดมาตรฐานหรือวัตถุออกฤทธิ์ที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนทะเบียนวัตถุตำรับอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๖(๒) หรือ (๕) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

ผู้ใดขายหรือนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ผิดมาตรฐานหรือวัตถุออกฤทธิ์ที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนทะเบียนวัตถุตำรับโดยไม่รู้ว่าเป็นวัตถุออกฤทธิ์ผิดมาตรฐานหรือวัตถุออกฤทธิ์ที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนทะเบียนวัตถุตำรับ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๐๐ ผู้ใดขายหรือนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์เสื่อมคุณภาพอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๖(๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำการตามวรรคหนึ่งกระทำโดยไม่รู้ว่าเป็นวัตถุออกฤทธิ์เสื่อมคุณภาพ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท

^(๒๔) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๔ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน



มาตรา ๑๐๑ ผู้ใดผลิต ขายหรือนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ที่ต้องขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับแต่มิได้ขึ้นทะเบียนไว้ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๒ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

(๒๕) **มาตรา ๑๐๔** ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๘ มาตรา ๗๒ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๘ หรือมาตรา ๘๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๕ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

(๒๖) **มาตรา ๑๐๖** ผู้ใดมีไว้ในครอบครองหรือใช้ประโยชน์ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๖๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

ผู้ใดมีไว้ในครอบครองหรือใช้ประโยชน์ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๖๒ วรรคหนึ่ง หรือผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๒๗) **มาตรา ๑๐๖ ทวิ** ผู้ใดมีไว้ในครอบครองหรือใช้ประโยชน์ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๖๒ วรรคหนึ่ง เกินปริมาณที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๖ (๗ ทวิ) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท

มาตรา ๑๐๖ ทริ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๒ ทวิ หรือมาตรา ๖๒ ทริ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๑๐๖ จัตวา ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๒ จัตวา ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงสองแสนบาท

ถ้าการฝ่าฝืนมาตรา ๖๒ จัตวา เป็นการกระทำต่อหญิงหรือต่อบุคคลซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือเป็นการกระทำเพื่อจูงใจให้ผู้อื่นกระทำความผิดทางอาญา หรือเพื่อประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่นในการกระทำความผิดทางอาญา ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท

มาตรา ๑๐๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๖ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๐๘ เกสซ์กรผู้ใดขายวัตถุออกฤทธิ์อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๖๗ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๖๘ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๐๙ เกสซ์กรผู้ใดไม่ลงบัญชีตามมาตรา ๖๗ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๖๘ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

(๒๕) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๖ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

(๒๖) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๕ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

(๒๗) ข้อความข้างต้นเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๖



มาตรา ๑๑๐ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๗ วรรคสอง หรือมาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๑๑๑ ผู้ควบคุมยานพาหนะผู้ใดไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๗๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๑๒ ผู้ควบคุมยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะระหว่างประเทศผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๑๓ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๗ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๑๑๔ ผู้เสพติดซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ผู้ใดขัดขึ้นไม่ยอมไปรับการรักษาพยาบาลหรือการฟื้นฟูสุขภาพและสมรรถภาพตามคำสั่งของเลขาธิการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเลขาธิการตามมาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และเมื่อพ้นโทษแล้วให้ส่งตัวผู้นั้นไปรับการรักษาพยาบาลหรือการฟื้นฟูสุขภาพและสมรรถภาพตามคำสั่งเดิม

มาตรา ๑๑๕ ผู้รับการรักษาพยาบาลหรือการฟื้นฟูสุขภาพและสมรรถภาพตามคำสั่งของเลขาธิการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเลขาธิการตามมาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง ผู้ใดหลบหนีไปจากสถานพยาบาลหรือสถานพักฟื้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และเมื่อพ้นโทษแล้ว ให้ส่งตัวผู้นั้นไปรับการรักษาพยาบาลหรือการฟื้นฟูสุขภาพและสมรรถภาพตามคำสั่งเดิม

^(๒๙) **มาตรา ๑๑๕ ทวิ** ในกรณีที่มีการยึดวัตถุออกฤทธิ์ตามมาตรา ๔๙ หรือตามกฎหมายอื่น และไม่มี การฟ้องคดีต่อศาล เพราะเหตุที่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด และพนักงานอัยการสั่งให้งดการสอบสวน หรือเพราะพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือเพราะมีการเปรียบเทียบตามมาตรา ๑๑๗ ถ้าไม่มีผู้ใด มาอ้างว่าเป็นเจ้าของภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ยึด ให้วัตถุออกฤทธิ์นั้นตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข และให้กระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามระเบียบ ที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

ถ้าผู้ที่อ้างว่าเป็นเจ้าของตามวรรคหนึ่ง แสดงต่อคณะกรรมการได้ว่าเป็นเจ้าของแท้จริงและไม่ได้รู้เห็น เป็นใจด้วยในการกระทำความผิด ให้คณะกรรมการสั่งให้คืนวัตถุออกฤทธิ์แก่เจ้าของ ถ้าวัตถุออกฤทธิ์นั้น ยังคงอยู่ในความครอบครองของพนักงานเจ้าหน้าที่

^(๓๐) **มาตรา ๑๑๖** บรรดาวัตถุออกฤทธิ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ยานพาหนะหรือวัตถุอื่น ซึ่งบุคคลได้ใช้ ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับวัตถุออกฤทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ให้ริบเสียทั้งสิ้น

^(๓๑) **มาตรา ๑๑๖ ทวิ** ในกรณีที่มีการฟ้องคดีความผิดเกี่ยวกับวัตถุออกฤทธิ์ต่อศาล และไม่ได้มีการโต้แย้ง เรื่องประเภท จำนวนหรือน้ำหนักของวัตถุออกฤทธิ์นั้น ถ้าศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ริบวัตถุออกฤทธิ์ ดังกล่าวตามมาตรา ๑๑๖ หรือตามกฎหมายอื่น และไม่มีคำเสนอว่าผู้เป็นเจ้าของแท้จริงไม่ได้รู้เห็นเป็นใจด้วย ในการกระทำความผิดภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ริบวัตถุออกฤทธิ์นั้น ให้กระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามระเบียบ ที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

^(๒๙) แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๓

^(๓๐) แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๔

^(๓๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๕



มาตรา ๑๑๗ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งมีโทษปรับสถานเดียว ให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเลขาธิการมีอำนาจเปรียบเทียบได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๑๘ ให้ผู้ได้รับอนุญาตผลิต ขาย หรือนำเข้า ซึ่งยาที่เป็นวัตถุออกฤทธิ์ หรือมีวัตถุออกฤทธิ์รวมอยู่ด้วยตามกฎหมายว่าด้วยยาในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำเนินกิจการต่อไปได้จนกว่าใบอนุญาตนั้นสิ้นอายุ และถ้าประสงค์จะดำเนินการต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตดำเนินการไปพลางก่อนได้ แต่ถ้าผู้อนุญาตมีคำสั่งเป็นหนังสือไม่ออกใบอนุญาตให้ ผู้นั้นไม่มีสิทธิดำเนินการนับแต่วันที่ทราบคำสั่งเป็นต้นไป และให้นำความในมาตรา ๕๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑๙ ยาที่เป็นวัตถุออกฤทธิ์หรือมีวัตถุออกฤทธิ์รวมอยู่ด้วย ซึ่งผลิต ขาย หรือนำเข้าโดยชอบตามกฎหมายว่าด้วยยาหรือกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องมีข้อความว่า “วัตถุออกฤทธิ์” ตามมาตรา ๒๗ (๓) ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี



อัตราค่าธรรมเนียม

(๑)	ใบอนุญาตผลิตวัตถุออกฤทธิ์	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(๒)	ใบอนุญาตขายวัตถุออกฤทธิ์	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
(๓)	ใบอนุญาตนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(๔)	ใบอนุญาตส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
(๕)	ใบอนุญาตนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์	ฉบับละ	๒๐๐ บาท
(๖)	ใบอนุญาตเฉพาะคราวเพื่อนำเข้าหรือส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์	ฉบับละ	๒๐๐ บาท
(๗)	ใบอนุญาตให้มีไว้ในครอบครอง หรือใช้ประโยชน์ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
(๘)	ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับ	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๙)	ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๕๐ บาท
(๑๐)	ใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับ	ฉบับละ	๕๐ บาท
(๑๑)	การต่ออายุใบอนุญาต หรือใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับ	ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียม สำหรับใบอนุญาตหรือใบสำคัญนั้น	
(๑๒)	ค่าสัณฐานหลังใบอนุญาตในการค้าระหว่างประเทศ สำหรับวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓	ครั้งละ	๑๐๐ บาท

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นภาคีในอนุสัญญาว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ซึ่งได้กระทำกัน ณ กรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๔ เพื่อร่วมมือกับประเทศภาคีอื่น ๆ ควบคุมการผลิต การขาย การนำเข้า การส่งออก การนำผ่าน หรือการมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาททั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มิให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของบุคคลและสังคม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้น



ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

ฉบับที่ ๙๗ (พ.ศ. ๒๕๓๙)

เรื่อง ระบุชื่อและจัดแบ่งประเภทวัตถุออกฤทธิ์

ตามความในพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๖ (๑) และมาตรา ๑๑ (๔) แห่งพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงสาธารณสุขออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ ดังต่อไปนี้

(๑) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๕๑ (พ.ศ. ๒๕๓๑) เรื่อง ระบุชื่อและจัดแบ่งประเภทวัตถุออกฤทธิ์ ตามความในพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๓๑

(๒) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๕๕ (พ.ศ. ๒๕๓๑) เรื่อง ระบุชื่อและจัดแบ่งประเภทวัตถุออกฤทธิ์ ตามความในพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๑

(๓) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๕๖ (พ.ศ. ๒๕๓๒) เรื่อง ระบุชื่อและจัดแบ่งประเภทวัตถุออกฤทธิ์ ตามความในพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๓๒

(๔) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๕๘ (พ.ศ. ๒๕๓๒) เรื่อง เปลี่ยนแปลงประเภทวัตถุออกฤทธิ์ ตามความในพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๓๒

(๕) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๖๒ (พ.ศ. ๒๕๓๓) เรื่อง ระบุชื่อและจัดแบ่งประเภทวัตถุออกฤทธิ์ ตามความในพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๓๓

(๖) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๖๕ (พ.ศ. ๒๕๓๓) เรื่อง ระบุชื่อและจัดแบ่งประเภทวัตถุออกฤทธิ์ ตามความในพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๓๓

(๗) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๖๖ (พ.ศ. ๒๕๓๓) เรื่อง เปลี่ยนแปลงประเภทวัตถุออกฤทธิ์ ตามความในพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๓๓

(๘) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๖๗ (พ.ศ. ๒๕๓๔) เรื่อง ระบุชื่อและจัดแบ่งประเภทวัตถุออกฤทธิ์ ตามความในพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ ลงวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๓๔

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๓ ตอนพิเศษ ๒๓ ง ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๓๔



(๙) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๗๑ (พ.ศ. ๒๕๓๔) เรื่อง เปลี่ยนแปลงประเภทวัตถุออกฤทธิ์ ตามความในพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๓๔

(๑๐) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๗๔ (พ.ศ. ๒๕๓๔) เรื่อง ระบุชื่อและจัดแบ่งประเภทออกฤทธิ์ ตามความในพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๓๔

(๑๑) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๗๖ (พ.ศ. ๒๕๓๔) เรื่อง เปลี่ยนแปลงประเภทวัตถุออกฤทธิ์ ตามความในพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๓๔

(๑๒) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๗๘ (พ.ศ. ๒๕๓๕) เรื่อง ระบุชื่อและจัดแบ่งประเภทออกฤทธิ์ ตามความในพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๓๕

(๑๓) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๘๔ (พ.ศ. ๒๕๓๕) เรื่อง เปลี่ยนแปลงประเภทวัตถุออกฤทธิ์ ตามความในพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๓๕

(๑๔) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๘๖ (พ.ศ. ๒๕๓๖) เรื่อง เปลี่ยนแปลงประเภทวัตถุออกฤทธิ์ ตามความในพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖

(๑๕) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๘๗ (พ.ศ. ๒๕๓๖) เรื่อง เปลี่ยนแปลงประเภทวัตถุออกฤทธิ์ ตามความในพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๓๖

(๑๖) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๘๘ (พ.ศ. ๒๕๓๖) เรื่อง เปลี่ยนแปลงประเภทวัตถุออกฤทธิ์ ตามความในพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๓๖

ข้อ ๒ ให้วัตถุออกฤทธิ์ที่ระบุชื่อในบัญชีท้ายประกาศนี้เป็นวัตถุออกฤทธิ์ตามความในพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ ทั้งนี้ ให้รวมถึง

(๑) วัตถุที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่นแต่มีสูตรโครงสร้างทางเคมีอย่างเดียวกับวัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าว

(๒) ไอโซเมอร์ใด ๆ ของวัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าว ยกเว้นไอโซเมอร์อื่นของวัตถุออกฤทธิ์ที่ได้ระบุตัวไอโซเมอร์นั้น ๆ เป็นวัตถุออกฤทธิ์ไว้แล้วโดยเฉพาะ

(๓) เอสเทอร์ และอีเทอร์ใด ๆ และเกลือของวัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าว เว้นแต่ที่ได้ประกาศไว้แล้ว

(๔) วัตถุตำรับที่มีวัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าวผสมอยู่ เว้นแต่จะมีการระบุเงื่อนไขเฉพาะไว้ในบัญชีท้ายประกาศนี้

ข้อ ๓ ให้จัดแบ่งประเภทวัตถุออกฤทธิ์ตามข้อ ๒ เป็นวัตถุที่ออกฤทธิ์ในประเภท ๑ ประเภท ๒ ประเภท ๓ และประเภท ๔ ตามระบุไว้ในบัญชีท้ายประกาศนี้

ข้อ ๔ ประกาศฉบับนี้ให้มีผลบังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๔

เสนาะ เทียนทอง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข



บัญชีท้ายประกาศกระทรวงสาธารณสุข

ฉบับที่ ๙๗ (พ.ศ. ๒๕๓๙)

เรื่อง ระบุชื่อและจัดแบ่งประเภทวัตถุออกฤทธิ์

ตามความในพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘

ลำดับที่	ชื่อวัตถุออกฤทธิ์	ประเภท	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไขเฉพาะ
	วัตถุออกฤทธิ์ประเภท ๑			
๑	คาทีโนน (CATHINONE)	๑	(-)- α -Amino-propiophenone	
๒	ดีอีที (DET)	๑	N,N-Diethyltryptamine	
๓	ดีเอ็มเอชพี (DMHP)	๑	3-(1,2 Dimethylheptyl)-1-hydroxy-7,8,9,10-tetrahydro-6,6,9-trimethyl-6H-dibenzo[b, d]pyran	
๔	ดีเอ็มที (DMT)	๑	N,N-Dimethyltryptamine	
๕	ยกลีก	๑		
๖	๔-เมทิล อะมีโนเร็กซ์ (4-METHYL AMINOREX)	๑	($\pm$)-cis-2-Amino-4-methyl-5-phenyl-2-oxazoline หรือ ($\pm$)-cis-4,5-Dihydro-4-methyl-5-phenyl-2-oxazamine	
๗	ยกลีก	๑		
๘	ยกลีก	๑		
๙	พาราเฮกซิล (PARAHEXYL)	๑	3-Hexyl-1-hydroxy-7,8,9,10-tetrahydro-6,6,9-trimethyl-6H-dibenzo [b,d] pyran	
๑๐	พีซีอี (PCE)	๑	N-Ethyl-1-phenylcyclohexylamine	
๑๑	พีเอชพี (PHP) หรือ พีซีวีวาย (PCPY)	๑	1-(1-Phenylcyclohexyl) Pyrrolidine	
๑๒	ไซโลซีน (PSILOCINE)	๑	3-(2-Dimethylaminoethyl)-4-hydroxyindole	

^๒ ยกลีกโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๗๘ ง ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๒

^{๓-๔} ยกลีกโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๐๙) พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๔๘ ง ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๔๒



ลำดับที่	ชื่อวัตถุออกฤทธิ์	ประเภท	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไขเฉพาะ
๑๓	ไซโลไซบิน (PSILOCYBINE)	๑	3-(2-Dimethylaminoethyl)- indol-4-yl dihydrogen phosphate	
๑๔	ยกเล็ก	๑		
๑๕	ทีซีพี (TCP)	๑	1-[1-(2- Thienyl)cyclohexyl]piperidine	
๑๖	เตตราไฮโดรแคนนาบินอล (TETRAHYDROCANNABINOL)	๑	1-Hydroxy-3-pentyl-6,7,8,10,10-tetrahydro-6,6,9-trimethyl-6H-dibenzo[b,d]pyran	เว้นแต่เตตราไฮโดรแคนนาบินอล ซึ่งมีอยู่ในแคนนาบิส (CANNABIS) หรือยางกัญชา (CANNABIS RESIN) ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ
๑๗	อีทรีปตามีน (ETRYPTAMINE)	๑	3-(2-aminobutyl) indole	
๑๘	เมทคาทีโนน (METHCATHINONE)	๑	2-(methylamino)-1- phenylpropan-1-one	
๑๙	เมสคาลีน (MESCALNE) และอนุพันธ์ของ เมสคาลีน (MESCALINE DERIVATIVES) รวมทั้งสารสังเคราะห์ที่มีฤทธิ์เหมือน แต่ โครงสร้างต่างจากวัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าว (ANALOGS) เช่น	๑	3,4,5- Trimethoxyphenethylamine	
๑๙.๑	เอสคาลีน (ESCALINE)	๑	3,5-Dimethoxy-4- ethoxyphenethylamine	
๑๙.๒	โปรสคาลีน (PROSCALINE)	๑	3,5-Dimethoxy-4-(n)- propoxyphenethylamine	
๑๙.๓	ไอโซโปรสคาลีน (ISOPROSCALINE)	๑	3,5-Dimethoxy-4- isopropoxyphenethylamine	
๑๙.๔	๔-ไทโอเมสคาลีน (4-THIOMESCALINE) หรือ ๔-ทีเอ็ม (4-TM)	๑	3,5-Dimethoxy-4- methylthiophenethylamine	

^๕ ยกเลิกโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๐๙) พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๔๘ ง ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๔๒

^{๖-๗} เพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๙๘) (พ.ศ. ๒๕๔๐) ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๑๘ ง ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๐

^๘ เพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๑๐) (พ.ศ. ๒๕๔๒) ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๗๘ ง ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๒



ลำดับที่	ชื่อวัตถุออกฤทธิ์	ประเภท	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไขเฉพาะ
๑๙.๕	๔-ไทโอเอสคาลีน (4-THIOESCALINE) หรือ ๔-ทีอี (4-TE)	๑	3,5-Dimethoxy-4-ethoxyphenethylamine	
๑๙.๖	๔-ไทโอโปรสคาลีน (4-THIOPROSCALINE) หรือ ๔-ทีพี (4-TP)	๑	3,5-Dimethoxy-4-n-propylthiophenethylamine	
๑๙.๗	๓-ไทโอเมสคาลีน (3-THIOMESCALINE) หรือ ๓-ทีเอ็ม (3-TM)	๑	3-Methylthio-4,5-dimethoxyphenethylamine	
๑๙.๘	๓-ไทโอเอสคาลีน (3-THIOESCALINE) หรือ ๓-ทีอี (3-TE)	๑	3-Ethylthio-4,5-dimethoxyphenethylamine	
๑๙.๙	๓-ไทโอเมทาเอสคาลีน (3-THIOMETAESCALINE) หรือ ๓-ทีเอ็มอี (3-TME) ฯลฯ	๑	3-Ethylthio-4,5-dimethoxyphenethylamine	
๒๐	จีเอชบี (GHB)	๑	Gamma-hydroxybutyrate	
*๒๑	ฟีนาซีแพม (PHENAZEPAM)	๑	7-bromo-5-(2-(chlorophenyl)-1,3-dihydro-2H-1,4-benzodiazepin-2-one	
วัตถุออกฤทธิ์ประเภท ๒				
๑	แอมฟีพรามอน (AMFEPRAMONE)	๒	2-(Diethylamino) propiophenone	
๒	โบรติโซแลม (BROTIZOLAM)	๒	2-Bromo-4-(2-chlorophenyl)-9-methyl-6H-thieno [3,2-f][1,2,4] triazolo-[4,3-][1,4] diazepine	
๓	คาทีน (CATHINE) หรือ (+)- นอร์ซูโดอีเฟดรีน ((+) - NORPSEUDOEPHEDRINE)	๒	d-threo-2-Amino-1-hydroxy-1-phenylpropane	
๔	อีเฟดรีน (EPHEDRINE)	๒	(1R,2S)-2-Methylamino-1-phenylpropan-1-ol hemihydrates	

๙ เพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๑๘) (พ.ศ. ๒๕๔๔) ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๘ ตอนพิเศษ ๑๑๕ ง ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๔

* เพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ระบุชื่อและจัดแบ่งวัตถุออกฤทธิ์ (เพิ่มเติม) ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๐ ตอนพิเศษ ๕๔ ง ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๖

ลำดับที่	ชื่อวัตถุออกฤทธิ์	ประเภท	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไขเฉพาะ
๕	เอสตาโซแลม (ESTAZOLAM)	๒	8-Chloro-6-phenyl-4H-5-triazolo[4,3-][1,4]benzodiazepine	
๑๐๖	เอ็น-เอทิลแอมเฟตามีน (N-ETHYLAMPHETAMINE)	๒	N-Ethyl- α -methylphenethylamine	ยกเว้นไอโซเมอร์ของเอ็น-เอทิลแอมเฟตามีน (N-ETHYLAMPHETAMINE) ที่ได้ประกาศเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒
๗	เฟนแคมฟามีน (FENCAMFAMIN)	๒	($\pm$)-N-Ethyl-3-phenylbicyclo-(2,2,1)-heptan-2-amine	
๘	เฟเนทิลลีน (FENETHYLLINE)	๒	($\pm$)-3,7-Dihydro-1,3-dimethyl-7-(2-[(1-methyl-2-phenyl-ethyl)amino]-ethyl)-1H-purine-2,6-dione	
๙	ฟลูโนตราซีแพม (FLUNITRAZEPAM)	๒	5-(o-Fluorophenyl)-1,3-dihydro-1-methyl-7-nitro-2H-1,4-benzodiazepin-2-one	
๑๐	ฟลูราซีแพม (FLURAZEPAM)	๒	7-Chloro-1-[2-(diethylamino) ethyl]-5-(o-fluorophenyl)-1,3-dihydro-2H-1,4-benzodiazepin-2-one dihydrochloride	
๑๑	ฮาโลซาโซแลม (HALOXAZOLAM)	๒	10-Bromo-11b-(o-fluorophenyl)-2,3,7,11b-tetrahydrooxazolo[3,2-d][1,4]-benzodiazepin-6(5H)-one	
๑๒	โลพราโซแลม (LOPARZOLAM)	๒	6-(o-Chlorophenyl)-2,4-dihydro-2-[(4-methyl-1-piperazinyl)methylene]-8-nitro-1H-imidazo[1,2-][1,4]benzodiazepine-1-one	

^{๑๐} เพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ระบุชื่อและจัดแบ่งประเภทวัตถุออกฤทธิ์ (เพิ่มเติม) ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖ ตอนพิเศษ ๑๕๗ ง ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๒



ลำดับที่	ชื่อวัตถุออกฤทธิ์	ประเภท	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไขเฉพาะ
๑๓	ลอร์เมตาซีแพม (LORMETAZEPAM)	๒	7-Chloro-5-(o-chlorophenyl)-1,3-dihydro-3-hydroxy-1-methyl-2H-1,4-benzodiazepin-2-one	
๑๔	มาซินดอล (MAZINDOL)	๒	5-(p-Chlorophenyl)-2,5-dihydro-๓H-imidazo[2,1- α]-isoindol-5-ol	
๑๕	เมทิลเฟนิเดต (METHYLPHENIDATE)	๒	2-Phenyl-2-(2-piperidyl)acetic acid,methyl ester	
๑๖	มิดาโซแลม (MIDAZOLAM)	๒	8-Chloro-6-(2-fluorophenyl)-1-methyl-4H-imidazo-(1,5- α)(1,4) benzodiazepine	
๑๗	ไนเมตาซีแพม (NIMETAZEPAM)	๒	1,3-Dihydro-1-methyl-7-nitro-5-phenyl-2H-1,4-benzodiazepin-2-one	
๑๘	ไนตราซีแพม (NITRAZEPAM)	๒	1,3-Dihydro-7-nitro-5-phenyl-2H-1,4-benzodiazepin-2-one	
๑๙	เพโมลีน (PEMOLINE)	๒	2-Amino-5-phenyl-4(5H)-oxazolone	
๒๐	เฟนไซคลิดีน (PHENCYCLIDINE)	๒	1-(1-Phenyl-cyclohexyl)-piperidine	
๒๑	เฟนไดเมตราซีน (PHENDIMETRAZINE)	๒	(+)-3,4-Dimethyl-2-phenylmorpholine	
๒๒	เฟนเมตราซีน (PHENMETRAZINE)	๒	3-Methyl-2-phenylmorpholine	
๒๓	เฟนเตอมีน (PHENTERMINE)	๒	α , α -Dimethylphenethylamine	
๒๔	พิพราดรอล (PIPRADROL)	๒	1,1Diphenyl-1-(2-piperidyl)-methanol	
๒๕	ยกเล็ก	๒		

^{๑๑} ยกเลิกโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๔ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๒๐ ง ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔

ลำดับที่	ชื่อวัตถุออกฤทธิ์	ประเภท	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไขเฉพาะ
๒๖	ควาซีแอม (QUAZEPAM)	๒	7-Chloro-5-(2-fluorophenyl)-1,3-dihydro-1-(2,2,2-trifluoroethyl)-2H-1,4-benzodiazepine-2-thione	
๒๗	เซโคบาร์บิทัล (SECOBARBITAL)	๒	5-Allyl-5-(1-methylbutyl) barbituric acid	
๒๘	ทีมาซีแอม (TEMAZEPAM)	๒	7-Chloro-1,3-dihydro-3-hydroxy-1-methyl-5-phenyl-2H-1,4-benzodiazepin-2-one	
๒๙	ไตรอาโซแลม (TRIAZOLAM)	๒	8-Chloro-6-(o-Chlorophenyl)-1-methyl-4H-s-triazolo [4,3-][1,4] benzodiazepine	
๓๐	โซลพิเดม (ZOLPIDEM)	๒	N,N,6-Trimethyl-2-(4-methylphenyl)-imidazo[1,2- <i>a</i>] pyridine-3-acetamide	
๓๑	โซพิโคลน (ZOPICLONE)	๒	4-Methyl-1-piperazinecarboxylic acid 6-(5-chloro-2-pyridinyl)-6,7-dihydro-7-oxo-5H-pyrrolo [3,4-b] pyrazin-5-yl ester	
๓๒	ไซพีพรอล (ZIPEPROL)	๒	<i>α</i> -(<i>α</i> -methoxybenzyl)-4-(-methoxyphenethyl)-1-piperazineethanol	
๓๓	อะมิโนเร็กซ์ (AMINOREX)	๒	2-amino-5-phenyl-2-oxazoline	
๓๔	มีโซคาร์บ (MESOCARB)	๒	3-(4-methylphenethyl)-N-(phenylcarbamoyl) sydnone imine	
๓๕	คีตามีน (KETAMINE)	๒	Cyclohexanone,2-(2-chlorophenyl)-2-(methylamino)	
๓๖	บูตอร์ฟานอล (BUTORPHANOL)	๒	17-(Cyclobutylmethyl) morphinan 3,14-diol	

- ๑๒ เพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๙๘) พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๑๘ ง ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๐
- ๑๓ เพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๙๘) พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๑๘ ง ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๐
- ๑๔ เพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๙๘) พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๑๘ ง ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๐
- ๑๕-๑๖ เพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๐๖) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๘๗ ง ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๑



ลำดับที่	ชื่อวัตถุออกฤทธิ์	ประเภท	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไขเฉพาะ
๑๗๓๗	ยกเล็ก	๒		
๑๘๓๘	ซาลิพลอน (ZALEPLON)	๒	N-(3-(3-Cyanopyrazolo (1,5-a) pyrimidin-7-yl) phenyl)-N-ethylacetamide	
๑๙๓๙	ซูโดอีเฟดรีน (PSEUDOEPHEDRINE)	๒	(1S,2S) -2- Methylamino -1- phenylpropan -1-ol	
๒๐๔๐	เฟนนีลโพรพานอลามีน (PHENYLPROPANOLAMINE)	๒	α-(1-Aminoethyl) benzenemethanol	
๒๑๔๑	เอมีเนปทีน (AMINEPTINE)	๒	7-[(10,11-dihydro-5H- dibenzo[a,d][cyclohepten-5-yl) amino]heptanoic acid	
๒๒๔๒	บูพรีนอร์ฟีน (BUPRENORPHINE)	๒	21-Cyclopropyl-7-α- [(S)-1-hydroxy-1,2,2- trimethylpropyl]-6,14- endo-ethano-6,7,8,14- tetrahydrooripavine	
*๔๓	อัลปราโซแลม (ALPRAZOLAM)	๒	8-chloro-1-methyl-6-phenyl -4H-[1,2,4]triazolo[4,3-a] [1,4]benzodiazepine	
วัตถุออกฤทธิ์ประเภท ๓				
๑	อะโมบอร์บิทัล (AMOBARBITAL)	๓	5-Ethyl-5-(3-methylbutyl) barbituric acid	
๒	บูพรีนอร์ฟีน (BUPRENORPHINE)	๓	21-Cyclopropyl-7α- [(S)-1-hydroxy-1,2,2- trimethylpropyl]-6,14- endo-ethano-6,7,8,14- tetrahydrooripavine	

๑๗ ยกเล็กโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๔ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๒๐ ง ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔

๑๘ เพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๘๓ ง ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๓

๑๙ เพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ระบุชื่อและจัดแบ่งประเภทวัตถุออกฤทธิ์ (เพิ่มเติม) ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๙ ตอนพิเศษ ๖๒ ง ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๕

๒๐ เพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๗๔ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๒๐ ง ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๔๗

๒๑ เพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๒๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๑ ตอนที่ ๓๗ ง ลงวันที่ ๓๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔

๒๒ เพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่องเปลี่ยนแปลงประเภทวัตถุออกฤทธิ์ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนพิเศษ ๑๖๕ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๑

* อัลปราโซแลม เปลี่ยนแปลงเป็นวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ลำดับที่ ๔๓ โดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง เปลี่ยนแปลงประเภทวัตถุออกฤทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๙ ตอนพิเศษ ๑๙๑ ง ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๕



ลำดับที่	ชื่อวัตถุออกฤทธิ์	ประเภท	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไขเฉพาะ
๓	บิวตาลบิทัล (BUTALBITAL)	๓	5-Allyl-5-sobutylbarbituric acid	
๔	ไซโคลบาร์บิทัล (CYCLOBARBITAL)	๓	5-(1-Cyclohexen-1-yl)-5-ethylbarbituric acid	
๕	กลูเททิไมด์ (GLUTETHIMIDE)	๓	2-Ethyl-2-phenyl-glutarimide	
๖	เมโพรบาเมต (MEPROBAMATE)	๓	2-Methyl-2-propyl-1,3-propanediol dicarbamate	
๗	เพนตาโซซีน (PENTAZOCINE)	๓	1,2,3,4,5,6-Hexahydro-6,11-dimethyl-3-(3-methyl-2-butenyl)-2,6-methano-3-benzazocin-8-ol	
๘	เพนโตบาร์บิทัล (PENTOBARBITAL)	๓	5-Ethyl-5-(1-methylbutyl)barbituric acid	
	วัตถุออกฤทธิ์ประเภท ๔			
๑	อัลโลบาร์บิทัล (ALLOBARBITAL)	๔	5,5-diallylbarbituric acid	
*๒	อัลปราโซแลม (ALPRAZOLAM)	๔	8-chloro-1-methyl-6-phenyl-4H-s-triazolo[4,3- α] [1,4] benzodiazepine	
๓	บาร์บิทัล (BARBITAL)	๔	5,5-diethylbarbituric acid	
๔	เบนซ์เฟตามีน (BENZPHETAMINE)	๔	N-benzyl-N, α -dimethylphenethylamine	
๕	โบรมาซีแพม (BROMAZEPAM)	๔	7-bromo-1,3-dihydro-5-(2-pyridyl)-2H-1,4-benzodiazepin-2-one	
๖	บิวโตบาร์บิทัล (BUTOBARBITAL)	๔	5-butyl-5-ethylbarbituric acid	
๗	คามาซีแพม (CAMAZEPAM)	๔	7-Chloro-1,3-dihydro-3-hydroxy-1-methyl-5-phenyl-2H-1,4-benzodiazepin-2-one dimethylcarbamate	
๘	คลอรัลไฮเดรตและสารประกอบเชิงซ้อนที่ออกฤทธิ์คลอรัลไฮเดรต (CHLORAL HYDRATE AND ITS ADDUCTS)	๔		
๙	คลอร์ไดอาซีพอกไซด์ (CHLORDIAZEPOXIDE)	๔	7-Chloro-2-(methylamino)-5-phenyl-3H-1,4-benzodiazepine-4-oxide	
๑๐	คลอร์เฟนเทอมีน (CHLORPHENTERMINE)	๔	4-Chloro- α , α -dimethylphenethylamine	

* อัลปราโซแลม เปลี่ยนแปลงเป็นวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ลำดับที่ ๔๓ โดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง เปลี่ยนแปลงประเภทวัตถุออกฤทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๙ ตอนพิเศษ ๑๙๑ ง ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๕



ลำดับที่	ชื่อวัตถุออกฤทธิ์	ประเภท	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไขเฉพาะ
๑๑	โคลบาแซม (CLOBAZAM)	๔	7-Chloro-1-methyl-5-phenyl-1H-1,5-benzodiazepine-2,4-(3H-5H)-dione	
๑๒	โคลนาซีแพม (CLONAZEPAM)	๔	5-(o-Chlorophenyl)-1,3-dihydro-7-nitro-2H-1,4-benzodiazepin-2-one	
๑๓	คลอราซีเพท (CLORAZEPATE) ซึ่งได้แก่ เกลือโมโนโปแตสเซียม หรือไดโปแตสเซียมของ กรดคลอราซีพิก (CLORAZEPIC ACID)	๔	Potassium 7-Chloro-2,3-dihydro-2-oxo 5-phenyl-1H-1,4-benzodiazepine-3-carboxylate หรือ Potassium 7-chloro-2,3-dihydro-2-oxo-5-phenyl-1H-1,4-benzodiazepine-3-carboxylate compound with potassium hydroxide (1:1)	
๑๔	คลอร์เตอร์มิน (CLORTERMINE)	๔	2-chloro- α,α -dimethylbenzeneethanamine	
๑๕	โคลไดอาซีแพม (CLOTIAZEPAM)	๔	5-(o-Chlorophenyl)-7-ethyl-1,3-dihydro-1-methyl-2H-thieno[2,3-e]-1,4-diazepin-2-one	
๑๖	โคลซาโซแลม (CLOXAZOLAM)	๔	10-Chloro-11b-(o-chlorophenyl)-2,3,7b11b-tetrahydro-oxazolo [3,2-d] [1,4] benzodiazepin-6 (5H)-one	
๑๗	ไดอาซีแพม (DIAZEPAM)	๔	7-Chloro-1,3-dihydro-1-methyl-5-phenyl-2H-1,4-benzodiazepin-2-one	
๑๘	ดีลอร์ราซีแพม (DELORAZEPAM)	๔	7-Chloro-5-(o-chlorophenyl)-1,3-dihydro-2H-1,4-benzodiazepin-2-one	
๑๙	เอทคลอวินอล(ETHCHLORVYNOL)	๔	ethyl-2-chlorovinylethynylcarbinol	
๒๐	เอทินาเมต (ETHINAMATE)	๔	ethyl-2-chlorovinylethynylcarbinol	
๒๑	เอทิล โลฟลาซีเพท (ETHYL LOFLAZEPATE)	๔	Ethyl 7-chloro-5-(o-fluorophenyl) 2,3-dihydro-2-oxo-1H-1,4-benzodiazepin-3-carboxylate	
๒๒	เฟนโพรพอเรกซ์ (FENPROPOREX)	๔	($\pm$)-3-[(1-methylphenethyl)amino]propionitrile	

ลำดับที่	ชื่อวัตถุออกฤทธิ์	ประเภท	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไขเฉพาะ
๒๓	ฟลูไดอาซีแพม (FLUDIAZEPAM)	๔	7-Chloro-5-(o-fluorophenyl)- 1,3-dihydro-1-methyl-2H- 1,4- benzodiazepin-2-one	
๒๔	ฮาลาซีแพม (HALAZEPAM)	๔	7-Chloro-1,3-dihydro-5- phenyl-1-(2,2,2-trifluoroethyl)- 1H-1,4- benzodiazepin-2-one	
๒๕	เกลืออนินทรีย์ของโบรไมด์ทุกชนิด (INORGANIC BROMIDES)	๔		ยกเว้นลิเทียมโบรไมด์ (Lithium Bromide) ที่ใช้ในอุตสาหกรรม เครื่องทำความเย็นและโปแตสเซียม โบรไมด์เทคนิคัลเกรด (Protassium Bromide Technical grade) กับโซเดียมโบรไมด์ เทคนิคัลเกรด (Sodium Bromide Technical grade) ที่ใช้ในอุตสาหกรรมล้างรูป โดยอยู่ในความดูแลของเจ้าหน้าที่ จากสำนักงานคณะกรรมการอาหาร และยา
๒๖	คีตาโซแลม (KETAZOLAM)	๔	11-Chloro-8,12b-dihydro-2, 8-dimethyl-12b-phenyl-4H- [1,3]-oxazino [3,2-d] - [1,4 [benzodiazepine 4,7 (6H)- dione	
๒๗	ลอร่าซีแพม (LORAZEPAM)	๔	7-chloro-5(o-chlorophenyl)-1, 3-dihydro-3-hydroxy-2H-1, -4benzodiazepin-2-one	
๒๘	เมดาซีแพม (MEDAZEPAM)	๔	7-Chloro-2,3-dihydro-1- methyl-5-phenyl-1H-1,4- benzodiazepine	
๒๙	เมเฟนอเรกซ์ (MEFFENOREX)	๔	(±)-N(3-chloropropyl)- α-methylphenethylamine	
๓๐	เมทีไพรลอน (METHYPRYLON)	๔	3,3-diethyl-5- methyl-2,4-piperidinedione	
๓๑	เมทิลฟีโนบาร์บิทัล (METHYLPHENOBARBITAL)	๔	5-ethyl-1-methyl-5- phenylbarbituric acid	
๓๒	นอร์ดาซีแพม (NORDAZEPAM)	๔	7-Chloro-1,3-dihydro-5- phenyl-2H-1,4- benzodiazepin-2-one	



ประกาศกระทรวงสาธารณสุข^(๑)

เรื่อง กำหนดชื่อและปริมาณวัตถุออกฤทธิ์ที่ผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรม
ผู้ประกอบการโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งในสาขาทันตกรรม(ผู้ประกอบการวิชาชีพทันตกรรม)
หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่ง (ผู้ประกอบการวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง)
มีไว้ในครอบครองได้โดยไม่ต้องขออนุญาต

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๑๑ (๔) และมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุ
ที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัด
สิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และ
มาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและ
ประสาทออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๐๑) พ.ศ. ๒๕๔๐ ออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุ
ที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ เรื่อง การอนุญาตให้ผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรมผู้ประกอบการโรค
ศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งในสาขาทันตกรรม หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่ง มีวัตถุออกฤทธิ์
มีไว้ในครอบครอง ลงวันที่ ๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๐

(๒) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๑๕) พ.ศ. ๒๕๔๓ เรื่อง การอนุญาตให้ผู้ประกอบ
วิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมหรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่ง มีวัตถุออกฤทธิ์
มีไว้ในครอบครอง (เพิ่มเติม) ออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘
ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

(๓) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๑๖) พ.ศ. ๒๕๔๔ เรื่อง การอนุญาตให้ผู้ประกอบ
วิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมหรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่ง มีวัตถุออกฤทธิ์
มีไว้ในครอบครอง (เพิ่มเติม) ออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘
ลงวันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๔

ข้อ ๒ ให้ผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบการโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งในสาขาทันตกรรม
(ผู้ประกอบการวิชาชีพทันตกรรม) หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่ง (ผู้ประกอบการวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง)
มีวัตถุออกฤทธิ์ไม่เกินปริมาณที่กำหนดในประกาศฉบับนี้ไว้ในครอบครองได้โดยไม่ต้องขออนุญาต
ตามมาตรา ๖๒ ดังนี้

(๑) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนพิเศษ ๑๒๒ ง ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๑



วัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓

(๑) อะม็อบาร์บิทัล (AMOBARBITAL)	๑๐ กรัม
(๒) เพนตาโซซีน (PENTAZOCINE)	๑ กรัม
(๓) เพนโทบาร์บิทัล (PENTOBARBITAL)	๑๐ กรัม

วัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๔

(๑) อัลปราโซแลม (ALPRAZOLAM)	๑ กรัม
(๒) โบรมาซีแพม (BROMAZEPAM)	๖ กรัม
(๓) บิวโทบาร์บิทัล (BUTOBARBITAL)	๕๐ กรัม
(๔) คลอร์ไดอาซีพอกไซด์ (CHLORDIAZEPOXIDE)	๒๕๐ กรัม
(๕) โคลบาแซม (CLOBAZAM)	๑๐ กรัม
(๖) โคลนาซีแพม (CLONAZEPAM)	๒๐ กรัม
(๗) คลอราซีแพท (CLORAZEPATE)	๑๐ กรัม
(๘) ไดอาซีแพม (DIAZEPAM)	๑๐ กรัม
(๙) เอทิล โลฟลาซีเพท (ETHYL LOFLAZEPATE)	๑๐ กรัม
(๑๐) เกลืออนินทรีย์ของโบรไมด์ทุกชนิด (INORGANIC BROMIDE)	๙๐ กรัม
(๑๑) ลอราซีแพม (LORAZEPAM)	๒ กรัม
(๑๒) เมดาซีแพม (MEDAZEPAM)	๑๐ กรัม
(๑๓) ฟีนอบาร์บิทัล (PHENOBARBITAL)	๑๐๐ กรัม
(๑๔) พินาซีแพม (PINAZEPAM)	๕ กรัม
(๑๕) พร่าซีแพม (PRAZEPAM)	๑๐ กรัม
(๑๖) โทฟีโซแพม (TOFISOPAM)	๕๐ กรัม

ข้อ ๓ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑

ไชยา สะสมทรัพย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข



ประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง กำหนดปริมาณการมีไว้ในครอบครองหรือใช้ประโยชน์
ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒

พ.ศ. ๒๕๕๕^(*)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๑ (๔) แห่งพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ และมาตรา ๖ (๗ ทวิ) แห่งพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๐๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ เรื่อง กำหนดปริมาณการมีไว้ในครอบครองหรือใช้ประโยชน์ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

(๒) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๑๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ เรื่อง กำหนดปริมาณการมีไว้ในครอบครองหรือใช้ประโยชน์ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ (เพิ่มเติม) ออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

ข้อ ๒ การมีไว้ในครอบครองหรือใช้ประโยชน์ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๖๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษตามมาตรา ๑๐๖ แต่หากคำนวณปริมาณเป็นสารบริสุทธิ์แล้วมีปริมาณเกินจำนวนดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษตามมาตรา ๑๐๖ ทวิ

วัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑

(๑) คาทีโนน (cathinone)	๐.๕๐๐ กรัม
(๒) ดีอีที (DET)	๐.๕๐๐ กรัม
(๓) ดีเอ็มเอชพี (DMHP)	๐.๕๐๐ กรัม
(๔) ดีเอ็มที (DMT)	๐.๕๐๐ กรัม
(๕) เมสคาลีน (mescaline)	๐.๕๐๐ กรัม
(๖) ๔-เมทิลอะมีโนเรกซ์ (๔-methylaminorex)	๐.๕๐๐ กรัม

^(*) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๙ ตอนพิเศษ ๖๒ ง ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๕



(๗) พาราเฮกซิล (parahexyl)	๐.๕๐๐ กรัม
(๘) พีซีอี (PCE)	๐.๑๐๐ กรัม
(๙) พีเอชพี หรือ พีซีพีวาย (PHP หรือ PCPY)	๐.๑๐๐ กรัม
(๑๐) ไซโลซีน (psilocine)	๐.๑๐๐ กรัม
(๑๑) ไซโลไซบิน (psilocybine)	๐.๑๐๐ กรัม
(๑๒) ทีซีพี (TCP)	๐.๑๐๐ กรัม
(๑๓) เตตราไฮโดรแคนนาบินอล (tetrahydrocannabinol) เว้นแต่ เตตราไฮโดรแคนนาบินอลซึ่งมีอยู่ใน แคนนาบิส (cannabis) หรือยางกัญชา (cannabis resin) ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ	๐.๑๐๐ กรัม
(๑๔) อีทริพตามีน (etryptamine)	๐.๕๐๐ กรัม
(๑๕) เมทคาทีโนน (methcathinone)	๐.๕๐๐ กรัม

วัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒

(๑) อีเฟดรีน (ephedrine)	๕.๐๐๐ กรัม
(๒) ซูโดอีเฟดรีน (Pseudoephedrine)	๕.๐๐๐ กรัม
(๓) คีตามีน (ketamine)	๐.๕๐๐ กรัม

ข้อ ๓ ประกาศฉบับนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๕

วิทยา บุรณศิริ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข



ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

(ฉบับที่ ๑๑๙) พ.ศ. ๒๕๔๔*

ออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

พ.ศ. ๒๕๑๘

เรื่อง ระบุชื่อและประเภทวัตถุออกฤทธิ์ที่ต้องแจ้งกำหนดสัณอายุไว้ในฉลาก

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๖(๖) และมาตรา ๑๑(๔) แห่งพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้วัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๙๗ (พ.ศ. ๒๕๓๙) เรื่อง ระบุชื่อและจัดแบ่งประเภทวัตถุออกฤทธิ์ ตามความในพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๓๙ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม เป็นวัตถุออกฤทธิ์ที่ต้องแจ้งกำหนดสัณอายุไว้ในฉลาก

ข้อ ๒ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๔ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

สุรรัตน์ เกษราพันธุ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๘ ตอนพิเศษ ๑๑๕ ง ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๔



พระราชกำหนด
ป้องกันการใช้สารระเหย
พ.ศ. ๒๕๓๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๓
เป็นปีที่ ๔๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย^(๑)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓”

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป^(๒)

มาตรา ๓ ในพระราชกำหนดนี้

“สารระเหย” หมายความว่า สารเคมี หรือผลิตภัณฑ์ ที่รัฐมนตรีประกาศว่าเป็นสารระเหย^(๓)

“ผู้ติดสารระเหย” หมายความว่า ผู้ซึ่งต้องใช้สารระเหยบำบัดความต้องการของร่างกายหรือจิตใจเป็นประจำ โดยสามารถตรวจพบสภาพเช่นนั้นได้ตามหลักวิชาการ

“ผลิต” หมายความว่า ทำ ผสม ปู หรือแปรสภาพ และให้หมายความรวมถึงเปลี่ยนรูป แบ่งบรรจุ หรือรวมบรรจุด้วย

^(๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๑๑ ก ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

^(๒) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๓ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๓๓

^(๓) ดูประกาศกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การระบุชื่อ ประเภท ชนิด หรือขนาดบรรจุของสารเคมีหรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นสารระเหย พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๘ ตอนพิเศษ ๓๑ ง ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๔



“การบำบัดรักษา” หมายความว่า การบำบัดรักษาผู้ติดสารระเหย ซึ่งรวมตลอดถึงการฟื้นฟูสมรรถภาพ และการติดตามผลภายหลังการบำบัดรักษาด้วย

“ขาย” หมายความว่า รวมถึงจำหน่าย จ่าย แจก หรือแลกเปลี่ยน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในทางการค้า หรือมีไว้เพื่อขายด้วย

“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร

“สถานพยาบาล” หมายความว่า สถานพยาบาลที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๔^(๔)

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันการใช้สารระเหยตามพระราชกำหนดนี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้^(๕)

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๑) ระบุชื่อ ประเภท ชนิด หรือขนาดบรรจุของสารเคมี หรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นสารระเหย เมื่อรัฐมนตรีเห็นว่าอาจนำไปใช้หรือได้นำไปใช้เพื่อบำบัดความต้องการของร่างกายหรือจิตใจ

(๒) เพิกถอน หรือเปลี่ยนแปลงชื่อ ประเภท ชนิด หรือขนาดบรรจุของสารเคมี หรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นสารระเหย

(๓) กำหนดสถานพยาบาลที่ให้การบำบัดรักษาแก่ผู้ติดสารระเหย

(๔) กำหนดการอื่นเพื่อประโยชน์แก่การปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๕^(๖) ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการป้องกันการใช้สารระเหย” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมคุมประพฤติ อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมสุขภาพจิต เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา ปลัดกรุงเทพมหานครและผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่เกินเจ็ดคน เป็นกรรมการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากภาคเอกชนไม่น้อยกว่าสองคน

ให้รองเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยามอบหมาย เป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้อำนวยการกองควบคุมวัตถุเสพติด สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

(๔) ดูประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๔๖ เรื่อง กำหนดสถานพยาบาลที่ให้การบำบัดรักษาแก่ผู้ติดสารระเหย ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐ ตอนพิเศษ ๑๑๕ ง ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๖

(๕) ดูประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๑ ตอนพิเศษ ๒ ง ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๗

(๖) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๓๑ ก ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๐



มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบโรคศิลปะหรือใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรม

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้ว ยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา ๘ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการในที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่ง เป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๙ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ให้คำแนะนำหรือความเห็นต่อรัฐมนตรีในเรื่องต่อไปนี้

- (๑) การออกประกาศตามมาตรา ๔
- (๒) การกำหนดนโยบายหรือมาตรการเกี่ยวกับการป้องกันการใช้สารระเหย หรือการบำบัดรักษา
- (๓) การวางระเบียบว่าด้วยการรับเข้าบำบัดรักษา การบำบัดรักษา และการดูแลผู้ติดยาเสพติดในสถานพยาบาล

(๔) การออกกฎกระทรวงตามพระราชกำหนดนี้

(๕) เรื่องอื่นตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย และให้นำความในมาตรา ๘ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑^(๔) เมื่อได้ประกาศกำหนดสถานพยาบาลที่ให้การบำบัดรักษาแก่ผู้ติดยาเสพติดตาม มาตรา ๔ (๓) แล้ว ให้รัฐมนตรีวางระเบียบว่าด้วยการรับเข้าบำบัดรักษา การบำบัดรักษา และการดูแลผู้ติดยาเสพติดในสถานพยาบาลดังกล่าวไว้ด้วย

(๓) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๔ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

(๔) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน



ระเทียบตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๒ ผู้ผลิตสารระเหยต้องจัดให้มีภาพ เครื่องหมาย หรือข้อความ ที่ภาชนะบรรจุหรือหีบห่อที่บรรจุสารระเหย เพื่อเป็นการเตือนให้ระวังการใช้สารระเหยดังกล่าว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง^(๙)

มาตรา ๑๓ ผู้นำเข้าสารระเหยก่อนนำออกขาย ต้องจัดให้มีภาพ เครื่องหมาย หรือข้อความที่ภาชนะบรรจุหรือหีบห่อที่บรรจุสารระเหย เพื่อเป็นการเตือนให้ระวังการใช้สารระเหยดังกล่าว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔ สารระเหยที่ผู้ขายจะขายนั้นต้องมีภาพ เครื่องหมาย หรือข้อความที่ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าได้จัดให้มีที่ภาชนะบรรจุหรือหีบห่อที่บรรจุตามมาตรา ๑๒ หรือมาตรา ๑๓ อยู่ครบถ้วน

มาตรา ๑๕^(๑๐) ห้ามมิให้ผู้ใดขายสารระเหยแก่ผู้ที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ เว้นแต่เป็นการขายโดยสถานศึกษาเพื่อใช้ในการเรียนการสอน

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ใดขาย จัดหา หรือให้สารระเหยแก่ผู้ซึ่งตนรู้หรือควรรู้ว่าเป็นผู้ติดสารระเหย

มาตรา ๑๗ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้สารระเหยบำบัดความต้องการของร่างกายหรือจิตใจ ไม่ว่าโดยวิธีสูดดม หรือวิธีอื่นใด

มาตรา ๑๘ ห้ามมิให้ผู้ใดจงใจ ชักนำ ยุยงส่งเสริม หรือใช้อุบายหลอกลวงให้บุคคลอื่นใช้สารระเหยบำบัดความต้องการของร่างกายหรือจิตใจ ไม่ว่าโดยวิธีสูดดม หรือวิธีอื่นใด

มาตรา ๑๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ผลิต สถานที่นำเข้า สถานที่ขาย หรือสถานที่เก็บสารระเหยในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ และในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ อาจยึดสารระเหย ภาชนะบรรจุ หรือหีบห่อที่บรรจุสารระเหยหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ขายสารระเหย และบรรดาผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การนำเข้า หรือการขาย ในสถานที่ผลิต สถานที่นำเข้า สถานที่ขาย หรือสถานที่เก็บสารระเหย อำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๒๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

(๑๑) บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๒ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ขายสารระเหยผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๙) กฎกระทรวงตามมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ หมายถึง กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๙๘ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๓๔

(๑๐) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้อุบายหลอกลวง พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

(๑๑) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้อุบายหลอกลวง พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๗ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน



มาตรา ๒๓^(๑๒) ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๓/๑^(๑๓) ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๔^(๑๔) ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๔/๑^(๑๕) ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำต่อผู้ซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๔/๒^(๑๖) ผู้ใดใช้สารระเหยบำบัดความต้องการของร่างกายหรือจิตใจ และได้สมัครใจขอเข้ารับการรักษาในสถานพยาบาลก่อนความผิดจะปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ โดยได้ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการรับเข้าบำบัดรักษา การบำบัดรักษาและการดูแลผู้ติดยาเสพติดในสถานพยาบาลดังกล่าวจนได้รับการรับรองเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ที่รัฐมนตรีกำหนดแล้ว ให้ผู้นั้นพ้นจากความผิดตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงกรณีความผิดที่ได้กระทำไปภายหลังการสมัครใจเข้ารับการรักษา

มาตรา ๒๕ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามความในมาตรา ๑๙ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๕ ทวิ^(๑๗) ในกรณีที่มีการยึดสารระเหยตามมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง หรือตามกฎหมายอื่นและไม่มีเครื่องพิสูจน์คดีต่อศาล เพราะเหตุที่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิดและพนักงานอัยการสั่งให้งดการสอบสวน หรือเพราะพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี ถ้าไม่มีผู้ใดมาอ้างว่าเป็นเจ้าของภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ยึดให้สารระเหยนั่นตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข และให้กระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

ถ้าผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของตามวรรคหนึ่ง แสดงต่อคณะกรรมการได้ว่าตนเป็นเจ้าของแท้จริงและไม่ได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด ให้คณะกรรมการสั่งให้คืนสารระเหยแก่เจ้าของ ถ้าสารระเหยนั่นยังคงอยู่ในความครอบครองของพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๒๕ ตริ^(๑๘) ในกรณีที่มีการฟ้องคดีความผิดเกี่ยวกับสารระเหยต่อศาลและไม่ได้มีการโต้แย้งเรื่องประเภท ชนิด หรือขนาดบรรจุของสารเคมีหรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นสารระเหย ถ้าศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้รับสารระเหย ตามประมวลกฎหมายอาญา หรือตามกฎหมายอื่น และไม่มีคำเสนอว่าผู้เป็นเจ้าของ

(๑๒)-(๑๔) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

(๑๕)-(๑๖) ข้อความดังกล่าวเพิ่มเติมโดย โดย พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๑

(๑๗)-(๑๘) ข้อความดังกล่าวเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๓



แท้จริงไม่ได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิดภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ริบสารระเหยนั้น ให้กระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมาย ทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

มาตรา ๒๖^(๑๙) ยกเลิก

มาตรา ๒๗^(๒๐) ยกเลิก

มาตรา ๒๘^(๒๑) ยกเลิก

มาตรา ๒๙^(๒๒) ยกเลิก

มาตรา ๓๐^(๒๓) ยกเลิก

มาตรา ๓๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตามพระราชกำหนดนี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ชชาติชาย ชุณหะวัณ

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันได้มีการนำสารระเหยหรือวัตถุหรือผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปมีสารระเหยผสมหรือเจือปนอยู่ ซึ่งผลิตขึ้นเพื่อใช้ในทางอุตสาหกรรมหรือทางอื่น ไปใช้สูดดม หรือวิธีอื่นใด อันก่อให้เกิดอันตรายอย่างมากแก่ผู้สูดดม โดยเฉพาะเยาวชน ประกอบกับยังไม่มีกฎหมายใช้บังคับแก่สารระเหยโดยเฉพาะ สมควรที่จะดำเนินการป้องกันการนำสารระเหยไปในทางที่ไม่ถูกต้อง และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วน ในอันที่จะรักษาความปลอดภัยสาธารณะ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

(๑๙) - (๒๓) ยกเลิกโดย พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการนำสารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐
มาตรา ๑๒



กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๓๔)*

ออกตามความในพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย

พ.ศ. ๒๕๓๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้ผลิตสารระเหย หรือผู้นำเข้าสารระเหยก่อนนำออกขาย ต้องจัดให้มีข้อความที่ภาษาบรรจุหรือหีบห่อที่บรรจุเป็นภาษาไทย ดังต่อไปนี้

- (๑) คำว่า “สารระเหย”
- (๒) ชื่อและสถานที่ตั้งของผู้ผลิต หรือผู้นำเข้า แล้วแต่กรณี
- (๓) ปริมาณที่บรรจุเป็นระบบเมตริก
- (๔) ชื่อทางเคมีและอัตราส่วนของสารผสมทั้งหมดในสารระเหย
- (๕) วิธีการใช้ และวิธีเก็บรักษา
- (๖) คำว่า “คำเตือน ห้ามสูดดม เป็นอันตรายต่อชีวิต”

ข้อความดังกล่าว ต้องใช้สีที่เห็นได้ชัดเจน และตัดกับสีของภาษาบรรจุหรือหีบห่อที่บรรจุ สำหรับข้อความตาม (๑) และ (๖) นั้นให้ใช้ตัวอักษรสีแดงบนพื้นขาว

ข้อความที่ภาษาบรรจุหรือหีบห่อที่บรรจุสารระเหยจะมีภาษาอื่นนอกจากภาษาไทยก็ได้ แต่ข้อความภาษาอื่นนั้นต้องตรงกับข้อความภาษาไทย และมีขนาดไม่ใหญ่กว่าข้อความภาษาไทย

ข้อ ๒ สำหรับสารระเหยที่บรรจุในภาชนะหรือหีบห่อที่มีขนาดบรรจุเกิน ๕๕๐ มิลลิลิตร หรือ ๕๕๐ กรัม หากมีการจัดให้มีภาพ เครื่องหมาย หรือข้อความที่ภาษาบรรจุหรือหีบห่อที่บรรจุตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขแห่งกฎหมายอื่นแล้ว ผู้ผลิตสารระเหยหรือผู้นำเข้าสารระเหย ก่อนนำออกขายจะไม่จัดให้มีข้อความที่ภาษาบรรจุหรือหีบห่อที่บรรจุสารระเหยตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑ ก็ได้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๔

ไพโรจน์ นิงสานนท์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ลีปนันท เกตุทัต

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๙๘ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๓๔



ประกาศกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง การระบุชื่อ ประเภท ชนิด หรือขนาดบรรจุของสารเคมีหรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นสารระเหย

พ.ศ. ๒๕๕๔^(๑)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ (๑) และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๓๘) เรื่อง กำหนดชื่อประเภท ชนิด หรือขนาดบรรจุของสารเคมีหรือผลิตภัณฑ์เป็นสารระเหย ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๘

(๒) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๑) เรื่อง กำหนดชื่อประเภท ชนิด หรือขนาดบรรจุของสารเคมีหรือผลิตภัณฑ์เป็นสารระเหย ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๑

ข้อ ๒ ให้สารเคมีดังต่อไปนี้ รวมทั้งสารเคมีที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่น แต่มีสูตรโครงสร้างทางเคมีอย่างเดียวกันเป็นสารระเหย

(๑) อาลิฟาติกไฮโดรคาร์บอน (Aliphatic hydrocarbon) และอะโรมาติกไฮโดรคาร์บอน (Aromatic hydrocarbon) ได้แก่

๑.๑ โทลูอีน (Toluene) ซึ่งมีชื่อทางเคมีว่า methylbenzene มีสูตรทางเคมีเป็น $C_6H_5CH_3$ [CAS Number 108-88-3]

(๒) คีโตน (Ketone) ได้แก่

๒.๑ อาซีโตน (Acetone) ซึ่งมีชื่อทางเคมีว่า propan-2-one มีสูตรทางเคมีเป็น CH_3COCH_3 [CAS Number 67-64-1]

๒.๒ เมทิลเอทิลคีโตน (Methyl ethyl ketone) หรือ เอ็มอีเค (MEK) ซึ่งมีชื่อทางเคมีว่า butan-2-one มีสูตรทางเคมีเป็น $CH_3COCH_2CH_3$ [CAS Number 78-93-3]

๒.๓ เมทิลไอโซบิวทิลคีโตน (Methyl isobutyl ketone) หรือ เอ็มไอบีเค (MIBK) ซึ่งมีชื่อทางเคมีว่า 4-methylpentan-2-one มีสูตรทางเคมีเป็น $CH_3COCH_2CH(CH_3)_2$ [CAS Number 108-10-1]

(๓) เอสเตอร์ (Ester) ได้แก่

๓.๑ เอทิลอาซีเตต (Ethyl acetate) ซึ่งมีชื่อทางเคมีว่า ethyl acetate มีสูตรทางเคมีเป็น $CH_3COOC_2H_5$ [CAS Number 141-78-6]

๓.๒ เซลโลล์ฟอสเฟต (Cellosolve acetate) ซึ่งมีชื่อทางเคมีว่า 2-ethoxyethyl acetate มีสูตรทางเคมีเป็น $CH_3COOCH_2CH_2OC_2H_5$ [CAS Number 111-15-9]

๓.๓ เมทิลอาซีเตต (Methyl acetate) ซึ่งมีชื่อทางเคมีว่า methyl acetate มีสูตรทางเคมีเป็น CH_3COOCH_3 [CAS Number 79-20-9]

(๑) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๘ ตอนพิเศษ ๓๑ ง ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๔



๓.๔ นอร์มัลบิวทิลอะซิเตต (n-Butyl acetate) ซึ่งมีชื่อทางเคมีว่า butyl acetate มีสูตรทางเคมีเป็น $\text{CH}_3\text{COO}(\text{CH}_2)_3\text{CH}_3$ [CAS Number 123-86-4]

๓.๕ เซคันดารีบิวทิลอะซิเตต (sec-Butyl acetate) ซึ่งมีชื่อทางเคมีว่า butan-2-yl acetate มีสูตรทางเคมีเป็น $\text{CH}_3\text{COOCH}(\text{CH}_3)\text{CH}_2\text{CH}_3$ [CAS Number 105-46-4]

(๔) โวลาทิลอัลคิลไนไตรท์ (Volatile alkyl nitrite) ได้แก่

๔.๑ เอมีลไนไตรท์ (Amyl nitrite) ซึ่งมีชื่อทางเคมีว่า 3-methylbutyl nitrite มีสูตรทางเคมีเป็น $(\text{CH}_3)_2\text{CHCH}_2\text{CH}_2\text{ONO}$ [CAS Number 110-46-3]

๔.๒ ไซโคลเฮกซิลไนไตรท์ (Cyclohexyl nitrite) ซึ่งมีชื่อทางเคมีว่า cyclohexyl nitrite มีสูตรทางเคมีเป็น $\text{C}_6\text{H}_{11}\text{ONO}$ [CAS Number 5156-40-1]

๔.๓ เอทิลไนไตรท์ (Ethyl nitrite) ซึ่งมีชื่อทางเคมีว่า ethyl nitrite มีสูตรทางเคมีเป็น $\text{CH}_3\text{CH}_2\text{ONO}$ [CAS Number 109-95-5]

๔.๔ ไอโซบิวทิลไนไตรท์ (Isobutyl nitrite) ซึ่งมีชื่อทางเคมีว่า 2-methylpropyl nitrite มีสูตรทางเคมีเป็น $(\text{CH}_3)_2\text{CHCH}_2\text{ONO}$ [CAS Number 542-56-3]

๔.๕ ไอโซโพรพิลไนไตรท์ (Isopropyl nitrite) ซึ่งมีชื่อทางเคมีว่า Propan-2-yl nitrite มีสูตรทางเคมีเป็น $(\text{CH}_3)_2\text{CHONO}$ [CAS Number 541-42-4]

๔.๖ นอร์มัลบิวทิลไนไตรท์ (n-Butyl nitrite) ซึ่งมีชื่อทางเคมีว่า butyl nitrite มีสูตรทางเคมีเป็น $\text{CH}_3\text{CH}_2\text{CH}_2\text{CH}_2\text{ONO}$ [CAS Number 544-16-1]

(๕) อีเทอร์ (Ether) ได้แก่

๕.๑ บิวทิลเซลโลโซลฟ์ (Butyl cellosolve) ซึ่งมีชื่อทางเคมีว่า 2-butoxyethanol มีสูตรทางเคมีเป็น $\text{HOCH}_2\text{CH}_2\text{OC}_4\text{H}_9$ [CAS Number 111-76-2]

๕.๒ เซลโลโซลฟ์ (Cellosolve) ซึ่งมีชื่อทางเคมีว่า 2-ethoxyethanol มีสูตรทางเคมีเป็น $\text{HOCH}_2\text{CH}_2\text{OC}_2\text{H}_5$ [CAS Number 110-80-5]

๕.๓ เมทิลเซลโลโซลฟ์ (Methyl cellosolve) ซึ่งมีชื่อทางเคมีว่า 2-methoxyethanol มีสูตรทางเคมีเป็น $\text{HOCH}_2\text{CH}_2\text{OCH}_3$ [CAS Number 109-86-4]

ข้อ ๓ ให้ผลิตภัณฑ์ที่มีชื่อต่อไปนี้ หรือที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งมีสารเคมีตามข้อ ๒ ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือหลายชนิดผสมอยู่เป็นสารระเหย ได้แก่

(๑) ทินเนอร์ (Thinners)

(๒) แล็กเกอร์ (Lacquers)

(๓) กาวอินทรีย์สังเคราะห์ (Synthetic organic adhesives) ที่มียางนีโอพรีน (Neoprene based) หรือสารกลุ่มไวนิล (Vinyl resin based) เป็นตัวประสาน

(๔) กาวอินทรีย์ธรรมชาติ (Natural organic adhesives) ที่มียางสนหรือชันสน (Rosin) ยางธรรมชาติ (Natural rubber หรือ Isoprene) หรือสารเซลลูโลส (Cellulose compounds) เป็นตัวประสาน

(๕) ลูกโป่งวิทยาศาสตร์ หรือลูกโป่งพลาสติก (Blowing balloon)

ข้อ ๔ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับจากวันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๔

จรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ชัยวุฒิ บรรณวัฒน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม



ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม^(๑)

(ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๖

เรื่อง กำหนดสถานตรวจพิสูจน์สารเคมีหรือ

ผลิตภัณฑ์สารระเหยของกลาง

เนื่องด้วยได้มีการปรับปรุงโครงสร้างของหน่วยงานราชการต่างๆ ดังนั้น สถานตรวจพิสูจน์สารเคมีหรือผลิตภัณฑ์สารระเหยของกลาง ตามพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ ที่ประกาศไปแล้วนั้นจึงไม่เป็นปัจจุบัน และมีความจำเป็นต้องประกาศกำหนดสถานตรวจพิสูจน์สารเคมีหรือผลิตภัณฑ์สารระเหยของกลางขึ้นใหม่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ (๔) และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกประกาศไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๓๔) เรื่อง กำหนดสถานตรวจพิสูจน์สารเคมีหรือผลิตภัณฑ์สารระเหยของกลาง

(๒) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๓๖) เรื่อง กำหนดสถานตรวจพิสูจน์สารเคมีหรือผลิตภัณฑ์สารระเหยของกลาง (เพิ่มเติม)

ข้อ ๒ ให้หน่วยงานดังต่อไปนี้ เป็นสถานตรวจพิสูจน์สารเคมีหรือผลิตภัณฑ์สารระเหยของกลางตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย

(๑) สำนักยาและวัตถุเสพติด และศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

(๒) สถานตรวจพิสูจน์ยาเสพติดของสำนักงานวิทยาการตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(๓) สำนักปราบปรามยาเสพติด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ข้อ ๓ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

สุรรัตน์ เกษราพันธ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

สมศักดิ์ เทพสุทิน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

(๑) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐ ตอนพิเศษ ๑๑๕ ง ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖



ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม

(ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๔๖^(๑)

เรื่อง กำหนดสถานพยาบาลที่ให้การบำบัดรักษาแก่ผู้ติดสารระเหย

เนื่องด้วยได้มีการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ดังนั้น สถานพยาบาลที่ให้การบำบัดรักษาแก่ผู้ติดสารระเหยตามพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ ที่ได้มีการประกาศกำหนดไปแล้วนั้นจึงไม่เป็นปัจจุบัน สมควรประกาศกำหนดสถานพยาบาลที่ให้การบำบัดรักษาแก่ผู้ติดสารระเหยขึ้นใหม่ เพื่อให้ทันสมัยและสอดคล้องกับสถานพยาบาลที่จัดตั้งตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ มาตรา ๔ (๓) และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกประกาศไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๓) เรื่อง กำหนดสถานพยาบาลที่ให้การบำบัดรักษาแก่ผู้ติดสารระเหย

(๒) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๓๔) เรื่อง กำหนดสถานพยาบาลที่ให้การบำบัดรักษาแก่ผู้ติดสารระเหย (เพิ่มเติม)

(๓) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๓๖) เรื่อง กำหนดสถานพยาบาลที่ให้การบำบัดรักษาแก่ผู้ติดสารระเหย (เพิ่มเติม)

ข้อ ๒ ให้สถานพยาบาลของรัฐที่จัดตั้งตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษเป็นสถานพยาบาลที่ให้การบำบัดรักษาแก่ผู้ติดสารระเหยตามพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ดำเนินการตามระเบียบกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม ว่าด้วยการบำบัดรักษาและควบคุมผู้ติดสารระเหยในสถานพยาบาล

ข้อ ๓ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

สุรารัตน์ เกยุราพันธุ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

สมศักดิ์ เทพสุทิน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

(๑) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๐ ตอนพิเศษ ๑๑๕ ง ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๖



ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม

(ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๔๖*

เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการ
ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย

เนื่องด้วยได้มีการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ดังนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ ที่ได้มีการประกาศแต่งตั้งไปแล้วนั้นจึงไม่เป็นปัจจุบัน สมควรประกาศแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายดังกล่าวขึ้นใหม่ เพื่อให้ทันสมัยและเหมาะสมกับสภาพปัญหาในปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๑ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๑

(๒) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๔๑ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๑

ข้อ ๒ ให้บุคคลซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย

- (๑) ปลัดกระทรวงสาธารณสุข
- (๒) รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข
- (๓) ผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข
- (๔) สาธารณสุขนิเทศก์
- (๕) อธิบดีกรมการแพทย์
- (๖) รองอธิบดีกรมการแพทย์
- (๗) อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
- (๘) รองอธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๑ ตอนพิเศษ ๒ ง ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๗



- (๙) อธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ
 - (๑๐) รองอธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ
 - (๑๑) อธิบดีกรมสุขภาพจิต
 - (๑๒) รองอธิบดีกรมสุขภาพจิต
 - (๑๓) เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา
 - (๑๔) รองเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา
 - (๑๕) นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด
 - (๑๖) นายแพทย์ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
 - (๑๗) ผู้อำนวยการสำนักยาและวัตถุเสพติด กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
 - (๑๘) ผู้อำนวยการศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
 - (๑๙) ผู้อำนวยการกองการประกอบโรคศิลปะ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ
 - (๒๐) ผู้อำนวยการสำนักควบคุมเครื่องสำอางและวัตถุอันตราย สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
 - (๒๑) ผู้อำนวยการกองควบคุมวัตถุเสพติด สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
 - (๒๒) ผู้อำนวยการกองควบคุมยา สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
 - (๒๓) ผู้อำนวยการกองควบคุมอาหาร สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
 - (๒๔) ผู้อำนวยการกองควบคุมเครื่องมือแพทย์ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
 - (๒๕) ผู้อำนวยการกองงานด้านอาหารและยา สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
 - (๒๖) ผู้อำนวยการกองส่งเสริมงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพในส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น
- สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
- (๒๗) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลของรัฐ
 - (๒๘) เกสัชกร นักเทคนิคการแพทย์ และนักวิทยาศาสตร์การแพทย์ โรงพยาบาลของรัฐ
 - (๒๙) เจ้าพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ ตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไป โรงพยาบาลของรัฐ
 - (๓๐) เกสัชกร นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ และพนักงานของรัฐตำแหน่งเกสัชกร กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
 - (๓๑) เจ้าหน้าที่ทะเบียนวิชาชีพ กองการประกอบโรคศิลปะ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ
 - (๓๒) เกสัชกร นักวิชาการอาหารและยา และพนักงานของรัฐตำแหน่งเกสัชกรสำนักงาน
- คณะกรรมการอาหารและยา
- (๓๓) นิติกร สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
 - (๓๔) เกสัชกร กลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภค สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
 - (๓๕) พนักงานของรัฐตำแหน่งเกสัชกร สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด และโรงพยาบาลสังกัด
- กระทรวงสาธารณสุข
- (๓๖) สาธารณสุขอำเภอ/สาธารณสุขกิ่งอำเภอ
- ข้อ ๓** ให้ข้าราชการสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย
- (๑) ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
 - (๒) รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม



- (๓) ผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม
- (๔) อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม
- (๕) รองอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม
- (๖) เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
- (๗) รองเลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
- (๘) ผู้อำนวยการสำนักควบคุมวัตถุอันตราย กรมโรงงานอุตสาหกรรม
- (๙) ผู้อำนวยการสำนักควบคุมและตรวจโรงงาน ๑-๔ กรมโรงงานอุตสาหกรรม
- (๑๐) ผู้อำนวยการสำนักทะเบียนโรงงาน กรมโรงงานอุตสาหกรรม
- (๑๑) ผู้อำนวยการสำนักบริหารมาตรฐาน ๓ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
- (๑๒) นักวิชาการมาตรฐาน สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
- (๑๓) วิศวกร กรมโรงงานอุตสาหกรรม
- (๑๔) นักวิทยาศาสตร์ กรมโรงงานอุตสาหกรรม
- (๑๕) นิติกร กรมโรงงานอุตสาหกรรม
- (๑๖) อุตสาหกรรมจังหวัด
- (๑๗) เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๗ ว หรือ ๘ ว สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด
- (๑๘) เจ้าหน้าที่บริหารงานการอุตสาหกรรม ๗ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

ข้อ ๔ ให้ข้าราชการสังกัดกระทรวงศึกษาธิการซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย

- (๑) ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
- (๒) รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
- (๓) ผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ
- (๔) เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- (๕) เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- (๖) เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
- (๗) ผู้อำนวยการสำนักงานการลูกเสือ ยุวกาชาด และกิจการนักเรียน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
- (๘) ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
- (๙) หัวหน้ากลุ่มกิจการพิเศษ สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
- (๑๐) ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทุกเขตการศึกษา
- (๑๑) อธิการบดี อธิการ ผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ หรือครูใหญ่ของสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

ข้อ ๕ ให้ข้าราชการสังกัดกระทรวงมหาดไทยซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย

- (๑) ปลัดกระทรวงมหาดไทย
- (๒) รองปลัดกระทรวงมหาดไทย



- (๓) ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย
- (๔) ผู้ช่วยปลัดกระทรวงมหาดไทย
- (๕) อธิบดีกรมการปกครอง
- (๖) รองอธิบดีกรมการปกครอง
- (๗) ผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง
- (๘) ผู้อำนวยการสำนักงานและนิติการ กรมการปกครอง
- (๙) ผู้อำนวยการส่วนการสอบสวนและรักษาความสงบ สำนักงานการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง
- (๑๐) ผู้อำนวยการส่วนอำนวยความสะดวก สำนักงานการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง
- (๑๑) หัวหน้ากลุ่มงานนิติการ สำนักงานการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง
- (๑๒) หัวหน้ากลุ่มทุกกลุ่มในสำนักงานการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง
- (๑๓) ผู้อำนวยการสำนักอำนวยการกองอาสารักษาดินแดน กรมการปกครอง
- (๑๔) ผู้อำนวยการส่วนยุทธการและข่าว สำนักอำนวยการกองอาสารักษาดินแดน กรมการปกครอง
- (๑๕) ผู้อำนวยการส่วนกำลังพลและส่งกำลังบำรุง สำนักอำนวยการกองอาสารักษาดินแดน กรมการปกครอง
- (๑๖) ผู้อำนวยการส่วนปฏิบัติการพิเศษ สำนักอำนวยการกองอาสารักษาดินแดน กรมการปกครอง
- (๑๗) ผู้ว่าราชการจังหวัด
- (๑๘) รองผู้ว่าราชการจังหวัด
- (๑๙) ปลัดจังหวัด
- (๒๐) หัวหน้ากลุ่มงานปกครองจังหวัด
- (๒๑) จำจังหวัด (หัวหน้ากลุ่มปกครองและอำนวยความสะดวก)
- (๒๒) ป้องกันจังหวัด (หัวหน้าฝ่ายความมั่นคง)
- (๒๓) นายอำเภอ
- (๒๔) ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ
- (๒๕) ปลัดอำเภอ
- (๒๖) ปลัดเมืองพัทยา

ข้อ ๖ ให้ข้าราชการตำรวจที่มียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไปสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย

ข้อ ๗ ให้ข้าราชการสังกัดกรุงเทพมหานครซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย

- (๑) ปลัดกรุงเทพมหานคร
- (๒) รองปลัดกรุงเทพมหานคร สรรพการสำนักอนามัย
- (๓) ผู้อำนวยการสำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร
- (๔) ผู้อำนวยการสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร
- (๕) ผู้อำนวยการสำนักสวัสดิการสังคม กรุงเทพมหานคร
- (๖) ผู้อำนวยการสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร



- (๗) ผู้อำนวยการกองอนามัยสิ่งแวดล้อม สำนักงานมัย กรุงเทพมหานคร
 - (๘) ผู้อำนวยการกองป้องกันและบำบัดการติดยาเสพติด สำนักงานมัย กรุงเทพมหานคร
 - (๙) ผู้อำนวยการเขต กรุงเทพมหานคร
 - (๑๐) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร
 - (๑๑) ผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ หรือครูใหญ่ในสถานศึกษาในสังกัดกรุงเทพมหานคร
 - (๑๒) ผู้อำนวยการศูนย์บริการสาธารณสุข
 - (๑๓) หัวหน้าฝ่าย สังกัดกองอนามัยสิ่งแวดล้อม สำนักงานมัย กรุงเทพมหานคร
 - (๑๔) หัวหน้าฝ่ายเทศกิจ สำนักงานเขต กรุงเทพมหานคร
 - (๑๕) หัวหน้าฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล สำนักงานเขต กรุงเทพมหานคร
 - (๑๖) หัวหน้าฝ่ายการศึกษา สำนักงานเขต กรุงเทพมหานคร
- ข้อ ๘ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖

สุดารัตน์ เกยุราพันธุ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

สมศักดิ์ เทพสุทิน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม



พระราชบัญญัติ
ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
พ.ศ. ๒๕๔๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๕
เป็นปีที่ ๕๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๒๓๗ และมาตรา ๒๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป^(๑) เว้นแต่บทบัญญัติหมวด ๓ จะให้ใช้บังคับเมื่อใด ในท้องที่ใด ให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่ทั้งนี้ ให้ใช้บังคับทั่วราชอาณาจักรภายในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ยาเสพติด” หมายความว่า ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษและยาเสพติด ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

“ติดยาเสพติด” หมายความว่า เสพยาเสพติดเป็นประจำติดต่อกัน และตกอยู่ในสภาพที่จำเป็นต้องพึ่ง ยาเสพติดนั้น โดยสามารถตรวจพบสภาพเช่นนั้นได้ตามหลักวิชาการ

“ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด” หมายความว่า การกระทำใดๆ อันเป็นการบำบัดการติดยาเสพติด และฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ติดยาเสพติด รวมตลอดถึงการรักษาสภาพร่างกาย และจิตใจ ของผู้ซึ่งเสพยาเสพติดให้กลับคืนสู่สภาพปกติโดยไม่เสี่ยงต่อการเป็นผู้ติดยาเสพติด

^(๑) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙ ตอนที่ ๙๖ ก ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๕



“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงยุติธรรม เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อัยการสูงสุด เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม อธิบดีกรมการจัดหางาน อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมการพัฒนาชุมชน อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน อธิบดีกรมราชทัณฑ์ อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมสุขภาพจิต เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินสี่คน โดยในจำนวนนี้ให้เป็นผู้แทนองค์กรเอกชนซึ่งปฏิบัติงานด้านการป้องกันหรือฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดและมีประสบการณ์การทำงานโดยตรงกับผู้ติดยาเสพติดอย่างน้อยสองคน เป็นกรรมการ และให้อธิบดีกรมคุมประพฤติเป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการจะแต่งตั้งข้าราชการในกรมคุมประพฤติไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

มาตรา ๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เสนอแนะรัฐมนตรีในการประกาศเกี่ยวกับศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๖

(๓) แต่งตั้งและถอดถอนอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๔) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาของคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๑๓

(๕) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการกำหนดสถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือการควบคุมตัว

(๖) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติดการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และการส่งตัวผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดไปยังพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ

(๗) วางระเบียบเกี่ยวกับการควบคุมและการย้ายตัวผู้ต้องหาในระหว่างการตรวจพิสูจน์ หรือการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๘) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการพิจารณาอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว

(๙) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการตรวจสอบและติดตามผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของผู้ได้รับอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว

(๑๐) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำวินิจฉัยหรือคำสั่งของคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๓๘

(๑๑) วางระเบียบเกี่ยวกับการเยี่ยมและการติดต่อผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในระหว่างการตรวจพิสูจน์หรือการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๑๒) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ในการลดและการขยายระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๑๓) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการรายงานผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต่อคณะกรรมการ และวิธีการรายงานผลการตรวจพิสูจน์ รวมทั้งผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ

(๑๔) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาลงโทษผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบ เงื่อนไข และข้อบังคับตามมาตรา ๓๒

(๑๕) วางระเบียบอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๖) พิจารณาเรื่องอื่นๆ ตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย และปฏิบัติการอื่นใดที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๘ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๙ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๕) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๖) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นขึ้นเป็นกรรมการแทนได้

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งไม่ว่าจะเป็นแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา ๑๐ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม



การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งแทน คณะกรรมการก็ได้ และให้นำความในมาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ ให้คณะกรรมการพิจารณาแต่งตั้งคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในเขตพื้นที่ต่างๆ ตามความเหมาะสม ประกอบด้วยผู้แทนกระทรวงยุติธรรมเป็นประธานคณะอนุกรรมการแพทย์หนึ่งคน นักจิตวิทยาหนึ่งคน นักสังคมสงเคราะห์หนึ่งคน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ไม่เกินสองคนเป็นอนุกรรมการ และให้ผู้แทนกรมคุมประพฤติหนึ่งคนเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

แพทย์ตามวรรคหนึ่งให้พิจารณาแต่งตั้งจากจิตแพทย์ ถ้าไม่อาจแต่งตั้งจิตแพทย์ให้แต่งตั้งจากแพทย์อื่นที่เหมาะสม

จำนวนคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจะมีกี่คณะ ให้คณะกรรมการพิจารณาแต่งตั้ง โดยคำนึงถึงปริมาณคดีเกี่ยวกับยาเสพติดที่เกิดขึ้นในพื้นที่นั้น

อนุกรรมการที่ไม่ได้เป็นข้าราชการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้ได้รับค่าตอบแทนตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้นำความในมาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับกับคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด โดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาวินิจฉัยว่าผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เป็นผู้เสพหรือติดยาเสพติดหรือไม่

(๒) ติดตามดูแลการควบคุมตัวผู้ต้องหาในระหว่างการตรวจพิสูจน์หรือการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) พิจารณาย้ายตัวผู้เข้ารับการบำบัดการติดยาเสพติดหรือเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด จากสถานบำบัดหรือฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแห่งหนึ่งไปยังอีกแห่งหนึ่ง รวมทั้งพิจารณาลดหรือขยาย ระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๔) พิจารณาอนุญาตให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดได้รับการปล่อยชั่วคราว

(๕) แจ้งผลการตรวจพิสูจน์หรือผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต่อคณะกรรมการพนักงานสอบสวน หรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี

(๖) พิจารณาแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแก่ผู้ต้องหาที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด ในฐานความผิดที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๙

(๗) ติดตามดูแลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ในเขตอำนาจของตนให้เป็นไปตามแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๘) พิจารณาผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๓๓

(๙) เสนอแนะต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับวิธีการตรวจพิสูจน์ และวิธีการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๑๐) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๑๑) พิจารณาเรื่องอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

หลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาตาม (๑) (๓) (๖) และ (๘) ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๒

สถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์และการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

มาตรา ๑๔ เพื่อประโยชน์แก่การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้รัฐมนตรีมีอำนาจจัดตั้ง และยุบเลิกศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นสถานพยาบาลตามประมวลกฎหมายอาญา

ให้ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นหน่วยงานในสังกัดกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม

มาตรา ๑๕ ประกาศจัดตั้งศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดเขตของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้ชัดเจนโดยมีแผนที่แสดงเขตดังกล่าวไว้ท้ายประกาศด้วย

(๒) กำหนดท้องที่ที่อยู่ในเขตอำนาจของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตาม (๑)

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร รัฐมนตรีอาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาเปลี่ยนแปลงเขตของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๑๕ (๑) หรือเปลี่ยนแปลงท้องที่ที่อยู่ในเขตอำนาจของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๑๕ (๒) ก็ได้

การเปลี่ยนแปลงเขตของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามวรรคหนึ่ง ให้มีแผนที่แสดงเขตเดิมของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดและเขตที่เปลี่ยนแปลงให้ชัดเจนไว้ท้ายประกาศด้วย

มาตรา ๑๗ ในศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแต่ละแห่ง ให้มีผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นผู้บังคับบัญชา รับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดและมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติดของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ที่ได้รับตัวมาตามมาตรา ๑๙

(๒) ควบคุมตัวผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดไว้ในระหว่างการตรวจพิสูจน์หรือการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และดูแลให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดปฏิบัติตามระเบียบ เงื่อนไข และข้อบังคับต่างๆ

(๓) ดำเนินการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามระเบียบที่กำหนด

(๔) ติดตามผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ซึ่งได้รับอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว

(๕) จัดทำรายงานผลการตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติด รวมทั้งผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเสนอต่อคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๖) ออกข้อบังคับของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมอบหมาย



มาตรา ๑๘ ในกรณีที่เห็นสมควร ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้สถานพยาบาล สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สถานที่ของราชการ หรือสถานที่อื่นใดเป็นสถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือการควบคุมตัว นอกเหนือจากศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดได้ ในกรณีเช่นว่านี้ ให้คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีอำนาจกำหนดให้ผู้ควบคุมสถานที่นั้นมีอำนาจหน้าที่อย่างอย่างหนึ่งอย่างใด เช่นเดียวกับผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๑๗ ได้ตามที่เห็นเหมาะสมกับสถานที่ดังกล่าว

หมวด ๓

การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

มาตรา ๑๙ ผู้ใดต้องหาว่ากระทำความผิดฐานเสพยาเสพติด เสพและมีไว้ในครอบครองเสพและมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย หรือเสพและจำหน่ายยาเสพติดตามลักษณะ ชนิด ประเภท และปริมาณที่กำหนดในกฎกระทรวง ถ้าไม่ปรากฏว่าต้องหาหรืออยู่ในระหว่างถูกดำเนินคดีในความผิดฐานอื่นซึ่งเป็นความผิดที่มีโทษจำคุกหรืออยู่ในระหว่างรับโทษจำคุกตามคำพิพากษาของศาล ให้พนักงานสอบสวนนำตัวผู้ต้องหาไปศาลภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ต้องหานั้นมาถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวน เพื่อให้ศาลพิจารณามีคำสั่งให้ส่งตัวผู้ต้องหาไปตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติด เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัย หรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่นที่เกิดจากตัวผู้ต้องหานั้นเอง หรือจากพฤติการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปซึ่งทำให้ไม่อาจนำตัวผู้ต้องหาไปศาลภายในกำหนดเวลาดังกล่าวได้

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าผู้ต้องหาเมื่ออายุไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์ ให้พนักงานสอบสวนนำตัวส่งศาลเพื่อมีคำสั่งให้ตรวจพิสูจน์ภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ต้องหานั้นมาถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวน

การส่งไปตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติด ให้ศาลพิจารณาส่งตัวไปควบคุมเพื่อตรวจพิสูจน์ที่ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด สถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือการควบคุมตัวตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยคำนึงถึงอายุ เพศ และลักษณะเฉพาะบุคคลประกอบด้วย แล้วให้ศาลแจ้งคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดทราบ

ในระหว่างการตรวจพิสูจน์และการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการกระบวนกรสอบสวนคดีต่อไป และเมื่อสอบสวนเสร็จให้ส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการ โดยไม่ต้องส่งผู้ต้องหาไปด้วย และแจ้งให้ทราบว่าผู้ต้องหาถูกควบคุมตัวอยู่ ณ ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด สถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือการควบคุมตัวแห่งใด

ในระหว่างที่ผู้ต้องหาถูกควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ ไม่ต้องดำเนินการฝากขังหรือขอผิดฟ้องตามกฎหมาย

มาตรา ๒๐ ถ้าปรากฏว่าผู้ต้องหาผู้ใดเสพยาเสพติดก่อน ขณะ หรือภายหลังที่ถูกจับกุมเพื่อให้ตนเองได้รับการส่งตัวไปฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดและไม่ต้องถูกดำเนินคดีในข้อหาฐานเสพและมีไว้ในครอบครองเสพและมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย หรือเสพและจำหน่ายยาเสพติด ผู้นั้นไม่มีสิทธิ์ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแจ้งให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี มารับตัวผู้นั้นไปเพื่อดำเนินคดีต่อไปตามกฎหมาย

ในระหว่างที่รอฟังงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการมารับตัวผู้ต้องหาไปเพื่อดำเนินคดีให้สถานที่ที่รับผู้ต้องหาไว้ตรวจพิสูจน์หรือฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีอำนาจควบคุมตัวผู้ต้องหาไว้ได้เท่าที่จำเป็น ทั้งนี้ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี มารับตัวผู้ต้องหาไปในทันทีที่สามารถกระทำได้

มาตรา ๒๑ ในการตรวจพิสูจน์ผู้ต้องหาตามมาตรา ๑๙ ให้คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดดำเนินการให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำบันทึกประวัติ พฤติกรรมในการกระทำความผิด ตลอดจนสภาพแวดล้อมทั้งปวงของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ และตรวจพิสูจน์การเสพยาหรือการติดยาเสพติด

การตรวจพิสูจน์ให้กระทำไปแล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับตัวผู้นั้นไว้ในสถานที่ที่ตรวจพิสูจน์ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดอาจสั่งให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวัน

หลักเกณฑ์และวิธีการตรวจพิสูจน์ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดวินิจฉัยว่าผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เป็นผู้เสพยาหรือติดยาเสพติด ให้จัดให้มีแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และให้แจ้งผลการตรวจพิสูจน์ให้พนักงานอัยการทราบ ในกรณีเช่นว่านี้ ให้พนักงานอัยการมีคำสั่งชะลอการฟ้องไว้ก่อนจนกว่าจะได้รับแจ้งผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจากคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๓๓

ในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นว่าผู้ต้องหาซึ่งได้รับแจ้งผลการตรวจพิสูจน์ตามวรรคหนึ่งไม่มีสิทธิได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานอัยการดำเนินคดีต่อไป และแจ้งผลให้คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดทราบ

ถ้าผลการตรวจพิสูจน์ไม่ปรากฏว่าผู้ต้องหาเป็นผู้เสพยาหรือติดยาเสพติด ให้คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดรายงานผลการตรวจพิสูจน์ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาดำเนินคดีต่อไปตามกฎหมาย

ในกรณีที่ต้องส่งตัวผู้ต้องหาคืนให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการเพื่อดำเนินคดีต่อไปให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๐ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๓ ในการจัดทำแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๒๒ ให้กำหนดสถานที่และวิธีการสำหรับฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด โดยคำนึงถึงอายุ เพศ ประวัติ พฤติกรรมในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ตลอดจนสภาพแวดล้อมทั้งปวงของผู้ผู้นั้นประกอบด้วย

การกำหนดสถานที่สำหรับฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามวรรคหนึ่ง อาจกำหนดเป็นศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือสถานที่ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดจากสถานพยาบาล สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สถานที่ของราชการ หรือสถานที่อื่นที่เห็นสมควรก็ได้

การกำหนดวิธีการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้กำหนดโดยคำนึงวิธีการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่จำเป็นต้องควบคุมตัวผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดอย่างเข้มงวดให้ส่งตัวผู้นั้นเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือสถานที่ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่มีระบบการควบคุมมิให้หลบหนี

(๒) ในกรณีที่ไม่จำเป็นต้องควบคุมตัวผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดอย่างเข้มงวดให้ส่งตัวผู้นั้นเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในสถานที่ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตาม



ความเหมาะสมและกำหนดเงื่อนไขให้ผู้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต้องอยู่ภายในเขตที่กำหนด ในระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๓) ในกรณีที่จำเป็นต้องควบคุมตัวผู้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด อาจกำหนดให้ผู้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต้องปฏิบัติด้วยวิธีการอื่นใดภายใต้การดูแลของพนักงานคุมประพฤติได้

(๔) ในระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดอาจกำหนดให้ผู้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดฝึกอาชีพ ทำงานบริการสังคม หรือให้ดำเนินการอื่นใดตามความเหมาะสมเพื่อให้มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตโดยห่างไกลจากยาเสพติด

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ข้อเท็จจริงปรากฏภายหลังจากที่ศาลมีคำสั่งตามมาตรา ๑๙ ว่าผู้รับการตรวจพิสูจน์หรือผู้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดนั้นต้องหาหรือถูกดำเนินคดีในความผิดฐานอื่น ซึ่งเป็นความผิดที่มีโทษจำคุกหรือต้องคำพิพากษาให้จำคุก ให้ศาลพิจารณามีคำสั่งให้ส่งตัวผู้นั้นไปยังพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีต่อไป

มาตรา ๒๕ ผู้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต้องอยู่รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นเวลาไม่เกินหกเดือนนับแต่วันถูกส่งตัวเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

ในกรณีที่ปรากฏว่าผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดยังไม่เป็นที่พอใจ ให้คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดพิจารณาขยายระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดออกไปอีกได้

ในระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจะพิจารณาลดระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามที่เห็นสมควรก็ได้

การขยายและการลดระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจะกระทำกี่ครั้งก็ได้ แต่การขยายระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดครั้งหนึ่งต้องไม่เกินหกเดือน และรวมกันทั้งหมดแล้วต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันถูกส่งตัวเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่มีเหตุสมควร คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดอาจพิจารณาปล่อยชั่วคราวสำหรับผู้รับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ผู้ต้องหาผู้มีอำนาจซึ่งไม่สะดวกต่อการเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด สถานที่เพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือการควบคุมตัวผู้นั้น เมื่อคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเห็นสมควรหรือได้รับการร้องขอจากผู้ต้องหา อาจมีคำสั่งให้ย้ายผู้นั้นไปเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือการควบคุมที่สถานที่แห่งอื่นได้ แต่ต้องปรากฏว่าการย้ายดังกล่าวจะเป็นประโยชน์แก่การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของผู้นั้นด้วย

มาตรา ๒๘ การที่ผู้รับการตรวจพิสูจน์หรือผู้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดถูกควบคุมตัวในลักษณะเดียวกับถูกคุมขังให้ถือว่าผู้รับการตรวจพิสูจน์ หรือผู้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแล้วแต่กรณี เป็นผู้ถูกคุมขังตามประมวลกฎหมายอาญา

ในกรณีที่มีการหลบหนีจากการควบคุมของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด สถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือการควบคุมตัวผู้นั้น มิให้นับระยะเวลาที่ผู้นั้นเข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมาแล้วจนถึงวันหลบหนีเข้าในกำหนดระยะเวลาการคุมขัง

มาตรา ๒๙ ในระหว่างการตรวจพิสูจน์หรือการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ถ้าผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดผู้ใดหลบหนีจากการควบคุมหรือหลบหนีออกนอกเขตศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด สถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือการควบคุมตัวผู้นั้น ให้ถือว่าผู้นั้นหนีการคุมขังตามมาตรา ๑๙๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญาและให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้พนักงานสอบสวนทราบทันที ในกรณีนี้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกติดตามจับกุมผู้นั้นได้ด้วย

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับความผิดและโทษตามมาตรา ๑๙๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา มิให้นำมาใช้บังคับกับผู้ที่มีอายุไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์ ทั้งนี้ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๒ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ให้คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีอำนาจเปรียบเทียบคดีได้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการที่กำหนด

มาตรา ๓๐ ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต้องปฏิบัติตามระเบียบตามเงื่อนไขต่างๆ ที่คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดกำหนด รวมทั้งข้อบังคับของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด สถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือการควบคุมตัวผู้นั้นโดยเคร่งครัด

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ซึ่งได้รับการปล่อยชั่วคราวไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนระเบียบ เงื่อนไข หรือข้อบังคับที่กำหนด ให้พนักงาน เจ้าหน้าที่จับตัวผู้นั้นกลับเข้าไว้ในศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด สถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือการควบคุมตัวได้โดยมิต้องมีหมาย

มาตรา ๓๒ ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ ให้ผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือผู้ควบคุมสถานที่ที่รับตัวผู้นั้นไว้มีอำนาจลงโทษสถานหนึ่งหรือหลายสถาน ดังต่อไปนี้

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดการอนุญาตให้การเยี่ยมหรือการติดต่อไม่เกินสามเดือน
- (๓) จัดให้อยู่เดี่ยวครั้งละไม่เกินสิบวัน

ในกรณีที่จำเป็นต้องมีการลงโทษบุคคลตามวรรคหนึ่งซึ่งเป็นผู้ที่มีอายุไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์ให้นำมาตรการลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๓ เมื่อคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดวินิจฉัยว่าผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดผู้ใดได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจนครบถ้วนตามที่กำหนดในแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดและผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นที่พอใจแล้ว ให้ถือว่าผู้นั้นพ้นจากความผิดที่ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๑๙ และให้คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีคำสั่งให้ปล่อยตัวผู้นั้นไป แล้วแจ้งผลให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการซึ่งยังดำเนินคดีอยู่ทราบ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดผู้ใดแม้จะได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจนครบกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๕ แล้ว แต่ผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดยังไม่เป็นที่พอใจให้คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดรายงานความเห็นไปยังพนักงานสอบสวนหรือ



พนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี เพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินคดีผู้นั้นต่อไป และให้นำความในมาตรา ๒๒ วรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๔ ในการพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ต้องหาที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแล้ว ตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง ศาลจะลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใด หรือจะไม่ลงโทษเลยก็ได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงระยะเวลาที่ผู้นั้นได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแล้ว

มาตรา ๓๕ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๔ พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๓๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในเคหสถาน สถานที่ หรือยานพาหนะใด ๆ เพื่อตรวจค้นและจับตัวผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่ฝ่าฝืนมาตรา ๒๙ หรือมาตรา ๓๑ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยตามสมควรว่าบุคคลดังกล่าวหลบซ่อนอยู่ ประกอบกับมีเหตุอันควรเชื่อว่าการหนีเข้ากักขังจะเอาหมายค้นมาได้ บุคคลนั้นจะหลบหนีไป

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดที่เกี่ยวข้องกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมาให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานใดมาเพื่อการตรวจสอบเพื่อประกอบการพิจารณาในการปฏิบัติการตามมาตรา ๑๗

(๓) สอบปากคำผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือบุคคลอื่นใดที่สามารถให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกรณีตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๗

(๔) สั่งหรือจัดให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดรับการตรวจหรือทดสอบว่ามียาเสพติดอยู่ในร่างกายหรือไม่

พนักงานเจ้าหน้าที่ตำแหน่งใดหรือระดับใดจะมีอำนาจตามที่กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่งทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือจะต้องได้รับอนุมัติจากบุคคลใดก่อนดำเนินการ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยระบุไว้ในบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายนั้น

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๓๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๕ การอุทธรณ์

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีคำวินิจฉัยตามมาตรา ๒๒ ว่าผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์นั้นเสพหรือติดยาเสพติด หรือมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ปล่อยตัวผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดชั่วคราวตามมาตรา ๒๖ หรือมีคำสั่งขยายระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดออกไปอีกตามมาตรา ๒๕ ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยดังกล่าวต่อคณะกรรมการภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำวินิจฉัยหรือคำสั่งแล้วแต่กรณี

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งย่อมไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา ๓๙ หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นอุทธรณ์ และวิธีพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๐ ในการพิจารณาอุทธรณ์ ให้คณะกรรมการมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งให้ผู้อุทธรณ์มาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งวัตถุ เอกสารหรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณา

(๒) มีหนังสือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานมาประกอบการพิจารณา

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานตามคำสั่งของคณะกรรมการตาม (๑) โดยมีได้แจ้งเหตุขัดข้องเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายในสามวันนับแต่วันที่รับคำสั่งของคณะกรรมการ ให้ถือว่าผู้อุทธรณ์ไม่ประสงค์จะมาให้ถ้อยคำหรือส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานเพิ่มเติม และให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ต่อไปตามที่เห็นสมควร

หนังสือเรียกมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานตาม (๒) ต้องระบุด้วยว่าจะมาให้ถ้อยคำหรือส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานในเรื่องใด

หมวด ๖ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดนำข้อเท็จจริงหรือเอกสารหลักฐานใดอันเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ได้มาจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติตามหน้าที่การสอบสวน หรือการพิจารณาคดี หรือได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการหรือคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

ผู้ใดได้มาหรือล่วงรู้ข้อเท็จจริงใดจากบุคคลตามวรรคหนึ่ง แล้วเปิดเผยข้อเท็จจริงนั้น ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน เว้นแต่เป็นกรณีที่อาจเปิดเผยได้ตามวรรคหนึ่ง



มาตรา ๔๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๖ (๒) หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๖ วรรคสาม หรือไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของคณะกรรมการตามมาตรา ๔๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๓ ความผิดตามมาตรา ๔๒ คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้และในการนี้ คณะกรรมการมีอำนาจมอบหมายให้คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดดำเนินการเปรียบเทียบได้ ตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ดำเนินคดีต่อไป

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัญหาเกี่ยวกับการเสพยาเสพติดให้โทษในปัจจุบันมีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ซึ่งโดยหลักการแล้วผู้เสพยาเสพติดมีสภาพเป็นผู้ป่วยอย่างหนึ่ง มีเชื้ออาชญากรปกติ การฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้ติดยาเสพติดจึงสมควรกระทำให้กว้างขวาง และโดยที่ผู้เสพยาเสพติดจำนวนหนึ่งถูกบังคับให้เป็นผู้จำหน่ายยาเสพติดเพื่อแลกกับการได้ยาเสพติดไปเสพด้วย สมควรขยายขอบเขตของการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้ครอบคลุมถึงผู้เสพและมีไว้ในครอบครอง ผู้เสพและมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และผู้เสพและจำหน่ายยาเสพติดจำนวนเล็กน้อยด้วย นอกจากนั้นเนื่องจากบุคคลซึ่งติดหรือเสพ ยาเสพติดมีจำนวนมากและเป็นปัญหาสำคัญของประเทศ สมควรขยายสถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์การเสพหรือติดยาเสพติด และสถานที่เพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพราะนอกจากมีหน่วยงานของกระทรวงยุติธรรมแล้วยังมีหน่วยงานอื่นของรัฐ และหน่วยงานเอกชนที่มีขีดความสามารถเข้าร่วมในการตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติดและการฟื้นฟูสมรรถภาพของบุคคลดังกล่าว อาทิเช่น สถานที่ของหน่วยงานในราชการทหาร เขต อำเภอ และกิ่งอำเภอ สถานพยาบาลของกระทรวงสาธารณสุข สถานพยาบาลของเอกชน หรือหน่วยงานอื่น ซึ่งสมควรรวมทรัพยากรเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้



กฎกระทรวง
ว่าด้วยคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิ
ในคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
พ.ศ. ๒๕๔๖^(๑)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๒๓๗ และมาตรา ๒๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ บุคคลซึ่งจะได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์
- (๓) มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีความเสียสละ
- (๔) ไม่เป็นผู้มีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้
- (๕) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถ วิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๖) ไม่เป็นหรือไม่เคยเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี
- (๗) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายซึ่งศาลยังไม่สั่งให้พ้นจากคดี
- (๘) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (๙) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ

ข้อ ๒ บุคคลตามข้อ ๑ ต้องมีคุณสมบัติเฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) เคยปฏิบัติงานเกี่ยวกับการป้องกันหรือฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสองปี
- (๒) เคยปฏิบัติงานเกี่ยวกับการฟื้นฟูและพัฒนาจิตใจเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสองปี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๖

พงศ์เทพ เทพกาญจนา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

^(๑) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐ ตอนที่ ๑๗ ก ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๔๖



กฎกระทรวง

ว่าด้วยค่าตอบแทนของอนุกรรมการที่ไม่ได้เป็นข้าราชการ

ประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

พ.ศ. ๒๕๕๖^(๑)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๒ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๒๓๗ และมาตรา ๒๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

“อนุกรรมการ” หมายความว่า อนุกรรมการในคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่ไม่ได้เป็นข้าราชการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

ข้อ ๒ ให้ประธานอนุกรรมการได้รับค่าตอบแทนเป็นเบี้ยประชุมรายครั้ง ในอัตราครั้งละหนึ่งพันสองร้อยบาท แต่รวมกันแล้วไม่เกินเดือนละหนึ่งหมื่นสองพันบาท

ให้อนุกรรมการได้รับค่าตอบแทนเป็นเบี้ยประชุมรายครั้ง ในอัตราครั้งละหนึ่งพันบาท แต่รวมกันแล้วไม่เกินเดือนละหนึ่งหมื่นบาท ในกรณีที่อนุกรรมการทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมในการประชุมครั้งใด ให้มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนในการประชุมครั้งนั้น ในอัตราเดียวกับที่ประธานอนุกรรมการได้รับ

ข้อ ๓ ประธานอนุกรรมการหรืออนุกรรมการซึ่งเป็นข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานอื่นใดของรัฐ ให้ได้รับค่าตอบแทนเป็นเบี้ยประชุมในอัตรากึ่งหนึ่งของอัตราตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒

ข้อ ๔ ค่าตอบแทนตามข้อ ๒ และข้อ ๓ ให้ได้รับเป็นรายครั้งเฉพาะครั้งที่มาประชุมและให้ได้รับเพียงครั้งเดียวในวันหนึ่งของการประชุมของคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๖

พงศ์เทพ เทพกาญจนา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

^(๑) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐ ตอนที่ ๑๗ ก ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๖



กฎกระทรวง

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นอุทธรณ์ และวิธีการพิจารณาอุทธรณ์

พ.ศ. ๒๕๔๖^(๑)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๒๓๗ และมาตรา ๒๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือและอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) วัน เดือน ปี ที่ยื่นอุทธรณ์

(๒) ชื่อตัว นามสกุล และที่อยู่ของผู้อุทธรณ์

(๓) ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องที่อุทธรณ์ ข้อโต้แย้งหรือข้อกฎหมายและเหตุผลที่ยกขึ้นอ้างอิงในอุทธรณ์ โดยชัดเจน พร้อมทั้งความประสงค์หรือคำขอของผู้อุทธรณ์

(๔) ลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์จะยื่นสำเนาคำวินิจฉัยหรือคำสั่งของคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานอื่นประกอบการอุทธรณ์ด้วยก็ได้

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์ด้วย

ข้อ ๒ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ให้ผู้ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยหรือคำสั่งมีสิทธิขอตรวจดูหรือขอสำเนาเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง และให้เป็นดุลพินิจของผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือผู้ควบคุมสถานที่ตามมาตรา ๑๘ ที่เก็บรักษาคำวินิจฉัยหรือคำสั่งแล้วแต่กรณี ที่จะอนุญาต

ข้อ ๓ อุทธรณ์ตามข้อ ๑ ให้ยื่นต่อผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือผู้ควบคุมสถานที่ตามมาตรา ๑๘ ที่เก็บรักษาคำวินิจฉัยหรือคำสั่ง แล้วแต่กรณี และให้ผู้รับหนังสือนั้นออกใบรับอุทธรณ์ไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๔ ภายในกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์อาจขอแก้ไขเพิ่มเติมอุทธรณ์ได้ โดยทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้อุทธรณ์ ชี้แจงข้อเท็จจริง วัตถุประสงค์ และเหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติมอุทธรณ์

(๑) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐ ตอนที่ ๑๗ ก ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๔๖



ข้อ ๕ ในการพิจารณาอุทธรณ์อย่างน้อยให้คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดพิจารณาจาก คำวินิจฉัยหรือคำสั่งที่ถูกอุทธรณ์ คำอุทธรณ์ คำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่เห็นสมควรคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดอาจให้มีการจัดทำคำแก้อุทธรณ์ หรือจะแสวงหาข้อเท็จจริงหรือเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมเพื่อนำมาประกอบการพิจารณาก็ได้

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา ให้เป็นดุลพินิจของคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่จะอนุญาตให้มีการแถลงการณ์ด้วยวาจาหรือไม่ก็ได้ และหากอนุญาตให้แถลงการณ์ด้วยวาจา ให้คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเปิดโอกาสให้คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ได้รับทราบและแถลงการณ์แก้ด้วยวาจา โดยอาจมอบหมายเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้แถลงแทน ก็ได้ ทั้งนี้ คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต้องแจ้งกำหนดวันแถลงการณ์ให้คู่กรณีทราบล่วงหน้า ตามสมควร และต้องเปิดโอกาสให้คู่กรณีได้รับฟังแถลงการณ์ด้วยวาจาของอีกฝ่ายหนึ่งด้วย

ข้อ ๖ ในการพิจารณาอุทธรณ์ นอกจากจะต้องดำเนินการตามข้อ ๕ แล้วให้คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดดำเนินการดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ถ้าเป็นการพิจารณาอุทธรณ์คำวินิจฉัยว่าเป็นผู้เสพยาหรือติดยาเสพติด ให้นำข้อมูลดังต่อไปนี้ มาประกอบการพิจารณา

(ก) ประวัติและข้อมูลส่วนตัวของผู้อุทธรณ์ เช่น ข้อมูลทางด้านการศึกษา สุขภาพ นิสัยและความประพฤติ ประวัติการใช้ยาเสพติด ประวัติการกระทำความผิด เป็นต้น

(ข) ผลการตรวจพิสูจน์ปัสสาวะหรือตัวอย่างของเหลวของผู้อุทธรณ์

(๒) ถ้าเป็นการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว ให้นำข้อมูลดังต่อไปนี้ มาประกอบการพิจารณา

(ก) สภาพร่างกายและสุขภาพโดยทั่วไปของผู้อุทธรณ์

(ข) ความน่าเชื่อถือของผู้ร้องขอประกันหรือหลักประกัน

(ค) ความเสี่ยงหรือพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์เกี่ยวกับการหลบหนี

(ง) ภัยอันตรายหรือความเสียหายที่อาจเกิดจากการอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว

ข้อ ๗ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาอุทธรณ์ให้คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีอำนาจสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่สืบเสาะและพินิจเพิ่มเติมในประเด็นที่กำหนดเพื่อประกอบการพิจารณา

ข้อ ๘ บรรดาเอกสารและหลักฐานที่คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดได้รับ เช่น บัตรประจำตัวประชาชน บัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทะเบียนบ้าน ทะเบียนสมรส เป็นต้น นอกจากอุทธรณ์และคำแก้อุทธรณ์ ให้จัดทำสำเนาและให้ผู้ยื่นเอกสารและหลักฐานนั้น ลงนามรับรองแล้วคืนต้นฉบับให้ผู้ยื่นไป

ข้อ ๙ ในการสอบถามผู้อุทธรณ์หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ให้มีการบันทึกถ้อยคำไว้เป็นหนังสือแล้วให้อ่านข้อความที่บันทึกไว้ให้ผู้ให้ถ้อยคำฟังและลงลายมือชื่อของบุคคลดังกล่าวไว้เป็นหลักฐาน หากผู้นั้น ลงลายมือชื่อไม่ได้หรือไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้จดบันทึกแจ้งเหตุที่ไม่มีการลงลายมือชื่อไว้

ข้อ ๑๐ อุทธรณ์ในเรื่องใดหรือประเด็นใดที่ได้มีการทீนอุทธรณ์หรือถอนอุทธรณ์แล้ว ห้ามมิให้อุทธรณ์ซ้ำในเรื่องนั้นหรือประเด็นนั้นอีก

ข้อ ๑๑ ผู้อุทธรณ์อาจขอถอนอุทธรณ์เมื่อใดก็ได้ แต่ต้องก่อนที่คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ และเมื่อได้ถอนอุทธรณ์แล้ว ให้การพิจารณาอุทธรณ์นั้นเป็นอันระงับและให้คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจำหน่ายอุทธรณ์นั้นเสีย

การถอนอุทธรณ์ ให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือผู้ควบคุมสถานที่ตามมาตรา ๑๘ ที่รับอุทธรณ์ไว้ตามข้อ ๓

ข้อ ๑๒ คำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ทำเป็นหนังสือ และอย่างน้อยต้องประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้

- (๑) วัน เดือน ปี ที่มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์
- (๒) ข้อเท็จจริงที่นำมาใช้ประกอบการวินิจฉัยอุทธรณ์
- (๓) ข้อกฎหมายหรือเหตุผลในการวินิจฉัยอุทธรณ์
- (๔) ลายมือชื่อของกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดทุกคนที่ร่วมพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์นั้น

ข้อ ๑๓ เมื่อได้มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว ให้แจ้งให้ผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือผู้ควบคุมสถานที่ตามมาตรา ๑๘ ที่รับอุทธรณ์ไว้ตามข้อ ๓ ทราบโดยเร็ว และให้ผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือผู้ควบคุมสถานที่ดังกล่าวแจ้งผลการวินิจฉัยอุทธรณ์นั้นให้ผู้อุทธรณ์ ทราบภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๖

พงศ์เทพ เทพกาญจนา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม



กฎกระทรวง

ว่าด้วยการกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และปริมาณของยาเสพติด

พ.ศ. ๒๕๕๖^(๑)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติฟื้นฟู สมรรถภาพ ผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและ เสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๒๓๗ และ มาตรา ๒๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ลักษณะ ชนิดและประเภทของยาเสพติด สำหรับความผิดฐานเสพยาเสพติดตามมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง มีดังต่อไปนี้

(๑) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ มี ๖ ชนิด ได้แก่

- (ก) เฮโรอีน
- (ข) เมทแอมเฟตามีน
- (ค) แอมเฟตามีน
- (ง) ๓,๔-เมทิลลีนไดออกซิเมทแอมเฟตามีน
- (จ) เมทิลลีนไดออกซิแอมเฟตามีน
- (ฉ) เอ็น เอทิล เอ็มดีเอ หรือเอ็มดีอี

(๒) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ มี ๒ ชนิด ได้แก่

- (ก) โคคาอีน
- (ข) ฝิ่น

(๓) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ มี ๑ ชนิด ได้แก่ กัญชา

(๔)^(๒) สารระเหยตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย

ยาเสพติดให้โทษตาม (๑) และ (๒) ให้รวมถึงวัตถุที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่น แต่มีสูตรโครงสร้างทางเคมี อย่างเดียวกันกับยาเสพติดให้โทษดังกล่าว และเกลือใด ๆ ของยาเสพติดให้โทษดังกล่าวด้วย

ข้อ ๒ ยาเสพติดตามข้อ ๑ สำหรับความผิดฐานเสพและมีไว้ในครอบครอง ความผิดฐานเสพและ มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และความผิดฐานเสพและจำหน่ายยาเสพติด ตามมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง ต้องมีปริมาณดังต่อไปนี้

^(๑) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐ ตอนที่ ๑๗ ก ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๖

^(๒) เพิ่มเติมโดย กฎกระทรวง ว่าด้วยการกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และปริมาณของยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) ประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๕ ตอนที่ ๘๔ ก ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑

- (๑) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑
- (ก) เฮโรอีนมีน้ำหนักสุทธิไม่เกินหนึ่งร้อยมิลลิกรัม
- (ข) เมทแอมเฟตามีนมีปริมาณไม่เกินห้าหน่วยการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือน้ำหนักสุทธิไม่เกินห้าร้อยมิลลิกรัม
- (ค) แอมเฟตามีนมีปริมาณไม่เกินห้าหน่วยการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือน้ำหนักสุทธิไม่เกินห้าร้อยมิลลิกรัม
- (ง) ๓,๔-เมทิลลินไดออกซีเมทแอมเฟตามีนมีปริมาณไม่เกินห้าหน่วยการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือน้ำหนักสุทธิไม่เกินหนึ่งพันสองร้อยห้าสิบมิลลิกรัม
- (จ) เมทิลลินไดออกซีแอมเฟตามีนมีปริมาณไม่เกินห้าหน่วยการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือน้ำหนักสุทธิไม่เกินหนึ่งพันสองร้อยห้าสิบมิลลิกรัม
- (ฉ) เอ็น เอทิล เอ็มดีเอ หรือเอ็มดีอี มีปริมาณไม่เกินห้าหน่วยการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือน้ำหนักสุทธิไม่เกินหนึ่งพันสองร้อยห้าสิบมิลลิกรัม
- (๒) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒
- (ก) โคคาอีนมีน้ำหนักสุทธิไม่เกินสองร้อยมิลลิกรัม
- (ข) ฝิ่นมีน้ำหนักสุทธิไม่เกินห้าพันมิลลิกรัม
- (๓) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ได้แก่ กัญชามีน้ำหนักสุทธิไม่เกินห้าพันมิลลิกรัม
- ยาเสพติดให้โทษตาม (๑) และ (๒) ให้รวมถึงวัตถุที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่นแต่มีสูตรโครงสร้างทางเคมีอย่างเดียวกันกับยาเสพติดให้โทษดังกล่าว และเกลือใด ๆ ของยาเสพติดให้โทษดังกล่าวด้วย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๖

พงศ์เทพ เทพกาญจนา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม



พระราชบัญญัติ

ควบคุมโคกกันท์

พ.ศ. ๒๕๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๕

เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการควบคุมโคกกันท์ เพื่อสวัสดิภาพของประชาชนตามความจำเป็นแห่งสถานการณ์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมโคกกันท์ พ.ศ. ๒๕๕๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป^(๑) และจะใช้ในท้องที่ใด ให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“โคกกันท์” หมายความว่า เครื่องอุปโภคบริโภค และหมายความรวมถึงสิ่งที่ระบุไว้ในกฎกระทรวง ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามพระราชกฤษฎีกาออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

“จำหน่าย” หมายความว่า รวมตลอดถึงการโอนสิทธิ หรือกรรมสิทธิ์ หรือโอนการครอบครองให้แก่กัน ไม่ว่าในกรณีใด

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ เมื่อมีความจำเป็นโดยสถานการณ์เพื่อสวัสดิภาพของประชาชน หรือมีความจำเป็นเกิดขึ้น เพื่อเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศ ให้รัฐบาลมีอำนาจควบคุมโคกกันท์ได้

^(๑) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๙ ตอนที่ ๑๒ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕



มาตรา ๕ การควบคุมตามความในมาตรา ๔ ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา เพื่อดังต่อไปนี้

๑. จำกัดปริมาณโรคภัยซึ่งบุคคลจะมีไว้ในครอบครองได้
๒. จำนวนปริมาณโรคภัยซึ่งบุคคลจะได้มา
๓. วางระเบียบในการค้า การจำหน่าย การเก็บรักษา และการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับโรคภัย ตลอดจนการควบคุมร้านค้าทั้งปวงซึ่งจำหน่ายโรคภัย
๔. กำหนดเวลา และสถานที่ และพฤติการณ์ในการจำหน่ายโรคภัย
๕. จำกัดชนิด ปริมาณ ประเภทแห่งโรคภัยซึ่งอนุญาตให้จำหน่ายได้
๖. ห้ามการจำหน่ายหรือการใช้โรคภัย
๗. กำหนดวิธีการปันส่วนโรคภัย
๘. กำหนดกิจการและกำหนดวิธีดำเนินการอื่นใดเพื่อบรรลุจุดประสงค์ดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๔

มาตรา ๖ โรคภัยชนิดใด ประเภทใด จะพึงควบคุม ให้ระบุโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๗ พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามพระราชกฤษฎีกาออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ ต้องมีบัตรประจำตัวตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้และพระราชกฤษฎีกาออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าตรวจในเคหสถาน หรือสถานที่ใด ๆ ในระหว่างอาทิตย์ขึ้นถึงอาทิตย์ตก เมื่อมีเหตุควรสงสัยว่าได้มีการฝ่าฝืนพระราชกฤษฎีกาออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในพระราชบัญญัตินี้มีความผิด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และในกรณีที่กระทำความผิดซ้ำ ให้ระวางโทษเป็นทวีคูณ

โรคภัยซึ่งเกี่ยวเนื่องกับความผิดให้รับเสีย

มาตรา ๑๐ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือพระราชกฤษฎีกาออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดกระทำการใด ๆ อันเป็นความผิดตามกฎหมายลักษณะอาญา ภาค ๒ ส่วนที่ ๒ หมวดที่ ๒ ตั้งแต่มาตรา ๑๒๙ ถึงมาตรา ๑๔๖ ให้ระวางโทษเป็นทวีคูณ

มาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี



**พระราชกฤษฎีกา
ควบคุมโคกภันท์ (ฉบับที่ ๗)**

พ.ศ. ๒๕๖๒

**ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒
เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน**

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรควบคุมโคกภันท์บางชนิดในท้องที่บางแห่ง เพื่อสวัสดิภาพของประชาชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมโคกภันท์ พ.ศ. ๒๕๔๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาควบคุมโคกภันท์ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป^(๑)

มาตรา ๓ ให้โคกภันท์ที่ถูกควบคุมตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมโคกภันท์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งได้แก่ น้ำยาเคมี อีเธอร์ (Ether) และน้ำยาเคมี คลอโรฟอร์ม (Chloroform) เป็นโคกภันท์ที่ถูกควบคุมตามวิธีการที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้และภายในท้องที่ที่ระบุไว้ในบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

^(๒) **มาตรา ๔** (ยกเลิก)

^(๓) **มาตรา ๕** ห้ามมิให้ผู้ใดนำ ขนย้าย จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง ใช้ หรือ เปลี่ยนแปลงสภาพซึ่งโคกภันท์ตามพระราชกฤษฎีกานี้ เว้นแต่จะได้รับหนังสืออนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่นั้น

การยื่นคำขออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่น ณ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดแห่งท้องที่นั้น

การนำหรือการขนย้ายโคกภันท์ตามพระราชกฤษฎีกานี้แต่ละครั้งต้องได้รับหนังสืออนุญาตทุกครั้ง ที่นำหรือขนย้าย และผู้นำหรือผู้ขนย้ายต้องนำหนังสืออนุญาตนั้นมาประกอบการนำหรือการขนย้ายไปด้วยทุกครั้ง

หนังสืออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกรมการค้าภายในกำหนด

^(๑) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม ๙๖ ตอนที่ ๑๘๓ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๒

^(๒) มาตรา ๔ ถูกยกเลิกโดย พ.ร.ฎ.ควบคุมโคกภันท์ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๓

^(๓) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.ฎ.ควบคุมโคกภันท์ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๔ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน



(๔) **มาตรา ๕ ทวิ** หนังสืออนุญาตให้จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง ใช้ หรือเปลี่ยนแปลงสภาพ ซึ่งโรคกักกันตามพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีที่ยื่นคำขอหนังสืออนุญาต

ถ้าผู้ที่ได้รับหนังสืออนุญาตตามวรรคหนึ่งประสงค์จะขอต่ออายุหนังสืออนุญาตให้ยื่นคำขอก่อนหนังสืออนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้วจะประกอบกิจการต่อไปก็ได้จนกว่าผู้ว่าราชการจังหวัดจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุหนังสืออนุญาตนั้น

มาตรา ๖ โรคกักกันของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจไม่อยู่ในบังคับแห่งพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๗ ผู้ใดมีโรคกักกันตามพระราชกฤษฎีกานี้ไว้ในครอบครองก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้แจ้งปริมาณและสถานที่เก็บเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสามวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โทตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

(๔) มาตรา ๕ ทวิ เพิ่มเติมโดย พ.ร.ฎ. ควบคุมโรคกักกัน (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๕

หมายเหตุ พ.ร.ฎ. ควบคุมโรคกักกัน (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๕

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๗ ผู้ใดมีไว้ในครอบครอง ซึ่งโรคกักกันตามพระราชกฤษฎีกาควบคุมโรคกักกัน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๒ ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้ยื่นคำขออนุญาตมีไว้ในครอบครองภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ หากผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นควรไม่อนุญาตให้ออกคำสั่งเป็นหนังสือและแจ้งให้ผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งโรคกักกันดังกล่าวนำหรือขนย้ายโรคกักกันนั้นออกไปนอกเขตท้องที่ที่ระบุไว้ในบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกาควบคุมโรคกักกัน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกานี้ ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่อนุญาต

มาตรา ๘ ผู้ที่ได้รับหนังสืออนุญาตให้ขนย้าย จำหน่าย ใช้ เปลี่ยนแปลงสภาพหรือโอนการ ครอบครอง ซึ่งโรคกักกันตามพระราชกฤษฎีกาควบคุมโรคกักกัน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๒ ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้คงดำเนินกิจการตามหนังสืออนุญาตนั้นต่อไปได้จนกว่าหนังสืออนุญาตนั้น สิ้นอายุ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๙ ตอนที่ ๙๑ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๒๕)



(๕) บัญชีกำหนดเขตควบคุมน้ำยาเคมีอีเธอร์และน้ำยาเคมีคลอโรฟอร์ม

ลำดับที่	จังหวัด	อำเภอ
	ภาคเหนือ	ทุกอำเภอ
๑	เชียงราย	ทุกอำเภอ
๒	เชียงใหม่	ทุกอำเภอ
๓	น่าน	ทุกอำเภอ
๔	พะเยา	ทุกอำเภอ
๕	แพร่	ทุกอำเภอ
๖	แม่ฮ่องสอน	ทุกอำเภอ
๗	ลำปาง	ทุกอำเภอ
๘	ลำพูน	ทุกอำเภอ
	ภาคใต้	
๙	นราธิวาส	ทุกอำเภอ
๑๐	ปัตตานี	ทุกอำเภอ
๑๑	ยะลา	ทุกอำเภอ
๑๒	สงขลา	ทุกอำเภอ
๑๓	สตูล	ทุกอำเภอ

(๕) บัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกาควบคุมโคกภณห์ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๒ ถูกยกเลิกโดยพระราชกฤษฎีกาควบคุมโคกภณห์ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๖ และให้ใช้บัญชีที่พิมพ์ไว้แทน



พระราชกฤษฎีกา
ควบคุมโรคภัย (ฉบับที่ ๑๐)

พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕
เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรกำหนดวิธีการควบคุมโรคภัยบางชนิดในท้องที่บางแห่ง เพื่อสวัสดิภาพของประชาชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมโรคภัย พ.ศ. ๒๕๕๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาควบคุมโรคภัย (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป^(๑)

มาตรา ๓ ให้โรคภัยที่ควบคุมตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๑๙ (พ.ศ. ๒๕๓๕)^(๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมโรคภัย พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นโรคภัยที่ถูกควบคุมตามวิธีการที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้ และภายในท้องที่ที่ระบุไว้ในบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ห้ามมิให้ผู้ใดนำ ขนย้าย จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง ใช้ หรือเปลี่ยนแปลงสภาพ ซึ่งโรคภัยตามพระราชกฤษฎีกานี้ เว้นแต่จะได้รับหนังสืออนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่ การยื่นคำขออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่น ณ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดแห่งท้องที่ การนำหรือการขนย้ายโรคภัยตามพระราชกฤษฎีกานี้แต่ละครั้ง ต้องได้รับหนังสืออนุญาตทุกครั้ง และผู้นำหรือขนย้ายต้องนำหนังสืออนุญาตนั้นกำกับการนำหรือการขนย้ายไปด้วยทุกครั้ง หนังสืออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกรมการค้าภายในกำหนด

(๑) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕

(๒) หมายถึง กรดแอซิกกลั่น (Glacial acetic acid)



มาตรา ๕ หนังสืออนุญาตให้จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง ใช้ หรือเปลี่ยนแปลงสภาพ ซึ่งโศกณัฏฐ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีที่ยื่นคำขออนุญาต

ถ้าผู้ที่ได้รับหนังสืออนุญาตตามวรรคหนึ่งประสงค์จะขอต่ออายุหนังสืออนุญาตให้ยื่นคำขอก่อนหนังสืออนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าผู้ว่าราชการจังหวัด จะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุหนังสืออนุญาตนั้น

มาตรา ๖ ผู้ใดมีโศกณัฏฐ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้ไว้ในครอบครองก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้ยื่นคำขออนุญาตมีไว้ในครอบครองภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ หากผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่เห็นควรไม่อนุญาตให้ออกคำสั่งเป็นหนังสือและแจ้งให้ผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งโศกณัฏฐ์ดังกล่าวนำหรือขนย้ายโศกณัฏฐ์นั้นออกไปไว้นอกเขตท้องที่ที่ระบุไว้ในบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่อนุญาต

มาตรา ๗ โศกณัฏฐ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้ของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจไม่อยู่ในบังคับแห่งพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

บัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกา
ควบคุมโรคภัย (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๕

ลำดับที่	จังหวัด	อำเภอ
	ภาคเหนือ	ทุกอำเภอ
๑	เชียงใหม่	ทุกอำเภอ
๒	เชียงราย	ทุกอำเภอ
๓	น่าน	ทุกอำเภอ
๔	พะเยา	ทุกอำเภอ
๕	แพร่	ทุกอำเภอ
๖	แม่ฮ่องสอน	ทุกอำเภอ
๗	ลำปาง	ทุกอำเภอ
๘	ลำพูน	ทุกอำเภอ
	ภาคใต้	
๙	นราธิวาส	ทุกอำเภอ
๑๐	ปัตตานี	ทุกอำเภอ
๑๑	ยะลา	ทุกอำเภอ
๑๒	สงขลา	ทุกอำเภอ
๑๓	สตูล	ทุกอำเภอ



กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๒)*

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมโคกภณท์

พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมโคกภณท์ พ.ศ. ๒๕๕๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้โคกภณท์ดังต่อไปนี้เป็นโคกภณท์ที่ถูกควบคุมตามวิธีการที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาควบคุมโคกภณท์ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒

(๑) น้ำยาเคมี อีเธอร์ (Ether)

(๒) น้ำยาเคมี คลอโรฟอร์ม (Chloroform)

(๓) ข้อ ๒ ให้ผู้มีตำแหน่งดังต่อไปนี้ ในจังหวัดเชียงราย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดน่าน จังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา จังหวัดสงขลา และจังหวัดสตูล เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ควบคุมโคกภณท์ตามข้อ ๑ คือ

(๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด

(๒) รองผู้ว่าราชการจังหวัด

(๓) ปลัดจังหวัด

(๔) ผู้ตรวจราชการกระทรวงพาณิชย์

(๕) ผู้ตรวจการพาณิชย์

(๖) พาณิชย์จังหวัด

(๗) นายอำเภอ

(๘) ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ

(๙) ปลัดอำเภอ

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม ๙๖ ตอนที่ ๑๘๓ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๒

(๑) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๕ (พ.ศ. ๒๕๖๕) และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

หมายเหตุ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๕ (พ.ศ. ๒๕๖๕) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม ๙๙ ตอนที่ ๙๑ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๖๕

- (๑๐) ข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป
- (๑๑) ข้าราชการในสำนักงานพาณิชย์จังหวัด ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไป
ทั้งนี้ ภายในท้องที่หรือเขตอำนาจของตน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๒

พลเอก เล็ก แวมมาลี
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

อบ วสุรัตน์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์



กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๙ (พ.ศ. ๒๕๓๕)*

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมโรคพิษ

พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมโรคพิษ พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้กรดแอซิกติกกลั่น (Glacial acetic acid, $\text{CH}_3 - \text{COOH}$) หรือชื่อที่เรียกเป็นอย่างอื่นแต่มีสูตรโครงสร้างอย่างเดียวกันนี้ที่มีความบริสุทธิ์ตั้งแต่ร้อยละ ๙๐ คิดตามอัตราส่วนน้ำหนักต่อน้ำหนัก และมีปริมาณตั้งแต่ ๑๐ กิโลกรัมขึ้นไป เป็นโรคพิษควบคุม

ข้อ ๒ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ ในจังหวัดเชียงราย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดน่าน จังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา จังหวัดสงขลา และจังหวัดสตูล เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ควบคุมโรคพิษตามกฎกระทรวงนี้

(๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด

(๒) รองผู้ว่าราชการจังหวัด

(๓) ปลัดจังหวัด

(๔) ผู้ตรวจราชการกระทรวงพาณิชย์

(๕) ผู้ตรวจการพาณิชย์

(๖) พาณิชย์จังหวัด

(๗) นายอำเภอ

(๘) ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ

(๙) ปลัดอำเภอ

(๑๐) ข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป

(๑๑) ข้าราชการในสำนักงานพาณิชย์จังหวัด ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไป ทั้งนี้ ภายในท้องที่หรือเขตอำนาจของตน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

พลเอก อีสระพงศ์ หนุนภักดี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

อมเรศ ศิลอ่อน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๒๐ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๓๕



พระราชกฤษฎีกา
ควบคุมโคกภณท์ (ฉบับที่ ๑๒)

พ.ศ. ๒๕๔๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๕
เป็นปีที่ ๕๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงวิธีการควบคุมโคกภณท์สารกาเฟอินในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร เพื่อสวัสดิภาพของประชาชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมโคกภณท์ พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาควบคุมโคกภณท์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป*

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาควบคุมโคกภณท์ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๓

มาตรา ๔ ให้โคกภณท์ควบคุมตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยการกำหนดให้สารกาเฟอินเป็นโคกภณท์ควบคุมและแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ควบคุมโคกภณท์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งได้แก่ สารกาเฟอิน (Caffeine) เป็นโคกภณท์ที่ถูกควบคุมตามวิธีการที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้ทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร

มาตรา ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดนำ ขนย้าย จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง ใช้ หรือเปลี่ยนแปลงสภาพ ซึ่งโคกภณท์ตามพระราชกฤษฎีกานี้ เว้นแต่จะได้รับหนังสืออนุญาต

หนังสืออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกรมการค้าภายในกำหนด

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙ ตอนที่ ๑๒๘ ก ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๕



มาตรา ๖ บุคคลซึ่งมีสิทธิขออนุญาตนำเข้า ขนย้าย จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง ใช้ หรือเปลี่ยนแปลงสภาพซึ่งโภกภัณฑตามพระราชกฤษฎีกานี้ ได้แก่

- (๑) ผู้ได้รับใบอนุญาตให้นำเข้าหรือส่งออกสารกาเฟอีนจากกรมการค้าต่างประเทศ
- (๒) ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตยาแผนปัจจุบันที่ได้รับอนุญาตให้ผลิตยาที่มีสารกาเฟอีนเป็นส่วนประกอบ
- (๓) ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตอาหารหรือผู้ได้รับอนุญาตเลขสถานที่ผลิตอาหารที่ไม่เข้าข่ายโรงงานของผู้ผลิตที่ผลิตเครื่องดื่มผสมสารกาเฟอีน
- (๔) ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบอุตสาหกรรมผลิตกระดาศพิมพ์เขียวที่ใช้สารกาเฟอีนเป็นวัตถุดิบ
- (๕) ผู้ที่จำเป็นต้องใช้สารกาเฟอีนในการทดลองโดยมีหนังสือรับรองจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข

มาตรา ๗ ในกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นคำขออนุญาตกับอธิบดีกรมการค้าภายใน สำหรับจังหวัดอื่น ให้ยื่นคำขออนุญาตกับผู้ว่าราชการจังหวัด ทั้งนี้ โดยให้ยื่น ณ กรมการค้าภายใน หรือสำนักงานพาณิชย์จังหวัดแล้วแต่กรณี ตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนด

การนำเข้าหรือการขนย้ายโภกภัณฑตามพระราชกฤษฎีกานี้แต่ละครั้ง ต้องได้รับหนังสืออนุญาตทุกครั้งและผู้นำหรือขนย้ายต้องนำหนังสืออนุญาตนั้นมาประกอบการนำเข้าหรือการขนย้ายไปด้วยทุกครั้ง

มาตรา ๘ หนังสืออนุญาตให้จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง ใช้ หรือเปลี่ยนแปลงสภาพซึ่งโภกภัณฑตามพระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีที่ยื่นคำขออนุญาต

ถ้าผู้ที่ได้รับหนังสืออนุญาตตามวรรคหนึ่งประสงค์จะขอต่ออายุหนังสืออนุญาต ให้ยื่นคำขอก่อนหนังสืออนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าผู้อนุญาตจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุหนังสืออนุญาตนั้น

การสั่งไม่อนุญาตตามวรรคสอง ให้ผู้อนุญาตออกคำสั่งเป็นหนังสือ และแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอกระทำการใด ๆ เพื่อมิให้โภกภัณฑตามที่ระบุไว้ในคำขอต่ออายุหนังสืออนุญาตอยู่ในความครอบครองของผู้ที่ยื่นคำขอทั้งนี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งไม่ต่ออายุหนังสืออนุญาตดังกล่าว และเมื่อได้ดำเนินการเป็นประการใดแล้ว ให้ผู้ยื่นคำขอมิหนังสือแจ้งให้อธิบดีกรมการค้าภายในหรือผู้ว่าราชการจังหวัดทราบด้วยแล้วแต่กรณี

มาตรา ๙ ให้ผู้ที่ได้รับอนุญาตจัดทำรายงานปริมาณการจำหน่าย มีไว้ในครอบครอง ใช้ เปลี่ยนแปลงสภาพ ตลอดจนสถานที่เก็บ ชื่อและที่อยู่ของผู้ซื้อและแหล่งที่มาของโภกภัณฑตามพระราชกฤษฎีกานี้ให้ผู้อนุญาตทราบทุกเดือนภายในวันที่เจ็ดของเดือนถัดไป ทั้งนี้ ตามแบบที่อธิบดีกรมการค้าภายในกำหนด

มาตรา ๑๐ ผู้ใดมีโภกภัณฑที่เข้าข่ายต้องขออนุญาตตามพระราชกฤษฎีกานี้ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้ยื่นคำขออนุญาตมีไว้ในครอบครองภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ หากผู้อนุญาตแห่งท้องที่เห็นควรไม่อนุญาต หรือไม่อาจอนุญาตได้เนื่องจากผู้ยื่นคำขอมิได้เป็นบุคคลตามมาตรา ๖ ให้นำความในมาตรา ๘ วรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑ ผู้ได้รับอนุญาตให้นำ ขนย้าย จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง ใช้ หรือเปลี่ยนแปลงสภาพ ซึ่งโรคภัยตามพระราชกฤษฎีกานี้อยู่ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้หนังสืออนุญาตคงใช้ได้ต่อไป จนกว่าจะสิ้นอายุ

มาตรา ๑๒ โรคภัยตามพระราชกฤษฎีกานี้ของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐ ไม่อยู่บังคับแห่งพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ เนื่องจากได้มีการนำสารกาเฟอีนซึ่งได้ระบุให้เป็นโรคภัยควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมโรคภัยแล้ว ไปใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตยาเสพติดให้โทษประเภทที่ ๑ ซึ่งเป็น ยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรง อันเป็นการทำลายสวัสดิภาพของประชาชน เพื่อป้องกันมิให้มีการนำสารกาเฟอีนไปใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตยาเสพติดให้โทษ สมควรปรับปรุงวิธีการควบคุมและวางระเบียบในการนำ ขนย้าย จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง ใช้ หรือเปลี่ยนแปลงสภาพซึ่งโรคภัยดังกล่าวในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้



กฎกระทรวง

ว่าด้วยการกำหนดให้สารกาเฟอีนเป็นโคคาอีนที่ควบคุม
และแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ควบคุมโคคาอีน

พ.ศ. ๒๕๔๕*

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมโคคาอีน พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๑ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมโคคาอีน พ.ศ. ๒๕๔๕

ข้อ ๒ ให้สารกาเฟอีน (Caffeine) ชื่อทางเคมี 3, 7-Dihydro-1, 3, 7-trimethyl-1H-purine-2, 6-dione; 1, 3, 7-trimethylxanthine; 1, 3, 7-trimethyl-2, 6-di-oxopurine; coffeine; thein; guaranine;methyltheobromine; สูตรทางเคมี $C_8H_{10}N_4O_2$ และเกลือของสารดังกล่าวตามพิกัดอัตราอากรขาเข้าประเภทที่ ๒๙๓๙.๓๐ และ ๓๐๐๓.๔๐ ยกเว้นอนุพันธ์สารกาเฟอีนและยาสำเร็จรูปที่มีสารกาเฟอีนผสมอยู่ซึ่งมีใบอนุญาตนำเข้าและขึ้นทะเบียนตำรับยาจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข เป็นโคคาอีนที่ควบคุมตามกฎหมายนี้

ข้อ ๓ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ควบคุมโคคาอีนตามกฎหมายนี้

(๑) สำหรับจังหวัดทุกจังหวัด

(ก) อธิบดีกรมการค้าภายใน

(ข) รองอธิบดีกรมการค้าภายใน

(ค) ข้าราชการกรมการค้าภายในซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไป

(ง) ข้าราชการซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

(๒) สำหรับจังหวัดอื่นนอกจากรุงเทพมหานคร

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙ ตอนที่ ๑๒๐ ก ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๔๕

- (ก) ผู้ว่าราชการจังหวัด
 - (ข) รองผู้ว่าราชการจังหวัด
 - (ค) ปลัดจังหวัด
 - (ง) ผู้ตรวจราชการกระทรวงพาณิชย์
 - (จ) พาณิชย์จังหวัด
 - (ฉ) นายอำเภอ
 - (ช) ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ
 - (ซ) ปลัดอำเภอ
 - (ณ) ข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป
 - (ญ) ข้าราชการสังกัดกระทรวงพาณิชย์ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไปที่ปฏิบัติงานในจังหวัดนั้น
- ทั้งนี้ ภายในท้องที่หรือเขตอำนาจของตน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕

วันมูหะมัดนอร์ มะทา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

อดิศักดิ์ โพธารามิก

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีการนำสารกาเฟอีนไปใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ ๑ ซึ่งเป็นยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรงอันเป็นการทำลายสวัสดิภาพของประชาชนสมควรกำหนดให้สารกาเฟอีนรวมถึงสารกาเฟอีนและเกลือของสารดังกล่าวทุกชนิด ยกเว้นอนุพันธ์สารกาเฟอีนและยาสำเร็จรูปที่มีสารกาเฟอีนผสมอยู่และมีใบอนุญาตนำเข้าและขึ้นทะเบียนตำรับยาจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข เป็นโรคภัยที่ควบคุม และแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ควบคุมโรคภัยที่ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้



ประกาศกระทรวงพาณิชย์
เรื่อง การส่งออกป็นอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักร
ซึ่งสารกาเฟอีน (Caffeine)
พ.ศ. ๒๕๔๕

ด้วยปรากฏว่าได้มีการนำสารกาเฟอีน (Caffeine) ที่ใช้ในทางอุตสาหกรรมไปใช้ในการผลิตยาเสพติด อันก่อให้เกิดปัญหาทางด้านสุขภาพ สุขอนามัย สังคมและความมั่นคงของประเทศ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ (๒) และมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการส่งออกป็นอก และการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการ เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ แห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์โดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การส่งออกป็นอกและการนำเข้ามา ในราชอาณาจักรซึ่งสารกาเฟอีน (Caffeine) พ.ศ. ๒๕๔๕”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป *

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การส่งออกป็นอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งสารกาเฟอีน (Caffeine) พ.ศ. ๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๕

ข้อ ๔ ให้สารกาเฟอีน (Caffeine) ชื่อทางเคมี 3, 7-Dihydro-1, 3, 7-trimethyl-1H-purine-2, 6-dione; 1, 3, 7-trimethylxanthine; 1, 3, 7-trimethyl-2, 6-di-oxopurine; coffeine; thein; guaranine; methyltheobromine; สูตรทางเคมี $C_8H_{10}N_4O_2$ และเกลือของสารดังกล่าวตามพิกัดอัตรา อากรขาเข้า ประเภทที่ ๒๙๓๙.๓๐ และ ๓๐๐๓.๔๐ ยกเว้นอนุพันธ์สารกาเฟอีน และยาสำเร็จรูปที่มีสารกาเฟอีน ผสมอยู่ซึ่งมีใบอนุญาตนำเข้าและขึ้นทะเบียนตำรับยาจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวง สาธารณสุข เป็นสินค้าที่ต้องขออนุญาตในการส่งออกป็นอกและนำเข้าในราชอาณาจักร

ประกาศ ณ วันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๕

อดิศักดิ์ โพธารามิก

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙ ตอนที่ ๑๑๑ ง ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๕



ระเบียบกระทรวงพาณิชย์
ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการส่งออกปอกและ
การนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสารกาเฟอีน (Caffeine)

พ.ศ. ๒๕๔๕

ตามที่ได้มีประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การส่งออกปอกและการนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสารกาเฟอีน (Caffeine) พ.ศ. ๒๕๔๕ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๕ กำหนดให้สารกาเฟอีนเป็นสินค้าที่ต้องขออนุญาตในการส่งออกปอกและนำเข้าในราชอาณาจักร สมควรกำหนดเอกสารหรือหลักฐานประกอบคำขออนุญาตเพื่อให้การส่งออกปอกและการนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสารกาเฟอีนเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔ (๖) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๒๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติการส่งออกปอกและการนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการส่งออกปอกและการนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสารกาเฟอีน (Caffeine) พ.ศ. ๒๕๔๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป *

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการส่งออกปอกและการนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสารกาเฟอีน (Caffeine) พ.ศ. ๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๕

ข้อ ๔ ในการขออนุญาตส่งออกปอกหรือนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสารกาเฟอีน (Caffeine) และเกลือของสารดังกล่าวตามพิกัดอัตราอากรขาเข้าประเภทที่ ๒๙๓๙.๓๐ และ ๓๐๐๓.๔๐ ยกเว้นอนุพันธ์สารกาเฟอีน และยาสำเร็จรูปที่มีสารกาเฟอีนผสมอยู่ซึ่งมีใบอนุญาตนำเข้าและขึ้นทะเบียนตำรับยาจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข ให้ยื่นคำร้องขออนุญาตส่งออกปอกหรือนำเข้าในราชอาณาจักรพร้อมหนังสือแจ้งข้อมูลการส่งออกปอกหรือนำเข้าในราชอาณาจักรหรือหนังสือรับรองการนำเข้าหรือส่งสารกาเฟอีนเข้ามาในราชอาณาจักรจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข หรือจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม แล้วแต่กรณี และบัญชีราคาสินค้า (Invoice) หรือใบเสนอราคาสินค้าล่วงหน้า (Proforma Invoice) หรือเอกสารทางการค้าอื่นใด ที่แสดงถึงรายละเอียดการซื้อขายสินค้านี้

ข้อ ๕ ให้อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๕

อดิศักดิ์ โพธารามิก

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙ ตอนพิเศษ ๑๑๑ ง ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๕



พระราชบัญญัติ

วัตถุอันตราย

พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวัตถุมีพิษ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒^(๑) พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ พ.ศ. ๒๕๑๐

(๒) พระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๖

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“วัตถุอันตราย” หมายความว่า วัตถุดังต่อไปนี้

- (๑) วัตถุระเบิดได้
- (๒) วัตถุไวไฟ
- (๓) วัตถุออกซิไดซ์และวัตถุเปอร์ออกไซด์
- (๔) วัตถุมีพิษ
- (๕) วัตถุที่ทำให้เกิดโรค
- (๖) วัตถุกัมมันตรังสี
- (๗) วัตถุที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม

^(๑) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕



(๘) วัดถ้ำกักร่อน

(๙) วัดถ้ำที่ก่อให้เกิดการระคายเคือง

(๑๐) วัดถ้ำอย่างอื่น ไม่ว่าจะเป็นเคมีภัณฑ์หรือสิ่งอื่นใด ที่อาจทำให้เกิดอันตรายแก่ บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์ หรือสิ่งแวดล้อม

“ผลิต” หมายความว่า ทำ เพาะ ปรุง ผสม แปรสภาพ ปรุงแต่ง แบ่งบรรจุ หรือ รวมบรรจุ

“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำผ่าน

“ส่งออก” หมายความว่า ส่งหรือดำเนินการเพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

“ขาย” หมายความว่า การจำหน่าย จ่ายหรือแจกเพื่อประโยชน์ทางการค้า และให้หมายความรวมถึง การมีไว้เพื่อขายด้วย

“มีไว้ในครอบครอง” หมายความว่า การมีไว้ในครอบครองไม่ว่าเพื่อตนเองหรือผู้อื่น และไม่ว่าจะเป็นการมีไว้เพื่อขาย เพื่อขนส่ง เพื่อใช้ หรือเพื่อประการอื่นใดและรวมถึงการทิ้งอยู่ หรือปรากฏอยู่ในบริเวณที่อยู่ในความครอบครองด้วย

“ฉลาก” หมายความว่า รูป รอยประดิษฐ์ หรือข้อความใด ๆ ซึ่งแสดงไว้ที่วัดถ้ำอ้นตราย หรือภาชนะบรรจุ หรือหีบห่อบรรจุ หรือสอดแทรก หรือรวมไว้กับวัดถ้ำอ้นตราย หรือภาชนะบรรจุ หรือหีบห่อบรรจุ และหมายความรวมถึงเอกสาร หรือคู่มือประกอบการใช้วัดถ้ำอ้นตรายด้วย

“อนุสัญญาห้ามอาวุธเคมี”^๒ หมายความว่า อนุสัญญาว่าด้วยการห้ามพัฒนา ผลิต สะสม และใช้อาวุธเคมี และว่าด้วยการทำลายอาวุธเหล่านี้ ซึ่งทำขึ้นเมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๖

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการวัดถ้ำอ้นตราย

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ” หมายความว่า รัฐมนตรีเจ้าสังกัดของหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบ ควบคุมวัดถ้ำอ้นตรายตามมาตรา ๑๙

มาตรา ๕^๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ควบคุม ส่งเสริมและติดตาม ดูแลการดำเนินงานของเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการของคณะกรรมการวัดถ้ำอ้นตรายในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกิน อัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และยกเว้นค่าธรรมเนียมกับกำหนดกิจการอื่นกับออกประกาศ ทั้งนี้ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

^๒ มาตรา ๔ นิยามคำว่า “อนุสัญญาห้ามอาวุธเคมี” เพิ่มโดย พ.ร.บ. วัดถ้ำอ้นตราย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๘ ตอนที่ ๑๐๖ ก ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๔

^๓ ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. วัดถ้ำอ้นตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๕ ตอนที่ ๓๘ ก ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑



ให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงหรือประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการวัตถุอันตราย

มาตรา ๖^๔ ให้มีคณะกรรมการวัตถุอันตรายคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นประธานกรรมการ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมการขนส่งทางบก อธิบดีกรมการค้าภายใน อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมธุรกิจพลังงาน อธิบดีกรมประมง อธิบดีกรมปศุสัตว์ อธิบดีกรมวิชาการเกษตร อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา เลขาธิการสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงคมนาคม ผู้แทนสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินสิบคนเป็นกรรมการ และอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้แทนกรมธุรกิจพลังงาน ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมวิชาการเกษตร ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา และผู้แทนสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งต้องเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญมีผลงาน และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาเคมี วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ เกษตรศาสตร์หรือกฎหมาย และอย่างน้อยห้าคนให้แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นตัวแทนขององค์การสาธารณประโยชน์ และมีประสบการณ์การดำเนินงานด้านการคุ้มครองสุขภาพอนามัย ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค ด้านการเกษตรกรรมยั่งยืนด้านการจัดการปัญหาวัตถุอันตรายในท้องถิ่น หรือด้านสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑)^๕ กำหนดนโยบาย มาตรการและแผนการกำกับดูแลวัตถุอันตราย เมื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบแล้ว ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับไปเป็นแนวทางปฏิบัติ

(๑/๑)^๖ ให้ความเห็นแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมในการออกประกาศตามมาตรา ๑๘ วรรคสอง และมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง

(๒)^๗ ให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบในการออกประกาศตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๓๖ วรรคสาม มาตรา ๓๗ วรรคสอง มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๗ (๕)

(๓) ให้คำแนะนำแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการรับขึ้นทะเบียน หรือเพิกถอนทะเบียนวัตถุอันตราย

^๔ ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

^๕ ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๕ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

^๖ (๑/๑) ของ มาตรา ๗ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๕

^๗ ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๕ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน



(๔) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม หน่วยงานผู้รับผิดชอบ และพนักงานเจ้าหน้าที่ ในเรื่องใดๆ เกี่ยวกับวัดอุณทราย

(๕) พิจารณาเรื่องร้องเรียนจากผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากวัดอุณทราย

(๖) แจงหรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับวัดอุณทรายให้ประชาชนได้ทราบ ในการนี้จะระบุชื่อของวัดอุณทรายหรือชื่อของผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องด้วยก็ได้

(๗) สอดส่องดูแล ให้คำแนะนำ และเร่งรัดพนักงานเจ้าหน้าที่ส่วนราชการหรือ หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับวัดอุณทรายต่าง ๆ ให้ปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด

(๘) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการควบคุมวัดอุณทรายและการป้องกันและเยียวยาความเสียหายอันเกิดจากวัดอุณทรายเพื่อเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐ

(๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่อง ไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติดีเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งครบวาระแล้ว แต่ยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่

มาตรา ๑๒ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

^๔ ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. วัดอุณทราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๖ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน



การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียเป็นการส่วนตัวในเรื่องใดกรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนในเรื่องนั้น

มาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

ให้คณะกรรมการกำหนดองค์ประชุมและวิธีดำเนินงานของอนุกรรมการได้ตามความเหมาะสม

มาตรา ๑๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้คณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการมอบหมาย มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใดๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามความจำเป็น

หมวด ๒

การควบคุมวัตถุอันตราย

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่มีกฎหมายว่าด้วยการใดบัญญัติเรื่องใดไว้โดยเฉพาะแล้วให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น แต่ถ้ามีเหตุอันควรคณะกรรมการโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นอาจมีมติให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ไปใช้บังคับเป็นการเพิ่มเติมหรือแทนที่กฎหมายว่าด้วยการนั้นได้ ทั้งนี้ โดยจะกำหนดระยะเวลาหรือเงื่อนไขอย่างใดไว้โดยที่สมควรก็ได้

มติตามวรรคหนึ่ง เมื่อรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๕/๑^๔ ในการมีมติหรือการให้ความเห็นของคณะกรรมการ การให้ความเห็นชอบของรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายอื่น และการออกประกาศของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม หรือรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คำนึงถึงอนุสัญญาห้ามอาวุธเคมี และสนธิสัญญาและข้อผูกพันระหว่างประเทศอื่นประกอบด้วย

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเพื่อป้องกันอันตรายที่จะเกิดแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์ หรือสิ่งแวดล้อม จะมีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดท้องที่เพื่อห้ามการครอบครอง การจำหน่าย หรือการใช้วัตถุอันตรายอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้

มาตรา ๑๗ ให้จัดตั้งศูนย์ข้อมูลวัตถุอันตรายขึ้นในกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อเป็นศูนย์กลางประสานงานในเรื่องข้อมูลของวัตถุอันตรายกับส่วนราชการต่างๆ รวมทั้งจากภาคเอกชน เพื่อรวบรวมและให้บริการข้อมูลทุกชนิดเกี่ยวกับวัตถุอันตรายตั้งแต่การมีอยู่ในต่างประเทศ การนำเข้าหรือการผลิตภายในประเทศ การเคลื่อนย้าย การใช้สอย การทำลาย และการอื่นใดอันเกี่ยวเนื่อง

มาตรา ๑๘ วัตถุอันตรายแบ่งออกตามความจำเป็นแก่การควบคุม ดังนี้

(๑) วัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ได้แก่วัตถุอันตรายที่การผลิต การนำเข้า การส่งออกหรือการมีไว้ในครอบครองต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด

^๔ มาตรา ๑๕/๑ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๔

(๒) วัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ ได้แก่วัตถุอันตรายที่การผลิต การนำเข้า การส่งออกหรือการมีไว้ในครอบครองต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนและต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดด้วย

(๓) วัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ได้แก่วัตถุอันตรายที่การผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ในครอบครองต้องได้รับใบอนุญาต

(๔) วัตถุอันตรายชนิดที่ ๔ ได้แก่วัตถุอันตรายที่ห้ามมิให้มีการผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ในครอบครอง

เพื่อประโยชน์แก่การป้องกันและระงับอันตรายที่อาจมีแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมโดยความเห็นของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา ระบุนามหรือคุณสมบัติของวัตถุอันตราย ชนิดของวัตถุอันตราย กำหนดเวลาการใช้บังคับและหน่วยงานผู้รับผิดชอบ ในการควบคุมวัตถุอันตรายดังกล่าว

มาตรา ๑๙ เมื่อหน่วยงานหนึ่งหน่วยงานใดของกระทรวงหรือทบวงในราชการบริหารส่วนกลาง มีคำขอเป็นผู้รับผิดชอบในการควบคุมวัตถุอันตรายอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการพิจารณาและเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อการออกประกาศ ตามมาตรา ๑๘ วรรคสอง กำหนดให้หน่วยงานนั้นเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการทั้งหมด หรือ บางส่วนเกี่ยวกับวัตถุอันตรายนั้นได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน จำนวนบุคลากรความสัมพันธ์ กับภารกิจหลักและปริมาณงานในความรับผิดชอบเป็นสำคัญ

ในกรณีที่คณะกรรมการมีความเห็นเป็นอย่างอื่นให้รัฐมนตรีของหน่วยงานที่มีคำขอเป็นผู้รับผิดชอบ ยืนยันต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวัน ในกรณีเช่นว่านี้ ให้นำเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อนำเสนอให้คณะรัฐมนตรีวินิจฉัย

มาตรา ๒๐ ให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๑)^{๑๐} กำหนดปริมาณ องค์ประกอบ คุณสมบัติและสิ่งเจือปน ภาชนะบรรจุ วิธีตรวจและทดสอบ ภาชนะ ฉลาก การผลิต การนำเข้า การส่งออก การขาย การขนส่ง การเก็บรักษา การกำจัด การทำลาย การปฏิบัติกับภาชนะของวัตถุอันตราย การให้แจ้งข้อเท็จจริง การให้ส่งตัวอย่าง หรือการอื่นใดเกี่ยวกับวัตถุอันตรายเพื่อควบคุม ป้องกัน บรรเทา หรือระงับอันตรายที่จะเกิดแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึงสนธิสัญญาและข้อผูกพันระหว่างประเทศประกอบด้วย

(๑/๑)^{๑๑} กำหนดให้มีการดำเนินการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับวัตถุอันตรายและให้มีการประกัน ความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย ชีวิต หรือทรัพย์สินซึ่งเกิดจากการประกอบกิจการ

(๒)^{๑๒} กำหนดให้มีผู้เชี่ยวชาญหรือบุคลากรเฉพาะรับผิดชอบในการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด ตาม (๑) และ (๑/๑)

(๓) กำหนดเกณฑ์ค่าตลาดเคลื่อนจากปริมาณที่กำหนดไว้ของสารสำคัญในวัตถุอันตราย

(๔) กำหนดขั้นตอนการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายดังกล่าว

^{๑๐} ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๗ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

^{๑๑} (๑/๑) ของมาตรา ๒๐ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๗

^{๑๒} ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๗ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน



(๕) ระบุชื่อหรือคุณสมบัติของวัตถุล้านตรายและกรณีที่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๓๖

มาตรา ๒๐/๑^{๑๓} ผู้เชี่ยวชาญหรือบุคลากรเฉพาะซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการเกี่ยวกับวัตถุล้านตราย ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนดโดยความเห็นของคณะกรรมการโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๑^{๑๔} ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุล้านตรายชนิดที่ ๑ ต้องปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบที่ออกตามมาตรา ๒๐ (๑) (๑/๑) (๒) และ (๓)

มาตรา ๒๒^{๑๕} ภายใต้บังคับบทบัญญัติมาตรา ๓๖ ห้ามผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุล้านตรายชนิดที่ ๒ เว้นแต่จะได้แจ้งความประสงค์จะดำเนินการดังกล่าวให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อน

เมื่อได้มีการประกาศระบุวัตถุใดเป็นวัตถุล้านตรายชนิดที่ ๒ ให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองแจ้งการดำเนินการของตนที่กระทำอยู่ในขณะนั้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบภายในเวลาที่กำหนดในประกาศดังกล่าว

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบรับแจ้งเพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้แจ้ง โดยใบรับแจ้งให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดในใบรับแจ้งระยะเวลาที่กำหนดต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ยื่นใบรับแจ้ง

การแจ้ง การออกใบรับแจ้ง การขอต่ออายุ และการต่ออายุใบรับแจ้ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุล้านตรายชนิดที่ ๒ ต้องปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบที่ออกตามมาตรา ๒๐ (๑) (๑/๑) (๒) และ (๓) ด้วย

มาตรา ๒๓ ภายใต้บังคับบทบัญญัติมาตรา ๓๖ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุล้านตรายชนิดที่ ๓ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยในกฎกระทรวงดังกล่าวให้กำหนดกรณีที่ต้องขออนุญาตได้และกรณีที่จะอนุญาตไม่ได้ไว้ให้ชัดเจนเท่าที่จะกระทำได้ เว้นแต่กรณีจำเป็นที่ไม่อาจคาดหมายได้ล่วงหน้าและให้กำหนดระยะเวลาสำหรับการพิจารณาอนุญาตให้ชัดเจนด้วย

ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุล้านตรายชนิดที่ ๓ ต้องปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบที่ออกตามมาตรา ๒๐ (๑) (๑/๑) (๒) และ (๓) นั้นด้วย^{๑๖}

มาตรา ๒๔ เมื่อได้มีการประกาศระบุชื่อวัตถุใดเป็นวัตถุล้านตรายชนิดที่ ๓ ให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุล้านรายดังกล่าวยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๓ ภายในเวลาที่กำหนดในประกาศดังกล่าว และในระหว่างระยะเวลาดังกล่าวให้ผู้นั้นประกอบกิจการไปพลางก่อนได้จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งไม่อนุญาตตามคำขอนั้น

มาตรา ๒๕ ใบอนุญาตที่ออกไปแล้วนั้น ถ้าต่อมากฎหมายหรือพฤติการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไปหรือมีเหตุสำคัญเพื่อคุ้มครองความปลอดภัย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตมีอำนาจสั่งแก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขในการอนุญาตได้ตามความจำเป็น

^{๑๓} มาตรา ๒๐/๑ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. วัตถุล้านตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๘

^{๑๔} ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. วัตถุล้านตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๙ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

^{๑๕} ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. วัตถุล้านตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๙ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

^{๑๖} ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. วัตถุล้านตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๑๐ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน



มาตรา ๒๖ ใบอนุญาตซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต แต่มีให้กำหนดเกินสามปีนับแต่วันออกใบอนุญาต

มาตรา ๒๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตถ้าประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอเสียก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอตกลงแล้วให้ถือว่ามีความเสมือนผู้ได้รับอนุญาตและให้ประกอบกิจการต่อไปได้ จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด ในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๘ ในกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขออนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการไม่อนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๙ ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ต่ออายุใบอนุญาตหรือรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบได้มีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์การต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตจะขายวัตถุล้านตรายที่มีอยู่ในครอบครองได้ภายในกำหนดสามเดือนนับแต่วันทราบคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตหรือทราบคำสั่งของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบให้ยกอุทธรณ์ แล้วแต่กรณี หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วให้นำมาตรา ๕๒ วรรคสอง วรรคสามและวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๐ ถ้าใบอนุญาตหรือใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุล้านตรายสูญหาย ลบเลือน หรือชำรุด ในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุล้านตรายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบการสูญหาย ลบเลือนหรือชำรุด

มาตรา ๓๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งมีอายุใช้ได้เกินสามเดือนต้องแสดงใบอนุญาตหรือใบแทนไว้ในที่เปิดเผย และเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการที่ระบุไว้ในใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๓๒ เมื่อปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าผู้ได้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจพิจารณาสั่งพักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี และถ้าเป็นกรณีสำคัญจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

มาตรา ๓๓ ผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๓๒ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งย่อมไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๓๔ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๓๒ จะขายวัตถุล้านตรายที่มีอยู่ในครอบครองได้ภายในกำหนดสามเดือนนับแต่วันทราบคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือทราบคำสั่งของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบให้ยกอุทธรณ์ แล้วแต่กรณี หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วให้นำมาตรา ๕๒ วรรคสอง วรรคสามและวรรคสี่มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๕ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขออนุญาตใหม่อีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดห้าปี นับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๓๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมโดยความเห็นของคณะกรรมการประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดรายชื่อของวัตถุล้านตรายที่กระบวนการผลิตและลักษณะที่อาจก่อให้เกิดอันตราย เป็นที่ทราบกันแน่ชัดโดยทั่วไป



การผลิต หรือการนำเข้า ซึ่งวัตถุดิบอันตรายชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ ที่อยู่นอกรายชื่อของประกาศตามวรรคหนึ่ง จะต้องนำมาขอขึ้นทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนและเมื่อได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนแล้ว ให้ผลิตหรือนำเข้าตามมาตรา ๒๒ หรือออกใบอนุญาตให้ผลิตหรือนำเข้าตามมาตรา ๒๓ ได้ ทั้งนี้ เว้นแต่จะมีประกาศของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบยกเว้นให้ไม่ต้องขึ้นทะเบียนอีกถ้ามีผู้ขึ้นทะเบียนวัตถุดิบอันตรายอย่างเดียวกันนั้นไว้แล้วหรือในกรณีอื่นที่มีเหตุอันควร ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุดิบอันตรายให้มีอายุไม่เกินหกปีนับแต่วันที่ออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียน^{๑๗}

การขอขึ้นทะเบียนวัตถุดิบอันตราย การออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุดิบอันตรายและการต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุดิบอันตราย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของคณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา^{๑๘}

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่มีการขึ้นทะเบียนวัตถุดิบอันตรายจำเป็นต้องผลิตหรือนำเข้ามาซึ่งตัวอย่างวัตถุดิบอันตรายที่จะขอขึ้นทะเบียนหรือต้องนำเข้ามาซึ่งวัตถุดิบอันตรายอย่างอื่นเพื่อใช้ในการผลิตวัตถุดิบอันตรายที่จะขอขึ้นทะเบียน และวัตถุดิบอันตรายนั้นมีกฎหมายบังคับให้การผลิตหรือการนำเข้าต้องได้รับอนุญาตหรือต้องขึ้นทะเบียนเสียก่อน ผู้ขอขึ้นทะเบียนอาจขออนุญาตพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อผลิตหรือนำเข้าซึ่งวัตถุดิบอันตรายนั้นได้ตามพระราชบัญญัตินี้โดยให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามขั้นตอนและวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการนั้น

การผลิตหรือการนำเข้าตามมาตราหนึ่งต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของคณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๘ ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่รับขึ้นทะเบียนวัตถุดิบอันตรายเมื่อคณะกรรมการเห็นว่า

(๑) วัตถุดิบอันตรายที่ขอขึ้นทะเบียนไม่เป็นที่เชื่อถือได้ว่ามีคุณสมบัติตามที่ขอขึ้นทะเบียนไว้ หรือหากนำมาใช้แล้วอาจเกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อมโดยไม่มีวิธีปกติตามควรที่จะป้องกันได้

(๒) วัตถุดิบอันตรายที่ขอขึ้นทะเบียนใช้ชื่อในทำนองโอ้อวด ไม่สุภาพ หรืออาจทำให้เข้าใจผิดจากความเป็นจริง หรือ

(๓) วัตถุดิบอันตรายที่ขอขึ้นทะเบียนเป็นวัตถุดิบอันตรายปลอม หรือเป็นวัตถุดิบอันตรายที่ พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งเพิกถอนทะเบียนแล้ว

คำสั่งไม่รับขึ้นทะเบียนของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นที่สุด

มาตรา ๓๙ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองบุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่โดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งแก้ไขรายการทะเบียนวัตถุดิบอันตรายได้ตามความจำเป็น

มาตรา ๔๐ วัตถุดิบอันตรายใดที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้แล้ว ต่อมาปรากฏว่าไม่มีประโยชน์ตามที่ขึ้นทะเบียนไว้ หรือหากนำมาใช้แล้วอาจเกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อมโดยไม่มีวิธีปกติตามควรที่จะป้องกันได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนทะเบียนวัตถุดิบอันตรายนั้นได้

^{๑๗} ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๑๑ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

^{๑๘} ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๑๑ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

คำสั่งเพิกถอนทะเบียนของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นที่สุด

เมื่อมีการเพิกถอนทะเบียนวัดอุณทรายใดแล้ว สิทธิในการผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัดอุณทรายนั้นเป็นอันระงับไป

มาตรา ๔๑ เจ้าของวัดอุณทรายที่ถูกเพิกถอนทะเบียนต้องจัดการทำลายหรือดำเนินการกับวัดอุณทรายของตนตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด และให้นำมาตรา ๕๒ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๒^{๑๔} (ยกเลิก)

มาตรา ๔๓^{๒๐} ห้ามผู้ใดผลิต นำเข้า หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัดอุณทรายชนิดที่ ๔ เว้นแต่ ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากหน่วยงานผู้รับผิดชอบเฉพาะกรณีเพื่อใช้เป็นสารมาตรฐานในการวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ การขออนุญาต การอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนดโดยความเห็นของคณะกรรมการโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมได้ประกาศระบุวัดใดเป็นวัดอุณทรายชนิดที่ ๔ ให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้มีไว้ในครอบครองปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ และให้นำมาตรา ๔๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๔ ให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศให้วัดอุณทรายดังต่อไปนี้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนตามที่เห็นสมควรได้

(๑) วัดอุณทรายซึ่งโดยลักษณะหรือปริมาณอาจก่อให้เกิดอันตรายน้อยหรือซึ่งการบังคับตามมาตรการต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้จะก่อให้เกิดภาระเกินความสมควร

(๒) วัดอุณทรายของกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การของรัฐสภาพาชาดไทย หรือหน่วยงานอื่นตามที่เห็นสมควรกำหนด

มาตรา ๔๕ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัดอุณทรายชนิดที่ ๑ วัดอุณทรายชนิดที่ ๒ หรือวัดอุณทรายชนิดที่ ๓ ดังต่อไปนี้

(๑) วัดอุณทรายปลอม

(๒) วัดอุณทรายผิดมาตรฐาน

(๓) วัดอุณทรายเสื่อมคุณภาพ

(๔) วัดอุณทรายที่ต้องขึ้นทะเบียนแต่มิได้ขึ้นทะเบียนไว้

(๕) วัดอุณทรายที่ถูกสั่งเพิกถอนทะเบียน

การมีไว้ในครอบครองตามวรรคหนึ่งไม่หมายความรวมถึงการครอบครองขณะจะทำลาย หรือการส่งมอบแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือการครอบครองเพื่อการอย่างอื่นตามหน้าที่ที่กำหนดในกฎหมาย

มาตรา ๔๖ ผู้ใดรู้ว่าวัดอุณทรายในความครอบครองของตนเป็นวัดอุณทรายตามมาตรา ๔๕ ผู้นั้นต้องทำลาย ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือต้องส่งมอบให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในประกาศที่ออกตามมาตรา ๒๐ (๑)

^{๑๔} มาตรา ๔๒ ยกเลิกโดย พ.ร.บ. วัดอุณทราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๒

^{๒๐} ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. วัดอุณทราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๓ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน



มาตรา ๔๗ วัตถุอันตรายหรือสิ่งดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นวัตถุอันตรายปลอม

(๑) สิ่งที่ทำเทียมวัตถุอันตรายทั้งทั้งหมดหรือแต่บางส่วน

(๒) วัตถุอันตรายที่แสดงชื่อว่าเป็นวัตถุอันตรายอื่น หรือแสดงกำหนดเวลาที่วัตถุอันตรายหมดอายุการใช้เกินความเป็นจริง

(๓) วัตถุอันตรายที่แสดงชื่อหรือเครื่องหมายของผู้ผลิตหรือที่ตั้งของสถานที่ผลิตซึ่งมิใช่ความจริง

(๔) วัตถุอันตรายที่แสดงว่าเป็นวัตถุอันตรายที่ขึ้นทะเบียนไว้ซึ่งมิใช่ความจริง

(๕) วัตถุอันตรายที่ผลิตขึ้นโดยมีสาระสำคัญน้อยหรือมากกว่าเกณฑ์ค่าคลาดเคลื่อน ตามมาตรา ๒๐ (๓)

ในระดับที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของคณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๘ วัตถุอันตรายดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นวัตถุอันตรายผิดมาตรฐาน

(๑) วัตถุอันตรายที่ผลิตขึ้นโดยมีสาระสำคัญน้อยหรือมากกว่าเกณฑ์ค่าคลาดเคลื่อนตามมาตรา ๒๐ (๓) แต่ไม่ถึงระดับที่กำหนดตามมาตรา ๔๗ (๕)

(๒) วัตถุอันตรายที่ผลิตขึ้นโดยมีความบริสุทธิ์ สิ่งเจือปน หรือลักษณะอื่นที่มีความสำคัญต่อคุณสมบัติของวัตถุอันตรายผิดไปจากเกณฑ์ที่กำหนดหรือที่ขึ้นทะเบียนไว้

มาตรา ๔๙ วัตถุอันตรายดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นวัตถุอันตรายเสื่อมคุณภาพ

(๑) วัตถุอันตรายที่หมดอายุการใช้ตามที่แสดงไว้ในฉลาก

(๒) วัตถุอันตรายที่แปรสภาพจนมีลักษณะเช่นเดียวกับวัตถุอันตรายปลอมตามมาตรา ๔๗ (๕) หรือวัตถุอันตรายผิดมาตรฐาน

มาตรา ๕๐ เมื่อคณะกรรมการเห็นว่าฉลากใดไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๐ (๑) คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเลิกใช้ฉลากดังกล่าว หรือดำเนินการแก้ไขฉลากนั้นให้ถูกต้อง

มาตรา ๕๑ การควบคุมการโฆษณาวัตถุอันตรายให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค และเพื่อประโยชน์ในการควบคุมโฆษณาให้ถือว่าวัตถุอันตรายที่มีการกำหนดฉลากตามมาตรา ๒๐ (๑) เป็นสินค้าที่มีการควบคุมฉลากโดยคณะกรรมการควบคุมฉลากตามกฎหมายดังกล่าวโดยอนุโลม

มาตรา ๕๒^{๒๑} เมื่อปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายผู้ใด ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้ขึ้นระบการกระทำที่ฝ่าฝืน หรือแก้ไข หรือปรับปรุง หรือปฏิบัติให้ถูกต้องได้ ในการนี้หากเป็นกรณีมีเหตุอันสมควร พนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งให้ผู้ขึ้นส่งออกซึ่งวัตถุอันตรายนั้นเพื่อคืนให้แก่ผู้ผลิตหรือผู้จัดส่งวัตถุอันตรายนั้นมาให้ หรือเพื่อการอื่นตามความเหมาะสมก็ได้ โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าปรากฏว่าผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายดังกล่าวไม่สามารถปฏิบัติให้ถูกต้องได้ ไม่ว่าเพราะไม่มีความสามารถหรือเพราะเหตุอื่นใดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้บุคคลดังกล่าวส่งมอบวัตถุอันตรายนั้นแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่กำหนด เพื่อทำลายหรือจัดการตามควรแก่กรณี โดยคำนึงถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากวัตถุอันตรายดังกล่าวด้วย

^{๒๑} ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๑๔ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

ในกรณีที่วัดอุณทรายนั้นอาจจำหน่ายได้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการขายทอดตลาดหรือขายให้แก่หน่วยงานของรัฐภายในสามเดือนนับแต่วันได้รับมอบ เงินที่ขายได้เมื่อหักค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษา การจำหน่าย และค่าภาระที่เกี่ยวข้องแล้วให้เก็บไว้เพื่อคืนแก่เจ้าของ แต่ถ้าพ้นกำหนดสามเดือนดังกล่าวแล้วยัง จำหน่ายไม่ได้หากพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าการผ่อนเวลาต่อไปจะเป็นอันตรายหรือภาระเกินควร ก็ให้มีอำนาจสั่งให้ทำลายหรือจัดการตามควรแก่กรณี

ในกรณีที่ต้องทำลายหรือจัดการตามควรแก่กรณีหากมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นให้เจ้าของวัดอุณทรายมีหน้าที่จ่าย หรือชดใช้เงินจำนวนนั้นแก่ทางราชการ

มาตรา ๕๒/๑^{๒๒} เมื่อปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออกหรือผู้มีไว้ในครอบครอง ซึ่งวัดอุณทราย ประกอบกิจการอันมีสภาพที่อาจก่อให้เกิดอันตราย ความเสียหายหรือความเดือดร้อน แก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในสถานประกอบการหรือที่อยู่ใกล้เคียงกับสถานประกอบการให้พนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นดำเนินการแก้ไขการกระทำดังกล่าว โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่ พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

มาตรา ๕๓^{๒๓} (ยกเลิก)

มาตรา ๕๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ประกอบการเกี่ยวกับวัดอุณทราย สถานที่ผลิตวัดอุณทราย สถานที่เก็บรักษา วัดอุณทราย หรือสถานที่ที่สงสัยว่าเป็นสถานที่เช่นนั้นในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือ ในเวลาทำการของสถานที่ดังกล่าว หรือเข้าไปในพาหนะที่บรรทุกวัดอุณทรายหรือสงสัยว่าบรรทุกวัดอุณทราย เพื่อตรวจสอบวัดอุณทราย ภาชนะบรรจุวัดอุณทราย สมุดบัญชี เอกสาร หรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวกับวัดอุณทราย

(๒) นำวัดอุณทรายหรือวัตถุที่สงสัยว่าเป็นวัดอุณทรายในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบ

(๓) ตรวจค้น กัก ยึด หรืออายัดวัดอุณทราย ภาชนะบรรจุวัดอุณทราย สมุดบัญชี เอกสารหรือ สิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่มีเหตุสงสัยว่ามีการกระทำผิดต่อพระราชบัญญัตินี้

(๔) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้

มาตรา ๕๕ วัดอุณทราย ภาชนะบรรจุวัดอุณทราย สมุดบัญชี เอกสารและสิ่งของใดๆ ที่ได้ยึด หรือ อายัดไว้ตามมาตรา ๕๔ (๓) ถ้าสิ่งของที่ยึดหรืออายัดไว้เป็นของเสียง่าย หรือถ้าการเก็บไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อ ความเสียหายหรืออันตรายที่จะเกิดจากสิ่งของนั้นหรือค่าใช้จ่ายจะเกินส่วนกับค่าแห่งสิ่งของนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจทำลายหรือจัดการตามควรแก่กรณีโดยคำนึงถึงอันตรายที่อาจเกิดจาก วัดอุณทรายดังกล่าวด้วย และให้นำมาตรา ๕๒ วรรคสามและวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาแล้วเห็นว่าสิ่งของที่ยึดหรืออายัดไว้มิใช่เป็นทรัพย์สินที่ต้องปฏิบัติตาม มาตรา ๘๘ หรือพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถอนการอายัดหรือคืนวัดอุณทราย ภาชนะบรรจุวัดอุณทราย สมุดบัญชี เอกสารและสิ่งนั้นๆ ให้แก่ผู้ควรได้รับคืนโดยมิชักช้า

ในกรณีที่มีการคืนสิ่งของที่ยึดหรืออายัดไว้ หรือเงินที่ขายได้ ให้แจ้งการคืนโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังภูมิลำเนาของผู้ควรได้รับคืน แต่ในกรณีไม่รู้ตัวผู้ควรได้รับคืนหรือรู้ตัวแต่ไม่รู้ภูมิลำเนา ถ้าได้ประกาศในหนังสือพิมพ์หนึ่งฉบับที่ได้แพร่หลายในท้องที่ได้ยึดหรืออายัดสิ่งของนั้น หรือการประกาศ

^{๒๒} มาตรา ๕๒/๑ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. วัดอุณทราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๕

^{๒๓} มาตรา ๕๓ ยกเลิกโดย พ.ร.บ. วัดอุณทราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๖

ในหนังสือพิมพ์จะไม่คุ้มกับมูลค่าสิ่งของที่จะคืน ถ้าได้ประกาศไว้ ณ ที่ทำการอำเภอแห่งท้องที่นั้นไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ให้ถือว่าได้มีการแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้ประกาศในหนังสือพิมพ์ หรือวันที่ครบกำหนดการประกาศ ณ ที่ทำการอำเภอ แล้วแต่กรณี

ผู้ขอรับคืนต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายต่างๆ ของรัฐที่เกิดขึ้นเพราะการประกาศในหนังสือพิมพ์ พร้อมเงินเพิ่มอีกร้อยละยี่สิบของเงินจำนวนดังกล่าว

ในกรณีที่ไม่สามารถจะคืนได้เพราะหาตัวผู้ควรได้รับคืนไม่พบ ก็ให้รักษาสິงของที่ยึดไว้ หรือเงินที่จะคืนให้คืนไว้แล้วแต่กรณี หากภายในหนึ่งปีนับตั้งแต่วันที่แจ้งแก่ผู้ควรได้รับคืนและไม่มีผู้ควรได้รับคืนมาขอรับก็ให้ตกเป็นของรัฐ

มาตรา ๕๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนด

หมวด ๓

หน้าที่และความรับผิดชอบทางแพ่ง

มาตรา ๕๗ บทบัญญัติในหมวดนี้ไม่เป็นการลบล้างหรือจำกัดหน้าที่และความรับผิดชอบทางแพ่งที่บุคคลมีอยู่ตามบทบัญญัติในหมวดอื่นหรือของบทกฎหมายอื่น

มาตรา ๕๘ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบตามหมวดนี้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดวัตถุที่ให้อถือว่าเป็นวัตถุอันตรายตามความในหมวดนี้

มาตรา ๕๙ ผู้ผลิตวัตถุอันตรายต้องระมัดระวังในการจัดหาวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต การกำหนดวิธีการและขั้นตอนที่วางใจได้ของการผลิต การจัดให้มีภาชนะบรรจุที่มั่นคงแข็งแรงและปลอดภัยต่อการใช้ในการเคลื่อนย้าย และการขนส่ง การจัดให้มีฉลากที่แสดงสภาพอันตรายของสิ่งนั้นที่ชัดเจนเพียงพอความเหมาะสมของการเก็บรักษา และการตรวจสอบความเหมาะสมของผู้ที่รับมอบวัตถุอันตรายไปจากตน หรือผู้ที่อาจคาดหมายได้ว่าอาจจะได้รับมอบวัตถุอันตรายดังกล่าว

มาตรา ๖๐ ผู้นำเข้าวัตถุอันตรายต้องระมัดระวังในการเลือกหาผู้ผลิต การตรวจสอบคุณภาพของวัตถุอันตราย การตรวจสอบความถูกต้องของภาชนะบรรจุและฉลาก การเลือกวิธีการขนส่งและผู้ขนส่ง ความเหมาะสมของการเก็บรักษา และการตรวจสอบความเหมาะสมของผู้ที่รับมอบวัตถุอันตรายไปจากตน หรือผู้ที่อาจคาดหมายได้ว่าอาจจะได้รับมอบวัตถุอันตรายดังกล่าว

มาตรา ๖๑ ผู้ขนส่งต้องระมัดระวังในการตรวจสอบความถูกต้องของสิ่งที่ใช้ในการขนส่งหรือยานพาหนะและอุปกรณ์ ความถูกต้องของภาชนะบรรจุและฉลากความเหมาะสมของวิธีการขนส่งความถูกต้องของการจัดวางบนยานพาหนะ และความไว้วางใจได้ของลูกจ้างหรือผู้จัดทำการทำงานให้แก่ตนหรือร่วมกับตน

มาตรา ๖๒ ผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายต้องระมัดระวังในการตรวจสอบความเชื่อถือได้ของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าหรือผู้ที่จัดหาวัตถุอันตรายนั้นให้แก่ตนความถูกต้องของภาชนะบรรจุและฉลากความเหมาะสมของการเก็บรักษาและความไว้วางใจได้ของผู้ที่รับมอบวัตถุอันตรายไปจากตนหรืออาจคาดหมายได้ว่าอาจจะได้รับมอบวัตถุอันตรายดังกล่าว



มาตรา ๖๓ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ขนส่ง หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัดถ้ำอ้นตรายต้องรับผิดชอบเพื่อการเสียหายอันเกิดแต่วัดถ้ำอ้นตรายที่อยู่ในความครอบครองของตน เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าความเสียหายนั้นเกิดแต่เหตุสุดวิสัยหรือเกิดเพราะความผิดของผู้ต้องเสียหายนั่นเอง

มาตรา ๖๔ ผู้ขายหรือผู้ส่งมอบวัดถ้ำอ้นตรายให้กับบุคคลใด ต้องรับผิดชอบเพื่อการเสียหายของบุคคลดังกล่าวอันเกิดแต่วัดถ้ำอ้นตรานั้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าความเสียหายนั้นเกิดแต่เหตุสุดวิสัย หรือเกิดเพราะความผิดของผู้ต้องเสียหายนั่นเอง

มาตรา ๖๕ นายจ้าง ตัวการ ผู้ว่าจ้าง หรือเจ้าของกิจการต้องร่วมรับผิดชอบในผลแห่งละเมิดที่บุคคล ตามมาตรา ๖๓ หรือมาตรา ๖๔ ได้กระทำให้ในการทำงานให้แก่ตน แต่ชอบที่จะได้ชดใช้จากบุคคลดังกล่าว เว้นแต่ตนจะมีส่วนผิดในการสั่งให้ทำ การเลือกหาตัวบุคคล การควบคุม หรือการอื่นอันมีผลโดยตรงให้เกิดการละเมิดขึ้นนั้น

มาตรา ๖๖ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ขายส่ง ผู้ขายปลีก คนกลาง และผู้มีส่วนในการจำหน่ายแจกทุกช่วง ต่อจากผู้ผลิตจนถึงผู้ที่รับผิดชอบขณะเกิดการละเมิดตามมาตรา ๖๓ หรือมาตรา ๖๔ ต้องร่วมรับผิดชอบในผลแห่งการละเมิดด้วย

มาตรา ๖๗ สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายอันเกิดแต่วัดถ้ำอ้นตรายตามพระราชบัญญัตินี้เป็นอันขาดอายุความเมื่อพ้นสามปีนับแต่วันที่ผู้ต้องเสียหายรู้ถึงการเสียหายความเป็นวัดถ้ำอ้นตรายและผู้พึงต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน

ถ้ามีการเจรจาเกี่ยวกับค่าสินไหมทดแทนที่พึงจ่ายระหว่างผู้ที่เข้าใจกันว่าต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน และผู้มีสิทธิได้ค่าสินไหมทดแทนให้อายุความสะดุดหยุดอยู่จนกว่าจะปรากฏว่าการเจรจานั้น ไม่อาจตกลงกันได้

มาตรา ๖๘ ผู้ที่ต้องรับผิดชอบตามมาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ หรือมาตรา ๖๖ ที่ได้ชำระค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เสียหายแล้ว ย่อมมีสิทธิไล่เบียดเอากับผู้ส่งมอบวัดถ้ำอ้นตรายให้แก่ตน หรือแก่ผู้ซึ่งทำงานให้แก่ตน และบรรดาผู้ที่มีส่วนในการส่งมอบวัดถ้ำอ้นตรายดังกล่าวในลำดับต่างๆ ถัดขึ้นไปคนหนึ่งคนใด หรือหลายคนก็ได้ไปจนถึงผู้ผลิต โดยต้องใช้สิทธิไล่เบียดภายในสามปีนับแต่วันที่ตนได้ชำระค่าสินไหมทดแทน แต่ถ้าผู้ใช้สิทธิไล่เบียดนั้นเป็นผู้ที่จงใจหรือประมาทเลินเล่อทำให้เกิดการละเมิดขึ้น ผู้นั้นจะมีสิทธิไล่เบียดเฉพาะส่วนที่เกินจากความรับผิดโดยเฉพาะของตนเท่านั้น

มาตรา ๖๙ ในกรณีที่วัดถ้ำอ้นตรายก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคล สัตว์ พืช หรือสิ่งแวดล้อม ถ้ารัฐได้รับความเสียหายเพราะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือขจัดความเสียหาย ให้เกิดการคืนสู่สภาพเดิมหรือสภาพที่ใกล้เคียงกับสภาพเดิม หรือเป็นความเสียหายต่อทรัพยากรไม่มีเจ้าของ หรือทรัพยากรธรรมชาติ หรือเป็นความเสียหายต่อทรัพยากรสินของแผ่นดินเมื่อได้รับคำร้องขอจากหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบวัดถ้ำอ้นตรายดังกล่าวให้พนักงานอัยการมีอำนาจฟ้อง เรียกค่าสินไหมทดแทนเพื่อ ความเสียหายของรัฐดังกล่าวได้



หมวด ๔ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๗๐ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งเอกสารหรือวัตถุใดๆ ตามที่คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการสั่งตามมาตรา ๑๔ หรือที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือเรียกตามมาตรา ๕๔ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๐/๑^{๒๔} ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๑^{๒๕} ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ วรรคห้า มาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๔๓ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง หรือตามมาตรา ๒๓ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยประมาทของผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายดังกล่าว ผู้กระทำต้องระวางโทษปรับไม่เกินแปดแสนบาท

มาตรา ๗๔/๑^{๒๖} ผู้ใช้หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดซึ่งมีโทษตามมาตรา ๗๓ หรือมาตรา ๗๔ ในส่วนที่เกี่ยวกับวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ หรือชนิดที่ ๔ ซึ่งเป็นสารเคมีพิษหรือสารที่ใช้ผลิตสารเคมีพิษที่ระบุในอนุสัญญาห้ามอาวุธเคมีตามประกาศของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมตามมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น

มาตรา ๗๔/๒^{๒๗} การกระทำความผิดตามมาตรา ๗๓ หรือมาตรา ๗๔ ในส่วนที่เกี่ยวกับวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ หรือชนิดที่ ๔ ซึ่งเป็นสารเคมีพิษหรือสารที่ใช้ผลิตสารเคมีพิษที่ระบุในอนุสัญญาห้ามอาวุธเคมีตามประกาศของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมตามมาตรา ๑๘ หากผู้กระทำความผิดมีสัญชาติไทย แม้จะกระทำนอกราชอาณาจักร จะต้องรับโทษในราชอาณาจักร

ห้ามมิให้ลงโทษผู้นั้นในราชอาณาจักรเพราะการกระทำนั้นอีก ถ้า

(๑) ได้มีคำพิพากษาของศาลในต่างประเทศอันถึงที่สุดให้ปล่อยตัวผู้นั้น หรือ

(๒) ศาลในต่างประเทศพิพากษาให้ลงโทษและผู้นั้นได้พ้นโทษแล้ว

ถ้าผู้ต้องคำพิพากษาได้รับโทษสำหรับการกระทำนั้นตามคำพิพากษาของศาลในต่างประเทศมาแล้ว แต่ยังไม่พ้นโทษ ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้ หรือจะไม่ลงโทษเลยก็ได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงโทษที่ผู้นั้นได้รับมาแล้ว

^{๒๔} มาตรา ๗๐/๑ เพิ่มโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๗

^{๒๕} ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๘ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

^{๒๖} มาตรา ๗๔/๑ เพิ่มโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๕

^{๒๗} มาตรา ๗๔/๒ เพิ่มโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๕



มาตรา ๗๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๕ (๑) หรือมาตรา ๔๕ (๕) สำหรับกรณีเพิกถอนทะเบียนเพราะอาจเกิดอันตรายโดยไม่มีวิธีป้องกันตามที่ป้องกันได้ ถ้าเป็นการกระทำเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ชนิดที่ ๓ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินเจ็ดแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยประมาทของผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายดังกล่าว ผู้กระทำต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๗๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๕ (๒) หรือมาตรา ๔๕ (๕) สำหรับกรณีเพิกถอนทะเบียนเพราะไม่มีประโยชน์ตามที่ขึ้นทะเบียนไว้ ถ้าเป็นการกระทำเกี่ยวกับวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยประมาทของผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายดังกล่าว ผู้กระทำต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่แสนบาท

มาตรา ๗๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๕ (๓) ถ้าเป็นการกระทำเกี่ยวกับวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยประมาท ผู้กระทำต้องระวางโทษปรับไม่เกินแปดหมื่นบาท

มาตรา ๗๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๕ (๔) ถ้าเป็นการกระทำเกี่ยวกับวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๙ ถ้าการกระทำตามมาตรา ๗๕ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗ หรือมาตรา ๗๘ เกี่ยวกับวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ ผู้กระทำต้องระวางโทษสองในสามของโทษที่บัญญัติไว้ในมาตราดังกล่าว

มาตรา ๘๐ ถ้าการกระทำตามมาตรา ๗๕ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗ หรือมาตรา ๗๘ เกี่ยวกับวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ผู้กระทำต้องระวางโทษกึ่งหนึ่งของโทษที่บัญญัติไว้ในมาตราดังกล่าว

มาตรา ๘๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๘๒ ผู้ใดโดยเจตนาก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ปริมาณ หรือสาระสำคัญประการอื่นอันเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ไม่ว่าจะเป็นคนของตนเองหรือผู้อื่น ทำ หรือใช้ฉลากที่มีข้อความอันเป็นเท็จหรือข้อความที่รู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งกระทำความผิดซ้ำอีกภายในหกเดือนนับแต่วันกระทำความผิดครั้งก่อน ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๓ ผู้ใดขายวัตถุอันตรายโดยไม่มีฉลากหรือมีฉลากแต่ฉลากหรือการแสดงฉลากไม่ถูกต้อง หรือขายวัตถุอันตรายที่มีฉลากที่คณะกรรมการสั่งเลิกใช้ หรือให้แก้ไขตามมาตรา ๕๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยประมาท ผู้กระทำต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๔ ผู้ใดโดยเจตนาหรือโดยประมาทรับจ้างทำฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือรับจ้างติดตรึงฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือรับจ้างทำลายส่วนอันเป็นสาระสำคัญของฉลากที่ถูกต้อง



ตามกฎหมาย สำหรับวัตถุอันตรายอย่างหนึ่งอย่างใดตามความในหมวด ๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๕/๑^{๒๔} ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๒/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๖ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติกรตามมาตรา ๕๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๔๗ ในกรณีที่ศาลพิพากษาลงโทษบุคคลใดในความผิดตามมาตรา ๗๑ หรือมาตรา ๗๒ และเป็นกรณีที่มีการยกเว้นไม่ต้องได้รับใบอนุญาต ถ้ามีพฤติการณ์ให้เห็นว่าบุคคลดังกล่าวอาจจะกระทำความผิด เช่นนั้นอีก ศาลจะสั่งไว้ในคำพิพากษาห้ามการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตรายมีกำหนดเวลาไม่เกินห้าปี นับแต่วันพ้นโทษไปแล้วก็ได้

มาตรา ๔๗/๑^{๒๔} ผู้ใดเคยถูกลงโทษเพราะเหตุกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้แล้วครั้งหนึ่ง ถ้าได้กระทำความผิดในบทบัญญัติเดียวกันกับที่เคยถูกลงโทษแล้วนั้นซ้ำอีก ให้ศาลเพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้นั้น อีกกึ่งหนึ่งของอัตราโทษสำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๔๗/๒^{๓๐} ในกรณีที่นิติบุคคลกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้เชี่ยวชาญ บุคลากรเฉพาะหรือบุคคลใดซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการกระทำความผิดนั้น ต้องรับผิดชอบที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็น หรือยินยอมด้วย

มาตรา ๔๘ วัตถุอันตรายที่ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองโดยไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้ ภาชนะของวัตถุอันตรายดังกล่าว เครื่องมือและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง หรือทรัพย์สินใด บรรดาที่ศาลมีคำพิพากษา ให้ริบ ให้ส่งมอบแก่หน่วยงานที่รับผิดชอบควบคุมวัตถุอันตรายดังกล่าว

เพื่อทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรต่อไป

ในกรณีที่ต้องทำลายให้ศาลมีคำสั่งในคำพิพากษาให้เจ้าของชำระค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นให้แก่ทางราชการด้วย

มาตรา ๔๙^{๓๑} บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือมีโทษปรับสถานเดียว ให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และเมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้กระทำความผิดได้รับแจ้ง ให้ถือว่าคดีเล็กน้อยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควรจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มีอำนาจ เปรียบเทียบก็ได้ ทั้งนี้การเปรียบเทียบให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่มีการยึดหรืออายัดของกลางที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองจะเปรียบเทียบได้ในกรณีดังต่อไปนี้

^{๒๔} มาตรา ๔๕/๑ เพิ่มโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๙

^{๒๔} มาตรา ๔๗/๑ เพิ่มโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๐

^{๓๐} มาตรา ๔๗/๒ เพิ่มโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๐

^{๓๑} ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๑ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน



(๑) ในกรณีที่อาจแก้ไขให้ถูกต้องได้ เมื่อผู้กระทำความผิดยินยอมและได้แก้ไขของกลางที่ยึดหรืออายัดไว้ให้ถูกต้อง

(๒) ในกรณีที่มิอาจแก้ไขให้ถูกต้องได้ เมื่อผู้กระทำความผิดยินยอมให้ของกลางที่ยึดหรืออายัดไว้ตกเป็นของหน่วยงานที่รับผิดชอบควบคุมวัดอุณฺทรายดังกล่าว

ในกรณีที่ผู้ยินยอมให้เปรียบเทียบได้แก้ไขของกลางให้ถูกต้องแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถอนการอายัดของกลางนั้นเสีย

บรรดาสั่งของที่ตกเป็นของหน่วยงานที่รับผิดชอบควบคุมวัดอุณฺทรายดังกล่าวให้จัดการตามระเบียบที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนด

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๙๐ คำขออนุญาตใด ๆ ที่ได้ยื่นไว้ตามกฎหมายว่าด้วยวัดอุณฺมิพิชและยังอยู่ในระหว่างพิจารณา ให้ถือเป็นคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม ในกรณีที่คำขออนุญาตมีข้อแตกต่างไปจากคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตมีอำนาจสั่งให้แก้ไขเพิ่มเติมได้ ตามความจำเป็นเพื่อให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙๑ ใบอนุญาตและใบสำคัญการขึ้นทะเบียนที่ออกให้แก่บุคคลใด ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยวัดอุณฺมิพิชก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนสิ้นอายุที่กำหนดไว้

มาตรา ๙๒ ให้บทวนบรรดาวัดอุณฺหรือสิ่งอื่นใดที่มีการประกาศกำหนดให้เป็นวัดอุณฺมิพิชธรรมดา และวัดอุณฺมิพิชร้างแรงตามกฎหมายว่าด้วยวัดอุณฺมิพิช และดำเนินการออกประกาศกำหนดเป็นวัดอุณฺนตราย ชนิดที่ ๑ ชนิดที่ ๒ ชนิดที่ ๓ หรือชนิดที่ ๔ ตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่การดำเนินการตามวรรคหนึ่งยังไม่แล้วเสร็จ ให้บทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยวัดอุณฺมิพิชยังคงใช้บังคับต่อไปได้ เว้นแต่บทบัญญัติเกี่ยวกับคณะกรรมการวัดอุณฺมิพิชให้ใช้บทบัญญัติเกี่ยวกับคณะกรรมการวัดอุณฺนตรายตามพระราชบัญญัตินี้แทน และให้การต่างๆ ตามพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับได้ทันทีเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายว่าด้วยวัดอุณฺมิพิช

มาตรา ๙๓ บรรดากฎกระทรวงและประกาศที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยวัดอุณฺมิพิชให้คงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี



อัตราค่าธรรมเนียม^{๓๒}

(๑)	ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย	ฉบับละ	๑๕,๐๐๐ บาท
(๒)	ใบอนุญาตผลิตวัตถุอันตราย	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐ บาท
(๓)	ใบอนุญาตนำเข้าวัตถุอันตราย	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐ บาท
(๔)	ใบอนุญาตส่งออกวัตถุอันตราย	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐ บาท
(๕)	ใบอนุญาตมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตราย	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐ บาท
(๖)	ใบอนุญาตผลิตตัวอย่างวัตถุอันตราย	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
(๗)	ใบอนุญาตนำเข้าตัวอย่างวัตถุอันตราย	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
(๘)	ใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๙)	ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๑๐)	การต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียน วัตถุอันตรายครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมสำหรับ ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย		
(๑๑)	การต่ออายุใบอนุญาตครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียม สำหรับใบอนุญาตแต่ละประเภท		

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปรากฏว่าในปัจจุบันมีการนำวัตถุอันตรายมาใช้ในกิจการประเภทต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก และวัตถุอันตรายบางชนิดอาจก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อมได้ แม้ว่าในขณะนี้จะมีกฎหมายที่ใช้ควบคุมวัตถุที่ก่อให้เกิดอันตรายอยู่บ้างแล้วก็ตาม แต่ก็มีอยู่หลายฉบับและอยู่ในอำนาจหน้าที่ของหลายกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งกฎหมายเหล่านั้นได้ออกมาต่างยุคต่างสมัยกัน ทำให้มีบทบัญญัติที่แตกต่างกันและยังไม่ครอบคลุมเพียงพอ สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวัตถุมีพิษโดยขยายขอบเขตให้ครอบคลุมวัตถุอันตรายต่าง ๆ ทุกชนิด และกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการควบคุมวัตถุอันตรายให้เหมาะสมยิ่งขึ้น พร้อมกับจัดระบบบริหารให้มีการประสานงานกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมดูแลวัตถุอันตรายดังกล่าวด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓๒

อัตราค่าธรรมเนียมท้าย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๒ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมที่พิมพ์ไว้แทน



พระราชบัญญัติ

การขนส่งทางบก

พ.ศ. ๒๕๒๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๒

เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการขนส่ง จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

(๑) “การขนส่ง” หมายความว่า การขนคน สัตว์ หรือสิ่งของโดยทางบกด้วยรถ

ฯลฯ

(๙) “รถ” หมายความว่า ยานพาหนะทุกชนิดที่ใช้ในการขนส่งทางบกซึ่งเดินด้วยกำลังเครื่องยนต์ กำลังไฟฟ้า หรือพลังงานอื่น และหมายความรวมถึงรถพ่วงของรถนั้น ทั้งนี้ เว้นแต่รถไฟ

(๑๐) “ผู้ตรวจการ” หมายความว่า ข้าราชการสังกัดกรมการขนส่งทางบก ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้มีหน้าที่ตรวจการขนส่ง

ฯลฯ

มาตรา ๕๐ ให้ผู้ตรวจการมีอำนาจเรียกรถให้หยุดเพื่อทำการตรวจสอบ และเมื่อเชื่อว่า มีการกระทำ อันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้เกิดขึ้น ให้ผู้ตรวจการมีอำนาจจับกุมผู้ฝ่าฝืน เพื่อส่งให้พนักงาน ฝ่ายปกครองหรือตำรวจดำเนินคดีต่อไป

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งไม่ลบล้างอำนาจจับกุมของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ



หมวด ๗ ผู้ประจํา

มาตรา ๙๒ ผู้ประจําได้แก่

- (๑) ผู้ขับ
- (๒) ผู้เก็บค่าโดยสาร
- (๓) นายตรวจ
- (๔) ผู้บริการตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๙๓ ห้ามมิให้ผู้ใดปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจํา เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน
การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๙๔ ใบอนุญาตสำหรับผู้ประจํา มี ๔ ประเภท คือ

- (๑) ใบอนุญาตเป็นผู้ขับ
- (๒) ใบอนุญาตเป็นผู้เก็บค่าโดยสาร
- (๓) ใบอนุญาตเป็นนายตรวจ
- (๔) ใบอนุญาตเป็นผู้บริการ

ใบอนุญาตแต่ละประเภทจะใช้สับเปลี่ยนกันไม่ได้ เว้นแต่ใบอนุญาตประเภทที่หนึ่ง ประเภทที่สามและ
ประเภทที่สี่ใช้เป็นใบอนุญาตประเภทที่สองได้

มาตรา ๙๕ ใบอนุญาตเป็นผู้ขับ มีดังนี้

- (๑) ชนิดที่หนึ่ง ใบอนุญาตเป็นผู้ขับสำหรับรถที่มีน้ำหนักและน้ำหนักบรรทุกรวมกันไม่เกิน
สามพันห้าร้อยกิโลกรัมที่มีได้ใช้ขนส่งผู้โดยสาร หรือสำหรับรถขนส่งผู้โดยสารไม่เกินสี่คน
- (๒) ชนิดที่สอง ใบอนุญาตเป็นผู้ขับสำหรับรถที่มีน้ำหนักและน้ำหนักบรรทุกรวมกันเกินกว่า
สามพันห้าร้อยกิโลกรัมที่มีได้ใช้ขนส่งผู้โดยสาร หรือสำหรับรถขนส่งผู้โดยสารเกินกว่าสี่คน
- (๓) ชนิดที่สาม ใบอนุญาตเป็นผู้ขับซึ่งโดยสภาพใช้สำหรับลากจูงรถอื่นหรือล้อเลื่อนที่บรรทุก
สิ่งใดๆ บนล้อเลื่อนนั้น
- (๔) ชนิดที่สี่ ใบอนุญาตเป็นผู้ขับสำหรับรถที่ใช้ขนส่งวัตถุอันตรายตามประเภท หรือชนิดและ
ลักษณะการบรรทุกตามที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ใบอนุญาตแต่ละชนิดใช้สับเปลี่ยนกันไม่ได้ เว้นแต่ใบอนุญาตชนิดที่สอง ชนิดที่สาม และชนิดที่สี่ใช้เป็น
ใบอนุญาตชนิดที่หนึ่งได้ ใบอนุญาตชนิดที่สามและชนิดที่สี่ใช้เป็นใบอนุญาตชนิดที่สองได้ และใบอนุญาตชนิด
ที่สี่ใช้เป็นใบอนุญาตชนิดที่สามได้

ประกาศของอธิบดี ตามความใน (๔) ของวรรคหนึ่ง ให้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวัน นับแต่วัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๙๖ ผู้ขอรับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจําตามมาตรา ๙๓ ในประเภทการขนส่ง
ประจำทาง การขนส่งไม่ประจำทาง หรือการขนส่งโดยรถขนาดเล็กต้องมีคุณสมบัติและลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. การขนส่งทางบก (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๖ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน



- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีความรู้และความสามารถตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (๓) ไม่เป็นผู้มีร่างกายพิการจนเป็นที่เห็นได้ว่าไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ด้วยความสะดวก
- (๔) ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๕) ไม่เป็นผู้มีโรคติดต่ออันเป็นที่รังเกียจ
- (๖) ไม่เป็นผู้ติดสุรายาเมาหรือยาเสพติดให้โทษ
- (๗) ไม่เป็นผู้มีใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถประเภทหรือชนิดเดียวกับที่ได้ รับอนุญาตอยู่แล้ว
- (๘) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถ เว้นแต่การเพิกถอนใบอนุญาตนั้นพ้นกำหนดสามปีแล้วนับแต่วันที่มีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต
- (๙) ไม่เป็นผู้เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดหรือคำสั่งที่ขอด้วยกฎหมายให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดอันได้กระทำโดยประมาทที่มีใช้เกี่ยวกับการใช้รถในการกระทำความผิดหรือความผิดลหุโทษ หรือได้พ้นโทษมาแล้วเกินสามปี
- (๑๐) ไม่เป็นผู้เคยถูกควบคุมตัวเพราะมีพฤติการณ์เป็นภัยต่อสังคม หรือเป็นอันธพาล เว้นแต่ได้พ้นจากการควบคุมตัวมาแล้วเกินหนึ่งปี

มาตรา ๙๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๙๖ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถต้องมีอายุไม่ต่ำกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง และได้ผ่านการศึกษาและจบหลักสูตรจากโรงเรียนการขนส่งของกรมการขนส่งทางบกหรือโรงเรียนสอนขับรถที่กรมการขนส่งทางบกรับรอง

การรับรองโรงเรียนสอนขับรถตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๙๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๙๖ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้เก็บค่าโดยสาร นายตรวจ และผู้บริการต้องมีอายุไม่ต่ำกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๙๙ ผู้ขอรับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถในการขนส่งส่วนบุคคลต้องมีคุณสมบัติและมีลักษณะตามมาตรา ๙๖ (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) และ (๑๐) และต้องมีอายุไม่ต่ำกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐๐ ใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตการต่ออายุใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถยื่นคำขอต่อนายทะเบียนก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด

มาตรา ๑๐๑ ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถ ต้องมีใบอนุญาตอยู่กับตัว และต้องแสดงต่อนายทะเบียนหรือผู้ตรวจการเมื่อขอตรวจ

มาตรา ๑๐๒ ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถต้อง

กล่าว

(๓) ไม่เสพหรือเมาสุราหรือของมึนเมาอย่างอื่น

(๒) (๓ ทวิ) ไม่เสพยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

(๓) (๓ ตริ) ไม่เสพวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

(๒) และ (๓) (๓ ทวิ) และ (๓ ตริ) ของมาตรา ๑๐๒ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. การขนส่งทางบก (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๓



(๔) **มาตรา ๑๐๒ ทวิ** ในกรณีมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจําธผู้ใด ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่นั้นมีสารอยู่ในร่างกายอันเกิดจากการเสพสุราหรือของมึนเมาอย่างอื่น หรือยาเสพติดให้โทษ หรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ให้ผู้ตรวจการหรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจมีอำนาจตรวจหรือทดสอบหรือสั่งให้รับการตรวจหรือทดสอบว่าผู้นั้นมีสารนั้น ๆ อยู่ในร่างกายหรือไม่

เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจ วิธีการตรวจหรือทดสอบตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ฯลฯ

มาตรา ๑๐๘ เมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจําธผู้ใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๙๖ มาตรา ๙๗ มาตรา ๙๘ หรือมาตรา ๙๙ หรือบกพร่องไปในภายหลัง เมื่อได้รับใบอนุญาตแล้ว ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของผู้นั้นเสีย

มาตรา ๑๐๙ ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจําธผู้ใดฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติทั้งหลายในหมวดนี้ ให้ผู้ตรวจการมีอำนาจยึดใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจําธของผู้นั้น และสั่งเป็นหนังสือให้ผู้นั้นไปรายงานตนต่อนายทะเบียนภายในเจ็ดสิบสองชั่วโมง คำสั่งนั้นให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจําธชั่วคราวภายในกำหนดเวลาดังกล่าวนั้น

ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตนั้นได้ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน หรือจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตนั้นเสียก็ได้

ฯลฯ

(๕) **มาตรา ๑๒๗** ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจําธ ผู้ใดฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖ วรรคสอง มาตรา ๑๐๑ มาตรา ๑๐๒ (๑) (๒) หรือ (๔) มาตรา ๑๐๓ มาตรา ๑๐๓ ทวิ มาตรา ๑๐๔ มาตรา ๑๐๕ มาตรา ๑๐๖ หรือมาตรา ๑๐๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

(๖) **มาตรา ๑๒๗ ทวิ** ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจําธ ผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา ๑๐๒ (๓) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท แต่ถ้าผู้นั้นเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับตั้งแต่สองพันบาท ถึงหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจําธ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๒ (๓ ทวิ) หรือ (๓ ตริ) ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษหรือกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท แล้วแต่กรณี แต่ถ้าผู้นั้นเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถ ต้องระวางโทษสูงกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท แล้วแต่กรณี อีกหนึ่งในสาม

(๗) **มาตรา ๑๒๗ ตริ** ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจําธผู้ใดฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ตรวจการ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ตามมาตรา ๑๐๒ ทวิ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ฯลฯ

(๔) มาตรา ๑๐๒ ทวิ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. การขนส่งทางบก (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔

(๕) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. การขนส่งทางบก (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์นี้ไว้แทน

(๖) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. การขนส่งทางบก (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์นี้ไว้แทน

(๗) มาตรา ๑๒๗ ตริ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. การขนส่งทางบก (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๖



มาตรา ๑๕๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๙๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท แต่ถ้าผู้ฝ่าฝืนปฏิบัติหน้าที่ผู้ขับรถ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๙๓ วรรคหนึ่ง และได้กระทำการใดๆ อันเป็นความผิดที่กำหนดไว้สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ที่ได้รับอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถตามพระราชบัญญัตินี้ นอกจากต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดและต้องระวางโทษสำหรับการกระทำนั้นเช่นเดียวกับผู้ได้รับอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถด้วย

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โทตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี



ประกาศกรมการขนส่งทางบก

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจหรือทดสอบสารอันเกิดจากการเสพยาเสพติดให้โทษ
เฉพาะแอมเฟตามีนและเมทแอมเฟตามีน และกำหนดเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบ
หรือสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประจักษ์ในขณะปฏิบัติหน้าที่รับการตรวจหรือทดสอบ

พ.ศ. ๒๕๕๓^(๑)

ตามที่ได้มีประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจหรือทดสอบสาร
อันเกิดจากการเสพยาเสพติดให้โทษ (ยาบ้า) และกำหนดเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบหรือสั่งให้
ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจักษ์ในขณะปฏิบัติหน้าที่รับการตรวจหรือทดสอบว่ามีสารนั้นอยู่ใน
ร่างกายหรือไม่ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๑ ไว้แล้ว นั้น

โดยที่ปัจจุบันกรมการขนส่งทางบกและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับประกาศดังกล่าวบางหน่วยงานได้มีการ
ปรับปรุงโครงสร้างใหม่ ทำให้การแบ่งส่วนราชการและการกำหนดตำแหน่งในหน่วยงานดังกล่าวเปลี่ยนแปลงไป
ประกอบกับเป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจหรือทดสอบสารอันเกิดจากการเสพยาเสพติด
ให้โทษให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐๒ ทวิ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
การขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๕
อธิบดีกรมการขนส่งทางบกจึงออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจหรือทดสอบสารอันเกิดจากการ
เสพยาเสพติดให้โทษเฉพาะแอมเฟตามีนและเมทแอมเฟตามีน และกำหนดเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตรวจหรือ
ทดสอบหรือสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประจักษ์ในขณะปฏิบัติหน้าที่รับการตรวจหรือทดสอบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจหรือทดสอบ
สารอันเกิดจากการเสพยาเสพติดให้โทษ (ยาบ้า) และกำหนดเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบหรือสั่งให้
ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ตรวจประจักษ์ในขณะปฏิบัติหน้าที่รับการตรวจหรือทดสอบว่ามีสารนั้นอยู่
ในร่างกายหรือไม่ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๑

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“การตรวจหรือทดสอบสารอันเกิดจากการเสพยาเสพติดให้โทษ” หมายความว่า การตรวจหรือทดสอบ
หาระดับหรือปริมาณของแอมเฟตามีนและเมทแอมเฟตามีน ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษในปัสสาวะ

(๑) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๗ ตอนพิเศษ ๙๖ ง ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๓



ข้อ ๓ ให้ผู้ตรวจการ พนักงานฝ่ายปกครองและตำรวจดังต่อไปนี้ เป็นเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบ หรือสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประจํารถในขณะปฏิบัติหน้าที่รับการตรวจหรือทดสอบสารอันเกิดจากการเสพยาเสพติดให้โทษ

(๑) ผู้ตรวจการในกองตรวจการขนส่งทางบก กรมการขนส่งทางบก มีอำนาจทั้งในเขตกรุงเทพมหานคร และในเขตอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร

(๒) ผู้ตรวจการในสำนักงานขนส่งกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๑, ๒, ๓, ๔ และ ๕ มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ

(๓) ผู้ตรวจการในสำนักงานขนส่งจังหวัด และสำนักงานขนส่งจังหวัดสาขา มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ

(๔) ผู้บังคับการ กองบังคับการตำรวจนครบาล ๑ – ๙ หรือผู้ปฏิบัติราชการแทน มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ

(๕) ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาล หรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาล หรือผู้ที่มิยศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไปซึ่งปฏิบัติหน้าที่ประจำสถานีตำรวจนครบาลนั้น มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ

(๖) ผู้บังคับการ กองบังคับการตำรวจจราจร หรือผู้ปฏิบัติราชการแทน มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ

(๗) พนักงานสอบสวนกองบังคับการตำรวจจราจรซึ่งมีตำแหน่งตั้งแต่รองสารวัตรขึ้นไป มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ

(๘) ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด หรือผู้ปฏิบัติราชการแทน มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ ความรับผิดชอบ

(๙) ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธร หรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจภูธร หรือสารวัตรสถานีตำรวจภูธร หรือผู้ที่มิยศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไปซึ่งปฏิบัติหน้าที่ประจำสถานีตำรวจภูธรนั้น มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ

(๑๐) ผู้บังคับการ กองบังคับการตำรวจทางหลวง หรือผู้ปฏิบัติราชการแทน มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ

(๑๑) พนักงานสอบสวนกองบังคับการตำรวจทางหลวงซึ่งมีตำแหน่งตั้งแต่รองสารวัตรขึ้นไป มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ

(๑๒) เจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ

ข้อ ๔ หลักเกณฑ์และวิธีการตรวจหรือทดสอบสารอันเกิดจากการเสพยาเสพติดให้โทษให้ถือปฏิบัติดังนี้

(๑) จัดให้มีอุปกรณ์สำหรับเก็บปัสสาวะ โดยให้ใช้ขวดแก้วหรือขวดพลาสติกปากกว้างพร้อมฝาปิด ขนาดบรรจุขวดประมาณ ๖๐ มิลลิลิตร โดยขวดที่นำมาใช้ต้องสะอาดและแห้ง และให้มีฉลากสำหรับติดขวด เพื่อใช้บันทึกข้อมูลของผู้รับการตรวจหรือทดสอบและแถบขาวเพื่อใช้ปิดผนึกทับปากขวดเก็บปัสสาวะด้วย

(๒) วิธีการในการเก็บปัสสาวะให้ถือปฏิบัติ ดังนี้



(ก) จัดให้มีการควบคุมการถ่ายปัสสาวะของผู้รับการตรวจหรือทดสอบทุกครั้ง ทั้งนี้ เพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำใดๆ ที่ทำให้ปัสสาวะนั้นเกิดการเจือจาง หรือสับเปลี่ยนตัวอย่าง

(ข) บันทึกหมายเลขประจำขวด ชื่อ - นามสกุล อายุของผู้รับการตรวจหรือทดสอบและวันเวลาที่เก็บปัสสาวะบนฉลาก และติดฉลากกับขวดเก็บปัสสาวะ

(ค) มอบขวดเก็บปัสสาวะให้แก่ผู้รับการตรวจหรือทดสอบนำไปถ่ายปัสสาวะใส่ขวด จำนวนประมาณ ๓๐ มิลลิลิตรหรือครึ่งขวด และให้ผู้รับการตรวจหรือทดสอบลงลายมือชื่อกำกับบนฉลากติดขวดเก็บปัสสาวะ

(๓) วิธีการตรวจหรือทดสอบสารอันเกิดจากการเสพยาเสพติดให้โทษให้ใช้เครื่องมือตรวจสอบโดยวิธี Immunoassay โดยให้ถือปฏิบัติตามคู่มือวิธีการตรวจหรือทดสอบของเครื่องมือแต่ละผลิตภัณฑ์

(๔) เมื่อตรวจหรือทดสอบตามวิธีการใน (๓) แล้วปรากฏว่าให้ผลบวกตามคู่มือวิธีการตรวจหรือทดสอบของเครื่องมือแต่ละผลิตภัณฑ์ โดยมีปริมาณแอมเฟตามีนหรือเมทแอมเฟตามีนในปัสสาวะ ตั้งแต่ ๑ ไมโครกรัม/มิลลิลิตรขึ้นไป ให้ถือว่าผู้รับการตรวจหรือทดสอบอาจเสพยาเสพติดให้โทษได้

ข้อ ๕ ในกรณีตรวจหรือทดสอบสารอันเกิดจากการเสพยาเสพติดให้โทษแล้ว ได้ผลการตรวจหรือทดสอบตามข้อ ๔ (๔) ให้เจ้าพนักงานผู้ทำการตรวจหรือทดสอบดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดบันทึกข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อ - นามสกุล ภูมิลำเนา หรือสถานที่อยู่ที่สามารถจะเรียกตัวมาเพื่อดำเนินคดีได้เมื่อมีการตรวจยืนยันผลและความถูกต้องของการตรวจแล้วปรากฏว่าเป็นผู้ที่มียาเสพติดให้โทษอยู่ในร่างกาย

(๒) ปิดขวดเก็บปัสสาวะที่เหลือของผู้รับการตรวจหรือทดสอบให้สนิทพร้อมทั้งปิดผนึกทับปากขวดด้วยแถบขาว โดยมีลายมือชื่อของเจ้าพนักงานผู้ทำการตรวจหรือทดสอบและผู้รับการตรวจหรือทดสอบกำกับไว้แล้วให้รีบจัดส่งขวดเก็บปัสสาวะดังกล่าวในสภาพแช่เย็น ไปยังสถานตรวจพิสูจน์ของส่วนราชการตามข้อ ๖ โดยเร็ว เพื่อตรวจยืนยันผลและความถูกต้องของการตรวจ

ข้อ ๖ สถานตรวจพิสูจน์ของส่วนราชการที่สามารถตรวจยืนยันผลและความถูกต้องของการตรวจมีดังนี้

(๑) หน่วยงานในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(ก) สถาบันนิติเวชวิทยา

(ข) กองพิสูจน์หลักฐานกลาง

(ค) ศูนย์พิสูจน์หลักฐาน ๑ - ๑๐

(ง) พิสูจน์หลักฐานจังหวัด

(๒) หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

(ก) โรงพยาบาลศูนย์ของรัฐ

(ข) โรงพยาบาลจังหวัด

(ค) โรงพยาบาลสังกัดกรมการแพทย์ เช่น โรงพยาบาลราชวิถี โรงพยาบาลธัญญารักษ์

(ง) หน่วยงานในสังกัดกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ เช่น สำนักยาและวัตถุเสพติดศูนย์วิทยาศาสตร์

การแพทย์



(๓) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

เมื่อหน่วยงานตามวรรคหนึ่งได้ดำเนินการตรวจยืนยันผลและความถูกต้องของการตรวจแล้ว ให้ถือว่าผู้รับการตรวจหรือทดสอบเป็นผู้ที่มียาเสพติดให้โทษอยู่ในร่างกาย

ข้อ ๗ เพื่อให้การตรวจหรือทดสอบตามประกาศนี้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถูกต้อง เหมาะสม ตามหลักวิชาการแพทย์และรัดกุมมากยิ่งขึ้น ตลอดจนเพื่อเป็นการป้องกันมิให้เกิดปัญหาในข้อกฎหมายและปัญหาในทางปฏิบัติ ฉะนั้น ในการออกปฏิบัติการเพื่อทำการตรวจหรือทดสอบสารอันเกิดจากการเสพยาเสพติดให้โทษในแต่ละครั้ง ให้ออกปฏิบัติการโดยมีผู้ที่มีความรู้ความชำนาญจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหรือสถานตรวจพิสูจน์ของส่วนราชการตามที่ระบุไว้ในข้อ ๖ เจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๖๙ และเจ้าหน้าที่ตำรวจร่วมด้วยทุกครั้ง

ข้อ ๘ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

ชัยรัตน์ สงวนชื่อ

อธิบดีกรมการขนส่งทางบก



พระราชบัญญัติ

จราจรทางบก

พ.ศ. ๒๕๖๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๒

เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

(๑) “การจราจร” หมายความว่า การใช้ทางของผู้ขับขี่ คนเดินเท้า หรือคนที่จูง ชี หรือไล่ต้อนสัตว์

ฯลฯ

(๑๕) “รถ” หมายความว่า ยานพาหนะทางบกทุกชนิด เว้นแต่รถไฟและรถราง

(๑๖) “รถยนต์” หมายความว่า รถที่มีล้อตั้งแต่สามล้อและเดินด้วยกำลังเครื่องยนต์ กำลังไฟฟ้าหรือพลังงานอื่น ยกเว้นรถที่เดินบนราง

ฯลฯ

(๒๐) “รถบรรทุก” หมายความว่า รถยนต์ที่สร้างขึ้นเพื่อใช้บรรทุกสิ่งของหรือสัตว์

(๒๑) “รถบรรทุกโดยสาร” หมายความว่า รถยนต์ที่สร้างขึ้นเพื่อใช้บรรทุกคนโดยสารเกินเจ็ดคน

ฯลฯ

(๒๓) “รถโดยสารประจำทาง” หมายความว่า รถบรรทุกคนโดยสารที่เดินตามทางที่กำหนดไว้ และเรียกเก็บค่าโดยสารเป็นรายคนตามอัตราที่วางไว้เป็นระยะทางหรือตลอดทาง

ฯลฯ

(๒๘) “ผู้ขับขี่” หมายความว่า ผู้ขับรถ ผู้ประจำเครื่องอุปกรณ์การขนส่งตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่ง ผู้ลากเซ็นยานพาหนะ

ฯลฯ



(๓๗) “เจ้าพนักงานจราจร” หมายความว่า ข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นเจ้าพนักงานจราจร

(๓๘) “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ตำรวจซึ่งปฏิบัติหน้าที่ควบคุมการจราจร

ฯลฯ

มาตรา ๔๓ ห้ามมิให้ผู้ขับขี่ขับรถ

(๑) ในขณะหย่อนความสามารถในอันที่จะขับ

(๒) ในขณะเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น

ฯลฯ

(๑) **มาตรา ๔๓ ทวิ ห้ามมิให้ผู้ขับขี่เสพยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษหรือเสพวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ทั้งนี้ ตามที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา**

ให้เจ้าพนักงานจราจร พนักงานสอบสวน พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้ตรวจการมีอำนาจจัดให้มีการตรวจสอบผู้ขับขี่รถบางประเภทตามที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาว่าได้เสพยาเสพติดให้โทษหรือเสพวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทตามวรรคหนึ่งหรือไม่ และหากผลการตรวจสอบในเบื้องต้นปรากฏว่าผู้ขับขี่นั้นไม่ได้เสพก็ให้ผู้ขับขี่นั้นขับรถต่อไปได้

ในกรณีผู้ขับขี่ตามวรรคสองไม่ยอมให้ตรวจสอบ ให้เจ้าพนักงานจราจร พนักงานสอบสวน พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้ตรวจการมีอำนาจกักตัวผู้นั้นไว้ เพื่อดำเนินการตรวจสอบภายในระยะเวลาเท่าที่จำเป็นแห่งกรณีเพื่อให้การตรวจสอบเสร็จสิ้นไปโดยเร็ว และเมื่อผู้นั้นยอมรับการตรวจสอบแล้ว หากผลการตรวจสอบในเบื้องต้นปรากฏว่าไม่ได้เสพก็ให้ปล่อยตัวไปทันที

การตรวจสอบตามมาตรานี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) **มาตรา ๔๓ ตริ ในกรณีมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ขับขี่ผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา ๔๓ (๑) หรือ (๒) ผู้ตรวจการมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดรถและสั่งให้มีการทดสอบตามมาตรา ๑๔๒ ด้วย**

(๓) **มาตรา ๔๓ จัตวา ในกรณีที่ผู้ตรวจการพบว่าผู้ขับขี่ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๔๓ ทวิ วรรคหนึ่ง ให้ผู้ตรวจการส่งตัวผู้นั้นพร้อมพยานหลักฐานในเบื้องต้นแก่พนักงานสอบสวนผู้มีอำนาจโดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินหกชั่วโมงนับแต่เวลาที่พบการกระทำความผิดดังกล่าว เพื่อดำเนินคดีต่อไป**

(๔) **มาตรา ๔๓ เบญจ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๓ ทวิ และมาตรา ๔๓ ตริ ให้ผู้ตรวจการแสดงบัตรประจำตัวของตนซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกหรือกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ต่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง**

ฯลฯ

(๕) **มาตรา ๑๔๒ เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้ขับขี่หยุดรถในเมื่อ**

(๑) รถนั้นมีสภาพไม่ถูกต้องตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖

(๑) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. จราจรทางบก (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์นี้ไว้แทน

(๒) มาตรา ๔๓ ตริ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.จราจรทางบก (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕

(๓) มาตรา ๔๓ จัตวา เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.จราจรทางบก (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕

(๔) มาตรา ๔๓ เบญจ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.จราจรทางบก (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕

(๕) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. จราจรทางบก (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๐ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์นี้ไว้แทน



(๒) เห็นว่าผู้ขับขี่หรือบุคคลใดในรถนั้นได้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอันเกี่ยวกับรถนั้นๆ

ในกรณีที่เจ้าพนักงานจราจร พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าผู้ขับขี่ฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ (๑) หรือ (๒) ให้เจ้าพนักงานจราจร พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้มีการทดสอบผู้ขับขี่ดังกล่าวว่าหย่อนความสามารถในอันที่จะขับหรือเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่นหรือไม่^(๖)

ในกรณีที่ผู้ขับขี่ตามวรรคสองไม่ยอมให้ทดสอบ ให้เจ้าพนักงานจราจร พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจกักตัวผู้นั้นไว้ดำเนินการทดสอบได้ภายในระยะเวลาเท่าที่จำเป็นแห่งกรณี เพื่อให้การทดสอบเสร็จสิ้นไปโดยเร็ว และเมื่อผู้นั้นยอมให้ทดสอบแล้วหาก ผลการทดสอบปรากฏว่าไม่ได้ฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ (๑) หรือ (๒) ก็ให้ปล่อยตัวไปทันที^(๗)

การทดสอบตามมาตรานี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง^(๘)

ฯลฯ

^(๙) **มาตรา ๑๕๔ ผู้ใด**

(๑) ฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๓๘ วรรคหนึ่ง หรือ มาตรา ๑๔๒ วรรคหนึ่ง

(๒) ฝ่าฝืนคำสั่ง ข้อบังคับ หรือระเบียบของเจ้าพนักงานจราจรตามมาตรา ๑๓๙

(๓) ฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานจราจร พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๔๒ วรรคสอง หรือ

(๔) ฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานจราจร พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้ตรวจการตามมาตรา ๑๔๓ ทวิ ถ้าไม่เป็นความผิดที่กำหนดไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับครั้งละไม่เกินหนึ่งพันบาท

ฯลฯ

^(๑๐) **มาตรา ๑๕๗/๑** ผู้ขับขี่ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานจราจร พนักงานสอบสวน พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้ตรวจการให้มีการตรวจสอบผู้ขับขี่ตามมาตรา ๔๓ ทวิ หรือฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตาม คำสั่งของผู้ตรวจการให้มีการทดสอบผู้ขับขี่ตามมาตรา ๔๓ ตริ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ผู้ขับขี่ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ ทวิ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษสูงกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยยาเสพติด ให้โทษหรือกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทอีกหนึ่งในสาม และให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของผู้นั้นมีกำหนดไม่น้อยกว่าหกเดือนหรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคสองเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท และให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของผู้นั้นมีกำหนดไม่น้อยกว่าหนึ่งปี หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่

^{(๖) - (๘)} ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. จราจรทางบก (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์นี้ไว้แทน

^(๙) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. จราจรทางบก (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์นี้ไว้แทน

^(๑๐) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. จราจรทางบก (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๙ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์นี้ไว้แทน



ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคสองเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงหกปี และปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงหนึ่งแสนสองหมื่นบาท และให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของผู้นั้นมีกำหนดไม่น้อยกว่าสองปี หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคสองเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสองแสนบาท และให้ศาลสั่งเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์

นายกรัฐมนตรี



พระราชบัญญัติ
ราชทัณฑ์
พุทธศักราช ๒๕๗๔

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๗๔)

อาทิตย์ทิพอาภา

เจ้าพระยายมราช

พล.อ.เจ้าพระยาพิชเยนทรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๗๔

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรปรับปรุงกฎหมายการราชทัณฑ์เพื่อให้เหมาะสมแก่กาลสมัย
จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๗๔”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ภายหลัง ๔ เดือนนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา^(๑)

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติลักษณะเรือนจำ
ร.ศ. ๑๒๐ กับทั้งบรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งมี
ข้อความขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะมีข้อความแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

(๑) “เรือนจำ” หมายความว่า ที่ซึ่งใช้ควบคุมกักขังผู้ต้องขังกับทั้งสิ่งที่ใช้ต่อเนื่องกัน และให้หมายความ
รวมตลอดถึงที่อื่นใดซึ่งรัฐมนตรีได้กำหนดและประกาศในราชกิจจานุเบกษาว่าอาณาเขตไว้ โดยชัดเจน

(๒) “ผู้ต้องขัง” หมายความว่า รวมตลอดถึงนักโทษเด็ดขาด คนต้องขังและคนฝาก

^(๑) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๓ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๗๔



(๒) (๓) “นักโทษเด็ดขาด” หมายความว่า บุคคลซึ่งถูกขังไว้ตามหมายจำคุกภายหลังคำพิพากษาถึงที่สุด และหมายความรวมถึงบุคคลซึ่งถูกขังไว้ตามคำสั่งที่ขอด้วยกฎหมายให้ลงโทษด้วย

(๔) “คนต้องขัง” หมายความว่า บุคคลที่ถูกขังไว้ตามหมายขัง

(๕) “คนฝาก” หมายความว่า บุคคลที่ถูกฝากให้ควบคุมไว้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือกฎหมายอื่นโดยไม่มีหมายอาญา

(๖) “นักโทษพิเศษ” หมายความว่า นักโทษเด็ดขาดซึ่งส่งไปอยู่ทัณฑนิคมตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงซึ่งบังคับบัญชาการราชทัณฑ์

(๘) “อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมราชทัณฑ์

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับถึงเรือนจำทหาร

ลักษณะ ๑

เรือนจำ

หมวด ๑

ข้อความทั่วไป

มาตรา ๖ รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดประเภทหรือชั้นของเรือนจำ หรือสั่งให้จัดอาณาเขตภายในเรือนจำ ออกเป็นส่วนๆ ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงประเภท ชั้น เพศของผู้ต้องขังหรือความประสงค์ในการอบรมผู้ต้องขังด้วย

มาตรา ๗ บุคคลภายนอกซึ่งได้รับอนุญาตให้เข้าไปในเรือนจำเพื่อกิจธุระก็ดี เยี่ยมผู้ต้องขังก็ดี เพื่อประโยชน์อย่างอื่นก็ดี จักต้องปฏิบัติตามข้อบังคับซึ่งอธิบดีได้ตั้งและประกาศไว้โดยเปิดเผย

หมวด ๒

การรับตัวผู้ต้องขัง

มาตรา ๘ เจ้าพนักงานเรือนจำจะไม่รับบุคคลใดๆ ไว้เป็นผู้ต้องขังในเรือนจำ เว้นแต่จะได้รับหมายอาญา หรือเอกสารอันเป็นคำสั่งของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจ

มาตรา ๙ ถ้าผู้ต้องขังมีเด็กอายุต่ำกว่าสิบหกปี อยู่ในความดูแลของตนติดมาด้วยเรือนจำ และปรากฏว่า ไม่มีผู้ใดจะเลี้ยงดูเด็กนั้น จะอนุญาตให้เด็กนั้นอยู่ในเรือนจำภายใต้บังคับเงื่อนไขดังระบุไว้ในข้อบังคับที่อธิบดีตั้งขึ้น หรือจะส่งไปยังสถานที่อื่นได้อันได้จัดตั้งขึ้นเป็นพิเศษเพื่อการนี้ก็ได้

บทบัญญัติในวรรคก่อนให้ใช้บังคับแก่เด็กที่เกิดในเรือนจำด้วย

มาตรา ๑๐ ให้แพทย์ตรวจอนามัยของผู้ที่ถูกรับตัวเข้าไว้ใหม่

อนึ่ง ให้เจ้าพนักงานเรือนจำตรวจและบันทึกข้อความเกี่ยวแก่ลักษณะแห่งความผิดที่ผู้นั้นได้กระทำความผิด รูปร่าง ความแข็งแรงแห่งร่างกายและความสามารถทางสติปัญญา กับข้อความอื่นๆ ตามข้อบังคับที่อธิบดีได้ตั้งขึ้นไว้

(๒) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๒ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน



เมื่อเจ้าพนักงานเรือนจำร้องขอ ให้เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองผู้มีอำนาจทำการสอบสวนหรือสืบสวนการกระทำผิดอาญาส่งรายงานแสดงประวัติของผู้ต้องขังให้แก่เจ้าพนักงานเรือนจำ

หมวด ๓

การแยกและย้ายผู้ต้องขัง

มาตรา ๑๑ รัฐมนตรีมีอำนาจแยกประเภทหรือชั้นของผู้ต้องขังและวางเงื่อนไขในการย้ายจากประเภทหรือชั้นหนึ่งไปยังอีกประเภทหรือชั้นหนึ่งโดยวิธีเลื่อนชั้นหรือลดชั้นตลอดจนการปฏิบัติต่างๆ สำหรับผู้ต้องขัง

คนต้องขังและคนฝากให้แยกขังไว้ต่างหากจากนักโทษเด็ดขาดเท่าที่จะกระทำได้

มาตรา ๑๒ การย้ายผู้ต้องขังจากเรือนจำหนึ่งไปยังอีกเรือนจำหนึ่งนั้นให้เป็นไปตามคำสั่งของอธิบดี

หมวด ๔

อำนาจและหน้าที่ของเจ้าพนักงานเรือนจำ

มาตรา ๑๓ รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดอำนาจและหน้าที่ของเจ้าพนักงานเรือนจำในส่วนที่เกี่ยวกับการงานและความรับผิดชอบตลอดจนเงื่อนไขที่จะปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่นั้น

มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้ใช้เครื่องพันธนาการแก่ผู้ต้องขัง เว้นแต่

(๑) เป็นบุคคลที่น่าจะทำอันตรายต่อชีวิตหรือร่างกายของตนเองหรือผู้อื่น

(๒) เป็นบุคคลลึกลับจริต หรือจิตไม่สมประกอบอันอาจเป็นภัยอันตรายต่อผู้อื่น

(๓) เป็นบุคคลที่น่าจะพยายามหลบหนีการควบคุม

(๔) เมื่อถูกคุมตัวไปนอกเรือนจำ เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ควบคุมเห็นเป็นการสมควรที่จะต้องใช้เครื่องพันธนาการ

(๕) เมื่อรัฐมนตรีสั่งว่าเป็นการจำเป็นจะต้องใช้เครื่องพันธนาการเนื่องจากสภาพของเรือนจำหรือสภาพการณ์ของท้องถิ่น

ภายใต้บังคับอนุมาตรา (๔) และ (๕) แห่งมาตรานี้ ให้พัศดีเป็นเจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะสั่งให้ใช้เครื่องพันธนาการแก่ผู้ต้องขังและที่จะเพิกถอนคำสั่งนั้น

มาตรา ๑๕ รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดชนิดอาวุธที่เจ้าพนักงานเรือนจำจะพึงใช้ และวางเงื่อนไขในการถือหรือมีอาวุธนั้น ๆ

มาตรา ๑๖ เจ้าพนักงานเรือนจำอาจใช้อาวุธนอกจากอาวุธปืนแก่ผู้ต้องขังได้ในกรณีต่อไปนี้

(๑) เมื่อปรากฏว่าผู้ต้องขังกำลังหลบหนีหรือพยายามจะหลบหนี และไม่มีทางจะป้องกันอย่างอื่นนอกจากใช้อาวุธ

(๒) เมื่อผู้ต้องขังหลายคนก่อความวุ่นวายหรือพยายามใช้กำลังเปิดหรือทำลาย ประตู รั้ว หรือกำแพงเรือนจำ

(๓) เมื่อปรากฏว่าผู้ต้องขังจะใช้กำลังกายทำร้ายเจ้าพนักงานหรือผู้อื่น

มาตรา ๑๗ เจ้าพนักงานเรือนจำอาจใช้อาวุธปืนแก๊ปผู้ต้องขังได้ในกรณีต่อไปนี้

- (๑) ผู้ต้องขังไม่ยอมวางอาวุธ เมื่อเจ้าพนักงานสั่งให้วาง
 - (๒) ผู้ต้องขังที่กำลังหลบหนีไม่ยอมหยุด ในเมื่อเจ้าพนักงานสั่งให้หยุดและไม่มีทางอื่นที่จะจับกุมได้
 - (๓) ผู้ต้องขังตั้งแต่สามคนขึ้นไป ก่อการรุมมวยหรือพยายามใช้กำลังเปิดหรือทำลายประตู รั้ว หรือกำแพงเรือนจำ หรือใช้กำลังกายทำร้ายเจ้าพนักงานหรือผู้อื่น และไม่ยอมหยุด ในเมื่อเจ้าพนักงานสั่งให้หยุด
- ถ้ามีเจ้าพนักงานเรือนจำผู้มีอำนาจเหนือตนอยู่ในที่นั้นด้วย จะใช้อาวุธปืนได้ก็ต่อเมื่อได้รับคำสั่งจากเจ้าพนักงานผู้นั้นแล้วเท่านั้น

มาตรา ๑๘ ในกรณีเหตุฉุกเฉินอันอาจเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ต้องขัง ถ้าเจ้าพนักงาน เรือนจำไม่สามารถจะย้ายผู้ต้องขังไปควบคุมไว้ ณ ที่อื่นได้ทันทั่วทั้งที่ จะปล่อยผู้ต้องขังไปชั่วคราวก็ได้ แต่ผู้ต้องขังที่ถูกปล่อยไปนั้นต้องกลับมาเรือนจำ หรือรายงานตนยังสถานี่ตำรวจ หรือที่ว่าการอำเภอภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับตั้งแต่วันที่ปล่อยไป และปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่นั้นๆ ถ้าผู้ต้องขังที่ปล่อยไปพลละเลย ไม่ปฏิบัติตามดังกล่าวนี้ ให้ถือว่ามีความผิดฐานหลบหนีการควบคุม เว้นแต่จะมีข้อแก้ตัวอันควร

มาตรา ๑๙ ในการจับกุมผู้หลบหนีภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับตั้งแต่วันที่หนีไป เจ้าพนักงานเรือนจำอาจใช้อำนาจตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕ ถึง ๑๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม เมื่อสิ้นกำหนดเวลานี้แล้ว จะใช้อำนาจเช่นนั้นต่อไปไม่ได้ แต่ทั้งนี้ไม่เป็นการตัดอำนาจของเจ้าพนักงานเรือนจำในอันที่จะจัดการจับกุมผู้หลบหนีโดยประการอื่น

มาตรา ๒๐ ถ้าผู้ต้องขังได้รับบาดเจ็บสาหัส หรือถึงตาย ในขณะที่ช่วยเหลือเจ้าพนักงานเรือนจำทำการตามหน้าที่ดังกล่าวไว้ในหมวดนี้ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๑ เจ้าพนักงานเรือนจำผู้ใช้อำนาจที่ได้ให้ไว้ในหมวดนี้โดยสุจริต และตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ ไม่ต้องรับผิดชอบทางแพ่งหรืออาญาในผลแห่งการกระทำของตน

หมวด ๕ การทำงาน

มาตรา ๒๒ นักโทษเด็ดขาดต้องทำงานตามคำสั่งของเจ้าพนักงานเรือนจำ

มาตรา ๒๒ ทวิ^(๓) ในกรณีที่เจ้าพนักงานเรือนจำสั่งให้นักโทษเด็ดขาดออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ ให้อธิบดีแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งไม่น้อยกว่าสามคนเป็นผู้พิจารณาคัดเลือกนักโทษเด็ดขาดซึ่งเหลือโทษจำคุกไม่เกินสองปี เพื่อทำงานสาธารณะตามมาตรานี้

นักโทษเด็ดขาดซึ่งต้องโทษในลักษณะความผิดดังต่อไปนี้ไม่อยู่ในข่ายได้รับการพิจารณาคัดเลือกตามวรรคหนึ่ง

- (๑) ความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท และผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
- (๒) ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายในราชอาณาจักร
- (๓) ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายนอกราชอาณาจักร
- (๔) ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

^(๓) มาตรา ๒๒ ทวิ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๓ มาตรา ๓



ลักษณะของงานสาธารณะ การแต่งตั้งกรรมการ การส่งและการดส่งนักโทษเด็ดขาดออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๓ คนต้องขังและคนฝากต้องทำงานแต่เฉพาะที่เกี่ยวกับความสะอาดหรือนามัยของตนหรือการสุขาภิบาลในส่วนใดส่วนหนึ่งแห่งเรือนจำ

คนต้องขังระหว่างอุทธรณ์หรือฎีกาอาจต้องทำงานเพื่อยังการบำรุงรักษาเรือนจำให้ดียิ่งขึ้น

ผู้ต้องขังคนใดสมัครเข้าทำงานอย่างอื่น ก็อาจอนุญาตให้ทำได้

มาตรา ๒๔ การงานที่ผู้ต้องขังได้ทำไปแล้วนั้นอาจคำนวณเป็นราคาเงินตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ ผู้ต้องขังไม่มีสิทธิจะได้ค่าจ้าง แต่กฎกระทรวงที่กล่าวไว้ในมาตราก่อนอาจกำหนดให้แบ่งรายได้อันเกิดจากการงานของผู้ต้องขังโดยหักค่าใช้จ่ายออกเสียก่อนให้เป็นรางวัลแก่ผู้ต้องขังและเจ้าพนักงานเรือนจำ

มาตรา ๒๖ ถ้าผู้ต้องขังได้รับบาดเจ็บสาหัส หรือถึงตาย ในขณะที่ทำการตามหน้าที่อันอาจเป็นอันตรายต่อความปลอดภัย หรือชีวิตของผู้ต้องขังดังระบุไว้ในกฎกระทรวง ก็ให้ได้รับรางวัลเป็นจำนวนตามแต่เจ้ากระทรวงจะวินิจฉัยโดยพิเคราะห์ถึงพฤติการณ์แห่งกรณี รางวัลเช่นว่านี้ถ้าผู้ต้องขังตายให้จ่ายแก่ผู้รับมรดก

หมวด ๖

การศึกษาและการอบรม

มาตรา ๒๗ อธิบดีมีอำนาจออกข้อบังคับว่าด้วยการศึกษาและการอบรมผู้ต้องขัง

มาตรา ๒๘ บรรดาเครื่องอุปกรณ์ในการศึกษาและการอบรม เช่น เครื่องมือ เครื่องใช้ สมุดหนังสือนั้น รัฐบาลจะเป็นผู้จัดทำให้ แต่ผู้ต้องขังจะนำของตนเองมาใช้ก็ได้เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว

หมวด ๗

อนามัยและสุขาภิบาล

มาตรา ๒๙ ให้ผู้ต้องขังที่ป่วยเจ็บหรือเป็นหญิงมีครรภ์ได้รับการรักษาพยาบาลตามควร

มาตรา ๓๐ เมื่อแพทย์ผู้ควบคุมการอนามัยของผู้ต้องขังยื่นรายงานแสดงความเห็นว่าผู้ต้องขังคนใดป่วยเจ็บและถ้าคงรักษาพยาบาลอยู่ในเรือนจำจะไม่ทุเลาดีขึ้น อธิบดีจะอนุญาตให้ผู้ต้องขังคนนั้นไปรักษาตัวในสถานที่อื่นใดนอกเรือนจำโดยมีเงื่อนไขอย่างใดแล้วแต่จะเห็นสมควรก็ได้

ในกรณีดังกล่าวมาในวรรคก่อน มิให้ถือว่าผู้ต้องขังนั้นพ้นจากการคุมขัง และถ้าผู้ต้องขังไปเสียจากสถานที่ซึ่งได้รับอนุญาตให้ไปอยู่รักษาตัว ให้ถือว่ามีความผิดฐานหลบหนีการควบคุม

หมวด ๘

วินัย

มาตรา ๓๑ ผู้ต้องขังจะต้องปฏิบัติตามระเบียบและข้อบังคับของเรือนจำ

มาตรา ๓๒ นักโทษเด็ดขาดคนใดแสดงให้เห็นความประพฤติดี มีความอดสาเห ความก้าวหน้าในการศึกษาและการทำงานเกิดผลดี หรือทำความชอบแก่ราชการเป็นพิเศษ อาจได้รับประโยชน์อย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ความสะดวกในเรือนจำตามที่อธิบดีกำหนดไว้ในข้อบังคับ

(๒) เลื่อนชั้น

(๓) ตั้งให้มีตำแหน่งหน้าที่ช่วยเหลือเจ้าพนักงานเรือนจำ

(๔) ลาไม่เกินส่วนในคราวหนึ่ง โดยไม่รวมเวลาที่ต้องใช้ในการเดินทางเข้าด้วย เมื่อมีความจำเป็นเห็นประจักษ์เกี่ยวกับกิจธุระสำคัญหรือกิจการในครอบครัว แต่ห้ามมิให้ออกไปนอกราชอาณาจักรสยาม และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีได้กำหนดไว้ ระยะเวลาที่อนุญาตให้ลานั้นมิให้หักออกจากการคำนวณกำหนดโทษ

(๕) พักการลงโทษภายใต้บังคับเงื่อนไขตามที่รัฐมนตรีกำหนดไว้ แต่การพักลงโทษนี้จะพึงกระทำได้อต่อเมื่อนักโทษเด็ดขาดได้รับโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของกำหนดโทษตามหมายศาลในขณะนั้นหรือไม่ไม่น้อยกว่าสิบปีในกรณีที่ต้องโทษจำคุกตลอดชีวิตและระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้นให้กำหนดไม่น้อยกว่าหนึ่งปีแต่ไม่เกินกว่ากำหนดโทษที่ยังเหลืออยู่

(๖) ลดวันต้องโทษจำคุกให้เดือนละไม่เกินห้าวันตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่การลดวันต้องโทษจำคุกจะพึงกระทำได้อต่อเมื่อนักโทษเด็ดขาดได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดมาแล้วไม่น้อยกว่าหกเดือนหรือไม่ไม่น้อยกว่าสิบปีในกรณีที่ต้องโทษจำคุกตลอดชีวิตที่มีการเปลี่ยนโทษจำคุกตลอดชีวิตเป็นโทษจำคุกมีกำหนดเวลา

(๗) ในการลดวันต้องโทษตาม (๖) ให้มีคณะกรรมการประกอบด้วยผู้แทนของกรมราชทัณฑ์ กรมตำรวจ กรมอัยการ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ และจิตแพทย์จากกรมการแพทย์เป็นผู้พิจารณา โดยมติเสียงส่วนมาก

(๘) นักโทษเด็ดขาดที่ส่งออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำตามมาตรา ๒๒ ทวิ ให้ได้ลดวันต้องโทษจำคุกลงอีกไม่เกินจำนวนวันที่ทำงานสาธารณะนั้นและอาจได้รับรางวัลด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๓ ให้ผู้ต้องขังได้รับการเยี่ยมเยียนหรือติดต่อกับบุคคลภายนอกโดยเฉพาะอย่างยิ่งจากทนายตามความที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ทั้งนี้ ภายใต้ข้อบังคับที่อธิบดีวางไว้

มาตรา ๓๔ ภายใต้บังคับบทบัญญัติในภาค ๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยอภัยโทษเปลี่ยนโทษหนักเป็นเบา และลดโทษ ผู้ต้องขังยังมีสิทธิในอันที่จะยื่นคำร้องทุกข์ หรือเรื่องราวใดๆ ต่อเจ้าหน้าที่เรือนจำ อธิบดี รัฐมนตรี หรือทูลเกล้าฯ ถวายฎีกาต่อพระมหากษัตริย์ได้ ตามที่รัฐมนตรีกำหนดไว้

(๑) มาตรา ๓๒ (๖) เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๐ มาตรา ๓

(๕) มาตรา ๓๒ (๗) เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๐ มาตรา ๓

(๖) มาตรา ๓๒ (๘) เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๓ มาตรา ๔



มาตรา ๓๕ เมื่อผู้ต้องขังคนใดกระทำความผิดวินัย ให้เจ้าพนักงานเรือนจำผู้มีหน้าที่พิจารณาโดยถ่องแท้ แล้วลงโทษสถานหนึ่งสถานใด หรือหลายสถาน ดังต่อไปนี้

(๑) ภาคทัณฑ์

(๒) งดการเลื่อนชั้นโดยมีกำหนดเวลา

(๓) ลดชั้น

(๔) ตัดการอนุญาตให้ได้รับการเยี่ยมเยียนหรือติดต่อไม่เกินสามเดือน เว้นไว้แต่ในกรณีที่ระบุไว้ใน

มาตรา ๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(๕) ลดหรืองดประโยชน์และรางวัลทั้งหมดหรือแต่บางส่วนบางอย่าง

(๖) ขังเดี่ยวไม่เกินสามเดือน

(๗) ขังห้องมืดไม่มีเครื่องหลั่นนอนไม่เกินสองวันในสัปดาห์หนึ่ง โดยความเห็นชอบของแพทย์

(๘) เขียนคราวหนึ่งไม่เกินยี่สิบที ในความควบคุมของแพทย์ แต่ห้ามเขียนคราวต่อไป เว้นแต่ จะล่วงพ้นเวลาสามสิบวันจากวันเขียนคราวที่แล้ว ถ้าผู้ต้องขังเป็นหญิงห้ามเขียน

(๙) ตัดจำนวนวันที่ได้รับการลดวันต้องโทษจำคุกตามมาตรา ๓๒ (๖)

ในกรณีและเงื่อนไขอย่างใดจะลงโทษดังระบุไว้ข้างต้นให้กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๖ ถ้าปรากฏว่าผู้ต้องขังที่ได้รับโทษดังกล่าวมาในมาตราก่อนหน้านี้ป่วยเจ็บ หรือมีเหตุอันควร อย่างอื่นใดซึ่งจะต้องยกขึ้นพิจารณา จะงดการลงโทษนั้นไว้ก่อนก็ได้

อนึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่อาจเพิกถอนการลงโทษอย่างใด ๆ เสียได้เมื่อมีเหตุสมควร แต่ต้องได้รับอนุญาตจากผู้บัญชาการเรือนจำ

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่ผู้ต้องขังได้กระทำความผิดอาญาขึ้นภายในเรือนจำ และความผิดนั้นเป็นเพียง ลหุโทษ หรือความผิดต่อมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ก็ดี ความผิดฐานประทุษร้ายแก่ทรัพย์สินของ เรือนจำก็ดี ฐานพยายามจะหลบหนีก็ดี แทนที่จะนำเรื่องขึ้นเสนอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อดำเนินการสอบสวน หรือฟ้องร้องตามกฎหมาย ให้ผู้บัญชาการเรือนจำมีอำนาจวินิจฉัยลงโทษฐานผิดวินัยตามมาตรา ๓๕ แห่ง พระราชบัญญัตินี้ได้

ข้อความตามมาตรา ๓๖ ไม่ตัดสิทธิของเอกชนที่จะเป็นโจทก์ยื่นฟ้องคดีอาญาหรือคดีแพ่งดังบัญญัติไว้ใน ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมวด ๙

ทรัพย์สินของผู้ต้องขัง

มาตรา ๓๘ ให้กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่า ทรัพย์สินชนิดใดผู้ต้องขังอาจ หรือไม่อาจนำเข้ามา หรือ เก็บรักษาไว้ในเรือนจำ กับทั้งการเก็บรักษาให้ความปลอดภัยและคืนทรัพย์สินนั้น ๆ

มาตรา ๓๙ ทรัพย์สินซึ่งผู้ต้องขังนำเข้ามาหรือเก็บรักษาไว้ในเรือนจำโดยมิได้รับอนุญาตเพื่อการนั้น โดยชอบจากเจ้าพนักงานเรือนจำ ถ้าเป็นสิ่งของต้องห้ามตามมาตรา ๖๐ ให้ริบเป็นของแผ่นดิน ถ้าเป็นสิ่ง มีสภาพเป็นของสละเสียได้ หรือเป็นของอันตรายหรือโสโครก ให้เจ้าพนักงานเรือนจำทำลายเสีย

(๙) มาตรา ๓๕ (๙) เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๐ มาตรา ๔



สิ่งของอันจะเก็บรักษาไว้ในเรือนจำไม่ได้เนื่องจากขนาด น้ำหนัก หรือสภาพ และผู้ต้องขังไม่สามารถจะฝากไว้แก่บุคคลภายนอกได้นั้น อาจทำลายหรือขายทอดตลาดเสียได้ เงินที่ขายได้นั้นให้เก็บไว้ให้แก่ผู้ต้องขัง

มาตรา ๔๐ ทรัพย์สินของผู้ต้องขังที่ตกค้างอยู่ในเรือนจำ ให้รับเป็นของแผ่นดินเสีย ในกรณี ดังต่อไปนี้

๑. ผู้ต้องขังหลบหนีพ้นกำหนดหนึ่งปี นับจากวันหลบหนี
๒. ผู้ต้องขังถูกปล่อยตัวแล้วไม่รับทรัพย์สินหรือรางวัลของตนไปภายในกำหนดสามเดือนนับจากวันปล่อยตัว

หมวด ๑๐

การปล่อยและพักการลงโทษ

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่ผู้ต้องขังถึงกำหนดปล่อยป่วยหนัก ไม่สามารถไปจากเรือนจำได้ และขออนุญาตอยู่รักษาตัวในเรือนจำต่อไป ให้ผู้บัญชาการเรือนจำใช้ดุลยพินิจอนุญาตตามคำขอนั้นได้ แต่ทั้งนี้ต้องรายงานให้อธิบดีทราบ

มาตรา ๔๒ นักโทษเด็ดขาดที่ถูกปล่อยพ้นโทษไปนั้นมียกเว้นโทษสำคัญในการปล่อย

มาตรา ๔๓^(๔) นักโทษเด็ดขาดซึ่งได้รับการพักการลงโทษตามมาตรา ๓๒ (๕) หรือนักโทษเด็ดขาดซึ่งได้ลดวันต้องโทษจำคุกตามมาตรา ๓๒ (๖) หรือ (๘) และถูกปล่อยตัวไปก่อนครบกำหนดโทษตามหมายศาลในขณะนั้น ต้องปฏิบัติตนโดยเคร่งครัดตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้สำหรับความประพฤติของตน ถ้าไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อหนึ่งข้อใด นักโทษเด็ดขาดผู้นั้นอาจถูกจับมาอีกโดยมีต้องมีหมายจับหรือหมายจำคุกและนำกลับเข้าจำคุกต่อไปตามกำหนดโทษที่ยังเหลืออยู่ และให้ผู้มีอำนาจสั่งการพักการลงโทษตามมาตรา ๓๒ (๕) หรือการลดวันต้องโทษจำคุกตามมาตรา ๓๒ (๖) หรือ (๘) สั่งถอนการพักการลงโทษหรือถอนการลดวันต้องโทษจำคุกที่ยังเหลืออยู่ และจะลงโทษทางวินัยอีกด้วยก็ได้

หมวด ๑๑

การตรวจเรือนจำ

มาตรา ๔๔ รัฐมนตรีมีอำนาจตั้งคณะกรรมการเรือนจำและกำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการในการตรวจพิจารณากิจการของเรือนจำและให้คำแนะนำแก่เจ้าพนักงานเรือนจำ

คณะกรรมการนี้มีจำนวนไม่เกินห้าราย ซึ่งจะได้แต่งตั้งจาก

- (๑) ข้าราชการตุลาการสังกัดกระทรวงยุติธรรม
- (๒) ข้าราชการสังกัดกระทรวงธรรมการ
- (๓) ข้าราชการสังกัดกระทรวงเกษตรธิการ
- (๔) ข้าราชการสังกัดกระทรวงการคลัง
- (๕) ข้าราชการสังกัดกระทรวงการต่างประเทศ

^(๔) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๓ มาตรา ๕ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน



- (๖) เจ้าพนักงานแพทย์
- (๗) เจ้าพนักงานอัยการ และ
- (๘) ข้าราชการหรือบุคคลอื่น ตามแต่รัฐมนตรีจะเห็นสมควร

หมวด ๑๒ ความผิดเกี่ยวกับเรือจำ

มาตรา ๔๕ ผู้ใดเข้าไปในเรือจำโดยมิได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ดี หรือบังอาจรับจากหรือส่งมอบแก่ผู้ต้องขัง นำเข้ามาหรือเอาออกไปจากเรือจำซึ่งเงินหรือสิ่งของต้องห้ามโดยทางใดๆ อันฝ่าฝืนระเบียบหรือข้อบังคับของเรือจำก็ดี ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

ถ้าผู้กระทำความผิดเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรือจำ หรือกรมราชทัณฑ์ให้เพิ่มโทษเป็นทวีคูณเงินและสิ่งของต้องห้ามที่นำเข้ามาในเรือจำโดยฝ่าฝืนบทมาตรานี้ให้ริบเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๔๖ บุคคลใดได้รับมอบหมายโดยข้อสัญญาให้กระทำการงานของเรือจำและได้รับผู้ต้องขังไว้ในความควบคุมเพื่อทำการงานนั้น กระทำให้ผู้ต้องขังหลบหนีไปโดยเจตนาหรือประมาท ให้ถือว่ามีความผิดตามมาตรา ๑๖๘ และ ๑๖๙ แห่งกฎหมายลักษณะอาญา แล้วแต่กรณี

ลักษณะ ๒ ทัณฑ์นิคม

มาตรา ๔๗ รัฐมนตรีมีอำนาจตั้งทัณฑ์นิคม เพื่อควบคุมและดำเนินการฝึกอบรมนักโทษเด็ดขาดในชั้นถัดจากเรือนจำต่อไป และมีอำนาจที่จะยุบเลิกทัณฑ์นิคมนั้น

การตั้งและยุบเลิกทัณฑ์นิคมให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในการประกาศตั้งให้กำหนดเขตของทัณฑ์นิคมไว้โดยชัดเจน

มาตรา ๔๘ นักโทษเด็ดขาดคนใดมีคุณสมบัติดังจะกล่าวต่อไปนี้ อาจถูกส่งไปอยู่ทัณฑ์นิคม

- (๑) เป็นผู้ประพฤติดี
- (๒) มีความอดุสาหะ
- (๓) มีความสามารถโดยแสดงให้เห็นผลดีในการศึกษาและการงาน

นักโทษเด็ดขาดเช่นนี้ต้องรับโทษในเรือนจำมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของกำหนดโทษ แต่โทษที่เหลือต้องไม่น้อยกว่า ๒ ปี หรือถ้าเป็นโทษจำคุกตลอดชีวิตต้องรับโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปี

มาตรา ๔๙ นักโทษพิเศษอาจได้รับอนุญาตให้นำสามี ภรรยา ญาติสืบสายโลหิตโดยทางตรงลงมา หรือตรงขึ้นไป ไปอยู่ร่วมด้วยก็ได้

บุคคลดังกล่าวมาในวรรคก่อน เมื่อขณะอยู่ในทัณฑ์นิคมต้องปฏิบัติตามระเบียบและข้อบังคับของทัณฑ์นิคมนั้นๆ



มาตรา ๕๐ นักโทษพิเศษอาจได้รับอนุญาตให้หาประโยชน์บนที่ดินแปลงใดแปลงหนึ่งซึ่งได้จัดไว้เพื่อการนั้นเป็นการชั่วคราวโดยเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่เห็นสมควร และอาจได้รับเครื่องมือเครื่องใช้ และเครื่องอุปโภคอย่างอื่นตามที่เห็นว่าจำเป็น เพื่อทำการเพาะปลูกบนที่ดินนั้น

มาตรา ๕๑ ครอบครัวของนักโทษพิเศษนั้นอาจได้รับเครื่องนุ่งห่มและเครื่องยังชีพอย่างอื่นที่จำเป็น มีปริมาณโดยควร

มาตรา ๕๒ ค่าเครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องอุปโภคอย่างอื่นตามมาตรา ๕๐ กับค่าเครื่องนุ่งห่มและเครื่องยังชีพตามมาตรา ๕๑ ให้หักใช้จากผลประโยชน์ที่นักโทษพิเศษหรือครอบครัวของนักโทษผู้นั้นทำได้จากการทำงานในทัณฑนิคม

มาตรา ๕๓ นักโทษพิเศษอาจได้รับแบ่งส่วนจากราคาขายพืชผลที่ตนได้เพาะปลูกหรือประกอบขึ้น โดยหักค่าธรรมเนียม หรือกระทำขึ้นด้วยประการอื่น

มาตรา ๕๔ นักโทษพิเศษผู้ได้กระทำหน้าที่พิเศษที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงอาจได้รับเบี้ยเลี้ยงรายเดือนเป็นรางวัลตามจำนวนซึ่งรัฐมนตรีจะกำหนดให้

มาตรา ๕๕ ทัณฑนิคมใดดำเนินไปถึงขนาดที่ควรยกเป็นนิติบุคคล ให้ตั้งขึ้นเป็นคณาภิบาลโดยประกาศพระราชกฤษฎีกาและให้มีสภาพเป็นทบวงการเมือง

องค์การ ข้อบังคับ และการยุบเลิกคณาภิบาลให้ตราออกเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๕๖ ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติในลักษณะนี้ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยเรือนจำมาใช้บังคับแก่ทัณฑนิคมและคณาภิบาลด้วยโดยอนุโลม แต่ให้นักโทษพิเศษได้รับความยกเว้นไม่ต้องรับโทษดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๓๕ อนุมาตรา (๗) และ (๘)

มาตรา ๕๗ นักโทษพิเศษกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจะส่งตัวไปยังเรือนจำก็ได้

ลักษณะ ๓

การรักษาพระราชบัญญัติ

มาตรา ๕๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พ.อ. พลพลพยุหเสนา

นายกรัฐมนตรี



พระราชบัญญัติ

ให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำความผิด

บางอย่างทางทะเล พ.ศ. ๒๕๙๐

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
คณะอภิรัฐมนตรี ในหน้าที่คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

รังสิต กรมขุนชัยนาทนเรนทร

อลงกฎ

ธานินวิต

มานวราชเสวี

อดุลเดชจรัส

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๙๐

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรจัดให้การปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการลักลอบนำข้าวและสินค้าอื่น
บางอย่างออกทางทะเลได้ผลดียิ่งขึ้น

พระมหากษัตริย์โดยความเห็นชอบของรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำความ
ผิดบางอย่างทางทะเล พ.ศ. ๒๕๙๐”

(๑) มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ คำว่า “เจ้าหน้าที่ทหารเรือ” หมายความว่าถึงนายทหารเรือ ประจําการ
ชั้นสัญญาบัตรซึ่งดำรงตำแหน่งผู้บังคับการเรือ ผู้บังคับหมู่เรือ ผู้บังคับหมวดเรือ ผู้บังคับกองเรือรวมทั้งตำแหน่ง
อื่นที่ผู้บัญชาการทหารเรือได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้เทียบเท่ากับตำแหน่งที่กล่าวแล้ว และนายทหาร
เรือประจําการชั้นสัญญาบัตรที่ผู้บัญชาการทหารเรือได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแต่งตั้งขึ้นโดยเฉพาะ

(๒) มาตรา ๔ เมื่อปรากฏว่ามีการกระทำความผิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการนำข้าวหรือ
สินค้าอื่นหรือยาเสพติดออกนอกหรือเข้ามาในราชอาณาจักร หรือการที่คนต่างด้าวเข้ามาหรือนำคนต่างด้าว
เข้ามาในราชอาณาจักร ทั้งนี้ โดยทางทะเล ทางล่าน้ำซึ่งติดต่อกับต่างประเทศ หรือทางล่าน้ำซึ่งออกไปสู่ทะเลได้

(๑) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๖๔ ตอนที่ ๖๑ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๙๐ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

(๒) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำความผิดบางอย่างทางทะเล พ.ศ. ๒๕๙๐
(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๓ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอน ๒๔๐
ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๓๔

หรือทำการประมงทางทะเลอันเป็นความผิดต่อกฎหมายว่าด้วยการสำรวจและห้ามกักกันข้าว กฎหมายว่าด้วยการควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภคและของอื่นๆ ในภาวะคับขัน กฎหมายว่าด้วยการส่งออกนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า กฎหมายว่าด้วยแร่ กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด กฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง หรือกฎหมายเกี่ยวกับการประมง ให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจสืบสวนและสอบสวนได้ และมีอำนาจทำการหรือสั่งให้ทำการเฉพาะหน้าที่จำเป็นดังต่อไปนี้

- (๑) ตรวจ ค้น และบังคับผู้ควบคุมเรือและคนประจำเรือให้เรือหรือขนส่งสิ่งของในเรือเพื่อการตรวจค้น
- (๒) จับเรือ และบังคับผู้ควบคุมเรือและคนประจำเรือให้พวงเรือ หรือให้ทำการอื่นเพื่อให้เรื่อนั้นไปยังที่ซึ่งสะดวกแก่การตรวจค้น การสอบสวน หรือการดำเนินคดี
- (๓) ยึดเรือที่จับไว้จนกว่าจะมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหา หรือจนกว่าศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่นในกรณีที่ฟ้องผู้ต้องหา
- (๔) จับและควบคุมผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดไว้ได้ไม่เกินเจ็ดวัน เมื่อพ้นกำหนดต้องปล่อยหรือส่งตัวให้พนักงานสอบสวนพร้อมด้วยสำนวนการสอบสวนเท่าที่ทำได้

มาตรา ๕ เพื่อปฏิบัติการตามความในมาตรา ๔ ให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจสั่งและบังคับให้ผู้ควบคุมเรือและคนประจำเรือที่ใช้หรือสงสัยว่าใช้ในการกระทำความผิดหรือที่ความผิดเกิดขึ้นหรือสงสัยว่าเกิดขึ้นหยุดเรือหรือนำเรือไปยังที่ใดที่หนึ่ง ถ้าไม่ปฏิบัติตามก็ให้มีอำนาจดำเนินการใดๆ เพื่อบังคับให้ปฏิบัติตามหรือเพื่อนำเรือไปหรือเพื่อป้องกันการหลบหนี

การสั่งหรือบังคับให้หยุดเรือหรือให้นำเรือไปยังที่ใดที่หนึ่งตามความในวรรคก่อน อาจทำโดยใช้อำนาจสัตยาบันอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างก็ได้ แต่อำนาจสัตยาบันที่จะใช้นั้น ผู้บัญชาการทหารเรือต้องประกาศกำหนดไว้ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖ นอกจากอำนาจที่ให้ไว้ตามมาตรา ๔ ให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๗ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ทหารเรือทำการสอบสวนตามมาตรา ๔ ให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจและหน้าที่เช่นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๘ การแย้งคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ทหารเรือเป็นผู้ส่งสำนวนและมีความเห็นควรสั่งฟ้องไปยังพนักงานอัยการนั้น ให้ผู้บัญชาการทหารเรือเป็นผู้ใช้อำนาจของอธิบดีกรมตำรวจหรือข้าหลวงประจำจังหวัดแล้วแต่กรณี

มาตรา ๙ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ทหารเรือส่งตัวผู้ต้องหาให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป มิให้ถือว่าการควบคุมตัวผู้ต้องหาซึ่งได้กระทำมาก่อนที่พนักงานสอบสวนได้รับตัวผู้ต้องหานั้น เป็นการควบคุมของพนักงานสอบสวน

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

คง อภัยวงศ์

นายกรัฐมนตรี



พระราชบัญญัติ

ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา

พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่อง ทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นเกล้าสิบวันนับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศอื่นในส่วนที่บัญญัติไว้แล้ว ในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ความช่วยเหลือ” หมายความว่า ความช่วยเหลือในเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินการสืบสวน สอบสวน ฟ้องคดี วิทยุพยาน และการดำเนินการอื่นๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับคดีอาญา

“ประเทศผู้ร้องขอ” หมายความว่า ประเทศที่ร้องขอความช่วยเหลือจากประเทศผู้รับคำร้องขอ

“ประเทศผู้รับคำร้องขอ” หมายความว่า ประเทศที่ได้รับการขอความช่วยเหลือจากประเทศผู้ร้องขอ

“ผู้ประสานงานกลาง” หมายความว่า ผู้ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ประสานงานในการให้ความช่วยเหลือแก่ ต่างประเทศ หรือขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศตามพระราชบัญญัตินี้

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๔๐ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๓๕



“เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศตามคำร้องขอความช่วยเหลือที่ผู้ประสานงานกลางส่งให้ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

ผู้ประสานงานกลาง

มาตรา ๖ ให้อัยการสูงสุดหรือผู้ซึ่งอัยการสูงสุดมอบหมายเป็นผู้ประสานงานกลาง

มาตรา ๗ ผู้ประสานงานกลางมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากประเทศผู้ร้องขอและส่งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ
- (๒) รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานของรัฐบาลไทยและส่งให้ประเทศผู้รับคำร้องขอ
- (๓) พิจารณาและวินิจฉัยว่าควรจะให้หรือขอความช่วยเหลือหรือไม่
- (๔) ติดตามและเร่งรัดการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศเสร็จสิ้นโดยเร็ว

(๕) ออกระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) ดำเนินการอย่างอื่นเพื่อให้การให้หรือการขอความช่วยเหลือตามพระราชบัญญัตินี้บรรลุผล

มาตรา ๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นไม่เกินสี่คน ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ และให้ข้าราชการอัยการคนหนึ่งตามที่คณะกรรมการแต่งตั้งเป็นเลขานุการ เพื่อให้ความเห็นประกอบการพิจารณาและวินิจฉัยของผู้ประสานงานกลางในการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศและการขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศที่อาจมีผลกระทบกระเทือนอธิปไตยความมั่นคง ประโยชน์สาธารณะที่สำคัญ หรือความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือเกี่ยวเนื่องกับความผิดทางการเมือง หรือความผิดทางทหาร

เมื่อมีการขอความช่วยเหลือตามมาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๓๖ และผู้ประสานงานกลางได้ดำเนินการตามมาตรา ๑๑ แล้ว ให้ผู้ประสานงานกลางส่งเรื่องดังกล่าวให้คณะกรรมการโดยทันทีเพื่อพิจารณาให้ความเห็น เว้นแต่คณะกรรมการจะมีมติกำหนดแนวปฏิบัติไว้เป็นอย่างอื่น

ในกรณีที่คณะกรรมการมีความเห็นไม่ตรงกับคำวินิจฉัยของผู้ประสานงานกลาง ให้ผู้ประสานงานกลางเสนอความเห็นและคำวินิจฉัยดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรี เพื่อประกอบการพิจารณาสั่งการตามมาตรา ๑๑ วรรคห้า หรือมาตรา ๓๘ วรรคสอง แล้วแต่กรณี



หมวด ๒

การให้ความช่วยเหลือและการขอความช่วยเหลือ

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

มาตรา ๙ การให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ประเทศไทยอาจให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศผู้ร้องขอได้แม้ว่าไม่มีสนธิสัญญาว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญาระหว่างกัน แต่ประเทศผู้ร้องขอต้องแสดงว่าจะให้ความช่วยเหลือ ในทำนองเดียวกันเมื่อประเทศไทยร้องขอ

(๒) การกระทำซึ่งเป็นมูลกรณีของความช่วยเหลือนั้นเป็นความผิดที่มีโทษฐานใดฐานหนึ่งตามกฎหมายไทย เว้นแต่เป็นกรณีที่ประเทศไทยกับประเทศผู้ร้องขอมีสนธิสัญญาว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญาต่อกันและข้อความในสนธิสัญญาระบุไว้เป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ ความช่วยเหลื่อดังกล่าวต้องเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

(๓) ประเทศไทยอาจปฏิเสธคำร้องขอความช่วยเหลือ หากคำร้องขอนั้นกระทบกระเทือนอธิปไตย ความมั่นคง หรือสาธารณประโยชน์ที่สำคัญอื่นๆ ของประเทศไทย หรือเกี่ยวเนื่องกับความผิดทางการเมือง

(๔) การให้ความช่วยเหลือต้องไม่เกี่ยวเนื่องกับความผิดทางทหาร

มาตรา ๑๐ ประเทศที่มีสนธิสัญญาว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญากับประเทศไทย หากประสงค์จะขอความช่วยเหลือตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้จากประเทศไทย ให้ทำคำร้องขอความช่วยเหลือส่งไปยังผู้ประสานงานกลาง แต่สำหรับประเทศที่ไม่มีสนธิสัญญาดังกล่าวกับประเทศไทยให้ส่งคำร้องขอโดยวิธีการทูต

คำร้องขอความช่วยเหลือให้ทำตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด

มาตรา ๑๑ เมื่อได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ให้ผู้ประสานงานกลางพิจารณา และวินิจฉัยว่า คำร้องขอนั้นอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะให้ความช่วยเหลือตามพระราชบัญญัตินี้ได้หรือไม่ และได้ดำเนินการตามขั้นตอนและมีเอกสารหลักฐานถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

ถ้าคำร้องขอนั้นอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะให้ความช่วยเหลือได้ และได้ดำเนินการตามขั้นตอนและมีเอกสารหลักฐานถูกต้องครบถ้วน ให้ผู้ประสานงานกลางส่งคำร้องขอนั้นให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการต่อไป

ถ้าคำร้องขอนั้นไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะให้ความช่วยเหลือได้ หรืออาจให้ความช่วยเหลือได้ภายใต้เงื่อนไขที่จำเป็นบางประการ หรือมิได้ดำเนินการตามขั้นตอนหรือมีเอกสารหลักฐานไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือพร้อมด้วยเหตุผล หรือแจ้งเงื่อนไขที่จำเป็นหรือเหตุขัดข้องให้ประเทศผู้ร้องขอทราบ



ถ้าผู้ประสานงานกลางเห็นว่าการดำเนินการตามคำร้องขอนั้นจะเป็นการแทรกแซงการสืบสวน การสอบสวน การฟ้องคดี หรือการดำเนินการอื่นๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับคดีอาญา ซึ่งกำลังดำเนินอยู่ในประเทศไทย ผู้ประสานงานกลางจะเลื่อนการดำเนินการตามคำร้องขอนั้นหรือดำเนินการตามคำร้องขอนั้นโดยกำหนดเงื่อนไขที่จำเป็นก็ได้ แล้วแจ้งให้ประเทศผู้ร้องขอทราบ

คำวินิจฉัยของผู้ประสานงานกลางเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือให้ถือเป็นยุติ เว้นแต่นายกรัฐมนตรีจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๒ ให้ผู้ประสานงานกลางส่งคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดังนี้

(๑) คำร้องขอให้สอบปากคำพยาน จัดหาให้ซึ่งเอกสารหรือสิ่งของอันเป็นพยานหลักฐานซึ่งเป็นการดำเนินการนอกศาล คำร้องขอให้จัดส่งเอกสาร คำร้องขอให้ค้น คำร้องขอให้ยึดเอกสารหรือสิ่งของ และคำร้องขอให้สืบหาบุคคล ให้ส่งอธิบดีกรมตำรวจดำเนินการ

(๒) คำร้องขอให้สืบพยานบุคคล พยานเอกสาร หรือพยานวัตถุ ซึ่งเป็นการดำเนินการในศาล และคำร้องขอให้ดำเนินการรับหรือยึดทรัพย์สิน ให้ส่งอัยการพิเศษฝ่ายคดีดำเนินการ

(๓) คำร้องขอให้โอนหรือรับโอนบุคคลที่ถูกคุมขังเพื่อสืบพยานบุคคลให้ส่งอธิบดีกรมราชทัณฑ์ดำเนินการ

(๔) คำร้องขอให้เริ่มกระบวนการคดีทางอาญา ให้ส่งอธิบดีกรมตำรวจและอัยการพิเศษฝ่ายคดีดำเนินการ

มาตรา ๑๓ เมื่อได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากผู้ประสานงานกลาง ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการให้ความช่วยเหลือตามที่คำร้องขอนั้น เมื่อดำเนินการเสร็จแล้ว ให้ส่งผลการดำเนินการตลอดจนเอกสารและสิ่งของที่เกี่ยวข้องให้แก่ผู้ประสานงานกลาง

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจประสบอุปสรรค หรือไม่อาจดำเนินการตามคำร้องขอนั้นได้ ให้แจ้งเหตุขัดข้องให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

มาตรา ๑๔ เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามคำร้องขอความช่วยเหลือและแจ้งผลให้ผู้ประสานงานกลางทราบแล้ว ให้ผู้ประสานงานกลางจัดการส่งผลการดำเนินการตลอดจนเอกสารและสิ่งของที่เกี่ยวข้องให้แก่ประเทศผู้ร้องขอ

ส่วนที่ ๒

การสอบสวนและการสืบพยานหลักฐาน

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ให้สอบปากคำพยานหรือรวบรวมพยานหลักฐานที่อยู่ในประเทศไทยในชั้นสอบสวน ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจแจ้งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามคำร้องขอนั้น

ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจสอบปากคำพยานหรือรวบรวมพยานหลักฐานตามคำร้องขอในวรรคหนึ่ง ในกรณีที่จำเป็นให้มีอำนาจค้นและยึดเอกสารหรือวัตถุใดๆ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา



เมื่อพนักงานสอบสวนดำเนินการสอบปากคำพยานหรือรวบรวมพยานหลักฐานเสร็จแล้ว ให้แจ้งผลดำเนินการหรือส่งมอบพยานหลักฐานที่รวบรวมได้ให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการต่อไป

มาตรา ๑๖ ถ้าสนธิสัญญาระหว่างประเทศผู้ร้องขอกับประเทศไทยว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา กำหนดให้ต้องมีการรับรองความถูกต้องแท้จริงแห่งเอกสารอย่างใดอย่างหนึ่ง ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสั่งให้บุคคลผู้มีหน้าที่เก็บรักษาเอกสารรับรองความถูกต้องแท้จริงของเอกสารนั้น ตามแบบและวิธีการที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญาดังกล่าวหรือตามที่อยู่ประสานงานกลางกำหนด

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่ได้รับความร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้สืบพยานหลักฐานในศาลไทย ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจแจ้งให้พนักงานอัยการดำเนินการตามคำร้องขอนั้น

ให้พนักงานอัยการมีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลที่บุคคลซึ่งจะเป็นพยานหรือบุคคลซึ่งครอบครอง หรือดูแลรักษาพยานเอกสารหรือพยานวัตถุมีมูลสำเนาหรือมีที่อยู่ในเขตศาลให้สืบพยานหลักฐานดังกล่าว และให้ศาลมีอำนาจดำเนินการสอบสวนพิจารณาสืบพยานตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา

เมื่อศาลดำเนินการสืบพยานหลักฐานเสร็จแล้ว ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลขอรับบันทึก คำเบิกความของพยานรวมทั้งพยานหลักฐานอื่นในสำนวนไปส่งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเพื่อดำเนินการต่อไป

ส่วนที่ ๓

การจัดหาและการให้เอกสารหรือข่าวสาร ที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่ได้รับความร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้จัดหาเอกสารหรือข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐบาลไทย ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งไปยังหน่วยงานที่ครอบครองเอกสารหรือข่าวสารนั้น และให้หน่วยงานดังกล่าวส่งมอบเอกสารหรือแจ้งข่าวสารนั้นแก่ผู้ประสานงานกลาง

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่เอกสารหรือข่าวสารที่ต่างประเทศร้องขอตามมาตรา ๑๘ เป็นเอกสารหรือข่าวสารที่ไม่พึงเปิดเผยต่อสาธารณชน และหน่วยงานที่ครอบครองเอกสารหรือข่าวสารดังกล่าวเห็นว่าไม่อาจเปิดเผยหรือไม่สมควรเปิดเผยเอกสารหรือข่าวสารตามคำร้องขอ หรืออาจเปิดเผยได้โดยมีเงื่อนไขให้หน่วยงานดังกล่าวแจ้งเหตุขัดข้องหรือเงื่อนไขในการเปิดเผยเอกสารหรือข่าวสาร ให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

มาตรา ๒๐ ในการจัดหาเอกสารตามคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศตามบทบัญญัติในส่วนนี้ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาเอกสารนั้นรับรองความถูกต้องแท้จริงของเอกสารดังกล่าวตามแบบและวิธีการที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด ทั้งนี้ เว้นแต่ในกรณีที่ได้มีสนธิสัญญากำหนดไว้เป็นอย่างอื่นก็ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญานั้น



ส่วนที่ ๔

การจัดส่งเอกสาร

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ให้จัดส่งเอกสารทางกฎหมายให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามคำร้องขอ และแจ้งผลการดำเนินการให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

หากเอกสารทางกฎหมายที่ได้รับคำร้องขอให้จัดส่งเป็นเอกสารเพื่อเรียกบุคคลไปปรากฏตัว ต่อหน้าเจ้าหน้าที่หรือศาลในประเทศผู้ร้องขอ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจัดส่งให้แก่ผู้รับล่วงหน้าพอสมควรก่อนกำหนดการปรากฏตัว

การแจ้งผลการส่งเอกสารให้เป็นไปตามแบบและวิธีการที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด ทั้งนี้ เว้นแต่ในกรณีที่ไม่มีสนธิสัญญากำหนดไว้เป็นอย่างอื่นก็ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญานั้น

มาตรา ๒๒ บทบัญญัติว่าด้วยการลงโทษตามกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามกฎหมายของเจ้าพนักงานหรือคำสั่งของศาลมิให้นำมาใช้บังคับกับบุคคลซึ่งมิใช่คนสัญชาติของประเทศผู้ร้องขอที่ได้รับเอกสารทางกฎหมายให้ไปปรากฏตัวต่อเจ้าพนักงานหรือศาลในประเทศผู้ร้องขอ

ส่วนที่ ๕

การค้นและยึด

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้ค้น ยึด และส่งมอบสิ่งของ ถ้ามีเหตุที่จะออกหมายค้น หรือค้น หรือยึดสิ่งของได้ตามกฎหมายให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจมีอำนาจออกหมายค้น ค้นหรือยึดสิ่งของนั้นได้

มาตรา ๒๔ การค้นและยึดสิ่งของตามมาตรา ๒๓ ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้นมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๕ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจซึ่งทำการค้นและยึดสิ่งของตามคำร้องขอความช่วยเหลือจะต้องทำหนังสือรับรองการเก็บรักษารูปพรรณ ลักษณะและความบริบูรณ์แห่งสภาพของสิ่งของนั้น และส่งมอบสิ่งของที่ค้นและยึดได้พร้อมหนังสือรับรองนั้นให้แก่ผู้ประสานงานกลางเพื่อดำเนินการต่อไป

หนังสือรับรองนั้นให้ทำตามแบบและวิธีการที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด

ส่วนที่ ๖

การโอนบุคคลที่ถูกคุมขังเพื่อสืบพยาน

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้ส่งบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศไทยไปเบิกความเป็นพยานในประเทศผู้ร้องขอ หรือขอส่งบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศผู้ร้องขอมาเบิกความเป็นพยานในประเทศไทย ถ้าผู้ประสานงานกลางพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นการจำเป็นและบุคคล



ซึ่งถูกคุมขังนั้นสมัครใจ ให้แจ้งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการส่งตัวบุคคลนั้นไปยังประเทศผู้ร้องขอหรือรับตัวบุคคลนั้นจากประเทศผู้ร้องขอเข้ามาในประเทศไทย

การส่งตัวและรับตัวบุคคลตามความในวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๗ ระยะเวลาที่บุคคลซึ่งถูกส่งตัวไปเบิกความเป็นพยานในต่างประเทศและอยู่ภายใต้ความควบคุมของประเทศผู้ร้องขอ ให้ถือว่าเป็นระยะเวลาที่ผู้นั้นถูกคุมขังในประเทศไทย

มาตรา ๒๘ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจมีอำนาจคุมขังบุคคลที่ถูกคุมขังซึ่งถูกส่งตัวมาจากต่างประเทศเพื่อเบิกความเป็นพยานตลอดเวลาที่บุคคลนั้นอยู่ในประเทศไทย เมื่อบุคคลนั้นเบิกความเป็นพยานเสร็จแล้ว ให้แจ้งผู้ประสานงานกลางทราบ

มาตรา ๒๙ เมื่อผู้ประสานงานกลางได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ ให้ผู้ประสานงานกลางส่งตัวบุคคลนั้นกลับไปยังประเทศผู้ร้องขอทันที

ส่วนที่ ๗

การสืบหาบุคคล

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้สืบหาตัวบุคคลซึ่งประเทศผู้ร้องขอต้องการตัวเกี่ยวกับการสืบสวน สอบสวน ฟ้องคดี หรือการดำเนินการอื่นทางอาญา โดยมีเหตุอันควรเชื่อว่าบุคคลดังกล่าวอยู่ในประเทศไทย ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการสืบหาตัวบุคคลนั้น และแจ้งผลการดำเนินการให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

ส่วนที่ ๘

การเริ่มกระบวนการคดีทางอาญา

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศซึ่งมีอำนาจที่จะเริ่มกระบวนการคดีทางอาญาคดีใดคดีหนึ่งแต่ประสงค์จะให้เริ่มกระบวนการคดีอาญาคดีนั้นในประเทศไทย และคดีดังกล่าวอยู่ในเขตอำนาจของศาลไทย ให้ผู้ประสานงานกลางพิจารณาว่าสมควรจะเริ่มดำเนินการกระบวนการคดีทางอาญาตามคำร้องขอหรือไม่ ถ้าเห็นสมควรให้แจ้งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจแจ้งผลการดำเนินการให้ผู้ประสานงานกลางทราบ



ส่วนที่ ๙

การริบหรือยึดทรัพย์สิน

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้ดำเนินการริบหรือยึดทรัพย์สินที่อยู่ในประเทศไทย ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลที่ทรัพย์สินนั้นอยู่ในเขตอำนาจ เพื่อขอให้ศาลพิพากษาริบหรือมีคำสั่งให้ยึดทรัพย์สินนั้น

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง หากจำเป็นให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทำการสอบสวนหรือจะมอบหมายให้พนักงานสอบสวนคนใดทำการสอบสวนแทนก็ได้

มาตรา ๓๓ ศาลจะพิพากษาให้ริบทรัพย์สินตามคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศก็ได้ เมื่อมีคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลต่างประเทศให้ริบทรัพย์สินนั้นและทรัพย์สินนั้นอาจถูกริบได้ตามกฎหมายไทย

ในกรณีที่ศาลต่างประเทศมีคำสั่งให้ยึดทรัพย์สินก่อนมีคำพิพากษาหรือมีคำพิพากษาให้ริบทรัพย์สินแล้ว แต่คำพิพากษายังไม่ถึงที่สุด และทรัพย์สินนั้นอาจถูกยึดได้ตามกฎหมายไทย ถ้าศาลเห็นสมควรศาลจะมีคำสั่งให้ยึดทรัพย์สินนั้นไว้ก็ได้

การริบหรือยึดทรัพย์สินตามมาตรา ๓๒ ให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งได้แม้ว่าการกระทำความผิดอันเป็นเหตุให้มีการริบหรือยึดทรัพย์สินนั้นจะมีได้เกิดขึ้นในราชอาณาจักรก็ตาม

มาตรา ๓๔ การสอบสวน การยื่นคำร้อง การพิจารณา การพิพากษา และการมีคำสั่งเกี่ยวกับการริบหรือยึดทรัพย์สินนั้น ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยการริบทรัพย์สินมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๕ ทรัพย์สินที่ศาลพิพากษาให้ริบตามความในส่วนนี้ให้ตกเป็นของแผ่นดิน แต่ศาลจะพิพากษาให้ทำให้ทรัพย์สินนั้นใช้ไม่ได้หรือทำลายทรัพย์สินนั้นเสียก็ได้

ส่วนที่ ๑๐

วิธีขอความช่วยเหลือ

มาตรา ๓๖ หน่วยงานของรัฐที่ประสงค์จะขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้เสนอเรื่องต่อผู้ประสานงานกลาง

มาตรา ๓๗ คำขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศและเอกสารทั้งปวงที่จะส่งไป ให้ทำตามแบบหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด

มาตรา ๓๘ ให้ผู้ประสานงานกลางพิจารณาว่าสมควรจะขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ หรือไม่ โดยพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ รายละเอียด ข้อเท็จจริง และเอกสารประกอบ แล้วแจ้งให้หน่วยงานผู้ขอทราบ

คำวินิจฉัยของผู้ประสานงานกลางเกี่ยวกับการขอความช่วยเหลือให้ถือเป็นยุติ เว้นแต่นายกรัฐมนตรีจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น



มาตรา ๓๙ หน่วยงานผู้ขอต้องปฏิบัติตามพันธกรณีที่ประเทศไทยมีอยู่ต่อประเทศผู้รับคำร้องขอในการใช้ข่าวสารหรือพยานหลักฐานตามวัตถุประสงค์ที่ระบุในคำขอ

หน่วยงานผู้ขอต้องปฏิบัติตามพันธกรณีที่ประเทศไทยมีอยู่ต่อประเทศผู้รับคำร้องขอในการรักษาความลับของข่าวสารหรือพยานหลักฐานที่ขอรับความช่วยเหลือ เว้นแต่ข่าวสารหรือพยานหลักฐานนั้นจำเป็นต่อการพิจารณาคดีโดยเปิดเผยอันเป็นผลจากการสืบสวน การสอบสวน การฟ้องคดี หรือการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาที่ระบุไว้ในคำขอ

มาตรา ๔๐ บุคคลที่เข้ามาเบิกความเป็นพยานหรือให้ปากคำในประเทศไทยตามพระราชบัญญัตินี้จะไม่ถูกส่งหมายเพื่อดำเนินคดีใดๆ หรือถูกคุมขังหรือถูกจำกัดเสรีภาพ โดยเหตุจากการกระทำที่เกิดขึ้นก่อนบุคคลนั้นออกจากประเทศผู้รับคำร้องขอ

สิทธิในวรรคหนึ่งสิ้นสุดลงเมื่อบุคคลนั้นมีโอกาสที่จะออกจากประเทศไทยภายในระยะเวลาสิบห้าวันหลังจากที่ได้รับแจ้งจากหน่วยงานผู้ร้องขอแล้วไม่จำเป็นต้องอยู่ในประเทศไทยต่อไปอีกแต่ยังคงอยู่ในประเทศไทยต่อไป หรือบุคคลนั้นได้กลับเข้ามาโดยสมัครใจหลังจากที่ได้ออกจากประเทศไทยแล้ว

* มาตรา ๔๑ บรรดาพยานหลักฐานและเอกสารที่ได้มาตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเป็นพยานหลักฐานและเอกสารที่รับฟังได้ตามกฎหมาย

หมวด ๓

ค่าใช้จ่าย

มาตรา ๔๒ บรรดาค่าใช้จ่ายต่างๆ เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศ และการขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

* คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๖ วินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๒๙ และมาตรา ๔๐ (๒) (๓) (๔) (๗) จึงเป็นอันใช้บังคับใช้มิได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖



กฎกระทรวง

(พ.ศ. ๒๕๓๗)

ออกตามความในพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเส้นทางอาญา

พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๒๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเส้นทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕ นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

การส่งตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศไทยไปเบิกความ เป็นพยานในประเทศผู้ร้องขอ

ข้อ ๑ เมื่อผู้ประสานงานกลางได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้ส่งตัวบุคคล ซึ่งถูกคุมขังในประเทศไทยไปเบิกความเป็นพยานในประเทศผู้ร้องขอ

(๑) ถ้าผู้ประสานงานกลางหรือนายกรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี พิจารณาเป็นที่ยุติแล้ว เห็นว่าการดำเนินการตามคำร้องขอนั้นเป็นการจำเป็น และคำร้องขอนั้นอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะให้ความช่วยเหลือได้กับทั้งได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดและมีเอกสารหลักฐานถูกต้องและครบถ้วนตามระเบียบว่าด้วยการนั้น ตลอดจนไม่มีเหตุที่จะเลื่อนหรือระงับการดำเนินการตามคำร้องขอนั้นแล้ว ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งผลการพิจารณา พร้อมทั้งส่งคำร้องขอและเอกสารหลักฐานเกี่ยวข้องให้บุคคลดังต่อไปนี้ เพื่อให้ดำเนินการสอบถามความสมัครใจของบุคคลซึ่งถูกคุมขังนั้น

(ก) ในกรณีที่บุคคลซึ่งถูกคุมขังอยู่ภายใต้การคุมขังของกรมราชทัณฑ์ให้ส่งให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์ เพื่อดำเนินการ

(ข) ในกรณีที่บุคคลซึ่งถูกคุมขังอยู่ภายใต้การคุมขังของส่วนราชการอื่นให้ส่งให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์ แจ้งให้หัวหน้าส่วนราชการนั้นเพื่อดำเนินการ แล้วแจ้งผลการดำเนินการให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์ทราบ

ทั้งนี้ โดยให้ทำตามแบบ ผก.๑ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ในการส่งคำร้องขอและเอกสารหลักฐานตาม (๑) ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องให้ครบถ้วนและชัดเจน รวมทั้งให้แจ้งถึงสิทธิและหน้าที่ที่บุคคลซึ่งถูกคุมขังนั้นพึงมีตามกฎหมาย ตามสนธิสัญญา หรือตามที่ประเทศผู้ร้องขอได้ให้คำรับรองไว้กับประเทศไทยด้วย



(๒) ถ้าผู้ประสานงานกลางหรือนายกรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี พิจารณาเป็นที่ยุติแล้วเห็นว่าการดำเนินการตามคำร้องขอ นั้นไม่เป็นการจำเป็น หรือคำร้องขอ นั้นไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะให้ความช่วยเหลือได้ หรืออาจให้ความช่วยเหลือได้ภายใต้เงื่อนไขที่จำเป็นบางประการ หรือมิได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด หรือมีเอกสารหลักฐานไม่ถูกต้องครบถ้วน หรือมีเหตุที่จะเลื่อนหรือระงับการดำเนินการตามคำร้องขอ นั้นให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือพร้อมด้วยเหตุผล หรือแจ้งเงื่อนไขที่จำเป็น หรือแจ้งเหตุขัดข้องให้ประเทศผู้ร้องขอทราบ

ข้อ ๒ ในกรณีที่บุคคลซึ่งถูกคุมขังได้แสดงความสมัครใจที่จะไปเบิกความเป็นพยานในประเทศผู้ร้องขอ หากต่อมาประสงค์จะถอนความสมัครใจ บุคคลนั้นอาจแสดงเจตนาถอนความสมัครใจเป็นหนังสือต่ออธิบดีกรมราชทัณฑ์ หรือหัวหน้าส่วนราชการอื่นซึ่งคุมขังบุคคลดังกล่าว แล้วแต่กรณี ก่อนการเดินทางออกจากประเทศไทย เพื่อไปเบิกความเป็นพยานในประเทศผู้ร้องขอ ในกรณีที่บุคคลนั้นได้แสดงเจตนาถอนความสมัครใจต่อหัวหน้าส่วนราชการอื่น ให้หัวหน้าส่วนราชการนั้นแจ้งให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์ทราบทันที

ในการถอนความสมัครใจตามวรรคหนึ่ง หากมีค่าใช้จ่ายใดๆ เกี่ยวกับการดำเนินการส่งตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังเพื่อไปเบิกความเป็นพยานในประเทศผู้ร้องขอเกิดขึ้น ก่อนที่บุคคลดังกล่าวจะถอนความสมัครใจและประเทศไทยหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะต้องรับผิดชอบในค่าใช้จ่ายส่วนนั้น ให้บุคคลนั้นเป็นผู้รับผิดชอบในบรรดาค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกิดขึ้นในส่วนนั้น

ข้อ ๓ ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์แจ้งผลการสอบถามความสมัครใจตามข้อ ๑(๑) พร้อมทั้งส่งคำร้องขอแบบสอบถามความสมัครใจ และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้ผู้ประสานงานกลางทราบโดยเร็ว

ในกรณีที่บุคคลซึ่งถูกคุมขังดังกล่าวสมัครใจไปเบิกความเป็นพยาน แต่ภายหลังได้ถอนความสมัครใจตามข้อ ๒ วรรคหนึ่ง ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์แจ้งให้ผู้ประสานงานกลางทราบทันที

ข้อ ๔ เมื่อผู้ประสานงานกลางได้รับแจ้งตามข้อ ๓ แล้ว ให้ผู้ประสานงานกลางดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่บุคคลซึ่งถูกคุมขังไม่สมัครใจหรือถอนความสมัครใจที่จะไปเบิกความเป็นพยานในประเทศผู้ร้องขอ ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือพร้อมทั้งเหตุผลให้ประเทศผู้ร้องขอทราบ

(๒) ในกรณีที่บุคคลซึ่งถูกคุมขังสมัครใจไปเบิกความเป็นพยานในประเทศผู้ร้องขอ ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งการรับดำเนินการตามคำร้องขอให้ประเทศผู้ร้องขอทราบ และแจ้งอธิบดีกรมราชทัณฑ์พร้อมทั้งส่งคำร้องขอ แบบสอบถามความสมัครใจและเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์ เพื่อดำเนินการส่งบุคคลนั้นไปยังประเทศผู้ร้องขอต่อไป

ข้อ ๕ เมื่ออธิบดีกรมราชทัณฑ์ได้รับแจ้งจากผู้ประสานงานกลางให้ส่งตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังไปเบิกความเป็นพยานในประเทศผู้ร้องขอ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่บุคคลนั้นอยู่ภายใต้การคุมขังของกรมราชทัณฑ์ ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์ดำเนินการ ส่งตัวบุคคลนั้นไปยังประเทศผู้ร้องขอ

(๒) ในกรณีที่บุคคลนั้นอยู่ภายใต้การคุมขังของส่วนราชการอื่น ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์แจ้งให้หัวหน้าส่วนราชการนั้นเพื่อส่งตัวบุคคลดังกล่าวให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์ดำเนินการต่อไป

ข้อ ๖ ในระหว่างที่อธิบดีกรมราชทัณฑ์ หรือหัวหน้าส่วนราชการอื่นซึ่งคุมขังบุคคลที่สมัครใจจะไปเบิกความเป็นพยานในประเทศผู้ร้องขอ แล้วแต่กรณี กำลังดำเนินการตามข้อ ๕ อยู่ แต่บุคคลดังกล่าวได้แสดงเจตนาถอนความสมัครใจตามข้อ ๒ วรรคหนึ่ง ก่อนที่จะเดินทางออกจากประเทศไทย ให้อธิบดี กรมราชทัณฑ์

แจ้งให้ผู้ประสานงานกลางทราบทันที และให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือพร้อมทั้งเหตุผลให้ประเทศผู้ร้องขอทราบ

ข้อ ๗ เมื่อผู้ประสานงานกลางได้รับแจ้งจากประเทศผู้ร้องขอว่าจะส่งตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศไทย ที่ได้ส่งไปเบิกความเป็นพยานในประเทศผู้ร้องขอตามข้อ ๕ กลับมายังประเทศไทย ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งอธิบดีกรมราชทัณฑ์เพื่อดำเนินการรับตัวบุคคลดังกล่าวกลับประเทศไทยต่อไป

ในกรณีที่บุคคลดังกล่าวเป็นผู้ซึ่งอยู่ภายใต้การคุมขังของส่วนราชการอื่นตามข้อ ๕ (๒) เมื่ออธิบดีกรมราชทัณฑ์ได้รับตัวบุคคลดังกล่าวกลับประเทศไทยแล้วให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์ส่งตัวบุคคลดังกล่าวให้หัวหน้าส่วนราชการนั้นต่อไป

ข้อ ๘ ในการส่งตัวหรือรับตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังตามข้อ ๕ หรือข้อ ๗ ให้ผู้ประสานงานกลาง ประสานงานกับประเทศผู้ร้องขอ อธิบดีกรมราชทัณฑ์ หรือหัวหน้าส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องในเรื่องกำหนดการเดินทาง สถานที่ เอกสารการเดินทางของบุคคล ซึ่งถูกคุมขัง ระยะเวลา พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือข้อเท็จจริงอื่นที่จำเป็นในการส่งตัวหรือรับตัวบุคคลนั้นตามข้อ ๕ หรือข้อ ๗

เมื่อได้ดำเนินการส่งตัวหรือรับตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังตามข้อ ๕ หรือข้อ ๗ แล้ว ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์แจ้งให้ผู้ประสานงานกลางทราบโดยเร็ว

หมวด ๒

การรับตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศผู้ร้องขอมาเบิกความเป็นพยานในประเทศไทย

ข้อ ๙ เมื่อได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศขอส่งตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศผู้ร้องขอมาเบิกความเป็นพยานในประเทศไทย

(๑) ถ้าผู้ประสานงานกลางหรือนายกรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี พิจารณาเป็นที่ยุติแล้ว เห็นว่าคำร้องขอดังกล่าวเป็นการจำเป็นและอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะให้ความช่วยเหลือได้กับทั้งได้ดำเนินการตามขั้นตอนตามที่กฎหมายกำหนด และมีเอกสารหลักฐานถูกต้องและครบถ้วนตามระเบียบว่าด้วยการนั้นแล้ว ให้ผู้ประสานงานกลางดำเนินการ ดังต่อไปนี้

- (ก) แจ้งการรับดำเนินการตามคำร้องขอให้ประเทศผู้ร้องขอทราบ
- (ข) แจ้งอธิบดีกรมราชทัณฑ์เพื่อดำเนินการรับตัวบุคคลดังกล่าว และ
- (ค) แจ้งอัยการพิเศษฝ่ายคดีเพื่อให้แจ้งพนักงานอัยการผู้รับผิดชอบดำเนินการสืบพยานต่อไป

(๒) ถ้าผู้ประสานงานกลางหรือนายกรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี พิจารณาเป็นที่ยุติแล้ว เห็นว่าคำร้องขอนั้นไม่เป็นการจำเป็น หรือคำร้องขอนั้นไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะให้ความช่วยเหลือได้หรืออาจให้ความช่วยเหลือได้ภายใต้เงื่อนไขที่จำเป็นบางประการ หรือมิได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด หรือมีเอกสารหลักฐานไม่ถูกต้องครบถ้วนให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พร้อมด้วยเหตุผล หรือแจ้งเงื่อนไขที่จำเป็น หรือแจ้งเหตุขัดข้องให้ประเทศผู้ร้องขอทราบ



ข้อ ๑๐ ในการรับตัวบุคคลตามข้อ ๙ มาเบิกความเป็นพยานในประเทศไทย ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์ มีอำนาจส่งตัวบุคคลนั้นไปคุมขังไว้ที่เรือนจำหรือสถานคุมขังของกรมราชทัณฑ์ แต่ถ้าผู้นั้นเป็นเด็กหรือเยาวชน ให้ส่งตัวไปควบคุมไว้ ณ สถานพินิจ ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว

ในกรณีที่มีพฤติการณ์พิเศษที่ทำให้ไม่เหมาะสมที่จะดำเนินการตามวรรคหนึ่งหรือมีสนธิสัญญากำหนดเรื่องนี้ไว้โดยเฉพาะ หรือประเทศผู้ร้องขอได้ขอทำความตกลงให้กำหนดเป็นอย่างอื่น ผู้ประสานงานกลางจะแจ้งให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์ทราบเพื่อส่งตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังดังกล่าวไปยังสถานที่อื่นที่เหมาะสมกว่าก็ได้

ข้อ ๑๑ เมื่อบุคคลซึ่งถูกคุมขังเบิกความเป็นพยานเสร็จแล้ว ให้พนักงานอัยการผู้รับผิดชอบแจ้งอัยการพิเศษฝ่ายคดี อธิบดีกรมราชทัณฑ์ และผู้ประสานงานกลางทราบโดยเร็วเพื่อดำเนินการส่งตัวบุคคลนั้นกลับไปยังประเทศผู้ร้องขอต่อไป

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นต้องส่งตัวบุคคลนั้นกลับประเทศผู้ร้องขอก่อนที่จะเบิกความเป็นพยานแล้วเสร็จ ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งอธิบดีกรมราชทัณฑ์เพื่อดำเนินการส่งตัวบุคคลนั้นกลับไปยังประเทศผู้ร้องขอทันที

ข้อ ๑๒ ให้นำความในข้อ ๘ มาใช้บังคับกับการรับตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศผู้ร้องขอมาเบิกความเป็นพยานในประเทศไทยและการส่งตัวบุคคลดังกล่าวกลับไปยังประเทศผู้ร้องขอโดยอนุโลม

หมวด ๓

เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๑๓ ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์หรือหัวหน้าส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องมีอำนาจระเบียบปฏิบัติในการดำเนินการส่งตัวหรือรับตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังและเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายกระทรวงนี้

เมื่อได้มีการวางระเบียบตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้แจ้งให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

ข้อ ๑๔ ให้ส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการส่งตัวหรือรับตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังตามมาตรา ๒๖ ให้ความช่วยเหลือแก่อธิบดีกรมราชทัณฑ์หรือหัวหน้าส่วนราชการที่ต้องดำเนินการส่งตัวหรือรับตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังให้เป็นไปโดยรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติการตามกฎหมายกระทรวงนี้ ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์หรือหัวหน้าส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องแจ้งให้ผู้ประสานงานกลางทราบเพื่อพิจารณาแก้ไข แล้วให้ผู้ประสานงานกลางรายงานผลการดำเนินการให้นายกรัฐมนตรีทราบ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี



แบบสอบถามความสมัครใจของบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศไทย
เพื่อไปเบิกความเป็นพยานในประเทศผู้ร้องขอ

เขียนที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ข้อ ๑ ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง
อายุ..... ปี ขณะนี้ถูกคุมขังอยู่ที่.....
ในข้อหา.....
ระยะเวลาคุมขังที่เหลืออยู่.....ปี.....เดือน.....วัน

ข้าพเจ้าได้รับการสอบถามจาก (ระบุชื่อ)
ตำแหน่ง.....ว่า ประเทศ
ได้ร้องขอให้ประเทศไทยส่งตัวข้าพเจ้าไปเบิกความเป็นพยานที่ประเทศ.....
ในคดีเรื่อง.....

และเมื่อข้าพเจ้าเบิกความเป็นพยานเสร็จแล้ว ประเทศผู้ร้องขอจะต้องส่งตัวข้าพเจ้ากลับประเทศไทยดังเดิม
ทั้งนี้ โดยข้าพเจ้าได้รับทราบถึงข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องโดยครบถ้วนและชัดเจน รวมทั้งสิทธิและหน้าที่ของ
ข้าพเจ้าที่พึงมีตามกฎหมาย ตามสนธิสัญญา หรือตามที่ประเทศผู้ร้องขอได้ให้คำรับรองไว้กับประเทศไทยจาก
เจ้าพนักงานผู้สอบถามแล้ว

ข้าพเจ้า (ให้ระบุว่าสมัครใจหรือไม่สมัครใจ)
ไปเบิกความเป็นพยานในประเทศ.....
จึงลงลายมือชื่อ/ลายพิมพ์นิ้วมือ ไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน

(ลายมือชื่อหรือลายพิมพ์นิ้วมือ) บุคคลซึ่งถูกคุมขัง

(ลายมือชื่อ) พยาน

(ลายมือชื่อ) พยาน



ข้อ ๒ ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว
 อายุ.....ปี อยู่เลขที่..... ตรอก/ซอย.....
 ถนน.....หมู่ที่..... ตำบล/แขวง.....
 อำเภอ/เขต.....จังหวัด..... โทรศัพท์.....
 เกี่ยวข้องเป็น..... และเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมของบุคคลซึ่งแสดงเจตนาให้ความ
 สมครใจไปเบิกความเป็นพยานในประเทศ.....
 ตามข้อ ๑ ขอให้ถ้อยคำว่า ข้าพเจ้า (ให้ระบุว่ายินยอมหรือไม่ยินยอม).....
 ให้บุคคลดังกล่าวไปเบิกความเป็นพยานในประเทศ.....
 จึงลงลายมือชื่อ/ลายพิมพ์นิ้วมือ ไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน

(ลายมือชื่อหรือลายพิมพ์นิ้วมือ) ผู้แทนโดยชอบธรรม

(ลายมือชื่อ) พยาน

(ลายมือชื่อ) พยาน

ข้อ ๓ ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว
ตำแหน่ง..... สังกัด.....
ได้สอบถามความสมัครใจของ (ระบุชื่อ).....
ดังกล่าวแล้ว ปรากฏว่าบุคคลดังกล่าว (ให้ระบุว่าสมัครใจหรือไม่สมัครใจ).....
รวมทั้งได้สอบถามความยินยอมของผู้แทนโดยชอบธรรมของบุคคลดังกล่าวด้วยแล้ว ปรากฏว่าผู้แทนโดย
ชอบธรรมของบุคคลดังกล่าว (ให้ระบุว่ายินยอมหรือไม่ยินยอม).....
ให้บุคคลดังกล่าวไปเบิกความเป็นพยานในประเทศ.....จึงให้บุคคลดังกล่าวลงลายมือ
ชื่อ/ลายพิมพ์นิ้วมือไว้ท้ายข้อ ๑ และข้อ ๒ ต่อหน้าพยาน

(ลายมือชื่อ).....เจ้าพนักงานผู้สอบถาม และผู้ทำบันทึก

หมายเหตุ (๑) ข้อ ๒ ให้กรอกเฉพาะกรณีที่บุคคลซึ่งแสดงเจตนาให้ความสมัครใจตามข้อ ๑ เป็นเด็ก หรือ
เยาวชนซึ่งถูกคุมขังในสถานพินิจ
(๒) ให้ขีดฆ่าคำหรือข้อความที่ไม่ต้องการออก

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๒๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้ออกกฎกระทรวง
กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการส่งตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศไทยไป
เบิกความเป็นพยานในประเทศผู้ร้องขอ และรับตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศผู้ร้องขอมา
เบิกความเป็นพยานในประเทศไทย จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้



กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๗)*

ออกตามความในพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา

พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕ นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ บรรดาค่าใช้จ่ายต่างๆ เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศ ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ในกรณีที่มีสนธิสัญญาระหว่างประเทศไทยกับประเทศผู้ร้องขอ และในสนธิสัญญาดังกล่าวได้กำหนดเรื่องค่าใช้จ่ายไว้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในสนธิสัญญานั้น

(๒) ในกรณีที่ประเทศผู้ร้องขอแสดงความจำนงหรือมีความตกลงที่จะรับภาระเรื่องค่าใช้จ่ายให้เป็นไปตามที่แสดงความจำนงหรือตกลงกันนั้น

(๓) ในกรณีที่ค่าใช้จ่ายซึ่งประเทศผู้ร้องจะต้องรับผิดชอบตามสนธิสัญญา หรือตามที่แสดงความจำนงหรือตามความตกลงดังกล่าวใน (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณีไม่ครอบคลุมค่าใช้จ่ายทั้งหมด ให้เบิกค่าใช้จ่ายเฉพาะส่วนที่ยังขาดอยู่จากงบประมาณของส่วนราชการซึ่งมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการตามมาตรา ๑๒

ข้อ ๒ บรรดาค่าใช้จ่ายต่างๆ เกี่ยวกับการขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ซึ่งประเทศไทยจะต้องรับผิดชอบ ให้เบิกจ่ายจากงบประมาณของหน่วยงานของรัฐที่จะขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศตามมาตรา ๓๖ ทั้งนี้ ตามจำนวนเงินที่ผู้ประสานงานกลางได้แจ้งให้หน่วยงานดังกล่าวทราบ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

*ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๑ ตอนที่ ๗ ก เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๓๗



ระเบียบของผู้ประสานงานกลาง
ว่าด้วยการให้ความช่วยเหลือและการขอความช่วยเหลือ
ตามกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเส้นทางอาญา

พ.ศ. ๒๕๓๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ (๕) มาตรา ๑๐ วรรคสอง มาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ วรรคสาม มาตรา ๒๕ วรรคสอง และมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเส้นทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้ประสานงานกลางออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบของผู้ประสานงานกลางว่าด้วยการให้ความช่วยเหลือและการขอความช่วยเหลือตามกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเส้นทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป*

ข้อ ๓ การให้ความช่วยเหลือและการขอความช่วยเหลือตามกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเส้นทางอาญา ให้ดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ เว้นแต่ในกรณีที่ได้มีสนธิสัญญากำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ก็ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญานั้น

ข้อ ๔ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้หน่วยงานของรัฐที่ให้ความช่วยเหลือหรือขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศแจ้งให้ผู้ประสานงานกลางทราบเพื่อพิจารณาแก้ไข แล้วให้ผู้ประสานงานกลางรายงานผลการดำเนินการให้นายกรัฐมนตรีทราบ

หมวด ๑

การให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศ

ส่วนที่ ๑

คำร้องขอ

ข้อ ๕ คำร้องขอจากต่างประเทศเพื่อให้ประเทศไทยให้ความช่วยเหลือตามกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเส้นทางอาญา อย่างน้อยจะต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อหน่วยงานของประเทศผู้ร้องขอที่ประสงค์จะขอความช่วยเหลือ

(๒) เรื่องที่ขอความช่วยเหลือ รวมทั้งรายละเอียดและข้อสนเทศอื่นที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามคำร้องขอ

(๓) วัตถุประสงค์และความจำเป็นที่ต้องขอความช่วยเหลือ

*ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๑ ตอนที่ ๑๔ ง เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๓๗



(๔) รายละเอียดอื่นที่จำเป็นสำหรับคำร้องขอในแต่ละประเภทตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๖ ถึงข้อ ๑๓ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ประเทศผู้ร้องขอไม่ได้ทำสนธิสัญญาว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญากับประเทศไทย ประเทศผู้ร้องขอจะต้องแสดงว่าจะให้ความช่วยเหลือในทำนองเดียวกันเมื่อประเทศไทยเป็นผู้ร้องขอ

คำร้องขอและเอกสารประกอบคำร้องขอดังกล่าว ถ้าทำเป็นภาษาอื่นที่มีใช้ภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ จะต้องทำคำแปลเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษที่รับรองความถูกต้องด้วย

ข้อ ๖ คำร้องขอความช่วยเหลือให้สอบสวนหรือสืบพยานหลักฐาน จะต้องระบุชื่อและที่อยู่ของบุคคล ซึ่งเป็นพยาน หรือบุคคลซึ่งครอบครองสิ่งของหรือเอกสารอันเป็นพยานหลักฐานที่ประสงค์ให้รวบรวม รวมทั้งรายการข้อซักถามที่ประสงค์จะให้ดำเนินการ ในกรณีที่เป็นการร้องขอให้สืบพยานหลักฐานในศาลไทย ให้ส่งสำเนาคำฟ้องมาด้วย

ข้อ ๗ คำร้องขอความช่วยเหลือให้จัดหาหรือให้เอกสารหรือข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ จะต้องระบุรายละเอียดเกี่ยวกับเอกสารหรือข่าวสารและชื่อของหน่วยงานที่ครอบครองเอกสารหรือข่าวสารนั้น รวมทั้งความประสงค์ที่จะให้ดำเนินการเกี่ยวกับเอกสารหรือข่าวสารนั้น

ข้อ ๘ คำร้องขอความช่วยเหลือให้จัดส่งเอกสารทางกฎหมาย จะต้องแนบเอกสารที่จะส่งและระบุชื่อและที่อยู่ของบุคคลซึ่งจะให้ส่งเอกสารให้ชัดเจน

ข้อ ๙ คำร้องขอความช่วยเหลือในการค้นและการยึดสิ่งของ จะต้องระบุชื่อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานอันเป็นเหตุที่จะออกหมายค้น หรือค้น หรือยึดสิ่งของรูปพรรณและสถานที่ที่สิ่งของนั้นอยู่ หรือที่อยู่ของบุคคลซึ่งครอบครองสิ่งของนั้น โดยให้มีรายละเอียดเพียงพอที่จะสืบหาได้ รวมทั้งความประสงค์ที่จะให้ดำเนินการเกี่ยวกับสิ่งของดังกล่าว

ข้อ ๑๐ คำร้องขอความช่วยเหลือให้โอนบุคคลซึ่งถูกคุมขังเพื่อสืบพยานให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) การขอให้ส่งตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศไทยไปเบิกความเป็นพยานในประเทศผู้ร้องขอจะต้องระบุชื่อและสถานที่คุมขังตัวบุคคลดังกล่าว รวมทั้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับคดีที่กำลังพิจารณาอยู่ในประเทศผู้ร้องขอ และประเด็นที่จะขอให้บุคคลผู้นั้นเบิกความ ตลอดจนสิทธิและหน้าที่ของบุคคลดังกล่าวที่พึงมีตามกฎหมายตามสนธิสัญญาหรือตามที่ประเทศผู้ร้องขอจะได้ให้คำรับรองไว้กับประเทศไทย

(๒) การขอให้ส่งตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศผู้ร้องขอมาเบิกความเป็นพยานในประเทศไทยจะต้องระบุชื่อบุคคลดังกล่าวพร้อมกับส่งเอกสารหลักฐานซึ่งแสดงว่าบุคคลดังกล่าวสมัครใจมาเบิกความเป็นพยานในประเทศไทยรวมทั้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับระยะเวลาคุมขังที่เหลือนอยู่ คดีที่กำลังพิจารณาอยู่ในประเทศไทย และรายการข้อซักถามที่ประสงค์จะให้พนักงานอัยการผู้รับผิดชอบดำเนินการสืบพยาน

ข้อ ๑๑ คำร้องขอความช่วยเหลือในการสืบหาบุคคล จะต้องระบุชื่อรูปพรรณ และที่อยู่ของบุคคลดังกล่าว หรือสถานที่ที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลนั้นอาศัยอยู่ รวมทั้งความเกี่ยวพันของบุคคลดังกล่าวกับการสืบสวน สอบสวน ฟ้องคดี หรือการดำเนินการอื่นทางอาญาในประเทศผู้ร้องขอ

ข้อ ๑๒ คำร้องขอความช่วยเหลือในการเริ่มกระบวนการคดีทางอาญาจะต้องแสดงหลักฐานว่าประเทศผู้ร้องขอมีอำนาจที่จะเริ่มกระบวนการคดีทางอาญาคดีนั้นในประเทศผู้ร้องขอได้ แต่ประสงค์จะให้เริ่มกระบวนการดังกล่าวในประเทศไทย และคดีดังกล่าวอยู่ในเขตอำนาจของศาลไทย ตลอดจนรายละเอียด

ของพยานหลักฐานซึ่งมีมูลเพียงพอที่จะให้ดำเนินการได้ รวมทั้งระบุชื่อหรือรูปพรรณ และที่อยู่ของผู้ต้องหาที่ประสงค์จะให้เริ่มกระบวนการคดีทางอาญาในประเทศไทยเท่าที่จะบอกได้

ข้อ ๑๓ คำร้องขอความช่วยเหลือในการจับหรือยึดทรัพย์สิน จะต้องระบุรูปพรรณของทรัพย์สินนั้น และสถานที่ซึ่งทรัพย์สินตั้งอยู่ หรือที่อยู่ของบุคคลซึ่งครอบครองทรัพย์สินนั้น โดยให้มีรายละเอียดเพียงพอที่จะสืบหาได้

ในกรณีที่ขอให้จับทรัพย์สิน จะต้องแนบต้นฉบับหรือสำเนาที่รับรองความถูกต้องของคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลของประเทศผู้ร้องขอให้จับทรัพย์สินนั้น ส่วนในกรณีที่ขอให้ยึดทรัพย์สิน จะต้องแนบต้นฉบับหรือสำเนาที่รับรองความถูกต้องของคำสั่งศาลของประเทศผู้ร้องขอที่สั่งให้ยึดทรัพย์สินก่อนศาลมีคำพิพากษา หรือก่อนศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จับทรัพย์สินนั้นแล้ว

ส่วนที่ ๒

การดำเนินการตามคำร้องขอ

ข้อ ๑๔ การรับรองความถูกต้องแท้จริงแห่งเอกสารที่ได้มาในทางการสอบสวนหรือการสืบพยานหลักฐานตามมาตรา ๑๖ และการรับรองความถูกต้องแท้จริงของเอกสารที่จัดทำให้ตามคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศตามมาตรา ๒๐ ให้จัดทำเป็นหนังสือรับรองความถูกต้องแท้จริงของเอกสารตามแบบ รอ.๑ ท้ายระเบียบนี้โดยให้มีคำแปลเป็นภาษาอังกฤษที่รับรองความถูกต้องด้วย แต่ถ้าเอกสารที่จะส่งไปให้ประเทศผู้ร้องขอเป็นสำเนาเอกสาร ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาเอกสารนั้นรับรองตัวสำเนาเอกสารนั้นเป็นรายหน้า และลงชื่อ ลายมือชื่อ และตำแหน่งของผู้รับรองเอกสารด้วย โดยคำรับรองนั้น จะต้องทำเป็นภาษาอังกฤษ

ข้อ ๑๕ การแจ้งผลการดำเนินการส่งเอกสารทางกฎหมายตามมาตรา ๒๑ ให้จัดทำเป็นหนังสือแจ้งผลการดำเนินการส่งเอกสารตามแบบ สอ.๑ ท้ายระเบียบนี้ โดยให้มีคำแปลเป็นภาษาอังกฤษที่รับรองความถูกต้องด้วย

ข้อ ๑๖ การจัดทำหนังสือรับรองการเก็บรักษา รูปพรรณ ลักษณะ และความบริบูรณ์แห่งสภาพของสิ่งของตามมาตรา ๒๕ ให้จัดทำเป็นหนังสือรับรองการเก็บรักษารูปพรรณ ลักษณะ และความบริบูรณ์แห่งสภาพของสิ่งของตามแบบ รส.๑ ท้ายระเบียบนี้ โดยให้มีคำแปลหนังสือรับรองดังกล่าวและเอกสารประกอบเป็นภาษาอังกฤษที่รับรองความถูกต้องด้วย

หมวด ๒

การขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ

ข้อ ๑๗ คำขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ อย่างน้อยจะต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อหน่วยงานที่ประสงค์จะขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ

(๒) เรื่องที่ขอความช่วยเหลือ รวมทั้งรายละเอียดและข้อสนเทศอื่นที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามคำร้องขอ



(๓) วัตถุประสงค์และความจำเป็นที่ต้องขอความช่วยเหลือ

(๔) รายละเอียดอื่นที่จำเป็นสำหรับคำขอในแต่ละประเภทตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๖ ถึงข้อ ๑๓ แล้วแต่กรณี โดยอนุโลม

ในกรณีที่ประเทศไทยไม่ได้ทำสนธิสัญญาว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญากับประเทศผู้รับคำขอ ประเทศไทยจะต้องแสดงว่าจะให้ความช่วยเหลือในทำนองเดียวกันเมื่อประเทศผู้รับคำขอเป็นผู้ร้องขอ

คำขอและเอกสารประกอบคำขอดังกล่าว จะต้องทำคำแปลเป็นภาษาของประเทศผู้รับคำขอหรือภาษาอังกฤษที่รับรองความถูกต้องด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๗

โอภาส อรุณินท์

อัยการสูงสุด

ผู้ประสานงานกลาง



พระราชบัญญัติ
ส่งผู้ร้ายข้ามแดน
พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑
เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า
โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙
ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้
โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป*

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พุทธศักราช ๒๔๗๒

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่บรรดาการส่งผู้ร้ายข้ามแดนเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับ
ข้อความตามสนธิสัญญาเกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การ
ระหว่างประเทศ

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“ประเทศผู้ร้องขอ” หมายความว่า ประเทศ ดินแดน หรือองค์การระหว่างประเทศที่ร้องขอให้ประเทศไทย
ส่งผู้ร้ายข้ามแดน

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๓๒ ก ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑



“ประเทศผู้รับคำร้องขอ” หมายความว่า ประเทศ ดินแดน หรือองค์การระหว่างประเทศที่ประเทศไทย
ร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน

“ผู้ประสานงานกลาง” หมายความว่า อัยการสูงสุดหรือผู้ซึ่งอัยการสูงสุดมอบหมาย ซึ่งมีอำนาจหน้าที่
ประสานงานการส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้ประเทศผู้ร้องขอและการร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนแก่ประเทศไทย
รวมทั้งการอื่นที่เกี่ยวข้อง

“เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ” หมายความว่า พนักงานอัยการ เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ พนักงานฝ่ายปกครองหรือ
ตำรวจ หรือเจ้าพนักงานอื่นผู้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการเกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนในส่วนของตนตาม
ที่ได้รับแจ้งจากผู้ประสานงานกลาง

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษา
การตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งนี้ ในส่วนที่
เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

หลักทั่วไปในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

มาตรา ๗ ความผิดที่จะส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ต้องเป็นความผิดอาญาซึ่งกฎหมายของประเทศผู้ร้องขอ
และกฎหมายไทยกำหนดให้เป็นความผิดอาญาซึ่งมีโทษประหารชีวิตหรือมีโทษจำคุก หรือโทษจำกัดเสรีภาพใน
รูปแบบอื่นตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไป ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นความผิดที่ได้กำหนดไว้ในหมวดเดียวกัน หรือเรียกชื่อความผิด
เป็นอย่างเดียวกันของทั้งสองประเทศหรือไม่ก็ตาม

การกระทำความผิดอาญาอื่นซึ่งมีโทษจำคุกหรือโทษจำกัดเสรีภาพในรูปแบบอื่นน้อยกว่าหนึ่งปี
อาจร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ หากเป็นความผิดเกี่ยวพันกับความผิดที่ให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามคำร้อง
ขอแล้ว ไม่ว่าจะร้องขอพร้อมคำร้องขอในครั้งแรกหรือภายหลัง

มาตรา ๘ การส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้เริ่มต้นด้วยการมีคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากประเทศผู้ร้องขอ
คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนของประเทศผู้ร้องขอที่มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับประเทศไทย
ให้จัดส่งไปยังผู้ประสานงานกลาง ในกรณีที่ประเทศผู้ร้องขอมิได้มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับประเทศไทย
ให้จัดส่งคำร้องขอดังกล่าวโดยผ่านวิถีทางการทูต

คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนและเอกสารหลักฐาน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข
ที่กำหนดในกฎกระทรวง

คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนและเอกสารหลักฐานตามวรรคสามซึ่งจะส่งศาลต้องจัดทำคำแปลเป็น
ภาษาไทยและรับรองความถูกต้องด้วย

คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนหรือเอกสารหลักฐานตามมาตรานี้ ศาลจะรับฟังโดยไม่จำเป็นต้องมีพยาน
บุคคลมาเบิกความประกอบก็ได้



มาตรา ๙ รัฐบาลไทยอาจพิจารณาส่งบุคคลข้ามแดน เพื่อการฟ้องร้องหรือรับโทษตามคำพิพากษาของศาลในความผิดทางอาญา ซึ่งอยู่ภายใต้อำนาจดำเนินคดีของประเทศผู้ร้องขอให้แก่ประเทศนั้นๆ ตามคำร้องขอได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กรณีเป็นความผิดที่จะส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ และไม่เข้าลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายไทยหรือมิใช่ความผิดที่มีลักษณะทางการเมืองหรือเป็นความผิดทางทหาร

(๒) กรณีที่มีได้มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกัน เมื่อประเทศผู้ร้องขอได้แสดงโดยชัดแจ้งว่าจะส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้แก่ประเทศไทยในทำนองเดียวกันเมื่อประเทศไทยร้องขอ

ความผิดที่มีลักษณะทางการเมืองตามวรรคหนึ่ง (๑) ไม่หมายความว่ารวมถึงความผิด ดังต่อไปนี้

(๑) การปลงพระชนม์ ประทุษร้ายต่อพระองค์ หรือเสรีภาพของพระมหากษัตริย์ พระราชินี หรือรัชทายาท

(๒) การฆ่า ประทุษร้ายต่อร่างกายหรือเสรีภาพของประมุขแห่งรัฐ ผู้นำรัฐบาล หรือสมาชิกโดยตรงในครอบครัวของบุคคลนั้น

(๓) การกระทำความผิดที่ไม่ถือว่าเป็นความผิดทางการเมืองเพื่อวัตถุประสงค์ในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามสนธิสัญญาซึ่งประเทศไทยเป็นภาคี

ความผิดทางทหาร หมายความว่า ความผิดอาญาทางทหารโดยเฉพาะและมีใช้ความผิดตามกฎหมายอาญาทั่วไป

มาตรา ๑๐ ถ้าบุคคลใดซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนนั้นเคยได้รับการพิจารณาคดีจากศาลไทย หรือศาลของประเทศผู้ร้องขอในการกระทำความผิดอย่างเดียวกันกับที่มีการร้องขอ ให้ส่งข้ามแดนและศาลไทย หรือศาลของประเทศผู้ร้องขอได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ปล่อยตัวหรือพิพากษาให้ลงโทษและผู้นั้นได้พ้นโทษแล้ว หรือได้รับการอภัยโทษหรือนิรโทษกรรมหรือคดีขาดอายุความหรือมีเหตุอื่นใด ซึ่งไม่สามารถดำเนินคดีแก่บุคคลนั้นตามกฎหมายของประเทศผู้ร้องขอ ห้ามมิให้ส่งบุคคลดังกล่าว เป็นผู้ร้ายข้ามแดนเนื่องจากการกระทำนั้นอีก

มาตรา ๑๑ การควบคุมเพื่อดำเนินคดีหรือลงโทษบุคคลซึ่งถูกส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดนจากประเทศผู้รับคำร้องขอมายังประเทศไทยในความผิดอื่นที่ได้กระทำลงก่อนมีการส่งข้ามแดน และการส่งบุคคลซึ่งถูกส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดนจากประเทศผู้รับคำร้องขอมายังประเทศไทยไปยังประเทศที่สามจะกระทำมิได้ เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) บุคคลนั้นเดินทางออกจากราชอาณาจักรไทยภายหลังเสร็จสิ้นกระบวนการส่งผู้ร้ายข้ามแดนและได้กลับเข้ามาในราชอาณาจักรไทยใหม่โดยสมัครใจ

(๒) บุคคลนั้นมิได้เดินทางออกจากราชอาณาจักรไทยภายในสี่สิบห้าวันภายหลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการส่งผู้ร้ายข้ามแดน หรือ

(๓) ประเทศผู้รับคำร้องขอยินยอม



หมวด ๒

กระบวนการดำเนินการตามคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

มาตรา ๑๒ การดำเนินการตามคำร้องขอให้ส่งบุคคลสัญชาติไทยเป็นผู้ร้ายข้ามแดนอาจกระทำได้ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) เมื่อมีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศผู้ร้องขอกำหนดไว้
- (๒) บุคคลนั้นยินยอมให้ส่งข้ามแดน หรือ
- (๓) เป็นการส่งผู้ร้ายข้ามแดนภายใต้เงื่อนไขต่างตอบแทนที่ประเทศไทยทำกับประเทศผู้ร้องขอ

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนยื่นผ่านวิถีทางการทูตให้กระทรวงการต่างประเทศพิจารณาดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) หากเห็นว่าคำร้องขอดังกล่าวไม่กระทบกระเทือนความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและไม่มีเหตุผลอื่นใดที่จะไม่ดำเนินการให้ ก็ให้ส่งคำร้องนั้นให้ผู้ประสานงานกลางดำเนินการต่อไป

(๒) หากเห็นว่าคำร้องขอดังกล่าวอาจกระทบกระเทือนความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหรือมีเหตุผลอื่นที่ไม่อาจดำเนินการให้ได้ ก็ให้กระทรวงการต่างประเทศเสนอความเห็นนั้นพร้อมด้วยคำร้องขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาโดยเร็ว ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบต่อความเห็นดังกล่าวของกระทรวงการต่างประเทศให้พิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควร หากคณะรัฐมนตรีเห็นชอบให้ดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามคำร้องขอ ก็ให้กระทรวงการต่างประเทศส่งเรื่องให้ผู้ประสานงานกลางดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๔ เมื่อได้รับคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากกระทรวงการต่างประเทศหรือจากประเทศผู้ร้องขอ ให้ผู้ประสานงานกลางพิจารณาดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นว่าคำร้องขอนั้นอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะดำเนินการให้ได้ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลขอให้ออกหมายจับแล้วจัดส่งหมายจับให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือเจ้าหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไป

(๒) ในกรณีที่คำร้องขอนั้นมิได้ดำเนินการตามขั้นตอนหรือมีเอกสารหลักฐานไม่ถูกต้อง หรืออาจดำเนินการให้ได้ภายใต้เงื่อนไขที่จำเป็นบางประการ ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งเหตุขัดข้องหรือเงื่อนไขที่จำเป็นให้ประเทศผู้ร้องขอทราบ แต่ถ้าการดำเนินการตามคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจะกระทบกระเทือนการป้องกันคดีอื่นใดหรือการดำเนินการอื่นใดเกี่ยวกับคดีอาญาซึ่งบุคคลนั้นกำลังถูกดำเนินการอยู่ในประเทศไทย ผู้ประสานงานกลางจะเลื่อนการดำเนินการตามคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนนั้น หรือจะดำเนินการโดยกำหนดเงื่อนไขที่จำเป็นก็ได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งให้ประเทศผู้ร้องขอทราบโดยไม่ชักช้า

(๓) ในกรณีที่คำร้องขอนั้นมิได้ส่งผ่านวิถีทางการทูตให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งคำร้องขอดังกล่าวให้กระทรวงการต่างประเทศทราบเพื่อให้ความเห็นก่อนดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๑๓ (๒) มาใช้บังคับโดยอนุโลม



(๔) ในกรณีที่ผู้ประสานงานกลางเห็นว่าคำร้องขออาจกระทบกระเทือนความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือมีเหตุผลอื่นใดซึ่งไม่ควรดำเนินการ หรือเห็นว่าคำร้องขอดังกล่าวไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะดำเนินการให้ได้ ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งประเทศผู้ร้องขอหรือกระทรวงการต่างประเทศ แล้วแต่กรณี เพื่อดำเนินการต่อไป

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วน ประเทศผู้ร้องขออาจมีคำร้องขอให้จับกุมและคุมขังบุคคล ที่ต้องการตัวไว้ชั่วคราวก่อนก็ได้ คำร้องขอเช่นว่านี้ของประเทศผู้ร้องขอที่มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับ ประเทศไทยให้จัดส่งไปยังผู้ประสานงานกลาง ในกรณีที่ประเทศผู้ร้องขอมีได้มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับ ประเทศไทยให้ส่งผ่านวิธีการทางทูต

คำร้องขอตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด

การพิจารณาเพื่อดำเนินการให้นำความในมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๖ เมื่อจับกุมตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนตามความในมาตรา ๑๕ ได้ให้นำส่งพนักงาน อัยการโดยมิชักช้า ทั้งนี้ เพื่อยื่นคำร้องให้ศาลมีคำสั่งขังบุคคลซึ่งถูกร้องขอไว้ในระหว่างรอคำร้องขอส่ง ผู้ร้ายข้ามแดนอย่างเป็นทางการ และเอกสารหลักฐานจากประเทศผู้ร้องขอ

หากศาลมีคำฟ้องเพื่อดำเนินคดีส่งผู้ร้ายข้ามแดนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่บุคคลซึ่งถูกร้องขอ ถูกจับ หรือภายในเวลาที่ศาลกำหนดแต่ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่บุคคลนั้นถูกจับให้ปล่อยตัวบุคคลนั้นไป

ในกรณีที่มีการปล่อยตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอตามความในวรรคสอง เนื่องจากประเทศผู้ร้องขอมิได้จัดส่ง คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนอย่างเป็นทางการ และเอกสารหลักฐานอันจำเป็นตามมาตรา ๘ หรือด้วยเหตุอื่นใด ให้การร้องขอให้จับตามมาตรา ๑๕ เป็นอันยกเลิก และประเทศผู้ร้องขอจะร้องขอให้จับบุคคลซึ่งถูกร้องขอ ดังกล่าวด้วยเหตุเดียวกันนี้อีกมิได้ แต่การปฏิเสธหรือยกเลิกคำร้องขอให้จับดังกล่าวไม่มีผลเป็นการห้าม ประเทศผู้ร้องขอที่จะร้องขอให้ส่งบุคคลซึ่งถูกร้องขอนั้นข้ามแดนตามปกติ

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่เห็นสมควร กระทรวงการต่างประเทศอาจเสนอข้อเท็จจริงและความเห็นเกี่ยวกับ ความร่วมมือระหว่างประเทศหรือความสัมพันธ์ระหว่างประเทศให้ผู้ประสานงานกลางก่อนเสนอต่อศาลเพื่อ ประกอบการพิจารณาและให้ศาลมีอำนาจเรียกกระทรวงการต่างประเทศมาชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาได้ ทั้งนี้ ให้รวมถึงการพิจารณาในชั้นอุทธรณ์ด้วย

ส่วนที่ ๒

กระบวนการพิจารณาคดีส่งผู้ร้ายข้ามแดน

มาตรา ๑๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ เมื่อจับบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนได้แล้วให้พนักงานอัยการ นำคดีขึ้นสู่ศาลโดยมิชักช้า

ให้ศาลดำเนินการพิจารณาคดีอย่างต่อเนื่อง เว้นแต่ศาลจะเห็นสมควรให้เลื่อนคดีตามที่พนักงานอัยการ หรือบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนร้องขอ ทั้งนี้ ให้ศาลสั่งขังบุคคลซึ่งถูกร้องขอนั้นไว้ระหว่างการพิจารณา

การควบคุมและการดำเนินคดีส่งผู้ร้ายข้ามแดนซึ่งพระราชบัญญัตินี้มิได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม ถ้ามีคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวให้ศาล



ถามพนักงานอัยการว่าจะคัดค้านประการใดหรือไม่ หากมีคำคัดค้านของพนักงานอัยการศาลพึงรับฟังประกอบการวินิจฉัย

ก่อนเริ่มพิจารณาให้ศาลถามบุคคลซึ่งถูกร้องขอว่ามีนายความหรือไม่ หากไม่มีและต้องการนายความ ให้ศาลตั้งนายความให้และให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๙ เมื่อศาลพิเคราะห์พยานหลักฐานแล้ว เห็นว่ามีเหตุดังต่อไปนี้ให้ศาลมีคำสั่งขังบุคคลนั้นไว้เพื่อส่งข้ามแดนต่อไป

(๑) บุคคลซึ่งถูกจับนั้นเป็นบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนและมีผู้ใช้มีสัญชาติไทย หรือเป็นผู้มีสัญชาติไทยแต่อยู่ในหลักเกณฑ์ให้ส่งข้ามแดนได้ตามมาตรา ๑๖

(๒) คดีมีมูลที่จะรับฟ้องไว้พิจารณา หากความผิดนั้นได้กระทำความผิดในราชอาณาจักรหรือมีกฎหมายบัญญัติให้ถือว่าได้กระทำความผิดในราชอาณาจักร และ

(๓) ความผิดซึ่งเป็นเหตุให้ร้องขอส่งผู้ร้ายข้ามแดนนั้น เป็นความผิดซึ่งอาจส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ตามพระราชบัญญัตินี้และมีใช่เป็นความผิดที่มีลักษณะทางการเมืองหรือเป็นความผิดทางทหารโดยเฉพาะ

ถ้าศาลพิเคราะห์เห็นว่าพยานหลักฐานตามวรรคหนึ่งไม่เพียงพอ ก็ให้ศาลมีคำสั่งปล่อยและดำเนินการปล่อยบุคคลนั้นไปเมื่อสิ้นระยะเวลาเจ็ดสิบสองชั่วโมงนับแต่ได้อ่านคำสั่งปล่อยนั้น เว้นแต่ ภายในระยะเวลาดังกล่าว พนักงานอัยการจะได้แจ้งความจำนงค์ว่าจะอุทธรณ์ ก็ให้ขังไว้ในระหว่างอุทธรณ์และจะต้องยื่นอุทธรณ์ภายในระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลอ่านคำสั่งปล่อย ถ้ามีคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวในชั้นอุทธรณ์ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๘ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๐ ห้ามมิให้ส่งบุคคลซึ่งศาลมีคำสั่งขังตามมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง ข้ามแดนก่อนครบระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งขังเพื่อส่งข้ามแดน

เมื่อมีเหตุอันสมควรที่จะเลื่อนกำหนดการส่งบุคคลซึ่งศาลมีคำสั่งขังเพื่อส่งข้ามแดนให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อพิจารณามีคำสั่งขังบุคคลนั้นต่อไปตามกำหนดเวลาเท่าที่จำเป็นคำร้องเช่นนั้นจะต้องยื่นก่อนครบกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งถึงที่สุดให้ขังเพื่อส่งข้ามแดน

ถ้ามิได้ส่งบุคคลนั้นข้ามแดนภายในเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งถึงที่สุดหรือภายในกำหนดเวลาที่ศาลได้อนุญาตให้ขยายออกไปตามคำร้องของพนักงานอัยการตามวรรคสอง ให้ปล่อยบุคคลนั้นไป

ส่วนที่ ๓

การอุทธรณ์

มาตรา ๒๑ เมื่อศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้ปล่อยหรือขังบุคคลเพื่อส่งข้ามแดนแล้วพนักงานอัยการหรือบุคคลนั้นอาจยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวไปยังศาลอุทธรณ์ภายในระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลได้อ่านคำสั่งนั้น

ในการพิจารณาอุทธรณ์ ให้ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยคำคัดค้านเฉพาะเหตุที่ศาลมีคำสั่งตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๙ โดยพิจารณาว่าศาลชั้นต้นได้มีคำส่งไปโดยมีพยานหลักฐานเพียงพอหรือไม่

คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด



หมวด ๓

การดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

มาตรา ๒๒ ภายหลังจากที่ศาลมีคำสั่งถึงที่สุดให้ซึ่งบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดนและรัฐบาลไทยพิจารณาให้ส่งบุคคลนั้นเป็นผู้ร้ายข้ามแดนแล้ว การส่งมอบตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนให้แก่ประเทศผู้ร้องขอจะต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งถึงที่สุด หรือภายในกำหนดเวลาที่ศาลได้อนุญาตให้ขยายออกไปตามคำร้องของพนักงานอัยการ ทั้งนี้ รายละเอียดเกี่ยวกับ วัน เวลา สถานที่และวิธีการส่งมอบตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ประเทศผู้ร้องขอมิได้ดำเนินการรับมอบตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๒ โดยไม่มีเหตุอันควร หากต่อมาภายหลังได้ร้องขอให้ส่งบุคคลนั้นข้ามแดนในความผิดเดียวกันอีก ให้ปฏิเสธการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

การปฏิเสธการส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามวรรคหนึ่ง มิให้นำความในมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับ

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่บุคคลซึ่งศาลมีคำสั่งถึงที่สุดให้ซึ่งเพื่อส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดนกำลังถูกดำเนินคดีหรืออยู่ระหว่างรับโทษตามคำพิพากษาอยู่ในประเทศไทยในความผิดอื่นนอกเหนือจากความผิดซึ่งขอให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดน รัฐบาลไทยอาจดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) ส่งบุคคลดังกล่าวให้แก่ประเทศผู้ร้องขอ
- (๒) เลื่อนการส่งบุคคลนั้นจนกว่าการดำเนินคดีเสร็จสิ้นลงหรือจนกว่าบุคคลนั้นจะได้รับโทษตามคำพิพากษาทั้งหมดหรือบางส่วนแล้ว
- (๓) ส่งบุคคลดังกล่าวให้แก่ประเทศผู้ร้องขอชั่วคราวเพื่อการฟ้องคดีตามเงื่อนไขที่ตกลงกับประเทศผู้ร้องขอ และหลังจากที่บุคคลนั้นถูกส่งกลับมายังประเทศไทยแล้ว อาจถูกส่งกลับไปยังประเทศผู้ร้องขออีกครั้งหนึ่งเพื่อรับโทษตามคำพิพากษา

มาตรา ๒๕ หากไม่มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้แก่ประเทศผู้ร้องขอ ให้ผู้ประสานงานกลางพิจารณาแจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทราบเพื่อดำเนินคดีอาญาต่อบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนนั้น ตามกฎหมายไทยต่อไป

มาตรา ๒๖ เว้นแต่คณะรัฐมนตรีจะวินิจฉัยเป็นอย่างอื่น ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากประเทศผู้ร้องขอตั้งแต่สองประเทศขึ้นไปให้ส่งบุคคลเดียวกันข้ามแดนไม่ว่าจะในความผิดเดียวกันหรือความผิดต่างกัน ในกรณีเช่นว่านั้นให้ผู้ประสานงานกลางพิจารณาว่าควรจะส่งบุคคลนั้นข้ามแดนให้แก่ประเทศผู้ร้องขอรายใดและภายใต้เงื่อนไขอย่างไร หรือจะส่งให้แก่ประเทศผู้ร้องขอนั้นก่อนหลังกันอย่างไร ทั้งนี้ ให้นำเหตุดังต่อไปนี้มาพิจารณาเปรียบเทียบประกอบการใช้ดุลพินิจด้วย

- (๑) ประเทศผู้ร้องขอมีหรือไม่มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับประเทศไทย
- (๒) สถานที่กระทำความผิด
- (๓) ความร้ายแรงของความผิดซึ่งมีผลกระทบต่อประเทศผู้ร้องขอและอัตราโทษ
- (๔) ลำดับคำร้องขอที่ได้รับจากประเทศผู้ร้องขอ
- (๕) สัญชาติของผู้กระทำผิด
- (๖) ส่วนได้เสียและความพร้อมในการดำเนินคดี
- (๗) เหตุผลอื่นด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศตามความเห็นของกระทรวงการต่างประเทศ



เมื่อผู้ประสานงานกลางใช้ดุลพินิจประการใดแล้วให้แจ้งประเทศผู้ร้องขอเหล่านั้นทราบ และดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติต่อไป

มาตรา ๒๗ เมื่อจับบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนได้แล้ว ไม่ว่าจะได้มีการร้องขอตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจซึ่งจับกุมบุคคลดังกล่าวสอบถามบุคคลนั้นว่าจะยินยอมให้ส่งข้ามแดนหรือไม่

หากบุคคลซึ่งถูกร้องขอตามความในวรรคหนึ่งแสดงความยินยอมให้ส่งข้ามแดนให้จัดทำการแสดงความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรตามแบบที่ผู้ประสานงานกลางกำหนดแล้วให้พนักงานอัยการจัดให้มีการนำบุคคลนั้นไปยังศาลโดยยื่นคำร้องเพื่อให้ศาลตรวจสอบความยินยอมดังกล่าวโดยพลัน หากศาลเห็นว่าบุคคลนั้นได้ให้ความยินยอมโดยสมัครใจ ให้ศาลมีคำสั่งขังบุคคลนั้นไว้เพื่อส่งข้ามแดนตามมาตรา ๒๒ ต่อไป

ความยินยอมที่ได้กระทำต่อหน้าศาลแล้วไม่อาจเพิกถอนได้

ในการตรวจสอบของศาล หากบุคคลซึ่งถูกร้องขอนั้นกลับคำให้ความยินยอมซึ่งได้แสดงต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจแล้วนั้น ให้ศาลมีคำสั่งขังบุคคลนั้นไว้เพื่อดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๒ ส่วนที่ ๒ ต่อไป

มาตรา ๒๘ กรณีที่คดีส่งข้ามแดนอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลไม่ว่าในศาลใด หากบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนแสดงต่อศาลว่ายินยอมให้ส่งข้ามแดน ให้ศาลงดการพิจารณาและมีคำสั่งให้ขังบุคคลนั้นไว้เพื่อส่งข้ามแดนตามมาตรา ๒๒ ต่อไป

ความยินยอมที่ได้กระทำต่อหน้าศาลแล้วไม่อาจเพิกถอนได้

หมวด ๔

กรณีประเทศไทยร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ประเทศไทยร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนซึ่งความผิดอันเป็นมูลเหตุที่ขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนนั้นต้องระวางโทษถึงประหารชีวิตตามกฎหมายไทยแต่ไม่ถึงโทษประหารชีวิตตามกฎหมายของประเทศผู้รับคำร้องขอและรัฐบาลจำเป็นต้องให้คำรับรองว่าจะไม่มีการประหารชีวิตก็ให้มีการเจรจาตกลงเพื่อให้มีการรับรองดังกล่าวได้ ในกรณีนี้หากศาลพิพากษาลงโทษประหารชีวิตให้รัฐบาลดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเพื่อให้มีการบังคับตามคำพิพากษาโดยวิธีจำคุกตลอดชีวิตแทนการประหารชีวิต ทั้งนี้ ห้ามมิให้บุคคลนั้นได้รับการลดหย่อนผ่อนโทษไม่ว่าด้วยเหตุใดๆ เว้นแต่เป็นการพระราชทานอภัยโทษ

มาตรา ๓๐ การร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากประเทศผู้รับคำร้องขอมายังประเทศไทยให้พนักงานอัยการหรือหน่วยงานที่ประสงค์จะให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนเสนอเรื่องต่อผู้ประสานงานกลาง

ในกรณีที่ผู้ประสานงานกลางมีความวินิจฉัยว่าสมควรที่จะจัดทำคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากประเทศผู้รับคำร้องขอ ให้ผู้ประสานงานกลางส่งเรื่องให้พนักงานอัยการจัดทำคำร้องขอส่งผู้ร้ายข้ามแดนและเอกสารประกอบต่อไป

คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามวรรคหนึ่งและเอกสารประกอบคำร้องให้เป็นไปตามระเบียบที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด



คำวินิจฉัยของผู้ประสานงานกลางเกี่ยวกับการขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้ถือเป็นยุติ เว้นแต่คณะรัฐมนตรี
มีมติเป็นอย่างอื่น

การร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากประเทศผู้รับคำร้องขอที่มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับ
ประเทศไทย ให้ผู้ประสานงานกลางดำเนินการโดยผ่านวิถีทางการทูต

การร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากประเทศผู้รับคำร้องขอที่มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับประเทศไทย
ให้ผู้ประสานงานกลางดำเนินการตามสนธิสัญญา

มาตรา ๓๑ การปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๐ ให้พนักงานอัยการมีอำนาจในการแสวงหาข้อเท็จจริง
และรวบรวมพยานหลักฐาน สอบปากคำพยานบุคคล ออกคำสั่งเรียกบุคคลใดมาให้การต่อพนักงานอัยการ และ
ดำเนินการอื่นๆ ตามที่เห็นสมควร รวมทั้งอาจแจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการใดเพื่อ
ประโยชน์ในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

คำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเป็นคำสั่งบังคับของพนักงานอัยการตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๕

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

มาตรา ๓๒ บรรดาค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้ประเทศผู้ร้องขอ หรือการขอให้ส่ง
ผู้ร้ายข้ามแดนให้แก่ประเทศไทย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๓ บรรดาคดีส่งผู้ร้ายข้ามแดนที่พนักงานอัยการยื่นฟ้องต่อศาลแล้วก่อนหรือในวันที่พระราช
บัญญัตินี้ใช้บังคับให้ดำเนินการต่อไปตามบทบัญญัติในพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พุทธศักราช ๒๕๓๒
จนกว่าจะเสร็จสิ้นกระบวนการ

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่กฎกระทรวง ระเบียบ หรือข้อบังคับตามพระราชบัญญัตินี้ยังไม่ได้ประกาศใช้
หรือยังไม่มีผลใช้บังคับ หากมีความจำเป็นต้องดำเนินการใดเกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้ดำเนินการได้
ตามวิธีการและบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พุทธศักราช ๒๕๓๒ และสนธิสัญญาส่ง
ผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศผู้ร้องขอ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี



พระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

พ.ศ. ๒๕๔๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๒
เป็นปีที่ ๕๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ความผิดมูลฐาน” หมายความว่า

(๑) ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(๒) ความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไปหรือพาไปเพื่อการอนาจารหญิงและเด็ก เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่นและความผิดฐานพรากเด็กและผู้เยาว์ ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไปหรือ

^๑ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๙ ก หน้า ๔๕ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๒



ชักพาไปเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณี หรือความผิดเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของกิจการการค้าประเวณี ผู้ดูแลหรือผู้จัดการกิจการการค้าประเวณี หรือสถานการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณี ในสถานการค้าประเวณี

(๓) ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชนตามประมวลกฎหมายอาญาหรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน

(๔) ความผิดเกี่ยวกับการยักยอกหรือฉ้อโกงหรือประทุษร้ายต่อทรัพย์หรือกระทำโดยทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ กฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ หรือกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งกระทำโดยกรรมการผู้จัดการหรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบหรือมีประโยชน์เกี่ยวข้องในการดำเนินงานของสถาบันการเงินนั้น

(๕) ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น

(๖) ความผิดเกี่ยวกับการกรรโชก หรือรีดเอาทรัพย์ที่กระทำโดยอ้างอำนาจอั้งยี่ หรือช่องโจรตามประมวลกฎหมายอาญา

(๗) ความผิดเกี่ยวกับการลักลอบหนีศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

(๘)^๖ ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา

(๙)^๗ ความผิดเกี่ยวกับการพนันตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน เฉพาะความผิดเกี่ยวกับการเป็นผู้จัดให้มีการเล่นการพนันโดยไม่ได้รับอนุญาต และมีจำนวนผู้เข้าเล่นหรือเข้าพนันในการเล่นแต่ละครั้งเกินกว่าหนึ่งร้อยคน หรือมีวงเงินในการกระทำความผิดรวมกันมีมูลค่าเกินกว่าสิบล้านบาทขึ้นไป

(๑๐)^๘ ความผิดเกี่ยวกับการเป็นสมาชิกอั้งยี่ตามประมวลกฎหมายอาญา หรือการมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมที่มีกฎหมายกำหนดเป็นความผิด

(๑๑)^๙ ความผิดเกี่ยวกับการรับของโจรตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะที่เกี่ยวกับการช่วยจำหน่ายซื้อ รับจำนำ หรือรับไว้ด้วยประการใดซึ่งทรัพย์สินที่ได้มาโดยการกระทำความผิดอันมีลักษณะเป็นการค้า

(๑๒)^{๑๐} ความผิดเกี่ยวกับการปลอมหรือการแปลงเงินตรา ดวงตรา แสตมป์ และตัว ตามประมวลกฎหมายอาญามีลักษณะเป็นการค้า

(๑๓)^{๑๑} ความผิดเกี่ยวกับการค้าตามประมวลกฎหมายอาญาเฉพาะที่เกี่ยวกับการปลอม หรือการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของสินค้า หรือความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาอันมีลักษณะเป็นการค้า

^๖ มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๘) เพิ่มโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ พ.ศ. ๒๕๕๖

^๗ มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๙) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^๘ มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๑๐) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

^๙ มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๑๑) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

^{๑๐} มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๑๒) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

^{๑๑} มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๑๓) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖



(๑๔)^๔ ความผิดเกี่ยวกับการปลอมเอกสารสิทธิ บัตรอิเล็กทรอนิกส์ หรือหนังสือเดินทางตามประมวลกฎหมายอาญามีลักษณะเป็นปกติธุระหรือเพื่อการค้า

(๑๕)^๕ ความผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม โดยการใช้ ยึดถือ หรือครอบครองทรัพยากรธรรมชาติหรือกระบวนการแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติโดยมิชอบด้วยกฎหมายอันมีลักษณะเป็นการค้า

(๑๖)^{๑๐} ความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อชีวิตหรือร่างกายจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายสาหัสตามประมวลกฎหมายอาญา เพื่อให้ได้ประโยชน์ซึ่งทรัพย์สิน

(๑๗)^{๑๑} ความผิดเกี่ยวกับการหน่วงเหนี่ยวหรือกักขังผู้อื่นตามประมวลกฎหมายอาญาเฉพาะกรณีเพื่อเรียกหรือรับผลประโยชน์หรือเพื่อตอรองให้ได้รับผลประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่ง

(๑๘)^{๑๒} ความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์ กรรโชก ริดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ฉ้อโกง หรือยักยอกตามประมวลกฎหมายอาญามีลักษณะเป็นปกติธุระ

(๑๙)^{๑๓} ความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันเป็นโจรสลัดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัด

(๒๐)^{๑๔} ความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(๒๑)^{๑๕} ความผิดเกี่ยวกับอาวุธหรือเครื่องมืออุปกรณ์ของอาวุธที่ใช้หรืออาจนำไปใช้ในการรบหรือการสงครามตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์

ความผิดมูลฐานตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงการกระทำความผิดอาญานอกราชอาณาจักรซึ่งหากการกระทำความผิดนั้นได้กระทำความผิดในราชอาณาจักรจะเป็นความผิดมูลฐานด้วย^{๑๖}

“ธุรกิจ” หมายความว่า กิจกรรมที่เกี่ยวกับการทำนิติกรรม สัญญาหรือการดำเนินการใด ๆ กับผู้อื่นทางการเงิน ทางธุรกิจ หรือการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน

“ธุรกิจที่มีเหตุอันควรสงสัย”^{๑๗} หมายความว่า ธุรกิจที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ากระทำขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงมิให้ต้องตกอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือธุรกิจที่เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการทำธุรกรรมเพียงครั้งเดียวหรือหลายครั้ง และให้หมายความรวมถึงการพยายามกระทำธุรกรรมดังกล่าวด้วย

^๔ มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๑๔) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

^๕ มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๑๕) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

^{๑๐} มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๑๖) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

^{๑๑} มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๑๗) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

^{๑๒} มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๑๘) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

^{๑๓} มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๑๙) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

^{๑๔} มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๒๐) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

^{๑๕} มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๒๑) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

^{๑๖} มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” วรรคสอง เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

^{๑๗} มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ธุรกิจที่มีเหตุอันควรสงสัย” แก้ไขเพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖



“ทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด” หมายความว่า

(๑)^{๑๘} เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดซึ่งมีความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินหรือจากการสนับสนุนหรือช่วยเหลือการกระทำความผิดซึ่งมีความผิดมูลฐาน หรือความผิดฐานฟอกเงิน และให้รวมถึงเงินหรือทรัพย์สินที่ได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้หรือสนับสนุนการกระทำความผิดมูลฐานตาม (๘) ของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” หรือการกระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายด้วย

(๒) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการจำหน่าย จ่ายโอนด้วยประการใด ๆ ซึ่งเงินหรือทรัพย์สินตาม (๑) หรือ

(๓) ดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินตาม (๑) หรือ (๒)

ทั้งนี้ ไม่ว่าทรัพย์สินตาม (๑) (๒) หรือ (๓) จะมีการจำหน่าย จ่าย โอน หรือเปลี่ยนสภาพไปกี่ครั้ง และไม่ว่าจะอยู่ในความครอบครองของบุคคลใด โอนไปเป็นของบุคคลใด หรือปรากฏหลักฐานทางทะเบียนว่าเป็นของบุคคลใด

“สถาบันการเงิน” หมายความว่า

(๑) ธนาคารแห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ และธนาคารตามที่ได้มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นโดยเฉพาะ

(๒) บริษัทเงินทุน และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบ ธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ และบริษัทหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(๓) บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อมตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม

(๔) บริษัทประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต และบริษัทประกันวินาศภัย ตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย

(๕)^{๑๙} สหกรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ เฉพาะสหกรณ์ที่มีทุนดำเนินการ ซึ่งมีมูลค่าหุ้นรวมตั้งแต่สองล้านบาทขึ้นไปและมีวัตถุประสงค์ดำเนินกิจการเกี่ยวกับการรับฝากเงิน ให้กู้ ให้สินเชื่อบริษัทหรือรับจำนำทรัพย์สิน หรือจัดให้ได้มาซึ่งเงินและทรัพย์สินต่าง ๆ โดยวิธีใด ๆ

(๖) นิติบุคคลที่ดำเนินธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเงินตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“กองทุน”^{๒๐} หมายความว่า กองทุนการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และให้หมายความรวมถึงประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินด้วย

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

^{๑๘} มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด” (๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

^{๑๙} มาตรา ๓ นิยามคำว่า “สถาบันการเงิน” (๕) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๐} มาตรา ๓ นิยามคำว่า “กองทุน” (๕) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑



“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

“รองเลขาธิการ” หมายความว่า รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้อำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่
กับอัยการกระทรวง ระเบียบ และประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕ ผู้ใด

(๑) โอน รับโอน หรือเปลี่ยนสภาพทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเพื่อชุกซ่อนหรือปกปิดแหล่ง
ที่มาของทรัพย์สินนั้น หรือเพื่อช่วยเหลือผู้อื่นไม่ว่าก่อน ขณะหรือหลังการกระทำความผิด มิให้ต้องรับโทษหรือ
รับโทษน้อยลงในความผิดมูลฐาน หรือ

(๒) กระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อปกปิดหรืออำพรางลักษณะที่แท้จริงการได้มาแหล่งที่ตั้งการจำหน่าย
การโอน การได้สิทธิใด ๆ ซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด

ผู้นั้นกระทำความผิดฐานฟอกเงิน

มาตรา ๖ ผู้ใดกระทำความผิดฐานฟอกเงิน แม้จะกระทำนอกราชอาณาจักรผู้นั้นจะต้องรับโทษ
ในราชอาณาจักรตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ถ้าปรากฏว่า

(๑) ผู้กระทำความผิดหรือผู้ร่วมกระทำความผิดคนใดคนหนึ่งเป็นคนไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

(๒) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าว และได้กระทำโดยประสงค์ให้ความผิดเกิดขึ้นในราชอาณาจักร
หรือรัฐบาลไทยเป็นผู้เสียหาย หรือ

(๓) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าว และการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายของรัฐที่การกระทำ
เกิดขึ้นในเขตอำนาจของรัฐนั้น หากผู้นั้นได้ปรากฏตัวอยู่ในราชอาณาจักรและมิได้มีการส่งตัวผู้นั้นออกไปตาม
กฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๗ ในความผิดฐานฟอกเงิน ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษ
เช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น

(๑) สนับสนุนการกระทำความผิดหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดก่อนหรือขณะกระทำความผิด

(๒) จัดหาหรือให้เงินหรือทรัพย์สิน ยานพาหนะ สถานที่ หรือวัตถุใด ๆ หรือกระทำการใด ๆ เพื่อช่วยให้
ผู้กระทำความผิดหลบหนีหรือเพื่อให้ผู้กระทำความผิดถูกลงโทษหรือเพื่อให้ได้รับประโยชน์ในการกระทำ
ความผิด



ผู้จัดหาหรือให้เงินหรือทรัพย์สิน ที่ฟ่านัก หรือที่ซ่อนเร้น เพื่อช่วยบิดา มารดา บุตร สามี หรือ ภริยาของตนให้พ้นจากการถูกจับกุม ศาลจะไม่ลงโทษผู้นั้นหรือลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้ สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้

มาตรา ๘ ผู้ใดพยายามกระทำความผิดฐานฟอกเงิน ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น เช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดสำเร็จ

มาตรา ๙ ผู้ใดสมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดฐานฟอกเงิน ต้องระวางโทษ กึ่งหนึ่งของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ถ้าได้มีการกระทำความผิดฐานฟอกเงินเพราะเหตุได้มีการสมคบกันตามวรรคหนึ่ง ผู้สมคบกันนั้น ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ในกรณีที่ความผิดได้กระทำถึงขั้นลงมือกระทำความผิด แต่เนื่องจากการเข้าขัดขวางของผู้สมคบทำให้ การกระทำนั้นกระทำไปไม่ตลอดหรือกระทำไปตลอดแล้วแต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผล ผู้สมคบที่กระทำการ ขัดขวางนั้น คงรับโทษตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งเท่านั้น

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งกลับใจให้ความจริงแก่การสมคบต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนที่จะมี การกระทำความผิดตามที่ได้สมคบกัน ศาลจะไม่ลงโทษผู้นั้นหรือลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้ เพียงใดก็ได้

มาตรา ๑๐ เจ้าพนักงาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น ข้าราชการ พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ของรัฐ พนักงานองค์กร หรือหน่วยงานของรัฐ กรรมการหรือผู้บริหารหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งเป็นผู้มีอำนาจในการ จัดการของสถาบันการเงิน หรือกรรมการขององค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ ผู้ใดกระทำความผิดตามหมวดนี้ ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น^{๒๑}

กรรมการ อนุกรรมการ กรรมการธุรกรรม เลขาธิการ รองเลขาธิการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ใดกระทำความผิดตามหมวดนี้ ต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้ สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๑๑ กรรมการ อนุกรรมการ กรรมการธุรกรรม เลขาธิการ รองเลขาธิการ พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงาน หรือข้าราชการ ผู้ใดกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือกระทำความผิดต่อตำแหน่ง หน้าที่ในการยุติธรรมตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญาอันเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามหมวดนี้ ต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ใดร่วมในการกระทำความผิดกับบุคคลตามวรรคหนึ่งไม่ว่าในฐานะตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนต้องระวางโทษ เช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง^{๒๒}

มาตรา ๑๒ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ให้กรรมการ อนุกรรมการ กรรมการธุรกรรม เลขาธิการ รองเลขาธิการ และพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

^{๒๑} มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๒} มาตรา ๑๐ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑



หมวด ๒

การรายงานและการแสดงตน

มาตรา ๑๓ เมื่อมีการทำธุรกรรมกับสถาบันการเงิน ให้สถาบันการเงินมีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมนั้นต่อสำนักงาน เมื่อปรากฏว่าธุรกรรมดังกล่าวเป็น

(๑) ธุรกรรมที่ใช้เงินสดมีจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) ธุรกรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สินที่มีมูลค่าเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือ

(๓) ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นธุรกรรมตาม (๑) หรือ (๒) หรือไม่ก็ตาม ในกรณีที่มีหลักฐานหรือข้อเท็จจริงใดที่เกี่ยวข้องหรืออาจจะเป็นประโยชน์ในการยืนยันหรือยกเลิกข้อเท็จจริงเกี่ยวกับธุรกรรมที่สถาบันการเงินได้รายงานไปแล้ว ให้สถาบันการเงินรายงานข้อเท็จจริงนั้นให้สำนักงานทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่ปรากฏในภายหลังว่ามีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าธุรกรรมใดที่ได้กระทำไปแล้วโดยมิได้มีการรายงานตามมาตรา ๑๓ เป็นธุรกรรมที่สถาบันการเงินต้องรายงานตามมาตรา ๑๓ ให้สถาบันการเงินรายงานให้สำนักงานทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๑๕ ให้สำนักงานที่นคร กรุงเทพมหานคร สำนักงานที่จังหวัด สำนักงานที่ดินสาขา และสำนักงานที่ดินอำเภอ มีหน้าที่ต้องรายงานต่อสำนักงาน เมื่อปรากฏว่ามีการขอจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่สถาบันการเงินมิได้เป็นคู่กรณีและมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อมีการชำระด้วยเงินสดเป็นจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) เมื่ออสังหาริมทรัพย์มีมูลค่าตามราคาประเมินเพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่เป็นการโอนในทางมรดกให้แก่ทายาทโดยธรรมหรือ

(๓) เมื่อเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

มาตรา ๑๖ ให้ผู้ประกอบการอาชีพดังต่อไปนี้มีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงาน ในกรณีเป็นธุรกรรมที่ใช้เงินสด มีจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ทั้งนี้ ผู้ประกอบการอาชีพตาม (๒) (๓) (๔) และ (๕) ต้องเป็นนิติบุคคล เว้นแต่ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยที่มีพยานหลักฐานอันสมควรว่ามีการทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินกับผู้ประกอบการอาชีพตาม (๒) (๓) (๔) และ (๕) ที่มีได้เป็นนิติบุคคล ให้สำนักงานมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบการชีพดังกล่าวรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงาน

(๑) ผู้ประกอบการชีพเกี่ยวกับการดำเนินการ การให้คำแนะนำ หรือการเป็นที่ปรึกษาในการทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนหรือการเคลื่อนย้ายเงินทุนตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่ไม่ใช่สถาบันการเงินตามมาตรา ๑๓

(๒) ผู้ประกอบการชีพค้าอัญมณี เพชรพลอย ทองคำ หรือเครื่องประดับที่ประดับด้วยอัญมณี เพชรพลอย หรือทองคำ

(๓) ผู้ประกอบการชีพค้า หรือให้เช่ารถยนต์

(๔) ผู้ประกอบการชีพเกี่ยวกับนายหน้าหรือตัวแทนซื้อขายอสังหาริมทรัพย์

(๕) ผู้ประกอบการชีพค้าของเก่าตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า



(๖) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับสำหรับผู้ประกอบธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงินตามประกาศกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับหรือตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

(๗) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับบัตรเครดิตอิเล็กทรอนิกส์ที่มีใช่สถาบันการเงินตามประกาศกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจบัตรเครดิตหรือตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

(๘) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับบัตรเครดิตที่มีใช่สถาบันการเงินตามประกาศกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจบัตรเครดิตหรือตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

(๙) ผู้ประกอบการอาชีพเกี่ยวกับการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมดูแลธุรกิจบริการการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์^{๒๓}

ในกรณีที่ปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงใดเกี่ยวข้องหรืออาจจะเป็นประโยชน์ในการยืนยันหรือยกเลิกข้อเท็จจริงเกี่ยวกับธุรกรรมที่ได้รายงานไปตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้บุคคลดังกล่าวรายงานข้อเท็จจริงนั้น ให้สำนักงานทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๑๗ การรายงานตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ ให้เป็นไปตามแบบระยะเวลา หลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๘ ธุรกรรมใดที่รัฐมนตรีเห็นสมควรให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องรายงานตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๙ การรายงานตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ ซึ่งผู้รายงานกระทำโดยสุจริต หากก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลใดผู้รายงานไม่ต้องรับผิดชอบ

มาตรา ๒๐ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ จัดให้ลูกค้าแสดงตนทุกครั้งก่อนการทำธุรกรรมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งต้องกำหนดมาตรการเพื่อขจัดอุปสรรคในการแสดงตนของบุคคลพิการหรือทุพพลภาพด้วย เว้นแต่ลูกค้าได้แสดงตนไว้ก่อนแล้ว^{๒๔}

การแสดงตนตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๐/๑^{๒๕} สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพ ตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องกำหนดนโยบายการรับลูกค้า การบริหารความเสี่ยงที่อาจเกี่ยวกับการฟอกเงินของลูกค้าและต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าเมื่อเริ่มทำธุรกรรมครั้งแรกโดยต้องตรวจสอบเป็นระยะ จนสิ้นสุดดำเนินการเมื่อมีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า

การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามวรรคหนึ่ง จะมีขอบเขตเพียงใด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงเกี่ยวกับการแสดงตนและการพิสูจน์ทราบลูกค้า การตรวจทานบัญชีลูกค้า และการติดตามความเคลื่อนไหวทางบัญชีของลูกค้าที่ได้รับการแจ้งจากสำนักงาน

มาตรา ๒๑ การทำธุรกรรมตามมาตรา ๑๓ ให้สถาบันการเงินจัดให้ลูกค้าบันทึกข้อเท็จจริงต่าง ๆ เกี่ยวกับธุรกรรมดังกล่าวด้วย

^{๒๓} มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

^{๒๔} มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

^{๒๕} มาตรา ๒๐/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

ในกรณีที่ลูกค้าปฏิเสธที่จะทำบันทึกข้อเท็จจริงตามวรรคหนึ่ง ให้สถาบันการเงินจัดทำบันทึกข้อเท็จจริงเอง แล้วแจ้งให้สำนักงานทราบทันที

บันทึกข้อเท็จจริงตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามแบบ รายการหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๒^{๒๖} เว้นแต่จะได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่นให้สถาบันการเงินเก็บรักษารายละเอียด ดังนี้

(๑) เกี่ยวกับการแสดงตนตามมาตรา ๒๐ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่มีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า

(๒) เกี่ยวกับการทำธุรกรรมและบันทึกข้อเท็จจริงตามมาตรา ๒๑ เป็นเวลาห้าปี นับแต่ได้มีการทำธุรกรรมหรือบันทึกข้อเท็จจริงนั้น

ให้นำความใน (๑) บังคับใช้กับผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ ด้วย^{๒๗}

มาตรา ๒๒/๑^{๒๘} ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) เก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามมาตรา ๒๐/๑ เป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่มีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า เว้นแต่มีเหตุจำเป็นและสมควร เพื่อประโยชน์ ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้สำหรับลูกค้ารายใด ให้เลขาธิการมีอำนาจแจ้งเป็นหนังสือเพื่อให้ขยายเวลาได้ แล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบ

มาตรา ๒๓ บทบัญญัติในหมวดนี้มีให้ใช้บังคับแก่ธนาคารแห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารแห่งประเทศไทย

หมวด ๓

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

มาตรา ๒๔ ให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินคณะหนึ่งประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงยุติธรรม อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง อธิบดีกรมที่ดิน อธิบดีกรมศุลกากร อธิบดีกรมสรรพากร อธิบดีกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย ผู้ว่าราชการนาแห่งประเทศไทย เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ประธานสมาคมธนาคารไทย และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนเก้าคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความเชี่ยวชาญในทางเศรษฐศาสตร์ การเงิน การคลัง กฎหมายหรือสาขาใดสาขาหนึ่งที่เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้โดยความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาลำดับเป็นกรรมการ และเลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ^{๒๙}

^{๒๖} มาตรา ๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๗} มาตรา ๒๒ วรรคสอง เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

^{๒๘} มาตรา ๒๒/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

^{๒๙} มาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑



ให้คณะกรรมการแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ
ในกรณีประธานกรรมการหรือกรรมการโดยตำแหน่งตามวรรคหนึ่งมีความจำเป็นไม่อาจมาประชุมกรรมการ
ครั้งใด จะมอบหมายให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในคณะกรรมการมา
ประชุมแทนเฉพาะครั้งนั้นก็ได้

มาตรา ๒๕^{๓๐} ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอมาตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินต่อคณะรัฐมนตรี

(๑/๑)^{๓๑} กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวกับการฟอกเงินที่อาจเกิดจาก
การทำธุรกรรมของหน่วยงานของรัฐหรือกิจการบางประเภทที่ไม่ต้องรายงานการทำธุรกรรมตามพระราชบัญญัตินี้
และเสนอแนะแนวทางปฏิบัติเพื่อป้องกันความเสี่ยงดังกล่าว

(๒) พิจารณาให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศเพื่อดำเนินการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) วางระเบียบเกี่ยวกับการส่งคืนทรัพย์สินตามมาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๑/๑ การเก็บรักษาการนำ
ทรัพย์สินออกขายทอดตลาด การนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ และการประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพ
ตามมาตรา ๕๗ และวางระเบียบเกี่ยวกับกองทุนตามมาตรา ๕๙/๑ มาตรา ๕๙/๔ มาตรา ๕๙/๕ และ
มาตรา ๕๙/๖

(๔) ส่งเสริมความร่วมมือของประชาชนเกี่ยวกับการให้ข้อมูลข่าวสารเพื่อป้องกันและปราบปราม
การฟอกเงิน และวางระเบียบในการดำเนินการกับข้อมูลหรือเอกสารเพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานในการปฏิบัติ
ตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นหรือระเบียบอื่นใดในการปฏิบัติ
ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปีนับแต่วันแต่งตั้ง
และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว

มาตรา ๒๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๒๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งคณะรัฐมนตรี
แต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออกโดยความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาตามลำดับ

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

^{๓๐} มาตรา ๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๑} มาตรา ๒๕ (๑/๑) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖



ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่าที่วาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งครบวาระแล้วแต่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่

มาตรา ๒๙ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม หากรองประธานไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด เว้นแต่ การวินิจฉัยชี้ขาดตามมาตรา ๔๙ วรรคสาม ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

มาตรา ๓๐ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งแทนคณะกรรมการก็ได้และให้นำมาตรา ๒๙ มาใช้บังคับการประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๓๑ ให้กรรมการและอนุกรรมการได้รับค่าตอบแทนตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๔

คณะกรรมการธุรกรรม

มาตรา ๓๒^{๓๒} ให้มีคณะกรรมการธุรกรรมคณะหนึ่ง ประกอบด้วยกรรมการธุรกรรมจำนวนห้าคนซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งได้รับการเสนอชื่อจากคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และคณะกรรมการอัยการคณะละหนึ่งคน ในกรณีที่คณะกรรมการผู้มีสิทธิเสนอชื่อคณะใดไม่สามารถเสนอชื่อบุคคลในส่วนของตนเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการธุรกรรมได้ภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากสำนักงานให้เสนอชื่อ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งบุคคลอื่นที่เหมาะสมเป็นกรรมการธุรกรรมแทนการเสนอชื่อจากคณะกรรมการคณะนั้น และให้กรรมการธุรกรรมที่คณะกรรมการแต่งตั้งคัดเลือกกันเองเป็นประธานกรรมการธุรกรรมคนหนึ่ง โดยให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการธุรกรรมต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในทางเศรษฐศาสตร์ การเงิน การคลัง กฎหมาย หรือทางใดทางหนึ่งที่เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่เกินเจ็ดสิบปี

^{๓๒} มาตรา ๓๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑



(๒) เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการตั้งแต่ระดับสิบหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือเป็นหรือเคยเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐในตำแหน่งรองหรือเทียบเท่ารองหัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ หรือรอง หรือเทียบเท่ารองหัวหน้าหน่วยงานของรัฐนั้นขึ้นไป หรือเป็นหรือเคยเป็นผู้สอนวิชาในสาขาดังกล่าวและดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งตั้งแต่รองศาสตราจารย์ขึ้นไป

(๓) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมือง หรือกรรมการหรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๔) ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่นหรือข้าราชการการเมืองหรือกรรมการในรัฐวิสาหกิจ

(๕) ไม่เป็นกรรมการในหน่วยงานของรัฐ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการ

(๖) ไม่เป็นกรรมการ ผู้จัดการ ที่ปรึกษา หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะคล้ายกันหรือมีผลประโยชน์เกี่ยวข้องในทางหุ้นส่วน บริษัท หรือสถาบันการเงิน หรือประกอบอาชีพหรือวิชาชีพอย่างอื่นหรือประกอบภารใด ๆ อันขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

กรรมการธุรกรรมซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการธุรกรรมที่พ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน และให้นำมาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่การพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๗ (๓) ให้กรรมการธุรกรรมซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อคณะกรรมการให้ออก

มาตรา ๓๓ การประชุมของคณะกรรมการธุรกรรมให้นำมาตรา ๒๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๔^{๓๓} ให้คณะกรรมการธุรกรรมมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบธุรกรรมหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด

(๒) สั่งยับยั้งการทำธุรกรรมตามมาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖

(๓) ดำเนินการตามมาตรา ๔๘

(๔) เสนอรายงานผลการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ต่อคณะกรรมการและคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

(๕) กำกับดูแลความเป็นอิสระและเป็นกลางของสำนักงานและเลขาธิการ

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๓๕^{๓๔} ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยและมีพยานหลักฐานอันสมควรว่าธุรกรรมใดเกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน ให้คณะกรรมการธุรกรรมมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือยับยั้งการทำธุรกรรมนั้นไว้ก่อนได้ ภายในเวลาที่กำหนดแต่ไม่เกินสามวันทำการ

ในกรณีจำเป็นหรือเร่งด่วน เลขาธิการจะสั่งยับยั้งการทำธุรกรรมตามวรรคหนึ่งไปก่อนก็ได้แล้วรายงานต่อคณะกรรมการธุรกรรม

มาตรา ๓๖^{๓๕} ในกรณีที่มีพยานหลักฐานเป็นที่เชื่อได้ว่าธุรกรรมใดเกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน ให้คณะกรรมการธุรกรรมมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือยับยั้งการทำธุรกรรมนั้นไว้ชั่วคราว ภายในเวลาที่กำหนดแต่ไม่เกินสิบวันทำการ

^{๓๓} มาตรา ๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๔} มาตรา ๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๕} มาตรา ๓๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑



มาตรา ๓๖/๑^{๓๖} ในการดำเนินการตามมาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖ ให้คณะกรรมการธุรกรรมหรือเลขาธิการบันทึกไว้เป็นหลักฐานในรายงานการประชุมคณะกรรมการธุรกรรมหรือในการสั่งการของเลขาธิการว่ามีพยานหลักฐานใด และผู้ใดเป็นผู้ขอ ผู้ใช้หรือสั่งการให้มีการดำเนินการตามบทบัญญัติดังกล่าว

มาตรา ๓๗^{๓๗} เมื่อคณะกรรมการธุรกรรมหรือเลขาธิการ แล้วแต่กรณี สั่งยับยั้งการทำธุรกรรมตามมาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖ แล้ว ให้คณะกรรมการธุรกรรมรายงานต่อคณะกรรมการและคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

มาตรา ๓๗/๑^{๓๘} ในกรณีที่คณะกรรมการธุรกรรมเห็นว่า คดีใดสมควรจัดให้มีมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือแก่ผู้ให้ถ้อยคำ หรือผู้ที่แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลใดอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการธุรกรรมแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการให้มีมาตรการในการคุ้มครองบุคคลดังกล่าว โดยให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวเป็นพยานที่มีสิทธิได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการธุรกรรมเสนอความเห็นด้วยว่าสมควรใช้มาตรการทั่วไปหรือมาตรการพิเศษตามกฎหมายดังกล่าวสำหรับบุคคลเหล่านั้นด้วย

ในกรณีเกิดความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย อนามัย ชื่อเสียง ทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือสามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลดังกล่าว เพราะมีการกระทำความผิดอาญาโดยเจตนาเนื่องจากการดำเนินการหรือการให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้บุคคลนั้นมีสิทธิยื่นคำร้องต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อขอรับค่าตอบแทนเท่าที่จำเป็น และสมควรตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญาด้วย

สำนักงานอาจจัดให้มีค่าตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตามวรรคหนึ่ง ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๘ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการธุรกรรม เลขาธิการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเลขาธิการมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้สถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์กร หรือหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจแล้วแต่กรณี ส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อให้ถ้อยคำส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใด ๆ มาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสาร หรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๓) เข้าไปในเคหสถาน สถานที่ หรือยานพาหนะใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการซุกซ่อนหรือเก็บรักษาทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือพยานหลักฐานที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน เพื่อตรวจค้นหรือเพื่อประโยชน์ในการติดตาม ตรวจสอบ หรือยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าหากเน้นซ้ำกว่าจะเอาหมายค้นมาได้ ทรัพย์สินหรือพยานหลักฐานดังกล่าวนั้นจะถูกยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม

^{๓๖} มาตรา ๓๖/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๗} มาตรา ๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๘} มาตรา ๓๗/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖



ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๓) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ที่ได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่งแสดงเอกสารมอบหมายและบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวตามวรรคสองให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

บรรดาข้อมูลที่ได้มาจากการให้ถ้อยคำ คำชี้แจงเป็นหนังสือ บัญชี เอกสาร หรือหลักฐานใด ๆ ที่มีลักษณะเป็นข้อมูลเฉพาะของบุคคล สถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ให้เลขาธิการเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บรักษาและใช้ประโยชน์จากข้อมูลนั้น

มาตรา ๓๘/๑^{๓๙} ภายใต้บังคับแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เลขาธิการ รองเลขาธิการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเลขาธิการมีอำนาจจับผู้กระทำความผิดฐานฟอกเงินและบันทึกถ้อยคำผู้ถูกจับเพื่อเป็นหลักฐานเบื้องต้นแล้วส่งตัวไปยังพนักงานสอบสวนโดยไม่ชักช้าแต่ต้องไม่เกินยี่สิบสี่ชั่วโมง

มาตรา ๓๙ ให้กรรมการธุรกรรมได้รับคำตอบแทนตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๓๙/๑^{๔๐} เพื่อประโยชน์การปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการธุรกรรมและเลขาธิการ ทำรายงานสรุปการดำเนินการตามหมวดนี้ต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทุกสี่เดือน

รายงานตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยต้องระบุรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) บุคคลผู้ถูกตรวจสอบธุรกรรมหรือทรัพย์สิน หรือถูกสั่งยับยั้งการทำธุรกรรมหรือถูกยึดหรืออายัดทรัพย์สิน

(๒) พยานหลักฐานที่ใช้ดำเนินการต่อบุคคลตาม (๑)

(๓) ผู้ขอ ผู้ใช้หรือสั่งการให้มีการดำเนินการ

(๔) ผลการดำเนินการ

รายละเอียดตามมาตรานี้ให้ถือเป็นความลับของทางราชการ

มาตรา ๓๙/๒^{๔๑} คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติอาจแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญคนหนึ่งให้ตรวจสอบรายงานดังกล่าวว่าการดำเนินการที่รายงานขอด้วยพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติต่อไป

ให้นำความในมาตรา ๓๘ มาใช้กับการตรวจสอบตามวรรคหนึ่ง

ในกรณีที่การตรวจสอบตามวรรคหนึ่งพบว่าการกระทำที่ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้และคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเห็นด้วยกับการตรวจสอบดังกล่าว ให้ส่งผลการตรวจสอบและความเห็นของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติให้คณะกรรมการธุรกรรมดำเนินการต่อไป

^{๓๙} มาตรา ๓๘/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๔๐} มาตรา ๓๙/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๔๑} มาตรา ๓๙/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑



หมวด ๕

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

มาตรา ๔๐^{๔๒} ให้จัดตั้งสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ปปง.” ขึ้นเป็นส่วนราชการที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวงปฏิบัติหน้าที่โดยอิสระและเป็นกลาง มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ดำเนินการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ คณะกรรมการธุรกรรมและปฏิบัติงานธุรการอื่น
- (๒) รับรายงานการทำธุรกรรมที่ส่งให้ตามหมวด ๒ และแจ้งตอบการรับรายงาน รวมทั้งการรับรายงาน และข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมที่ได้มาโดยทางอื่น
- (๓)^{๔๓} รับหรือส่งรายงานหรือข้อมูลเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น หรือตามข้อตกลงที่ได้จัดทำขึ้นระหว่างหน่วยงานในประเทศหรือต่างประเทศ
- (๓/๑)^{๔๔} กำหนดแนวทางปฏิบัติ กำกับ ตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ของผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงานตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแนวปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด
- (๔)^{๔๕} เก็บ รวบรวมข้อมูล สถิติ ตรวจสอบ และติดตามประเมินผลการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ และวิเคราะห์รายงานหรือข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการทำธุรกรรม และประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวกับการฟอกเงิน หรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย
- (๕) เก็บรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
- (๖) จัดให้มีโครงการที่เกี่ยวกับการเผยแพร่ความรู้ การให้การศึกษา และฝึกอบรมในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือช่วยเหลือหรือสนับสนุนทั้งภาครัฐและภาคเอกชนให้มีการจัดโครงการดังกล่าว
- (๗) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๔๑^{๔๖} ให้มีเลขาธิการมีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงานโดยอิสระและเป็นกลางขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสำนักงานและให้มีรองเลขาธิการเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ

มาตรา ๔๒ ให้เลขาธิการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งขึ้นตามคำแนะนำของคณะรัฐมนตรี โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาตามลำดับ

มาตรา ๔๓ เลขาธิการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีความรู้ความเชี่ยวชาญในทางเศรษฐศาสตร์ การเงิน การคลัง หรือกฎหมาย

^{๔๒} มาตรา ๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๔๓} มาตรา ๔๐(๓) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

^{๔๔} มาตรา ๔๐(๓/๑) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

^{๔๕} มาตรา ๔๐(๔) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

^{๔๖} มาตรา ๔๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑



(๒) รับราชการในตำแหน่งรองเลขาธิการหรือเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ระดับไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือเทียบเท่า

(๓) ไม่เป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจหรือกิจการอื่นของรัฐ

(๔) ไม่เป็นกรรมการ ผู้จัดการ ที่ปรึกษา หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายกันหรือมีผลประโยชน์เกี่ยวข้องในทางหุ้นส่วน บริษัท สถาบันการเงินหรือประกอบอาชีพ หรือวิชาชีพอย่างอื่นหรือประกอบการใด ๆ อันขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๔^{๔๗} เลขาธิการมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปีนับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว เลขาธิการซึ่งพ้นจากตำแหน่งแล้วจะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอีกไม่ได้ แต่ให้กำหนดตำแหน่งที่ปรึกษาสำนักงานให้เลขาธิการซึ่งพ้นจากตำแหน่งนั้น

ให้เลขาธิการได้รับเงินเพิ่มพิเศษเพื่อประกันความเป็นอิสระและเป็นกลางในอัตราซึ่งรวมกันกับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งแล้วเทียบเท่ากับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของปลัดกระทรวงและให้ได้รับเงินเพิ่มพิเศษจนกว่าจะออกจากราชการ

ให้ข้าราชการของสำนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และในการกำหนดให้ได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ ต้องคำนึงถึงภาระหน้าที่ คุณภาพของงาน และการดำรงตนอยู่ในความยุติธรรมโดยเปรียบเทียบกับค่าตอบแทนของผู้ปฏิบัติงานอื่นในกระบวนการยุติธรรมด้วย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการโดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง^{๔๘}

มาตรา ๔๕^{๔๙} นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระในมาตรา ๔๔ แล้ว เลขาธิการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๓

(๔) คณะรัฐมนตรีมีมติให้ออกตามคำแนะนำของรัฐมนตรีหรือการเสนอของรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการธุรกรรม เพราะบกพร่องในหน้าที่อย่างร้ายแรงหรือหย่อนความสามารถหรือมีพฤติการณ์เป็นที่ประจักษ์ต่อสาธารณชนว่ามีการปฏิบัติหน้าที่ที่ไม่สุจริตไม่เป็นอิสระหรือไม่เป็นกลางโดยมติดังกล่าวต้องแสดงผลในการให้ออกอย่างชัดแจ้ง โดยความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาตามลำดับ

มาตรา ๔๕/๑^{๕๐} ห้ามมิให้แต่งตั้งผู้เคยดำรงตำแหน่งเลขาธิการเป็นผู้บริหารส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานใดของรัฐ เว้นแต่ตำแหน่งที่ปรึกษาสำนักงาน

บทบัญญัติตามวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับในกรณีที่ผู้เคยดำรงตำแหน่งเลขาธิการออกจากราชการแล้ว

^{๔๗} มาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๔๘} มาตรา ๔๔ วรรคสาม เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

^{๔๙} มาตรา ๔๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๕๐} มาตรา ๔๕/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑



มาตรา ๔๖ ในกรณีที่มีพยานหลักฐานตามสมควรว่าบัญชีลูกค้าของสถาบันการเงินเครื่องมือหรืออุปกรณ์ในการสื่อสาร หรือเครื่องคอมพิวเตอร์ใด ถูกใช้หรืออาจถูกใช้เพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเลขาธิการมอบหมายเป็นหนังสือจะยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่อศาลแพ่ง เพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าถึงบัญชีข้อมูลทางการสื่อสาร หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลดังกล่าวนี้ก็ได้^{๕๑}

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ศาลจะสั่งอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ยื่นคำขอดำเนินการโดยใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ใด ๆ ตามที่เห็นสมควรก็ได้ แต่ทั้งนี้ให้อนุญาตได้คราวละไม่เกินเก้าสิบวัน

เมื่อศาลได้สั่งอนุญาตตามความในวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว ผู้เกี่ยวข้องกับบัญชีข้อมูลทางการสื่อสาร หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามคำสั่งดังกล่าว จะต้องให้ความร่วมมือเพื่อให้เป็นไปตามความในมาตรานี้

มาตรา ๔๖/๑^{๕๒} ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรวบรวมพยานหลักฐานตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อสำนักงานร้องขอให้กรมสอบสวนคดีพิเศษใช้อำนาจสืบสวน สืบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือเพื่อดำเนินการกับทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดให้กรมสอบสวนคดีพิเศษมีอำนาจดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เพื่อสนับสนุนการดำเนินการของสำนักงาน

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามวรรคหนึ่ง อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษโดยการเสนอแนะของเลขาธิการอาจมีคำสั่งแต่งตั้งผู้ปฏิบัติงานในสำนักงานผู้หนึ่งผู้ใดเป็นพนักงานสอบสวนคดีพิเศษเพื่อปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับการสืบสวน การสอบสวน และการรวบรวมพยานหลักฐานตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ได้

ในการปฏิบัติการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษและเลขาธิการร่วมกันกำหนด

มาตรา ๔๗ ให้สำนักงานจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีอย่างน้อยให้มีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

- (๑) รายงานผลการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน และการดำเนินการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) ปัญหาและอุปสรรคจากการปฏิบัติงาน
- (๓) รายงานข้อเท็จจริงหรือข้อสังเกตจากการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่พร้อมทั้งความเห็นและข้อเสนอแนะ

ให้คณะรัฐมนตรีเสนอรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีตามวรรคหนึ่ง พร้อมด้วยข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

^{๕๑} มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๕๒} มาตรา ๔๖/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑



หมวด ๖

การดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน

มาตรา ๔๘ ในการตรวจสอบรายงานและข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรม หากมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า อาจมีการโอน จำหน่าย ยักยอก ปกปิด หรือซ่อนเร้นทรัพย์สินใดที่เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ให้คณะกรรมการธุรกรรมมีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้ชั่วคราวมีกำหนดไม่เกินเก้าสิบวัน

ในกรณีจำเป็นหรือเร่งด่วน เลขานุการจะสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งไปก่อนแล้ว รายงานต่อคณะกรรมการธุรกรรม

การตรวจสอบรายงานและข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ทำธุรกรรมซึ่งถูกสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือผู้มีส่วนได้เสียในทรัพย์สินจะแสดงหลักฐานว่าเงินหรือทรัพย์สินในการทำธุรกรรมนั้นมีใช้ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเพื่อให้มีคำสั่งเพิกถอนการยึดหรืออายัดก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อคณะกรรมการธุรกรรมหรือเลขานุการ แล้วแต่กรณี สั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินหรือสั่งเพิกถอนการยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นแล้ว ให้คณะกรรมการธุรกรรมรายงานต่อคณะกรรมการ

มาตรา ๔๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง ในกรณีที่ปรากฏหลักฐานเป็นที่เชื่อได้ว่าทรัพย์สินใด เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ให้เลขานุการส่งเรื่องให้พนักงานอัยการพิจารณาเพื่อยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดินโดยเร็ว

ในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นว่าเรื่องดังกล่าวยังไม่สมบูรณ์พอที่จะยื่นคำร้องขอ ให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนตกเป็นของแผ่นดินได้ ให้พนักงานอัยการรีบแจ้งให้เลขานุการทราบ เพื่อดำเนินการต่อไป โดยให้ระบุงข้อที่ไม่สมบูรณ์นั้นให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน

ให้เลขานุการรับดำเนินการตามวรรคสองแล้วส่งเรื่องเพิ่มเติมไปให้พนักงานอัยการพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง หากพนักงานอัยการยังเห็นว่าไม่มีเหตุพอที่จะยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนตกเป็นของแผ่นดิน ให้พนักงานอัยการรีบแจ้งให้เลขานุการทราบเพื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาด ให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่ได้รับเรื่องจากเลขานุการ และเมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดเป็นประการใดให้พนักงานอัยการและเลขานุการปฏิบัติตามนั้นหากคณะกรรมการมิได้วินิจฉัยชี้ขาดภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ปฏิบัติตามความเห็นของพนักงานอัยการ

เมื่อคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยชี้ขาดไม่ให้ยื่นคำร้องหรือไม่วินิจฉัยชี้ขาดภายในกำหนดระยะเวลา และได้ปฏิบัติตามความเห็นของพนักงานอัยการตามวรรคสามแล้ว ให้เรื่องนั้นเป็นที่สุด และห้ามมิให้มีการดำเนินการเกี่ยวกับบุคคลนั้นในทรัพย์สินเดียวกันนั้นอีก เว้นแต่จะได้พยานหลักฐานใหม่อันสำคัญซึ่งน่าจะ ทำให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินของบุคคลนั้นตกเป็นของแผ่นดินได้ และในกรณีเช่นว่านี้ถ้าไม่มีผู้ใดขอรับคืนทรัพย์สินดังกล่าวภายในสองปี นับแต่วันที่คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยชี้ขาดไม่ให้ยื่นคำร้องหรือไม่วินิจฉัยชี้ขาดภายใน กำหนดระยะเวลา ให้สำนักงานดำเนินการนำทรัพย์สินนั้นส่งเข้ากองทุน และในกรณีที่มีผู้มาขอรับคืน โดยใช้สิทธิ์ขอรับคืนตามกฎหมายอื่นซึ่งสามารถทำได้ถึงแม้จะเกินกว่ากำหนดสองปี ให้สำนักงานส่งคืนทรัพย์สินนั้น



แก่ผู้มาขอรับคืน หากไม่อาจส่งคืนทรัพย์สินได้ให้คืนเป็นเงินจากกองทุนแทน หากยังไม่มีผู้มารับคืนเมื่อล่วงพ้นปี ให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของกองทุน ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการการเก็บรักษาและการจัดการทรัพย์สินหรือเงินในระหว่างที่ยังไม่มีผู้มารับคืนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด^{๕๓}

เมื่อศาลรับคำร้องที่พนักงานอัยการยื่นต่อศาลแล้ว ให้ศาลสั่งให้ปิดประกาศไว้ที่ศาลนั้น และประกาศอย่างน้อยสองวันติดต่อกันในหนังสือพิมพ์ที่มีจำหน่ายแพร่หลายในท้องถิ่นเพื่อให้ผู้ซึ่งอาจอ้างว่าเป็นเจ้าของหรือมีส่วนได้เสียในทรัพย์สินมายื่นคำร้องขอก่อนศาลมีคำสั่งกับให้ศาลสั่งให้ส่งสำเนาประกาศไปยังเลขาธิการเพื่อปิดประกาศไว้ที่สำนักงานและสถานตำรวจท้องที่ที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่และถ้ามีหลักฐานแสดงว่าผู้ใดอาจอ้างว่าเป็นเจ้าของหรือมีส่วนได้เสียในทรัพย์สิน ก็ให้เลขาธิการมีหนังสือแจ้งให้ผู้นั้นทราบ เพื่อใช้สิทธิดังกล่าวการแจ้งนั้นให้แจ้งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามที่อยู่ครั้งสุดท้ายของผู้ที่ปรากฏในหลักฐาน

ในกรณีตามวรรคหนึ่งถ้ามีเหตุสมควรที่จะดำเนินการเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้เสียหายในความผิดมูลฐาน ให้เลขาธิการส่งเรื่องให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายที่กำหนดความผิดฐานนั้นดำเนินการตามกฎหมายดังกล่าวเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้เสียหายก่อน

มาตรา ๕๐ ผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินที่พนักงานอัยการร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๔๙ อาจยื่นคำร้องก่อนศาลมีคำสั่งตามมาตรา ๕๑ โดยแสดงให้ศาลเห็นว่า

(๑) ตนเป็นเจ้าของที่แท้จริง และทรัพย์สินนั้นไม่ใช่ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือ

(๒) ตนเป็นผู้รับโอนโดยสุจริตและมีค่าตอบแทน หรือได้มาโดยสุจริตและตามสมควรในทางศีลธรรมอันดีหรือในทางกุศลสาธารณะ

ผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นผู้รับประโยชน์ในทรัพย์สินที่พนักงานอัยการร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดิน ตามมาตรา ๔๙ อาจยื่นคำร้องขอคุ้มครองสิทธิของตนก่อนศาลมีคำสั่ง โดยแสดงให้ศาลเห็นว่าตนเป็นผู้รับประโยชน์โดยสุจริตและมีค่าตอบแทน หรือได้มาซึ่งประโยชน์โดยสุจริตและตามสมควรในทางศีลธรรมอันดีหรือในทางกุศลสาธารณะ

มาตรา ๕๑^{๕๔} เมื่อศาลทำการไต่สวนคำร้องของพนักงานอัยการตามมาตรา ๔๙ แล้ว หากศาลเชื่อว่าทรัพย์สินตามคำร้องเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด และคำร้องของผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินหรือผู้รับโอนทรัพย์สินตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง ฟังไม่ขึ้น ให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน

ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งที่เป็นเงิน ให้สำนักงานส่งเข้ากองทุนกึ่งหนึ่งและส่งให้กระทรวงการคลังอีกกึ่งหนึ่ง ถ้าเป็นทรัพย์สินอื่น ให้ดำเนินการตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ หากผู้อ้างว่าเป็นเจ้าของหรือผู้รับโอนทรัพย์สินตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่งเป็นผู้ซึ่งเกี่ยวข้องหรือเคยเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผู้กระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินมาก่อน ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบรรดาทรัพย์สินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดหรือได้รับโอนมาโดยไม่สุจริต แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๑/๑^{๕๕} ในกรณีที่ศาลเห็นว่าทรัพย์สินตามคำร้องไม่เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดให้ศาลส่งคืนทรัพย์สินนั้น และในกรณีเช่นว่านี้ ถ้าไม่มีผู้ใดขอรับคืนทรัพย์สินภายในสองปีนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งดังกล่าว ให้สำนักงานนำทรัพย์สินนั้นส่งเข้ากองทุน

^{๕๓} มาตรา ๔๙ วรรคสี่ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๕๔} มาตรา ๕๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๕๕} มาตรา ๕๑/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑



ในกรณีที่มิมีผู้มาขอรับคืนโดยใช้สิทธิขอรับคืนตามกฎหมายอื่นซึ่งสามารถทำได้ถึงแม้จะเกินกว่ากำหนดสองปีตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานส่งคืนทรัพย์สินนั้นแก่ผู้มาขอรับคืน หากไม่อาจส่งคืนทรัพย์สินได้ ให้คืนเป็นเงินจากกองทุนแทน หากยังมิมีผู้มารับคืนเมื่อล่วงพ้นยี่สิบปีให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของกองทุน ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ การเก็บรักษาและการจัดการทรัพย์สินหรือเงินในระหว่างที่ยังมิมีผู้มารับคืนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๕๑ ถ้าศาลทำการไต่สวนคำร้องของผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นผู้รับประโยชน์ตามมาตรา ๕๐ วรรคสอง แล้วเห็นว่าฟังขึ้น ให้ศาลมีคำสั่งคุ้มครองสิทธิของผู้รับประโยชน์โดยจะกำหนดเงื่อนไขด้วยก็ได้

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ หากผู้ที่อ้างว่าเป็นผู้รับประโยชน์ตามมาตรา ๕๐ วรรคสอง เป็นผู้ซึ่งเกี่ยวข้องหรือเคยเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผู้กระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินมาก่อนให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผลประโยชน์ดังกล่าวเป็นผลประโยชน์ที่มีอยู่หรือได้มาโดยไม่สุจริต

มาตรา ๕๓ ในกรณีที่ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๕๑ หากปรากฏในภายหลังโดยคำร้องของเจ้าของ ผู้รับโอน หรือผู้รับประโยชน์ทรัพย์สินนั้น ถ้าศาลไต่สวนแล้ว เห็นว่ากรณีต้องด้วยบทบัญญัติของมาตรา ๕๐ ให้ศาลสั่งคืนทรัพย์สินนั้นหรือกำหนดเงื่อนไขในการคุ้มครองสิทธิของผู้รับประโยชน์ หากไม่สามารถคืนทรัพย์สินหรือคุ้มครองสิทธิได้ให้ใช้ราคาหรือค่าเสียหายแทนแล้วแต่กรณี

คำร้องตามวรรคหนึ่งจะต้องยื่นภายในหนึ่งปีนับแต่ศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินถึงที่สุดและผู้ร้องต้องพิสูจน์ให้เห็นว่า ไม่สามารถยื่นคำร้องคัดค้านตามมาตรา ๕๐ ได้ เพราะไม่ทราบถึงประกาศหรือหนังสือแจ้งของเลขาธิการหรือมีเหตุขัดข้องอันสมควรประการอื่น

ก่อนศาลมีคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลแจ้งให้เลขาธิการทราบถึงคำร้องดังกล่าวและให้โอกาสพนักงานอัยการเข้ามาโต้แย้งคำร้องนั้นได้

มาตรา ๕๔ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๕๑ หากปรากฏว่ามีทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเพิ่มขึ้นอีกก็ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดินได้ และให้นำความในหมวดนี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๕ หลังจากพนักงานอัยการได้ยื่นคำร้องตามมาตรา ๕๔ หากมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าอาจมีการโอน จำหน่าย หรือยกย้ายไปเสียซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด เลขาธิการจะส่งเรื่องให้พนักงานอัยการยื่นคำขอฝ่ายเดียวร้องขอให้ศาลมีคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้ชั่วคราวก่อนมีคำสั่งตามมาตรา ๕๑ ก็ได้ เมื่อได้รับคำขอดังกล่าวแล้วให้ศาลพิจารณาคำขอเป็นการด่วน ถ้ามีหลักฐานเป็นที่เชื่อได้ว่าคำขอนั้นมีเหตุอันสมควร ให้ศาลมีคำสั่งตามที่ขอโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๕๖ เมื่อคณะกรรมการธุรกรรมหรือเลขาธิการ แล้วแต่กรณี ได้มีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินใดตามมาตรา ๕๔ แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายดำเนินการยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามคำสั่งแล้วรายงานให้ทราบพร้อมทั้งประเมินราคาทรัพย์สินนั้นโดยเร็ว

การยึดหรืออายัดทรัพย์สินและการประเมินราคาทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ทั้งนี้ ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม



มาตรา ๕๗ การเก็บรักษาและการจัดการทรัพย์สินที่คณะกรรมการธุรกรรม เลขาธิการหรือศาลแล้วแต่กรณี ได้มีคำสั่งยึดหรืออายัดไว้ตามหมวดนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด^{๕๖}

ในกรณีที่ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งไม่เหมาะสมที่จะเก็บรักษาไว้ หรือหากเก็บรักษาไว้ จะเป็นภาระแก่ทางราชการมากกว่าการนำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น เลขาธิการอาจสั่งให้ผู้มีส่วนได้เสียรับทรัพย์สินนั้น ไปดูแลและใช้ประโยชน์โดยมีประกันหรือหลักประกันหรือให้นำทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาดหรือนำไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการแล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบก็ได้

การให้ผู้มีส่วนได้เสียรับทรัพย์สินไปดูแลและใช้ประโยชน์ การนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาดหรือการนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ของทางราชการตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ถ้าความปรากฏในภายหลังว่า ทรัพย์สินที่นำออกขายทอดตลาดหรือนำไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการตามวรรคสอง มีใช้ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดให้คืนทรัพย์สินนั้นพร้อมทั้งค่าใช้จ่ายและค่าเสื่อมสภาพตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนดให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ถ้าไม่อาจคืนทรัพย์สินได้ ให้ชดเชยราคาทรัพย์สินนั้นตามราคาที่ประเมินได้ในวันที่ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือตามราคาที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้นแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองได้รับดอกเบี้ยในอัตราสูงสุดของดอกเบี้ยเงินฝากประเภทฝากประจำของธนาคารออมสินในจำนวนเงินที่ได้รับคืนหรือชดเชยราคา แล้วแต่กรณี

การประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามวรรคสี่ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๕๘ ในกรณีที่ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดใด เป็นทรัพย์สินที่สามารถดำเนินการตามกฎหมายอื่นได้อยู่แล้ว แต่ยังไม่มีการดำเนินการกับทรัพย์สินนั้นตามกฎหมายดังกล่าว หรือดำเนินการตามกฎหมายดังกล่าวแล้วแต่ไม่เป็นผล หรือการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ทางราชการมากกว่า ก็ให้ดำเนินการกับทรัพย์สินนั้นต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๙ การดำเนินการทางศาลตามหมวดนี้ ให้ยื่นต่อศาลแพ่งและให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในการนี้ให้พนักงานอัยการได้รับการยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมทั้งปวง

หมวด ๖/๑

กองทุนการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน^{๕๗}

มาตรา ๕๙/๑^{๕๘} ให้จัดตั้งกองทุนการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินขึ้นในสำนักงาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ดังต่อไปนี้

(๑) สนับสนุนการดำเนินการเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน การดำเนินคดี การตรวจค้น การยึดหรืออายัด การบริหารจัดการทรัพย์สิน การแจ้งเบาะแส การคุ้มครองพยาน หรือการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน รวมทั้งการสนับสนุนหน่วยงานอื่น ผู้ที่เกี่ยวข้องและประชาชนในการดำเนินการนั้น

^{๕๖} มาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๕๗} มาตรา ๖/๑ กองทุนการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน มาตรา ๕๙/๑ ถึงมาตรา ๕๙/๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๕๘} มาตรา ๕๙/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑



(๒) ส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ผู้ที่เกี่ยวข้อง และประชาชนเกี่ยวกับการเผยแพร่และการให้ข้อมูลข่าวสาร การประชุมหรือการจัดการศึกษาอบรม การร่วมมือทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ และการดำเนินการเพื่อสนับสนุนมาตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(๓) ดำเนินกิจการอื่นที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้

ภายใต้บังคับมาตรา ๕๙/๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดระเบียบการใช้จ่ายเงินเพื่อให้ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๕๙/๒^{๕๙} กองทุนตามมาตรา ๕๙/๑ ประกอบด้วยทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

(๑) ทรัพย์สินที่ให้นำส่งเข้ากองทุนตามมาตรา ๕๑

(๒) ทรัพย์สินที่เก็บรักษาซึ่งไม่มีการขอรับคืนตามมาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๑/๑

(๓) ทรัพย์สินที่มีผู้ให้

(๔) ทรัพย์สินที่ได้รับจากหน่วยงานของรัฐของไทยหรือของต่างประเทศ

(๕) ผลประโยชน์ที่เกิดจากทรัพย์สินตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔)

มาตรา ๕๙/๓^{๖๐} กองทุนตามมาตรา ๕๙/๒ ให้เป็นของสำนักงานโดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๕๙/๔^{๖๑} การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงินกองทุน และการเก็บรักษาทรัพย์สินให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๕๙/๕^{๖๒} อำนาจหน้าที่ในการบริหาร การจัดการ การจัดหาผลประโยชน์ การจำหน่ายทรัพย์สิน และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการของกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๕๙/๖^{๖๓} ค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนอื่นใดซึ่งจำเป็นต้องจ่ายแก่หน่วยงานบุคคลภายนอก พนักงานเจ้าหน้าที่ ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้การดำเนินงานตามพระราชบัญญัตินี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น ให้จ่ายจากกองทุน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๕๙/๗^{๖๔} ภายในหกเดือนนับจากวันสิ้นปีงบประมาณ ให้เลขาธิการเสนองบดุลและรายงานการจ่ายเงินของกองทุนในปีที่ล่วงมาแล้ว ซึ่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบรับรองต่อคณะกรรมการและรัฐมนตรี

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๐ ผู้ใดกระทำความผิดฐานฟอกเงิน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

^{๕๙} มาตรา ๕๙/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๖๐} มาตรา ๕๙/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๖๑} มาตรา ๕๙/๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๖๒} มาตรา ๕๙/๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๖๓} มาตรา ๕๙/๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๖๔} มาตรา ๕๙/๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑



มาตรา ๖๑ นิติบุคคลใดกระทำความผิดตามมาตรา ๕ มาตรา ๗ มาตรา ๘ หรือมาตรา ๙ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลตามวรรคหนึ่ง กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

มาตรา ๖๑/๑^{๖๔} นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดใช้หรือสั่งการให้คณะกรรมการธุรกรรม เลขาธิการ รองเลขาธิการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบธุรกรรมหรือทรัพย์สิน หรือยับยั้งการทำธุรกรรม ยึดหรืออายัด หรือปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ โดยมีให้พยานหลักฐานตามสมควร เพื่อกลั่นแกล้งหรือให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือเพื่อประโยชน์ในทางการเมือง หรือกระทำการดังกล่าว โดยสุจริต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสามสิบปี หรือปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

กรรมการธุรกรรม เลขาธิการ รองเลขาธิการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดปฏิบัติตามการใช้หรือการสั่งการตามวรรคหนึ่งโดยมิชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสามสิบปี หรือปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๒^{๖๖} ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๒/๑ มาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และปรับเพิ่มอีกไม่เกินวันละ ห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๖๓ ผู้ใดรายงานหรือแจ้งตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๒๑ วรรคสอง โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดความจริงที่ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๔ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำ ไม่ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือไม่ส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานตามมาตรา ๓๘ (๑) หรือ (๒) หรือขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกตามมาตรา ๓๘ (๓) ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดกระทำการใด ๆ ให้บุคคลอื่นล่วงรู้ข้อมูลที่เก็บรักษาไว้ตามมาตรา ๓๘ วรรคสี่ เว้นแต่ การปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่หรือตามกฎหมาย ต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๖๔/๑^{๖๗} ความผิดตามมาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๔ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบที่คณะกรรมการแต่งตั้งมีอำนาจเปรียบเทียบได้

คณะกรรมการเปรียบเทียบให้มีจำนวนห้าคน ประกอบด้วยเลขาธิการเป็นประธานกรรมการผู้แทนหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องสองคน พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหนึ่งคน โดยมีข้าราชการในสำนักงานที่เลขาธิการมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้เลขาธิการแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

^{๖๔} มาตรา ๖๑/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๖๖} มาตรา ๖๒ แก้ไขเพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒

^{๖๗} มาตรา ๖๔/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖



เมื่อคณะกรรมการเปรียบเทียบได้ทำการเปรียบเทียบ และผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนและภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการเปรียบเทียบกำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๖๔/๒^{๖๔} ความผิดที่เปรียบเทียบได้ตามมาตรา ๖๒ ถ้ามิได้ฟ้องต่อศาลหรือมิได้มีการเปรียบเทียบตามมาตรา ๖๔/๑ ภายในสองปีนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่พบการกระทำความผิดและรายงานให้เลขาธิการทราบหรือภายในห้าปีนับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ

มาตรา ๖๕ ผู้ใดยกย่าย ทำให้เสียหาย ทำลาย ชอนเร้น เอาไปเสีย ทำให้สูญเสียหรือทำให้ไร้ประโยชน์ ซึ่งเอกสารหรือบันทึก ข้อมูล หรือทรัพย์สินที่เจ้าพนักงานยึดหรืออายัดไว้หรือที่ตนรู้ว่าจะตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๖ ผู้ใดรู้หรืออาจรู้ความลับในราชการเกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้กระทำความผิดใด ๆ ให้ผู้อื่นรู้หรืออาจรู้ความลับดังกล่าว เว้นแต่เป็นการปฏิบัติการตามหน้าที่หรือตามกฎหมายต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้สนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบันผู้ประกอบการอาชญากรรมซึ่งกระทำความผิดกฎหมายบางประเภทได้นำเงินหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดนั้นมากระทำการในรูปแบบต่าง ๆ อันเป็นการฟอกเงิน เพื่อนำเงินหรือทรัพย์สินนั้นไปใช้เป็นประโยชน์ในการกระทำความผิดต่อไปได้อีก ทำให้ยากแก่การปราบปรามการกระทำความผิดกฎหมายเหล่านั้น และโดยที่กฎหมายที่มีอยู่ก็ไม่สามารถปราบปรามการฟอกเงินหรือดำเนินการกับเงินหรือทรัพย์สินนั้นได้เท่าที่ควร ดังนั้น เพื่อเป็นการดัดวงจรการประกอบอาชญากรรมดังกล่าว สมควรกำหนดมาตรการต่าง ๆ ให้สามารถดำเนินการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

^{๖๔} มาตรา ๖๔/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖



พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๔๖^{๖๔}

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญากำหนดความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายและเนื่องจากการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายเป็นปัจจัยที่ช่วยสนับสนุนทำให้การก่อการร้ายรุนแรงยิ่งขึ้น อันเป็นการกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ ซึ่งคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติได้ขอให้ทุกประเทศร่วมมือดำเนินการป้องกันและปราบปรามการกระทำที่เป็นการก่อการร้าย รวมถึงการสนับสนุนทางทรัพย์สินหรือกรณีอื่นใดที่มีวัตถุประสงค์จะนำไปใช้ดำเนินการก่อการร้ายเพื่อแก้ไขปัญหาให้การก่อการร้ายยุติลงด้วย สมควรกำหนดให้ความผิดฐานก่อการร้ายเป็นความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๔๒ เพื่อนำมาตรการตามกฎหมายดังกล่าวมาใช้ควบคู่กัน ซึ่งจะทำให้การบังคับใช้ประมวลกฎหมายอาญาในเรื่องนี้เป็นไปอย่างได้ผล โดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ในอันที่จะรักษาความปลอดภัยของประเทศและความปลอดภัยสาธารณะ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑^{๗๐}

มาตรา ๒๘ ให้เลขาธิการตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นเลขาธิการตามพระราชบัญญัตินี้และปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งเลขาธิการคนใหม่

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มีบทบัญญัติบางประการที่ไม่สามารถนำมาบังคับใช้ในการดัดวงจรการประกอบอาชญากรรมให้ลดน้อยลงหรือหมดสิ้นไปได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ และจากการที่กฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมุ่งเน้นการดัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเฉพาะในเขตแปดความผิดมูลฐาน ทำให้การบังคับใช้กฎหมายที่ผ่านมาไม่อาจช่วยให้การดัดวงจรการประกอบอาชญากรรมลดน้อยลงหรือหมดไปได้ สมดังเจตนารมณ์ของกฎหมายที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ เนื่องจากในปัจจุบันผู้กระทำความผิดอาญามูลฐานอื่นนอกเหนือจากแปดความผิดมูลฐานดังกล่าวยังสามารถนำเงินและทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดในแต่ละคราวมาใช้ในการสนับสนุนการกระทำความผิดอาญาในแปดความผิดมูลฐานได้อีก นอกจากนี้ยังมีขั้นตอนในการบังคับใช้กฎหมายบางประการไม่อาจดำเนินการไปได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้น เพื่อให้การดัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเป็นไปอย่างได้ผลตามที่กฎหมายกำหนดไว้อย่างแท้จริง ในขณะที่กระบวนการบังคับใช้กฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินสามารถดำเนินการไปด้วยความเรียบร้อย รวดเร็วมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล จำเป็นต้องกำหนดให้การกระทำความผิดอาญามูลฐานอื่นที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือต่อความมั่นคงแห่งรัฐหรือความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศเป็นความผิดมูลฐาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

^{๖๔} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐ ตอนที่ ๗๖ ก หน้า ๔ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๖

^{๗๐} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๔๐ ก หน้า ๑๔ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๑

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒^{๗๑}

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากปัจจุบันผู้ประกอบการเกี่ยวกับความผิดมูลฐานได้ใช้ช่องทางจากการประกอบอาชีพบางประเภทซึ่งมิใช่การดำเนินการของสถาบันการเงินเป็นแหล่งในการฟอกเงิน นอกจากนี้ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการแสดงตนของลูกค้าของสถาบันการเงินที่ยังไม่สอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องและไม่ครอบคลุมถึงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า เพื่อให้มีรายละเอียดของข้อมูลเพิ่มมากขึ้น ซึ่งอาจเป็นช่องทางให้ผู้ประกอบอาชญากรรมนำไปใช้เป็นประโยชน์ในการฟอกเงินได้โดยง่าย ดังนั้น เพื่อเป็นการตรวจจรวจการประกอบอาชญากรรมเกี่ยวกับการทำความผิดมูลฐานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สมควรกำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพบางประเภทมีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและกำหนดมาตรการเกี่ยวกับการแสดงตนและการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพบางประเภทให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖^{๗๒}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ ไม่ได้กำหนดให้การกระทำความผิดอาญาร้ายแรงบางฐานความผิดเป็นความผิดมูลฐานส่งผลให้ผู้กระทำความผิดสามารถนำเงินและทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิดมาใช้สนับสนุนการกระทำความผิดอาญาได้อีก จึงเห็นควรกำหนดความผิดมูลฐานเพิ่มเติม และกำหนดกรอบของความผิดมูลฐานให้ชัดเจนเพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน นอกจากนี้ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินที่จะกำหนดนโยบายในการประเมินความเสี่ยงเกี่ยวกับการฟอกเงินและเสนอแนะแนวทางเพื่อป้องกันความเสี่ยง กำหนดเรื่องมาตรการคุ้มครองพยาน เรื่องตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษที่จะได้รับเงินเพิ่มตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนและให้กรมสอบสวนคดีพิเศษสนับสนุนการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดหรือการดำเนินการกับทรัพย์สินเกี่ยวกับการกระทำความผิด รวมทั้งกำหนดให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบปรับ ทั้งนี้ เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานสากล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

^{๗๑} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖ ตอนที่ ๔๖ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒

^{๗๒} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๐ ตอนที่ ๑๑ ก หน้า ๘ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖



พระราชบัญญัติ
การปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศ
ในการดำเนินการตามคำพิพากษาคดีอาญา

พ.ศ. ๒๕๖๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๗
เป็นปีที่ ๓๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า
โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินการ
ตามคำพิพากษาคดีอาญา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศ
ในการดำเนินการตามคำพิพากษาคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๖๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศอื่นในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วใน
พระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ประเทศผู้โอน” หมายความว่า ประเทศที่ส่งนักโทษไปยังประเทศผู้รับโอน

“ประเทศผู้รับโอน” หมายความว่า ประเทศที่รับนักโทษจากประเทศผู้โอน

“นักโทษไทย” หมายความว่า บุคคลผู้มีสัญชาติไทยไม่ว่าจะมีสัญชาติอื่นด้วยหรือไม่ก็ตามซึ่งต้องคำพิพากษา
หรือคำสั่งถึงที่สุดให้ลงโทษและกำลังรับโทษอยู่ในต่างประเทศ

“นักโทษต่างประเทศ” หมายความว่า บุคคลผู้ไม่มีสัญชาติไทย ซึ่งต้องคำพิพากษา หรือคำสั่งถึงที่สุด
ให้ลงโทษและกำลังรับโทษอยู่ในราชอาณาจักร

“โทษ” หมายความว่า จำคุก กักขัง และหมายความรวมถึงวิธีการเพื่อความปลอดภัย การคุมความ
ประพฤติ วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน การพักการลงโทษ การพักการกักกัน และการลดวันต้องโทษด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาการโอนนักโทษ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้รัฐมนตรีแต่ละกระทรวงมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงนั้น
กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ การโอนนักโทษไทยในต่างประเทศเพื่อมารับโทษต่อในราชอาณาจักร หรือการโอนนักโทษต่างประเทศในราชอาณาจักรเพื่อไปรับโทษต่อในต่างประเทศ ต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ประเทศผู้โอนและประเทศผู้รับโอนจะต้องมีสนธิสัญญาระหว่างกันในเรื่องความร่วมมือในการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาคืออาญา

(๒) การโอนนักโทษจะต้องได้รับความเห็นชอบจากประเทศผู้โอนกับประเทศผู้รับโอนและนักโทษซึ่งจะได้รับการโอน

(๓) ความผิดที่นักโทษไทยหรือนักโทษต่างประเทศได้รับโทษอยู่ต้องเป็นความผิดที่มีโทษฐานใดฐานหนึ่งตามกฎหมายของประเทศผู้รับโอน

(๔) นักโทษซึ่งจะได้รับการโอนต้องไม่อยู่ในระหว่างการดำเนินคดีอาญาในความผิดอื่นหรืออยู่ในระหว่างการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ในประเทศผู้โอน

(๕) การโอนนักโทษจะทำให้เกิดผลดีหรือเป็นประโยชน์แก่นักโทษผู้นั้น

(๖) การโอนนักโทษจะมีผลกระทบต่อปัญหาอาชญากรรมและความรู้สึกของประชาชนในประเทศผู้โอนและประเทศผู้รับโอนเพียงใดหรือไม่ เมื่อคำนึงถึงลักษณะและความรุนแรงของการกระทำความผิดความใน (๓) มิให้ใช้บังคับในกรณีที่สนธิสัญญาระหว่างประเทศผู้โอนและประเทศผู้รับโอนมิได้กำหนดข้อความดังกล่าวไว้ หรือมีเงื่อนไขกำหนดไว้เป็นประการอื่น

มาตรา ๗ บรรดาค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เกี่ยวกับการโอนนักโทษ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ การโอนนักโทษตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิที่นักโทษนั้นจะพึงได้รับผลจากการอภัยโทษ เปลี่ยนโทษหนักเป็นเบา และลดโทษโดยประเทศผู้โอนภายหลังการโอน

หมวด ๒

คณะกรรมการพิจารณาการโอนนักโทษ

มาตรา ๙ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการพิจารณาการโอนนักโทษ” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นประธานกรรมการ เจ้ากรมพระธรรมนูญ อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา อธิบดีศาลคดีเด็ก

และเยาวชนกลาง อธิปไตยการ อธิปไตยการ อธิปไตยการราชทัณฑ์ และอธิปไตยการสนธิสัญญาและกฎหมายเป็นกรรมการ ผู้อำนวยการกองทัพบกวิทยา กรมราชทัณฑ์ เป็นกรรมการและเลขานุการและผู้อำนวยการกองสนธิสัญญา กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการมีอำนาจตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

การประชุมของคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๓

การโอนนักโทษไทย

มาตรา ๑๒ นักโทษไทยซึ่งประสงค์จะขอโอนมารับโทษต่อในราชอาณาจักรให้ยื่นคำขอ พร้อมทั้งส่งเอกสารหลักฐานที่คณะกรรมการกำหนดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานทูตไทย หรือสถานกงสุลไทยที่มีอำนาจหน้าที่ประจำประเทศผู้โอน หรือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ กระทรวงการต่างประเทศ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๓ ถ้านักโทษไม่สามารถยื่นคำขอได้ด้วยตนเอง หรือเป็นเด็กหรือเยาวชนตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน ให้สามีหรือภริยา ญาติหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีอำนาจยื่นคำขอตามมาตรา ๑๒ แทนนักโทษไทยได้

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอตามมาตรา ๑๒ หรือมาตรา ๑๓ ไม่สามารถจัดหาเอกสารหลักฐานประกอบคำขอได้ด้วยตนเอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้จัดหาให้

มาตรา ๑๕ เมื่อได้รับคำขอพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานครบถ้วนแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งคำขอและเอกสารหลักฐานดังกล่าวต่อเลขานุการคณะกรรมการเพื่อเสนอให้คณะกรรมการพิจารณา

ให้คณะกรรมการพิจารณาและมีคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้มีการโอนนักโทษไทยโดยเร็ว แล้วแจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ยื่นคำขอทราบโดยผ่านกระทรวงการต่างประเทศ และในกรณีที่คณะกรรมการมีคำสั่งไม่อนุญาตเนื่องจากไม่เข้าหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการแสดงเหตุผลของการมีคำสั่งไม่อนุญาตนั้นด้วย

คำสั่งของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด



มาตรา ๑๖ ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำสั่งอนุญาตให้มีการโอนนักโทษไทยให้คณะกรรมการส่งเรื่องไปยังกระทรวงการต่างประเทศเพื่อดำเนินการขอความเห็นชอบในการโอนนักโทษไทยดังกล่าว จากประเทศผู้โอน และเมื่อประเทศผู้โอนได้แจ้งผลการพิจารณาให้กระทรวงการต่างประเทศทราบแล้วให้กระทรวงการต่างประเทศแจ้งผลการพิจารณาให้คณะกรรมการและผู้ยื่นคำขอทราบโดยเร็ว

มาตรา ๑๗ เมื่อคณะกรรมการได้รับแจ้งจากกระทรวงการต่างประเทศว่าประเทศผู้โอนได้ให้ความเห็นชอบในการขอโอนนักโทษไทยจากประเทศผู้โอนตามมาตรา ๑๖ แล้ว ให้คณะกรรมการดำเนินการจัดการให้มีการโอนนักโทษไทยผู้นั้นต่อไปโดยเร็ว

เมื่อนักโทษไทยเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรแล้ว ในกรณีที่ศาลของประเทศผู้โอนมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ลงโทษจำคุกหรือกักขัง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำส่งเป็นหนังสือส่งตัวนักโทษไทยผู้นั้นไปคุมขังไว้ ณ สถานที่ที่จัดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ถ้านักโทษไทยนั้นอยู่ภายใต้เงื่อนไขตามวิธีการเพื่อความปลอดภัย การคุมความประพฤติ วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน การพักการลงโทษ และการพักการกักกัน ก็ให้นำวิธีการเช่นนั้นตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายที่เกี่ยวข้องที่ใช้อยู่ในราชอาณาจักรมาใช้ตามควรแก่กรณี

มาตรา ๑๘ เพื่อประโยชน์ในการโอนนักโทษไทยมารับโทษต่อในราชอาณาจักร ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าคำพิพากษาหรือคำสั่งลงโทษของศาลแห่งประเทศผู้โอนเป็นคำพิพากษาหรือคำสั่งลงโทษของศาลที่มีเขตอำนาจในราชอาณาจักร

การอุทธรณ์ ฎีกา หรือการขอให้รื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ในศาลที่มีเขตอำนาจใน ราชอาณาจักรเกี่ยวกับคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้

มาตรา ๑๙ เมื่อได้มีการตกลงรับโอนนักโทษไทย ให้คณะกรรมการใช้เอกสารหลักฐานเกี่ยวกับการลงโทษที่มีการรับรองเป็นทางการโดยประเทศผู้โอนเป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณา ถ้าปรากฏว่าโทษ ตามคำพิพากษาหรือคำสั่งลงโทษของศาลแห่งประเทศผู้โอนตรงกับโทษตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในราชอาณาจักรให้คณะกรรมการทำคำสั่งเป็นหนังสือส่งไปยังเจ้าพนักงานเรือนจำหรือเจ้าพนักงาน ซึ่งมีอำนาจในการปฏิบัติตามวิธีการเพื่อความปลอดภัย การคุมความประพฤติ วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน การพักการลงโทษและการพักการกักกัน แล้วแต่กรณี เพื่อดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ในกรณีที่ปรากฏว่า โทษหรือเงื่อนไขในการรับโทษตามกฎหมายของประเทศผู้โอนไม่ตรงกับโทษ หรือเงื่อนไขในการรับโทษตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในราชอาณาจักร ให้คณะกรรมการส่งเรื่องให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลอาญาหรือศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง เพื่อพิจารณาสั่งปรับใช้โทษหรือเงื่อนไขในการรับโทษให้เป็นไปตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในราชอาณาจักร ทั้งนี้ โทษหรือเงื่อนไขในการรับโทษที่ปรับใช้จะต้องไม่หนักกว่าโทษหรือเงื่อนไขในการรับโทษที่นักโทษไทยจะต้องรับในประเทศผู้โอน

ในกรณีที่ปรากฏว่าความผิดที่นักโทษไทยได้รับอยู่ตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลแห่งประเทศผู้โอนไม่เป็นความผิดที่มีโทษฐานใดฐานหนึ่งตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในราชอาณาจักร ให้ถือว่ากรณีที่นักโทษไทยผู้นั้นได้รับโทษตามคำพิพากษา หรือคำสั่งดังกล่าวเป็นเงื่อนไขที่ศาลมีอำนาจสั่งใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยได้ และให้ศาลปรับโทษตามคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นเป็นวิธีการเพื่อความปลอดภัยอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ศาลเห็นสมควร แต่ต้องไม่หนักกว่าโทษหรือเงื่อนไขในการรับโทษที่นักโทษไทยจะต้องรับในประเทศผู้โอน ทั้งนี้ให้นำวิธีการตามวรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

คำสั่งของศาลอาญาหรือศาลคดีเด็กและเยาวชนกลางให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๐ ให้ถือว่านักโทษไทยซึ่งได้รับการโอนมารับโทษต่อในราชอาณาจักรเป็นนักโทษเด็ดขาด หรือเป็นผู้ถูกลงโทษใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย การคุมความประพฤติ วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน การพัก การลงโทษและการพักการกักกัน ตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในราชอาณาจักรว่าด้วยการนั้น แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๑ การอภัยโทษ เปลี่ยนโทษหนักเป็นเบาและลดโทษ การพักการลงโทษ การพักการกักกัน และการลดวันต้องโทษสำหรับนักโทษไทยซึ่งรับโทษต่อในราชอาณาจักร ให้เป็นไปตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในราชอาณาจักร ทั้งนี้ เว้นแต่ในกรณีที่ให้มีสนธิสัญญากำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ก็ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญานั้น

มาตรา ๒๒ ในการรับโทษต่อในราชอาณาจักร ให้นักโทษไทยซึ่งได้รับการโอนได้รับประโยชน์จากเหตุดังต่อไปนี้

(๑) การหักระยะเวลาการลงโทษที่นักโทษไทยผู้นั้นได้รับอยู่ตามกฎหมายของประเทศผู้โอนจนถึงวันที่มีการรับมอบ

(๒) การอภัยโทษ เปลี่ยนโทษหนักเป็นเบาและลดโทษของประเทศผู้โอนเฉพาะในส่วนที่มีผลใช้บังคับถึงนักโทษไทยผู้นั้น

(๓) กรณีที่มีกฎหมายของประเทศผู้โอนออกมาภายหลังและบัญญัติว่าการกระทำตามที่นักโทษไทยผู้นั้นได้รับโทษอยู่ไม่เป็นความผิดอีกต่อไป หรือบัญญัติให้เป็นคุณแก่นักโทษไทยผู้นั้น

(๔) การแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือยกเลิกคำพิพากษา หรือคำสั่งลงโทษของศาลแห่งประเทศผู้โอน

(๕) การหักระยะเวลาตั้งแต่วันที่มีการรับมอบนักโทษไทยผู้นั้นจนถึงวันที่นักโทษไทยผู้นั้นเข้ารับโทษต่อในราชอาณาจักร

เมื่อความตามวรรคหนึ่งปรากฏแก่คณะกรรมการ หรือเมื่อนักโทษไทยหรือผู้มีอำนาจยื่นคำขอตามมาตรา ๑๓ ร้องขอ ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งให้นักโทษไทยผู้นั้นได้รับประโยชน์ดังกล่าวได้ คำสั่งของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

หมวด ๔

การโอนนักโทษต่างประเทศ

มาตรา ๒๓ การยื่นคำขอโอนนักโทษต่างประเทศเพื่อไปรับโทษต่อในประเทศผู้รับโอนให้ประเทศที่ประสงค์จะรับโอนยื่นคำขอผ่านวิถีทางทูตตามแบบวิธีการและเอกสารหลักฐานที่คณะกรรมการกำหนดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ กระทรวงการต่างประเทศ

มาตรา ๒๔ เมื่อได้รับคำขอพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานครบถ้วนแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาส่งคำขอและเอกสารหลักฐานดังกล่าวต่อเลขานุการคณะกรรมการเพื่อเสนอให้คณะกรรมการพิจารณา

มาตรา ๒๕ การโอนนักโทษต่างประเทศจะกระทำมิได้ในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อโทษที่นักโทษต่างประเทศได้รับอยู่ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นโทษฐานกระทำความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระราชโอรสและพระราชธิดา ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายใน



ราชอาณาจักร ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายนอกราชอาณาจักร หรือความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสมบัติมีค่าทางศิลปะของชาติ

(๒)* (ก) นักโทษต่างประเทศได้รับโทษจำคุกในราชอาณาจักรแล้วไม่ถึงหนึ่งในสามของโทษจำคุกทั้งสิ้นตามคำพิพากษาหรือคำสั่งหรือไม่ถึงสี่ปี สุดแต่ระยะเวลาใดจะน้อยกว่า

(ข) นักโทษต่างประเทศได้รับโทษจำคุกในราชอาณาจักรแล้วไม่ถึงแปดปี ในกรณีที่เป็นการผิดฐานผลิต จำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ และมีคำพิพากษาหรือคำสั่งที่สุดให้ลงโทษจำคุกตลอดชีวิต

(๓) เมื่อโทษจำคุกที่นักโทษต่างประเทศจะต้องรับต่อไปในราชอาณาจักรเหลืออยู่น้อยกว่าหนึ่งปีของโทษจำคุกทั้งสิ้นตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง

มาตรา ๒๖ คณะกรรมการอาจพิจารณาไม่อนุญาตให้ออนนักโทษต่างประเทศ ถ้าเห็นว่าการโอนนั้นจะมีผลกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยแห่งราชอาณาจักรหรือต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่นักโทษต่างประเทศผู้ใดมีหน้าที่ต้องชำระค่าปรับ คืนทรัพย์สินหรือชดใช้ราคาหรือค่าเสียหายตามคำพิพากษาในคดีอาญา หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจ นักโทษต่างประเทศ ผู้นั้นจะต้องทำการชำระคืนหรือชดใช้ดังกล่าว ให้เสร็จสิ้นก่อนที่คณะกรรมการจะมีคำสั่งเห็นชอบในการโอน

มาตรา ๒๘ ให้คณะกรรมการมีคำสั่งให้ความเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบในการโอนนักโทษต่างประเทศ และให้แจ้งคำสั่งนั้นให้ประเทศผู้รับโอนทราบโดยผ่านกระทรวงการต่างประเทศ

คำสั่งของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด และให้ถือว่าคำสั่งเห็นชอบของคณะกรรมการเป็นหลักฐานในการโอนนักโทษต่างประเทศไปยังประเทศผู้รับโอน

หมวด ๕

การดำเนินการรับมอบและส่งมอบนักโทษ

มาตรา ๒๙ การรับมอบนักโทษไทยและการส่งมอบนักโทษต่างประเทศซึ่งจะได้รับการโอนให้ดำเนินการผ่านวิสาหกิจทูต ทั้งนี้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๐ เมื่อได้มีการรับมอบนักโทษไทยในประเทศผู้โอน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดการให้นักโทษไทยผู้นั้นเดินทางจากประเทศผู้โอนเข้ามาในราชอาณาจักรโดยเร็ว ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสามวันนับแต่วันที่มีการรับมอบ เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นอย่างอื่นและเมื่อเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรแล้ว ต้องดำเนินการให้นักโทษไทยผู้นั้นเข้ารับโทษต่อทันที

มาตรา ๓๑ เมื่อได้มีการส่งมอบนักโทษต่างประเทศแล้ว นักโทษต่างประเทศผู้นั้นจะต้องเดินทางออกนอกราชอาณาจักรภายในยี่สิบสี่ชั่วโมง นับแต่เวลาที่การส่งมอบเสร็จสิ้นลง เว้นแต่ คณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายจะได้ขยายระยะเวลาไปตามความจำเป็น

* ความเดิมในอนุ (๒) ของมาตรา ๒๕ ถูกยกเลิกโดยมาตรา ๓ แห่ง พ.ร.บ.การปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินการตามคำพิพากษาคืออาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับพิเศษ ๑๐๔ ตอนที่ ๒๒๐ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๐ และให้ใช้ความใหม่ดังที่ปรากฏนี้แทน



หมวด ๖ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๒ นักโทษไทยผู้ใดหลบหนีการควบคุมตัวในระหว่างการเดินทางจากประเทศผู้โอนมายังราชอาณาจักร หรือนักโทษต่างประเทศผู้ใดหลบหนีการควบคุมตัวในระหว่างก่อนเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

ถ้าความผิดดังกล่าวในวรรคหนึ่งได้กระทำโดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือโดยขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สามคนขึ้นไป ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน เจ็ดปี หรือปรับไม่เกินเจ็ดหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าความผิดตามมาตรานี้ได้กระทำความผิดโดยมีหรือใช้อาวุธปืน หรือวัตถุระเบิด ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษหนักกว่าโทษที่บัญญัติไว้ในวรรคก่อนถึงหนึ่ง

มาตรา ๓๓ นักโทษไทยผู้ใดขัดขืน หรือไม่ปฏิบัติตามการจัดการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม มาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๓๐ หรือนักโทษต่างประเทศผู้ใดขัดขืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๓๔ การกระทำความผิดตามมาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๓ ในส่วนที่เกี่ยวกับนักโทษไทย แม้กระทำนอกราชอาณาจักร ให้ถือว่ากระทำความผิดในราชอาณาจักร

มาตรา ๓๕ ให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบความผิดตามมาตรา ๓๓ ได้ และในการนี้ให้ คณะกรรมการมีอำนาจมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวนดำเนินการเปรียบเทียบได้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์ในการเปรียบเทียบหรือเงื่อนไขใด ๆ ให้ผู้ได้รับมอบหมายปฏิบัติตามที่เห็นสมควรก็ได้

เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวล กฎหมายวิธี พิจารณาความอาญา และให้ดำเนินการโอนนักโทษต่อไป

ถ้าผู้กระทำความผิดไม่เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบ ให้คณะกรรมการหรือผู้ได้รับมอบหมายส่งตัว ผู้กระทำความผิดให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีต่อไป

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ตีนสุตานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันนี้ได้มีบุคคลผู้มีสัญชาติไทย ซึ่งรับโทษอยู่ในต่างประเทศเนื่องจากกระทำความผิดในต่างประเทศ และบุคคลผู้ไม่มีสัญชาติไทย ซึ่งรับโทษอยู่ในประเทศไทยเนื่องจากกระทำความผิดในประเทศไทยอยู่เป็นจำนวนมาก สมควร ที่จะกำหนดมาตรการให้มีการโอนตัวผู้กระทำความผิดดังกล่าวให้ได้รับโทษต่อในประเทศที่ผู้นั้น มีสัญชาติได้ เพื่อประโยชน์ในการที่แต่ละประเทศจะได้ให้การอบรมแก้ไขฟื้นฟูจิตใจผู้กระทำความผิดที่มีสัญชาติของประเทศของตน ให้กลับตนเป็นพลเมืองดีต่อไป จึงจำเป็นต้องตรา พระราชบัญญัตินี้

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๓๒ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๒๗

พระราชบัญญัติการปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินการตามคำพิพากษาคดีอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐*

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือ โดยที่บทบัญญัติมาตรา ๒๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินการตามคำพิพากษาคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๒๗ ได้วางหลักเกณฑ์ไว้ว่าการโอนนักโทษต่างประเทศจะกระทำมิได้ ถ้านักโทษต่างประเทศได้รับโทษจำคุกไปแล้วยังไม่ถึงหนึ่งในสามของโทษตามคำพิพากษา หรือไม่ถึงสี่ปีแต่ระยะเวลาสี่ปีให้เปลี่ยนเป็นไม่ถึงแปดปี ในกรณีที่นักโทษฐานผลิต จำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ ซึ่งถือเอาโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้ถึงจำคุกตลอดชีวิตเป็นสำคัญ โดยไม่ต้องคำนึงถึงว่าผู้นั้น จะได้ถูกพิพากษาลงโทษหนักเบาประการใดอันอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่นักโทษซึ่งทำผิดในโทษฐานเดียวกัน แต่ที่ศาลเห็นว่าไม่ควรลงโทษจำคุกตลอดชีวิต สมควรแก้ไขให้ระยะเวลาแปดปีนี้ใช้เฉพาะในกรณีที่ศาลพิพากษาให้ลงโทษถึงจำคุกตลอดชีวิตเท่านั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๔/ตอนที่ ๒๒๐/ฉบับพิเศษ หน้า ๑/๒ พุทธศักราช ๒๕๓๐



ระเบียบกรมอัยการ

ว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ

พ.ศ. ๒๕๒๘*

ฯลฯ

ข้อ ๒๘ (การพิจารณาคดีสำคัญ)

คดีที่ผู้ต้องหาเป็นผู้มีอิทธิพล หรือคดีที่ประชาชนสนใจ หรือคดีความผิดบางประเภทที่รัฐมนตรีมอบหมาย ป้องกันและปราบปรามเป็นพิเศษ ซึ่งกรมอัยการได้แจ้งให้ทราบเพื่อถือปฏิบัติ นั้น ในกรณีที่จะมีคำสั่งไม่ฟ้องทุกข้อหาหรือบางข้อหา ให้เสนอสำนวนพร้อมบันทึกความเห็นเพื่อพิจารณา ดังนี้

(๑) ในกรุงเทพมหานคร ให้หัวหน้าพนักงานอัยการเสนอไปยังอัยการพิเศษฝ่ายคดีหรืออัยการพิเศษฝ่ายคดีธนบุรี แล้วแต่กรณี

(๒) ในส่วนภูมิภาค ให้หัวหน้าพนักงานอัยการเสนอไปยังอัยการพิเศษประจำเขต เมื่ออัยการพิเศษฝ่ายคดี อัยการพิเศษฝ่ายคดีธนบุรี หรืออัยการพิเศษประจำเขต แล้วแต่กรณี พิจารณาและมีคำสั่งประการใด ให้ปฏิบัติไปตามนั้น

ฯลฯ

* หมายเหตุ สืบเนื่องจาก สำนักงาน ป.ป.ส. ได้มีหนังสือที่ นร ๑๑๐๖ (๕) ๓๓๖๓ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๒๘ เสนอความเห็นในหลักการที่จะไม่กำหนดราคายาเสพติดไว้ในรายงานผลการตรวจพิสูจน์ของสถานตรวจพิสูจน์อีกต่อไป และขอความร่วมมือกรมอัยการพิจารณาแก้ไขระเบียบภายในของกรมอัยการเกี่ยวกับอำนาจสั่งไม่ฟ้องคดี



ที่ มท ๑๒๐๓/ว.๑๑๔

กรมอัยการ

ถนนหน้าทับเผย กท. ๑๐๒๐๐

๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

เรื่อง การดำเนินคดีอาญาบางประเภท

เรียน รองอธิบดี อัยการพิเศษฝ่าย อัยการพิเศษประจำเขต อัยการอุทธรณ์ อัยการฎีกาเขต อัยการจังหวัด

เลขานุการ ก.อ. เลขานุการกรม และผู้อำนวยการ สคช.

อ้างถึง ๑. หนังสือสำนักงาน ป.ป.ส. ที่ นร ๑๑๐๖ (๕)/๓๓๖๓ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๘

๒. ระเบียบกรมอัยการว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๖๘ (ข้อ ๒๘)

ด้วยกรมอัยการได้รับแจ้งจากสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตามหนังสือที่อ้างถึง ขอความเห็นชอบในหลักการที่จะไม่กำหนดราคายาเสพติดประเภท ๑ หรือประเภท ๕ ไว้ ในรายงานผลการตรวจพิสูจน์ของสถานตรวจพิสูจน์อีกต่อไป และขอความร่วมมือกรมอัยการพิจารณาแก้ไขระเบียบภายในของกรมอัยการเกี่ยวกับอำนาจสั่งไม่ฟ้องคดี ซึ่งกรมอัยการได้กำหนดจำนวนราคายาเสพติดเป็นเกณฑ์ให้เป็นจำนวนเนื้อยาเสพติดหรือสารบริสุทธิ์แทน เพื่อสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด จะได้แจ้งให้สถานตรวจพิสูจน์ทราบต่อไป

กรมอัยการพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยตามข้อเสนอของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดดังกล่าว ฉะนั้น ตามนัยข้อ ๒๘ แห่งระเบียบกรมอัยการว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๖๘ ให้ถือว่าคดีเกี่ยวกับยาเสพติดเป็นคดีความผิดบางประเภทที่รัฐมนตรีมอบหมายป้องกันและปราบปรามเป็นพิเศษ และการที่จะมีคำสั่งไม่ฟ้องทุกข้อหาหรือบางข้อหาเพื่อปฏิบัติตามข้อ ๒๘ แห่งระเบียบดังกล่าว ให้ถอนน้ำหนักยาเสพติดต่อไปนี้เป็นเกณฑ์การปฏิบัติ คือ

๑. ยาเสพติดให้โทษประเภทที่ ๑ และ ๒ น้ำหนักยาเสพติดของกลาง ซึ่งคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กรัมขึ้นไป

๒. ยาเสพติดให้โทษประเภทที่ ๓, ๔ น้ำหนักยาเสพติดของกลาง ซึ่งคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลกรัมขึ้นไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ

ขอแสดงความนับถือ

สุจินต์ ทิมสุวรรณ

อธิบดีกรมอัยการ



คำสั่งกรมตำรวจ

ที่ ๑๕๒๒/๒๕๓๐

เรื่อง การอำนวยความสะดวกในการสอบสวนคดีอาญา (เพิ่มเติม)

ตามคำสั่งกรมตำรวจที่ ๓๘๒/๒๕๓๐ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๓๐ เรื่องการอำนวยความสะดวกในการสอบสวนคดีอาญาในข้อ ๕.๒.๓ ได้กำหนดคดีที่ผู้บังคับบัญชาระดับผู้กำกับการหรือรองผู้กำกับการต้องทำการสอบสวนด้วยตนเอง โดยเฉพาะคดียาเสพติดให้โทษไว้ว่า “คดีความผิดเกี่ยวกับการผลิตการจำหน่ายยาเสพติดให้โทษรายใหญ่ซึ่งมีมูลค่าตั้งแต่ ๕๐๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป”

เนื่องจากสำนักงาน ป.ป.ส. ได้เสนอแนวทางการปฏิบัติต่อกรมตำรวจว่า ยาเสพติดให้โทษเป็นสิ่งผิดกฎหมาย จึงไม่มีราคาในทางการค้า แม้กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ได้เคยถือปฏิบัติโดยแจ้งราคาไว้ในรายงานการตรวจพิสูจน์แล้วก็ตาม แต่ก็มีใช้ราคาซื้อขายที่แท้จริง ดังนั้น การกำหนดราคายาเสพติดให้โทษจึงย่อมก่อให้เกิดปัญหาในการคำนวณมูลค่ายาเสพติดให้โทษของกลาง จึงขอให้กรมตำรวจได้พิจารณาแก้ไขระเบียบภายในเกี่ยวกับการสอบสวนคดีอาญาเฉพาะคดียาเสพติดให้โทษโดยมีหลักการเช่นเดียวกับของกรมอัยการซึ่งยึดถือน้ำหนักของยาเสพติดให้โทษแทนราคาของยาเสพติดให้โทษของกลาง ซึ่งกรมตำรวจพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วย จึงให้แก้ไขความในคำสั่งกรมตำรวจที่ ๓๘๒/๒๕๓๐ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๓๐ ข้อ ๕.๒.๓ เป็นดังนี้

“๕.๒.๓ คดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ สำหรับยาเสพติดให้โทษประเภทที่ ๑ และ ๒ น้ำหนักตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กรัมขึ้นไป ยาเสพติดให้โทษประเภทที่ ๓, ๔ และ ๕ น้ำหนักตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลกรัมขึ้นไป”

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๐

พลตำรวจเอก เภา สารสิน

อธิบดีกรมตำรวจ



ระเบียบกรมตำรวจ
ว่าด้วย อำนาจการสอบสวน
(ฉบับที่ ๑๒)
พ.ศ. ๒๕๓๕

ตามคำสั่งกรมตำรวจ ที่ ๙/๒๔๙๘ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๘ ให้ใช้ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑/๒๔๙๘ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๘ เรื่อง วางระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ในลักษณะ ๘ บทที่ ๒ กำหนดอำนาจการสอบสวนคดีอาญาของหน่วยงานต่าง ๆ ไว้เป็นทางปฏิบัติแล้ว นั้น

เนื่องจากได้มีพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๓๕ จัดตั้งกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติดขึ้นในกรมตำรวจโดยให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติเกี่ยวกับการสอบสวนคดีอาญาของตำรวจปราบปรามยาเสพติดเป็นไปโดยเหมาะสมและเป็นแนวทางเดียวกันจึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบในเรื่องดังกล่าวเสียใหม่

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๓ แห่งข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ที่ ๔/๒๔๙๙ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๔๙๙ ที่ให้อำนาจอธิบดีกรมตำรวจยกเลิก แก้ไข เพิ่มเติมประมวลระเบียบการตำรวจทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับคดีและในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับคดีได้ จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เพิ่มความที่แนบท้ายระเบียบนี้เป็น (๑๐) ของข้อ ๒๑๘ บทที่ ๒ ลักษณะ ๘ แห่งประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

พลตำรวจเอก สวัสดิ์ อมรวิวัฒน์
อธิบดีกรมตำรวจ



ลักษณะ ๘

การสอบสวน

บทที่ ๒

อำนาจการสอบสวน

ฯลฯ

ข้อ ๒๑๘

(๑๐) การสอบสวนคดีอาญาของกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด

(๑๐.๑) กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด มีอำนาจสอบสวนคดีอาญาตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด คดีตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและคดีอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคดีตามกฎหมายดังกล่าวทั่วราชอาณาจักร

(๑๐.๒) หัวหน้าพนักงานสอบสวนและพนักงานสอบสวน

(๑๐.๒.๑) ให้สารวัตร กองบังคับการสอบสวน เป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๘ วรรคท้าย และมาตรา ๑๔๐ ในเขตอำนาจรับผิดชอบให้นายตำรวจที่มียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรี หรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไปในสังกัดดังกล่าวเป็นพนักงานสอบสวน

(๑๐.๒.๒) ให้ผู้กำกับการ กองบังคับการสอบสวน เป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๘ วรรคท้าย และมาตรา ๑๔๐ ในเขตอำนาจรับผิดชอบกับให้นายตำรวจที่มียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรี หรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ในสังกัดดังกล่าวเป็นพนักงานสอบสวน

(๑๐.๒.๓) ให้ผู้บังคับการสอบสวน เป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๘ วรรคท้าย และมาตรา ๑๔๐ กับให้นายตำรวจที่มียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ในสังกัดดังกล่าว เป็นพนักงานสอบสวน

(๑๐.๒.๔) ให้ผู้บัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติดเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๘ วรรคท้าย และมาตรา ๑๔๐ กับให้นายตำรวจที่มียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไปในสังกัดดังกล่าว เป็นพนักงานสอบสวน

(๑๐.๒.๕) การจะให้พนักงานสอบสวนผู้ใด ในสังกัดกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด กองบังคับการสอบสวนหรือกองกำกับการในสังกัดกองบังคับการสอบสวนทำหน้าที่สอบสวนคดีใดเป็นกรณีพิเศษในเขตอำนาจของพนักงานสอบสวนผู้นั้น ให้ผู้บัญชาการ ผู้บังคับการ หรือผู้กำกับแล้วแต่กรณีเป็นผู้พิจารณาสั่งโดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถเป็นสำคัญ

(๑๐.๓) อำนาจความเห็นสั่งคดี

(๑๐.๓.๑) คดีที่มีความเห็นควรสั่งฟ้อง

(๑๐.๓.๑.๑) สารวัตรมีอำนาจความเห็นในคดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกิน ๗ ปี ปรับไม่เกิน ๑๔๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินที่มีราคาไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท



(๑๐.๓.๑.๒) ผู้กำกับการณ์มีอำนาจทำความเห็นในคดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกิน ๑๕ ปี ปรับไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท และคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินที่มีราคาไม่เกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๐.๓.๑.๓) ผู้บังคับการมีอำนาจทำความเห็นในคดีได้ทุกคดียกเว้นคดีที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๐.๓.๓

(๑๐.๓.๑.๔) ผู้บัญชาการมีอำนาจทำความเห็นในคดีได้ทุกคดียกเว้นคดีที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๐.๓.๓

(๑๐.๓.๒) คดีที่มีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง

(๑๐.๓.๒.๑) สารวัตรมีอำนาจทำความเห็นในคดีที่มีอัตราโทษไม่เกินอำนาจของศาลแขวง หรือคดีที่มีอัตราโทษปรับสถานเดียวไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินที่มีราคาไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๐.๓.๒.๒) ผู้กำกับการณ์มีอำนาจทำความเห็นในคดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกิน ๗ ปี ปรับไม่เกิน ๑๔๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับหรือคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินที่มีราคาไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๐.๓.๒.๓) ผู้บังคับการมีอำนาจทำความเห็นในคดีได้ทุกคดี ยกเว้นคดีที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๐.๓.๓

(๑๐.๓.๒.๔) ผู้บัญชาการมีอำนาจทำความเห็นในคดีได้ทุกคดี ยกเว้นคดีที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๐.๓.๓

(๑๐.๓.๓) อำนาจการทำความเห็นควรสั่งฟ้อง และควรสั่งไม่ฟ้องในข้อ ๑๐.๓.๑ และ ๑๐.๓.๒ ถ้าเป็นคดีแปลกประหลาดหรือคดีที่สนใจของประชาชน คดีอาชญากรรมที่เกี่ยวกับการเมือง คดีที่ผู้ต้องหาเป็นพระบรมวงศานุวงศ์ ตั้งแต่หม่อมเจ้าขึ้นไป พระภิกษุสามเณรในพระพุทธศาสนา องคมนตรี บุคคลในคณะรัฐบาล บุคคลในคณะทูตหรือกงสุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการประจำตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไป ข้าราชการทหารหรือตำรวจประจำการชั้นสัญญาบัตร ข้าราชการทหารหรือตำรวจประจำการต่ำกว่าชั้นสัญญาบัตรเฉพาะความผิดที่อาจกระทบกระเทือนต่อความสามัคคี หรือคดีที่อาจเกิดปัญหาก่อให้เกิดความไม่สงบเหล่านี้ให้เสนอกรมตำรวจเป็นผู้พิจารณาสั่ง เว้นแต่ความผิดที่อยู่ในอำนาจศาลแขวง และผู้ต้องหาให้การรับสารภาพตลอดข้อหาให้พนักงานสอบสวนส่งตัวผู้ต้องหาไปยังพนักงานอัยการเพื่อฟ้องด้วยวาจาต่อไป หรือคดีนั้นอยู่ในอำนาจพนักงานสอบสวนเปรียบเทียบได้ ซึ่งผู้ต้องหายินยอมให้เปรียบเทียบ ก็ให้ดำเนินการเปรียบเทียบให้เสร็จสิ้นแล้วรายงานผลให้กรมตำรวจทราบโดยด่วน ทั้งนี้ ไม่เป็นเหตุยกเว้นการรายงานด่วนตามระเบียบ

(๑๐.๓.๔) คดีที่งดการสอบสวน

คดีที่ไม่ปรากฏว่า ผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิดเมื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบเห็นว่าได้สอบสวนมานานพอสมควรที่จะเสนอของดการสอบสวนให้ปฏิบัติโดยถือตามระยะเวลาที่ดำเนินการสอบสวนมาแล้ว ดังนี้

(๑) คดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกิน ๑๐ ปี จะต้องสืบสวนสอบสวนติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่า ๓ เดือน



(๒) คดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกิน ๑๐ ปี ขึ้นไป จะต้องสืบสวนสอบสวนติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่า ๖ เดือน

การงดการสอบสวน หรือมีความเห็นควรให้งดการสอบสวน ให้ถืออนุโลมตามที่ระบุไว้ในอำนาจการสั่งไม่ฟ้องดังกล่าวแล้วข้างต้น

(๑๐.๓.๕) คดีที่มีผู้มีอำนาจเหนือสั่งการไว้โดยเฉพาะให้ปฏิบัติอย่างไรก็ต้องปฏิบัติตามคำสั่งนั้น หรือคดีที่ได้กำหนดให้มีอำนาจสั่งได้ แต่มีปัญหา หรือเห็นว่าเป็นคดีที่มีเหตุพิเศษอยู่ในลักษณะคดี หรือเกี่ยวกับตัวผู้ต้องหาก็ตาม ถ้าผู้มีอำนาจสั่งคดีพิจารณาเห็นว่าผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปสมควรจะได้ทราบเพื่อพิจารณาสั่งการพิเศษก็ให้เสนอได้

(๑๐.๓.๖) คดีตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบเสนอความเห็นในคดีตามลำดับชั้นจนถึงผู้บังคับการเป็นผู้พิจารณาสั่ง

(๑๐.๔) การปล่อยชั่วคราว

(๑๐.๔.๑) เมื่อมีคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว ให้พนักงานสอบสวนรีบเสนอคำร้องพร้อมด้วยสัญญาประกัน และบันทึกเสนอสัญญาประกันตามแบบที่ระเบียบกำหนดไว้ต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงผู้บังคับการสอบสวนเป็นผู้พิจารณาสั่งการ เว้นแต่คดีที่ผู้บัญชาการได้สั่งการไว้เป็นการเฉพาะก็ให้ถือปฏิบัติไปตามนั้น

(๑๐.๔.๒) กรณีผู้มีอำนาจตาม ๑๐.๔.๑ พิจารณาแล้วเห็นควรไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว ให้รีบเสนอคำร้องพร้อมด้วยความเห็นต่อผู้บัญชาการ เมื่อผู้บัญชาการพิจารณามีความเห็นสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว คำสั่งนั้นเป็นอันเด็ดขาด เว้นแต่คดีที่ต้องเสนอตาม ๑๐.๔.๓

(๑๐.๔.๓) เฉพาะคดีตาม ๑๐.๓.๓ วรรคแรก ที่ผู้บัญชาการพิจารณาแล้วเห็นควรไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว ให้เสนอกรมตำรวจพิจารณาสั่งการ

(๑๐.๕) การประสานงานระหว่างตำรวจปราบปรามยาเสพติดกับตำรวจหน่วยอื่น

(๑) (๑๐.๕.๑) การดำเนินคดีหรือการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด การดำเนินคดีตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท อำนาจหน้าที่ของพนักงานสอบสวนให้เป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(๒) (๑๐.๕.๒) เมื่อตำรวจหน่วยอื่นจับกุมผู้ต้องหาที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในข้อหาผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติด หรือสมคบ สนับสนุนช่วยเหลือ ในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ให้ตำรวจหน่วยนั้นแจ้งไปยังกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติดภายใน ๔๘ ชั่วโมง นับแต่เวลาจับกุม

(๓) (๑๐.๕.๓) การสอบสวนคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของตำรวจหน่วยอื่น หากปรากฏว่าเป็นคดีที่มีความสำคัญ หรือเป็นคดีที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในข้อหาผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติด ตลอดจนการสมคบ สนับสนุน ช่วยเหลือ

(๑) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดยระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยอำนาจการสอบสวน (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๑ ลงวันที่ ๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน

(๒) และ (๓) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดยระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยอำนาจการสอบสวน (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๑ ลงวันที่ ๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้แทน



หรือพยายามกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ที่มีการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้กระทำความผิดหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง หรือเกี่ยวพันกับการดำเนินการตามกฎหมายดังกล่าว หากในกรณีที่ผู้บัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติดพิจารณาเห็นว่าเป็นคดีสำคัญ หรืออาจเกี่ยวพัน หรือสมควรดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด จะส่งนายตำรวจตั้งแต่ระดับสารวัตรขึ้นไป ไปตรวจสอบให้คำแนะนำเกี่ยวกับคดีนั้นได้

หากผู้บัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติดจะให้พนักงานสอบสวน กองบังคับการสอบสวน ดำเนินคดีดังกล่าวฝ่ายเดียวหรือร่วมสอบสวนด้วย ให้เสนอขออนุมัติสำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาสั่งการแล้วแต่กรณี

(๑๐.๕.๔) กรณีการสอบสวนคดีอาญาของตำรวจหน่วยอื่นหากปรากฏว่ามีพยานหลักฐานเกี่ยวพันกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่กำหนดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในข้อหาผลิต นำเข้า ส่งออกจำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติด ตลอดจนการสมคบ สนับสนุน ช่วยเหลือ หรือพยายามกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือเกี่ยวพันกับการดำเนินการตามกฎหมายดังกล่าว ให้ตำรวจหน่วยนั้นแจ้งไปยังกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด หากผู้บัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติดพิจารณาเห็นว่าการสอบสวนคดีอาญานั้นเป็นคดีที่เกี่ยวพันกับการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ก็ให้ประสานงานไปยังหัวหน้าพนักงานสอบสวน เพื่อดำเนินการตามข้อ ๑๐.๕.๑, ๑๐.๕.๒ หรือ ๑๐.๕.๓ แล้วแต่กรณี



ที่ น.ว. ๒/๒๕๒๔

กระทรวงยุติธรรม

๙ มกราคม ๒๕๒๔

เรื่อง สำเนาหมายจับผู้ต้องหาหรือจำเลยคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ
เรียน ผู้พิพากษาศาลทั้งหลาย

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดได้ขอความร่วมมือมายังกระทรวงยุติธรรมให้พิจารณาดำเนินการให้มีการส่งสำเนาหมายจับผู้ต้องหาหรือจำเลยคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษไปให้ เพื่อความสะดวกรวดเร็วในกรณีที่มีความจำเป็นต้องตรวจสอบว่าผู้ต้องสงสัยรายใดได้มีการออกหมายจับไว้แล้วหรือไม่ ใครเป็นผู้ออกหมายจับ และผู้ต้องหาหรือจำเลยมีตำแหน่ง ภูมิลำเนาอย่างไร ตลอดจนข้อหาความผิด อันจะเป็นประโยชน์ต่อการปราบปรามผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

กระทรวงยุติธรรมพิจารณาแล้วเห็นว่า การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โทษเป็นนโยบายสำคัญประการหนึ่งของรัฐบาล ทั้งการส่งสำเนาหมายจับผู้ต้องหาหรือจำเลยคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษไปให้ตามที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดขอความร่วมมือมานี้ น่าจะไม่เป็นภาระแก่ศาลที่ออกหมายจับดังกล่าวมากนัก สมควรให้ความร่วมมือตามที่ขอมา ดังนั้น จึงขอให้ศาลทั้งหลายซึ่งออกหมายจับผู้ต้องหาหรือจำเลยคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ ส่งสำเนาหมายจับดังกล่าวไปให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดด้วย ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๔ เป็นต้นไป

ฉะนั้น จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

ศิริ อติโพธิ์

ปลัดกระทรวงยุติธรรม

สำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ

โทร. ๒๒๒๔๘๗๙, ๒๒๒๔๑๖๗



ที่ มท. ๐๕๑๓/๓๙

กรมตำรวจ

๕ มกราคม ๒๕๖๖

เรื่อง ตอบข้อหารือกรณีเจ้าพนักงานของสำนักงาน ป.ป.ส. จะนำอาวุธปืนส่วนตัวไปปฏิบัติหน้าที่

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

อ้างถึง หนังสือที่ สร. ๑๒๐๖/๘๖๗๕ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือดังกล่าวถึง ทหารหรือกรมตำรวจว่า กรณีเจ้าพนักงานของสำนักงาน ป.ป.ส. พกอาวุธปืนส่วนตัวไปปฏิบัติหน้าที่โดยมิได้รับอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว จะได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๘ ทวิ วรรคท้ายแห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ หรือไม่เพียงใด ดังความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

กรมตำรวจพิจารณาแล้วขอเรียนว่า เจ้าพนักงานของสำนักงาน ป.ป.ส. ซึ่งมีหน้าที่ในด้านการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด แม้จะมีใช้เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนโดยตรง เช่นเดียวกับเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจก็ตามแต่โดยที่มาตรา ๕(๑) (ข) แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ ข้อ ๑(๑๑) ได้กำหนดให้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนฯ ของสำนักงาน ป.ป.ส. ได้รับการยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ โดยถือว่าเป็นหน่วยราชการที่จำเป็นต้องมีอาวุธปืนฯ เพื่อใช้ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ดังนั้นในกรณีข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ส. ซึ่งอยู่ในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หากได้พกพาอาวุธปืนไม่ว่าจะเป็นของทางราชการหรือของส่วนตัวก็ตาม ย่อมได้รับการยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรา ๘ ทวิวรรคหนึ่ง และวรรคสองแห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๔ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ อันเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการพกพาอาวุธปืนติดตัวตามนัยมาตรา ๘ ทวิ วรรคท้าย (๒) แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

พลตำรวจโท อัมพร จิตรปฏินา

ผู้ช่วยอธิบดี ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมตำรวจ



**อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการลักลอบค้ายาเสพติด
และวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ค.ศ. ๑๙๘๘
รับเอาโดยที่ประชุมเต็มคณะครั้งที่ ๖ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๘๘**

ต่อไปนี้เป็นคำพิพากษาของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการลักลอบค้ายาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทซึ่งรับเอาโดยสหประชาชาติ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๘๘
(เริ่มต้นข้อความ)

ภาคีแห่งอนุสัญญานี้

ด้วยความหวังอย่างยิ่งต่อขอบเขตและแนวโน้มที่สูงขึ้นของการผลิต ความต้องการและการค้าที่มีขอบซึ่งยาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท อันก่อให้เกิดภัยคุกคามอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ และสวัสดิภาพของมนุษย์และผลเสียต่อรากฐานทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรม และการเมืองของสังคม

ด้วยความหวังอย่างยิ่งเช่นกันต่อการแทรกซึมที่เพิ่มขึ้นอย่างสม่ำเสมอของการลักลอบค้ายาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทเข้าไปในกลุ่มสังคมต่าง ๆ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อข้อเท็จจริงที่ว่าในหลายส่วนของโลก เด็กถูกใช้เป็นตลาดผู้ใช้ยาเสพติดและเพื่อวัตถุประสงค์ในการผลิต การจำหน่าย และการค้าที่มีขอบซึ่งยาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ซึ่งก่อให้เกิดภัยร้ายแรงอันประมาณมิได้

โดยยอมรับความเกี่ยวพันกันระหว่างการลักลอบค้ายาเสพติดกับอาชญากรรมเป็นระบบที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ซึ่งบั่นทอนระบบเศรษฐกิจที่ถูกต้องตามกฎหมาย และคุกคามเสถียรภาพ ความมั่นคง และอธิปไตยของรัฐต่าง ๆ

โดยยอมรับด้วยว่าการลักลอบค้ายาเสพติดนั้นเป็นอาชญากรรมระหว่างประเทศซึ่งจำต้องให้ความเอาใจใส่อย่างยิ่งและให้ความสำคัญในลำดับสูงสุดในการปราบปราม

โดยตระหนักว่าการลักลอบค้ายาเสพติดสร้างผลกำไรและความร่ำรวยมหาศาล ซึ่งทำให้องค์การอาชญากรรมข้ามชาติสามารถแทรกซึม สร้างความเสื่อมเสีย และบั่นทอนโครงสร้างของรัฐบาลธุรกิจการค้า และการเงินอันชอบด้วยกฎหมาย รวมทั้งสังคมในทุกระดับชั้น

โดยมุ่งมั่นที่จะตัดผลตอบแทนอันเกิดจากอาชญากรรมของผู้ดำเนินการลักลอบค้ายาเสพติด เพื่อขจัดแรงจูงใจสำคัญของการกระทำเช่นนั้น

โดยปรารถนาที่จะขจัดรากเหง้าของปัญหาการใช้ยาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท โดยผิดวัตถุประสงค์ รวมทั้งความต้องการที่ผิดกฎหมายที่มีต่อยาเสพติดและวัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าวและรายได้อันมหาศาลที่ได้จากการลักลอบค้ายาเสพติด

โดยเห็นว่ามาตรการต่าง ๆ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการควบคุมสารบางประเภท ซึ่งรวมถึงสารตั้งต้นสารเคมี และตัวทำละลายที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท เพราะการที่สามารถจัดหาสารดังกล่าวได้อย่างสะดวกทำให้การลักลอบผลิตยาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทดังกล่าวเพิ่มขึ้น

โดยมุ่งมั่นที่จะปรับปรุงความร่วมมือระหว่างประเทศในการปราบปรามการลักลอบค้ายาเสพติดทางทะเล

โดยยอมรับว่าการจัดการลักลอบค้ายาเสพติดเป็นความรับผิดชอบร่วมกันของทุกรัฐ และด้วยเหตุนี้ การร่วมมือดำเนินการภายในกรอบของความร่วมมือระหว่างประเทศจึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้บรรลุผลดังกล่าว

โดยรับรู้ถึงประสิทธิภาพขององค์การสหประชาชาติในการควบคุมยาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และปรารถนาให้องค์กรระหว่างประเทศต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมเช่นว่าควรอยู่ภายในกรอบขององค์การสหประชาชาติ

โดยยืนยันอีกครั้งหนึ่งถึงหลักการที่เป็นแนวทางของสนธิสัญญาต่าง ๆ ที่มีอยู่เกี่ยวกับยาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และระบบการควบคุมที่ระบุไว้ในสนธิสัญญาเหล่านั้นด้วย

โดยยอมรับความจำเป็นที่จะต้องเสริมสร้างและเพิ่มความเข้มแข็งของมาตรการที่ระบุไว้ในอนุสัญญาเดี่ยวว่าด้วยยาเสพติด ค.ศ. ๑๙๖๑ อนุสัญญาเดียวกันนี้ที่ได้รับการแก้ไขโดยพิธีสาร ค.ศ. ๑๙๗๒ และอนุสัญญาว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ค.ศ. ๑๙๗๑ เพื่อจะได้ต่อต้านกับ ความรุนแรงและขอบเขตของการลักลอบค้ายาเสพติดและผลกระทบอันร้ายแรงที่ตามมา

โดยยอมรับเช่นกันถึงความสำคัญของการเสริมสร้างและส่งเสริมมาตรการทางกฎหมายที่มีประสิทธิผล เพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินการทางอาญา ในการปราบปรามอาชญากรรมเกี่ยวกับการลักลอบค้ายาเสพติดระหว่างประเทศ

โดยปรารถนาที่จะจัดทำอนุสัญญาระหว่างประเทศที่สมบูรณ์แบบ มีประสิทธิผลและใช้บังคับได้เต็มที่ โดยตรงต่อการลักลอบค้ายาเสพติด และพิจารณาลักษณะต่าง ๆ ของปัญหานี้โดยส่วนรวม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในส่วนที่สนธิสัญญาเกี่ยวกับยาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทที่มีอยู่ในปัจจุบันมิได้ครอบคลุมถึง

ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ ๑

บทนิยาม

เว้นแต่จะได้ระบุไว้อย่างชัดเจนเป็นอย่างอื่น หรือตามบริบทแล้วจำเป็นต้องใช้คำนิยามเป็นอย่างอื่น ให้ใช้คำนิยามที่กำหนดต่อไปนี้ตลอดอนุสัญญานี้

(ก) “คณะกรรมการ” หมายถึง คณะกรรมการควบคุมยาเสพติดระหว่างประเทศที่จัดตั้งขึ้นโดยอนุสัญญาเดี่ยวว่าด้วยยาเสพติด ค.ศ. ๑๙๖๑ และตามอนุสัญญาดังกล่าวที่ได้รับการแก้ไขโดยพิธีสาร ค.ศ. ๑๙๗๒

ข) “พืชกัญชา” หมายถึง พืชใด ๆ ในสกุลคานาบิส (Cannabis)

(ค) “ต้นโคคา” หมายถึง พืชในสกุลอีริทโรไซลอน (Erythroxylon)

(ง) “ผู้ประกอบการขนส่ง” หมายถึง บุคคลใด ๆ หรือหน่วยงานของรัฐ เอกชน หรือหน่วยงานใด ที่ประกอบกิจการ การขนส่งบุคคล สินค้า หรือไปรษณีย์ภัณฑ์ เพื่อค่าตอบแทน ค่าจ้าง หรือผลประโยชน์อย่างอื่น

(จ) “คณะกรรมการิการ” หมายถึง คณะกรรมการิการว่าด้วยยาเสพติดของคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติ

(ฉ) “การริบ” ซึ่งรวมถึงการถูกตัดกรรมสิทธิ์ ถ้าหากมี หมายถึง การทำให้สิ้นกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินนั้นอย่างถาวร โดยคำสั่งศาล หรือเจ้าพนักงานอื่นผู้มีอำนาจ



(ข) “การส่งมอบยาเสพติดภายใต้การควบคุม” หมายถึง วิธีการปล่อยให้สินค้ายาเสพติดหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทที่ผิดกฎหมายหรือต้องสงสัยว่าเป็นสิ่งดังกล่าว ตามรายชื่อในบัญชี I และบัญชี II ที่ผนวกไว้กับอนุสัญญานี้ หรือสิ่งที่ยังไม่ทราบแน่ชัด ออกจาก ผ่าน หรือเข้าไปในดินแดนของประเทศหนึ่งหรือหลายประเทศ โดยการรับรู้และอยู่ในสายตาของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ ด้วยวัตถุประสงค์ที่จะทราบถึงตัวบุคคลผู้เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดที่บัญญัติไว้ในข้อ ๓ วรรค ๑ ของอนุสัญญานี้

(ข) “อนุสัญญา ค.ศ. ๑๙๖๑” หมายถึง อนุสัญญาเดี่ยวว่าด้วยยาเสพติด ค.ศ. ๑๙๖๑

(ณ) “อนุสัญญา ค.ศ. ๑๙๖๑ ที่ได้รับการแก้ไข” หมายถึง อนุสัญญาเดี่ยวว่าด้วยยาเสพติด ค.ศ. ๑๙๖๑ ที่ได้รับการแก้ไขโดยพิธีสาร ค.ศ. ๑๙๗๒

(ญ) “อนุสัญญา ค.ศ. ๑๙๗๑” หมายถึง อนุสัญญาว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ค.ศ. ๑๙๗๑

(ฎ) “คณะมนตรี” หมายถึง คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติ

(ฏ) “การอายัด” หรือ “การยึด” หมายถึง การห้ามเป็นการชั่วคราวมิให้มีการโอน แปรสภาพ จำหน่าย หรือเคลื่อนย้ายทรัพย์สิน หรือการยึดถือหรือควบคุมทรัพย์สินเป็นการชั่วคราวตามคำสั่งศาล หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ

(ฐ) “การลักลอบค้า” หมายถึง การกระทำความผิดตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๓ วรรค ๑ และวรรค ๒ ของอนุสัญญานี้

(ฑ) “ยาเสพติด” หมายถึง สารใด ๆ ที่ได้จากธรรมชาติหรือจากการสังเคราะห์ตามที่ระบุไว้ในตารางที่ ๑ และ ๒ ของอนุสัญญาเดี่ยวว่าด้วยยาเสพติด ค.ศ. ๑๙๖๑ และอนุสัญญาดังกล่าวที่ได้รับการแก้ไขโดยพิธีสาร ค.ศ. ๑๙๗๒

(ฒ) “พืชฝิ่น” หมายถึง พืชชนิดพาวาเวอร์ ซอมนิเฟอร์ม ลินน์ (Papaver Somniferum L;)

(ณ) “ผลตอบแทน” หมายถึง ทรัพย์สินใด ๆ อันเกิดจากหรือที่ได้รับจากการกระทำความผิดที่บัญญัติไว้ในข้อ ๓ วรรค ๑ ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อม

(ด) “ทรัพย์สิน” หมายถึง ทรัพย์สินทุกชนิดไม่ว่าจะมีรูปร่างหรือไม่รูปร่าง เป็นสังหาริมทรัพย์ หรืออสังหาริมทรัพย์ มีตัวตนหรือไม่ตัวตน และเอกสารทางกฎหมายหรือตราสารที่เป็นหลักฐานแสดงการมีกรรมสิทธิ์หรือมีผลประโยชน์ในทรัพย์สินนั้น

(ต) “วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท” หมายถึง สารใดที่ได้จากธรรมชาติ หรือจากการสังเคราะห์ หรือวิสังเคราะห์ใด ๆ ที่ระบุไว้ในตารางที่ I, II, III และ IV ของอนุสัญญาว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ค.ศ. ๑๙๗๑

(ถ) “เลขาธิการ” หมายถึง เลขาธิการสหประชาชาติ

(ท) “บัญชี I” และ “บัญชี II” หมายถึง บัญชีรายชื่อที่มีตัวเลขกำกับ ซึ่งผนวกไว้กับอนุสัญญานี้ ซึ่งได้รับการแก้ไขเป็นครั้งคราวตามข้อ ๑๒

(ธ) “รัฐผ่านแดน” หมายถึง รัฐซึ่งดินแดนของตนถูกใช้ผ่านซึ่งยาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทรวมทั้งสารในบัญชี I และ บัญชี II ที่มีขอบด้วยกฎหมาย โดยรัฐดังกล่าวไม่ใช่แหล่งกำเนิดหรือปลายทางสุดท้ายของการขนถ่ายดังกล่าว

ข้อ ๒

ขอบเขตของอนุสัญญา

๑. วัตถุประสงค์ของอนุสัญญานี้คือการส่งเสริมความร่วมมือกันระหว่างภาคี เพื่อว่าภาคีอาจจัดการอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นกับด้านต่าง ๆ ของการลักลอบค้ายาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทซึ่งมีขอบข่ายระดับระหว่างประเทศ โดยในการดำเนินการตามพันธกรณีภายใต้อนุสัญญานี้ ภาคีจะต้องดำเนินการมาตรการที่จำเป็นรวมทั้งมาตรการด้านนิติบัญญัติและด้านบริหาร โดยสอดคล้องกับบทบัญญัติพื้นฐานของระบบกฎหมายภายในของตน

๒. ภาคีจะต้องดำเนินการตามพันธกรณีภายใต้อนุสัญญานี้ในลักษณะที่สอดคล้องกับหลักความเสมอภาคแห่งอธิปไตยและบูรณภาพแห่งดินแดนของรัฐ และหลักการไม่แทรกแซงกิจการภายในของรัฐอื่น

๓. ภาคีจะต้องไม่ใช้ที่ดินแดนของภาคีอื่นซึ่งเขตอำนาจ และไม่กระทำหน้าที่ใดซึ่งได้รับการสงวนไว้โดยเฉพาะสำหรับเจ้าพนักงานของภาคีอื่นโดยกฎหมายภายในของภาคีนั้น

ข้อ ๓

ความผิดและบทลงโทษ

๑. แต่ละภาคีจะต้องนำมาใช้ซึ่งมาตรการตามที่จำเป็นเพื่อบัญญัติให้การกระทำซึ่งได้กระทำโดยเจตนาดังต่อไปนี้ เป็นความผิดอาญาตามกฎหมายภายในของตน

(ก) (๑) การทำขึ้น ผลิต สกัด ปรง เสนอให้ เสนอขาย จำหน่าย ขาย ส่งมอบ ไม่ว่าจะตามเงื่อนไขใด เป็นนายหน้า จัดส่ง จัดส่งผ่านแดน ขนส่ง นำเข้าหรือส่งออก ซึ่งยาเสพติดหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทใด ๆ อันขัดต่อบทบัญญัติแห่งอนุสัญญา ค.ศ. ๑๙๖๑ อนุสัญญา ค.ศ. ๑๙๖๑ ที่ได้รับการแก้ไข หรืออนุสัญญา ค.ศ. ๑๙๗๑

(๒) การเพาะปลูกพืชฝิ่น ต้นโคคา หรือพืชกัญชาเพื่อวัตถุประสงค์ในการผลิตยาเสพติดที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งอนุสัญญา ค.ศ. ๑๙๖๑ และอนุสัญญา ค.ศ. ๑๙๖๑ ที่ได้รับการแก้ไข

(๓) การครอบครองหรือซื้อมาหรือขายยาเสพติดหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทไม่ว่าชนิดใด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกระทำการใด ๆ ตามที่ระบุไว้ใน (๑) ข้างต้น

(๔) การผลิต ขนส่ง หรือจำหน่ายอุปกรณ์ วัสดุ หรือสารตามที่ระบุไว้ในบัญชี I และบัญชี II โดยรู้ว่าจะมีการใช้สิ่งเหล่านั้นในการหรือเพื่อการเพาะปลูก การทำขึ้นหรือการผลิตยาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทที่ผิดกฎหมาย

(๕) การจัดให้มี จัดการ หรือให้เงินสนับสนุนการกระทำความผิดใด ๆ ที่ระบุไว้ใน (๑), (๒), (๓) หรือ (๔) ข้างต้น

(ข) (๑) การแปรรูปหรือโอนทรัพย์สินโดยรู้ว่ามีทรัพย์สินดังกล่าวได้มาจากการกระทำความผิดเดียวหรือหลายความผิดที่บัญญัติไว้ตามอนุวรรค (ก) ของวรรคนี้ หรือได้มาจากการมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดเดียวหรือหลายความผิดดังกล่าว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปกปิดหรืออำพรางแหล่งกำเนิด ซึ่งผิดกฎหมายของทรัพย์สินหรือเพื่อช่วยเหลือบุคคลใด ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเดียวหรือหลายความผิดดังกล่าวให้หลบเลี่ยงผลตามกฎหมายอันเกิดจากการกระทำของตน



(๒) การปกปิดหรืออำพรางลักษณะอันแท้จริง แหล่งที่มา สถานที่ตั้ง การจำหน่าย การเคลื่อนย้าย สิทธิที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินหรือกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน โดยรู้ว่าทรัพย์สินดังกล่าวได้มาจากการกระทำความผิดเดียวหรือหลายความผิดที่บัญญัติไว้ตามอนุวรรค (ก) ของวรรคนี้ หรือที่ได้มาจากการมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดเดียวหรือหลายความผิดดังกล่าว

(ค) ภายใต้หลักการแห่งรัฐธรรมนูญและแนวคิดพื้นฐานของระบบกฎหมายของภาคินัน

(๑) การได้มา การครอบครอง หรือการใช้ทรัพย์สิน โดยในขณะที่รับทรัพย์สินนั้น รู้ว่าทรัพย์สินดังกล่าวได้มาจากการกระทำความผิดเดียวหรือหลายความผิดที่บัญญัติไว้ตามอนุวรรค (ก) ของวรรคนี้ หรือได้มาจากการมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดเดียวหรือหลายความผิดดังกล่าว

(๒) การครอบครองอุปกรณ์หรือวัสดุ หรือสารที่ระบุไว้ในบัญชี I และบัญชี II, โดยรู้ว่ามีการใช้ หรือจะมีการใช้สิ่งดังกล่าวในการหรือเพื่อการเพาะปลูก การทำขึ้น หรือการผลิตยาเสพติดหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทที่ผิดกฎหมาย

(๓) การยุยงหรือชักจูงบุคคลอื่นโดยเปิดเผย ไม่ว่าโดยวิธีการใด ๆ ให้กระทำความผิดที่บัญญัติไว้ตามข้อนี้ หรือให้บุคคลอื่นใช้ยาเสพติดหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทโดยผิดกฎหมาย

(๔) การมีส่วนร่วม การมีส่วนเกี่ยวข้อง หรือการสมคบกันกระทำ พยายามกระทำและช่วยเหลือยุยง สนับสนุน ให้ความสะดวกและให้คำปรึกษาแนะนำในการกระทำความผิดใด ๆ ที่บัญญัติไว้ตามข้อนี้

๒. ภายใต้หลักการแห่งรัฐธรรมนูญและแนวคิดพื้นฐานของระบบกฎหมายภายในของภาคินัน แต่ละภาคีจะต้องรับเอามาตรการที่อาจจำเป็นเพื่อบัญญัติให้การครอบครอง ชื้อ หรือเพาะปลูกยาเสพติด หรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท เพื่อเสพเป็นการส่วนตัวอันขัดต่อบทบัญญัติแห่งอนุสัญญา ค.ศ. ๑๙๖๑ อนุสัญญา ค.ศ. ๑๙๖๑ ที่ได้รับการแก้ไข หรืออนุสัญญา ค.ศ. ๑๙๗๑ เมื่อได้กระทำโดยเจตนาเป็นความผิดอาญาตามกฎหมายภายในของตน

๓. การรู้ข้อเท็จจริง เจตนาหรือวัตถุประสงค์ที่เป็นองค์ประกอบของการกระทำความผิดที่ระบุไว้ในวรรค ๑ ของข้อนี้ อาจพิจารณาได้จากสถานการณ์ความเป็นจริง

๔. (ก) แต่ละภาคีจะต้องดำเนินการให้การกระทำความผิดที่บัญญัติไว้ตามวรรค ๑ ของข้อนี้มีโทษซึ่งพิจารณาตามลักษณะความร้ายแรงของความผิดเหล่านี้ เช่น การจำคุกหรือการจำกัดอิสรภาพในรูปแบบอื่น การปรับ และการริบทรัพย์สิน

(ข) นอกจากการตัดสินลงโทษหรือการลงโทษสำหรับความผิดแล้ว ภาคีอาจกำหนดให้ผู้กระทำความผิดต้องเข้ารับมาตรการต่าง ๆ เช่น การบำบัดรักษา การศึกษา การดูแลภายหลังการบำบัดรักษาการฟื้นฟูสมรรถภาพ หรือการกลับคืนสู่สังคม

(ค) ถึงแม้ว่าจะมีอนุวรรค (ก) และ (ข) บัญญัติไว้ก็ตาม ในกรณีที่ความผิดมีลักษณะไม่ร้ายแรง และเมื่อเห็นเป็นการสมควร ภาคีอาจกำหนดมาตรการต่าง ๆ แทนการตัดสินลงโทษหรือการลงโทษ เช่น การศึกษา การฟื้นฟูสมรรถภาพหรือการกลับคืนสู่สังคม รวมถึงการบำบัดรักษาหรือการดูแลภายหลังการบำบัดรักษาในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นผู้ติดยาเสพติด

(ง) ภาคีอาจกำหนดมาตรการต่าง ๆ เป็นทางเลือกนอกเหนือจากการตัดสินลงโทษหรือการลงโทษหรือมาตรการเพิ่มเติมจากการตัดสินลงโทษ หรือการลงโทษสำหรับการกระทำความผิดที่บัญญัติไว้ตามวรรค ๒ ของข้อนี้ ได้แก่ การบำบัดรักษา การศึกษา การดูแลภายหลังการบำบัดรักษา การฟื้นฟูสมรรถภาพหรือการกลับคืนสู่สังคมของผู้กระทำความผิด

๕. ภาคี่จะต้องประกันว่าศาลและเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจซึ่งมีเขตอำนาจของตนสามารถพิจารณาถึงสถานการณ์ความเป็นจริงซึ่งทำให้การกระทำความผิดที่บัญญัติไว้ตามวรรค ๑ ของข้อนี้เป็นการผิดที่ร้ายแรงอย่างยิ่งดังนี้

(ก) การเข้ามีส่วนร่วมเกี่ยวข้องในการกระทำความผิดของกลุ่มอาชญากรรมที่มีการจัดระบบซึ่งผู้กระทำความผิดเป็นสมาชิกอยู่

(ข) การมีส่วนเกี่ยวข้องของผู้กระทำความผิดในกิจกรรมอาชญากรรมที่มีการจัดระบบระหว่างประเทศอื่น

(ค) การมีส่วนเกี่ยวข้องของผู้กระทำความผิดในการกระทำความผิดกฎหมายอื่นซึ่งได้รับผลช่วยจากการกระทำความผิด

(ง) การที่ผู้กระทำความผิดใช้ความรุนแรงหรืออาวุธ

(จ) การที่ผู้กระทำความผิดมีตำแหน่งหน้าที่ราชการและความผิดดังกล่าวเกี่ยวข้องกับตำแหน่งหน้าที่ราชการนั้น

(ฉ) การที่ผู้เยาว์ต้องประสบเคราะห์กรรมหรือใช้ผู้เยาว์

(ช) การกระทำความผิดเกิดขึ้นในสถาน สถานบันการศึกษาหรือสถานที่ให้บริการทางสังคมหรือบริเวณใกล้เคียงติดกับสถานที่ข้างต้น หรือสถานที่อื่นใดซึ่งเด็กนักเรียนและนักศึกษาใช้เพื่อกิจกรรมทางการศึกษา การกีฬา และสังคม

(ซ) ผู้กระทำความผิดเคยถูกตัดสินลงโทษมาก่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับการกระทำ ความผิดซ้ำไม่ว่าจะเป็นคำพิพากษาของศาลต่างประเทศหรือในประเทศ ภายในขอบเขตของกฎหมายภายในของภาคี่

๖. ภาคี่จะต้องพยายามประกันว่า ภาคี่จะใช้อำนาจที่จะใช้ดุลพินิจตามกฎหมายภายในของตนอันเกี่ยวกับการฟ้องร้องบุคคลในความผิดซึ่งบัญญัติไว้ตามข้อนี้ เพื่อให้มาตรการปราบปรามการกระทำความผิดเหล่านั้นเกิดประสิทธิผลสูงสุด และให้คำนึงตามสมควรถึงความจำเป็นในการป้องปรามการกระทำความผิดดังกล่าวด้วย

๗. ภาคี่จะต้องประกันว่าศาลหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอื่นๆ ของตนจะคำนึงถึงลักษณะอันรุนแรงของการกระทำความผิดที่ระบุไว้ในวรรค ๑ ของข้อนี้ รวมถึงพฤติการณ์ต่าง ๆ ที่ได้ระบุไว้ในวรรค ๕ ของข้อนี้เมื่อพิจารณาว่าในที่สุดแล้วจะมีการปล่อยตัวก่อนกำหนดหรือปล่อยตัวโดยมีเงื่อนไขแก่ ผู้ต้องคำพิพากษาว่ากระทำความผิดดังกล่าว

๘. ในกรณีที่เหมาะสม แต่ละภาคี่จะต้องตราบทบัญญัติตามกฎหมายภายในของตนที่กำหนดอายุความที่ยาวนานสำหรับเริ่มต้นคดีการกระทำความผิดใด ๆ ที่บัญญัติไว้ตามวรรค ๑ ของข้อนี้ และกำหนดให้มีอายุความยาวนานกว่า ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดนั้นได้หลบหนีกระบวนการยุติธรรม

๙. แต่ละภาคี่จะต้องดำเนินมาตรการที่เหมาะสมและสอดคล้องกับระบบกฎหมายของตน เพื่อประกันว่าบุคคลที่ถูกกล่าวหาหรือต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดที่บัญญัติไว้ตามวรรค ๑ ของข้อนี้ และพบตัวอยู่ในดินแดนของภาคี่ จะไปปรากฏตัวในกระบวนการพิจารณาคดีอาญาที่จำเป็น

๑๐. เพื่อวัตถุประสงค์ในการร่วมมือระหว่างภาคี่ตามอนุสัญญานี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรวมถึงการร่วมมือตามข้อ ๕, ๖, ๗ และ ๙ ความผิดที่บัญญัติไว้ตามข้อนี้จะต้องไม่ถือว่าเป็นความผิดทางการเงินหรือทางการเงินหรือจะต้องไม่ถือว่าเป็นความผิดที่มีเหตุจูงใจทางการเงิน ทั้งนี้ โดยไม่กระทบต่อข้อจำกัดทางรัฐธรรมนูญและกฎหมายภายในพื้นฐานของภาคี่

๑๑. บทบัญญัติแห่งข้อนี้จะต้องไม่กระทบต่อหลักการที่ว่ากำหนดลักษณะบรรดาความผิดซึ่งข้อนี้อ้างถึง และลักษณะของการแก้คดีตามกฎหมายในความผิดเหล่านั้นสงวนไว้สำหรับกฎหมายภายในของภาคี่ และที่ว่าความผิดเช่นนั้นจะได้รับการฟ้องร้องและลงโทษโดยสอดคล้องกับกฎหมายนั้น



ข้อ ๔ เขตอำนาจ

๑. แต่ละภาคี

(ก) จะต้องดำเนินการมาตรการตามที่อาจจำเป็นที่จะบัญญัติให้ตนมีเขตอำนาจเหนือความผิดที่ตนได้บัญญัติไว้ตามข้อ ๓ วรรค ๑ เมื่อ

(๑) ความผิดนั้นได้กระทำในดินแดนของตน

(๒) ความผิดนั้นได้กระทำให้บนเรือที่ชักธงของตน หรือบนอากาศยานที่ได้รับการจดทะเบียนตามกฎหมายของตนในขณะที่มีการกระทำความผิดดังกล่าว

(ข) อาจดำเนินการมาตรการตามที่อาจจำเป็นที่จะกำหนดเขตอำนาจของตนเหนือความผิดที่ตนได้บัญญัติไว้ตามข้อ ๓ วรรค ๑ เมื่อ

(๑) ความผิดนั้นกระทำโดยบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่เป็นคนชาติของตน หรือโดยบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ปกติเป็นหลักแหล่งในดินแดนของตน

(๒) ความผิดนั้นกระทำให้บนเรือซึ่งภาคีได้รับมอบอำนาจให้ดำเนินการตามที่เหมาะสม ตามข้อ ๑๗ โดยมีเงื่อนไขว่า การใช้เขตอำนาจดังกล่าวจะต้องอยู่บนพื้นฐานของความตกลงหรือข้อตกลงที่อ้างถึงในวรรค ๔ และวรรค ๔ ของข้อนี้เท่านั้น

(๓) ความผิดนั้นเป็นหนึ่งในบรรดาความผิดที่บัญญัติไว้ตามข้อ ๓ วรรค ๑ อนุวรรค (ค) (๔) และเป็นความผิดที่กระทำนอกดินแดนของภาคี โดยมีวัตถุประสงค์ให้เกิดการกระทำความผิดที่บัญญัติไว้ตามข้อ ๓ วรรค ๑ ในดินแดนของตน

๒. แต่ละภาคี

(ก) จะต้องดำเนินการมาตรการตามที่อาจจำเป็นให้ตนมีเขตอำนาจเหนือการกระทำความผิดตามที่ตนบัญญัติไว้ในข้อ ๓ วรรค ๑ เมื่อผู้ถูกกล่าวหาที่ปรากฏตัวอยู่ในดินแดนของตน และภาคีนั้นมีได้ส่งตัวผู้นั้นในฐานะผู้ร้ายข้ามแดนไปยังอีกภาคีหนึ่ง ด้วยมูลเหตุดังนี้

(๑) ความผิดนั้นได้กระทำในดินแดนของตน หรือบนเรือซึ่งชักธงของตน หรือบนอากาศยานที่ได้รับการจดทะเบียนตามกฎหมายของตนในขณะที่มีการกระทำความผิดดังกล่าว หรือ

(๒) ความผิดนั้นได้กระทำโดยผู้ที่เป็นคนชาติของตน

(ข) อาจดำเนินการมาตรการตามที่อาจจำเป็นที่จะบัญญัติให้ตนมีเขตอำนาจเหนือความผิดที่ตนบัญญัติไว้ตามข้อ ๓ วรรค ๑ เมื่อผู้ถูกกล่าวหาที่ปรากฏตัวอยู่ในดินแดนของตน และภาคีมีได้ส่งตัวผู้นั้นในฐานะผู้ร้ายข้ามแดนไปยังอีกภาคีหนึ่ง

๓. อนุสัญญานี้มีได้กีดกันการใช้เขตอำนาจพิจารณาคดีอาญาที่ภาคีบัญญัติไว้ตามกฎหมายภายในของตน

ข้อ ๕ การริบทรัพย์สิน

๑. แต่ละภาคีจะต้องรับเอามาตรการตามที่อาจจำเป็น เพื่อให้ภาคีสามารถริบทรัพย์สินดังต่อไปนี้

(ก) ผลตอบแทนที่ได้มาจากการกระทำความผิดที่บัญญัติไว้ตามข้อ ๓ วรรค ๑ หรือทรัพย์สิน ซึ่งมีมูลค่าเท่าเทียมกับผลตอบแทนดังกล่าว

(ข) ยาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท วัสดุและอุปกรณ์ หรือเครื่องมืออื่นซึ่งได้ใช้หรือเจตนาจะใช้ในลักษณะใด ๆ ในการกระทำความผิดที่บัญญัติไว้ตามข้อ ๓ วรรค ๑

๒. แต่ละภาคีจะต้องรับเอามาตรการตามที่อาจจำเป็น เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของตนสามารถระบุ สืบหาแหล่งที่มาของ ยาเสพติด หรือยึดผลตอบแทน ทรัพย์สิน เครื่องมือ หรือสิ่งอื่นใดที่อ้างถึงในวรรค ๑ ของข้อนี้ เพื่อวัตถุประสงค์ที่จะริบทรัพย์สินในที่สุด

๓. เพื่อดำเนินมาตรการซึ่งอ้างถึงในข้อนี้ แต่ละภาคีจะต้องให้อำนาจแก่ศาลหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอื่นของตน ในการสั่งให้จัดหาหลักฐานทางการเงิน การเงิน หรือทางธนาคาร หรือสั่งให้ยึดหลักฐานเหล่านั้น ภาคีใดจะต้องไม่ปฏิเสธที่จะปฏิบัติตามบทบัญญัติของข้อนี้โดยอ้างว่าเป็นการรักษา ความลับทางธนาคาร

๔. (ก) หลังจากที่มีการร้องขอตามข้อนี้โดยภาคีอีกภาคีหนึ่งซึ่งมีเขตอำนาจเหนือความผิดที่บัญญัติไว้ตามข้อ ๓ วรรค ๑ ภาคีซึ่งมีผลตอบแทน ทรัพย์สิน เครื่องมือ หรือสิ่งอื่นใดที่อ้างถึงในวรรค ๑ หรือในข้อนี้ อยู่ในดินแดนของตน จะต้อง

(๑) ยื่นคำร้องขอต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของตน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้นำมาซึ่งคำสั่งริบทรัพย์สิน และหากได้รับคำสั่งดังกล่าวแล้ว ให้ดำเนินการบังคับตามคำสั่งนั้น หรือ

(๒) ยื่นคำสั่งริบทรัพย์สินซึ่งออกโดยภาคีผู้ร้องขอตามวรรค ๑ ของข้อนี้ต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของตน โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะให้การริบทรัพย์สินมีผลบังคับเท่าที่ได้รับการร้องขอและเท่าที่การริบทรัพย์สินดังกล่าวเกี่ยวข้องกับผลตอบแทน ทรัพย์สิน เครื่องมือ หรือสิ่งอื่นใดที่อ้างถึงในวรรค ๑ ซึ่งอยู่ในดินแดนของภาคีผู้ได้รับการร้องขอ

(ข) หลังจากที่มีการร้องขอตามข้อนี้โดยภาคีอีกภาคีหนึ่งซึ่งมีเขตอำนาจเหนือความผิดที่บัญญัติไว้ตามข้อ ๓ วรรค ๑ ภาคีผู้ได้รับการร้องขอจะต้องดำเนินการมาตรการที่จะระบุ สืบหาแหล่งที่มาของ และอายัด หรือยึดผลตอบแทน ทรัพย์สิน เครื่องมือ หรือสิ่งอื่นใดที่อ้างถึงในวรรค ๑ ของข้อนี้ เพื่อวัตถุประสงค์ที่จะให้มีการริบทรัพย์สินในที่สุด ที่จะได้มีคำสั่งโดยภาคีผู้ร้องขอ หรือโดยภาคีผู้ได้รับการร้องขอตามคำร้องขอภายใต้อนุวรรค ก ของวรรคนี้

(ค) การวินิจฉัยหรือการดำเนินการที่บัญญัติไว้ในอนุวรรค (ก) และ (ข) ของวรรคนี้จะต้องกระทำโดยภาคีผู้ได้รับการร้องขอ โดยให้สอดคล้องและเป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายภายในและวิธีพิจารณาความของตน หรือสนธิสัญญาความตกลง หรือข้อตกลงลักษณะทวิภาคีหรือพหุภาคีใด ๆ ซึ่งตน อาจมีพันธะผูกพันอยู่ในส่วนที่เกี่ยวกับภาคีผู้ร้องขอ

(ง) บทบัญญัติของข้อ ๗ วรรค ๖ ถึงวรรค ๑๙ นำมาใช้บังคับได้โดยอนุโลม นอกเหนือจากข้อมูลที่ระบุไว้ในข้อ ๗ วรรค ๑๐ แล้ว คำร้องขอตามข้อนี้จะต้องประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

(๑) ลักษณะรายละเอียดของทรัพย์สินที่จะถูกริบและเอกสารแสดงข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่ภาคีผู้ร้องขอเชื่อถือ ซึ่งเพียงพอที่จะให้ภาคีผู้ได้รับการร้องขอสามารถขอคำสั่งดังกล่าวตามกฎหมายภายในของตน ในกรณีที่มีการร้องขอตามอนุวรรค (ก) (๑) ของวรรคนี้

(๒) สำเนาคำสั่งริบทรัพย์สินที่ได้รับอนุญาตให้ใช้เป็นพยานหลักฐานได้ตามกฎหมาย ซึ่งออกโดยภาคีผู้ร้องขอและเป็นหลักของการร้องขอนั้น รวมทั้งเอกสารแสดงข้อเท็จจริงและข้อมูลเกี่ยวกับขอบเขตของการที่จะให้ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ในกรณีที่มีการร้องขอตามอนุวรรค (ก) (๒)

(๓) เอกสารแสดงข้อเท็จจริงที่ภาคีผู้ร้องขอเชื่อถือและลักษณะรายละเอียดของการ ดำเนินการที่ร้องขอในกรณีที่มีการร้องขอตามอนุวรรค (ข)



(จ) แต่ละภาคีจะต้องให้ตัวบทของกฎหมายและระเบียบข้อบังคับใด ๆ ของตนซึ่งทำให้วรรคนี้มีผลบังคับ รวมทั้งตัวบทของการแก้ไขภายหลังใด ๆ ของกฎหมายและระเบียบข้อบังคับดังกล่าว แก่เลขาธิการ

(ฉ) ถ้าภาคีใดเลือกที่จะดำเนินการซึ่งอ้างถึงในอนุวรรค (ก) และ (ข) ของวรรคนี้ ก็ต่อเมื่อมีสนธิสัญญาในเรื่องดังกล่าวอยู่ ให้ภาคีนั้นถือเอาสนธิสัญญานั้นเป็นหลักที่จำเป็นและเพียงพอ

(ช) ภาคีจะต้องพยายามจัดทำสนธิสัญญา ความตกลง หรือข้อตกลง ทั้งลักษณะทวิภาคีและพหุภาคี เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิผลของความร่วมมือระหว่างประเทศตามข้อนี้

๕. (ก) ผลตอบแทนหรือทรัพย์สินที่ภาคีใดได้รับไว้ตามวรรค ๑ หรือ วรรค ๔ ของข้อนี้ จะต้องถูกจำหน่ายโดยภาคีนั้น ตามกฎหมายภายในและกระบวนการวิธทางการบริหารของตน

(ข) ขณะที่ดำเนินการตามการร้องขอของภาคีอีกภาคีหนึ่งโดยสอดคล้องกับข้อนี้ ภาคีหนึ่งอาจให้การพิจารณาเป็นพิเศษสำหรับการจัดทำความตกลงในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) การมอบค่าของผลตอบแทนและทรัพย์สินดังกล่าว หรือเงินกองทุนที่ได้มาจากการขายผลตอบแทนหรือทรัพย์สินดังกล่าว หรือส่วนสำคัญของสิ่งดังกล่าวให้แก่องค์กรระหว่างรัฐบาลที่มีหน้าที่เฉพาะในการต่อต้านการลักลอบค้าและการใช้ยาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

(๒) การจัดแบ่งผลตอบแทนหรือทรัพย์สินดังกล่าว หรือเงินกองทุนซึ่งได้มาจากการ ขายผลตอบแทนหรือทรัพย์สินดังกล่าวให้แก่ภาคีอื่นเป็นปกติหรือเป็นรายการณีไป โดยสอดคล้องกับ กฎหมายภายใน กระบวนการวิธทางการบริหาร หรือความตกลงทวิภาคีหรือพหุภาคีของตนที่สร้างขึ้นเพื่อ วัตถุประสงค์นี้

๖. (ก) หากผลตอบแทนถูกเปลี่ยนรูปหรือแปรสภาพเป็นทรัพย์สินอื่นแล้ว ทรัพย์สินดังกล่าวจะต้องถูกดำเนินการตามมาตรการซึ่งอ้างถึงในข้อนี้แทนผลตอบแทนนั้น

(ข) หากผลตอบแทนถูกนำมารวมกับทรัพย์สินอื่นที่ได้มาจากแหล่งที่มาซึ่งชอบด้วย กฎหมาย ทรัพย์สินดังกล่าวจะต้องถูกริบไม่เกินมูลค่าอันประเมินแล้วของผลตอบแทนที่ถูกนำมารวมไว้ นั้น ทั้งนี้โดยไม่กระทบต่ออำนาจใด ๆ ที่เกี่ยวกับการยึดหรืออายัด

(ค) รายได้หรือผลประโยชน์อื่นที่ได้มาจาก

(๑) ผลตอบแทน

(๒) ทรัพย์สินที่เกิดจากการเปลี่ยนรูปหรือแปรสภาพของผลตอบแทน หรือ

(๓) ทรัพย์สินที่มีผลตอบแทนรวมอยู่ด้วย

จะต้องถูกดำเนินการตามมาตรการซึ่งอ้างถึงในข้อนี้ด้วย ในลักษณะและขอบเขต เดียวกันกับผลตอบแทน

๗. แต่ละภาคีอาจพิจารณาที่จะประกันว่าภาระในการพิสูจน์กลับเป็นของจำเลยในเรื่องเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดที่ถูกต้องตามกฎหมายของทรัพย์สินอื่นที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นผลตอบแทน หรือทรัพย์สินอื่นที่จะต้องถูกริบ トラบเท่าที่การดำเนินการดังกล่าวสอดคล้องกับหลักแห่งกฎหมายภายในของตน และลักษณะของกระบวนการยุติธรรมรวมทั้งกระบวนการอื่น ๆ

๘. บทบัญญัติของข้อนี้จะต้องไม่ตีความให้กระทบต่อสิทธิของบุคคลที่สามผู้สุจริต

๙. ไม่มีข้อความใดในข้อนี้จะกระทบต่อหลักการที่ว่า มาตรการซึ่งข้อนี้อ้างถึงจะถูกกำหนดและดำเนินการโดยสอดคล้องและเป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายภายในของภาคี

ข้อ ๖ การส่งผู้ร้ายข้ามแดน

๑. ข้อนี้จะต้องนำมาใช้บังคับกับความผิดที่ภาคีได้บัญญัติไว้โดยสอดคล้องกับข้อ ๓ วรรค ๑
๒. ความผิดแต่ละความผิดซึ่งข้อนี้ใช้บังคับอยู่จะต้องถือว่าถูกรวมเป็นความผิดที่สามารถส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ตามสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนใด ๆ ที่มีอยู่ระหว่างภาคี ภาคีรับที่จะรวมความผิดดังกล่าวเข้าเป็นความผิดที่สามารถส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ในสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนทุกฉบับที่จะจัดทำขึ้นระหว่างภาคี
๓. ถ้าภาคีใดซึ่งจะส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ก็ต่อเมื่อมีสนธิสัญญา ได้รับการร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากอีกภาคีหนึ่งซึ่งไม่มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดน ภาคีอาจพิจารณาให้อนุสัญญานี้เป็นพื้นฐานทางกฎหมายสำหรับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนในเรื่องความผิดใด ๆ ซึ่งข้อนี้ใช้บังคับอยู่ ภาคีผู้ซึ่งจำต้องมีกฎหมาย โดยรายละเอียดเพื่อให้อนุสัญญานี้เป็นพื้นฐานทางกฎหมายเพื่อการส่งผู้ร้ายข้ามแดนจะต้องพิจารณาการออกกฎหมายเช่นนั้นตามที่จำเป็น
๔. ภาคีซึ่งมิได้กำหนดว่าการส่งผู้ร้ายข้ามแดนกระทำได้อีกต่อเมื่อมีสนธิสัญญา จะต้องถือว่า ความผิดซึ่งข้อนี้ใช้บังคับอยู่เป็นความผิดที่สามารถส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ระหว่างภาคีด้วยกัน
๕. การส่งผู้ร้ายข้ามแดนจะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในกฎหมายของภาคีผู้ได้รับการร้องขอหรือโดยสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนที่ใช้บังคับ รวมทั้งสาเหตุซึ่งภาคีผู้ได้รับการร้องขออาจใช้ปฏิเสธการส่งผู้ร้ายข้ามแดน
๖. ในการพิจารณาร้องขอที่ได้รับตามข้อนี้ ภาคีผู้ได้รับการร้องขออาจปฏิเสธที่จะปฏิบัติตามคำร้องขอเช่นว่า หากมีมูลเหตุสำคัญที่ชี้ให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่ในการยุติธรรมหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอื่นเชื่อว่าการปฏิบัติตามดังกล่าวจะช่วยให้การดำเนินคดีหรือการลงโทษบุคคลใด ๆ โดยอาศัยเชื้อชาติ ศาสนา สัญชาติ หรือความคิดเห็นทางการเมืองของบุคคลนั้น หรือจะก่อให้เกิดอคติในเรื่องต่าง ๆ เหล่านั้นต่อบุคคลใด ๆ ที่ได้รับผลกระทบจากการร้องขอดังกล่าว
๗. ภาคีจะต้องพยายามดำเนินขั้นตอนการส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้เร็วขึ้น และพยายามลดความยุ่งยากของข้อกำหนดในการจัดหาหลักฐานอันเกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนในเรื่องความผิดใด ๆ ที่ข้อนี้นำมาใช้บังคับ
๘. ภายใต้บทบัญญัติของกฎหมายภายในและสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนของตน หากเชื่อว่าสถานการณ์ต่าง ๆ จำเป็นและรีบด่วน และเมื่อได้รับการร้องขอจากภาคีอื่น ภาคีที่ได้รับการร้องขออาจคุมขังบุคคลหนึ่งบุคคลใดผู้ซึ่งถูกขอให้ส่งตัวในฐานะผู้ร้ายข้ามแดนและปรากฏตัวในดินแดนของภาคีนั้น หรืออาจดำเนินมาตรการอื่นที่เหมาะสมเพื่อที่จะประกันให้มีการปรากฏตัวของบุคคลนั้นในการดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดน
๙. โดยมีให้กระทบต่อการใช้เขตอำนาจทางคดีอาญาใด ๆ ที่บัญญัติไว้ตามกฎหมายภายในของตนภาคีซึ่งผู้ต้องหาถูกพบตัวในดินแดนของตนจะต้อง
 - (ก) ในกรณีที่มิได้ส่งตัวผู้ต้องหาข้ามแดนในฐานะความผิดที่บัญญัติไว้ตามข้อ ๓ วรรค ๑ ตามมูลเหตุที่ระบุไว้ในข้อ ๔ วรรค ๒ อนุวรรค (ก) มอบคดีนั้นแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของตน เพื่อวัตถุประสงค์ในการฟ้องร้อง นอกจากจะตกลงกับภาคีผู้ร้องขอเป็นอย่างอื่น
 - (ข) ในกรณีที่มิได้ส่งตัวผู้ต้องหาข้ามแดนในฐานะความผิดนั้น และได้บัญญัติเขตอำนาจของตนอันเกี่ยวกับความผิดนั้นตามข้อ ๔ วรรค ๒ อนุวรรค (ข) มอบคดีนั้นแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของตนเพื่อวัตถุประสงค์ในการฟ้องร้อง นอกจากภาคีผู้ร้องขอได้ขอเป็นอย่างอื่นเพื่อวัตถุประสงค์ในการคงไว้ซึ่งเขตอำนาจอันชอบธรรมของตน



๑๐. ถ้าการส่งผู้ร้ายข้ามแดนเพื่อวัตถุประสงค์ในการดำเนินการตามคำพิพากษาได้ถูกปฏิเสธ เพราะบุคคลที่ได้รับการร้องขอนั้นเป็นคนชาติของภาคีที่ได้รับการร้องขอ ภาคีที่ได้รับการร้องขอจะต้องพิจารณาบังคับให้เป็นไปตามโทษซึ่งได้กำหนดตามกฎหมายของภาคีผู้ร้องขอ หรือพิจารณาบังคับโทษส่วนที่เหลือ ถ้ากฎหมายของตนอนุญาต และโดยสอดคล้องกับข้อกำหนดของกฎหมายดังกล่าว เมื่อมีการยื่นคำขอจากภาคีผู้ร้องขอ

๑๑. ภาคีจะต้องพยายามจัดทำความตกลงทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อดำเนินการหรือเพิ่มพูน ประสิทธิภาพ ในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

๑๒. ภาคีอาจพิจารณาเข้าเป็นภาคีความตกลงทวิภาคีหรือพหุภาคีไม่ว่าในลักษณะเฉพาะกาลหรือทั่วไป อันว่าด้วยการโอนผู้กระทำความผิดซึ่งต้องคำพิพากษาให้จำคุกและการทำให้เสียเสรีภาพในรูปแบบอื่นสำหรับ ความผิดที่ข้อนี้ใช้บังคับกลับประเทศของตน เพื่อว่าผู้กระทำความผิดจะได้รับโทษจนครบตามคำพิพากษา ณ ที่นั้น

ข้อ ๗

ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกัน

๑. ตามข้อนี้ ภาคีจะต้องจัดให้มีมาตรการความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันที่ครอบคลุมกว้าง ที่สุดในการสอบสวน การฟ้องร้อง และกระบวนการยุติธรรมอันเกี่ยวกับความผิดทางอาญาที่บัญญัติไว้ ตามข้อ ๓ วรรค ๑

๒. ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันซึ่งจะมีตามข้อนี้อาจได้รับการร้องขอเพื่อวัตถุประสงค์ใด ๆ ดังต่อไปนี้

- (ก) การขอพยานหลักฐานหรือคำให้การจากบุคคล
- (ข) การส่งเอกสารทางศาล
- (ค) การตรวจค้นและยึด
- (ง) การตรวจสอบวัตถุและสถานที่
- (จ) การให้ข้อมูลและสิ่งที่จะใช้เป็นพยานหลักฐานได้
- (ฉ) การให้เอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงหลักฐานทางธนาคาร หลักฐานทาง การเงิน หลักฐานของบริษัท หรือธุรกิจ ทั้งที่เป็นต้นฉบับหรือสำเนาที่ได้รับรองแล้ว
- (ช) การระบุหรือสืบหาแหล่งที่มาของผลตอบแทน ทรัพย์สิน เครื่องมือ หรือสิ่งอื่น เพื่อ วัตถุประสงค์ในการใช้เป็นพยานหลักฐาน

๓. ภาคีอาจให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันในรูปแบบอื่นใดที่กฎหมายภายในของภาคี ผู้ได้รับการร้องขออนุญาตให้กระทำได้

๔. เมื่อมีการร้องขอ ภาคีจะต้องอำนวยความสะดวกหรือสนับสนุนเท่าที่สอดคล้องกับกฎหมายภายใน และวิธีปฏิบัติของตน ให้บุคคลต่าง ๆ รวมถึงผู้ถูกคุมขังซึ่งยินยอมที่จะช่วยเหลือในการสืบสวนหรือเข้าร่วมใน กระบวนการต่าง ๆ มาปรากฏตัวหรือพร้อมที่จะมีส่วนร่วมดำเนินการดังกล่าว

๕. ภาคีหนึ่งใดจะต้องไม่ปฏิเสธที่จะให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันตามข้อนี้ โดยอ้างว่า เป็นการรักษาความลับทางธนาคาร

๖. บทบัญญัติของข้อนี้จะไม่กระทบต่อพันธกรณีภายใต้สนธิสัญญาอื่นใดทั้งในลักษณะทวิภาคีหรือ พหุภาคีที่กำหนดให้มีหรือจะกำหนดให้มีความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันในคดีอาญาไม่ว่า ทั้งหมด หรือในบางส่วน

๗. วรรค ๘ ถึง ๑๙ ของข้อนี้จะต้องนำมาใช้บังคับกับการร้องขอซึ่งได้กระทำตามข้อนี้ หากภาคีที่เกี่ยวข้องมิได้ผูกพันกันโดยสนธิสัญญาเกี่ยวกับความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกัน แต่ถ้าภาคีเหล่านี้ผูกพันกันโดยสนธิสัญญาดังกล่าว ก็ให้นำบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าวของสนธิสัญญานั้นมาใช้บังคับเว้นแต่ภาคีตกลงที่จะนำวรรค ๘ ถึง ๑๙ ของข้อนี้มาใช้บังคับแทน

๘. ภาคีจะต้องกำหนดหน่วยงานหนึ่งใดหรือหลายหน่วยงานเมื่อจำเป็น ซึ่งจะต้องมีความรับผิดชอบและอำนาจที่จะปฏิบัติตามคำขอให้มีความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกัน หรือที่จะส่งคำร้องขอให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเพื่อปฏิบัติ ภาคีจะต้องแจ้งชื่อหน่วยงานที่ถูกกำหนดขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์นี้ให้เลขาธิการทราบ การจัดส่งคำร้องขอความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกัน และการติดต่อสื่อสารใด ๆ ที่เกี่ยวข้องจะกระทำระหว่างหน่วยงานที่กำหนดขึ้นโดยภาคี ข้อกำหนดนี้จะต้องไม่กระทบต่อสิทธิของภาคีใดที่กำหนดว่าคำร้องขอและการติดต่อสื่อสารที่มาถึงตนให้ดำเนินโดยผ่านช่องทางทางการทูตและในกรณีเร่งด่วน และเมื่อภาคีเห็นพ้องโดยผ่านช่องทางขององค์การตำรวจสากลถ้าเป็นไปได้

๙. การร้องขอจะต้องกระทำเป็นลายลักษณ์อักษร ในภาษาที่ภาคีผู้ได้รับการร้องขอยอมรับภาษา ซึ่งแต่ละภาคีให้การยอมรับนั้นจะต้องแจ้งให้เลขาธิการทราบ ในกรณีเร่งด่วนและเมื่อภาคีได้เห็นพ้องกัน การร้องขออาจกระทำได้ด้วยวาจา แต่จะต้องยืนยันเป็นลายลักษณ์อักษรในภายหลัง

๑๐. คำร้องขอความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันจะต้องประกอบด้วย

- (ก) การระบุให้ทราบถึงสถานะของหน่วยงานที่ทำคำร้องขอ
- (ข) สารสำคัญและลักษณะการสืบสวน ฟ้องร้อง หรือดำเนินคดีซึ่งเกี่ยวข้องกับคำร้องขอรวมทั้งชื่อและหน้าที่ของหน่วยงานที่ดำเนินการสืบสวน ฟ้องร้อง หรือดำเนินคดีดังกล่าว
- (ค) สรุปข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง เว้นแต่กรณีเป็นคำร้องขอเพื่อส่งเอกสารทางศาล
- (ง) การแจ้งลักษณะของความช่วยเหลือที่ร้องขอและรายละเอียดของขั้นตอนเฉพาะซึ่งภาคีผู้ร้องขอปรารถนาให้ได้รับการปฏิบัติตาม
- (จ) รูปพรรณสัณฐาน สถานที่อยู่และสัญชาติของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่จะหาได้
- (ฉ) จุดประสงค์ที่ขอพยานหลักฐาน ข้อมูล หรือขอให้มีการดำเนินการ

๑๑. ภาคีผู้ได้รับการร้องขออาจขอข้อมูลเพิ่มเติมเมื่อข้อมูลเพิ่มเติมนั้นจำเป็นสำหรับการปฏิบัติตามคำร้องขอตามกฎหมายภายในของตน หรือเมื่อข้อมูลเพิ่มเติมนั้นสามารถช่วยให้มีการปฏิบัติดังกล่าว

๑๒. การปฏิบัติตามคำร้องขอจะต้องสอดคล้องกับกฎหมายภายในของภาคีผู้ได้รับการร้องขอและเท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมายภายในของภาคีผู้ได้รับการร้องขอ และหากเป็นไปได้ ให้สอดคล้องกับขั้นตอนที่กำหนดไว้ในคำร้องขอนั้น

๑๓. ภาคีผู้ร้องขอจะต้องไม่จัดส่ง หรือใช้ข้อมูลหรือพยานหลักฐานซึ่งได้รับจากภาคีผู้ได้รับการร้องขอเพื่อการสืบสวน ฟ้องร้อง หรือดำเนินคดี นอกเหนือไปจากที่ได้ระบุไว้ในคำร้องขอโดยปราศจากความยินยอมล่วงหน้าของภาคีผู้ได้รับการร้องขอ

๑๔. ภาคีผู้ร้องขออาจกำหนดให้ภาคีผู้ได้รับการร้องขอรักษาข้อเท็จจริงและสาระของคำร้องขอเป็นความลับ เว้นแต่เท่าที่จำเป็นที่จะดำเนินการตามคำร้องขอนั้น ถ้าภาคีผู้ได้รับการร้องขอไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดในการรักษาความลับนั้นจะต้องแจ้งให้ภาคีผู้ร้องขอทราบทันที

๑๕. ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันอาจถูกปฏิเสธเมื่อ

- (ก) การร้องขอมิได้กระทำโดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของข้อนี้



(ข) ภาคิผู้ได้รับการร้องขอพิจารณาเห็นว่าการปฏิบัติตามคำร้องขอนั้นน่าจะกระทบต่อ อธิปไตย ความมั่นคง ความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือผลประโยชน์อันจำเป็นยิ่งอื่น ๆ ของตน

(ค) กฎหมายภายในของภาคิผู้ได้รับการร้องขอห้ามหน่วยงานของตนมิให้ปฏิบัติในสิ่งที่ได้มีการร้องขอในความผิดที่คล้ายคลึงกันนั้น หากความผิดดังกล่าวอยู่ในการสืบสวน ฟ้องร้อง หรือดำเนินคดีภายใต้เขตอำนาจของตน

(ง) การปฏิบัติตามคำขอจะขัดต่อระบบกฎหมายของภาคิผู้ได้รับการร้องขอเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกัน

๑๖. จะต้องให้เหตุผลของการปฏิเสธความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันใด ๆ

๑๗. ภาคิผู้ได้รับการร้องขออาจเลื่อนความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกัน โดยเหตุที่ว่าความช่วยเหลือดังกล่าวแทรกแซงการสืบสวน ฟ้องร้อง หรือดำเนินคดีที่กำลังดำเนินอยู่ ในกรณีเช่นนี้ ภาคิผู้ได้รับการร้องขอจะต้องปรึกษากับภาคิผู้ร้องขอเพื่อตัดสินว่าความช่วยเหลือดังกล่าวยังคงสามารถจัดให้ได้หรือไม่ภายใต้ข้อกำหนดและเงื่อนไขที่ภาคิผู้ได้รับการร้องขอพิจารณาว่าจำเป็น

๑๘. พยาน ผู้ชำนาญการ หรือบุคคลอื่นใดซึ่งยินยอมที่จะเบิกความในการดำเนินคดี หรือยินยอมที่จะช่วยเหลือในการสืบสวน ฟ้องร้อง หรือในกระบวนการทางศาลที่ดำเนินการในดินแดนของภาคิผู้ร้องขอไม่อาจถูกฟ้องร้อง กักขัง ลงโทษ หรือถูกจำกัดเสรีภาพส่วนบุคคลในดินแดนของภาคิผู้ร้องขอในเรื่องที่เกี่ยวกับการกระทำ การละเว้นการกระทำ หรือคำพิพากษาลงโทษซึ่งมีก่อนการเดินทางออกจากดินแดนของภาคิผู้ได้รับการร้องขอ อนึ่ง การให้ความคุ้มครองแก่บุคคลเหล่านั้นจะสิ้นสุดลงเมื่อพยานผู้ชำนาญการ หรือบุคคลอื่นใดเช่นนั้นยังคงอยู่ในดินแดนของภาคิผู้ร้องขอต่อโดยสมัครใจเป็นเวลา ๑๕ วันติดต่อกัน หรือระยะเวลาอื่นตามที่ภาคิตกลงกัน นับแต่วันที่ผู้นั้นได้รับแจ้งอย่างเป็นทางการแล้วว่าหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมไม่ต้องการให้บุคคลนั้นมาปรากฏตัวอีกต่อไป หรือจะสิ้นสุดเช่นกันเมื่อพยาน ผู้ชำนาญการ หรือบุคคลอื่นใดเช่นนั้นเดินทางกลับเข้ามาอีกโดยสมัครใจหลังจากได้เดินทางออกนอกดินแดนของภาคิผู้ร้องขอแล้ว

๑๙. ค่าใช้จ่ายปกติในการดำเนินการตามคำร้องขอนั้น จะต้องตกอยู่กับภาคิผู้ได้รับการร้องขอเว้นแต่บรรดาภาคิที่เกี่ยวข้องได้ตกลงกันเป็นอย่างอื่น หากมีค่าใช้จ่ายซึ่งสูงมาก หรือที่มีลักษณะพิเศษ เป็นสิ่งจำเป็น หรือจะเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อการปฏิบัติตามคำร้องขอแล้ว ภาคิจะต้องปรึกษากันเพื่อกำหนดข้อกำหนดและเงื่อนไขที่คำร้องขอจะได้รับการปฏิบัติตาม และกำหนดลักษณะการรับภาระค่าใช้จ่าย

๒๐. ภาคิจะต้องพิจารณาความเป็นไปได้ที่จะจัดทำความตกลงหรือข้อตกลงในลักษณะทวิภาคิหรือพหุภาคิตามที่อาจจำเป็น ในอันที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ของข้อนี้ ให้ข้อนี้มีผลในทางปฏิบัติ หรือส่งเสริมบทบัญญัติของข้อนี้

ข้อ ๘

การโอนการดำเนินคดี

ภาคิจะต้องพิจารณาความเป็นไปได้สำหรับการโอนการดำเนินคดีแก่กัน สำหรับการฟ้องคดีอาญาในความผิดที่บัญญัติไว้ตามข้อ ๓ วรรค ๑ หากพิจารณาว่าการโอนเช่นว่านั้นจะเป็นเพื่อประโยชน์ของกระบวนการยุติธรรม



ข้อ ๙ ความร่วมมือในรูปแบบอื่นและการฝึกอบรม

๑. ภาคิจะต้องร่วมมือซึ่งกันและกันอย่างใกล้ชิดโดยสอดคล้องกับระบบการบริหารและกฎหมายภายในของภาคิ ด้วยมุ่งที่จะเพิ่มพูนประสิทธิผลของการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อปราบปรามการกระทำความผิดที่บัญญัติไว้ตามข้อ ๓ วรรค ๑ อนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บนหลักการของความตกลงหรือข้อตกลงทั้งในลักษณะทวิภาคิหรือพหุภาคิ ภาคิจะต้อง

(ก) กำหนดและรักษาช่องทางการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงานที่มีอำนาจและหน่วยงานบริการของตน เพื่ออำนวยความสะดวกให้การแลกเปลี่ยนข้อมูลที่รวดเร็วในทุก ๆ ด้านของความผิดที่บัญญัติไว้ตามข้อ ๓ วรรค ๑ รวมทั้งที่เกี่ยวกับการเชื่อมโยงกับการประกอบอาชญากรรมอื่น หากภาคิที่เกี่ยวข้องพิจารณาเห็นสมควร

(ข) ร่วมมือซึ่งกันและกันในการดำเนินการสอบสวนหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความผิดที่บัญญัติไว้ตามข้อ ๓ วรรค ๑ อันมีลักษณะสากลซึ่งเกี่ยวข้องกับ

(๑) รูปพรรณสัณฐาน ที่อยู่ และความเคลื่อนไหวของบุคคลซึ่งต้องสงสัยว่าเกี่ยวข้องกับความผิดที่บัญญัติไว้ตามข้อ ๓ วรรค ๑

(๒) การย้ายผลตอบแทนหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดดังกล่าว

(๓) การเคลื่อนย้ายยาเสพติด วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท สารในบัญชี I และ บัญชี II ของอนุสัญญานี้ และเครื่องมือที่ใช้หรือเจตนาที่จะใช้ในการกระทำความผิดดังกล่าว

(ค) จัดตั้งทีมงานร่วมเพื่อที่จะดำเนินการตามบทบัญญัติของวรรคนี ในกรณีที่เหมาะสมและถ้าไม่ขัดต่อกฎหมายภายใน โดยคำนึงถึงความจำเป็นที่จะคุ้มครองให้ความปลอดภัยแก่บุคคลและการปฏิบัติการต่าง ๆ เจ้าพนักงานของภาคิซึ่งเข้าร่วมในทีมงานใด ๆ จะดำเนินการตามที่ได้รับมอบอำนาจจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของภาคิซึ่งการปฏิบัติการจะเกิดขึ้นในดินแดนของตน ในทุก ๆ กรณีดังกล่าวภาคิที่เข้าร่วมปฏิบัติจะต้องประกันว่าจะให้ความเคารพอย่างเต็มที่ต่ออธิปไตยของภาคิซึ่งการปฏิบัติการจะเกิดขึ้นในดินแดน

(ง) จัดเตรียมสารต่าง ๆ ในปริมาณอันจำเป็นให้ เพื่อวัตถุประสงค์ในการวิเคราะห์หรือ สืบสวน ในกรณีที่เหมาะสม

(จ) อำนวยความสะดวกต่อการประสานงานที่มีประสิทธิภาพระหว่างหน่วยงานที่มีอำนาจและหน่วยงานบริการ รวมทั้งส่งเสริมการแลกเปลี่ยนบุคลากรและผู้ชำนาญการอื่น ๆ รวมถึงการส่งเจ้าหน้าที่ประสานงานไปประจำ

๒. เท่าที่จำเป็น แต่ละภาคิจะต้องริเริ่ม พัฒนา หรือปรับปรุงแผนงานฝึกอบรมเฉพาะด้านสำหรับเจ้าหน้าที่รักษากฎหมายและบุคลากรอื่น ๆ รวมถึงเจ้าหน้าที่ศุลกากรผู้รับผิดชอบในการปราบปรามผู้กระทำความผิดที่บัญญัติไว้ตามข้อ ๓ วรรค ๑ แผนงานฝึกอบรมเฉพาะด้านดังกล่าวจะต้องเกี่ยวข้องโดยเฉพาะกับเรื่องดังต่อไปนี้

(ก) วิธีการที่ใช้ในการสืบสวนและปราบปรามการกระทำความผิดที่บัญญัติไว้ตามข้อ ๓ วรรค ๑

(ข) เส้นทางและเทคนิคซึ่งบุคคลที่ต้องสงสัยว่าเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดที่บัญญัติไว้ตามข้อ ๓ วรรค ๑ ใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรัฐผ่านแดน ตลอดจนมาตรการปราบปรามอันเหมาะสม

(ค) การติดตามตรวจสอบการนำเข้าและส่งออกยาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทรวมถึงสารที่ระบุไว้ในบัญชี I และบัญชี II



(ง) การตรวจสอบและการติดตามการเคลื่อนย้ายผลตอบแทนและทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำ ความผิดที่บัญญัติไว้ตามข้อ ๓ วรรค ๑ การเคลื่อนย้ายยาเสพติด วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และสาร ที่ระบุไว้ในบัญชี I และบัญชี II ตลอดจนการเคลื่อนย้ายเครื่องมือที่ใช้หรือเจตนาที่จะใช้ในการกระทำความผิดดังกล่าว

(จ) วิธีการที่ใช้สำหรับการโอน ปกปิด หรืออำพรางผลตอบแทน ทรัพย์สินและเครื่องมือ ดังกล่าว

(ฉ) การรวบรวมพยานหลักฐาน

(ช) เทคนิคการควบคุมในเขตการค้าเสรีและเมืองท่าปลอดภาษี

(ซ) เทคนิคการปราบปรามที่ทันสมัย

๓. ภาครัฐจะต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการวางแผนและปฏิบัติตามแผนงานวิจัยและฝึกอบรมที่มุ่ง แลกเปลี่ยนความชำนาญในด้านต่าง ๆ ที่อ้างถึงในวรรค ๒ ของข้อนี้ และเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์นี้ และในกรณี ที่เหมาะสมภาคีจะต้องใช้การประชุมและการสัมมนาทั้งในระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติเพื่อส่งเสริมความร่วมมือ และกระตุ้นให้มีการอภิปรายในเรื่องปัญหาที่สนใจร่วมกัน รวมทั้งปัญหาและความต้องการพิเศษของรัฐผ่านแดน

ข้อ ๑๐

ความร่วมมือและความช่วยเหลือระหว่างประเทศสำหรับรัฐผ่านแดน

๑. ภาครัฐจะต้องร่วมมือกันโดยตรงหรือโดยผ่านองค์การระดับภูมิภาคหรือระหว่างประเทศที่มีอำนาจ เพื่อที่จะช่วยเหลือและสนับสนุนรัฐผ่านแดน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศกำลังพัฒนาซึ่ง ต้องการความช่วยเหลือและการสนับสนุนดังกล่าว ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยผ่านแผนงานความร่วมมือทางวิชาการในเรื่องการ สกัดกั้นการลำเลียงและกิจกรรมอื่นที่เกี่ยวข้อง

๒. ภาครัฐอาจรับที่จะจัดความช่วยเหลือทางการเงินโดยตรงหรือโดยผ่านองค์การระดับภูมิภาค หรือ ระหว่างประเทศที่มีอำนาจให้แก่รัฐผ่านแดนดังกล่าว เพื่อวัตถุประสงค์ที่จะขยายและเสริมสร้างสาธารณูปโภค พื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการควบคุมและป้องกันที่มีประสิทธิภาพต่อการลักลอบค้า

๓. ภาครัฐอาจจัดทำความตกลงหรือข้อตกลงทั้งในลักษณะทวิภาคีหรือพหุภาคี เพื่อเพิ่มพูน ประสิทธิภาพ ของความร่วมมือระหว่างประเทศตามข้อนี้ และในการนี้อาจพิจารณาข้อกำหนดทางการเงินด้วย

ข้อ ๑๑

การส่งมอบยาเสพติดภายใต้การควบคุม

๑. ถ้าหลักการพื้นฐานของระบบกฎหมายภายในของตนอนุญาตให้กระทำได้ ภาครัฐจะต้อง ดำเนินมาตรการที่จำเป็นเท่าที่เป็นไปได้เพื่อที่จะอนุญาตให้มีการใช้วิธีส่งมอบยาเสพติดภายใต้การควบคุม ในระดับนานาชาติตามความเหมาะสม โดยอยู่บนพื้นฐานของความตกลงหรือข้อตกลงซึ่งเห็นพ้องต้องร่วมกัน ด้วยวัตถุประสงค์ที่จะทราบตัวบุคคลต่าง ๆ ที่พัวพันในการกระทำความผิดที่บัญญัติไว้ตามข้อ ๓ วรรค ๑ และ ด้วยวัตถุประสงค์ที่จะดำเนินการตามกฎหมายกับบุคคลดังกล่าว

๒. การวินิจฉัยว่าจะใช้วิธีการส่งมอบยาเสพติดภายใต้การควบคุมจะต้องกระทำเป็นรายกรณีไป และ เมื่อจำเป็นอาจพิจารณาถึงข้อกำหนดทางการเงินและความเข้าใจในเรื่องการใช้เขตอำนาจของภาคีที่เกี่ยวข้อง

๓. สินค้าผิดกฎหมายที่จะส่งมอบซึ่งภาคีเห็นพ้องว่าให้มีการส่งมอบภายใต้การควบคุม ด้วยความยินยอม ของภาคีที่เกี่ยวข้อง อาจถูกสกัดและอนุญาตให้เดินทางต่อไปโดยยาเสพติดหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและ ประสาทยังอยู่ครบถ้วนสมบูรณ์ หรือนำออกไป หรือเปลี่ยนออกทั้งหมดหรือบางส่วน

ข้อ ๑๒

สารที่ใช้บ่อยครั้งในการลักลอบผลิตยาเสพติดหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

๑. ภาคิจะต้งดำเนินมาตรการซึ่งตนพิจารณาว่าเหมาะสมในการป้องกันการยักย้ายสารในบัญชี่ I และบัญชี่ II ที่ใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการลักลอบผลิตยาเสพติดหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และเพื่อบรรล่วัตถุประสงค์นี้ภาคิจะต้งให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน

๒. ถ้าภาคิใดหรือคณะกรรมการมีข้อมูลซึ่งในความเห็นของตนอาจจำเป็นต้องรวบรวมสารใดเข้าไว้ในบัญชี่ I หรือบัญชี่ II ภาคิหรือคณะกรรมการนั้นจะต้งแจ้งให้เลขาธิการทราบและจัดข้อมูล สนับสนุนการแจ้งดังกล่าวเมื่อภาคิหรือคณะกรรมการมีข้อมูลสนับสนุนการเพิกถอนสารใดจากบัญชี่ I หรือบัญชี่ II หรือสนับสนุนการโอนสารใดจากบัญชี่หนึ่งไปไว้กับบัญชี่หนึ่งแล้ว ให้นำขั้นตอนที่บัญญัติไว้ในวรรค ๒ ถึง ๗ ของข้อนี้มาใช้บังคับ

๓. เลขาธิการจะต้งส่งต่อหนังสือแจ้งดังกล่าว และข้อมูลใด ๆ ซึ่งตนพิจารณาว่ามีความเกี่ยวข้องไปยังบรรดาภาคิ คณะกรรมาธิการ และในกรณีทีภาคิใดเป็นผู้ทำหนังสือแจ้งนั้น ก็ให้ส่งต่อไปยังคณะกรรมการด้วย ภาคิจะต้งแจ้งข้อคิดเห็นของตนอันเกี่ยวกับหนังสือแจ้งดังกล่าวให้เลขาธิการ พร้อมด้วยข้อมูลประกอบทั้งหมดซึ่งอาจช่วยคณะกรรมการในการจัดทำผลการพิจารณาและช่วยคณะกรรมการในการวินิจฉัย

๔. โดยคำนึงถึงขอบเขตความสำคัญและความหลากหลายของการใช้สารนั้นโดยชอบด้วยกฎหมายและความเป็นไปได้และความง่ายในการเลือกใช้สารทดแทน ทั้งเพื่อวัตถุประสงค์ที่ชอบด้วย กฎหมายและเพื่อการลักลอบผลิตยาเสพติดหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท เมื่อคณะกรรมการพบว่า

(ก) สารนั้นถูกใช้ในการลักลอบผลิตยาเสพติดหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทบ่อยครั้ง

(ข) ปริมาณและขอบเขตของการลักลอบผลิตยาเสพติดหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทก่อให้เกิดปัญหาสาธารณสุขหรือปัญหาสังคมอย่างร้ายแรง

เพื่อให้มีการดำเนินการของนานาชาติ คณะกรรมการจะต้งแจ้งผลการประเมินสารนั้นให้แก่คณะกรรมการการ รวมทั้งผลทีน่าจะเกิดขึ้นจากการเพิ่มชื่อสารนั้นในบัญชี่ I หรือบัญชี่ II ทั้งเพื่อการใช้ที่ชอบด้วยกฎหมายและการลักลอบผลิต รวมทั้งข้อแนะนำในเรื่องมาตรการติดตามตรวจสอบใด ซึ่งอาจจะเหมาะสมเมื่อคำนึงถึงการประเมินดังกล่าว

๕. โดยคำนึงถึงข้อคิดเห็นที่ส่งโดยภาคิและข้อคิดเห็นรวมถึงข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ ซึ่งผลการประเมินของคณะกรรมการจะเป็นตัวตัดสินชี้ในเรื่องทางวิทยาศาสตร์ และโดยคำนึงถึงองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง อื่น ๆ คณะกรรมาธิการอาจลงมติโดยเสียงข้างมากสองในสามของสมาชิกให้จัดสารใด ๆ ไว้ใน บัญชี่ I หรือบัญชี่ II

๖. เลขาธิการ จะต้งแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการทีได้กระทำตามข้อนี้ไปยังรัฐทั้งมวลและหน่วยงานอื่น ๆ ซึ่งเป็นหรือมีสิทธิจะเข้าเป็นภาคิของอนุสัญญานี้รวมทั้งคณะกรรมการคำวินิจฉัยดังกล่าวจะมีผลใช้บังคับกับแต่ละภาคิหนึ่งร้อยแปดสิบวันหลังจากวันทีแจ้งดังกล่าว

๗. (ก) คำวินิจฉัยของคณะกรรมการทีได้กระทำตามข้อนี้อาจถูกทบทวนได้โดยคณะมนตรีเมื่อภาคิใดร้องขอภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันหลังจากวันแจ้งคำวินิจฉัยนั้น คำร้องขอให้มีการทบทวนคำวินิจฉัยจะต้งส่งให้เลขาธิการ พร้อมด้วยข้อมูลทีเกี่ยวข้องทั้งหมดซึ่งเป็นหลักของการร้องขอให้มีการทบทวน

(ข) เลขาธิการ จะต้งส่งต่อสำเนาคำร้องขอให้มีการทบทวนข้อมูลทีเกี่ยวข้องไปยังคณะกรรมการ คณะกรรมาธิการ และภาคิทั้งมวล เพื่อเชิญชวนให้คณะกรรมการ ภาคิ คณะกรรมาธิการ และบรรดาภาคิเสนอข้อคิดเห็นภายในเก้าสิบวัน ข้อคิดเห็นทั้งหมดทีได้รับจะต้งเสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณา



(ค) คณะมนตรีอาจยืนยันหรือกลับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการได้ หนังสือแจ้งคำวินิจฉัยของคณะมนตรีจะต้องส่งต่อไปยังรัฐทั้งมวลและหน่วยงานอื่น ๆ ซึ่งเป็นหรือมีสิทธิจะเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญานี้ และจะต้องส่งต่อไปยังคณะกรรมการและคณะกรรมการด้วย

๘. (ก) โดยไม่กระทบต่อหลักการทั่วไปของบทบัญญัติในวรรค ๑ ของข้อนี้ บทบัญญัติของ อนุสัญญา ค.ศ. ๑๙๖๑ และอนุสัญญา ค.ศ. ๑๙๖๑ ที่ได้รับการแก้ไข รวมถึงอนุสัญญา ค.ศ. ๑๙๗๑ ภาคจะต้องดำเนินการมาตรการที่ตนพิจารณาว่าเหมาะสมเพื่อติดตามตรวจสอบการผลิตและการจำหน่ายสาร ในบัญชี I และบัญชี II ซึ่งดำเนินการภายในดินแดนของตน

(ข) เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์นี้ ภาคอาจ

(๑) ควบคุมบุคคลและวิสาหกิจทั้งมวลที่ประกอบการผลิตและจำหน่ายสารดังกล่าว

(๒) ควบคุมโดยใช้ใบอนุญาตในเรื่องเกี่ยวกับการก่อตั้งและสถานที่ที่จะมีการผลิต หรือจำหน่ายสารดังกล่าว

(๓) กำหนดให้ผู้รับอนุญาตต้องมีใบอนุญาตเพื่อประกอบการดังกล่าว

(๔) ป้องกันการสะสมสารดังกล่าวในความครอบครองของผู้ผลิตและผู้จำหน่ายที่เกินกว่าปริมาณสารที่ต้องการสำหรับการดำเนินธุรกิจปกติและสภาพตลาดที่เป็นอยู่

๙. แต่ละภาคจะต้องดำเนินการอันเกี่ยวข้องกับสารในบัญชี I และบัญชี II ดังต่อไปนี้

(ก) กำหนดและดำเนินระบบที่จะติดตามตรวจสอบการค้าระหว่างประเทศของสารในบัญชี I และบัญชี II เพื่อช่วยในการระบุถึงธุรกิจการค้าอันน่าสงสัย ภาคจะต้องใช้ระบบการติดตามตรวจสอบดังกล่าวด้วยความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก ผู้ขายส่ง และผู้ขายปลีก ซึ่งจะต้องรายงานให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทราบถึงใบสั่งสินค้าและธุรกิจการค้าอันน่าสงสัย

(ข) บัญญัติให้มีการยึดสารใด ๆ ในบัญชี I หรือบัญชี II ถ้ามีหลักฐานเพียงพอว่าสารดังกล่าวมีไว้เพื่อใช้ในการลักลอบผลิตยาเสพติดหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

(ค) แจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจและหน่วยงานบริการของภาคที่เกี่ยวข้องทราบโดยเร็วเท่าที่เป็นไปได้ หากมีเหตุที่เชื่อได้ว่าการนำเข้า ส่งออก หรือผ่านแดน ซึ่งสารในบัญชี I หรือบัญชี II มีจุดหมาย เพื่อการลักลอบผลิตยาเสพติดหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท โดยเฉพาะอย่างยิ่งรวมถึงข้อมูลอันเกี่ยวกับวิธีการชำระเงินและสาระสำคัญอื่นใดซึ่งทำให้เชื่อเช่นนั้น

(ง) กำหนดให้สารซึ่งนำเข้าและส่งออกติดฉลากและมีเอกสารกำกับอย่างถูกต้องเอกสารทางการค้า เช่น บัญชีราคาสินค้า บัญชีแสดงสินค้า ตลอดจนเอกสารทางศุลกากรและการขนส่ง และเอกสารส่งของอื่น ๆ จะต้องระบุรวมถึงรายชื่อของสารที่นำเข้าและส่งออกตามที่ระบุในบัญชี I หรือบัญชี II ปริมาณสารที่นำเข้าและส่งออก ตลอดจนชื่อและที่อยู่ของผู้ส่งออก ผู้นำเข้า และผู้รับมอบสินค้าหากมี

(จ) ประกันว่าเอกสารต่าง ๆ ที่อ้างถึงในอนุวรรค (ง) ของวรรคนี้ จะได้รับการเก็บรักษาไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสองปี และมีพร้อมที่จะให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตรวจสอบ

๑๐. (ก) นอกเหนือจากบทบัญญัติของวรรค ๙ และเมื่อภาคที่สนใจร้องขอต่อเลขาธิการภาค ซึ่งจะมีการส่งสารหนึ่งในบัญชี I ออกไปจากดินแดนของตนจะต้องประกันว่าก่อนการส่งออกดังกล่าว เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะจัดข้อมูลดังต่อไปนี้ให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้นำเข้า

(๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้ส่งออกและผู้นำเข้า ตลอดจนผู้รับมอบสินค้า หากมี

(๒) ชื่อของสารในบัญชี I

(๓) ปริมาณของสารที่จะส่งออก



(๔) จุดที่คาดว่าจะนำเข้า และวันที่คาดว่าจะจัดส่ง

(๕) ข้อมูลอื่นใดที่ภาคีเห็นพ้องร่วมกัน

(ข) ภาคีอาจรับเอามาตรการควบคุมที่เข้มงวดหรือรุนแรงกว่าที่วรรคนี้บัญญัติไว้ หากตามความเห็นของภาคีนั้น มาตรการดังกล่าวเป็นที่ต้องการหรือจำเป็น

๑๑. เมื่อภาคีหนึ่งจัดข้อมูลให้แก่อีกภาคีหนึ่งตามวรรค ๙ และวรรค ๑๐ ของข้อนี้ ภาคีที่จัดให้ข้อมูลดังกล่าวอาจกำหนดให้ภาคีผู้รับข้อมูลนั้นไม่เปิดเผยความลับทางการค้า ทางธุรกิจ ทางพาณิชย์หรือทางอาชีพ รวมทั้งกระบวนการค้า

๑๒. ภาคีจะต้องจัดข้อมูลให้แก่คณะกรรมการเป็นประจำทุกปี ในรูปแบบและลักษณะที่คณะกรรมการกำหนดไว้ และตามแบบที่คณะกรรมการจัดเตรียมให้ ในเรื่องดังต่อไปนี้

(ก) จำนวนของสารในบัญชี I และบัญชี II ที่ถูกยึด และแหล่งกำเนิดของสารเหล่านั้น หากทราบ

(ข) สารใด ๆ ที่ไม่ได้รวมอยู่ในบัญชี I หรือบัญชี II ซึ่งถูกระบุว่าเคยมีการใช้ในการลักลอบผลิตยาเสพติดหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และเป็นสารที่ภาคีเห็นว่ามีความสำคัญเพียงพอที่จะแจ้งให้คณะกรรมการทราบ

(ค) วิธีการยกย้ายและลักลอบผลิต

๑๓. คณะกรรมการจะต้องรายงานต่อคณะกรรมาธิการเป็นประจำทุกปีเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อนี้ และคณะกรรมาธิการจะต้องพิจารณาพบว่าบัญชี I และบัญชี II ครอบคลุมเพียงพอและเหมาะสมเป็นระยะ ๆ

๑๔. บทบัญญัติของข้อนี้จะไม่ใช้กับการปรุงยา และกับสารปรุงแต่งอื่น ๆ ซึ่งมีสารในบัญชี I หรือบัญชี II รวมอยู่ โดยผสมขึ้นตามกรรมวิธีที่สารดังกล่าวนี้ไม่สามารถนำมาใช้ได้ง่ายหรือนำกลับมาใช้โดยกรรมวิธีที่สามารถนำมาใช้ได้ง่าย

ข้อ ๑๓ วัสดุและอุปกรณ์

ภาคีจะต้องดำเนินมาตรการดังกล่าวตามที่ตนเห็นว่าเหมาะสมเพื่อป้องกันการค้าและการยกย้ายวัสดุและอุปกรณ์เพื่อการลักลอบทำขึ้น หรือการผลิตยาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทและภาคีจะต้องร่วมมือกันเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์นี้

ข้อ ๑๔ มาตรการทำลายการลักลอบเพาะปลูกพืชเสพติด และขจัดความต้องการที่ผิดกฎหมายสำหรับยาเสพติดและ วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

(๑) มาตรการใด ๆ ที่ภาคีดำเนินการโดยสอดคล้องกับอนุสัญญานี้จะรุนแรงและเข้มงวดไม่น้อยกว่าบทบัญญัติที่ใช้บังคับกับการทำลายลักลอบเพาะปลูกพืชที่มีสารเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และการขจัดความต้องการที่ผิดกฎหมายสำหรับยาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ภายใต้บทบัญญัติแห่งอนุสัญญา ค.ศ. ๑๙๖๑ อนุสัญญา ค.ศ. ๑๙๖๑ ที่ได้รับการแก้ไข และอนุสัญญา ค.ศ. ๑๙๗๑



(๒) ภาคิจจะต้องดำเนินมาตรการที่เหมาะสมเพื่อที่จะป้องกันการลักลอบเพาะปลูกและทำลายพืชที่มีสารเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท เช่น ต้นฝิ่น ต้นโคคา และพืชกัญชา ที่ลักลอบเพาะปลูกในดินแดนของตน มาตรการที่รับเอาไว้นั้นจะต้องคำนึงถึงสิทธิมนุษยชนพื้นฐาน และจะต้องพิจารณาตามสมควรถึงการใช้โดยชอบด้วยกฎหมายตามประเพณีหากมีหลักฐานทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการใช้ดังกล่าวปรากฏอยู่ ตลอดจนการคุ้มครองสภาพแวดล้อมด้วย

(๓) (ก) ภาคิจอาจร่วมมือกันเพื่อเพิ่มประสิทธิผลของความพยายามทำลายการเพาะปลูกพืชเสพติดดังกล่าว นอกเหนือจากประการอื่นแล้ว และเมื่อเหมาะสม ความร่วมมือดังกล่าวอาจรวมถึงการสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่นแบบผสมผสาน อันนำมาซึ่งทางเลือกที่สามารถดำเนินการได้ในเชิงเศรษฐกิจเพื่อทดแทนการเพาะปลูกพืชเสพติด ภาคิจควรคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ เช่น การเข้าถึงตลาด ความพร้อมของทรัพยากร ตลอดจนสภาพเศรษฐกิจสังคมที่เป็นอยู่ ก่อนที่การพัฒนาท้องถิ่นดังกล่าวจะได้รับการปฏิบัติ อนึ่งภาคิจอาจเห็นชอบกับมาตรการความร่วมมืออื่นใดที่เหมาะสมด้วย

(ข) ภาคิจจะต้องอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านวิทยาศาสตร์และเทคนิค รวมทั้งการปฏิบัติงานวิจัยเกี่ยวกับการทำลายการลักลอบเพาะปลูกพืชเสพติดนั้น

(ค) เมื่อใดที่ภาคิจมีเขตแดนร่วมกัน ภาคิจจะต้องพยายามร่วมมือกันในแผนงานทำลายการลักลอบเพาะปลูกพืชเสพติดในแต่ละพื้นที่ของตนตลอดแนวเขตแดนเหล่านั้น

(๔) ภาคิจจะต้องรับเอามาตรการอันเหมาะสมที่มุ่งขจัดหรือลดความต้องการอันมิชอบซึ่งยาเสพติด และวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท เพื่อที่จะลดความทุกข์ทรมานของมนุษย์และขจัดแรงจูงใจ ด้านเงินตราในการลักลอบค้า นอกเหนือจากประการอื่นแล้ว มาตรการเหล่านี้อาจเป็นไปตามคำแนะนำขององค์การสหประชาชาติ ทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติ อาทิจ องค์การอนามัยโลกและองค์การระหว่างประเทศอื่นที่มีอำนาจ และเป็นไปตามโครงการดำเนินการเพื่อแก้ปัญหาการใช้ยาในทางที่ผิด ซึ่งรับเอาโดยที่ประชุมระหว่างประเทศว่าด้วยการใช้ยาในทางที่ผิดและการลักลอบค้าที่จัดขึ้นในปี ค.ศ. ๑๙๘๗ อันเป็นการประชุมที่เกี่ยวกับความพยายามขององค์กรระดับรัฐบาลและมีในระดับรัฐบาลและของภาคเอกชนในเรื่องการป้องกันการบำบัดรักษา และการฟื้นฟู อนึ่ง บรรดาภาคิจอาจเข้าเป็นภาคิจความตกลงหรือข้อตกลงในลักษณะทวิภาคีหรือพหุภาคีซึ่งมุ่งขจัดหรือลดความต้องการอันมิชอบซึ่งยาเสพติด และวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

(๕) ภาคิจอาจดำเนินมาตรการที่จำเป็นเพื่อการทำลายโดยเร็ว หรือการจำหน่ายจ่ายโอนโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งยาเสพติด วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และสารในบัญชี I และบัญชี II ซึ่งถูกยึด หรือริบ และเพื่อให้มีการยอมรับสารดังกล่าวเป็นพยานหลักฐานในปริมาณที่จำเป็นซึ่งได้รับการรับรองอย่างถูกต้อง

ข้อ ๑๕

ผู้ประกอบการขนส่ง

๑. ภาคิจจะต้องดำเนินมาตรการอันเหมาะสมเพื่อประกันว่าวิธีการขนส่งซึ่งปฏิบัติโดยผู้ประกอบการขนส่งนั้นจะไม่ถูกใช้ในการกระทำความผิดที่บัญญัติไว้ตามข้อ ๓ วรรค ๑ มาตรการดังกล่าวอาจรวมถึงข้อตกลงพิเศษกับผู้ประกอบการขนส่ง

๒. ภาคิจจะต้องกำหนดให้ผู้ประกอบการขนส่งดำเนินการมาตรการป้องกันที่เหมาะสม เพื่อป้องกันมิให้มีการใช้อุปกรณ์ขนส่งของตนในการกระทำความผิดที่บัญญัติไว้ตามข้อ ๓ วรรค ๑ มาตรการป้องกันดังกล่าวอาจรวมถึง

(ก) ถ้าสถานที่หลักในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการขนส่งอยู่ในดินแดนของภาคิจนั้น



- (๑) การฝึกอบรมบุคลากรให้รู้วิธีตรวจหาสินค้าหรือบุคคลที่น่าสงสัย
 - (๒) การส่งเสริมความซื่อสัตย์ของบุคลากร
 - (ข) ถ้าผู้ประกอบการขนส่งกำลังดำเนินการอยู่ในดินแดนของภาคนั้น
 - (๑) การยื่นบัญชีแสดงสินค้าล่วงหน้า เมื่อเป็นไปได้
 - (๒) การใช้ตราผนึกบนภาชนะบรรจุที่ป้องกันการปลอมแปลงแก้ไขและสามารถตรวจสอบได้
- เป็นรายการนี้
- (๓) การรายงานสถานการณ์อันน่าสงสัยทั้งหมดที่อาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดดังกล่าวไปยังหน่วยงานที่เหมาะสมในโอกาสแรก

๓. ภาคิจจะต้องพยายามประกันว่าผู้ประกอบการขนส่งและหน่วยงานที่เหมาะสมจะร่วมมือกันในจุดเข้า-ออกและบริเวณควบคุมทางศุลกากรอื่น ๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันการเข้าไปเกี่ยวข้องกับการขนส่งและสินค้าโดยมิได้รับอนุญาต และเพื่อปฏิบัติตามมาตรการรักษาความปลอดภัยอันเหมาะสม

ข้อ ๑๖

เอกสารทางการค้าและการปิดฉลากสินค้าที่ส่งออก

๑. ภาคิจจะต้องกำหนดให้การส่งออกยาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทโดยชอบด้วยกฎหมายมีเอกสารกำกับอย่างถูกต้อง นอกเหนือจากข้อกำหนดเกี่ยวกับเอกสารตามข้อ ๓๑ ของอนุสัญญา ค.ศ. ๑๙๖๑ ข้อ ๓๑ ของอนุสัญญา ค.ศ. ๑๙๖๑ ที่ได้รับการแก้ไข และข้อ ๑๒ ของอนุสัญญา ค.ศ. ๑๙๗๑ เอกสารทางการค้า เช่น บัญชีราคาสินค้า บัญชีแสดงสินค้า เอกสารทางศุลกากรเอกสารที่ใช้ ในการขนส่งและเอกสารส่งของอื่น ๆ จะต้องรวมถึงชื่อยาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทที่ส่งออกดังที่แสดงไว้ในบัญชีทำอนุสัญญา ค.ศ. ๑๙๖๑ อนุสัญญา ค.ศ. ๑๙๖๑ ที่ได้รับการแก้ไขและอนุสัญญา ค.ศ. ๑๙๗๑ และปริมาณที่ส่งออกตลอดจนชื่อและที่อยู่ของผู้ส่งออก ผู้นำเข้า และผู้รับสินค้า หากมี

๒. ภาคิจจะต้องกำหนดว่ายาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทที่ส่งมอบซึ่งส่งออกจะต้องไม่ปิดฉลากผิดพลาด

ข้อ ๑๗

การลักลอบค้ายาเสพติดทางทะเล

๑. ภาคิจจะต้องร่วมมือกันอย่างเต็มที่เท่าที่เป็นไปได้ เพื่อปราบปรามการลักลอบค้ายาเสพติดทางทะเลโดยสอดคล้องกับกฎหมายทะเลระหว่างประเทศ

๒. ภาคิจใดซึ่งมีเหตุอันควรที่จะสงสัยว่าเรือที่ชักธงของตน หรือไม่ชักธง หรือไม่แสดงเครื่องหมายการจดทะเบียน ถูกใช้ในการลักลอบค้ายาเสพติด อาจขอความช่วยเหลือจากภาคีอื่น ๆ ในการปราบปรามการใช้เรือเพื่อวัตถุประสงค์นั้น ภาคิจที่ได้รับการร้องขอจะต้องให้ความช่วยเหลือดังกล่าวด้วยวิธีการที่มีอยู่

๓. ภาคิจใดที่มีเหตุอันควรที่จะสงสัยว่าเรือซึ่งใช้สิทธิเดินเรือโดยเสรีตามกฎหมายระหว่างประเทศ และซึ่งชักธงหรือแสดงเครื่องหมายจดทะเบียนของอีกภาคีหนึ่ง ถูกใช้ในการลักลอบค้ายาเสพติดอาจแจ้งรัฐเจ้าของธงขอคำยืนยันการจดทะเบียน และหากได้รับคำยืนยัน ก็ให้อนุญาตจากรัฐเจ้าของธงที่จะดำเนินการที่เหมาะสมกับเรือนั้น



๔. โดยสอดคล้องกับวรรค ๓ หรือเป็นไปตามสนธิสัญญาที่ใช้บังคับระหว่างภาคี หรือเป็นไปตามความตกลงหรือข้อตกลงใด ๆ ที่ได้กระทำระหว่างภาคีเหล่านั้น นอกเหนือจากประการอื่นแล้ว รัฐเจ้าของธงอาจอนุญาตรัฐผู้ร้องขอให้

(ก) ขึ้นไปบนเรือลำดังกล่าว

(ข) ค้นเรือลำดังกล่าว

(ค) หากพบพยานหลักฐานของการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการลักลอบค้ายาเสพติดดำเนินการที่เหมาะสมกับเรือ บุคคล และสินค้าที่บรรทุกอยู่บนเรือ

๕. เมื่อมีการดำเนินการตามข้อนี้ ภาคีที่เกี่ยวข้องจะต้องพิจารณาตามสมควรถึงความจำเป็นที่จะไม่ให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยแห่งชีวิตในทะเล ความปลอดภัยของเรือและสินค้า หรือไม่กระทบต่อผลประโยชน์ทางการค้าและทางกฎหมายของรัฐเจ้าของธงหรือรัฐอื่นใดที่สนใจ

๖. โดยสอดคล้องกับพันธกรณีในวรรค ๑ ของข้อนี้ รัฐเจ้าของธงอาจให้การอนุญาตอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่เห็นพ้องร่วมกันระหว่างรัฐเจ้าของธงและภาคีผู้ร้องขอ รวมทั้งเงื่อนไขเกี่ยวกับความรับผิดชอบ

๗. เพื่อวัตถุประสงค์ของวรรค ๓ และ ๔ ของข้อนี้ ภาคีหนึ่งจะต้องตอบคำร้องขอของอีกภาคีหนึ่งโดยเร็วที่จะให้ตัดสินว่าเรือที่ชักธงของภาคีนั้นมีสิทธิ์กระทำการเช่นนั้นหรือไม่ และคำร้องขออนุญาตที่กระทำตามวรรค ๓ หนึ่ง ขณะที่เข้าเป็นภาคีแห่งอนุสัญญานี้ แต่ละภาคีจะต้องตั้งหน่วยงานหนึ่งหรือหลายหน่วยงานเมื่อจำเป็นเพื่อรับและตอบคำร้องขอดังกล่าว การตั้งเช่นนี้จะต้องแจ้งให้บรรดาภาคีทั้งหมดทราบโดยผ่านเลขาธิการภายในหนึ่งเดือนของการตั้ง

๘. ภาคีที่ได้ดำเนินการใด ๆ โดยสอดคล้องกับข้อนี้จะต้องแจ้งรัฐเจ้าของธงที่เกี่ยวข้องให้ทราบผลของการดำเนินการนั้นโดยทันที

๙. ภาคีจะต้องพิจารณาเข้าเป็นภาคีของความตกลงหรือข้อตกลงลักษณะทวิภาคีหรือระดับ ภูมิภาค เพื่อดำเนินการตามบทบัญญัติของข้อนี้ หรือเพิ่มพูนประสิทธิผลของบทบัญญัติของข้อนี้

๑๐. การดำเนินการตามวรรค ๔ ของข้อนี้จะต้องกระทำโดยเรือรบหรืออากาศยานทหาร หรือเรือและอากาศยานอื่นที่มีเครื่องหมายแสดงและสามารถระบุได้ชัดเจนว่าใช้ในราชการของรัฐบาล และได้รับอนุญาตให้ปฏิบัติการนั้นโดยเฉพาะเท่านั้น

๑๑. การดำเนินการใด ๆ ที่กระทำโดยสอดคล้องกับข้อนี้จะต้องคำนึงตามสมควรถึงความจำเป็นที่จะไม่แทรกแซงหรือกระทบต่อสิทธิ พันธกรณี และการใช้เขตอำนาจของรัฐชายฝั่งโดยสอดคล้องกับกฎหมายทะเลระหว่างประเทศ

ข้อ ๑๘

เขตการค้าเสรีและเมืองท่าปลอดภาษี

๑. ภาคีจะต้องใช้มาตรการต่าง ๆ เพื่อปราบปรามการลักลอบค้ายาเสพติด วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิต และประสาท และสารในบัญชี I และบัญชี II ในเขตการค้าเสรีและเมืองท่าปลอดภาษี ที่รุนแรงและเข้มงวดไม่น้อยกว่ามาตรการที่ใช้ในส่วนอื่น ๆ ของดินแดน

๒. ภาคีจะต้องพยายามที่จะ

(ก) ติดตามตรวจสอบการเคลื่อนย้ายสินค้าและความเคลื่อนไหวของบุคคลต่าง ๆ ในเขตการค้าเสรีและเมืองท่าปลอดภาษี และเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว ภาคีจะต้องให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ที่จะค้นสินค้าและเรือที่เข้ามาเทียบท่าหรือออกจากท่า รวมทั้งเรือสำราญและเรือประมงตลอดจนอากาศยานและพาหนะต่าง ๆ และเมื่อเห็นสมควร ที่จะค้นลูกเรือ ผู้โดยสาร และสัมภาระของคนเหล่านั้นด้วย



(ข) จัดตั้งและรักษาระบบที่จะตรวจหาสินค้าที่ต้องสงสัยว่าบรรจุยาเสพติด วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และสารในบัญชี I และบัญชี II อยู่ภายใน ซึ่งผ่านเข้าไปหรือออกมาจากเขตการค้าเสรี และเมืองท่าปลอดภาษี

(ค) จัดตั้งและรักษาระบบการสอดส่องในบริเวณท่าเรือและอู่เรือ ท่าอากาศยาน และจุดตรวจชายแดนในเขตการค้าเสรีและเมืองท่าปลอดภาษี

ข้อ ๑๙ การใช้ประโยชน์

๑. โดยสอดคล้องกับพันธกรณีของตนภายใต้อนุสัญญาสหภาพไพรซีเมียสากล และตามหลักการพื้นฐานของระบบกฎหมายภายในของตน ภาคิจจะต้องใช้มาตรการต่าง ๆ เพื่อปราบปรามการใช้ประโยชน์ เพื่อการลักลอบค้า และจะต้องร่วมมือซึ่งกันและกันเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว

๒. มาตรการที่อ้างถึงในวรรค ๑ ของข้อนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จะต้องรวมถึง

(ก) การประสานการปฏิบัติเพื่อป้องกันและปราบปรามการใช้ประโยชน์เพื่อการลักลอบค้า

(ข) การที่บุคลากรด้านปราบปรามที่มีอำนาจนำมาใช้และดำรงไว้ซึ่งเทคนิคการสืบสวน และควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อตรวจหาสินค้ายาเสพติด วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และสารในบัญชี I และบัญชี II ผิดกฎหมายในระบบไพรซีเมีย

(ค) มาตรการทางกฎหมายที่จะทำให้การใช้วิธีการอันเหมาะสมเพื่อให้ได้มาซึ่งหลักฐานที่จำเป็นสำหรับกระบวนการทางศาล

ข้อ ๒๐ ข้อมูลที่ภาคิจจะต้องจัดให้

๑. ภาคิจจะต้องจัดข้อมูลให้คณะกรรมการเกี่ยวกับการดำเนินการของอนุสัญญานี้ในดินแดนของตน โดยผ่านเลขาธิการ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง

(ก) ตัวบทกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่ประกาศใช้เพื่อให้อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับ

(ข) รายละเอียดแห่งคดีการลักลอบค้าภายในเขตอำนาจของตนซึ่งเห็นว่าสำคัญเนื่องจากแสดง

๒. ภาคิจจะต้องจัดข้อมูล ตามวิธีการปฏิบัติและวันที่ปฏิบัติ ตามที่คณะกรรมการจะร้องขอ

ข้อ ๒๑ หน้าที่ของคณะกรรมการ

คณะกรรมการมีอำนาจพิจารณาเรื่องทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง

(ก) คณะกรรมการจะต้องทบทวนการปฏิบัติงานตามอนุสัญญานี้ บนพื้นฐานของข้อมูลที่ภาคิจส่งให้ตามข้อ ๒๐

(ข) คณะกรรมการอาจให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะทั่วไป โดยอิงกับการตรวจสอบข้อมูลที่ได้รับจากภาคิจ



(ค) คณะกรรมการอาจขอให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องใด ๆ ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับหน้าที่ของคณะกรรมการ

(ง) คณะกรรมการจะต้องดำเนินการตามที่ได้เห็นว่าเหมาะสม ในเรื่องใด ๆ ที่คณะกรรมการ ส่งมาให้ตามข้อ ๒๒ วรรค ๑ อนูวรรค (ข)

(จ) คณะกรรมการอาจแก้ไขบัญชี I และบัญชี II ได้ โดยสอดคล้องกับขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๒

(ฉ) คณะกรรมการอาจขอให้ผู้ที่มีใช้ภาคีพิจารณาถึงคำวินิจฉัยและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่คณะกรรมการรับเอาภายใต้อนุสัญญานี้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ที่มีใช้ภาคีเหล่านั้นพิจารณาดำเนินการตามคำวินิจฉัยและข้อเสนอแนะดังกล่าว

ข้อ ๒๒

หน้าที่ของคณะกรรมการ

๑. โดยไม่กระทบต่อหน้าที่ของคณะกรรมการตามข้อ ๒๑ และไม่กระทบต่อหน้าที่ของคณะกรรมการ และอนุสัญญาภายใต้อนุสัญญา ค.ศ. ๑๙๖๑ อนุสัญญา ค.ศ. ๑๙๖๑ ที่ได้รับการแก้ไข และอนุสัญญา ค.ศ. ๑๙๗๑

(ก) โดยอาศัยการตรวจสอบข้อมูลที่คณะกรรมการ เลขาธิการ หรือคณะกรรมการมีอยู่หรือข้อมูลที่ต้องกรของสหประชาชาติจัดส่งให้ ถ้าคณะกรรมการมีเหตุผลที่เชื่อได้ว่าความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนั้นไม่สัมฤทธิ์ผล คณะกรรมการอาจขอให้ภาคีหนึ่งหรือหลายภาคีจัดข้อมูลที่เกี่ยวข้องให้ด้วย

(ข) ในส่วนของข้อ ๑๒, ๑๓ และ ๑๖ นั้น

(๑) ภายหลังการดำเนินการภายใต้อนูวรรค (ก) ของข้อนี้ คณะกรรมการอาจเรียกร้องให้ภาคีที่เกี่ยวข้องรับเอามาตรการแก้ไขซึ่งเห็นว่าจำเป็นในสถานการณ์นั้น เพื่อการปฏิบัติตามบทบัญญัติของข้อ ๑๒, ๑๓ และ ๑๖ หากพิจารณาว่าจำเป็นที่จะกระทำเช่นนั้น

(๒) ก่อนการดำเนินการตาม (๓) ข้างล่างนี้ คณะกรรมการจะต้องให้การติดต่อในเรื่องเกี่ยวกับอนูวรรคข้างต้นกับภาคีที่เกี่ยวข้องเป็นความลับ

(๓) หากคณะกรรมการพบว่าภาคีที่เกี่ยวข้องมิได้ดำเนินการมาตรการแก้ไขที่ได้รับการ เรียกร้องให้ดำเนินการภายใต้อนูวรรคนี้ คณะกรรมการอาจขอให้ภาคี คณะมนตรี และคณะกรรมการพิจารณาเรื่องนี้ รายงานใด ๆ ที่คณะกรรมการพิมพ์เผยแพร่ภายใต้อนูวรรคนี้จะต้องประกอบด้วยข้อคิดเห็นของภาคีที่เกี่ยวข้อง หากภาคีที่เกี่ยวข้องร้องขอเช่นนั้น

๒. ภาคีจะได้รับเชิญให้เข้าร่วมในการประชุมของคณะกรรมการ ซึ่งจะมีการพิจารณาปัญหาที่ภาคีนั้นมีผลประโยชน์เกี่ยวข้องโดยตรงภายใต้ข้อนี้

๓. ถ้าในกรณีใด ๆ ที่คำวินิจฉัยของคณะกรรมการซึ่งรับเอาภายใต้ข้อนี้ไม่เป็นเอกฉันท์จะต้องระบุข้อคิดเห็นของเสียงข้างน้อยไว้ด้วย

๔. คำวินิจฉัยของคณะกรรมการภายใต้ข้อนี้จะต้องถือเสียงข้างมาก ๒ ใน ๓ ของจำนวนคณะกรรมการทั้งหมด

๕. ในการปฏิบัติหน้าที่ตามอนูวรรค ๑ (ก) ของข้อนี้ คณะกรรมการจะต้องรักษาเป็นความลับซึ่งข้อมูลทั้งหมดที่ตนได้รับมา

๖. ความรับผิดชอบของคณะกรรมการภายใต้ข้อนี้จะไม่นำมาใช้บังคับกับการปฏิบัติตามสนธิสัญญาหรือความตกลงที่บรรดาภาคีเข้าเป็นภาคีตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้

๗. บทบัญญัติของข้อนี้จะไม่สามารถนำมาใช้บังคับกับข้อพิพาทระหว่างภาคีที่อยู่ภายใต้บทบัญญัติของข้อ ๓๒

ข้อ ๒๓ รายงานของคณะกรรมการ

๑. คณะกรรมการจะต้องจัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการทำงานของตน โดยมีบทวิเคราะห์ข้อมูลที่ตนมีอยู่ และในกรณีที่เหมาะสม ให้มีรายละเอียดของคำชี้แจงที่ภาคีได้ให้หรือต้องการจากภาคี หากมีพร้อมด้วยข้อสังเกตและข้อเสนอแนะที่คณะกรรมการประสงค์ที่จะให้ไว้ อนึ่ง คณะกรรมการอาจจัดทำรายงานเพิ่มเติมตามที่พิจารณาว่าจำเป็น คณะกรรมการจะต้องยื่นรายงานนี้ต่อคณะมนตรี โดยผ่านคณะกรรมการธิการซึ่งอาจจัดทำข้อคิดเห็นตามที่เห็นเหมาะสม

๒. รายงานของคณะกรรมการจะต้องถูกจัดส่งให้แก่ภาคี และจากนั้น เลขธิการจะต้องจัดพิมพ์เผยแพร่รายงานดังกล่าว อนึ่ง บรรดาภาคีจะต้องอนุญาตให้มีการแจกจ่ายโดยไม่ข้อจำกัดด้วย

ข้อ ๒๔ การนำมาตรการที่เข้มงวดกว่ามาตรการที่อนุสัญญานี้กำหนดไว้มาใช้

ภาคีหนึ่งอาจรับเอามาตรการที่เข้มงวดหรือรุนแรงกว่ามาตรการที่อนุสัญญานี้บัญญัติไว้ หากตามความเห็นของภาคีแล้ว มาตรการดังกล่าวเหมาะสมหรือจำเป็นเพื่อการป้องกันหรือปราบปรามการลักลอบค้า

ข้อ ๒๕ การไม่ลิดรอนสิทธิและพันธกรณีของสนธิสัญญาที่มีอยู่ก่อน

บทบัญญัติของอนุสัญญานี้จะต้องไม่ลิดรอนสิทธิใด ๆ ที่ภาคีแห่งอนุสัญญานี้ได้รับ หรือพันธกรณีใด ๆ ที่ภาคีแห่งอนุสัญญานี้ต้องปฏิบัติตามภายใต้อนุสัญญา ค.ศ. ๑๙๖๑ อนุสัญญา ค.ศ. ๑๙๖๑ ที่ได้รับการแก้ไข และอนุสัญญา ค.ศ. ๑๙๗๑

ข้อ ๒๖ การลงนาม

อนุสัญญานี้จะเปิดให้มีการลงนามที่สำนักงานองค์การสหประชาชาติ ณ กรุงเวียนนา ตั้งแต่วันที่ ๒๐ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๘๘ ถึงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๙๘๙ และหลังจากนั้นจะเปิดให้ลงนามที่สำนักงานใหญ่องค์การสหประชาชาติ ณ กรุงนิวยอร์ก จนถึงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๘๙ แก่

(ก) รัฐทั้งหมด

(ข) ประเทศนามิเบีย ซึ่งกระทำการแทนโดยคณะมนตรีสหประชาชาติเพื่อนามิเบีย

(ค) องค์การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการเจรจา การจัดทำ และใช้บังคับความตกลงระหว่างประเทศในเรื่องที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง ส่วนข้อความในอนุสัญญาที่กล่าวถึงภาคี รัฐหรือหน่วยงานบริการระดับชาติก็จะใช้บังคับได้กับองค์การเหล่านี้ภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์การดังกล่าว



ข้อ ๒๗

การให้สัตยาบัน การยอมรับ การเห็นชอบ หรือการให้การยืนยันอย่างเป็นทางการ

๑. อนุสัญญานี้ต้องมีการให้สัตยาบัน การยอมรับ หรือการเห็นชอบโดยรัฐต่าง ๆ และโดยประเทศนามิเบีย ซึ่งกระทำการแทนโดยคณะมนตรีสหประชาชาติเพื่อนามิเบีย และการให้การยืนยันอย่างเป็นทางการโดย องค์การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคที่อ้างถึงในข้อ ๒๖ อนุวรรค (ค) สัตยาบันสารยอมรับ หรือ สารเห็นชอบ และสารที่เกี่ยวกับการให้การยืนยันอย่างเป็นทางการจะต้องมอบให้เลขาธิการเก็บรักษา

๒. ในสารการยืนยันอย่างเป็นทางการ องค์การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคจะต้องแสดง ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของตนในเรื่องที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง องค์การเหล่านี้จะต้องแจ้งเลขาธิการให้ทราบ ถึงการเปลี่ยนแปลงใด ๆ เกี่ยวกับขอบเขตอำนาจหน้าที่ของตนในเรื่องที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง

ข้อ ๒๘

การภาคยานุวัติ

๑. อนุสัญญานี้จะยังคงเปิดสำหรับการภาคยานุวัติโดยรัฐใด ๆ โดยประเทศนามิเบียซึ่งกระทำการแทน โดยคณะมนตรีสหประชาชาติเพื่อนามิเบีย และโดยองค์การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคที่อ้างถึง ในข้อ ๒๖ อนุวรรค (ค)

การภาคยานุวัติจะมีผลเมื่อมีการมอบภาคยานุวัติสารไว้กับเลขาธิการเพื่อเก็บรักษา

๒. ในภาคยานุวัติสาร องค์การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคจะต้องแสดงขอบเขตอำนาจ หน้าที่ของตนในเรื่องที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง องค์การเหล่านี้จะต้องแจ้งเลขาธิการให้ทราบด้วยถึงการ เปลี่ยนแปลงใด ๆ เกี่ยวกับขอบเขตอำนาจหน้าที่ของตนในเรื่องที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง

ข้อ ๒๙

การมีผลใช้บังคับ

๑. อนุสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับในวันที่เก้าสิบหลังจากวันที่ได้มีการมอบสัตยาบันสาร สารยอมรับสารเห็นชอบ หรือภาคยานุวัติสาร ฉบับที่สี่สิบของรัฐหรือประเทศนามิเบียซึ่งกระทำการแทนโดยคณะมนตรีสหประชาชาติ เพื่อนามิเบีย ให้เลขาธิการเก็บรักษา

๒. สำหรับรัฐใดหรือประเทศนามิเบียซึ่งกระทำการแทนโดยคณะมนตรีสหประชาชาติเพื่อนามิเบีย ซึ่งได้ให้สัตยาบัน ยอมรับ เห็นชอบ หรือภาคยานุวัติในอนุสัญญานี้ภายหลังการมอบสัตยาบันสารสารยอมรับ สารเห็นชอบ หรือภาคยานุวัติสาร ฉบับที่สี่สิบ อนุสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับในวันที่เก้าสิบหลังจากวันที่มีการ มอบสัตยาบันสาร สารยอมรับ สารเห็นชอบ หรือภาคยานุวัติสารของตน

๓. สำหรับองค์การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคแต่ละองค์การที่อ้างถึงในข้อ ๒๖ อนุวรรค (ค) ซึ่งได้มอบสารการยืนยันอย่างเป็นทางการ หรือภาคยานุวัติสารนั้น อนุสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับในวันที่เก้าสิบ หลังจากการมอบให้เลขาธิการเก็บรักษาดังกล่าว หรือในวันที่อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับตามวรรค ๑ ของข้อนี้ แล้วแต่กรณีใดจะเกิดขึ้นทีหลัง

ข้อ ๓๐ การบอกเลิก

๑. ภาศึหนึ่งใดอาจบอกเลิกอนุสัญญานี้เมื่อใดก็ได้โดยการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรต่อเลขาธิการ
๒. การบอกเลิกดังกล่าวจะมีผลต่อภาศึที่เกี่ยวข้องหนึ่งปีภายหลังวันที่เลขาธิการได้รับการแจ้งนั้น

ข้อ ๓๑ การแก้ไข

๑. ภาศึใดอาจเสนอข้อแก้ไขอนุสัญญานี้ได้ ภาศึจะต้องส่งตัวบทของข้อแก้ไขดังกล่าว และเหตุผลในการแก้ไขให้แก่เลขาธิการผู้ซึ่งจะต้องส่งต่อไปยังภาศึอื่น ๆ และจะต้องถามภาศึอื่น ๆ นั้นว่าจะยอมรับข้อแก้ไขที่เสนอนั้นหรือไม่ หากภาศึใด ๆ มิได้ปฏิเสธข้อแก้ไขที่เสนอมาก็ได้เวียนให้ทราบทั่วกันนั้นภายใน ๒๔ เดือนหลังจากที่ได้มีการเวียนให้ทราบโดยทั่วกันแล้ว ให้ถือว่าข้อแก้ไขนั้นได้รับการยอมรับแล้วและจะมีผลใช้บังคับกับภาศึเก้าสิบวันหลังจากภาศึนั้นได้มอบสารแสดงการเห็นชอบของตนในอันที่จะให้การแก้ไขนั้นมีผลผูกพันให้เลขาธิการเก็บรักษา

๒. ถ้าภาศึใดไม่ยอมรับข้อแก้ไขที่เสนอมາ เลขาธิการจะต้องปรึกษาหารือกับบรรดาภาศึและหากภาศึส่วนใหญ่ร้องขอ ให้เลขาธิการนำเรื่องนี้พร้อมด้วยข้อคิดเห็นใด ๆ ของบรรดาภาศึเสนอต่อคณะมนตรี ซึ่งอาจตัดสินใจที่จะเรียกประชุมโดยสอดคล้องกับข้อ ๖๒ วรรค ๔ แห่งกฎบัตรสหประชาชาติข้อแก้ไขใด ๆ อันเป็นผลจากการประชุมดังกล่าวจะต้องรวมไว้ในพิธีสารแก้ไข อนึ่ง การยินยอมให้พิธีสารดังกล่าวมีผลผูกพัน จำเป็นต้องแสดงอย่างแจ้งชัดต่อเลขาธิการด้วย

ข้อ ๓๒ การระงับข้อพิพาท

๑. ถ้ามีข้อพิพาทเกิดขึ้นระหว่างสองภาศึหรือมากกว่านั้นเกี่ยวกับการตีความหรือการนำอนุสัญญานี้มาใช้ภาศึจะต้องปรึกษาหารือกันเพื่อระงับข้อพิพาทดังกล่าว โดยการเจรจา การไต่สวนการไกล่เกลี่ย การประนีประนอม การอนุญาโตตุลาการ การให้องค์การระดับภูมิภาคมาช่วยแก้ปัญหาการใช้ขั้นตอนทางศาลหรือสันติวิธีอื่น ๆ ตามแต่ตนจะเลือก

๒. ข้อพิพาทใด ๆ ดังกล่าวที่ไม่สามารถระงับได้ด้วยวิธีการที่ระบุไว้ในวรรค ๑ ของข้อนี้จะต้องส่งให้ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศเป็นผู้วินิจฉัย หากมีการร้องขอโดยรัฐภาศึคู่พิพาทฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด

๓. ถ้าองค์การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคที่อ้างถึงในข้อ ๒๖ อนุวรรค (ค) เป็นภาศึคู่พิพาทในข้อพิพาทซึ่งไม่สามารถระงับได้ด้วยวิธีการที่ระบุไว้ในวรรค ๑ ของข้อนี้ องค์การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคดังกล่าวอาจร้องขอต่อคณะมนตรีโดยผ่านรัฐสมาชิกหนึ่งใดขององค์การสหประชาชาติให้ขอความคิดเห็นเชิงแนะนำจากศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ ตามข้อ ๖๕ ของธรรมนูญศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ โดยให้อธิบายความคิดเห็นดังกล่าว เป็นเด็ดขาด



๔. รัฐแต่ละรัฐ ในขณะที่มีการลงนามหรือการให้สัตยาบัน การยอมรับหรือการเห็นชอบหรือการภาคยานุวัติอนุสัญญานี้ หรือองค์การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค ในขณะที่มีการลงนามหรือการมอบสารแสดงการยืนยันอย่างเป็นทางการ หรือการภาคยานุวัติ อาจประกาศว่า ตนไม่ถือว่าผูกพันตามวรรค ๒ หรือวรรค ๓ ของข้อนี้ อนึ่ง ภาคิอื่นจะไม่ถูกผูกพันโดยวรรค ๒ หรือวรรค ๓ ในส่วนที่เกี่ยวกับภาคิที่ได้ทำการประกาศดังกล่าว

๕. ภาคิใดที่ได้ทำการประกาศไว้ตามวรรค ๔ ของข้อนี้ อาจถอนการประกาศนั้นเมื่อใดก็ได้ โดยการแจ้งไปยังเลขาธิการ

ข้อ ๓๓ ตัวบทที่ถูกต้อง

ตัวบทภาษาอาหรับ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษารัสเซีย และภาษาสเปนของอนุสัญญานี้ มีความถูกต้องเท่าเทียมกัน

ข้อ ๓๔ การเก็บรักษา

ให้เลขาธิการฯ เป็นผู้เก็บรักษาอนุสัญญานี้
เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องได้ลงนามอนุสัญญานี้
ทำ ณ กรุงเวียนนา เป็นฉบับเดียว ณ วันที่สี่สิบ เดือนธันวาคม คริสต์ศักราชหนึ่งพันเก้าร้อยแปดสิบแปด

ภาคผนวก

บัญชีถูกแก้ไขปรับปรุงโดยที่ประชุมคณะกรรมการบริหารยาเสพติด มีผลบังคับใช้ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๕

บัญชี I

เอ็น-อะซีติลแอนทรานิลิก แอซิด
อีเฟดรีน
เออโกเมทริน
เออโกทามีน
ไอโซซาฟโร
ไลเซอจิก แอซิด
๓,๔ -เมทาลินไดออกซีเพนนิล -๒- โพรพาโนน
๑-ฟีนิล-๒-โพรพาโนน
ไพเพอโรนอล
ซูโดอีเฟดรีน
ซาฟโร
รวมถึงเกลือของสารที่ระบุไว้ในบัญชีนี้
ที่อาจเกิดขึ้นได้

บัญชี II

อาเซติค แอนไฮไดรค์
อาซีโทน
แอนทรานิลิก แอซิด
เอทิล อีเธอร์
ไฮโดรครอลิก แอซิด
เมทิล เอทิล คีโตน
ฟีนิล อาเซติค แอซิด
พิเพอริดีน
โบตัสเซียม เปอแมงกานาท
ซัลฟูริก แอซิด
โทลูอิน
รวมถึงเกลือของสารที่ระบุไว้ในบัญชีนี้
ที่อาจเกิดขึ้นได้
(ไม่รวมถึงเกลือของไฮโดรครอลิก แอซิด และ
ซัลฟูริก แอซิด)๕๕๐

ต้องการข้อมูลเพิ่มเติม : โปรดติดต่อ

สำนักกฎหมาย สำนักงาน ป.ป.ส.

ที่อยู่ เลขที่ ๕ ถนนดินแดง แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

โทรศัพท์ ๐-๒๒๔๕-๙๐๘๗ หรือ ๐-๒๒๔๗-๐๙๐๑-๑๙ ต่อ ๓๕๓๕, ๓๕๓๖, ๓๕๕๔, ๓๕๕๕

โทรสาร ๐-๒๒๔๕-๙๐๘๗, ๐-๒๒๔๕-๙๔๑๓

สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาค ๑

ที่อยู่ ๒๑๓ ซอยวิภาวดีรังสิต ๒๕ ถนนกำแพงเพชร ๖ แขวงตลาดบางเขน เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

โทรศัพท์ ๐-๒๙๕๔-๗๒๓๐

สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาค ๒

ที่อยู่ ๒๒๒/๔ ซอยนารณมนตรีเสวี ๕ ถนนพระยาสุริยวงษ์ หมู่ที่ ๓ ตำบลเสม็ด อำเภอเมืองชลบุรี

จังหวัดชลบุรี ๒๐๐๐๐ โทรศัพท์ ๐๓๔ ๔๖๗๘๔๔

สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาค ๓

ที่อยู่ ๓๓๓ ถนนราชสีมา-โชคชัย หมู่ที่ ๙ ตำบลหนองบัวศาลา อำเภอเมืองนครราชสีมา

จังหวัดนครราชสีมา ๓๐๐๐๐ โทรศัพท์ ๐๔๔ ๓๒๗๑๐๗

สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาค ๔

ที่อยู่ ตรงข้ามที่ทำการป่าไม้เขต ถนนหน้าศูนย์ราชการ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ๔๐๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๔๓ ๒๔๖๗๙๐

สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาค ๕

ที่อยู่ ตำบลช้างเผือก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๕๓ ๑๑๒๔๗๐

สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาค ๖

ที่อยู่ ๒๙ ถนนเอกาทศรถ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

โทรศัพท์ ๐-๕๕๒๔-๘๕๕๕

สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาค ๗

ที่อยู่ ๒๑๓ ซอยวิภาวดีรังสิต ๒๕ ถนนกำแพงเพชร ๖ แขวงตลาดบางเขน เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

โทรศัพท์ ๐-๒๕๘๙-๖๔๙๕

สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาค ๘

ที่อยู่ ๑๐๒/๒๗ หมู่ที่ ๙ นิคมพัฒนาซอย ๒ ตำบลขุนทะเล อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี ๘๔๑๐๐

โทรศัพท์ ๐๗๗ ๖๐๒๙๒๖

สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาค ๙

ที่อยู่ ๔๓๔ ถนนไทรบุรี อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ๙๐๐๐๐

โทรศัพท์ ๐-๗๔๓๑-๒๐๘๘, ๐-๗๔๓๒-๑๕๑๔

สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กรุงเทพมหานคร

ที่อยู่ ๒๑๓ ซอยวิภาวดีรังสิต ๒๕ ถนนกำแพงเพชร ๖ แขวงตลาดบางเขน เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

โทรศัพท์ ๐-๒๕๘๙-๗๙๖๔

คณะกรรมการปรับปรุงหนังสือรวมกฎหมายยาเสพติด

(๑) นายชัยยุทธ ศิวาลักษณ์	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย	ประธานคณะกรรมการ
(๒) นายมานะ ศิริพิทยาวัฒน์	นิติกรชำนาญการพิเศษ	คณะกรรมการ
(๓) นายวุฒิพงษ์ พาณิชยสว	นิติกรชำนาญการ	คณะกรรมการ
(๔) นางสาวศิริพร ไชยสุรยกันต์	นิติกรชำนาญการ	คณะกรรมการ
(๕) นางสาวพรรณพีไล ไอยวรรณ	นิติกรชำนาญการ	คณะกรรมการ
(๖) นายสถาพร เชาวนสุภา	นิติกรปฏิบัติการ	คณะกรรมการ
(๗) นางสาวทรงศดา มะลิขาว	นิติกรปฏิบัติการ	คณะกรรมการ
(๘) นายทรงวุฒิ ภูมิชาติ	นิติกรปฏิบัติการ	คณะกรรมการ
(๙) นางสาวรภัทกร น่วมลย์	นิติกรปฏิบัติการ	คณะกรรมการ
(๑๐) นางสาวจุฑารัตน์ ลำเนาตระกูล	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ นโยบายและแผน	คณะกรรมการ
(๑๑) ว่าที่ ร.ต. นเรศ บินโอม	เจ้าหน้าที่กองทุนป้องกัน และปราบปรามยาเสพติด	คณะกรรมการ
(๑๒) นางสาววิลาวัณ รื่นรว	เจ้าหน้าที่สำนักกฎหมาย	คณะกรรมการ
(๑๓) นายประกาญจน์ ชอบไพบูลย์	นิติกรปฏิบัติการ	คณะกรรมการ และเลขานุการ
(๑๔) นายพิชญ์ ชินะโรจน์	เจ้าหน้าที่สำนักกฎหมาย	คณะกรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ

พิมพ์ที่ : ห้องหุ้นส่วนจำกัดบางกอกบล็อก
253,255,255/10-11 ถนนพะเนียง แขวงวัดโสมนัส เขตป้อมปราบ กรุงเทพมหานคร 10100
โทร. 0-2281-2055, 0-2281-5089, 0-2281-4874 โทรสาร 0-2281-0723
E-mail : bkb_1969@yahoo.com

บันทึก

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....



สำนักกฎหมาย สำนักงาน ป.ป.ส.
เลขที่ ๕ ถนนดินแดง แขวงสามเสนใน
เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ๑๐๔๐๐
โทรศัพท์ ๐๒-๒๔๕-๙๐๘๗
โทรสาร ๐๒-๒๔๕-๙๔๑๓
<http://www.oncb.go.th>